

סדור

תורה אור

תפלות ישראל

על פי נוסח הקדוש האר"י ז"ל

עם כל הדינים והמנהגים. כאשר יסד והכריע אדמו"ר
בקש"ת מהור"ר שניאור זלמן זצ"ל מק"ק לאדי
בעל התניא והשו"ע.

כמו שנדפס בשקלאב וקאפוסט בחיי הרב המחבר ז"ל, ובהוצאה זאת
הוסרו כל השבושים שנפלז בו ברבות הימים בדפוסים שונים. והוגה
בתכלית הדיוק.

גם נלוו עליו תורה אור מראה מקומות לפסוקי תנ"ך.

ועתה נוספו בו על כל אלה :

- (א) קריאות והפטרות לשלש רגלים וחוה"מ ורי"ח. חנוכה ופורים ותעניתים.
- (ב) סליחות לבה"ב ולתעניתים ולתחלו"א ילידים ר"ל.
- (ג) תפלות לעצירת גשמים ולרבוי גשמים.
- (ד) הרחמן לברכת המזון של ברית מילה.

וגם חלק שני

מחזור לר"ה ויוה"כ

יצא לאור בהנחה מדויקת וכמה הוספות ע"י אגודת חסידי חב"ד העולמית
ברוקלין, ניו יארק

מפתח

אלף בית, נקודות		סדר קריאת שמע על המטה	צט א
גזית, חלקת הנרות		" תיקון חצות	קב "
" הפרשת חלה		סדר נטילת ידים לסעודה	קייב ב
השכמת הבוקר	ד א	" ברכת הנטילין	קיד א
סדר הנטילה	" "	דיני הלולב, והלל	קכה "
נוסח ברכות השחר	ה "	מוסף לראש חודש	קכו "
הקדמה	ו ב	מוסף לשבת וראש חודש	קכב ב
הלכות ציצית	ח "	סדר עירובי תבשילין	קל "
הלכות תפילין וק"ש	י א	סדר עירובי חצרות	קלא א
סדר שחרית	יא ב	סדר עירובי תחומין	" "
ברכת כהנים	כט א	סדר תפלת שלש רגלים	" "
ברכת הגומל	לג ב	הזכרת נשמות (יוזכור)	קלג "
תפלת הדרך	מ ב	מוסף לשלש רגלים	" "
הסבת חלום	מא א	סדר קידוש ליום טוב	קלו ב
סדר המילה	ב "	ברכת סל	" "
" מדין הבן	מב ב	ברכת גשם	קלו ב
" הכנסת שבת	מג א	סדר התרת נדרים	קלח "
הלכתא רבנא לשבתא	מד "	קידוש ראש השנה	קלט "
סדר מנחת ערב שבת	" "	תפלת ראש השנה	קמ א
קבלת שבת	מו "	אבינו מלכנו	קמב ב
תפלת ערבית	מט "	סדר תקיעות	קמג "
קידוש ליל שבת	נד ב	מוסף לראש השנה	קמד "
שחרית לשבת	נו א	סדר תשליך	קמא א
פתחת הארון לשבת	סח ב	סדר כפרות	ב "
לשלש רגלים ולר"ה ויוה"כ	" "	תפלת יום כפור	קנא א
ברכת הגומל	ע ב	מוסף ליום כפור	קנב ב
ברכת האב לבר מצות בנו	" "	סדר עבודה ליום כפור	קס א
ברכות הפסורה	" "	תפלת נעילה	קסד "
אמירת תהלים בשבת מברכין	עב א	סדר הושענות	קסט ב
סדר הפסודות	עג "	סדר הקפות בשמחת תורה	קעז א
לוח המילדות והמועדים	" "	דיני תנוכה	קעז א
לשנות תשי"ב	עד "	סדר קריאת המגילה	ב "
תפלת מברכין החודש	" "	סדר בדיקת החמץ	קעז א
תפלת מוסף לשבת	עה "	סדר קרבן פסח	" "
סדר קידוש ליום השבת	עח "	סדר הגדה	" "
תפלת מנחה לשבת	עט "	קידוש לשלש רגלים	" "
סדר סעודה שלישית	פב "	ספירת העומר	קפז א
סריק אבות	ב "	תהנות לסדור הישן	קפח ב
סדר הבדלה	ב "	סדר הקריאה ליו"ט	קפט א
קידוש לבנה	צא א	טליחות	רסו ב
סדר ברכת המזון	צב "	סדר הקריאה	רב ב
ברכה אחורונה	צה "	סדר הסליחות	רבט א
ברכת אירוסין ונשואין	צח "	הגהות	רל א

אברהם גרדון

חמי פכדל

מבמנן סעפ

פ ר צ ז ק ר

עש עש.ת

תמונות הבקורות

[illegible][illegible]

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ברוך רחמנא אלהנא מלכא דעלמא מרא דהאי פיתא :

בְּרִכּוֹת הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של שבת קדש :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של יום טוב :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של שבת ושל יום טוב :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של יום הוצאות :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של שבת ושל יום הוצאות :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של יום הכפורים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של שבת ושל יום הכפורים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והצונו
לזמן הזה :

בְּרִכַּת הַפָּרִשַׁת חֻלָּה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להפריש חלה :

מפתחות

להלכות נטילת ידים וברכת הנהנין מאדמו"ר • שבסדור חלק ראשון •

הלכות גמ"י לסעודה

[illegible]

ברכת הטהרין

פרק א (א ב) גרסה טלונה • (ג) חבשין •
מחנה ודייקא • (ד) טסה גרסה וספן
במין • (ה) חן לנטס • (ו) חן מיט
ומקו נין בחסון לפסור • (ז) גרסה ואחונס •
(ח ב י) ידיקא פ' מיטס וזורו ודוקן •
(יב יא יד) טסה גרסה חסון ג' וסא אב גס
פירוס פורכטן גליי • (בז) חסון ג' פוסר גליי •
(בז) פנינס ודייקוס • (ח) גרסה ואחונס קודס
כסודס • (יח יח ב כא) חן מין פוסר טשי
מגרנס לאחונס ואחונס •

ב (א ב) סיפור לסתמיים ברכה וחסד
(ד) קים ברכה לאטל מלא וחסד לאטל כד
מחשבה (ה ו ז ח ט) למחשבה מוקדקין פה
מלאה ברכה סיפורי מילה מקדקין קדו
קים מחשבה (י) למחשבה מלא ברכה בחר
מחשבה (יא יב) מלא מלא (יג ד טו) נח אפי
מחשבה ומחשבה מחשבה קידולין :

ב (א ב ג ד ה ו) המצוה שני מינים נידו
(ז) מיסס מחוללת - (ח עד סוף הפרק) פיקר
ומס: דג מליח ופס - פס וי"ח - למס ושכר חס
מבינ: שני מקום:

ד (א ב ג ד ה ו) דברים הנאמרים בתוך הקטנות
(ז ח ט י) מים ומקוים בתוך הקטנות
(יא יב) מקוים מקוים הקטנות (יג עד סוף
הפסק) פתרונות מקוים הקטנות :

ד) (א מד ב) נתלך - פלוק - שיטת הדעת
(ג מד ב) (א מד ב) תיבול בתאכל ולתאון :

ו (א ב ג ד ה) מינים חמים - וצפונים - גרפילים - קליפות - וסחנים חרשים - (ו ז) סומי - פלים - ופס"ח - (ח ט) מרג - ספוחה - (י) מד סוף ספר (מים - טמטלים - טמטנים - ממוקמים - ממוקמים - מ"י דבר אחר - מל"ן פולו"ר :

ו (א) נזכר שהכל - (ב ג ד ה) חיים שנחלקו:
ושאזכר ראויים לאכילת ושתיה - משק המזון
ומבוהא - יין מבוהל - (ו) מזון עם משקה -
(ז ח) אכילת ושתיה לאנשים או לבהמות - (ט) האוכל
המבוהל - (י) דבר המבוהל ונכנס עם

כִּסֵּי"ל או דגד אִסּוּר - (י) דגד כִּסֵּי"ל וּשְׂרָקָה
שֶׁאֵי מִינֵה - (יא) פִּירוֹת שֶׁחֲתָן לֹאִילֵא מִמֵּינָן
וּשְׂרָקָה מִלֵּינִיק - ין שֶׁחֲתָן שֶׁחֲתָן לֹאִילֵא
(יב) פִּירוֹת שֶׁחֲתָן או שֶׁחֲתָן כִּסֵּי"ל בִּלְאֵי
לֹאִילֵא מִמֵּינֵה - (יד) לֹאִילֵא מִמֵּינֵה לֹאִילֵא

[illegible]

ביתר וכוונתו • (כבב מד סוף הפרק) חילוקי משפחה
לא מנחמו בניסול • פאורדל • קאמפ מנחמן
ה (א מד טו) מיעור ולרף לנכסו אחרונה
ואכל מנחה ומקדש שוקד • (טז י) דבר
הוא בריבוי • (יא מד סוף הפרק) הנה

מלך בנג'מין - (יא) פד קוף (תק) סוף
החן ופוש :
מ (א ב) הפסק בין נרקה לאבילס - (ג ד) כונת
סברות - (ה ו ז) לחאזי נאמט סברס
נרקה הראשונה ספוסרת מין השני - (ח ט) ניד
(יא) פד קוף (תק) סוף

וְנִחָד קוֹדֶם אֲחֵילֶם • (י) הַמִּנְחָה לְנִחָלֶם • (י"א) מִן
סוֹף הַפֶּרֶק) שְׁנֵי מִקְוֹת וְדִגְרִים הַמְשֻׁלָּשִׁים בְּרֵשׁ
לְאַחֵרֵם בְּמִקְוֹת :

* דִּינֵי קְדִישָׁה בְּבִרְתּוֹת :

מִן (י"ג) מִן (י"ד) בְּרִית (י"ה) מִן (י"ו) מִן (י"ז) מִן (י"ח) מִן (י"ט) מִן (כ)

א (א) מד (יג) נרמס הכוח (יב) ד' סוף ספר
 סהמייט כל פרי חם:
ב (א) מד (ט) נרמס סוסות ופתחם לבב
 (ט) שמוסות נרמס • (י) מולח מליחם •
 (יא) טפל נקן והפסד • (יב) רלח הכיור והפסד

ת (א) מד (ה) נכנסה הנקמה לנפשה
נכנסה הנקמה לנפשה (ה) מד (ד)
נכנסה הנקמה לנפשה (ה) מד (ד)
נכנסה הנקמה לנפשה (ה) מד (ד)

ברכות בראשית (יד מד סוף ספר) זקן וזקן
במקום רשעים :

השכמת הבקר

מדרשת זאת משלחת קומת חזות לילה שהיא עת רצון למסלה. ומי שאינו יכול לקום בהשכמת הלילה. פכ"ס יחאמץ לקום בהשכמת בלילה לילה שיכול ולהיות מכלל עגדי ה' וכמ"ס כל עגדי ה' הסומדים בבית ה' בלילות דייקא ובאיוזה לילה שאינו יכול יחאמץ עכ"ס לקום איוו שעה לפני שחר השחר כמ"ס לעיריה שחר ומיד שיתעורר משנתו כדי שלא יחזור ויין ירגיל אל"ע להחנות מיד לפני מי הוא שוכב לפני מלך המלכים הקב"ה כמ"ס הלא את השמים ואת הארץ אני מלא וכו' ואילו הם שוכב לפני מלך בשר ודם הים מהחייב בגשבו וכו'. וסוד להרגיל עצמו לומר מיד שיתעורר טסח זה מודה אני וכו' ועי"ז יזכר את ה' הנגב עליו ויקום בזריזות :

מורה אני לפניה מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתו בתמלה.
רבה אמונתך :

הלכות נטילה שחרית

לפי שבטוסה זה אין בו שום מ' שעות שאין נמחקין אין איסור לומר קודם ע"פ בעוד שאין ידיו מקוים אבל להכיר את השם בנכסות או להוציא ד"ח משיו אשר עד שינקע ידיו. ולהכיר בד"ח מותר. מי שישן במלבושיו מאחר שיכול להיות שלא נגעו ידיו במקומות המכוסים שנגשו שדרך להיות מכוסים בשול. הרי שהם ידים אלו כשרות להזכיר את השם בנכסות ולדגור ד"ח מדין החלמוד וא"ל לנגע במלבושיו קודם נטילה אע"פ שרוח רעה אורה עליהם. אך בזוהר החמירו מאוד שלא להזכיר השם בנכסות ולא ללמוד וכן שלא לנגע במלבושיו וכן שלא ללך ד"ח בעוד שרוח הסומא שורה על הידים קודם ע"פ שחרית. ומ"מ אם חרע מקרה שאין לו מים ליסול ידיו ג"ס כראוי בשמשים בלילה נטילה לו לנפל מד"ח עד שאיך היום ויסול ידיו כראוי אלא יסול מעט או ינקע בכל דבר שמקנה כדן החלמוד רק יזכר שלא לנגע לפני ולא לחזן ולא לחוסם ולא לפס ולא לפאח כגון משפחה ולחפס או לשדך דיוו וכן יזכר שלא יגע במים חוד ככלי ושמאם וכ"ס שצריך ליזכר מאוד שלא לנגע בשום מאכל או שמקנה שלא לפחאב וצריך להזהיר על זה הכמים ביותר כי רוב תיקון המאכלים על ידו :

סדר הנטילה

לכתחלה יסול כלי מלא מים בימינו ויחננו
ימינו לשמאלו ואח"כ יסוך משמאלו על ימית ויזכר מחד אפילו לשכב ליסול בסידורין כי קבלו חכמי הקבלה שאין רוח הסומא שונרת לעצמי מכל וכל עד שיסול ג' פעמים בסידורין וגם ליסול כל מרק קף היד עד שתורו לקום הרוח כי עד שם הסומא מתפשטת על הידים ואח"כ יד מים רבים כל כך ליסול ידיו ג"ס כראוי טסל ס"ל וינדר עמ"י כי הכרסה לא תקנה בבביל העברה הסומא משל ידו בלגד אלא לפי שצריך ליזכר

סדר נמילה

צריך להיות נטע בבית הכסא שלא יגלה נשח
אלא כמה שצריך ובעת שצריך ולא קודם לכן
אפי' רגע ולכן לא יגלה עמו עד שיסב ולא יגלה כ"ח
סמך מלאחריו ומלפניו ספחיים וכו"ס שלא בבית
הכסא וצ"ל נטע שלא לגלות בשדו שלא לצורך והסרה
ואפילו בגילה כי עיקר הנתיבות הוא מפני הטמא
מלפני ממש הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו .
ולפניו בחשכה כאורה : הנפשה במקום מגולה לא ישב
ואחוריו למערב או למזרח או אפילו לדרום במדינת
אלו שהן בנפשות מטריות לירושלים אלא יהי' אחוריו
רק לנפח אלב במקום שיש מחיצות ואפילו מחיצה
אחת ישב בלד המחיצה במשך לה ונפשה ואחוריו
למחיצה ואפי' הוא למזרח או למערב ודרום . ולהפיל
מים מותר בכל ענין ומותר אפילו מים בשי
הרבים מפני שהם סכנה . וא"מ יש להסלק
לנדיין . הקינות בימי חמתי המטה היו מקנחם
בגדרות שהן כזו פנינים קמטים חלקות ואפי' הן
גדולות קאת כלננו וכנינה שאנו יכול להכניסן
לתוך פי הסענה בשומק כי עולה השארת בשומק
פי הסענה אינה אוסרת לקרות ולהתפלל כשאני
נראות לתוך כשהוא יושב שמו פי הסענה פתוח
ואפילו בשבת חסידו לפלפל הצורות לקח נהן אף
שהן מוקף שמשם כבוד הנפשות לא גזרו . ומדת
חסידות לנרצח במים ומי שאנו אכטנים ומקח
באצבאותי ממש לא יקח ביד ימין אלא ביד שמאל
ולא באצבע האמצעי שצורך פליט הרעפות
של חסידים :

ולא ישהה נקביו שלא לעבור על כל חשקא
מד"ס וסוף שהרנים כנר נקביו ומשמד
עלמא אך לא העמידו דגריים במקום כבוד הנפשות
בנון עד שימלא מקום נטע וכן במקום הספק נתפלה
ואפילו בגדרות ק"ס או באמצע ספיקו דומרה
מג"ס ואילו אין להספיק שביטול להעמיד עמו
עד שיסיים התפלה ולהעמיד עמו מפני שהם
אין בה מחסו כל חשקא בכל ענין ואף אם מרנים
נקביו וי"ל שנקביו אין בה מחסו ב"ח אלא
שאשרו מחסו סכנה וגם שלא יסיה עקר וי"ל שכל
שיכול להעמיד עמו עד כדי הילוך פריסה לין מ
מחסו כל חשקא ולא מחסו סכנה בין נקביו
בין נגזלנים :

ליזכר מדגרים החולפים וכל דבר הסופג נגפ"י
לשעורה לפי סכל נמילה הספלה לשעורה אין
לנרץ עליה בשחר :

אם ישרו כל הלילה או סביב ימן כחות פחות
חם' נתיבות לא שררה עליו רוח הטומאה
כלל וא"ל לישול ידיו ג"ס כ"ל פ"א להפלה ולא
ינרץ עמו"י ולא בנרצח אלהי נשמה אבל אם ימן
יותר משנים נתיבות אפילו ימן שנית ערלי צריך
לישול ידיו ג' עתמים ומכל מקום ימנעם במקומות
המנוסים שנגזפו קודם הנמילה כדי שינרץ על
נתיבות ידיו לד"ס :

אם עשה צרכיו קודם התפלה או נגע במקומות
המנוסים שנגזפו או שינרץ בראשו אחר שפיל
ידיו כראוי וינרץ כנר עמו"י . צריך לישול ידיו
שנית במים לתפלה פ"א ומזלו לחזור אחר מים
עד מיל לק"ס ולהתפלל בין בשחרית בין במנחה
וערבית (משא"ל לח"ח והוכרחה השם בשאר ברכות די
בנקיון כל דבר שמוקף) ובמך לנמילה ו שאל' ארצן
בנקיון כפי ואכוננה את מונחת ב' לשמים בקול
אד"ס וכו' ולרץ לישול עד הפרק דהיינו עד חומר
האצבועים לקף היד ויקח עוד מים כנפו וישפסק
בשתי הידים וזו לנקות לקיים ארצן בנקיון כפי
אך א"ל כל ולא כח טהן ולא מים כשרים ולא שאר
רברים המטכנים נגפ"י לסעודה וא"ל לנרץ על
פילה ו ומ"מ לכתחלה כשעבור משנהו ולרץ
לנקביו ודעתו למטה מיד ימחין מלנרץ עד יאילו
מבזה"ס אבל אם א"ל נקביו ולא יסנה עד לאחר
זמן מרובם ינרץ מיד וכלנר שיהיה מחלי לילה
ואילו כדן שאר ברכות השחר ואפילו אם דעתו
לימן שנית שנית קבע קודם אור היום ויאמר
לחזור ולישול ידיו ג"ס כסדרונן אשכ"ס יכול לנרץ
על הנמילה הראשונה ולא ינרץ לנרץ על הנמילה
השניה כי לא הקט לנרץ עמו"י אלא פ"א בשחר
בשנה שמשנה גרים חדשה וכמו כל ברכות השחר :
המהר"ך נדרך ואין לו כלי אם משניל בתוך
מי נבאים שיש נהן מ' סאה או כמי
משין אפי' שנין כו מ' סאה ינרץ עמו"י ואחר
כך כשיוזמן לו כלי ומים ישרך עליהם ג"ס ובשעת
הדחק כבאש מחסה להיות לו כלי ומים קודם
שיתפלו זמן קריאת שמע והפלה מחביל כמי נבאים
שיתפלו שנין כסח מ' סאה ומנרץ עמו"י

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קָדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נִמְלִיט יָדַיִם:**

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת
הָאָדָם בְּחִבָּה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חַלּוּלִים
חַלּוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ שֶׁאֵם יִסְתֵּם
אֶחָד מֵהֶם אוֹ אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר
לְהִתְקִים אֶפִּילוֹ שְׁעָה אַחַת : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רֹפֵא
כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת :**

**אֱלֹהֵי. נִשְׁמָה שְׁנִיתְךָ בִּי מְחֻרָה הִיא אַתָּה בְּרֹאֲתָה
אַתָּה יִצְרָתָה אַתָּה נִפְתַּחְתָּה בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה
בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עֲתִיד לִפְלֹא מִמֶּנִּי וּלְתַחֲזִירָה בִּי לְעֲתִיד
לְבָא : כָּל־זָמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לִפְנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵי וְאַתָּה יְיָ אֲבוֹתֵי רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲרוֹן
כָּל־הַנִּשְׁמוֹת : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחִיזִר נִשְׁמוֹת
לִפְגָּרִים מֵתִים :**

כל הברכות הללו מנוד אסיל לא נחייב בן מן שישור כל הילול ולא חסס מדיו ולא לבס אחרים
אלא שחם ניכור כל הילול ולא נחייב בן חס מנוד אלל אחר שיעלה ט"ס חכל אם יסן כלילם
ונחייב בן יסל לנוד מיד שנחייב בן ונלוד שיהיה מחלות לילס ואילך ואם ישור כל הילול וסחם
קל חרמול מחלות ואילך יסל לנוד סחן לבסוי כיס חכל על שמיס סקוס חלות לא ינוד אלל יסחן
סד אחר שיעלה ספוד ססח :

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם תַּעֲתֵן־לִשְׁכִּי
בֵּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה :**

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עֲוֹנוֹתִים :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְתִיר אֲסוּרִים :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹקֵף כְּפוּפִים :**

השכמת הבקר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם מלביש ערמים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הנותן ליעף כח:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם רוקע הארץ
על דמים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבין מצעדי
נבר:

נתחנן בליל וכו' ספורים אין למעריס ברכה ש

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה לי
כל צרכי:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אוזר ישראל
בגבורה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם עוזר ישראל
בתפארה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שלא עשני גוי:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שלא עשני עבר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שלא עשני אשה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המעביר שנת

מצעדי ונתנומה מעפעפי:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלוהי אבותינו שתתנולנו
בתורתך ותדביקנו במצותיך ואל תביאנו לא לידי חסא
ולא לידי עברה ועון ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון ואל ישלח
בנו יצר הרע ותדחיקנו מאדס רע ויחבר רע ודבקנו ביצר מוב
ובמעשים טובים וכו' את יצדנו להשתעבד לך ותענו היום
ובכל יום לזמן ולתמיד ולדמים בענייך ובעיני כל יוצאינו ותגמלנו

חסדים

... 100 ...

השכמת הבקר

חֲסִידִים טוֹבִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה הַגּוֹמֵל חֲסִידִים טוֹבִים
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂמֵחֵינוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מִעוֹן
פְּנִים וּמַעֲזוֹת פְּנִים מֵאֲדָם רַע וּמִתְּהוֹר רַע וּמִשָּׁבֶן רַע וּמִפְּנֵעַ רַע מִעוֹן
הָרַע מִלְּשׁוֹן הָרַע מִמַּלְשֵׁנוֹת מַעֲדוֹת שֶׁכָּד מִשְׁנָאֵת הַבְּרִיּוֹת מִעֲלִילָה
מִמִּיתָה מִשׁוֹנֵה מַהֲלִים רָעִים וּמִמְקָרִים רָעִים וּמִשָּׁטָן הַמִּשְׁחִית מִדִּין קָשָׁה
וּמִפְּעַל דִּין קָשָׁה בֵּין שֶׁהוּא בְּרִבְרִית וּבֵין שְׂאֵט בְּרִבְרִית וּמִדִּיעָה
שֶׁל גִּיהֶנָּם :

מִסֵּט הַחוּרֵם לְרֹד לְיוֹדֵר כֵּה מֵאֵל וְאִסּוּר לְדַבֵּר וּלְהוֹלִיל ד'ח מִפּוֹ פֶּד שִׁנְדָּר וּמִי שִׁטָּן נִלְוֵה מִנְדָּר נִקְטָה
מִחֲסֵט הַלֵּילֵה וְאִילָךְ וְאִם נִשְׁמֹר כָּל הַלֵּילֵה מִנְדָּר כְּשִׁילֹד הַיּוֹם כְּמוֹ כָּל בְּרַכַּת הַשָּׁמַר :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה :

וְהִעֲרַבְנָא יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְכָפֵינוּ כָּל־
עֲמֻךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ כָּל־
עֲמֻךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלֵנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה הַמַּלְמֵד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ
מִכָּל הָעַמִּים וַנִּתֵּן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָהוָה נוֹתֵן תּוֹרָה :

וַיְדַבֵּר יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ לְאֹמֶר : (א) דַּבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר
כֹּה תִּבְרַכּוּ אֶת־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם : (ב) יִבְרַכְךָ יְיָהוָה
וַיִּשְׁמְרֶךָ : (ג) יֵאָדָר יְיָהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְךָ : (ד) יֵשֶׁא יְיָהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלֹם : (ה) וַיִּשְׁמֵנו אֶת־שְׁמֵנוּ עַל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵנִי אֲבָרְכֶם :

אֵלֹהֵינוּ דְּבָרִים שְׂאֵין לָהֶם שְׁעוֹר הַפֶּאֶה וְהַפְּבוֹרִים וְהַרְאִיוֹן וּגְמִילוֹת חֲסִידִים
וְהַלְמוֹד תּוֹרָה : אֵלֹהֵינוּ דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוֹמִיתֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִפְקֹן
מִקְוֵה לְעוֹלָם הַבָּא : וְאֵלֹהֵינוּ כְּבוֹד אֵב וְאֵם וּגְמִילוֹת חֲסִידִים וְהַשְׁכַּמַּת בֵּית
הַמִּדְרָשׁ שְׂחִידִית וְעֻרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חֲוִלִּים וְהַכְנָסַת כֹּלֵת
וְהַלְוִיָּהּ וְהַתְּעִין וְהַפְּלֵה וְהַקְבָּאת שְׁלֹם שְׂבִין אֲדָם לְחִסְרוֹ וּבֵין אִישׁ
לְאִשְׁתּוֹ וְהַלְמוֹד תּוֹרָה בְּגִיט בְּלֵם :

הקדמה

הקל קול יעקב ותי כתיב ואתה מחיה את כלם. ובסופו מחדש בכל יום תמיד מי מחדש כמש מאין ליש בכל עת ורגע כמאמר ברוך עושה בראשית אומר תעשה כי ודברה תורה כלשון בני אדם כמו שנלוי אור וחיות וכן העשמה משכל האדם הוא מתגלה ומשתלשל בני מיני מדרגות זו למטה מזו שהם בחינת מחשבה דבור ומעשה לבושי השכל. כך כביכול אור פני מלך חיים מחיי החיים א"ס ב"ה מתגלה ומאיר להחיות העולמות בני מיני לבושין אלו כמה שכתוב לבושין תקנת לון רבינויות פרחן נשמה כי רק כי לא מחשבותי מחשבותיכם וגו' וכתיב ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו פירש כי מדות הקב"ה רם ונשא ומתנשא רבבות מדרגות עד אין קץ ותכלית למעלה מעלה אפילו מבחינת השכל ותכמה עילאה ואצל מבחינת מחשבה ד"ס ובתחלת ששת ימי בראשית כשעלה ברוצני לברא העולם במחשבה אחת נבראו כל העולמות בדרך כלל ונפרטו אח"כ בס' מאמרות בששת ימים הרי מחשבה זו וכל המאמרות הן צמצום גדול וצמצום מאד מאד ובפרט לומר יד רקיע ותי דכא קמה כלא וסלן דהדיוטא ולא אורחא דמלאכ כו' אך הנה צמצום זה גילוי והבחינות אור פני מלך חיים מחיי החיים א"ס ב"ה ה' אז בתורת חסד חנם מרצון העליון ב"ה בלי אתערותא דלתתא כלל. אך אחר שנברא האדם כתיב ויניחיה בגן עדן לעבדה אלו רמ"ה ס"ע כו' כי גן עדן הוא גילוי אור פני מלך חיים המאיר ומתגלה בשכל והטת הנשמות ולכן נהגן מויו השכינה הוא בחינת גילוי השכינה ומה גנים על ה' מקור החיים והתענוגים. אך כי הגורם המשתנה האור והחיות לירד בצמצומים עצומים לבא לידי גילוי והטת הנה הוא על ידי אתערותא דלתתא עסק התורה והמצות כי כל מצוה הוא בלי לרצון העליון א"ס ב"ה שלכן נקראות איברין דמלאכ וגר מצוה עדי"ם כמו שדגה הוא בלי לאור הגשמי והנה על ידי קיום מצות מציאות מסשיכין חיי החיים ואור ה' בגן עדן התחתון בבחינת גילוי ועל ידי קול ודבור בתלמוד תורה מסשיכין לנן עדן העליון כי כל קול הוא בחינת המחשבה מהעולם אל גילוי דהיינו השכל שבמות או תשוקה שבלב באים לידי גילוי בדבור שבפה על ידי הקל הוצא מתבל שבלב וכשארם התחתון מציא ספיו דברי תורה שהן רצונו וחכמתו הביחודות במאצילן ב"ה בתכלית כמו שכתוב ה' בחכמה וגו' (וכס"ש בלק"א בפל"ה ברה"ה) אי גס שורש נשמתו למעלה מעלה המשיגה ביום דבי"ע גם כן מדבר וממשיך דבר ה' ממש למטה כביכול וכמו שכתוב ואשים דברי בפיך ודברי אשר שמי בפיך. זה שאמר רבותינו דל כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו וכמו שכתוב את ה' האמת היום האמת הוא פועל יוצא שאתה עשית אותו אומר ד"ת כביכול כו' להיות לך לאלהים כי וכמו שכתוב בזה על פסוק ועשיתם אותם אתם כתיב סאלו עשאוני כביכול וזה ברוך אומר תעשה עושה בראשית ע"י התורה שנקראת ראשית ברוך אתה ה' נתת: והתורה בכל יום לכן מברכין כן בכל יום ויום כי כלם בחכמה עשית והיא תורה שנכתב מלאה הארץ היא תורה שבע"ס קניין הן הן קנה חכמה קנה בינה וכן הן מעמי הליכות שבמרא מאי מעמא דרבי מאיר קסבר כו' שהם נמשכות בחכמה ובינה עילאה וכל המחשבה נקרא בשם קנה עדי"ם כמו קנה גשמי המציא הקל מלבב גם התפשטות וחילוק כח השכלי ממות אל הלב הוא ודך

הקדמה

נודק דקון מאד המובלעים בקנה כידוע ל"ח. אך כרי שיוכל האדם לעורר דבור העליון כביכול על ידי קולו ודבורו צריך לקשר נפשו האלקית תחלה [בבחי' העלאת מ"נ כי אין טפה יורדת מלמעלה כו'] לה אחד בק"ש שחרית וערבית (ושאר התפלה הוא ביאור הקריאת שמע כנודע) ברעותא דלכא שיהיה לבו חפץ באמת לדבקה בו כי רוח אמיץ רוח ואיתו רוח וכמו שכתוב אם ישים אליו לבו רוחו ונשמחו אליו יאסוף כמו שכתוב בזה הקדוש וזה שכתוב ואהבת את ה' אלהיך פירוש שהאהוב ותחפין שיה' יהיה אלהיך ואתה תהא מרכבה ובטל לו מחשבתך למחשבתו ודבורך לדבורו וכן לבטל ולהפך כל המדות למדותיו יתברך כנודע שאז הוא אלהיך ובקרבך קדוש ולבשתחפין בן יהיה כך באמת כשהיו הדברים האלה כי ודברת בם וגו' וזה הקל קול יעקב הקול הראשון מבטא למעלה מה שישראל צועקים ה' אחד בקריאת שמע וחפצים לדבקה בו ברעותא דלכא ולא להיות בפרודא חס ושלוש בעזם אופן מחמת אהבה הטבעית על כל פנים ועל ידי זה האלהים יענגו בקול מלמעלה למטה וקרא ושונה כנגדו להיות דבר ה' כמש בפיו ולכן קול זה מלא וי"ו כי וי"ו מורה על הכשבה למעלה מיו"ד שבראשה היא בחינת חכמה עלאה כו'. אך לפי שמודעת זאת מדת הקדושה היא אחרות והתכללות ונעץ תחלתן בסופן וסופן בתחלתן ולא בפרודא חס ושלוש לכן אי אפשר גם כן לקול התתון מבטא למעלה לקשר נפשו בה' אחד בקריאת שמע בקשר אמיץ וחזק ולדבקה בו באמת לאמיתו בלי המשכת קול העליון מלמעלה למטה על ידי קנה העליון קנה חכמה קנה בינה כו' וכנודע ג"כ שלכן נקרא חכמה ובינה עילאה בשם אבא ואבא שהן הן המולידות המדות אהבה ויראה כו' (גם נודע מהא"י ד"ל עאפי' בעלויות עולמות עליונים אי אפשר לתתן לעלות למעלה בבחינת מ"ן עד שתרד תחלה הארה מלמעלה) אך בהיות כי תכלית בריאת עולם הזה כדי להיות לו ידירה בתחתונים דוקא כס"ש ויטל כבוד ה' את כל הארץ דייקא בבחינת גלוי אחרותו ויתודו יתברך כמו שכתוב ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו וגו' כי עין בעין יראו וגו' וכמו שהיה מעין זה בסתן הורה שעל כל דבור פירחה נשמתן. אבל לימות המשיח ותחיית המתים שיוצרך חומריות עולם הזה יוכלו לסבול לקבל הארה יותר גדולה לאין קץ בבחינת גלוי לעין כל בשר והשתעשע שכל אחד לפי השגתו מראה באצבע עד"ס ואומר הנה אלהינו זה קונו לו וגו' אך כי הוא הגורם המשכות ירידת אור ה' לתחתונים פמש בבחינת גלוי בזה הנה הן הן כל המצות מעשיות בכלל כנ"ל (וכס"ש בפל"ו ול"ו) ובפרט מצות הצדקה השקולה כנגד כולן שלכן נקראת בשם מצוה סתם בירושלמי לפי שענינה ומהותה היא השפעת חיים הן וחסד למאן דלית ליה מנרמיה ולרחוות רוח שפלים כו' ובאתערותא דלתתא זו היא אתערותא דלעילא להמשיך הארת אור פני מלך חיים מחיי הדינים א"ס ברוך הוא לעולם הזה השפל והתחתון שכלל המדרגות בדת חסד תנם מרצון העליון ברוך הוא כאור בשעת הדינים של ימי בראשית שהאיר בחסד תנם כנ"ל §

ובזה יובן מה שכתוב במשלי בן צדקה לחיים פירש בן הוא לשון בסים ומסכן כדפי' רש"י במלכים וד"ל שהצדק הוא מסן לחיים עליונים הנמשכים מאור פני מלך חיים א"ס ב"ה לעולם הזה הנשמי לתחתון רוח שפלים כו' וזהו שכתוב בצדקה תבונני פירש שהיה מסן לשבתו יתברך רק שבעת הנה חומריות עולם הזה הנשמי מקליפת גנה מסתיר ומכסה על אור פני מלך כו' עד שת קץ אשר שם לחיטך ויצא כבדך

הקדמה

חצו כלומר כמו שהברק יוצא מתוך עבים חשובים שהיה נגד בתוכם ומבריק ומאיר בכל השלם, כן יצא אור ה' הורע וגנו בחשכת חסריות שלם הוה על ידי מעשה הצדקה הנקרא בשם ורישה הורע צדקות וכמו שכתוב אור הורע לצדיק ח"ש הקל קל יעקב יו"ד עקב הוא בחי' הדעות ואור המלוכש בעולם הוה השפל המכונה בשם עקב על ידי מעשה הצדקה במדת הרחמים שהוא מדרתו של יעקב וכמה שכתוב וצדקה ביעקב אתה עשית, הנה קל הוא בחינת המשכת הדעות מאוד פני מלך לפניות ודחינות השלם על ידי קל ודבור בתלמוד תורה ויעקב הוא בחינת הדמיונות בבחינת גלוי לחיצוניות שלם הוה וחסימותו על ידי השפעת הדמיון והרחמים לדחינות רוח שפלים בגל' כדי להיות לו דירה בתחתונים דיוקא בגל', וז"ש בגמרא (פ"ק דנ"ב דף יו"ד) ר"א יהוב פרוסה לעני וזהר מצלי שנאמר אני בצדק אחזה פניך אתה דיוקא היא בחינת גלוי אלקות בגופו השכלית המשכלת ומתבוננת בגדולת ה' השורה במוח ומגפוש השכלית אל גופו הדחינות שבלב על ידי מעשה הצדקה כי גופו הדחינות היא בחינת חיצונית לגבי גופו השכלית והוה לשון מצלי שהוא לשון המיה והמשכת אלקות מלמעלה מדרגתם אל הגלוי בגופו ובשולם והוה בא"י שיתגלה שם הי"ה ברוך הוא בשולם ובגופו השכלית והדחינות שבלב כאלו הוא לנכת כמס' והוה אתה, ובחינת גלוי בגופו הוה התחפכות המדות שבלב לה' לברו והוה לשון אלהינו כמו אלהי אברהם שהוא בחינת מרכבה כו', והוה ענין כללות התפלה כולה שהוא ביאור הק"ש להתגלות שם הי"ה המדה על יתדא עליה כי להיותו מהוה הכל מאין ליש תמיד בכל רגע לזאת כולא קמיה כלא ממש והוה הוה ויהיה בלי כוונת שני כו' והוה ענין כל ברכות השחר ומסוקי חסרה וברכות ק"ש ותפלה דרך כלל, ודרך פרט הוא מבואר במלח ברוך לשון בריכה והמשכה מהשולם עד השולם מעלמא דאתבסאי לעלמא דארגליא הנקרא אתה, והפא תלי עמו ישראל ומבדך השנים ער"ם הוא דכלי שבו מתגלה אלקותו יתברך שמו למטה בגשמינות כשנותן חיים ובריאות לחיים וברכה על פני האדמה כו' ובמ"ש בודר דלית ברכתא שריא באתר ריקניא והוה הקל כו' בה"א הדדשה וחבר ויו' שהוא קלא פנימא שבלב כמש"כ בודר הקדוש דהיינו התפלה כולה שכל כוונתה היא בקשת גלוי אלקותו יתברך צריך לומר בקשה זו משמקא דלבא כמ"ס ממעמקים קראתיך ה' פירוש קראתיך כאדם הקורא את חברו לבא אליו ער"ם, אך עצה הדעשה להיות קריאה ובקשה זו משמקא דלבא להיות מסארי דתושבנא בכל לילה בתקן חצות או בקריאת שמע של הכפפה למעט מירדות בגופו מכל מעשיו ודבוריו ומחשבותיו אשר לא לה' המה מיום היוותו ויוסף דעת והתבוננות בגדולת ה' יוסף מכאוב בגופו על אשר בתבל בא ובחשך וצלמות ילך רוב הזמן כו' אך הסבה לזה הוא דוא מחמת בחינת גלות השכינה כביטול הוא בחינת הסתר אור פני מלך בלבד שם כמו שכתוב אלביש שמם קדרות ושק וגו' ומכיון ואנכי הסתר אסתיר פני וגו', והוה שאמר רז"ל במשנה אין עומדין להתפלל אלא מתוך טובד ראש פירש ע"ד שארז"ל (פ"י דמסכתין פסוק ס) שכינה מה לשון אומרת קלני מראשי ופירש"י ראשי כבוד עלי ומתוך טובד ראש יבא אתר כך לידי שמחה היא שמחה דגופו המשכלת ומתבוננת בגדולת א"ס ברוך הוא ע"פ עצה הדעשה בלק"א פרק ל"א ופרק ל"ב שם באריות וכמו שאמר רז"ל בביריותא אין עומדים להתפלל אלא מתוך שמחה כי ב' האמרים שבמשנה השבריייתא שלן בקנה אחד תבדיר ראש עם השמחה שאמר כך מבואר בל"א שם

הקדמה

ה

באריכות. והנה בשומנו זאת אל לבו קודם דתפלה וראי יתפלל ויבקש משמקא דלבא על בחינת גילוי אלקותו בגופו ושולם וע"י זה יכול ג"כ לכוף יצרו ללמוד הרבה יותר מרגילותו וכן בכל עת ובכל שעה שאפשר לו כמאד"ל כל שאפשר לו לעסוק ואינו עוסק עליו נאמר כי דבר ה' בזה הברית תכרת הגופו וגו' היינו הסתלקות אלקות חס, שלום כג"ל וכן בצדקה כי הן המשכת גילוי אלקותו יתברך בפועל ממש בפנימיות ובחיצוניות שהן דבור ומעשה כג"ל והתפלה היא רק בקשה שיהיה כן בפועל ממש ואם כן אם אינו עושה כן בפ"ם הרי זה תפלת שוא חס ושלום וזה עונשו שמוסינים לו כל המגיעות סבות המורדות ומבלבלות אותו ברבות מחשבות של דבל הבלים כי קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת כתיב ובוהן מה שכתוב במשל מסד אוננו משמוע תורה גם תפלתו תועבה כי דובר שקרים לא יכון וגו' וזה הקל קל יעקב שהיא מדת אמת כמו שכתוב תתן אמת ליעקב וגם מדרו היא מדת הרחמים לעוד תתלה רחמים רבים בתקן חצות וכדאי גונא במרירת גופו על ידי זה בא לבחינת הקל שהוא קלא פנימאה עומקא דלבא כמו שכתוב בדרך הקדוש:

הלכות ציצית

כל איש ירא' וחסד במעוהו לקיים מצוה ציצית כל היום לר"ה צריך לזכור צ"ל שלט להיות פתוח לגמרי מנ' לרדיו ולא יחבר שם אפילו בקרבים ומנ"ש בתפירה אפי' מחזיו ולמעלה ואין צריך לומר שלא לעשות בתי ודושות ודוחה הסלית קצן צ"ל אמה של תורה שיהא רחב כ"ד גולגין מרווחים מלמעלה צ"ל ג"כ אמה של תורה מרווחת בכדי שיסיר שם אמה על אמה שלם עד תחלת קצן צ"ל אמה עד למטה צ"ל גם כן אמה של תורה ודוחה אמה ומעלה כל האורך שתי אמות לבד מציט האורח שהוא נקב שיש בו חצרין ואפי' עולה למדת שיטור סלית וזוה מקיים המצוה לר"ס. ובקשרים שגישו לחוטין דביעי מבין שם שיש עד כן י"ג אפסר להקל ולסחור ע"ד האומרים ששיטור נגד להתחייב בציצית הוא אמה על אמה בגדגד וכל השיטור הוא של הכרח ואורך הסלית קצן צריך להיות טולו מושפס ומלגים את האדם בגלל השיטור הוא טולו כמ"ס אשר חכמה נה דייקא ולא יתקבל ולא יתקבל כלום משיטור הוא כי מקום הנקל או הנקשה אינו עולה מן המדה וארץ הסגנוע ע"ד חמיד כל המהרים לקיים מצוה ציצית כל היום וגם צריך לזכור להיות שיטור זה ברוח שם שורק מעט ברוחה הסלית קצן ולא נחמסם כי זהו דבר הקשה לזכור שיסיר מושפס כ"ל השיטור טולו ברוחה. וגם נכון לזכור להיות שמי צדי ציט האורח למעלה אלא האורח חסוים זה לזה על ידי קריסר במשיחות או על ידי קריסר בכדי שיסיר החוה מוטסה מעט כמ"ס בכתבי הארז"ל. הנקב שמכנים בו חושי הציצית צריך שיסיר רוחק מסוף הכק באורך מלא קצר אגודל עד סוף האפור הייטי כל אורך פרק ראשון אגודל מלמעלה ציטו ברוח ולא נחמסם עד רוחב שלם גולגין אלא עד ככלל אלא פתח מעט ובהקפה מלמעלה לכל הדעות צ"ל מסוף רוחב הסלית שהוא לקחת מהחשק וגם מסוף אורך הסלית שהוא רוחב מהחשק בסלית גדול שמהחשק בו כמו שיה' וכן צריך להרחיק בסלית קצן באורך וברוחב רק שסלית גדול יפסה נקב אחד לגד ויכנס בחושי ה' חושין ויפסל לחי וימחמם לאורך הסלית שהוא לרוחב מהחשק ויקשרם שם על ידי הסלית למעלה ממלא קצר גודל חושיי הסלית שלמטה שנאמר וטעו להם ציצית על כנפי אלה כנפי אלה צנוכה הכק למעלה ממלא קצר גודל חושיי. [אנכ"ס וגם צ"ל הציצית חולס ומשפס פירוש מנחה ומנה על קץ חויות ולכן

לא יקשרנה על שולי הסלית למטה שהוא אורך הסלית שנמלאת חליות כלפי הקרקע ולא על הקצן בגופות ההחמוות אבל בגופות הסליונות יש כן חילוקים כפי השיטות במש"ח]. ולא די במה שהקב שבו מכנים החושין הוא למעלה מקצר גודל שנאמר גדיליו חששו לך על ארבע כנפות שיהא הגדיל נעשה צנוכה הכק ומהקב עד הקצר הראשון אינו נקרא גדיל עדיין [שלכן אינו עולה בחשבון מדת אורך הציצית שהוא רחב י"ב גולגין אחר שנכסלו לחי חושין וצ"ל שיטור זה מלבד מה שמהקב עד הקצר] ואם הסלית דקה ורכה ואינו חסור חתיכת בגד [שקצין כנפות] בגופותיהם להקשות ולחוקק כנפות מקדש ולזאת גם אם יסדק וידחק קצר הראשון על צדי הסלית לא יועיל כלום שלא תרד הציצית אח"כ ממקומה למטה ממלא קצר גודל בקל וממילא וסורה הוא לעיין ולהשיג על זה חמיד ובפרט בשעת החפלה או שזה טובה לו לעשות עוד נקב קצן בסוף לשפת הסלית שמהם לרחבה למעלה מקצר גודל מהחיות שלמטה ולהשגיר שם חוש הכורך שהוא האורך אחר ששם הקצר העליון כדאפי קודם שיתחיל לכרוך. ובדורות המהם והמגדל היו עושים הנקב סמוך לשפת הסלית מלמעלה ועל ידי זה היחה הציצית מבודקת לשפת הסלית ולכן היה די להם באורך ד' חושין ברוחב כ"ד גולגין לבד לפי מהקב ואילו נחשב מהגדיל מאחר שיהי הקצר מבודק כאשר הקשרים נרם כעון דא צריך לאדושי שזה שנחבאר כאן בסתם שקשרת הציצית על הכק הוא על צדיי הסלית ברוחבה כאן הפרס והבדל בין כנפות ההחמוות לעליונות זהו לפי מנהג שנחמסם ביטוי להגשים צדיי הסלית על הכק מכאן ומכאן כדי שיסיר ב' ציצית לאחריו ושנים למצוי להיות מחובב במצוה ואפי' גם ציצית העליונות הקבורות על רוחב הסלית הן נטפשות וחלחין על הקצן ולא כלפי קרקע אבל לפי מנהג השולם שאין מגבישין הארזין על הכתפות אם יקשר הציצית על צדי הסלית ברוחבה הים חליות כלפי קרקע ולא על הקצן לכן צריך לקבוע ב' ציצית העליונות על עליונות הסלית שיהא ארבע למעלה ממלא קצר גודל מהחיות באורך הסלית. אמנם דרך הסובב וסיסר הוא לנחש כמנהג הארז"ל בספר ענין ומיזה וסוכה גם כן במ"א וגם ע"ס העולה הנה אחת נכון הדבר שלא להיות שיקר עשיית הסלית באחוריו לבד אלא להיות מחובב במצוה גם חופיו עד למטה מהחיות כמו מלמלחיו כמו שהוא דרך רוב המלגושים וככה היה המנהג בימי חמדי מגמלא וכן היה המנהג עדיין בימי רמ"א כמו

נודל ונרדף ליהרד להיות הציצית תלויה על ד' העליון שהוא ד' הקיץ של הסגד שהוא לנשם בו ולא על ד' ההתחון הפנימי שנאמר ורחצתם אותו וזכרתם וגו' למשן חזכרו וגו' ואותם החזקתם אותם כנפשות טושים הם. ויש מדרקקים לעשות הנקבים באלכסון קלף גנדי ששכחה הציצית תלויה למטה לשולי הסגד והיא נוספת (פירוש נוגעת) ומכה שם תוך מלא קשר גודל מהויות בשולי הסגד לרחצו לחם לדברי המלריכים כן ואם לאחר שהסלי הציצית ברחוק מלא קשר גודל באורך ורוחב כדה נספקה וזוהי הסגד מלמטה לגמרי סך הסגד אפי' נספקה סמוך להקב שהציצית תלויה בו ולא נשחיר אלא משאר עד הנקב כשרה כי לא הקפיד הכותב על שיעור מלא קשר גודל אלא בשפה עשויה וסכלה הציצית כנגד לבד שנאמר ופשו להם ציצית על כנפי וגו' וכן אם נקדע שאלת גדול מהנקב ממש שהציצית תלויה בו ולמטה פד שסת העליון ולא עד בכלל בין באורך הסלית בין לרחבו ויורדה הציצית למטה כשרה ואין צריך לחזור הקדש כל שנשחיר משאר אכל אם נספקה ציצית הראשונה וצריך לעשות ציצית אחרת צריך להפוך הקדש תחלה ויחפור בחימי משי ולא בחימי זמר. וכן אם נקדע למעלה מהנקב שהציצית תלויה בו אפילו קדע ארוך מאוד לאורך הסלית רק שנשחיר כל שהוא פקם בשפת הסלית מזדה לרחבה כשרה וא"ל לחפור. וכן אם נקדע בחי' גא"ס ובשחיר כל שהוא שלם כג' שפתי הסלית הדיט מזדה ומשוליים אכל אם הקדש מוטל מזדו האחד ועד השפה ועד בכלל בין שהקדש לאורך הסלית ומתחיל משפת הסלית שמזדה תוך ג' אצבעות לשוליים ובין שהקדש ממשל ומתחיל משוליים תוך ג' אצבעות לשפת הסלית שמזדה לרחבה אף פ"ס שמקום הציצית שלם נסכלה הציצית האילו ואין לה כקף שלם כשיעורו שהוא שלם של שלם אצבעות. והוא שאורך הקדש יותר מרוחב אצבע ומחלה שהוא רוב שיעור הכקף וכאילו נקדע בו ולא חורז ותפוסו אפי' מועיל להכפיר ציצית הראשונה מאחר שנסכלה כבר והתורה אמרה חששה ולא מן הסגור כפסול. אכל להחיר הראשונה ולחזור ולתלותה או ציצית אחרת יש מכשירים ויש פוסלים ואומרים שאין חסירה מוטלת בקדש מוטל מזדו אחד שכתוב ג' אצבעות שיעור הכקף ויש לחש לדבריהם במקום שאפשר אכל אם הקדש הוא למעלה משלם אצבעות לשוליים וכו' לאורך הסלית וכן אם הולך משוליים ממטה למעלה ברחוק שלם אצבעות משפת הסלית שמזדה ואפילו הוא בחי' גא"ס ונספק הכקף לגמרי מהסלית מוטלת חסירה לדברי

שכתב הס"א והייט של ידי שיעסוף ראשו בחצי השמאלי של אורך הסלית וכקף השמאלי העליון יהיה על החזה או סמוך לו והאי אורך הסלית סימני יסבב למנו' עד למטה מחזהו ברוחב אמה שיעשור רוחב הסלית החייבת בציצית צריך להיות טול מוטסם ומלגישו כ"ל. וכקף העליון סימני יסלך ע"ג הכפף השמאלי לאחוריו (כדאיחא במדרש הובא בב"י) וכקף ההתחון סימני יגביס על גב ידו הימנית בענין שהציצית הקשורה על שולי הסלית למעלה ממלא קשר אגודל מהויות ח"ה תולה ומנספת על הקרן ולא כלפי קרקע. כן יקשור ציצית העליונה הימנית של עליונות סלית שיהי ארכה למעלה ממלא קשר אגודל מהויות והיה תולה ומנספת על הקרן מאחוריו למטה מכתף השמאלית וככה יקשור גם כן ציצית העליונה השמאלית התלויה מלמטה אכל ציצית ההתחונה השמאלית יקשור על ד' הסלית ברחבה (וכמ"ס בתי"מ בשם מבר"ם שיש כקף שהולה בו הציצית ברוחב סלית כפי עשיתו) שזהה תולה ומנספת על הקרן כי כקף ההתחון השמאלי הוא משולש ותלוי למטה מיד השמאלית ולא על גב ידו כקף ההתחון הימני ופתי ציצית שמלפניו לפי סדר עסיפה וכן העליונה השמאלית והתחונה הימנית ושניהם שמהלחוריו כן העליונה הימנית שלמטה מכתף השמאלית והתחונה השמאלית שהוא סמוך קלף לאחוריו וממלא פ"י מתיחת כקף העליון שמוטבו ומשליכו לאחוריו על גבי הכפף השמאלי וממלא חסוב. במזה ככה יהיה מוטסם כל שעת הפסול. אמנם ח"ק אחר ברכת להעטף בציצית סד כד' הילוך ד' אמות יהיה עטוף כעסיפת השמאלים ממש כמ"ס בבהארי"ל דהייט להגביס גם כקף ההתחון הימני ולהעטבו על כקף השמאלית לאחוריו רק שיזהר גם אז להיות עטוף מלפניו ברוחב אמה מוטסם ומלגישו כ"ל ולזאת בעלייתו שלם שאין ארוכות כ"כ א"ל או להגביס גם כקף ההתחון השמאלית להיות נפשו מזד שחלו על גבי החזה או סמוך לו כד' הילוך ד' אמות אחר הכרעה כמ"ס בקלף כהארי"ל (כמו שכתוב לקמן) אלא אם כן יגביס שולי הסלית על גבי הכפף מלחוריו ויכריסם סביב תלחרו כמו שטמאין קלף חו שנגס גדולה כי עסיפת הראש גלי עטוף הנוף לא שמה עסיפה לדברי הכל לענין ציצית ואין בה שום מזה כלל לדברי הכל. ובסלית קמן יש לעשות ב' נקבים מרוחקים במלא קשר גודל באורך ורוחב ויכניס ד' חוטין בנקב זה ויציאם בנקב זה ויכסלה ויקשרם ויסדקם סמוך כנגד ממש כד' שיהא הקשר הראשון למעלה מקשר

הלכות ציצית

או אפי' תוך הגדיל פסולה. אבל אם נספק
מן הראשין כיוצאין חזק לגדיל כשרה אפי' נספק
לגמרי ואם נספק ב' ראשין אפי' יוצאים מזה אחד
של הקשר אם לא דקדק בעת עשיית הציצית
שיצו ד' ראשין עומדים לשלם מזה אחד פסולה
אם לא נשתיר בזה מזה כדי ענינה וכל שכן
אם אחד יוצא מזה זה ואחד מזה השני ואם
נספק ב' ראשין פסול בכל ענין אפילו נשתיר
בכל אחד מהן הרבה יותר מכדי ענינה וכן הדין
אם נחפרק החושין משורתן :

בכל יום כשמתעסק בבט קודם הכרעה יצין
ויבדוק בחושין אם הם כשרים ובשרם
על הכף והגדיל. גם צריך להפריד החושין זה
מזה קודם הכרעה ואם נשחטה לבט לביט הכרעה
ובשר שצדק או יפריד החושין יחבטל מלהחליט
עם הציצית אין צריך לבדוק ולא להסדיר :

לדבר הכל מותר שאין הקשר כשישור הכף
פסול. ואם לא נקדקד ונספק הכף לגמרי מהשליש
אלא שאר מחובר במשהו מזה למעלה משלם
לצבטת לשלום או מחובר בשליש ברחוק ב'
לצבטת מזה לא נפסלה הציצית הראשונה ויחזור
ויחפור הכף עם הציצית להפליט בחושי משי אבל
אם נספק לגמרי יש אומרים שנפסלה הציצית
הראשונה ויש"א שאפי' חזור משהו אינו
מושל להכשיר הציצית הראשונה על ידי שיחזור
ויחפור עד שיסיח מחובר כשישור רוח ב' לצבטת
אוי כשרה אפילו בלא חפירה ויש לחוש לדבריהם
במקום שאפשר וכל האלצבטות כן ברחוב גדול ואם
הציצית ארוכה יותר מ"ב גודלן צריך להיות
גדיל שכן הכריעות והקשרים יותר מד' גודלן כי
לנחלה צריך להיות גדיל שלש ועקב ב' שלשים *
אם נספק אפי' חס' שצריך להקדו דעייט על הכף

נשפת בדיקת הציצית יאמר זה :

בְּרַכְי נְפִישִׁי אֶת־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי גְדִילְתָּ מֵאֹד הוֹד וְהוֹד לְבָשֶׁת:
(ג) **עֲזֻתָּה אֹד בְּשִׁלְמָה נִטְמָה שְׂמִימִים בִּירֵיעָה:**

בהתעסקו ימין שלוש הקצים להתעסק בו כדי שחזור כל משהו לפסולת שגמל וריותם ורש
וחכמה גוי :

הענינה צריך להיות משומד וגם הכרעה צריך להיות משומד וקדם שיחליט להתעסק יבדק :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהִתְעַסֵּף בְּצִיצִית:

ויכסה ראשו ויחטוף כשיפית ישתעללים
דעייט שיכרך הסלית עם הכ' בנשות
אל ד' ימין סביב שאלו ויחזיר לאחוריו דרך
לד שמאל וכן בנשות האחרים של ד' שמאל ימין
דרך הסבים ומתחיל כל ה' ציצית מזה שמאל
שחם לגמרי ויחזיר לאחוריו וצריך שיכסה משטף
מלפניו ומלחוריו עד הכוח (ואין צריך לכסות
ראשו עד פיו) ויפסוד ק' משטף לפסוד כדי
היטל לרבע אמות אחר הכרעה ואח"כ ישתעל
במנה המוקד ומל מקום מזה להיות עמוק
בסלית גדול כל זמן הסלית שיכסה בו ראשו
וגופו מלפניו ומלחוריו סביב הכרעות שיכסה
מנה ד' ימין של שמאל. וסוב יותר להטיל
קב כא' של ימין על כף שמאל לאחוריו ומתחיל
כלו משטף עד פסיה נמורס כשיפית
ישתעללים קמ :

ובשפת ענינה הסלית גדול יאמר זה :

מִהֲיָדְךָ חִסְדָּה אֱלֹהִים וּבְגִי אָדָם בְּצִלְ בְּנִפְיָה יִתְקִין: (ה) **יִתְקִין**
מִלְּשֵׁן בִּיתְךָ וְנִחַל עֲדִינָה תִשְׁקֶם: (ו) **כִּי עֲמָה מִקֹּדֶר חַיִּים**
בְּאֹרֶה נִרְאֶה־אֹד: (ז) **מִשֶּׁן חִסְדָּה לִי־עֵינִי וְנִדְקָתָה לִי־שְׂרִי־לֵב:**

וכן כשלימות קמית שלם אם חלה לגדל פלו
שכ שיכסה רחב לקמית ויחטוף בו בוכר
לפני כדי לגדל להתעסק ויחזור ק' משטף
לפסוד כדי היטל ד' אמות ואח"כ ישתעל משל
ראשו

הלכות ציצית

הלכות תפילין

אחר שלבס הפולת גדול יתח תפילין כדי שיהיו

עליו לפחות בשעת קריאת שמע והפסלה ויכוין בהנחתם שטט הקב"ה בכתוב ד' פרשיות אלו שיש בהם יתור שמו ויציאת מלכים כדי שזכור נשים והסלואה ששעה עמנו מהם מורים על יחודו ואשר לו הכח והממשלה לעשות בעליונים ובהחיותם כרצונו. ולענין להניח על הכותף כנגד כלב ועל הראש עד הכותף כדי ששעבד הסמטה שהיא כמות ונס החיות והמשכות לבטל לעבודתו יתברך שט"י הנחת תפילין יזכור את הבורא וימשיע הנאותיו : יש טובין להניח תפלה ש"י מ'ושב מפעם שנחבאר בושר וזכרין ג"כ מ'ושב :

מקום הנחת תפילין על יד ביד שמאלו צריכה

הנשר שנתקן שכן המרשק שרין פליטניגין"ן להכתף וזה המקום נקרא קיבורת ולא יתחנה למעלה מחצי הסרק ולא למטה בתחתיתו ממנו למטה מן הקיבורת שנאמר ושמחת את דברי אלה על לבבכם ר'יכס שהיא סימה כנגד כלב וחכו קיבורת שהוא מסון ממנו כנגד כלב. ולכן צריך שיטה את התפלה של יד לצד הניק ממש בענין ששיטוף את זרועו למטה חתא התפלה של יד מסונת עד לבו ממנו ויורד שלא יסיד דבר חוץ מן התפילין לעבוד :

אסור להסיד דעתו מהתפילין כל זמן שכן עליו

ואינו נקרא היסח הדעת אלא כשתמיד בקלות ראש או שחוק ושיחה בעיניה שהרי זה מפור יראה אצל אם מהעסק בצרכיו ויראה ס' היא תקופה בלבו להסיר מכל חפץ ועון בעסקיו שלא למרות עיניו כטעמו ח"ו לא נקרא היסח הדעת אע"פ שאין דעתו ממנו על התפילין ולכן מזה התפילין להיות לבטל בזה כל היום כולו וחייב אדם למשמש בהתפילין בכל פעם שחבר משה שכל די זה יסא מוכר על האוכרות שנסה ויזכור את ס' להעבד לו כלב וכשתה ולא יבא לידי היסח הדעת גמור שהוא קלות ראש ויהיה בעלם אף מזה מן המוכרח שלא להסיד דעתו כלל מן ולמשתה נסן בכל פעם גם בעוד שדעתו עליהם כגדי שלא יבא לידי היסח הדעת כלל וכלל. וזאת כשמוסק בחורס ובחפלת י"ח שלא אין בהם משום היסח הדעת ואע"פ בכל פעם שחבר מן ומשמש נסן. ואחר הנחת התפלה של יד על הקיבורת קודם שמהדקם יצד :

ראשו וילבשו. ואם לובשו מיד בקומו בטוב שאין ידיו נקיות כדי שלא ילך ד' אמות בלא ציצית מברך על פלית גדול וכו'ין לספור גם את זה וכן אם לובשו קודם אור היום שאינו זמן ציצית. והמדקקים טובין לישן בע"ק כדי שיהיו ישרן על היום לא יסיד בלא מלא מלא וגם לא יאשרך ללבושו קודם נס"י לעבור על קדושת הזכר שנחבאר בדיון השכמה הכקר ואף אם פסמו מעליו וחזר ונלבו בלילה אין בו משום כל חוסף מאחר ש"א שכמות יום חייב בלילה וכן ע"פ הסוד יש משום בלגישת פלית קסן גם בלילה :

צריך להסיר לגשים העשות ציצית שהוציא

נשים בפרישם בתחילת הסוויה שהיא עשה כן לשם ציצית וכן בהתחלת הסוויה. מלגשים שלט שיש להם ב' כנסות מלגשים למטה זכ' כנסות למעלה בבית האור צריך לזכור לפחות הכנסות שלמעלה עולות כמו שהנו בעשיו מקרוב ולא מרובעים במקדש כדי לפסד מציית לדברי כלל וכן המכסה (שקירין קאלדר"א) שמתכסין בו בעיניו ביום אף אם טיקרו מיוחד ללילה יש לעשות בו קרן אחד עולה לפסד מציית. לדברי כלל אין לעשות פלית של פסחן כלל ובשעת הדחק הגדול ישמש בה ציצית של פסחן סוויות ושעורות לשמן הלהות ויוכל לברך עליהן וכן בעליית קסן. וזאת להסיר ציצית בערה מנגד זה כדי לתלותה כנגד אחר וכן כדי לתלות ציצית חדשה במקומה אף לא יפסיקה אלא יתירנה שאין לפסל ציצית חדשה בידים משום בזוי מטה. אין לברך על הציצית בשחר עד שיוכר בין תכלת שהיתה ציצית ללבן שבה עד שיוכר שיהיה ציצית אחר הנירו הרגל ואינו רגיל ברהוק ד' אמות ויכירט ולא בערב אחר תחלת העשיה שאז הוא תחלת בין השמשות והסמט פליה לפי שעה על דעת לחזור וללבוש (אלהר א"ש לחזור ולברך בכל ענין ואפילו פסקה על דעת שלא לחזור וללבוש לאלתר ואח"כ מלק לחזור וללבוש לאלתר אם נשאר עליו פלית קסן א"ש לחזור ולברך אצל אם בא ללבוש אחר כמה שעות משפסקה צריך לחזור ולברך אס"י נשאר עליו פלית קסן ואס"י היסח דעתו מתחלת לך. הכולל פלית מהבדיו יתקן ממנו שיהיו לו במחנה ע"מ לחזור כדי שיוכל לברך עליה לדברי כלל כי שהיה פון ס' :

הלכות תפילין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין :

ותשם וזוהי אם ששם משמאל ובתפילין דרש"ה
הטעמות כענין שכן וזוהי כי יבאנו לשמח על כך
לכבוד בזה מלמד וגם לרדף להשגיח ולראות
הנתינים שכן הנתינים הם נדבקי חטא
בשגגת הסוס וזוהי להסירם מזה בראש שכן
דקדק וזהו שיהיו נסדרים בין בית לבית עד למטה
חמש ולכן מעבירין גיד התפירה בין בית לבית
למטה חמש כנדי להבדיל צבוח וזוהי יחדנא
כדלחא בגמרא ופוסקים הובאו ב"י ובכה"ל
ו"ל . ודרך שיטת הקשר של תפילין ש"ר מלחורי
הראש בגובה העורף כאלו נראה כעין דלת לנדה
חן שהיא לפני הרוח מלחורי כעין דלת כתיבתה

יכוין לשמור גם את של ראש ואל"ף יהדק
הרעשה בחור הקשר כדי לנקים מלח
וקשרם ללוח על יד שיהיה מלח הידוק על
יד ענין הקשר זה שיהי הידוק זה על יד
עשה עם הקשר וזוהי שלא יחזק הקשר של יו"ד
מן התפלה של יד ורשאי לכוון הרעשה סביב
התפילה כדי לחזק על יד אכל לא סביב
הקצלה (ויש טורח ב"ס סביב התפילה כנדי
שיטה כמין ש"ן עם הרעשה המהדקת את התפלה
של יד) ואל"ף ששין כעשה כריסה על פרק
הרעשה המחזק אל יד ואל"ף ינוח את של ראש
בגובה הראש וזוהי שהיא כאלו רוחב הראש
חמש שש"י אחר קדש וזוהי כי יבאנו מלח

ואם שח בין חסלה לתפלה יכרך של ראש :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות התפילין :

וללמד בזה ששה אחת אם חושש להרחיק בניות
המדרש מפני היותו לו מפני שטח לו וזוהי
ללמד בניות . ולא יספיק בשום שיחה כלל בין
תפילין של יד לתפילין של ראש אף שאין מנדר
פליין אכל המסבך לעשות אמן וא"ל לקדשה
וגרס ואמן יחא שמים רבא ס' . וכן המרה
תפילין בחול המועד בלא ברכה :

אין

להניח תפילין אחר תפלה השקשה ואם היו
פליז מקדש א"ל להלץ כ"ל בע"ש ובניו"ש
שצריך להלץ לפני השקשה וזמן מה קודם שמדליקין
הנרות בע"ש :

המהלך

במבואות הסמוכות לו במבואות שיש
שם חורים ותפילין בראשו כגון
הסוף מניחו לו לכה"ל כדא"ל לטוב בתפילין לו
שמחלל בדרך כליהו לו בנשיפתו בין כפרים
שיש שם חורים ואין העגלה גבוה י"ס כגון
פגלות של חורף לרדף לבאות התפילין שלא ידלו
החול העגלים . וכן לפני התפלה שצריך להספיק
בהפלתו שלא להורא דבר מפני כדוראש חורים
מלפניו כמלא פיניו ולדדן שלפניו כלפניו דמי
ואפילו אם מעשה פיניו איש מועיל אם אין
העגלה גבוה י"ס ואין מכסה על העגלה אכל אם
יש מכסה אפילו סתם מלפניו יכול להסוף פניו
לנדה

ברא כדבר מענינים שאין לרדף תפילין אכל
אם הספיק בענינים שהם נזכרים לו
להנחת תפילין אין לרדף לחזור ולברך על של ראש .
ולתחלה אין להספיק כלל אלא אם כן אי אפשר
בענין אחר לכוון הרעשה סביב הרעשה לא היו
הספיק כלל שיהיו ענין הפגות ענין אכל בענינים
אחרים אפי' הספיק בדברי קדושה היו הספיק אף
על פי כן אם שמש קדש לו ברט או קדושה בין
תפילין של יד לתפילין של ראש מותר להספיק
ולעשות עם הצורך ואפ"ס שטרם ברכה אחרת על
של ראש ואסור לערב ברכה שאינה זריכה לש
שם חורים שמבדקים לעולם על ש"ר של מלח
תפילין אף אם לא שח ביהושע ואף שאין לנאש כן
להחלה דמקם ברכה להלך מכל מקום לפני
אסור גרס ברכה שאינה זריכה כדאי הם להסוף
פליס שלא לנשל מעניית דבר שנקדשה :

אדר

הנחת תפילין של ראש יכרך ג' ברכות
של ללבוש האלמנה . בתחלה ברכה אחת
של ארץ האלמנה ואל"ף שח ברכות של הקשר
החורין (וזהו המורה על פי יד) ובסוף
הברכות יקסור :

כל אחר עם ידלא אלהים בלבו יניח תפילין
לדבר עם בלא ברכה אחר התפלה בניות

הלכות תפילין וק"ש

יא

ועד עד שיסיימו הכבוד אלא שנים עשרה בידה .
ועל ברכות החורס יטעם ברוך ה' המנוקד לשלם
ועד וגם אמן אחר עותן החורס אצל אחר שאר
ברכות אין עותן אמן בקריאת שבע וברכותיה
אפילו בין המרקסות חוץ מאמן ששנין אחר ברכת
האל הקדוש ואמן שאחר שומע תפלה שיש להם
דיו דבר שנקדושו ועותן אותו אפילו באמצע
פסוק אצל נסבוקי דמרה מנרוך שאמר ועד
ישראל מוחר לעזת אמן אפילו באמצע פרק
ואסור להפסיק באמצע הברכה של קריאת שבע
לפילו בעניית אמן שאחר ברכה זו עומה ולכן אין
להמתין בשדים חדשה לעזת אמן על גאל ישראל
אלא אם רוצה ללאת כל הדעות שיש לאומרים שאין
לעזת אמן אחר שאמר גאל ישראל שלא להפסיק
בין גאולה להפלה וי"א לעזת ויכל לסין לסיים עם
הש"ן ולא איו מחייב לעזת אמן אחר הש"ן
לפי מנהגו שאין עותן אמן אחר ברכת שמונה :

בתפלת י"ח צריך להחזיר פניו כנגד ירושלים
והמקדש ומה שהטעם לעמוד כפי
מורח נחשטס המנהג מימי קדם כשיהיה הגולה
בצורת וסוכות שלם אצל במדינת אלט הלאומיות
ביהר צריך לעמוד כנגד קרן דרומית מזרחית
ולא כנגד הקרן מזג אלל משך מן הקרן מעט
כלפי דרום בעתן שאם תחלק רוצה העיגול שהאמצע
הדרום לאמצע המזרח לג' שלשים יחיו פניו
מכוונים כנגד רוחק ערך שלים אחד מאמצע
הדרום וערך ב' שלשים מאמצע המזרח :

בק"ש יש רמ"ה חיות וחבור ג' חיות להל"ם
מגין רמ"ה חיות לכן טענין שהש"ן
חור ואומר ה' אליהם חיות : יחיד המהפלה
לשמו יחור חיות אלי ה' אליהם :

זמן ק"ם של שחרית שהוא רביע היום צריך
ליזכר במאד בקץ ביחור שלא לעטר
הזמן כי הוא יחור מוקדם בקץ שנמדיית אלט נן
החמה בקין הוא בערך ג' שעות ומחלה אחר חמת
לילה ורביע היום ארבע שעות ורביעי ממא כלל
הזמן בג' רביעי שעה שמינית . ולפי שמדי האטות
אין כלל הולכים באמת והוא ספק של חורס וגם
אין ראי למצא לכן צריך ליזכר לעמוד קריאת
שבע בסוף שעה שביעית בקץ :

נכון לומר קודם התפלה (כרעי) מקבל פני
מטה עשה של והנחת לרשך (מחז) :

לגד המכסה והוא הדין אם טאה צבית לערן
הפלה והתפילין וכן הדין לענין שאר ספרים שאם
יש טאה צבית אסור להניח הספרים מגולים אלא
אם כן מונחים על שולחן או דף בנטיה י' ספרים
מן הקרקע אצל בפתות מ"ש צריך לבטאות :

בי שאין לו תפילין והכבוד מהפליין מושב שיתעכב
אחר תפלת הכבוד לשאל לו תפילין מחברו
כדי שיקרא ק"ש ויהפלין בתפילין מזה שיהפלין
עם הכבוד בלא תפילין אלא מ' שמחירא שמה
יעטור זמן קריאת שבע עד שימלא תפילין קרא
ק"ם בלא תפילין ואם מחירא שמה יעטור גם זמן
הפלה מהפלין גם כן וכשיבואו תפילין לידו אח"כ
יניחן במחנה או יניחן באמצע היום ויאמר בן
איה מזמור ואם באו לידו בין ק"ם לתפלה אפילו
באמצע הספק יוכל לברך עליהן אלא לא בין
גאולה לתפלה אלא לנבש בלא ברכה . וכן אין
להפסיק לעזת קדים וקדושה וברכו ומודים בין
גאולה לתפלה כיצד הוא שנים ממתין בשדים
חדשה שלעניית קדים וקדושה וברכו ומודים מהפסיק
אפי' באמצע הספק ואפילו באמצע הספק הוץ
מהפסיק שבע ישראל והוא הדין לברוך שם כבוד
מלכותו לשולם ועד . וכן אין להפסיק גם כן בין
שבע ישראל לברוך שם כבוד מלכותו לשולם ועד .
ומכל מקום יחור להתחלה להמתין באזיה היום
ענין שלא להפסיק באמצע ענין מן פסוק ושמחת
וגו' יוכל להפסיק בין נפשיכם לוקדחת שהוא
ענין אצל עד מלח נפשיכם לא יפסיק בין חיבה
לחיבה אך אם אי אפשר לו יוכל להפסיק ולעזת
אפילו באמצע ענין וכשחור חור לתחלת הספוק :

בשמפסיק למודים יטעם ויאמר מודים אמת
לך ולא יחור וכשמפסיק לקדים
יאמר אמן יהא שמים רבא עד יתברך ועד בכלל
ישמע מהש"ן עד ואמר אמן וישמע אמן ומהתקבל
ואיך לא יטעם אמן שאינו אלא מונב ובקדושה
יאמר רק קדוש וברוך וגם ימלך הוא מעיקר
הקדושה אצל טוח שמוסיפין צבנת אינו מנסה
הקדושה ואין אומרים אותו במקום שאסור להפסיק
וכשמפסיק לברכו לא יאמר רק ברוך ה' המנוקד
לשולם ועד בלבד ולא יטעם אמן אחר ברוך ה'
לשולם ועד לשולם ועד שאמר הש"ן כי א"ף כלל
המנוקד לעזת אמן אחר ברוך ה' המנוקד
לשולם ועד אלא כדי לכלול שמו עם הכבוד לך
אין להש"ן להחזין מלומר ברוך ה' המנוקד לשולם

סדר שחרית

מִהַרְטָבוֹ אֲהַלִּיךְ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל:
וְאֲנִי בָרַב חֶסֶדְךָ אָבִא בֵּיתְךָ אֲשַׁתְּחֶה
אֶל־הַיֹּכֵל קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: וְאֲנִי תַפְלְתִּי
לָךְ וַיְהִי עַת רָצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי
בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ בְּמִסְרָם כָּל־צֹר נִבְרָא: לַעַת
נַעֲשֶׂה בְּחַפְצֹנוּ כֹל אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַתְרִי
בְּכָלוֹת הַכֹּל לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה
וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי לַהֲמִשִּׁיל
לוֹ לַחֲבִירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית וְלוֹ הָעוֹ
וְהַמִּשְׁתָּרָה: וְהוּא אֵלֵינוּ וְחַי גָּאֵלֵינוּ וְצֹר חֲבָלֵינוּ בְּעַת צָרָה:
וְהוּא נֶפֶשׁ וּמְנוּחָה לֵינוּ מִנֵּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ
אֶפְקֹד רוּחֵנוּ בְּעַת אִישָׁנוּ וְאַעֲיָרָה: וְעַם־רוּחֵנוּ גּוֹיֵתִי
יִהְיֶה לִּי וְלֹא אֵירָא:

בְּיוֹם שֶׁלֹּא לֹא־נִסְתָּר מִן אֱמוּנָתוֹ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֻדָּנוּ בְּפִקְדֹת
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קִדְּםָּ וְזָכַר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶתְּבַת הַמִּקְדָּשִׁים אֲבֹתֵנוּ יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וְאֶת־חֲבֵרֵי
וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתֵנוּ אֲבִינוּ בְּהַר
הַמֹּרִיָּה וְאֶת־הַעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־נֶפֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ
בְּכַתִּיב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיִּחַד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֶּה נִסָּה אֶת־אֲבֹתֵנוּ
וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ אֲבֹתֵנוּ וַיֹּאמֶר הַגִּבּוֹר: כִּי וַיֹּאמֶר קָח
נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אֶהְבֶּתָּ אֶת־יִצְחָק וְלָךְ־

לך אל-ארץ המצרים והעלהו שם לעלה על אתר ההרים
 אשר אמר אליך: ג וישבם אברהם בבקר ויחבש אתו
 חמור ויקח את-שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע
 עצו עלה ויקם וילך אל-המקום אשר אמר לו האלהים:
 ד ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את
 המקום מרחק: ה ויאמר אברהם אל-נעריו שבו לכם
 פה עם החמור ואני והנער נלכה עד-כאן ונשתחוה
 ונשיבה אליכם: ו ויקח אברהם את-עצו העלה וישם
 על-יצחק בנו ויקח בידו את-האש ואת-המאכלת
 וילכו שניהם יחדו: ז ויאמר יצחק אל-אברהם אביו
 ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
 ואיה הששה לעלה: ח ויאמר אברהם אלהים יראה-לו
 הששה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ט ויבאו אל-
 המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את-
 המזבח ויערך את-העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם
 אתו על-המזבח ממעל לעצים: י וישלח אברהם את-
 ידו ויקח את-המאכלת לשחט את-בנו: יא ויקרא אליו
 מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
 הנני: יב ויאמר אל-תשח ידך אל-הנער ואל-תעש לו
 מאומה כי עתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה ולא
 חשכת את-בנה את-יחידך ממני: ג וישא אברהם את-
 עיניו וירא והנה-אל אחר גאחו בסבך בקרניו וילך
 אברהם ויקח את-האל ויעלהו לעלה תחת בנו:
 ד ויקרא אברהם שם-המקום ההוא יהוה ויראה אשר

יאמר היום בטר יהיה יראה: טו ויקרא מלאך יהוה אל-
אברהם שנית מן השמים: טו ויאמר בי נשבעתי נא-
יהוה כי יען אשר עשית אתה דבר הזה ולא חשבת
את-בנה את-יהודה: י כי-בתך אברהם ותרבה ארבה
את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים
ויבש זרעך את שער איביו: יי והתברכו בזרעך כל
גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: יט וישב אברהם
אל-נעריו ויקמו וילכו יהוה אל-באר שבע וישב
אברהם בבאר שבע:

יום שאין למרים תועתן אין למרים טו

רבנו של-עולם כמו שכתב אברהם אבינו את-רחמיו מעל בן-יהודה
לעשות רצונה בלב שלם בן יכישו רחמיהו את-יפסקה מעלינו
ונגלה רחמיהו על מדותיה. ותרנג עמנו יהוה אלהינו במדת החסד ובמדת
הרחמים ותקנס לנו לפנינו משורת הרין. ובטובה הגדול ישוב חרון אפה
מפניה ומעניה ומאניה ומחלתה. נקים לנו יהוה אלהינו את-הדבר
שכתבתנו בחרתה עלינו משה עבדה בפי בונה באמר וברתי את-
ברתי יעקב ואף את-ברתי יצחק ואף את-ברתי אברהם אזכר ותאמר
אזכר: ונאמר ואף-גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא-מאסתי ולא
געלתי לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: ונאמר וברתי
לכם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הנזים להיות
לכם לאלהים אני יהוה: ונאמר וישב יהוה אלהיה את-שבותה ורחמיה
וישב ותפנה מפל תעמים אשר תפנה יהוה אלהיה ישמה: אם יהיה
גדלה בקצה השמים משם יקנה יהוה אלהיה ומשם יפנה: והביאה
יהוה אלהיה אל-הארץ אשר רשנו אבתה וירשתה ותיטבה ותרבה
מאבתה: ונאמר יהוה נתנו לה מקנו יהוה ורועם לפרקים אף ישענתנו
בעת צרה: ונאמר ועת צרה הוא היעקב ומקנה יושע: ונאמר בכל
צרתם לו יי צד ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובהמלתו הוא נאלם
ונקלם תישאם כל ימי עולם: ונאמר מלאך קמה נשא עין ועבר על-

פושע

טו ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם שנית מן השמים: טו ויאמר בי נשבעתי נא-יהוה כי יען אשר עשית אתה דבר הזה ולא חשבת את-בנה את-יהודה: י כי-בתך אברהם ותרבה ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים ויבש זרעך את שער איביו: יי והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: יט וישב אברהם אל-נעריו ויקמו וילכו יהוה אל-באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

פֶּשַׁע לִישָׁאֲרִית נִחַלְתוּ לֹא־הִחֲזִיק לְעַד אֲפֹ בִּי־חֲפִץ הָסֵד הוּא : יִשׁוּב
יִרְחֲמֵנו יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל־חַטָּאתָם : תִּסְפֵּן אֲמֵת
לְיַעֲקֹב הָסֵד לְאַבְרָהָם אִשָּׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם בְּיָמֵי הָהֵם : וְנֶאֱמַר
נִתְּבִיאֹתִים אֶל־הָדָר קָדָשִׁי וְשִׁמְרוֹתַיִם בְּבֵית הַפְּלִתי עֲלוֹתֵיהֶם וְנִכְחִיהֶם
לְרַצּוֹן עַל־כִּוְנָתִי כִּי בֵיתִי בֵּית־הַפְּלָה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים :

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יִרְאֵה שָׁמַיִם בַּפֶּתֶר וּמִזֶּדֶה עַל־הָאֲמֵת וְדוֹבֵר
אֲמֵת בְּלִבּוֹ וַיִּשָּׁבֶם וַיֹּאמֶר :

רַבּוֹן כֹּד־הַעוֹלָמִים רֵא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מָה אָנוּ
מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסִדֵּנוּ מָה־צִּדְקָנוּ מָה־כֹּחֵנוּ מָה־גְּבוּרָתֵנוּ
מָה־נֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲרֵא
כָּל־הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאִנְשֵׁי הַשָּׁם כָּרֵא הֵיוּ וַחֲכָמִים
כְּבִלֵי מִדָּע וְגִבּוֹרִים כְּבִלֵי הַשֶּׁבֶל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם
הִתְהוּ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמִזֶּתֶר הָאָדָם מִן־
הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֵבֵל הֶבֶל : לְבַד הַנִּשְׁמָה הַמְּתוּרָה
שֶׁהִיא עֲתִידָה לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדָה וְכָל
הַגּוֹיִם כָּאֵין נִגְדָה שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמֶר מִדְּלִי וְכִשְׁחַק
מֵאֲזִנִּים נִחַשְׁבוּ הֵן אֵיִם בְּדֶק יִשׁוּל :

אֲבָל אֲנַחְנוּ עֲמָה בְּנֵי בְרִיתָךְ. בְּנֵי אֲבְרָהָם אַהֲבָה
שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמֹּרֶה. יָרַע יִצְחָק יַחֲידוֹ
שֶׁנֶּעֱקַד עַל גְּבִידַמְּוֹכָה עֲדַת יַעֲקֹב בְּנָה בְּטוֹרָה
שֶׁמֵּאֲהַבְתָּה שֶׁאַהֲבָתָה אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּה שֶׁשְׂמַחְתָּ בּוֹ
קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרֹן :

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חֲיִבִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּחְךָ
וּלְפָאֲרְךָ וּלְבָרְךָ וּלְקַדְּשׁ וּלְתֵן שַׁבָּת

וְהוֹדִיה

והודיה לשמך: אשרינו מהטוב הלקנו ומה
נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו אשרינו שאני
משבימים ומעריבים ערב ובקר ואומרים
פעמים בכל יום:

דברים י ד

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

פרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ה' ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך: ויהיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוה היום על לבבך: וישננתם לבנה ודברת
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: חוקשרתם לאות על ידך ודעו למטפת בין
צינך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

אתה הוא עד שלא נברא העולם אתה הוא משנברא העולם
אתה הוא בעולם הנה ואתה הוא לעולם הבא קדש את
שמך בעלמך על עמם מקדישי שמך ובישועתך מלגנו תרום
ותגבית ברגלי. ודושיענו בקרוב למען שמך: פרוך המקדש
שמו ברבים:

אתה הוא יהוה האלהים בשמים ובארץ ובשמי
השמים העליונים: אמת אתה הוא ראשון
ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים: קבץ נפוצות
קנה מארבע כנפות הארץ: יכירו וידעו כל באי
עולם כי אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות
הארץ. אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים
ואת כל אשר בם: ומי בכל מעשה ידך בעליונים

ובחתומים

ובתחתונים שיאמר לה מה תעשה ומה תפועל אבינו
 שבשמים חי וקים עשה עמנו צדקה וחסד בעבור
 שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו וקים לנו
 יהוה אלהינו את הדבר שהבטחנו עלידי צפניה
 חזק באמור בעת ההוא אביא אתכם ובעת קבצי
 אתכם בראתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
 בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה :

מן מלך לומר בכל יום פרשת תרומת הדגן וסידור המערכה . ויטל לאומרה לפניו קודם לזר היום
 בחורף . ונקץ יאמרנה קודם פרשת החמיר :

^{י קכ"ו} א וידבר יהוה אל משה לאמר : ב צו את־אהרן ואת־בניו לאמר
 זאת תורת העולה הוא העלה על מזבחה על־המזבח כל־
 הלילה עד־בקר ואש המזבח תוקד בו : ג ולבש הבתן מדי כד
 ומכנס־ברד ולבש על־בשרו והרים את־הדשן אשר תאכל האש
 את־העלה על־המזבח ושמו אצל המזבח : ד ופשט את־בגדיו
 ולבש בגדים אחרים והוציא את־הדשן אל־מזבח למחנה אל־
 מקום טהור : ה והאש על־המזבח תוקד בו לא תכבה ובעד
 עליה הבתן עצים בבקר ובקר ועד העלה והקטיר עליה
 חלבי השלמים : ו אש תמיד תוקד על־המזבח לא תכבה :

כיום שאין לומרם תחנן אין לומרם זה :

ידו רצון מלפניו יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתרם עלינו והחול
 לנו על כל־פאתינו והכפר לנו על־כל עונותינו . והחול והסלה
 לנו על כל־פשענו ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניו
 קרבן תמיד שזכר בעדנו כמו שכתב עלינו בתורתך עלידי משה
 עבדך מפי כבודך באמור :

מנצח כח

א וידבר יהוה אל משה לאמר : ב צו את־בני ישראל
 ואמרת אל־הם את־קרבני לחמי לאשי ריח
 ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו : ג ואמרת להם זה

האשה

אב"י הנה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא
ואלבא דאבא שאול מערכה גדולה קודמת
למערכה שניה של קטורת ומערכה שניה של
קטורת קודמת לסדור שני גזרי עצים וסדור שני גזרי
עצים קודם לרשון מזבח הפנימי ורשון מזבח הפנימי
קודם להטבת חמש גרות והטבת חמש גרות
קודמת לדם התמיד ודם התמיד קודם להטבת
שתי גרות והטבת שתי גרות קודמת לקטורת
וקטורת קודמת לאברים ואברים למנחה ומנחה
לחבתין וחבתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין
לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים
שנאמר וערך עליה העלה והקטיר עליה חקבי
השלמים עליה השלם כל דהקרנות כלם :

אנא בבח גדלת ימיה תתיר צדקה *
קבל רנת עמך שנבנו כדדנו נזרא *
נא נבדור דורשי יחודה בבבת שמרם *
ברכם טהרם רחמי צדקתה תמיד נמלם *
חסון קדוש ברוב טובה נהל עדתה *
יחיד נאה לעמך פנה וזכרי קדשתה *
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות *
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

כיום טלן למחרת תרצן טלן למחרת זכ :

ברוך העולמים אלה צדקנו להקריב קרבן תמיד במועדו וליקבד
הקמולת בזמנה ולקוות הפתחים בעבודתם ולזים בדוקנם והשאל
במעמדם ונשמה בעונותינו ורכב בית המקדש ובטל התמיד והקטורת ואין
לנו לא כחן בעבודתו ולא לזי בדוקנו ולא ישראל במעמדו לכן יחד
רצון

נצו מלפניך דעה אלהי אבותינו שיהא שים שפתותינו חשוב
וקבול לפניך כאלו תהקבנו קרבן הקמיד במעור ועבדנו על מעמד
והקמנו הקמרת בזמנה * כמה שנאמר ונשלמה פרים שפתינו:
ונאמר זאת היתה לעלה לפניך ולתפאת ולאשם ולמלאים
ולזבח השלמים:

איוזרו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיותן
בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחיותן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הויה
על בין הבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה
אחת מהן מעבבת * שירי הדם היה שופך על יסוד
מערבי של מזבח תחיצון אמלא נתן לא עבב: פרים
הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיותן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הויה על הפרכת
ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבבת * שירי
הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח תחיצון
אמלא נתן לא עבב * אלו ואלו נשרפין בבית הדשן:
חמאות הצבור ותחיד אלו הן חמאות הצבור שעירי
ראשי חדשים ושל מועדות שחיותן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על
ארבע קרנות * כיצד עלה בכבש ופנה לסובב ובא
לו לקרן דרומית מזרחית * מזרחית צפונית * צפונית
מערבית * מערבית דרומית * שירי הדם היה שופך
על יסוד דרומי * ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכר
בתנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות:

העולה קדש קדשים שחיותה בצפון * וקבול דמה בכלי שרת
בצפון ודמה טעון שתי מתנות שחן ארבע וטעונה

שחרית

הַפֶּשֶׁט וְהַתּוֹחַ וְכִלְיֵי לֵאשִׁים : וְכַחֲתֵי שְׁלֹמִי צַבּוּר וְאַשְׁמוּזֹת * אֵלֶּה
הֵן אֲשִׁמּוּזֹת אֱלֹהִים גִּלּוֹת אֱלֹהִים מַעֲלֹת אֱלֹהִים שֶׁפָּתַח חֲרוּפָה אֱלֹהִים
נְזִיר אֱלֹהִים מְצוּדֶה אֱלֹהִים תִּלְוִי * שְׁחִיטָתוֹ בְּצַפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכִלְיֵי
שָׁרֵת בְּצַפּוֹן * וְדָמָן טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע * וְנֶאֱכָלִין
לְפָנִים מִן הַקָּלָעִים * וְזִכְרֵי כְהֵנָּה בְּכָל־מֵאֵכֶל לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת:
הַתּוֹרָה וְאֵיל נְזִיר קִדְּשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה
וְדָמָן טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע * וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר
לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֵכֶל לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת: הַמּוֹרֶם מֵהֶם בְּיוֹצֵא
בָּהֶם אֱלֹהִים שֶׁהַמּוֹרֶם נֶאֱכָל לְכַהֲנִים לְנָשִׁיָּהֻם וּלְבָנֵיהֻם וּלְעַבְדֵיהֻם:
שְׁלֹמִים קִדְּשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מְקוֹם בְּעֶזְרָה * וְדָמָן
טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע * וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־
אָדָם בְּכָל־מֵאֵכֶל לְשְׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה אֶחָד: הַמּוֹרֶם מֵהֶם בְּיוֹצֵא
בָּהֶם אֱלֹהִים שֶׁהַמּוֹרֶם נֶאֱכָל לְכַהֲנִים לְנָשִׁיָּהֻם וּלְבָנֵיהֻם וּלְעַבְדֵיהֻם:
הַכְּבוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קִדְּשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מְקוֹם
בְּעֶזְרָה וְדָמָן טַעוֹן מִתְנָה אֶחָת וּבִלְבָד שְׁתֵּי מִתְנֵי בְּגִיד הַיִּסּוֹד:
שְׁנֵה בְּאֵבִילָתוֹן הַכְּבוֹר נֶאֱכָל לְכַהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם *
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מֵאֵכֶל לְשְׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה אֶחָד * הַפֶּסַח
אֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹהִים בְּלֵילָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹהִים עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל
אֱלֹהִים לְמַעֲוֵי וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹהִים צְלִי:

רַבִּי יִשְׁמְעֵאל אוֹמֵר בְּשִׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת * מִקַּל וְהָקֵר
וּמְחִנָּה שְׁנֵה * מִפְּנֵין אֵב מִכְּתוּב אֶחָד וּמִפְּנֵין אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים *
מִקַּל וְהָקֵר וּמִפְּרֵט וּקָלִל * קָלִל וְהָקֵר וּקָלִל אִי אֶתָּה דָן אֱלֹהִים עֵינֵין הַפֶּרֶט *
מִקַּל שְׁהוּא * צָרִיךְ לִפְרֵט וּמִפְּרֵט שְׁהוּא * צָרִיךְ לְכָל־ל * כִּלְדִּבְרֵי שְׁהוּת
בְּכָל־הָעֵצָה מִן־הַקָּל לְלַפֵּד לֹא לְלַפֵּד עַל־עֲצָמוֹ יֵצֵא אֱלֹהִים לְלַפֵּד עַל־
הַקָּל כִּלְדֵי יֵצֵא * כִּלְדִּבְרֵי שְׁהוּת בְּכָל־ל וְיֵצֵא לְטַעוֹן מִצֵּן אֶחָד שְׁהוּא
כְּעֵנִי יֵצֵא לְהַקֵּל וְלֹא לְהַחֲמִיד * כִּלְדִּבְרֵי שְׁהוּת בְּכָל־ל וְיֵצֵא לְטַעוֹן מִצֵּן
אֶחָד שְׁהוּא כְּעֵנִי יֵצֵא לְהַקֵּל וְלְהַחֲמִיד * כִּלְדִּבְרֵי שְׁהוּת בְּכָל־ל וְיֵצֵא לְדוֹן
כִּדְבַר תִּשְׁתֵּי אִי אֶתָּה יָכוֹל לְהַחֲמִיד לְקַלְלוֹ עַד שְׁחִיטָתוֹ הַכְּתוּב לְקַלְלוֹ
בְּפִרוּשׁ * דִּבְרֵי הַקָּל מִכְּעֵנִי וְדִבְרֵי הַקָּל מִסּוּפֵן וְכֵן (ג) וְכֵן) שְׁנֵי כְּתוּבִים
הַמְּבֹרָשִׁים

הַמִּכְחָשִׁים וְהָ אֶת־זוֹת עַד שִׁבְאָה הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרַע בִּינֵיהֶם :
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁינְכֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַנְהִיגָה בְּרַמְיָנוּ וְכֵן הִלְכֵנוּ בְּחֻרְתָּךְ : קריש ורבנן

ה' הָיָה לַיהוָה קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ • הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו :
ס שִׁירָיו לֹא זָמְרוּ־לוֹ שִׁירָיו בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו :
י הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקָשֵׁי יְהוָה :
יא יִדְרֹשׁ יְהוָה וְעֹזוֹ בִּקְשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדוּ : יב זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי־פִיהוּ : יג זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ
בְּגִי יַעֲקֹב בְּחוּרָיו : יד הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו : טו זָכְרוּ לַעֲוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְּהָ לְאַלְף דָּוָר :
טז אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבֹתָהֶם וַיִּשְׁבּוּעֶתוּ לִיצְחָק :
יז וַיַּעֲמִידָהּ לַיעֲקֹב לַחֵק לִישְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יח לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֹבֶל נַחֲלָתְכֶם : יט בְּהוֹרֹתְכֶם מֵתִי
מִסֵּפֶר בְּמַעַט וְגֵרִים בָּהּ : כ וַיִּתְּחַלְכוּ מִנּוּי אֱלֹהֵינוּ
וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר : כא לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֵׂתָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : כב אֶל־תִּנְעֻזוּ בְּמִשְׁיָחִי וּבִנְבִיאִי
אֶל־תִּרְעֻזוּ : כג שִׁירָיו לַיהוָה בְּל־הָאָרֶץ בִּשְׁוֹר מִזֶּה־אֶל־
זֶה יִשְׁוּעֶתוּ : כד סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו : כה כִּי גִדּוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־
כָּל־אֱלֹהִים : טו כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים • כז מִן מִדָּה לַמִּסְפָּר
וַיְהִי שְׁמִים עָשָׂה : כח תוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו עֹז וְהַדָּה
בְּמִקְמוֹ : כט תְּבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים • תְּבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד וְעֹז : לו תְּבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ • שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ
לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קִדְשׁ : ל תִּלְלוּ מִלְּפָנָיו

שחרית

כָּל־הָאָרֶץ אֶת־תְּבוֹן תָּבַל בַּל־תִּמְצוֹט: לֹא יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתִגְדֹּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּנוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ: לֵב יִרְעַם הָיִם
וּמֵלֵא יַעֲלֶיךָ הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אֵל אֲזַי יִרְבְּנוּ עֲצֵי
הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְהוָה כִּי־בֹא לְשָׁפוֹט אֶת־הָאָרֶץ: לֹא הוֹדוּ
לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: לֹא וַיֹּאמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו
אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל וְקִבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־חַגְנוֹיִם לַהֲדוֹת לְשֵׁם
קִדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶתְךָ: לֹא בָרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַם אִמֵּן
וְתִלָּל לַיהוָה: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדוֹם
רִגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ
לְהַר קְדִישׁוֹ כִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם ו
יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא־יִשְׁחָת וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפִי וְלֹא־יַעֲזִיר
כָּל־חַמְטוֹ: אַתָּה יְהוָה לֹא־תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי
חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד יִצְרוּנִי: זָכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה
וְחֲסִדְךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה: תִּגְנוּ עוֹ לֹאֲלֹהִים עַל־
יִשְׂרָאֵל גִּאֲוֹתוֹ וְעֹזוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים ו
מִמְקַדְשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעַם
בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי־נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הַזֹּפִיעַ:
הַנִּשְׁאָ שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַשֶּׁב גָּמוּל עַל־נָאִים: לַיהוָה
הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת
עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־יְאֹדֵם בְּטַח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נִחְלָתְךָ

וְרַעַם
(א) סְבִלִים (ב) מַעֲוֹת (ג) מַעֲוֹת (ד) מַעֲוֹת (ה) מַעֲוֹת (ו) מַעֲוֹת (ז) מַעֲוֹת (ח) מַעֲוֹת (ט) מַעֲוֹת (י) מַעֲוֹת (יא) מַעֲוֹת (יב) מַעֲוֹת (יג) מַעֲוֹת (יד) מַעֲוֹת (טו) מַעֲוֹת (טז) מַעֲוֹת (יז) מַעֲוֹת (יח) מַעֲוֹת (יט) מַעֲוֹת (כ) מַעֲוֹת (כא) מַעֲוֹת (כב) מַעֲוֹת (כג) מַעֲוֹת (כד) מַעֲוֹת (כה) מַעֲוֹת (כו) מַעֲוֹת (כז) מַעֲוֹת (כח) מַעֲוֹת (כט) מַעֲוֹת (ל) מַעֲוֹת (לא) מַעֲוֹת (לב) מַעֲוֹת (לג) מַעֲוֹת (לד) מַעֲוֹת (לה) מַעֲוֹת (לו) מַעֲוֹת (לז) מַעֲוֹת (לח) מַעֲוֹת (לט) מַעֲוֹת (לע) מַעֲוֹת (לס) מַעֲוֹת (לז) מַעֲוֹת (לח) מַעֲוֹת (לט) מַעֲוֹת (לע) מַעֲוֹת (לס)

יהוה אלהי ישראל מנה העולם ועד העולם ואמר כל
העם אמן הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

נחל יצחק ונחל וניחל וניחל למנוח כבוד לחד השמים כסמרים וס *

למנוח בגנינות מומד שיר: ב אלהים יתנו ויברכנו יאר פני
אתנו סלה: ג לדעת בארץ דרכה בכל נחלים ישועתה:
י יודעה עמים אלהים יודעה עמים כלם: ה ישמחו וירננו לאמים
כרת שפט עמים מישור ולאמים: ו בארץ תנחם סלה: ז יודעה
עמים אלהים יודעה עמים כלם: ח ארץ נתנה יכולה ויברכנו
אלהים אלהינו: ט ויברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:
לשם יחד קדשא ברוך הוא ושכינתה לעדא שם יה ברה ביהותא
שלום בשם כל ישראל:

ברוך שאמר יהוה העולם ברוך הוא •
ברוך אומר ועשה ברוך גזר ומקום •
ברוך עשה בראשית ברוך מרחם על הארץ •
ברוך מרחם על הפרות ברוך משלם שכר •
טוב ליראיו ברוך חי לעד וקיים לעצח ברוך •
פודה ומציל ברוך שמו • ברוך אתה יהוה •
אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן המהלל •
בפה עמו משבח ומפאר בלשון חסדיו ועבדיו •
ובשירי דוד עבדך • נהללך יהוה אלהינו •
בשכחות ובזמרות • נגדלך וגשבתך ונפארתך •
ונמליכה ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יהוה חי •
העולמים מלך • משבח ומפאר עדיעד

שדרית

שְׁמוֹ הַגָּדוֹל : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשַׁבְּחוֹת :

ס"ב בזמור לתורה בשבת וביז"ע ולא בע"ס וכתוב"ט של ספח ולא בעבר פ"ב :

^{ספ"ט ק} א **מְזֻמָּר** לַתּוֹדָה הִרְעוּ לַיהוָה כְּלֵה־אֶרֶץ : ב עָבְדוּ אֶת־יְהוָה
בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי הַרְגָּה : ג דָּעוּ כִּי־יְהוָה הוּא
אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלֹא (ו' ק) אֲנַחְנוּ עָמּוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ : ד בָּאוּ
שְׁעָרָיו בַּתּוֹדָה חֲצֵרָתוֹ בַּתְּהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בְּרֹכּוּ שְׁמוֹ : ה כִּי־טוֹב
יְהוָה לַעֲוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעֲדִידוֹ וְדָר אֲמוּנָתוֹ :

שבת וי"ט לעשרים ז :

ספ"ט כ

א **מְזֻמָּר** שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : ב טוֹב לַהֲזוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עֲלֵינוּ : ג לַהֲגִיד בְּכֶכֶר חֶסֶדְךָ וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילֹת : ד עָלֵי
עֲשׂוֹר וְעַל־יִגְבֹּל עָלֵי הַיּוֹן בְּכִנּוֹר : ה כִּי שִׂמְחָתְנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרָבֵן : ו מִהֲגָדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עֲמָקוֹ
מִחֲשַׁבְתֶּיךָ : ז אִישׁ־בְּעַר לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת : ח
בְּכֶרֶךְ רָשָׁעִים וּבְמוֹעֶשֶׁב וַיִּצִּיצוּ כְּל־פַּעֲלֵי אֹן לַהֲשַׁמֵּם עֲדִי
עַד : ט וְאַתָּה מְרוֹם לַעֲלָם יְהוָה : י כִּי הִבָּה אֵיבֶיךָ וַיְהוָה כִּי־הִנֵּה
אֵיבֶיךָ יֵאָבְדוּ וַיִּתְּפָרְדּוּ כְּל־פַּעֲלֵי אֹן : יא וְתִהְיֶה בְּרָאִים כְּרָגֵי בִקְלֵי
בְּשִׁמְךָ רַעֲנָן : יב וְתִבְטַ עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בְּקָמִים עָלֵי מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה
אֲזִנִּי : יג צִדִּיק כְּתֹמֵר יִפְרַח כְּאֶרֶץ בְּלִבָּנוֹן וַיִּשְׁגָּה : יד שְׁתוּלִים
בְּבֵית יְהוָה בַּתְּצִרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : טו עוֹד יִטְבּוֹן בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : טז לַהֲגִיד כִּי־יִשְׁרַח יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־
עָלָתָה (עולתה ק) ב :

ספ"ט כ

א **יְהוָה** מֶלֶךְ גֹּאֲזֹת לִבָּשׁ לִבָּשׁ יְהוָה עוֹ הַתְּאֹזֵר אֶת־חֲבוֹן הַבֵּל
כְּל־תְּמוֹט : ב נָכוֹן בְּסֻאָךְ מֵאֵז מַעֲוֹלִם אֶתָּה : ג נִשְׁאֹ
נְהַרְזוֹת וַיְהוָה נִשְׁאֹ נְהַרְזוֹת קוֹלָם יִשְׁאֹ נְהַרְזוֹת דְּכָבִים : ד מַבְלֹת ו
מָיִם רַבִּים אֲדִירִים מְשִׁבְרִיִּים אֲדִיר בְּמִרוֹם יְהוָה : ה עֲדַתְךָ ו
נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱזָה (נֶאֱזָה) קָדַשׁ יְהוָה לְאַרְבֶּּ יָמִים :

יְהוָה כְּבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׁיו :
 יְהוָה שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :
 מְמֹזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה :
 רָם עַל־כְּלָנוּיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ :
 יְהוָה שֶׁמֶךְ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדֹר־וָדָר :
 יְהוָה בְּשָׁמַיִם הֵבִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל־
 מִשְׁלָה : יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
 בְּנוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ : יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבָרוֹ
 גִּוִּים מֵאֲרָצוֹ : יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גִּוִּיִּם הִגִּיא
 מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים : רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ
 וְעֲצַת־יְהוָה הִיא תִקּוּם : עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם
 תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדָר : כִּי הוּא אָמַר
 וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד : כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֹתָהּ
 לְמוֹשָׁב לוֹ : כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יֵה יִשְׂרָאֵל
 לְסִלְתּוֹ : כִּי לֹא יִמָּשׁ יְהוָה עִמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא
 יַעֲזוֹב : יְהוָה רַחוּם וְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחָד וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כְּלִי־חַמָּתוֹ : יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ :
 אֲשֶׁר יִשְׁכְּבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַלֶּךָ סֵלָה : אֲשֶׁר־יִהְיֶה
 שִׁכְבָּה לוֹ אֲשֶׁר־יִהְיֶה שִׁיחָה אֵלָיו : * תְּהִלָּה

[illegible]

לְדוֹר אֲרֻמִּמָּה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד: ב בְּכִלְיוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהְלֶלְהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 ג גְּדוֹל יְהוָה וּמִהֲלָל מְאֹד וּלְגִדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר: ד דוֹר
 לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יְיָדֵיו: ה הַדָּר כְּבוֹד
 הוֹדָה וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: ו וַעֲזוֹז נִזְרָאתֶיךָ יֹאמְרוּ
 וּגְדֻלּוֹתֶיךָ (וגְדֻלַּתְךָ ק') אֲסַפְּרָנָה: ז זָכַר רַב־טוֹבָה יִבְעִי
 וְצִדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ: ח חֲנֹן וְרַחֲמִים יְהוָה אֶרְךָ אַפִּים וּגְדֻלָּה
 (וגְדֻלָּה ק') חֶסֶד: ט מִזֶּבֶר יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
 י יוֹדֶה יְהוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: יא כְּבוֹד
 מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ: יב לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי
 הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: יג מַלְכוּתֶךָ
 מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: יד סוֹמֵךְ
 יְהוָה לְכָל־חַנּוּפִלִּים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכַּפּוּפִים: טו עֵינֵי כָל
 אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲבָלָם בָּעֵתוֹ:
 טז פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶיךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רְצוֹן: יז צַדִּיק
 יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחֶסֶד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: יח קְרוֹב
 יְהוָה לְכָל־קְרָאִיו לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת:
 יט רְצוֹן־רָאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשְׁעִים:
 כ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת־כָּל־הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד: כא תִּהְיֶה יְהוָה יְדִבֶּר־פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל־בֶּשֶׂר
 שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ | נִבְרַךְ יְהִי מַעֲשֶׂה
 וָעֶד־עוֹלָם תִּהְיֶה:

הַלְלִיָּהּ חֲלִלֵי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה: ב אֶהְלֶלְהָ יְהוָה בְּחַי אֲזַמְּרָה
 לֵאלֹהֵי

שחרית

אֱלֹהֵי בְעֻדָּי: ג אֶל־תִּבְטְחוּ כְנֻדִּים בְּבֶן־אָדָם ו שֹׁאֵן לוֹ
 תְּשׁוּעָה: ד תֵּצֵא רוּחוֹ וְיָשֹׁב לְאֶדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוּ עֲשֵׂתִנְתּוּ:
 ה אֲשֶׁר־יִשְׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֻזּוֹ שִׁבְרוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו: ו עֲשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־יְהוָה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֶמֶת לְעוֹלָם:
 ז עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשִׂים־נֶתֶן לֶחֶם לָרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים:
 ח יְהוָה פָּקַח עֵינַיִם יְהוָה זָכָר כְּפֹפִים יְהוָה אֹהֵב צְדִיקִים:
 ט יְהוָה שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹד וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים יַעֲזֹת:
 י יִמְלֹךְ־יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לִדֹר וָדֹר תִּלְלוּהָ:

א תִּלְלוּהָ ו בְּיָמֹזב וּמִרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נַעֲשֶׂים נֶאֱוָה תִּהְלֶה: ב בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם: ג הִרְפָּא לְשִׁבְרֵי לֵב
 וּמַחֲבֵשׁ לְעֻצְבוֹתָם: ד מִזְנֶה מִסְפָּר לְכּוֹכָבִים לְכֹלֶם שְׁמוֹת יִקְרָא:
 ה גִּדּוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב־כֹּחַ לְתַבִּינָתוֹ אֵין מִסְפָּר: ו מַעֲזִיד עֲנוּיִם יְהוָה
 מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עֲדִי־אָרֶץ: ז עֲנֵנו לַיהוָה בְּתוֹדָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ
 בְּכִנּוֹר: ח הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִּין לָאָרֶץ מִטָּר הַמַּצְמִית
 הָרִים תַּצִּיר: ט גֹּזֵן לְבָהֱמָה לַחֲמָה לְבִנֵי עָרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: י לֹא
 בְּבוֹרֹת הַסּוּם יִחַפֵּן לֹא־בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: יא רוֹצֵה יְהוָה
 אֶת־יִרְאָיו אֶת־דַּמּוּיָהִים לַחֲסֵדוֹ: יב שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה
 תִּלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן: יג בִּיתְחוֹם בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בִּרְךָ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ:
 יד הַשֵּׁם־גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חַסִּים יִשְׁבִּיעֶךָ: טו הַשְׁלַח אֲמִיתוֹ אָרֶץ
 עֲרֻמְתָּהּ יְרוּץ דְּבָרוֹ: טז הַנָּתַן שֶׁלֶג כְּצֹמֵר כְּפֹדֵר כְּאֶפֶר יִפּוֹר:
 יז מִשְׁלִיךְ קָרָחוֹ כְּפָתִים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יח יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וַיִּסַּס יֹשֵׁב רוּחוֹ וַיְלוּ־מָוִם: יט מִנִּיד־הַדְּבָרוֹ לִיעֲקֹב חָקוֹ וּמִשְׁפָּטוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל: כ לֹא עֲשֵׂה בֶן וְלִכְלִיָּגוֹ זִמְשָׁפִים בְּלִי־דַעוּם תִּלְלוּהָ:

א תִּלְלוּהָ ו בְּיָמֹזב וּמִרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נַעֲשֶׂים נֶאֱוָה תִּהְלֶה: ב בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם: ג הִרְפָּא לְשִׁבְרֵי לֵב
 וּמַחֲבֵשׁ לְעֻצְבוֹתָם: ד מִזְנֶה מִסְפָּר לְכּוֹכָבִים לְכֹלֶם שְׁמוֹת יִקְרָא:
 ה גִּדּוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב־כֹּחַ לְתַבִּינָתוֹ אֵין מִסְפָּר: ו מַעֲזִיד עֲנוּיִם יְהוָה
 מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עֲדִי־אָרֶץ: ז עֲנֵנו לַיהוָה בְּתוֹדָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ
 בְּכִנּוֹר: ח הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִּין לָאָרֶץ מִטָּר הַמַּצְמִית
 הָרִים תַּצִּיר: ט גֹּזֵן לְבָהֱמָה לַחֲמָה לְבִנֵי עָרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: י לֹא
 בְּבוֹרֹת הַסּוּם יִחַפֵּן לֹא־בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: יא רוֹצֵה יְהוָה
 אֶת־יִרְאָיו אֶת־דַּמּוּיָהִים לַחֲסֵדוֹ: יב שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה
 תִּלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן: יג בִּיתְחוֹם בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בִּרְךָ בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ:
 יד הַשֵּׁם־גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חַסִּים יִשְׁבִּיעֶךָ: טו הַשְׁלַח אֲמִיתוֹ אָרֶץ
 עֲרֻמְתָּהּ יְרוּץ דְּבָרוֹ: טז הַנָּתַן שֶׁלֶג כְּצֹמֵר כְּפֹדֵר כְּאֶפֶר יִפּוֹר:
 יז מִשְׁלִיךְ קָרָחוֹ כְּפָתִים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יח יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וַיִּסַּס יֹשֵׁב רוּחוֹ וַיְלוּ־מָוִם: יט מִנִּיד־הַדְּבָרוֹ לִיעֲקֹב חָקוֹ וּמִשְׁפָּטוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל: כ לֹא עֲשֵׂה בֶן וְלִכְלִיָּגוֹ זִמְשָׁפִים בְּלִי־דַעוּם תִּלְלוּהָ:

והבנים

יג קרדו מיו נסח. ס הקדיו מיו נסח. יצקאיו מיו נסח.
 (א) הכלים קח. (ב) טח קחח.
 דיהח

וְהַמִּים אֲשֶׁר יִמְעַל הַשָּׁמַיִם: ה' יִהְיֶה לָנוּ אֱלֹהִים יְהוָה כִּי הוּא
 אֵלֵנוּ וְנִבְרָאוּ: וְיַעֲמִידֵנוּ לְעַד לְעוֹלָם חֲקִירָתָנוּ וְלֹא יַעֲבֹר:
 יִהְיֶה לָנוּ אֱלֹהֵינוּ מִן־הָאָרֶץ תִּנְיָנִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: ה' אֵשׁ וְכֶבֶד
 שָׁלַג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: ס הַדָּרִים וְכָל־נִכְבְּזוֹת עַץ
 פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים: י תַּתִּיה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצֹפֹד כָּנָף: יא מַלְכֵּךְ
 אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שְׂפָטֵי אָרֶץ: יב בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת
 זָקֵנִים עַם־נְעָרִים: יג יִהְיֶה לָנוּ אֱלֹהִים יְהוָה כִּינֹשָׁנִים שְׂמוֹ לְבָדוֹ
 הוֹדוֹ עַל־אָרֶץ וְשָׁמַיִם: יד וְיִרְם כָּרֶן לְעַמּוֹ תְהִלָּה לְכָל־חַסִּידָיו
 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם־קָרְבֹּה הִלְלוּהָ:

א הִלְלוּהָ | שִׁיר לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בְּקֹחַל חַסִּידִים:
 ב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּגִידֵי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם:
 ג יִהְיֶה לָנוּ שְׂמוֹ בְּמַחֲזֵל בְּתֹף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּלוֹ: ד בִּירוּצָה יְהוָה
 בְּעַמּוֹ יִפָּאֵר עֲנֻיִם בִּישׁוּעָה: ה יִעֲלוּ חַסִּידִים בְּכֹבוֹד יִרְגְּנוּ עַל־
 מִשְׁכְּבוֹתָם: ו רִמְמוֹת אֵל בְּגִרְוֹנָם וְתִרְבַּב פִּיפִיּוֹת בִּידָם:
 ז לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּנוֹסִים תּוֹכְחוֹת בְּלֹאֲמִים: ח לְאַסֹּר מִלְּבָיִתָם
 בְּזָקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי בְרוֹל: ט לַעֲשׂוֹת בָּרָם | מִשְׁפָּט קִרְוֹב
 תִּהְיֶה הוּא לְכָל־חַסִּידָיו הִלְלוּהָ:

א הִלְלוּהָ | תִּלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ תִּלְלוּהוּ בְּרִקְעַת עוֹז: ב תִּלְלוּהוּ
 בְּנִבְחֹרָתוֹ תִּלְלוּהוּ בְּרִב גִּדְלוֹ: ג תִּלְלוּהוּ בְּתִקְוָה
 שׁוֹפֵר תִּלְלוּהוּ בְּגִבֹּל וְכִנּוֹר: ד תִּלְלוּהוּ בְּתֹף וְכִנּוֹל תִּלְלוּהוּ בְּמִנִּים
 וְעֹגֶב: ה תִּלְלוּהוּ בְּצִלְצִל־שִׁמְעַת תִּלְלוּהוּ בְּצִלְצִל־תְּרוּעָה: ו כָּל־
 הַנְּשָׁמָה תִּתְחַלֵּל יְהוָה הִלְלוּהָ: ז בְּהַתִּיָּה:

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְהוָה
 מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַם הִלְלוּהָ: בְּרוּךְ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
 לָנוּ

לְבָדוֹ: וּבָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד
כְּבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וַיִּבְרַךְ דָּוִד אֶת־יְהוָה לְעֵינָיו כָּל־הַתְּהִלָּה וַיֹּאמֶר דָּוִד
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם
וְעַד־עוֹלָם: לָךְ יְהוָה הַגְדָּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָּה
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל אֱלֹהִים: וְהָעֵשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ
וְאַתָּה מוֹשִׁיל בְּכָל וּבִידֶךָ כַּחַ וְהַגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגִדְּלֵנוּ וּלְחַיֵּנוּ
לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִחנוּ לָךְ וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם
הַתְּפָאֶרֶת: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמֶם עַל־כָּל־בְּרָכָה
וְהַתְּהִלָּה: אַתָּה־הוּא יְהוָה לְבָרֶךְ אֶת־עֲשִׂיתֶךָ אֶת־
הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר
עָלֶיהָ חַיִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כָּל־כֶּסֶם
וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בְּחֵרָת בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וּשְׁמַת
שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצֵּאת אֶת־לֵבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וּבְרוּת
עָמִי הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי חֲתָנִי הָאָמִרִי
וְהַפְּרִי וְהַיּוֹבֵס וְהַנִּגְשִׁי לָתֵת לְזֶרְעוֹ וְתַקֵּם אֶת־דְּבָרֶךָ
כִּי צִדִּיק אַתָּה: וְתֵרָא אֶת־עֵינֵי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְוִים וְאֵת
זַעֲרָתָם שְׁמַעַת עַל־יַם־סוּף: וְתִתֵּן אֹתָת וּמִפְתִּים
בְּפִרְעָה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אֲרָצוֹ: כִּי יִדְעַת כִּי
הַיּוֹד עֲלֵיהֶם וְתַעֲשֶׂה לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהֵם בְּקִשְׁתִּי

לְפָנֶיךָ

יְהוָה מְחַיֶּה הַמֵּתִים

(א) הַמֵּתִים מֵעַד יוֹם הַדִּין (ב) הַמֵּתִים מֵעַד יוֹם הַדִּין (ג) הַמֵּתִים מֵעַד יוֹם הַדִּין (ד) הַמֵּתִים מֵעַד יוֹם הַדִּין (ה) הַמֵּתִים מֵעַד יוֹם הַדִּין (ו) הַמֵּתִים מֵעַד יוֹם הַדִּין (ז) הַמֵּתִים מֵעַד יוֹם הַדִּין (ח) הַמֵּתִים מֵעַד יוֹם הַדִּין (ט) הַמֵּתִים מֵעַד יוֹם הַדִּין (י) הַמֵּתִים מֵעַד יוֹם הַדִּין

לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה • ואת־דפיהם
השליכת במצולת כמו־אבן במים עזים:

^{שמות} וַיִּישַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת
הַיָּם: **לא וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּם הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְּיַהוָה
וּבִמֹּשֶׁה עֲבָדָיו:**

^{שמות} **אֵלֵינוּ יִשְׁרָאֵל מֹשֶׁה וְכָנִי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לְאַמֵּר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָאָה נָאָה
סוּס וָרֶכֶב רָמָה בָּיָם: ב עָז וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה
יְהוָה אֱלֹהֵי וְאַנְהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמָנָהוּ: ג יְהוָה אֵלֵינוּ
מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: ד מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַתִּלְוִי־יָרֵה בָּיָם
וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בָּיָם־סוּף: ה תְּהִמָּת יְכַסְּמוּ יַרְדֵּי
בְּמִצְוֹת כְּמו־אָבֵן: ו יִמְיִנֶה יְהוָה גְּאֻדְרֵי בָבֶל יִמְיִנֶה
יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב: ז וְכָרֵב גְּאוֹנֶה תִּהְרַס קִמְיָה תִּשְׁלַח
תִּרְנָה וְאַבְלָמוֹ בְּקֶשׁ: ח וּבְרוּחַ אֶפְיָה נַעֲרָמוּ מִים נִצְבּוּ
כְּמו־גֵד גִּזְלִים קָפְאוּ תְהִמָּת בְּלִבֵּיהֶם: ט אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדָּה אֲשִׁיג אֶתְּלַק שָׁלָל תִּמְלָאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיִּק חֲרָבִי
תִּוְרִישְׁמוּ יָדַי: י נִשְׁפָּת בְּרוּחַךְ כִּסְמוּ יָם צָלְלוּ כְּעוֹפֶרֶת
בְּמַיִם אֲדִירִים: יא מִרְכַּבְּכָה בָּאֵלֶם יְהוָה מִי בְּמִכָּה
נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נִזְרָא תִהְיֶלֶת עֲשֵׂה־פֶלֶא: יב גְּמִית יִמְיִנֶה
תִּבְלַעְמוּ אֲרָץ: יג נַחֲוִית בַּחֲסִידֶךָ עֲסֹזוּ גְּאֻלֶּת נִהְלֶת
בְּעוֹז אֵל־נֹה קִדְשֶׁךָ: יד שִׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּ דָל אֲחֹז
יִשְׁבִּי פִלִּשְׁתִּי: טו אֵל נִבְהָלוּ אֱלֹהֵי אֲדוֹם אֱלֹהֵי מִצְרָיִם**

יִאחַזְמוּ רַעַד נִמְנוּ כֹל יִשְׁבִּי כְנָעַן : מִן תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
 אִימָתָהּ וּפָחַד בְּגִדְלָהּ יִרְעוּ יָדָיו כְּאֶבֶן עַד-יַעֲבֹר עִמָּהּ
 יִהְיֶה עַד-יַעֲבֹר עִם-זֶה קִנְיָתָ : י תִּבְלָאמוּ וְתִפְּלָעמוּ בְּחֵר
 נִחְלָתָהּ מִכֹּחַ לִשְׁכֵנֶיהָ פַעֲלֵת יִהְיֶה מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כֹנֵנוּ
 יִדְּיָהּ : יִי יִהְיֶה ! יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : יִהְיֶה יִמְלֹךְ לְעֹלָם
 וָעֶד : יִהְיֶה מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֹלָם וְלְעֹלָמֵי עֲלָמֵיָא :
 יִסְכֵּי בָא סוּס פֶּרְעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיִּשָּׁב יִהְיֶה
 עֲלֵהֶם אֶת-מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבִשָּׁה בְּתוֹךְ
 הַיָּם : כִּי לִיהְיֶה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם : וְעָלוּ מוֹשִׁיעֵי
 בְּחֵר צִיּוֹן לִשְׁפֹט אֶת-דֵּר עֵשָׂו וְחִיתָה לִיהְיֶה הַמְּלוּכָה :
 וְהָיָה יִהְיֶה לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִהְיֶה

אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּבְנֵי הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשִׁמְיָהּ
 וּבְאָרְצָהּ * כִּי לָךְ נָאָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעֹלָם וָעֶד * שִׁיר וּשְׁכֵנֶיהָ חֵלֶל וְזִמְרָה עֹז וּמִשְׁלָה נִצְחָה גְדֻלָּה
 וּגְבוּרָה תְהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת * בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ * וּמַעֲלֵם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל : בְּרוּךְ אַתָּה
 יִהְיֶה אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְחַלֵּל בְּתִשְׁבּוּחֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת בּוֹרֵא כָל-הַנִּשְׁמוֹת רַבּוֹן כָּל-הַמַּעֲשִׂים הַפְּתוּר בְּשִׁיר
 זִמְרָה מֶלֶךְ יָחִיד חַי הַעוֹלָמִים :

בְּשִׁמְיָהּ מִיָּסֵד דְּרָסָה עַד אֲחֵר יוֹסִיף קוֹדֶם חֲצִי קְרִישׁ יֵאמַר זֶה :

אֵל שִׁיר הַמַּעֲשִׂים הַמַּעֲשִׂים קְרִיאָתָהּ יִהְיֶה : ב אֲדָנִי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תִּתְעַנֶּה
 אֲנִיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנִי : ג אֲסִיעֲנוֹת הַשְׁמִירָהּ אֲדָנִי מִן
 יַעֲמֹד : ד בִּי-עֲמִיקָה הַסִּלִּיקָה לְמַעַן תִּנְרָא : ה קוֹנֵי יִהְיֶה קוֹנֵי-נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ
 הַחֲלָמִי : ו נַפְשִׁי לֹא-אֲדָנִי מִשְׁמֵרִים לְבָקֶר שְׁמֵרִים לְבָקֶר : ז יִחַל יִשְׂרָאֵל
 אֵל יִהְיֶה בִּי-עֲמִיקָה הַסִּקֵּר וְתִרְבֶּה עִמָּה פְּחוֹת : ח הוּא יִפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא : אֲמַן בְּעֻלְמָא דְּדִבְרָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ * אֲמַן : בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְנָן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא : יְתַבְּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוֹדֵשׁא בְּרוּךְ הוּא . אֲמַן : לְעָלְמָא מִן כָּל
בְּרִיקָתָא וְשִׁירָתָא וְהִשְׁתַּבַּחְתָּא וְנִתְבָּרַתָּא דְּאִמְרֵיךְ בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ :

קהל וחזן בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַבַּיִת :
הַמְּאִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ מִתְּחִיל
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה־בְרָאשִׁית : מִה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ וַיְהִי כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלָאךְ הָאָרֶץ
קִנְיָנָה : הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבַדּוֹ מֵאֵז הַמִּשְׁבָּח וְהַמִּפְאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִיִּמּוֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזוּנוֹ צוּר מְשֻׁנָּבֵנוּ מִעַן יִשְׁעֵנוּ מִשִּׁנְיָב
בְּעֲדָנוּ : אֵל בָּרוּךְ גָּדוֹל הַעֵה חֲכִין וּפַעַל זִהְרֵי חֲמָה
מוֹב יוֹצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ מְאֹרֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ פְּנוֹת
צִבְאוֹ קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תָמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל
וּקְדוּשָׁתוֹ : תִּתְבָּרֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל וְעַל־
הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל־כָּל־שִׁבַּח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ וְעַל־מְאֹרֵי־
אוֹר שִׁיצְרֹת יִפְאָרוּךְ סֶלָה :

תִּתְבָּרֵךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ מְלֻכְנוּ וְנֶאֱלָנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים
יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלֻכְנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים
וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתָיו כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים

שחרית

בִּירְאָה יחד בקול דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם :
 כָּלֶם אֲהוּבִים כָּלֶם בְּרוּרִים כָּלֶם גְּבוּרִים כָּלֶם קְדוּשִׁים
 וְכָלֶם עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵם : וְכָלֶם פּוֹתִחִים
 אֶת־יְפִיהֶם בְּקִדְּשָׁה וּבְמִתְהַרֵּה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים
 וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלִּיכִים :
 אֶת־יְשׁ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא :
 וְכָלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה
 וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוֹת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לַיּוֹצֵר
 בְּנִתְחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה קְדוּשָׁה כָּלֶם
 בְּאַחַד עוֹנִים בְּאֵימָה וְאִמְרִים בִּירְאָה :

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה זָכְאוֹת מְלֹא כְלֵי־אֲרִץ כְּבוֹדוֹ :
 וְהַאֲפִינִים וְחִזּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת הַשָּׁרָפִים
 לְעֻמַּת מְשַׁבְּחִים וְאִמְרִים :

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :

לֹאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנֵנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם וּמְרוֹת
 יִאֲמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמְעֵנוּ כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם
 וְקְדוּשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֲשֵׂה תְּחִלּוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת
 יִזְרַע צִדְקוֹת מִצְמִיחַ יִשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא
 תְּהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְּתַדַּשׁ בְּמִנְיָו בְּכִלְיוֹם הַמִּיד
 מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית בְּאִמּוֹר לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדִלִים כִּי
 לְעוֹלָם תִּסְדֹּד : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת :

נֵס נִסְתָּה וְיִשׁ לְמוֹרִים אֲהַבֵּת עוֹלָם וְלֹא אֲהַבָה רַבָּה

אֲהַבֵּת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּמִלָּה גְּדוּלָה
 וַיִּתְּנָה תְּמִלָּתָה עָלֵינוּ : אֲבִינוּ מֶלֶכְנוּ בַּעֲבוּר

שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְטָחוּ בְךָ וּתְלַמְּדֵם
חֲכִין חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם בֵּן תִּתְּנֵנוּ
וּתְלַמְּדֵנוּ : אָבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֲמֵינָא עֲלֵינוּ
וְהֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לִשְׁמַע לִלְמֹד וּלְלַמֵּד
לִשְׁמֹר וּלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד וְתוֹרָתְךָ
בְּאַהֲבָה : וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּבְדִבְרֵי לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְיִחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שִׁמְךָ וְלֹא־נִבּוֹשׁ
וְלֹא־נִכְלָם וְלֹא־נִפְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד : כִּי בָשָׁם קָדְשְׁךָ
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּמִתְּנֵנוּ נִגְלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ :
וּבְרַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצָּח
סִלָּה וָעֶד : מִדֵּר וְהִבָּא עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מִהֲרָה :
וְהִבְיָאֵנוּ לְשְׁלוֹם מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ : וְשִׁבּוֹר עַל
הַגּוֹיִם מֵעַל צִוְּאָרֵינוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמְמוֹת
לְאַרְצֵנוּ : כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשְׁוּעוֹת אֶתָּה וּבָנוּ בְּחֵרֶת מְכֹל־
עִם וְלִשׁוֹן וּמִקְרִבָתֵנוּ מִלִּבֵּנוּ לִשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה
לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדְּךָ וּלְאַהֲבָה אֶת־שִׁמְךָ : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתָ לְעוֹלָם וָעֶד :

**הַיְאֻהֲבָתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדְךָ : וְהָיוּ דִּבְרָרִים הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצֹוֶה הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ : וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ : חִקְשְׁרָתָם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטִטְפַּת בֵּין
עֵינֶיךָ**

עֲנִיךָ : ט וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :
 י וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר הִנֵּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : יד וְנָתַתִּי מֶטֶר
 אֲרֻצֶּיךָ בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דִגְנֶה וְתִירֹשֶׁהָ
 וְיִצְהַרְךָ : טו וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךָ לְבֹהֶמְתְּךָ וְאִכְלֹתָ
 וְשִׁבְעָתָ : טז הַשְׁמִרוּ לָכֶם פְּרִיפְתָה לִבְבְּכֶם וּסְרוּתְכֶם
 וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : יז וְחָרָה
 אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מֶטֶר
 וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְרֹתֶם מִחֵרֶה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּפָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : יח וּשְׁנוֹתֶם אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶת־
 לְאוֹת עַל־יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : יט וְלִמְדֹתֶם
 אֶת־בְּנֵיכֶם לֵדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : כ וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת
 בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

כא לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתֵת לָהֶם כִּימֵי
 הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

לג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : לד דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־
 כְּנָפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל
 תְּכֵלֶת : לוּס וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּלוּ אֲחֵרֵי

לִבְכֶּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם :
 ס לָמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִייתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : מֵא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹדֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אֲמַת וַיֵּצֵיב וַיִּכּוֹן וַיָּשָׁר וַיִּאֱמָן וַאֲהוּב וַחֲבִיב וַיִּנְחַמְד
 וַיַּנְעִים וַיִּנְרָא וַאֲדִיר וּמִתְקֵן וּמִקְבֵּל וְטוֹב וַיִּפֶּה
 הַדָּבָר הַזֶּה עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אֲמַת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּכֵנוּ
 צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ לְדֹר וָדֹר הוּא קֵים וְשִׁמּוֹ מִיָּם
 וּכְסֹא נָכוֹן וּמִלְכוּתוֹ ^(כ"ה ואמנות) לְעֶד קִימַת : וַיִּדְבְּרוּ
 חַיִּים וּבְקִימִים נְאֻמִּים וַיִּנְחַמְדִּים לְעֶד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים :
 עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵּנוּ עַל-בְּגֵינוּ וְעַל-דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל-
 דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ עַל-הָרָאשׁוֹנִים וְעַל-
 הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וּבְקִים בְּאֲמַת וּבְאֲמוּנָה חוֹק וְלֹא
 יַעֲבוּר : אֲמַת שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 מִלְּכֵנוּ מִלְּךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ צוּרֵנוּ צוּר
 יִשׁוּעֵתֵנוּ פוֹקֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׂמֵךְ וְאֵין לָנוּ
 עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ כָּלָה :

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָכֶם וּלְבִנְיָהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל-דּוֹר וָדּוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבָּה וּמוֹשָׁמֵי
 וַעֲדָקָתָהּ עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ : אֲמַת אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתוֹרָתְךָ וַיִּדְבְּרֶה יִשְׁיִים עַל לִבּוֹ : אֲמַת אֵתָהּ הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ וּמִלְּךָ
 גִּבּוֹר קָרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים : אֲמַת אֵתָהּ הוּא רֹאשׁוֹן וְאֵתָהּ
 הוּא אַחֲרוֹן וּמִלְּעֲדִידָה אֵין לָנוּ מִלְּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : אֲמַת מִמִּצְרַיִם
 נִאֲלַתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים קְדִיתָנוּ : כָּל-בְּכוֹרֵתֶם הִקֵּיתָ
 וּבְכֹרֶךָ

שחרית

ובברוך ישראל גאלת ויססוף להם בקנעת וזדים טבעת וידידים
העברת ויכשו מים צריהם אחד מהם לא נותר : על זאת שבתו
אחיבים וזממו לאל ונתנו ידידים ומרות שירות ותשבחות
ברכות והודאות למלך אל חי וקיים : רם ונשא גדול ונורא משפיל
גאים עדי ארץ ומגביה שפלים עדי-מרום מוציא אסירים פודה
עניים עוזר דלים העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו : תחלות
לאל עליון גאלם ברוך הוא ומברך משה ובני ישראל לך ענו
שירה בשמחה רבה ואמרו כלם :

מִי־כִמְכָּהוּ בְּאֱלֹהֵי הַיְּהוָה מִי־כִמְכָּהוּ בְּאֱדָר בְּקֹדֶשׁ שְׁנוֹרָא תְּהִלַּת עֲשׂוֹת פְּלֵאָה :
שִׁירָה חֲדָשָׁה שָׁבַח גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל־שִׁפְתַּי תִּים יְהוָה
כָּל־סִדּוּר וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד : וְנֹאמַר
גָּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
גָּאֵל יִשְׂרָאֵל :

אֲדֹנֵי שָׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים מוֹבִים קוֹנֵה
כָּל־יְוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא נוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתָּה :

בְּעֲשִׂית וּכְרַנו לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים וְכֹתֵבנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַגֵּן אֲבֹרָהֶם :
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
בְּקִי מוֹדִיד תָּסֵל : בַּחֲדָף מְשִׁיב רִיחַת וּמוֹדִיד הַנֶּשֶׁם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם כְּמוֹהַ בַּעַל גְּבוּרֹת

זמי קדושה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :
בעשי'ת מי כמוך אב הרחמן (במוספים ומנחת שבת ונעילת הרחמים) זוכר
יצוריו לתמים ברחמים :

ונאמן אתה לתחיות מתים : ברוך אתה יהוה
מחיה המתים :

כשה"ן חור הש"ס אומרים זה :

נקדישך ונעריצך בנעם שית סוד שרפי קדוש המשלשים לך
קדושה בכתוב על יד נביאך וקרא זה אליה ואמר :
קדוש | קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כלהאין כבוד : קדושתם
משבחים ואומרים : ברוך כבוד יהוה ממקומו : וקדברי קדושה
כתוב לאמר : ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לך ודד הלהיה :
אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללך
פלה : ברוך אתה יהוה האל הקדוש :

(בעשי'ת המלך הקדוש) :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה :

בנעילת שבת ובנעילת יו"ט אומרים זה :

אתה חוננתנו למידע תורתך • ותלמדנו
לעשות חקי רצונך ותבדיל יהוה
אלהינו בין קדוש לחול בין אור לחשך בין
ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי
המעשה • אבינו מלכנו ה'אל עלינו הימים
הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מכל חמא
ומנקים מכל עון ומדבקים ביראתך :

ו תננו באתה חכמה בינה ודעת : ברוך אתה יהוה
חונן הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך וקרננו מלכנו לעבודתך

יהודינו

(*) יחסי 21 • ב) מקל 2 י"ב • ב) הלוי קמי

עֲהָרִית

וְהִתְחַוְּנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה :

קָלַח לָנוּ אֲבִינוּ בִּי חֲמָאנוּ מִחוּל לָנוּ מַלְכֵנוּ בִּי
פִשְׁעֵנוּ בִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אֶתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה חֲנוּן הַמֵּרַבָּה לְסָלִיחַ :

רָאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיָבָה רִיבֵנוּ וּנְאֻלָּנוּ מִהֲרָה לְמַעַן
שְׁמֶךָ בִּי אֵל גּוֹאֵל חֹק אֶתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

בְּחַמְסִית לְבוֹר לְבוֹר סִיחָן סֶל עֲנֵנוּ •

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם פְּעֻתֵינוּ בִּי בְּצָרָה גּוֹזֵלָה אֲנִינֵנוּ אֶל־פָּנֶיךָ אֵל־
רִשְׁעֵנוּ וְאֶל־חֲסִידֵיךָ פָּנֶיךָ מִכֶּנֶּנּוּ וְאֶל־הַתַּנְעִלִּים מִתְחַנְּתֵנוּ הִנֵּה נָא קְרוֹב
לְשִׁנְתֵנוּ יְיָ נָא חֲסִדָּה לְנִחְמֵנוּ מִרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ בְּדָבָר שְׂנֹאֲמֵר וְהִיָּת
מִרֶם יִקְרָאוּ וְאִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאִי אֶשְׁמַע : בִּי אַתָּה יְהוָה הַעֲוֵנָה
בְּעֵת צָרָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל־עַת צָרָה וְצוּקָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַעֲוֵנָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה :

רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה בִּי תַהֲלִתֵנוּ
אַתָּה • וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־
מִבּוֹתֵינוּ בִּי אֵל מְלֶכֶךְ רּוֹפֵא גִּימָן וְרַחֲמָן אַתָּה : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה רּוֹפֵא הוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל־
מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן בְּיָד בְּרָכָה בְּתוֹרַף מֶלֶךְ
וּמִסֵּד לְבָרָכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשׁוֹבְעֵנוּ מִמִּזְבֵּךְ וּבְרַךְ
שְׁנֵתֵנוּ בְּשָׁנִים תְּמוּבוֹת לְבָרָכָה • בִּי אֵל טוֹב וּמִמִּיב
אַתָּה וּמִבְרַךְ הַשָּׁנִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרַךְ הַשָּׁנִים :
תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְהִרְוֵתֵנוּ וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ

וּקְבַצְנוּ יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו : ברוך
אתה יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְמֵינוּ כְּבָרָאשְׁנָה וְיִוָּעֲצֵנוּ כְּבִתְחִלָּה וְהַסֵּר
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אֵתָּה יְהוָה
לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט : בְּרוךְ אַתָּה
יְהוָה מֶלֶךְ אוֹתָהּ צַדִּיקָה וּבְמִשְׁפָּט : (בַּעֲשִׂית הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט) :

וְלַמְלָאשִׁינִים אֶל־תְּהִי תַקְוָה וְכָל־הַמִּינִים וְכָל־
הַזֵּדִים כִּרְגַע יִאָּבְדוּ וְכָל אִיבֵי עַמְּךָ מִתְּהִרָה
יִכָּרְתוּ וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִתְּהִרָה תִּעָקֵר וְתִשָּׁבֵר וְתִמָּגֵר
וְתִכְנִיעַ בְּמִתְהִרָה בְּיָמֵינוּ : בְּרוךְ אַתָּה יְהוָה שֹׁבֵר
אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים :

עַל־הַצְדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גִּרֵּי הַצַּדִּיק
וְעַל־נוֹי יְהוּדָה נָא רַחֲמֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת * וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּדָם *
וְלַעוֹלָם לֹא גִבּוֹשׁ כִּי בָּךְ בָּמִתְנוּ : בְּרוךְ אַתָּה יְהוָה
מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְדִּיקִים :

וְלִירוּשָׁלַם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּכְפֹא דָוִד עַבְדְּךָ מִתְהִירָה
בְּתוֹכָהּ תָּבִין * וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם :
נָתַם בְּרוךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

בַּחֲצִי לַמָּנוּחַ לוֹמְרִים זֶה :

נָתַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־אַבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת־אַבְלֵי יְרוּשָׁלַם * וְאֶת־הַעִיר הָאֲבֵלָה
וְהַתְּרֵבָה וְהַמְּבֹרָה וְהַשּׁוֹמֵמָה * הָאֲבֵלָה מִלֵּל בְּגִיָּה וְהַתְּרֵבָה
מִמְּעֻנוּתָהּ * וְהַמְּבֹרָה מִכְּבוֹדָהּ * וְהַשּׁוֹמֵמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב * וְהִיא יוֹשֶׁבֶת
(א) יִשְׁעִים ה' ה' כִּבְשִׁי נָתַן * (ב) צִיּוֹן לִקְרָן כִּבְשִׁי כִּסְלֵי סִימֹן פ' אֵת לִישׁ * וְהִיא * וְרִאשָׁה

שחרית

וְרֹאשֵׁי חֹפִי כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שֶׁלֹּא יָלְדָה • וְיִבְלָעוּהָ לְגִיזוֹת וַיִּדְרֹשְׁתָּ עֹקְרֵי
פְסִילִים • וַיִּטְּלוּ אֶת־עַפְקָהּ יִשְׂרָאֵל לְהִרְבֵּ • וַיִּהְיֶה בְּדֹדוֹ חֲסִידֵי גִלְיָוִן • עַל־
כֵּן צִיּוֹן בְּמֶדֶד חִבְּבָהּ וִירוּשָׁלַם תִּמְנֵן קוֹלָהּ לִבִּי לִבִּי עַל תַּלְלֵיהֶם בְּגֵזֵי גֵזֵי
עַל תַּלְלֵיהֶם • כִּי אַתָּה יְהוָה בָּאֵשׁ הִצַּקְתָּהּ וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לִקְנוֹתָהּ •
כְּאָמֹר נִאֲנִי אֶדְעָה לָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה חִימַת אֵשׁ סָבִיב וּלְקַבּוֹד אֶתָּה בְּתוֹכָהּ •
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגַבֵּם צִיּוֹן וּבּוֹגֵה יְרוּשָׁלַם :

אֶת־צִמְחַ הַיּוֹד עֲבָדְךָ מִחֲדָרָה מִצְמִיחַ וּמִקְרָנוּ תִּרְוֶם
בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָרִינוּ כָּל־הַיּוֹם : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מְצַמִּיחַ קָרֵן יִשְׁוּעָה :

שִׁמְעֵ קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ • אָב הַרְחֵמֵן רַחֵם עָלֵינוּ
וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפְלָתֵנוּ כִּי אֵל
שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּגִים אַתָּה • וּמַלְפָּנֶיךָ מַלְכֵנוּ
רִיקִם אֵל־תִּשְׁיָבֵנוּ : בְּהַשְׁמִיעַ אֹמֶר יְחִיד כֻּלָּן עָנְנוּ כֻּלָּא תְהִימָה כִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל־פֶּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה :

רִצָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל • וּלְתַפְלָתֶם שִׁעָה •
וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתַפְלָתֶם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

נֶרְאֶם חֹדֶם וְחֹלֵל עַל מוֹעֵד :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיַבֵּא וְיַגְעִיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד
וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיַפְקֹדֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְיִזְכְּרֵנוּ מִשִּׁיתְכֵּן דָּוִד
עֲבָדְךָ וְיִזְכְּרֵנוּ יְרוּשָׁלַם עִיר קִדְשְׁךָ וְיִזְכְּרֵנוּ כָּל־עַמֶּיךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
נֶרְאֶם חֹדֶם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ | נִסְפָּה חֵן הַמִּצּוֹת | נִסְכּוֹפֵת חֵן הַסְּכּוֹת
הַחַיִּת : וְכִרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָהּ וּפִקְדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּהּ וְהוֹדִישִׁעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים : וּבְדָבָר יִשְׁוּעָה וְרַחֲמִים חֹסֶם וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ

והשיענו כי אליה עיינו * כי אל מלך חנון ורחם אלה :
ותחזנה עיינו בשוכה לציון ברחמים : ברוך אתה יהוה
המחזיר שכינתו לציון :

מודים ודבנ

מודים אנחנו לך שאמרה הוא
יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו
יוצר בראשית ברכות והודאות
לשמה הגדול ותקדוש על
שדדיתנו וקמיתנו בן חננו
ותקמנו והאסוף גלותינו
לחצרות מדינה ונשוב אליה
לשומר המנה ולעשות רצונה
ולעבדה בלב שלם על שאנו
מודים לך : ברוך אל מהודאות :

מודים אנחנו לך שאמרה

הוא יהוה אלהינו

ואלהי אבותינו לעולם ועד

צור חיינו מנן ישענו אלה

הוא לדור ודור נודה לך

ונספר תהלתך על חיינו

המסורים בידך ועל גשמותינו

הפקודות לך ועל גפרך

שבכל יום עמנו ועל

נפלאותיה וטובותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים

השוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדך

כי מעולם קיינו לך :

בהנחה ונפרים לומרם כן ועל הנסים :

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות

ועל הנפלאות שעשית לאבותינו בימים ההם

בזמן הזה :

לומר

בימי מהתנהו בגלותו כהן גדול חשמונאי

ובניו בשעמדה מלכות וזן הרשעה על

עפה ישראל להשמידם חורמה ולהשמידם

קצו רצוה ואמה ברחמיך הכבים עמך

להם גשת צרתם בדם אתיריכם בדם אתי

דינם נקמם את נקמתם חסדך גבורים ביד

תלשם וידיים ביד קשמים ומאיים ביד
מהודים

בימי מדיני ואספי

בשושן הבירה

בשעמד עליהם המנהיג

במשל לשמיד

ולאבד את כל הירידים

בגשר ועד זמן סף ונשים

ביום אחד בשלשה עשר
לודים

שחרית

לחַדֵּשׁ לַיּוֹמִים וְלַלַּיְלָה הַזֶּה
 חֲדָשׁ אֶדְרָךְ וְשִׁלְלִים לְבָנוֹ
 וְאֵתָה בְּרַבְּרָה הַרְבִּים
 תִּפְתָּח אֶת־עֵצֶיךָ וְתִקְלָלֶנּוּ
 אֶת־מִשְׁכַּבְתּוֹ וְהִשְׁבִּיתוּ
 לוֹ גְּמֻלָּה בְּרָאשׁוֹ וְחָלוּ
 אוֹתוֹ וְאֶת־כְּנִיז עַל הָעֵץ:
 מְהֻרָּם וְשִׁשְׁמִים בְּיָד צְדִיקִים וְזָרִים בְּיָד עֹשִׁים
 תִּזְרָקָה וְלֹא עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
 וְלַעֲמֻקָּה יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וְכִסֵּם
 כְּמִיּוֹם הַזֶּה וְאַחֵר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדָבִיר בֵּיתְךָ
 וּפְנֵי אֶת־הַיְכָלְךָ וְנִסְתְּרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְחִדְּלִיקוּ
 גִּזְרוֹת בְּחִצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִי
 חֲנֻכָּה אֱלֹהֵי הַחֻצוֹת וְהַיָּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְעַל־כָּל־ם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמְךָ מְלִכְנוּ
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּעִשְׂיָת וּבְתוֹב לַחַיִּים מוֹבִים כָּל־כְּנִי בְרִיתְךָ:
 וְכָל־חַיִּים יוֹדֶיךָ סָלָה וַיְחַלְלוּ שְׁמְךָ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם
 כִּי מוֹב הָאֵל יִשְׁעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סָלָה הָאֵל הַמּוֹב:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ הַמּוֹב שְׁמְךָ וְלֹא נֶאֱמַר לַחֲזוֹדוֹת:
 יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכָּה תְּמִיד לְשִׁשְׁתִּי בְּתוֹרָה תִּפְתָּח
 עַל־יְדֵי מִשְׁחָה עֲבָדֶיךָ הָאֲמֻרָה כִּפִּי אֶחָד וּבְנֵי כְּהֻנָּה שֵׁם
 קֹדֶשְׁךָ בְּאִמּוֹר: וְכִבְּרָה יְהוָה וְיִשְׁכְּנָה: יֵאָמֵר יְהוָה וְכִבְּרָה יְהוָה:
 יִשְׂאֵל יְהוָה וּפְנֵי אֲרִיֶּה וְיִשָּׁם לֹה שְׁלֹם: יֵאָמֵר

שֵׁם שְׁלֹם מוֹבָה וּבְרַבְּרָה חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ בְּרַבְּנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ
 כְּאַחֵד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדִּיקָה וּבְרַבְּרָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם וְמוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת־עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשְׁלֹמֶךָ:

וּבְכִסְפֵּךָ חַיִּים בְּרַבְּרָה וְשְׁלֹם וּפְתִיחָה מוֹבָה יִשְׁעֵה וְנִדְחָה וְגִזְרוֹת
 מוֹבֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנִיכֵנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לַחַיִּים מוֹבִים וְשְׁלֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ הַמְּבָרַךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם:

(א) שולחם יז עי' ב' משל לה ס' ג') משל מ' ו' קף' / ז' נמסרנו כד' פס'

שחרית

בשעה שהכחלים מנגיח תיבות וישם לך שלום ואמר זה :

אשר יהיון אשמים ובלתיים זה

אדיר בפרס ישוב בגבורה
אמה שלום ושמך
שלום יהי רצון מלפניך
שתישים עלינו ועל כל עמך
בית ישראל חיים וברכה
למשמרת שלום:

לחצר שמונה עשרה בשתיים וכמנחה יחזור וידוי &

אִשְׁמְנוּ • בְּדַדְנוּ • גִּלְדָנוּ • דְּבַרְנוּ דְּפִי • הַעֲוִינוּ • וְהִרְשָׁעֵנוּ •
וְדָנוּ • תִּמְסְנוּ • טַפְלָנוּ שֶׁכֶר • תַּעֲזֵנוּ רַע • בְּזָבְנוּ • רָצֵנוּ •
מִרְדָנוּ • נֶאֱזָנוּ • סִרְדָנוּ • עֲוִינוּ • פִּשְׁעֵנוּ • צָרְנוּ • מִשְׁנֵנוּ עֶרְף •
רִשְׁעֵנוּ • שִׁחְתָנוּ • תַּעֲבֹנוּ • תַּעֲזִינוּ • תַּעֲתַעְנוּ • סִרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ

(א) במהרה : כן , (ב) דברים : כן

תשס"ד

1997

וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַמִּזְכִּירִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ : וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא
עָלֵינוּ בִּירֵאֻמַּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשָׁעֵנוּ :

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים אַתָּה וּבָעַל הַרְחָמִים נִכְרָאתָ וְדֶרֶךְ הַשְׁוֹכָה
הוֹרִיתָ * גִּדְּלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם לִזְרַע
יִדְּיֶיךָ * תִּפְּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים * כִּי אַתָּה הוּא בָּעַל הַרְחָמִים *
בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם * כְּהוֹדַעְתָּ לַעֲנִי מִקֶּדֶם * מִדְּרוֹן
אִפְּךָ שׁוּב * כִּמּוֹ כְּהוֹרָתְךָ כְּתוּב * וּבְצֹל כְּנֶפֶךָ נִחַסָה וְנִתְלַוֵּן *
כְּיוֹם וַיִּרְדַּ יְהוָה בָּעָנָן : הִעֲבֹר עַל פֶּשַׁע וְתַחֲמָה אֲשֶׁם * כְּיוֹם
וַיִּתְּצַב עַמּוֹ שָׁם * תִּאֲוִין שְׁוַעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב כִּנּוּ מֵאֶמֶר * כְּיוֹם
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשָׁם נֶאֱמַר :

וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם
וְתַנּוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאַמֶּת : נִצֹּר חֶסֶד
לְאַלְפִים נִשְׂא עֵינַי וּפִשְׁעִי וְחַטָּאתִי וְנִקָּה :

רַחוּם וְתַנּוּן תִּמְאֲנוּ לִפְנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

א לָדוֹד אֱלֹהֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׁא : ב אֱלֹהֵי כֹךְ בְּטַחַתִּי אֶל־אֲבוֹשָׁה
אֶל־יַעֲרֹצֵצוֹ אוֹיְבֵי כִי : ג גַּם כָּל־כְּהֹנֶה לֹא יִבְשׁוּ וַיִּבְשׁוּ

הַבּוֹגְדִים רִיחָם : ד דִּרְכֶּיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֶרְחוֹתֶיךָ לְמִדְּנִי :
ה הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ | וְלִמְדֵנִי בִּירְאָתְךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קִבֵּיתִי
כָּל־הַיּוֹם : ו זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲלֹם הִמָּה : ז חַטָּאוֹת
נִעֲוִיר | וּפִשְׁעֵי אֶל־תִּזְכֹּר כְּחַסְדֶּךָ זְכַר־לִירְאָתְךָ לִמְעַן מוֹבֶךָ יְהוָה :
ח מוֹבִיל־יִשְׁרָאֵל יְהוָה עֲלֵיכֶן יוֹדֶה חַטָּאִים בְּדֶרֶךְ : ט יִדְּרֶךְ עֲנֻיִם
בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד עֲנֻיִם דְּרָכּוֹ : י כָּל־אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאַמֶּת
לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַד־תִּי : יא לִמְעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסִלָּתְךָ לַעֲנִי כִּי רַב־
הוּא : יב מִיָּדָה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה יוֹרְגוֹ בְּדֶרֶךְ יִכְבֹּד : יג וּפִשְׁעֵי
כְּמוֹב תִּלְוֶנָה וְדַעַן יִירָשׁ אֶרֶץ : יד סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם :
טו עֵינֵי תִמְיֵד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא־יוֹצִיא מִרְשַׁת רָגְלִי : טז פִּנֵּה אֶרֶץ
וְתַנּוּן בִּירְחוֹד וְעֵינֵי אֲנִי : יז צֹחַת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמִּצְרֵיכֶי
הוֹצִיאֵנִי : יח רְאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי וְשֵׂא לְכָל־חַטָּאוֹתַי : יט רְאֵה־דֹאֲבֵי כִי

הַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵי אֲנֹכָה וְשָׁמַע פְּקֻדָּה עֵינֶיךָ וְרָאָה שְׁמִמֹּתֵינוּ וְהַעֲדֵר
 אֶשְׁרֵי־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ כִּי לֹא עֲלִידְמוֹתֵינוּ אֲנֵחֵנוּ
 מִפִּילִים תִּתְּנוּנוּ לַפְּנֵיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנָי שְׁמִעָה
 אֲדֹנָי סִלּוּחַ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיכָה וְעֲשֵׂה אֶל־הַתְּאֵדָה לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
 בִּירְשָׁתְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ: אָבִינוּ אָב הַרְחֵק מִן הָרָאשׁוּ
 אוֹת לְמוֹכָה וּמִכָּץ נְפֻזוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ יִבְרִי וְיִדְעוּ
 כְּלִי־הַגִּזְיוֹם כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אַתָּה אֲנֵחֵנוּ
 הַחֲמֵד וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ צִוְּנוּ
 תְּוֹאֲלֵנוּ: הוֹסֵה יְהוָה עַל־עַמְּךָ וְאֶל־הַעַמּוֹת נִחְלָתְךָ לְהַרְפָּה לְמִשְׁלַל
 בָּם גִּזְיוֹם לְמַה יֵּאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעֵנוּ כִּי תִטָּאֵנוּ
 וְאֵין מִי יַעֲמֹד בְּעֵדֵנוּ אֱלֹא שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹדֵלֵנוּ בְּעַת צָרָה:
 בָּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים בֶּן תִּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 הַמּוֹל עַל־עַמְּךָ רַחֵם עַל־נִחְלָתְךָ הוֹסֵד־נָא בְּרוּב רַחֲמֶיךָ תִּגְנוּ
 וְעֲנֵנוּ כִּי לָךְ יְהוָה הַצֹּדֵקָה עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל־עַת: הַבְּטֵנָא
 וְהוֹשִׁיעָה צֹאן מִרְעִיתְךָ וְאֶל־יִמְשֻׁלֵּי־בְנֵי קִצְּךָ כִּי לָךְ יְהוָה הַיֹּשֻׁעָה
 בָּךְ תִּחְלָתֵנוּ אֱלֹהֵי סִדְיֹתֵנוּ אֲנָא סִלּוּחַ־נָא כִּי אֵל מִוִּב וְסִלּוּחַ אַתָּה:
אֲנָא מֶלֶךְ תַּנּוּן וְרַחוּם זְכוּר וְהַבְטָלָבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים
וְהַתְּרָאָה לַפְּנֵיךָ עֲקֵדַת יְחִיד וְלִמְעַן יִשְׁרָאֵל אָבִינוּ
אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ וְאֶל־תִּמְשָׁנוּ מִלְכֵנוּ וְאֶל־תִּשְׁכַּחֲנוּ
יִוֹצְרֵנוּ וְאֶל־תַּעֲשֵׂשׂ עַמְּנוּ כָּל־הַ בְּחַטֹּאתֵינוּ בְּגִלוּתֵנוּ כִּי
אֵל מֶלֶךְ תַּנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֵין בְּמִוֶּךְ תַּנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵין בְּמִוֶּךְ אֵל אֶרֶךְ אַפִּים
 וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ מִרְעֵשׁ וּמִרְגֵּז הַצִּילֵנוּ:
 זָכַר לַעֲבֹדְךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב אֱלֹהֵינוּ
 וְאֶל־רִשְׁעֵנוּ וְאֶל־חַטֹּאתֵנוּ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הַרְעָה
 לְעַמְּךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אַתָּה: כִּי בֵן דְּרָכֶךָ
 עֲשֵׂה חֶסֶד תִּנֵּם בְּכָל־דֹּדוֹר וְדוֹר: אֲנָא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא אֲנָא

שחרית

יהוה הצליחה נא : אגא יהוה עננו ביום קראנו : לך יהוה קנינו :
 לך יהוה חקינו : לך יהוה נחל : אל תחשה ותעננו כי נאמו נזים
 אברה תקותם כל בנה לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה :
 הפותח יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים גבולה
 נפשנו מרוב עצבוננו אל תשכחנו נצח קומה
 והושיענו ואל תשפוך חרונה עלינו כי אנחנו עמו בני
 ברכתך : עזרה גבורתך והושיענו למען שמך ואל
 ימעמו לפניך תלואותינו מהר יקדמונו רחמים בעת
 צרתנו לא למעננו אלא למענה פעל ואל תשחית
 את זכר שאריתנו כי לך מיתלות עינינו כי אל מלך
 חנון ורחים אתה : וזכור עדותינו בכל יום תמיד
 אומרים פעמים באהבה שמע ישראל יהוה אלהינו
 יהוה אחד :

יהוה אלנו ישראל שוב מחרון אפך והנחם על
 דרעה לעמך :

הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים נחשכנו בצאן
 למבח יובל לחרוג ולאבד ולמכה ולחרפה :

ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל תשכחנו : יהוה
 נרים אומרים אין תחלת ותקנה : תן אום לשמך מכה : מהוד
 ישוענו קרבה : יגענו ולא הינח לנו רחמים יכבשו
 את פסוק מעלינו :

אגא שוב מתרונה ורחם סגלה אשר בחרת : יהוה
 תיקח יהוה עלינו ברחמים : ואל תתנו בידי אכזרים לפיה
 יאמרו תמים אלהינו אלמיתם : למענה עשה עמנו הבר
 ואל תאמר :

אגא שוב מתרונה ורחם סגלה אשר בחרת : יהוה
 תלנו

קולנו תשמע ותחזן ואל־תפושנו ביד אויבינו למחות את־
שמינו * זכור אשר נשבעת לאבותינו בכוכבי השמים
אֲרָבָה אֶת־זרעכם ועתה נשאֲרֵנו מַעַט מִדְּרָבָה :
וּבְכָל־זאת שִׁמְךָ לא שָׁכַחְנוּ נָא אֶל־תִּשְׁכַּחְנוּ : יְהוָה
עֲזָרְנוּ ! אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֵדְכֶם כְּבוֹד־שִׁמְךָ וְהַצִּילֵנוּ וּכְפַר עַל־
חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ :
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּחֵם עַל־
הָרָעָה לְעַמֶּיךָ :

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹד שְׁאֲרִית יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יֵאֱבֹד יִשְׂרָאֵל
הָאוֹמְרִים שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל :
שׁוֹמֵר גֹּי אֶחָד שְׁמוֹד שְׁאֲרִית עִם אֶחָד וְאֶל־יֵאֱבֹד גֹּי אֶחָד
הַמִּיַּחֲדִים שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :
שׁוֹמֵר גֹּי קָדוֹשׁ שְׁמוֹד שְׁאֲרִית עִם קָדוֹשׁ וְאֶל־יֵאֱבֹד גֹּי קָדוֹשׁ
הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלְשׁ קָדְשׁוֹת לְקָדוֹשׁ : מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים
וּמִתְפַּיִם בְּתַחֲנוּגִים הַתְרַצָּה וְהַתְפַּיִם לְדוֹר עָנִי כִי אֵין עֲזוֹר :
פ"ב מִסַּע שְׁמוֹסִין נִשְׁנִי וְנִחְמִשִּׁי :

אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ אֵתָה : אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא
אֵתָה : אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עָלֵינוּ : אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי חַנּוּן
וְעֲנֵנוּ כִי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שִׁמְךָ
תִּגְדֹּל וְהוֹשִׁיעֵנו :

וְאֶנְחָנוּ לא גֵרַע מִהַנְעִשָׂה כִי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ : זָכֹר רַחֲמֶיךָ
יְהוָה וְחֶסְדֶּיךָ כִי מַעֲוֹלָם הָמָּה : יְהִי־חֲסִדְךָ
יְהוָה עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : אֶל־תִּזְכַּרְלָנוּ עֲוֹנוֹת
רַאשׁוֹנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִי דָלוּנוּ מְאֹד : חַנּוּן
יְהוָה חַנּוּן כִּי־רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ : בְּרָגְזוּ רַחֵם תִּזְכּוֹר :
בְּרָגְזוּ עֲקָדָה תִּזְכּוֹר : בְּרָגְזוּ הַמִּימּוֹת תִּזְכּוֹר : בְּרָגְזוּ

אהבה

(א) תהלים פס ק. (ב) דמס כ. י. (ג) תהלים סו. (ד) מס לג. כ. (ה) מס פס. ח. (ו) מס קמ. ג. (ז) תהלים ג. כ.

וְלֹאֲמַר כִּי גָּדְלוֹ לַיהוָה אֵתִי וְגִרְמָמָה שְׁמוֹ יִתְּדוּ :

לְךָ יְהוָה תִּהְיֶה תְהַלֵּלָה וְתִתְפַּאֲרֶה וְתִתְנַצֵּחַ וְתִתְעַלֵּה כִּי כָל
בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ לְךָ יְהוָה הַמְּמֻלָּכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ׃
רִמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֵי לְהַר קָדְשׁוֹ בִּירְקוֹדֵשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
אֱב תִּרְחִמֵם הוּא יִרְחֵם עִם עַמּוּסִים וַיִּזְכּוֹר בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וַיִּצִּיל
נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הַרְעוֹת וַיַּנְעֵר בְּיָצֵד הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים
וַיַּחֲזֵק עֲלֵינוּ לְפָלִיטָת עוֹלָמִים • וַיִּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה מִזֶּכֶת
יִשְׁעָה וּרְחִמִים׃

וְהַגִּלָּה וְהַרְאָה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזֶמֶן קָרוֹב וְיִרְחוֹן פִּלְשְׁתִּינוּ וְהַלְשֵׁת עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לָחֹן וְלִחְסֵד וְלִחְבֻּסִים וְלִקְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן • הַכֹּל הָבֹו גִּלְ
לְאַהֲבָנוּ וְהָנוּ קְבוֹד לְהוֹדָה בָּנוּ קָרִב • עֲמֻד (ע"ב) הַבֵּן :
בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֶדְשׁוֹ :
סל וְאַתָּם הַרְבֵּקִים בִּיזוּיָה וְאַלְהֵיכֶם חַיִּים פִּלְקֶם חַיִּים :

ברכה האורח למי ש בָּרַכּוּ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ :

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחֵרָנוּ בְּכָל־

לואר הקריאה מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת
וַיְחַיֵּנוּ עוֹלָם נָמֹעַ בְּתוֹכָנוּ * בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נֹתֵן הַתּוֹרָה:

(א) סתלים לו ד. ב. (ב) דמיל כמ יא. ג. סתלים למ פ. ד. דברים ד. ד.

שחרית

ברכת כניסת

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הגומל לחיבים טובות
שנמלכני טוב :

ושמין ארצנו מי שנמלך טוב הוא ינמלך כל־טוב סלה :

אחר קריאת התורה לעומר ח"ק

המבטיחין בס"ח להראות הכבוד לעם כל אדם ישתדל לקרב עמו לתיבה כדי שיוכל לקרא מס
שכתוב בספר תורה בעת כניסתו בספר תורה וילומר :

וזאת תתורה אשר שם משה לפני בני ישראל :

עץ־חיים היא לפתוחים בה ותומכיה מאשר : דרכיה דרכי־נעים וכל־
נתיבותיה שלום : ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וקבוד : יהוה
הפז למען צדקו גדיל תורה ונאדיר :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה : אשרי העם ששכבה לו
אשרי העם שיהיה אלהיו : * תהיה לך דוד ארוממה

אלהי המלך ואברכה שמה לעולם ועד : ב בבל־יום אברכה
ואהללה שמה לעולם ועד : ג גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו

אין תכר : ד דוד לך יושב מעשיה וגבורתיה יגידו : ה הדר
כבוד הודך ודברי נפלאותיה אשיתה : ו ועוזו נוראותיה יאמרו

וגדלותה (וגדלותה ק) אספרנה : ז זכר רב־טובה יפיעו וצדקתה
ינגנו : ח חנון ורחם יהוה ארץ אפים וגדול (וגל ק) חסד :

ט טוב־יהוה לכל ורחמיו על־כל־מעשיו : י יהוה יהוה כל־
מעשיה וחסדיה יברכה : יא כבוד מלכותה יאמרו וגבורתה

ידברו : יב להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו :
יג מלכותה מלכות כל־עלמים וממשלתה פכל־דור ודר :

יד סומך יהוה לכל־הנפלים וזוהר לכל־הכפופים : יו עיני כל
אלה ישפרו ואמה נותן־להם את־אכלם בעתו : יז פותח את־

היה ומשביע לכל־חי רצון : יח צדיק יהוה בכל־דרכיו וחסיד
בכל־מעשיו : יט קרוב יהוה לכל־קראיו לכל אשר יקראהו

באמת : כ רצון־יהוה יעשה ואת־שועתם ישמע ויושיעם :
כאומר יהוה את־כל־אדביו ואת כל־הדשעים ישמיד :

תהלת

(*) זכרים ד פ . (ב) כהני ג זי . (ג) סג ג פ . (ד) סג ג פ . (ה) ימימי סג כה . (ו) סגלים פד ס . (ז) סג
פד ס . (ח) סג פד ס .

בא תהלה יהוה ידברפי ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד :
ואנחנו ! נברך יה מעתה ועד־עולם תללה :

מ"ם שכל יום שלחן בו התנו ונסלת אפים אין לומרם למחל יסג ולא הסל אחד . דהיינו כל
תום יום וספה שם שהוא י"ד בליו"ו ול"ג בשומר ומר"ח סיון עד י"ב בו ועד כמלל דהיינו
האדם ימים אחר תה הסנוטה כי הוא יש לו הסלמון כל שנה וס"ו גלגל ומר"ה ומש"כ עד סוף
השני וס"ו בשנה ובכל יום שיש צרכ"ל מלה או חתן כל שנה ימי המסחה ול"ג ס"ב וספרים
קדש שהוא י"ד וס"ו בלדד ראשון וספרים גדול ומסכה ור"ח . גם במסחה ער"ה וערב מסכה
וערב ספרים גדול וקדש וערב ל"ג בשומר וערב ס"ו בלב וערב ס"ו בשנה אין לומרם התנו וספ"ה
אכל במסחה שלמי ער"ה וערב יום כפורים וספה שני טולין :

* למנצח מומד לדוד : ב יענה יהוה ביום צרה ישעך שם ו
אלהי יעקב : ג ישלח־עזרה מקדש ומציון יסעדה :

ד יזכור כל־מנחתיה ועולתה ידשנה־סלה : ה יתן־לך כל־בקה
זכר עצתך ימלא : ו נרננה ! פישועתה ובשם־אלהינו נגל ימלא
יהוה כל־משאלותיה : ז עתה ידעתי כי חושיע ! יהוה משיחו
יענהו משמי קדשו בנבחרות ישע ימינו : ח אלה ברכב ואלה
בפוסים ואנחנו ! בשם יהוה אלהינו נזכיר : ט המה ברעו ונפלו
ואנתנו קמנו ונתעורר : י יהוה חושיעה המלך יענגנו ביום־קראנו :

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם
יהוה : ואני זאת בריתי אתם אמר

יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר־שמותי
בפיק לא־ימוש מפיק ומפי זרעך ומפי זרע
זרעך אמר יהוה מעתה ועד־עולם : ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל
זה ואמר קדוש ! קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל־הארץ כבודו : ומקבלין דין מן־דין
ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית
שכינתה קדיש על־ארעא עובר גבורתה

(א) ספלים קדו יח (ב) כה . א (ג) יסעך (ד) כה . א (ה) ספלים כד ד . ו (ז) יסעך (ח) קדיש

והש"ץ לומר ק"ש

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בַּעֲשֵׂה הַשָּׁלוֹם) בְּמִדְרוֹמֵי הָאָרֶץ יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

שחרית

בשמי ונחמישי מכניסין ספרות לסיכול. ולחמור הס"ן ידלל וסר :

יח יתללו | את-שם-יהוה בירשגב שמו לבדו

הדקה אומרים הודו על-ארץ ושמים : וירם כרן לעמו תהלה לכל

חסידיו לבני ישראל עם-קרובו תהלה :

ביום שש"ס תרנן ס"ס תפלה לרוד אלף מתחילין בית יעקב :

א תפלה לרוד | תפלה יהוה אנה ענני בירעני ואביון

אני : ב שמרה נפשי בירחסיד אני תושע

עבדה אתה אלהי הבורחם אלהי : ג הנני אדני ביראלה

אקרא בל-היום : ד שמח נפש עבדה ביראלה אדני

נפשי אשא : ה ביראתה אדני טוב וסלח ורב-חסד

לכל-קראך : ו תאזנה יהוה תפילתי והקשיבה בקול

תחנונותי : ז ביום צרתי אקראך כי תענני : ח אך

כמוך באלהים | אדני ואין כמעשיך : ט כל-גוים | אשר

עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך :

י בירגדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדה :

יא הורני יהוה ברכה אהלך באמתך יחד לבבי ליראה

שמך : יב אודה | אדני אלהי בכל-לבי ואכבדה שמך

לעולם : יג בירחסדה גדול עלי והצלתי נפשי משאול

תחתיה : יד אלהים | ידים קמו עלי ועדת עריצים בקשו

נפשי ולא שמוך לגנדם : טו ואתה אדני אל-רחום ותנון

אך אפים ורב-חסד ואמת : טז פנה אלי ותנני תנה-ענה

לעבדה והושיעה לבן-אמתך : יז עשה עמי אות למזבח

ויראו שנאי ויבשו ביראתה יהוה עזרתי ונחמתיני :

בית יעקב לבו ונלכה באור יהוה : כי בלהעמים ילכו איש

בשם אלהיו ואנהנו נלך בשם-יהוה אלהינו לעולם ועד :

(א) ספרות קח י. (ב) ספר קח י. (ג) ספר י. (ד) יעקב ב. (ה) מוסר ד. (ו) יד

א. עֲשֵׂה הַמַּעֲלֹת לְדָוִד לְאֵלֵי יְהוָה שְׁהֵיהָ לָנוּ יִמְרֵנָּה יִשְׂרָאֵל :
 ב. לְאֵלֵי יְהוָה שְׁהֵיהָ לָנוּ בָּקִים עֲלֵינוּ אָדָם : ג. אֲזִי חַיִּים
 בְּלָעֹנִי בַחֲרוֹת אָפֶם בָּנוּ : ד. אֲזִי הַמִּים שִׁטְפוּנוּ וַחֲלָה עֶבֶר
 עַל־נַפְשִׁנוּ : ה. אֲזִי עֶבֶר עַל־נַפְשִׁנוּ הַמִּים הַיּוֹדֵנוּסִים : ו. בְּרוּךְ
 יְהוָה שְׁלֹא נִחְנְנוּ כִרְף לַשְּׂנֵיָהֶם : ז. נַפְשֵׁנוּ בַצָּפוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ
 יוֹקֵשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁפֵּר וְאֵתָנוּ נִמְלְמָנוּ : ח. עֲזָרְנוּ בְשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה
 שְׂמִים יִרְצֵן :

בראשון בשנת היום יום ראשון בשבת שבו קיוו הלוים אחרים בבית המקדש:

דושיענו | יהיה אלהינו וקבצנו מן העמים להודות
לשם קדשך להשתבח בתהלתך : ברוך

שחרית

יהוה אלהי ישראל מנה עולם ועד העולם ואמר כל
העם אמן הללוה: ברוך יהוה: מציון שכן ירושלים
הללוה: ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה
נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם ועד
כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא * יי: בעלמא די ברא כרעותה ומליה
מלכותה ויצמח פורקנה ויקרב משיחה * יי: פחיוכו וביומיוכו
וכתיב דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא
מברך לעולם ולעלמי עלמאי: יהברך וישמפח ויתפאר ויתרום ויתגשא
ויתגדל ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא * יי: לעילא כן כל
ברכתא ושרתא השבתתא ונחמתא דאמרו בעלמא ואמרו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמיא ותיים טובים עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

עשה שלום (בשמה) השלום) במדמוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

בשמי בשבת תימים יום שני בשבת שבו היו תלמים אפרים בבית המקדש:

א שיר מזמור לבני קרח: ב גדול יהוה ומהגל מאד בעיר
אלהינו תרקדשו: ג יפה נזף משוש כל הארץ הר
ציון ירפתי צפון קרית מלך רב: ד אלהים בארמנותיה נודע
למשגב: ה ביהנה המלכים נועדו עברו יחדו: ו המה ראו בן
המה נבחרו נחפזו: ז רעה אתותם שם חיל ביולדה: ח ברות
קדים השבר אגיות תרשיש: ט באשר שמענו ו בן ראינו
בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה:
י דימנו אלהים חסדה בקרב היכלה: יא בשמה אלהים בן
תהלתה עלינו צור ארץ צדק מלאה ימנה: יב ישמח ורצון תגלה
בנות יהודה למען משפחה: יג סבו ציון ותקופה ספרו מגדליה:
יד שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור
אחרון: טו כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא יתגנו
עלמות: ו השיעו קי:

בשלישי בשבת ימים חם שלילשי בשבת שמו היו היום אומרים בבית הסקנש :

א מזמור לאקה אלהים גצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט :
 ב עדמתי תשפטו על ופני רשעים תשאו סלה :
 ג שפטו דל ויתום עני ורש תצדיקו : ד פלטו דל ואביון מיד
 רשעים הצילו : ה לא ידעו ו לא יבינו בחשכה יתחלכו ומוטו
 כל מוסרי ארץ : ו אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם :
 ז אכן באדם תמותון ובאחד השרים תפלו : ח קמה אלהים
 שפטו הארץ בראתה תנחל בכל העושים : חשישו קי :

ברביעי בשבת ימים חם רביעי בשבת שמו היו היום אומרים בבית הסקנש :

א אל נקמות יהוה אל נקמות הזופיע : ב הנשא שפט הארץ
 השב גמול על גואים : ג עדמתי רשעים ו יהוה עדמתי
 רשעים יעלו : ד יביעו ידברו עתק ותאמרו כל פועלי און :
 ה עמך יהוה ידבאו ונחלתה יענו : ו אלמנה וגר ידברו ויתומים
 ירצחו : ז ויאמרו לא יראוהיה ולא יבין אלהי יעקב : ח בינו
 בערים בעם וכסילים מתי תשקילו : ט הנמע און חלא ישמע
 אסידור עין חלא יביט : י חסר נזים חלא יוכית המלמד אדם
 דעת : יא יהוה ידע ומהשבות אדם כי המה תכל : יב אשרי
 הנבר אשר תספרנו יה ומתורתה תלמדנו : יג להשקות לו מימי
 נע עד יבנה לדשע שחת : יד כי לא ימנע יהוה עמו ונחלתו
 לא ישוב : טו ביעד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב :
 טז מי יקום לי עס מרעים מי יתניצב לי עס פועלי און : יז לולי
 יהוה עזרתה לי כמעט ו שגנה חסה נפשי : יח אס אמרתי
 חסה רגלי חסדה יהוה יסעדני : יט ברב שרעפי בקרבי תנחמה
 ישעשעו נפשי : כ היתברך כפא הוה יצד עמל עלי חק :
 כא יגדו עד נפש צדיק ודם גמי רשיעו : כב ויהי יהוה לי למשגב
 ואחרי לצד מחסי : כג וישב עלידם ואת אונם וברעתם
 יצמיתם וצמיתם יהוה אלקינו :

א לכו נרננה ליהוה נריעה לצד ישענו : ב נקדמה פניו בתורה

שחרית

בזמנות נריע לו : נ כי אל גדול יהוה ומלך גדול על-כל

אלהים : והשיענו קי

בדשי בשבת היום יום המשיכי בשבת שבו היו הללים אומרים בבית המקדש :

א למנצח עליהנחית לאספ : ב הרנינו לאלהים עזנו הרעו

לאלהי יעקב : ג שארזמרה ותגרתה כגור נעים עם

גבל : ד תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו : ה כי חק לישראל

הוא משפט לאלהי יעקב : ו עדות : ז ביהוסף שמו בצאתו על

ארץ מצרים שפת לאידעתי אשמע : ח הסירותי מסבל שכמו

כפיו מדוד תעברנה : ט בצרה קראת ואחלצך אענה בסתר

קעם אבתנה עלימי מריבה סלה : י שמע עמי ואעידה כן

ישראל אסתשמעלי : יא לא יהיה כה אל זר ולא תשתחוה לאל

גזר : יב אנכי : יג יהוה אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב-כף

ואמלאהו : יד ולא שמע עמי לקולי וישראל לא-אבה לי :

ט ואשליחו בשירות לפם ילכו במדעצותיהם : יז לו עמי שמע

לי ישראל בדרכי יחלכו : יח כמעט אויביהם אבניע ועלציהם

אשוב ירי : יט משנאי יהוה יבחשילו ויהי עתם לעולם :

כ ואבילו מהלב חסה ומצור דבש אשביעה : והשיענו קי

בדשי בשבת היום יום המשיכי בשבת שבו היו הללים אומרים בבית המקדש :

א יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אהיתבון תבל

פלתמוט : ב גבון כסאך מאז מעולם אתה : ג נשאו

גדרות : ד יהוה נשאו גדרות קולם ישאו גדרות דכים : ד מקלות

מים רבים אדירים משבריים אדיר בפרוס יהוה : ה עדתך

נאמנו מאד לביתך נאודה (י נאוד) קנש יהוה לארץ ימים :

והשיענו קי

מלך חזק מל זמ אחרים ברכי נפשי

א ברכי נפשי את-יהוה יהוה אלהי גבלת מאד חזק וחסד

לבשת : ב עטה אור בשלמה נטה שמים פריעה :

ג המקרה במים עליותיו השם-עבים רכובו המהמה על-כנפיו

רוח

ספלים ספ . ב . ס . ג . ס . ד .

רוח: י עשה מלאכת רוחות משרתיו אש להם: ה יסד ארץ
 על מכונתה בלהט עולם ועד: ו יהום בלבוש בסיתו על-
 הרים יעמדו מים: ז מן גערתה ינוסון מן קול רעמה יתפוזן:
 ח יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה ו יסדה להם: ט גבול
 שמה בל יעברון בל ישובו לבסות הארץ: י המשלח מעינים
 בגדלים בין הרים יהלכון: יא ישכו בלחיתו שדי ישרו פראים
 צמאים: יב עליהם עוף השמים ישכון מפין עפאים יתגדלו:
 יג משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיה תשבע הארץ: יד מצמיח
 תציר: לה המה ועשב לעבדת האדם להוציא להם מן הארץ:
 טו ויין: ישמח לבב אנוש להצחיל פנים משמן ולדם לבב אנוש
 יסעד: טז ישבעו עצי יהודה ארזי לבנון אשר נטע: יז אשר שם
 צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: יח הרים הגבוהים ליעלים
 סלעים מחסה לשפנים: יט עשה ירח למועדים שמש ידע
 מבווא: כ תשט חשך ויהי לילה בורח רמש בלחיתו יער:
 כא הכפידים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: כב תזרח השמש
 יאספון ואל מעונתם ירצצון: כג יצא אדם קפילו ולעבדתו ערי-
 ערב: כד מהרבו מעשיה ו יהוה בלם בחכמה עשית מלאה
 הארץ מניגה: כה זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין
 מספר חיות קטנות עס גדלות: כו שם אגיות יהלכון לזיתן זה
 יצרת לשחקיבו: כז בלם אליה ישרון לתת אכלם בעתו:
 כח היתן להם ילקטון תפתח ידה ישבעון טוב: כט תסתיר פנה
 יבהלון תסתר רוקם יגועון ואל עפרם ישובו: ל תשלח רוחה
 יבראון ותחדש פני אדמה: לא יהי כבוד יהוה לעולם ישמח
 יהוה במעשיו: לב המביט לארץ ותדעד יגע בדרים ויעשנו:
 לז אשירה ליהוה בתי אומרה לאלהי בעודי: לח יערב עליו
 שיתי אנכי אשמח ביהוה: לה יתמו הפאים מן הארץ וישעים
 עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

מן ר"ח אלול עד אדר כוסטנה רבה אדר ט"ז יום ונמחה קולו שליש לחמדתם זכ:

ללוד. יהוה. אורי וישעי משי אינא יהוה מעודתי משי

אמר

(א) סבלים מ.

אֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהִקְמִידוּ
אֲבוֹתֵינוּ לַפְּנֵיךָ אֶת־קִמְדַת הַסְּמִים:

פְּטוּם הַקְּמִידַת הַצִּיר וְהַצִּירָן וְהַלְבֵּנָה וְהַלְבֵּנָה * מִשְׁקַל שִׁבְעִים
שִׁבְעִים מִנֶּה: מוֹד וְקִצִּיעָה שִׁבְלִיתִירָד וְכִרְכֶּם מִשְׁקַל
שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מִנֶּה * הַקִּשְׁט שְׁנַיִם עָשָׂר * קְלוּפָה
שִׁלְשָׁה * קִנְמוֹן תִּשְׁעָה: בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה תִּשְׁעָה קִבִּין * יִין מִפְּרִיסוֹן
סֵאִין תִּלְתָּא וְקִבִּין תִּלְתָּא * וְאִם אֵין לוֹ יִין מִפְּרִיסוֹן מִבֵּיא חֲסֵד
תִּזְדָּן עֲתִיק * מִלַּח סוֹדִמִית רִבְעָה * מַעֲלָה עֲשָׂן בִּלְשֹׁהוּא:
רִבִּי נָתָן הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף כִּפְתַּת הִירְדָּן כִּלְשֹׁהִיא וְאִם נָתָן
בָּהּ דְּבִשׁ פִּסְלָה * וְאִם חֲסֵד אֶחָד מִכָּל סִמְמָנִית חֵיב מִיתָה:
רִבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר * הַצִּיר אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף
הַזֹּמָמָה מִעֲצֵי הַקִּמְדָּה: בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה שִׁשְׁפִּין בָּהּ אֶת־
הַצִּירָן כִּבִּי שִׁתְּהָא נֶאֱדָה * יִין מִפְּרִיסוֹן שִׁשְׁזִירִין בּוֹ אֶת־
הַצִּירָן כִּבִּי שִׁתְּהָא עֲזָה: וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יִפִּין לָהּ אֵלָּא שֶׁאֵין
מִכְּנִיסִין מִי רִגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַקְּבֹד:

תָּנָא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר כָּל הַשְׁוֵנָה הַלְבוּת בְּכִלְיוֹם מוֹכֵמָה לוֹ שְׂדֵהוּ בֶן עוֹלָם
נִפְאָ שֶׁנֶּאֱמַר הַלְבוּת עוֹלָם לוֹ אֵל תִּקְרֵי הַלְבוּת אֵלָּא הַלְבוּת:
אֹמֵר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אִמֵּר רַבִּי תַנְיָא תַלְמִידֵי תַכְמִים מַדְבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם *
שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בְּנֵי לִמְפִי יְהוָה וְכָל שְׁלוֹם בְּנֵי: אֵל תִּקְרֵי בְּנֵי
אֵלָּא בְּנֵי: שְׁלוֹם רַב לְאֱהִבֵי תוֹרָתָה וְאֵין לָמַד מִכְּשׁוֹל: יְהִיר־שְׁלוֹם בְּחִילָה
שִׁלְחָה בְּאַרְמְנוֹתָה: לִמְעַד־אֲדִי וְיָעֵי אֲדִירָה־נָא שְׁלוֹם בָּהּ: לִמְעַן בֵּית־
יְהוָה אֲלִיקֵט אֲבִקְשָׁה מִבֵּן לָהּ: יְהוָה עוֹ לְעַשֵׂי יִסּוֹן יְהוָה וְיִבְרָךְ אֶת־
עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא * ==: בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתָהּ וְהִלְדָּהּ
מִלְכוּתָהּ וְיָצַחַת פּוֹרְקָנָה וְיִקְרַב קִישְׁתָּהּ * ==: בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן
וּבְחִי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְכּוֹס דְּרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
דְּמִבְּרָךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבְּרָךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְעַשֵּׂא
וְיִתְקַדֵּד וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִיהּ דְּהוּא * ==: לְעֵלְמָא כּוֹן כָּל
בְּרַחְמָא וְיִשְׁתַּבַּח וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְקַדֵּם וְיִתְקַדֵּם וְיִתְקַדֵּם וְיִתְקַדֵּם אָמֵן:

שחרית

על ישראל ועל רבגן * ועל מלמדיהוּן ועל כל־מלמדי תלמדיהוּן * ועל
כל־מאן דְּעָסְקִין בְּאַוִּיָּתָא דִּי בְּאַתְרָא תְּדִין וְדִי בְּכָל־אַתְר וְאַתְר יִהְיֶה
לְהוּן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא תָּמָא וְתַסְדָּא וְדִתְכִין וְתִיִין אֲדִיכִין * וְיִמְזוּגָא חֵיכָא
וּפּוֹרְקָנָא * מְוַדְּקִים אֲבוּהוּן דְּבִשְׁמָא וְאִכְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמָא וְתִיִים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאִכְרוּ אָמֵן :

עֲשֵׂר שְׁלוֹם ^(בְּשֵׁמִיחָא) הַשְׁלוֹם בְּמִדּוּמֵי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאִכְרוּ אָמֵן :

עֲלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית שְׁלֹא
עָשִׂנוּ כְּעוּי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה
שְׁלֹא שָׂם חֲלָקְנוּ בָּהֶם וְנוֹרָלְנוּ בְּכָל־הַמוֹנִם שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל
וְלָרִיק : וְאַנְחֵנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשֵׁמִים
מִמַּעַל וְשָׁכִינֵת עִזּוּ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים : הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד אַמַּת מַלְכָּנוּ
אֶפְסֹ וּזְלַתוֹ בְּכָתוּב בְּחוֹרְתוֹ וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לְבָבָהּ כִּי יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים בְּשֵׁמִים מִמַּעַל וְעַל־הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :

וְעַל־כֵּן נִקְרָה לָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִתְּהִרָה בְּתַפְאֲרָתָהּ
עֲזָה לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים בְּרוֹת
יִכְרַתָּן לְתַמָּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל־בְּגִיבִישׁוֹר
יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל־רַשְׁעֵי אֶרֶץ . וְיִכִּירוּ
יָדָעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל כִּי־לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ תִּשְׁבַּע
כָּל־לִשׁוֹן * לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפֹּלּוּ וְלִכְבוֹד
שִׁמְךָ יִקְרִי וְתִגְּדֵנוּ וְיִקְבְּלוּ כָּלֶם עֲלֵיהֶם אֶת־עוֹל מַלְכוּתְךָ *
וְיִכְרַעוּ וְיִפֹּלּוּ וְיִשְׁבַּעוּ וְיִשְׁבְּחוּ וְיִתְּנוּ לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וּתְמַלֹּךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ
הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד תְּמַלֹּךְ בְּכָבוֹד בְּתוֹרָתְךָ
יְהוָה וְיִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : וְנֹאמַר יְהוָה יְהוָה לְמֹלֶךְ עַל-
כָּל-הָאָרֶץ בְּיוֹם-הַהוּא יְהוָה אֶחָד וְיִשְׁמוּ אֶחָד : ק"
אֶל-הַיָּדָא מִפְּתֵר פִּתְאוּם וּמִשְׁוֹאֵת רְשָׁעִים בִּי תְבוּא : עֲצֵה וְחַסֵּר דְּבָרָה
דְּכָר וְלֹא יָקוּם בִּי עֲמֵנו אֵל : וְעַד-וְהָיָה אֲנִי הוּא וְעַד-שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל
אֲנִי גְשִׁימִי וְאֲנִי אֶשְׂאָ וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹךְ :

וכתב רש"י ס"ל מסוק זה :

אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת-פִּנְיָךְ :

פוסק לנתיב חפ"ן דר"ח ספר כתפלה בלא ברכה ולקחת ק"ש בזה ויש סתמין לחד נס כ
פרשת קדש וביס כי יבוא :

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : בְּקֹדֶשְׁלִי כָל-בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל-
רֶחֶם בְּבִנִי יִשְׂרָאֵל בְּאֶדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא : וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל-הָעָם זָכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יָצִאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת
עֲבָדִים בִּי בְּתוֹק יְד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָבֵל חֲמִין :
י הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב : הַיּוֹם כִּי-יָבִיאָךְ יְהוָה אֶל-
אֶרֶץ חֲנָנִי וְחַתִּי וְהָאֲמֹרִי וְחַתִּי וְהַיּוֹסֵי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר לֵךְ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ וַעֲבַדְתָּ אֶת-הָעַבְדָּה הַזֹּאת
בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה : וְשָׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצָּת וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תֵּן
לַיהוָה : י מִצּוֹת יֵאָבֵל אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים וְלֹא-יִדְאָה לָךְ חֲמִין
וְלֹא-יִדְאָה לָךְ שְׂאֹר בְּכָל-זִבְחֶיךָ : הַיּוֹם תִּבְנֶה לְבִנְךָ בְּיוֹם הַהוּא
לֵאמֹר בְּעֶבְדוֹ זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם : הַיּוֹם לָךְ לֵאמֹר
עַל-יְדֶךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ בִּי בְּעַד
חֻקָּה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם : י וְשִׁמְרַת אֶת-הַחֻקִּים הַזֵּאת
לְמוֹעֲדָה מִיָּמִים יְמִימָה : יא וְהָיָה כִּי-יָבִיאָךְ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ חֲנָנִי
בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ וְלַאֲבֹתֶיךָ וַתִּתֶּנָּה לָךְ : יב וְהַעֲבַרְתָּ כָל-פֶּטֶר-דָּהָם
לַיהוָה וְכָל-פֶּטֶר שֶׁנֶּר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יְהוָה לָךְ הַזִּכְרִים לַיהוָה :
יג וְכָל-פֶּטֶר חֲמֵר תִּפְדֶּה בָשָׂה וְאִם-לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתָהּ וְכָל בְּכוֹר

אדם

מב

סדר המילה

מנאני בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי : לכן אמר
הנני נתן לו את בריתי שלום :

במחיתיו סלח כל הכסא כל אליה יאמר הכסא :

זה הכסא של אליהו זכור לטוב : לישועתך קיויתי יהוה :
שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי : אליהו מלאך
הברית הזה שלך לפניך * עמוד עלימיני וסמכני : שש אנכי
עלי אמרתך במוצא שלך רב : שלום רב לאהבי תורתך ואין
למו מקשול : אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך וישבעה במוסר
ביתך קדש היכלך :

הכסא מנוד ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על המילה :

אבי סב מנוד בן מלח למרשם :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיך
וצונו להקניס בבריתו של אברהם אבינו :
והעומדים עם פנים ששנים לברית * בן יגנס לתורה ולתורה
ולמעשים טובים :

ואמר שמשותף כרואי יואר לעשות ספרשם והמלכה וטפל את הכסא ומנוד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיו מפקט
וחוק בשאר שם וצאצאיו חתם באות ברית קדש על
בן בשכר זאת אל חי חלקנו צורנו צדק להציל ידידות שארנו
משנות למען בריתו אשר שם בבשרנו : ברוך אתה יהוה
בורא הברית :

אלהינו ואלהי אבותינו ביום אתה הילד הזה לאביו ולאמו והקרא
שמו בישראל פביש ישמח האב ביוצא חלציו ותגל אמו
בפרי במנה : בפתויב ישמח אביו ואמו ותגל ילדתה : ונאמר
ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדםך ואמר לך בדםך חי *
ואמר

(א) מנוד סב י. (ב) מנוד סב י. (ג) סלח קדש קדש (ד) סב קדש קדש (ה) סב קדש קדש (ו) סב קדש קדש
(ז) סב קדש קדש (ח) סב קדש קדש (ט) סב קדש קדש (י) סב קדש קדש

סדר פדיון הבן

וכשתקן האב לבן הספדיון מנדר האב .

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וציונו על פדיון הבן :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתתנו וקדשנו והצנינו
לזמן הזה :

יש שכתבו לשנות סעודה ואם יש סס יין שסס הספדיון בתוך הסעודה אחר הסעודה ומנדר סססן על
סיין מיד אחר הספדיון ואם אין סס יין שסס הספדיון סלל בתוך הסעודה ולא מנדר סססן על סלל
משקים וסעודה זו סיל סעודה מללל :

סדר הכנסת שבת

מאד מאד צריך לזהר בהדלקת נרות להדליק קודם שקיעת החמה שקיעת הנראות
דהיינו בעוד השמש זורח בראשי האילנות בישרה בארץ המיטור שאין שום
דבר במערב או בראשי גנים הגבוהים בעיר ולא לעשות אחר שום מלאכה כלל כד
לחוסף מחול על הקדש מעט כי אחר סילוק וביאת האור מראשי האילנות ונגים
הגבוהים בכמו ד' חלקי ששנים משעה (שקדין מינוטין) אזי הוא שקיעה האמיתית
שהוא סילוק וביאת האור מראשי ההרים הגבוהים שבא"י ואז הוא תחילת זמן ביה"ש
לר' יהודה בברייתא ופסקו בגמ' הלכה כמותו בכניסת שבת לחומרא לפי שהוא
ספק של תורה באיסור כרת וסקילה ח"ו ולא כר' יוסי דאמר שתחילת זמן ביה"ש
הוא בסוף ביה"ש דר' יהודה שהוא בכדי תוס' שעה וחצי תוס' משעות השעות
(שוק כ"ד במעל"ע וכן י"ח מינוטין) אחר השקיעה האמיתית בימים השנים שהם ימי
ניסן ותשרי בא"י ואז הוא דאי לילה לר' יהודה ומשך זמן ענמשך ביה"ש דר' יוסי
הוא מעט מאד דהיינו ערך ב' חלקי ששים משעה לבד כי בשליש שעה משעה
השעות אחר שקיעה האמיתית הוא דאי לילה גם לר' יוסי בא"י בימים השנים
(כמ"ש בסמ"ג בהל' תרומה) שאז הוא זמן צאת ג' כוכבים בינונים בא"י בימים אלו
תם בכל החורף כמעט דהיינו שאז כשהרקים במהרה והאור זך נראים אז ג' כוכבים
בינונים לזכי הראות מהאצטמנין הבקאים בגדל גוף הכוכבים כולם ברקיע (וכמ"ש
בתנ"י מהר"ם ב"ב בשם ר"י) ובגדל אורם ויודעים שאלו ג' הנראים להם הם
בינונים בגדל גופם ברקיע תם באורם (וכמ"ש הרמב"ל בפי' המשנה) והם
אינם נראים לשלם לפני שקיעה האמיתית כשהאור זך והקטנים מהם בגופם או באורם
שנראים לפעמים מאד שקיעה האמיתית כשהאור זך והקטנים מהם בגופם או באורם
אינן נראים עד לאחר זמן מה יותר משליש שעה אחר שקיעה האמיתית וזה שנראים
לפעמים כוכבים מאד מקודם לשליש שעה אחר השקיעה בא"י (וכפי ערך זה
במדינותינו) הם באמת גדולים ברקיע אלא שלמראית עינינו נראים קטנים (כמ"ש
בתנ"י במד"ם ב"ב שם והובאה ב"י ביו"ד סי' רס"ב ודלא כש"ך שלא ע"ש רק
בב"י ובמדינות אלו זמן צאת ג' כוכבים בינונים בימים השנים הוא בכמו חצי שעה
בקדוב אחר שקיעה האמיתית שוק ליד חלקי ששנים בקדוב אחר שקיעה הנראית
לילה צ"ח שהאור זך וכן בכל החורף כמעט (שכברחשון של חרש החמה פוחת

סדר הבנסת שבת

משקל מוצאי שבת או נ' כוכבים בכחצי שעה אחר שקיעת הנראית ובמסכת שו"ק
מנע על השער ובאדר חזר ופחת משקל כבמרחשון ובניסן חזר להיות בשוה עם
תשרי (ע' בס' אילים במעין חתום) ופסקו בגמרא הלכה כר' יוסי לחומרא כס'
ביציאת שבת וק"ש של ערבית וכיוצא בהן שאין אנו בקיאים בהם לכך צריך להחמיר
הביתנים בגדל נוסף ברקיע ובאורם ולפי שאין אנו בקיאים בהם לכך צריך להחמיר
בקץ לענין ק"ש של ערבית עד שעה שלימה אחר השקיעה ובמ"ש לחוסף אח"כ
משקל מחול על הקדש ובחורף שהימים קצרים ורבתה המכשלה מאד בנשים להדליק
ע"י שבת אחר השקיעה וגם באנשים ע"ה וקל' הדעת במלאכות אחרות צריך להודיעם
שהוא איסור גמור של תורה ולהוכיחם בדברים רבים וקשים אולי ישמש לו אבל אם
ידע שלא ישמש לו לא יוכיחם ולא יודיעם כלל וכלל כי מוטב שיהיו שוגגים ואל
אין מודים כדאיתא בגמ' גבי תוס' יוה"כ והיינו דחוקא תיכף אחר השקיעה עד סמוך
לחצי שעה אחר כך כי אז בקרוב לחצי שעה אחר השקיעה בחורף חובה של תורה
למחות בידם חזקה בשוגגים ונודדים אם לא ישמשו שבוזאי איסור של תורה
אין אומרים מוטב שיהיו שוגגים וכו' ובקץ השיעור משתנה לפי החדשים כמס'ת
המדינה לצפון העולם וחמרון ידעה בזה אינו נקרא ספק בזה ולכן צריך להחמיר
ולמחות בכל תוקף במדינות אלו : גם בקץ בכחצי שעה אחר שקיעה האמיתית
עכ"ס ויש אומרים שספק של תורה דינו כדאי איסור של תורה לענין זה ולכן צריך
למחות בל תוקף בין בקץ בין בחורף תיכף אחר שקיעה האמיתית שהוא תחלת
ביה"ש דר' יהודה ולא אמרו בגמ' מוטב שיהיו שוגגים אלא לענין תוס' מחול על
הקדש ולא לענין עצמו של יום אפי' לספיק וכן עיקר להחמיר בשל תורה אבל לענין
המלכה המעשה שהוא מדין אין למחות ביד המקלין בין בתל בין בשבת ובפרט
בשעת הדחק בימות החורף שהיום קצר וכמו שמצינו שיהיו חכמים איסור שבות
מדין בביה"ש בשעת הדחק ולצורך מצוה עוברת (אבל אין לסמוך כלל להלך עפ"י
מ"ש הרב"י בש"ע הל' שבת בשם י"א והוא דעת ר"ת וסיעתו שעד כדי הילוך נ'
מילין ורביע שהוא קרוב לשעה בינונית אחר השקיעה הוא יום גמור ואח"כ מתחיל
ביה"ש דר' יהודה והוא כדי הילוך נ' רביעי מל שאו הוא זמן צאת הכוכבים ולילה
והוא כמאמר'ל שמשקיעת החמה עד צ"ה הוא כדי הילוך ד' מילין כי כבר חזר בו
רב"י בש"ע יד הל' מילה ופסק בפשיטות דאחר השקיעה סיד הוא ביה"ש וכל' הש"ך
שם וכל' הפרי"ה לא"ה סי' תרע"ב וסעמם ומוקם עמדם כי ר"ת וסיעתו יודאי נגדו
נגד הגאונים הראשונים רב שיריאל ורב האי בגו (הוצא לשונם בתשו' ר"ם אלשקר
סי' צ"ו) ואחריהם רבינו הנגאל (בש"ל) והר"ף והרמב"ם והראב"ן וסיעתם ונגד ר"י
בעל הרוש"י ובעל העיטור וסיעתם ואינה בתרא וחלקו על ר"ת וכל' הרא"ש בשם
הדד"י : ובה גם כי דעת זו היא נגד החוש ופליאה נשגבה שהרי שיעור ד' מילין
מהשקיעה עד צ"ה שבוברי רח"ל בגמ' מבוזר שם בפ"י בגמ' שהוא שיעור א' ממס'
בשיעור ד' מילין שכן ע"ה עד ג' התמה ובעת עליית ע"ה נראה בעליל שדקדקת הוא
לא כוכבים ולא נ' כוכבים בלבד וככה הוא ממס' ודאי בסוף הילוך ד' מילין אחר
שקיעה אבל זמן תחלת הלילה לענין מצות של תורה שהוא בצאת הנראית נ' כוכבים
בר דאי שהוא מקדם הרבה לזמן צאת הנראית כל הכוכבים כמו שגמרא בעת עליית
ה' ועוד יש פליאה עצומה מדהוש על דעת זו וגם האיות רבות ועצומות מסוגיות
הלמוד לדעת הגאונים הגם שאין דבריהם צריכים חזוק כגודל שדבריהם קבלה :

הלכתא רבתא לשבתא

הזן קצת אזהרות והערות לדרים ממשולות ושגגות השכיחות ומצוות ולפי' הרבה מנהגי הראשונים יש בהן איסור כרת וסקילה במיד ודיוב השאת בשוגג ה' יכפר: **שלא** לסמוך על היתר הנהוג באם נפל זבוב או שאר פסולת לבוש או לקערה להוציא ע"י כף ולשאוב קצת משקה עמו כו' כי יש בזה חשש חיוב הטאת **איסור** סקילה ח"ו. ואין תקנה דק לשפוך מהבוס עד שיצא הפסולת מתיכו: ולא ינפח עליו ברוח פיו עד שיצא: אבל כותר לנפח עליו להקריבו לדופן הבוס ואו יסור וישפוך ממנו עד שיפול הפסולת מתיכו: שכיין שנפילת הפסולת לחוץ הוא ע"י שאוחזו בידו הבוס עם המשקה שבתוכו ומסרו בידו ח"ו נקרא בורר אוכל מתוך פסולת ומותר כדי לשתות מיד וכן אם נפל לקערה שיש בה רוטב ואפי' שומן הצף ע"פ הרוטב לא יורקנו ע"י כף עם רוטב שה'ו כבורר פסולת מאוכל וחייב:

ליזודר מאד שלא לאכול בשבת פולין (שקורין באב) בן חזין בין מבושלים בשדס בשרביטין שלהם כי מאד ישאין השרבים ראוי לאכילה יש בתם משום מפרק לדי' שהוא תולדת הדש וחייב הטאת וסקילה ח"ו ואנפ"י שכבר ניהוק הפולין מהשרבים על ידי הבישול ואינן מחוברים בו. וכן בשומשטין. ובעל נפש יתביר לעצמו גם בסין קטניות (שקורין ארבעס) בעורן בשרביטין אף שהשרביטין ראויים לאכילה. כי אין זה היתר ברור:

מזב למנוע מלאכול אגוזים ולחיים בשבת אא"כ הוציאם מקליפתם מע"ש כי הנה אף בעוד שהפרי מונח בקליפתו כולו או מקצתו מותר להסיר קליפתו בידו ואין בו משום שדפרי מונח בקליפתו כולו או מקצתו מותר להסיר קליפתו בידו ואין בו משום בורר פסולת מאוכל מ"מ לאתר שהוסרה הקליפה אם מנתת אויה תיתב קליפה בין חתוכות פרי או בין שלמי' אם כסירה משם חייב הטאת וסקילה משום בורר פסולת מתוך אוכל אלא יברור הפרי מהקליפות ולא יגע בקליפות כלל. ואפילו אם הקליפות מנתות לבדן בלי שום פרי ביניהן יש איסור גדול בטלמולן משום מוקצה בנודע. וקשה להוטר בכל זה:

אנפ"י שאין בישול אחר ביכול בדבר יבש. מ"מ אם תחור ונמחה ממנו קצת יש בו משום בישול אחר בישול בלחלוות המתי או הסי"ב. ולכן צריך ליזודר במאד שלא להחם בשר או עופות צלויים או מבושלים אם יתחכם המדל הנמחה מהם עד שהד"ס בו משום איסור סקילה וברת ח"ו וכן שלא לשפוך בב"ד שהד"ס על צוקער כי מאחר שהצוקער נמחה יש בו משום בישול. ולכן אין להקל במלח שלנו אף שנתבשל תחלה שמאחר שחזור ונמחה אין להקל בו יותר מבמלח שביסידם. לפי חילוק הדעות שבש"ע שיי"א אפי' ליתן בב"ש שהד"ס. והתחמיר תע"ב:

סדר מנחת ערב שבת

סוחרים סוחר ככל ערב שבת קודם מנחה וכו' כמל י"ט או חוס"מ נפרד שבת 66 סוחר
ה'ר"י ליתיה פרימזב פי לעולם חסדו: ב יאמר גאולי יהיה
אשר גאלם מידדד: ג ימאדצות קבצם ממוקד וממערב
מפפין ומים: ד תעו במדבר בישמון דרך עיד מלזוב לא מצאות
 רעבים

סדר מנחת ערב שבת

ה רעבים נס־צמאים נפשם בדם התעמק : י ויצעקו אל־יהוה
בצר להם ממצוקותיהם וצילם : י וידרכם בדרך ישרה ללכת
אל־עיר מושב : ח יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : ס כר
השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא־מזב : י ושב־י השך
וצלמות אסירי עני וברוך : א ביהמרו אמריאל ועצת עליון
נאצו : י ויכנע בעמל לבם בשלש ואין עוזר : י ויצעקו אל־יהוה
בצר להם ממצוקותיהם וישעם : י ויציאם מחשך וצלמות
ומסוכותיהם ויתק : טו יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
ס בישבר דלחות נהשת וברוח ברזל גדע : י אולים מהרד
פושעם ומענותיהם ויחננו : יח פל־אכל תתעב נפשם ויגיעו עד
שערי־מות : ט ויצעקו אל־יהוה בצר להם ממצוקותיהם
וישעם : כ ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם : טא יודו
ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : כב ויזכרו זכתי תודה ויספרו
מעשיו ברנה : כג יורדי הים באניות עשי מלאכה בקים רבים :
כד דמה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה : כה ויאמר ויעמד
רוח סערה ותרוםם גליו : כו יעלו שמים ירדו תהומות נפשם
ברעה תתמוגג : כז יחננו ויחננו בשבור וכל־חכמתם תתבלע :
כח ויצעקו אל־יהוה בצר להם וממצוקותיהם ויציאם : כט וקם
סערה לדמכה ויהשו גליתם : ל וישמחו ביישיתקו ויגהם אל
מחוז רפצם : לא יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
לב ויהמיהו בקהל עם ובמושב נקנים יהללוהו : לג ישם ודלות
למדבר ומצאי מים לצמאון : לד ארץ פרי למלכה מרעת וישבי
בה : לה ישם מדבר לאגס־מים וארץ ציה למצאי מים : לו וישב
שם רעבים ויכוננו עיר מושב : לו ויזרעו שדות ויטעו כרמים
ויעשו פרי תבואה : לו ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעטו :
לז וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון : ס שפך בוז על־נדיבים
ויתעם בתוהו לא־דרך : טא וישגב אביון מעוני וישם בצאן
מל־שדות : טב יראו ישירים וישמחו וכל־עולה קפצה פיה : טז מר
תכם וישמח־אלה ויתבוננו חסדי יהוה :

פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בַחֲשָׁבִין אַנְתָּ
 הוּא עֲלָאָה עַל־כָּל־עֲלָאִין סְתִימָא עַל־כָּל־סְתִימִין לִית
 מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כָּלִל: אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקַת עֶשֶׂר תַּקִּינִין
 וְקִרְיִין לַחֲוִין עֶשֶׂר סְפִירָן לְאַנְהָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא
 אֲתַגְלִין וְעֲלֵמִין דְּאֲתַגְלִין וּבְהוֹן אֲתַפְסִיאת מִבְּנֵי נִשְׂא וְאַנְתָּ הוּא
 דְּקָשִׁיר לֹון וּמִיחַד לֹון וּבְגִין דְּאַנְתָּ מִלְּנֹון כָּל־מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד
 מִתְּבֵרִיה מֵאֲלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אֲתַחֲשֵׁב לִיה כְּאֵלֹו אַפְרִישׁ בְּךָ:
 וְאֲלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אֲנִין אֲזִלִין בְּסִדְרָן חַד אֲרִיךְ וְחַד קָצִיר וְחַד
 בִּיעוּנִי: וְאַנְתָּ הוּא דְּאַנְהִי לֹון וְלִית מָאן דְּאַנְהִי לָךְ לֹא לְעֲלָא
 וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל־סְמָרָא: לְבוּשִׁין תַּקִּנְתָּ לֹון דְּמַנְהִי פְּרִחוֹן
 גְּשָׁמִתִּין לְבְנֵי נִשְׂא: וְכַפָּה גּוֹפִין תַּקִּנְתָּ לֹון דְּאַתְּקִרְיָא גּוֹפִין
 לְגַבִּי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִין עֲלֵיהוֹן וְאַתְּקִרְיָא בְּתַקְנָא דֹא: חֲסִד
 דְּרוּעָא יִמְיָא: גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׁמָאֵלָא: תַּפְאֶרֶת גּוֹפָא: נִצָּח
 וְחַד תְּרִין שׁוֹקִין: יְסוּד סִימָא דְּגּוֹפָא אוֹת בְּרִית קָדִשׁ: מַלְכוּת
 פֶּה תוֹרָה שְׁבַע פֶּה קִרְיָן לֵה: חֻכְמָה מוֹחָא אִידֵּי מַחֲשָׁבָה מִלְּנֹון:
 בִּיעָה לָכָא וְכֹה חֵלֶב מִבֵּין וְעַל אֲלִין תְּרִין כְּתִיב תַּנְסַחְרוֹת לִידְוָה
 אֱלֹהֵינוּ: כְּתֵר עֲלִיוֹן אִידֵּי כְּתֵר מַלְכוּת וְעֲלִיה אֲתַמַּר מְגִיד
 מִרְאשִׁית אַחֲרִית וְאִידֵּי כְּרַקְפָּתָא דְּתַפְלִין מִלְּנֹון אִידֵּי שֵׁם מַה
 בּוֹס יִזְרְ סִל וְסִל וְסִל דְּאִידֵּי אֲרַח אֲצִילּוֹת וְאִידֵּי שְׁקִין דְּאִילָנָא
 בְּדִרְעוּי וְעַנְפוּי כְּמִיא דְּאַשְׁקִין לְאִילָנָא וְאַתְרַפִּי בְּתוֹהַא שְׁקִין:
 דְּבּוֹן עֲלֵמִין אַנְתָּ הוּא עֲלֵת הַעֲלּוֹת וְסַבְתָּ חֲסִבּוֹת דְּאַשְׁקִין לְאִילָנָא
 בְּתוֹהַא נְבִיעוּי: וְתוֹהַא נְבִיעוּי אִידֵּי בְּנִשְׁמָתָא לְגּוֹפָא דְּאִידֵּי חַיִּים
 לְגּוֹפָא: וְכֵךְ לִית דְּמִיּוֹן וְדִיוֹקָנָא מִכָּל־מַה דְּלֵנֹון וְלֵכֵר: וּבִרְאָתָא
 שְׁמִיא וְאַרְעָא וְאַפִּיקַת מְנַהֵן שְׁמִשָּׁא וְסִיחָרָא וְכּוּכְבָּיָא וּמִזְלָא:
 וּבְאַרְעָא אִילָנִין וְדִשְׁאִין וְנִתְאָה דְּעֵדֵן וְעֶשְׂבִין וְחִיוֹן וּבְעִירָן
 וְעוֹפִין וְנוֹנִין וּבְנֵי נִשְׂא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין וְאִידֵּי יִתְגַּבְּתָּן
 עֲלָאִין וְתַתָּאִין וְאִידֵּי אֲשְׁתְּמוּדְעָן עֲלָאִי מִתְּתָאִי וְלִית דִּידַע בְּךָ
 כָּלִל: וְכֵר מִנְּךָ לִית יִחְדָּא בְּעֲלָאִי וְתַתָּאִי וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוּדַע
 עֲלֵת עֲלִפְלָא וְאֲדוֹן עַל כָּלָא: וְכָל־סְפִירָא אוֹת לֵה שֵׁם יִדְעָא

סדר מנחת ערב שבת

וּבְחֹן אֲתֹכְרִיאוּ מְלָאכִיָּא : וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יִדְעָא דְאַנְתָּ הִיא
מִמְלָא כְּלִשְׁמֵהּ : וְאַנְתָּ הִיא שְׁלִימוּ דְכִלְהוּ : וְכֵד אַנְתָּ תִּסְתַּלַּק
מִנְהוּ אֲשִׁתְּאֵרוּ כִּלְהוּ שְׁמֵהּ כְּגֹפֶא בְּלֹא נִשְׁמָתָא : אַנְתָּ הִיא
חַפִּים וְלֹא בְּחֻכְמָה יִדְעָא אַנְתָּ הִיא מִבֵּין וְלֹא בְּבִינָה יִדְעָא :
לִית לָךְ אֲתֵר יִדְעָא : אֱלֹא דְאֲשִׁתְּמוּדְעָא תּוֹקֶפֶה וְחִילָךְ לִבְנֵי
נָשָׂא וְלֹא חֻזָּא לֶזֶן אִיד מִתְנַהֵג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי דְאִית
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט כְּפֹסם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי נָשָׂא : דִּין אִיהוּ גְבוּרָה מִשְׁפָּט
עֲמוּדָא דְאִמְצִיעִיתָא צֶדֶק מְלֻכּוּתָא קְדִישָׁא מְאֻזְגִי צֶדֶק תְּרִין
סִמְכֵי קִשּׁוּט הֵינן צֶדֶק אוֹת בְּרִית קִדִּישׁ בְּלֹא לֹאחֻזָּא אִיד מִתְנַהֵג
עֲלֵמָא אֲבָל לֹא דְאִית לָךְ צֶדֶק יִדְעָא דְאִיתוּ דִּין וְלֹא מִשְׁפָּט
יִדְעָא דְאִיתוּ רַחֲמֵי וְלֹא מִכָּל אֱלִין מִדּוֹת כָּלִל : בְּרוּךְ יִתְגַּדֵּל
דְּעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

י' יִיד נֶפֶשׁ אֵב הֶרְחֵק • מִשׁוּף עֲבִדָּה אֲלִדְצוּנָה • יְרוּץ עֲבִדָּה
כְּמוֹ אֵיל • יִשְׁתַּתְּנָה אֵל מִלְ הֶרְקָה • יַעֲרֵב לוֹ יִדְיוֹתֶיהָ •
מִנְפֶת צוּף וְכִלְ-טַעַם :

ה' דֹּר נָאָה וְזוֹ הָעוֹלָם • נִפְשֵׁי חוֹלַת אֲתֻבְתָּה • אָנָּא אֲלֵנָא רַפָּא
נָא לָה • בְּהִרְאוֹת לָה גַעַם וְיָקָה • אִזוּ תִתְחַזֵּק וְתִתְרַפָּא •
וְחִיתָה לָה שְׁמַחַת עוֹלָם :

נ' תִּיק יְהוּי רַחֲמֵיהָ • וְחִסָּה נָא עַל בֵּן אֲדוּבָה • כִּירוּחַ כְּפֶת
נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לִרְאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזָה • אֱלֹהֵי חֲמֻדָה לִבִּי
וְחִסָּה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם :

ה' גִּלְהָ נָא וּפְרוּס תְּבִיבִי עָלִי אֲתִסְכַּפְתִּי שְׁלֹמָה • תֵּאִיר אֶרְצִי
מִבְּבוּדָה • גִּלְהָ וְנִשְׁמָתָה כֶּה • מִנֵּר אֲהִיב כִּי כָא מוֹעֵד •
וְחֲגִנוּ כִימֵי עוֹלָם :

י"ט וחס"ט סחל בשבת אין לומר לכו נרננה רק מתחילין בזמור לדוד

א לכו נרננה ליהוה גריעה לצור ישענו: ב נקדמה
פניו בתודה בזמרות נריע לו: ג כי אל גדול
יהוה ומלך גדול על כל אלהים: ד אשר בידו
מחקרי ארץ ותעפות דרים לו: ה אשר לו הים והיא
עשהו ויבשת ידיו יצרו: ו באו גשתתוה ונכרעה
גברכה לפני יהוה עשנו: ז כי הוא אלהינו ואנחנו עם
מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו: ח אל-
תקשו לבבכם במריבה כיום משה במדבר: ט אשר
נסני אבותיכם בתנוני גם-ראו פעלי: י ארבעים
שנה אקוט בדור ואמר עם תעז לבב הם והם לא
ידעו דרכי: יא אשר-גשבעתי באפי אם-יבאן
אל-מנוחתי:

א שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל-הארץ:
ב שירו ליהוה ברכו שמו בשור מיום-ליום
ישועתו: ג ספרו בגוים כבודו בכל העמים גפלאותיו:
ד כי גדול יהוה ומהלל מאד נראה הוא על-כל-
אלהים: ה כי בל-אלהי העמים אלילים ויהוה
שמים עשה: ו הודו-והדר לפניו עז ותפארת
במקדשו: ז הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה
כבוד ועז: ח הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנוחה ובאו
לתצרותיו: ט השתחו ליהוה בהדרת-קדש קילו
מפניו כל-הארץ: י אמרו בגוים יהוה מלך אף-תכון
תבל כל-תמוט ירך עמים במישרים: יא ישמחו

קבלת שבת

הַשָּׁמַיִם וְתֵּגֶל הָאָרֶץ יִרְעֶם הַיּוֹם וּמָלְאוּ: י ב יַעֲלוּ שָׁרֵי
וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אוֹ יִרְנְנוּ כָּל־עַצְיָנָהּ: י ג לִפְנֵי יְהוָה
כִּי בָא בִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְרָא בְּצֶדֶק
וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתָהּ:

א יְהוָה מֶלֶךְ תֵּגֶל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים: ב עֲנֵן
וְעַרְפֶּל סָבִיבוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכֹון בְּסֵאוֹ:
ג אֵשׁ לִפְנֵי תֵּגֶל וְתִלְחַט סָבִיב צִדְיוֹ: ד הָאִירוּ בְּרָקִיו
תִּבְלֵ רְאֵתָהּ וְתִחַר הָאָרֶץ: ה תָּרִים בְּדוֹגַ נִמְסִי
מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: ו תִּקְדּוּ הַשָּׁמַיִם
צֶדֶק וְרָאוּ כָּל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: ז יִבְשׁוּ כָּל־עֲבְדֵי פֶסֶל
הַמִּתְהַלְּלִים בְּאִלִּילִים הַשִּׁתְּחַוִּי־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים:
ח שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלָגֶה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה: ט בִּירְאָתָהּ יְהוָה עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ
מְאֹד גְּעֻלָּתָהּ עַל־כָּל־אֱלֹהִים: י אֶהְיֶה שְׂנְאוֹ רָע
שֹׂמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: יא אוֹר
וְרַע לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי־לֵב שִׁמְחָה: י ב שִׁמְחוּ צַדִּיקִים
בִּיהוָה וְחִדּוּ לְזָכָר קִדְשׁוֹ:

א מְזֻמָּר שִׁירֵי לִיהוָה | שִׁיר חֹדֶשׁ בִּירְגֻלָאוֹת עֲשֵׂה
הוֹשִׁיעָה־לוֹ יָמֵינוּ וְזִרְעֵ קִדְשׁוֹ: ב הוֹדִיעַ
יְהוָה יִשְׁמְעֵנוּ לַעֲנֵי תַנּוּמֵם גִּלָּה צֶדֶקְתּוֹ: ג זָכָר חֲסִדּוֹ |
וְאִמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָּל־אֶפְסֵי־אָרֶץ אֵת יִשׁוּעַת
אֱלֹהֵינוּ: ד הִרְעִינוּ לִיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וִירְנְנוּ וְזָמְרוּ:
ה זָמְרוּ לִיהוָה בְּבִטָּר בְּבִטָּר וְקוֹל זְמִירָה: ו בְּחִצְצֹרוֹת

וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה : ז ירעם תים
ומלאו תבל וישיבי בה : ח גהרות ימחאו כף יחד
תרים ירגנו : ט לפני יהוה כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק ועמים במישרים :

א יהוה מלך ירגנו עמים יושב כרובים תנוט הארץ :
ב יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים :
ג יודו שמך גדול וגורא קדוש הוא : ד ועז מלך
משפט אהב אתה בוננת מישרים משפט וצדקה
ביעקב א אתה עשית : ה רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להם רגליו קדוש הוא : ו משה ואהרן
בכהגיו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא
יענם : ז בעמוד ענן ידבר אליהם שמו עזתו וחזק
נתן למו : ח יהוה אלהינו אתה ענותם אל נשא היתה
להם ונקם על עלילותם : ט רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להם קדשו כי קדוש יהוה אלהינו :

א מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו
ליהוה כבוד ועז : ב הבו ליהוה
כבוד שמו השתחוו ליהוה בחדרת קדש :
ג קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים : ד קול יהוה בפח קול
יהוה בחדר : ה קול יהוה שבר ארזים
וישבר יהוה את ארזי הלבנון : ו וירקדם

קבלת שבת

כְּמוֹ-עֵגֶל לְבָנוֹן וְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ בֶן-דָּרָאִים :
 : קוֹל-יְהוָה חָצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ : ה קוֹל יְהוָה
 יִחַל מְדַבֵּר יִחַל יְהוָה מְדַבֵּר קָדֵשׁ : ס קוֹל
 יְהוָה יִחַלֵּל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וּבְהִיכְלוֹ
 כָּדוֹ אָמַר כְּבוֹד : י יְהוָה לַמִּכּוֹל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב
 יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם : יא יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ וַתֵּן
 יְהוָה יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

אָנָּה בָּרַךְ גְּדֻלַּת יְמִינָהּ תִּסְמִיר צְדָקָה *
 קָבַל רַחֲמֵי עֲפָה שְׂבָבָה מִדְּבַר נִרְא *
 נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יוֹדָה בְּכִבְתּוֹ שְׂמִיר *
 בָּרַכְס מִדְּבַר נִרְמִי צְדָקָהּ תִּמְדֵּי גְמִלָּם *
 תִּסְמִי קְדוֹשׁ בְּרוּךְ מִכָּה נִחַל עֲדָה *
 יְהוָה נָא לְעִמָּה פָּגַה וּזְכְּרֵי קְדֻשָּׁהּ *
 שְׂעִתָּה קָבַל וְשִׁמְעֵה צְעָקָתָהּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת *
 בָּרוּךְ יְשֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם תָּעֵד :

לְכֵה דּוֹרֵי לְקִרְאָת כְּלָה * פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה : לכה
 שֶׁ מִזֹּר וְזָכוֹר בְּדְבוּר אֶחָד * הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיֻחָד *
 יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד * לְשֵׁם וּלְתַפְאֳרָת
 וּלְתַהֲלָה : לכה

ל קִרְאָת שַׁבָּת לָכֵן וְנִלְכֵה * כִּי הוּא מְקוֹר הַבְּרָכָה *
 מֵרֵאשׁ מְקַדֵּם גְּמוּלָה * סוֹף מַעֲשֵׂה
 בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה : לכה

ס קְדֻשַׁת מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה * קוֹמִי צֵאי מִתּוֹךְ תַּהֲפֻכָה *
 רַב לָהּ שַׁבָּת בְּעִמְק הַבְּקָא * וְהוּא יִחְמוֹל
 עַלֶּיךָ תַּחֲלָה : לכה

קבלת שבת

דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : מו' לַהֲגִיד בִּי יֵשׁוּר יְהוָה צִוִּי וְלֹא־
עַל לָתֶה (עולתה ק) ב' :

” יְהוָה מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבֹשׁ לְבֹשׁ יְהוָה עוֹ הַתְּאֹזֵר אֶת־תְּבוֹן תִּבְל
בִּלְתִּמּוֹט : ב גִּבּוֹן בְּסֶאֶךְ מֵאֵז מַעֲזֹלִם אֶתָּה : ג נִשְׂאוּ
נְהוֹת ו יְהוָה נִשְׂאוּ נְהוֹת קוֹלִם יִשְׂאוּ נְהוֹת דְּכִים : ד מִקְלוֹת ו
מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִיִּים אֲדִיר בְּמִרּוֹם יְהוָה : ה עֲדֵתְךָ :
נֶאֱמַנְנוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ נֶאֱמַר (יג נֶאֱמַר) קִדְּשׁ יְהוָה לְאַרְבֶּּ יָמִים :
קִדְּשׁ יָתוֹם •

שנת קודם גרסו למרים זה הסולמור וכו' מוזכר פרשת תרומה :

בְּנוֹנָא דְאֵנִין מִתִּיחָדִין לְעֵלָא בְּאַחַד אוֹף הָבִי אִיהִי
אֲתִיחָדָת לְתַתָּא בְּרֹזא דְאַחַד לְמַהֲוִי עִמְהוֹן
לְעֵלָא חַד לְקַבֵּל חַד • קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲחַד
לְעֵלָא לֹא יִתִּיב עַל פּוֹרְסִיא דִּיקְרָה עַד דְּאֲתַעֲבִידָת
אִיהִי בְּרֹזא דְאַחַד בְּנוֹנָא דִּילִיה לְמַהֲוִי אֲחַד בְּאַחַד
וְהָא אִיקוֹמְנָא רֹזא דִּיהוָה אֲחַד וְשִׁמוֹ אֲחַד :

רֹזא דְשַׁבָּת אִיהִי שַׁבָּת דְּאֲתִיחָדָת בְּרֹזא דְאַחַד
לְמִשְׁרֵי עָלָה רֹזא דְאַחַד • צְלוֹתָא דְמַעְלֵי שַׁבָּתָא
דְהָא אֲתִיחָדָת בּוֹרְסִיא יְקוֹרָא קִדְּשָׁא בְּרֹזא דְאַחַד
וְאֲתַתְּקִנָת לְמִשְׁרֵי עָלָה מְלָכָא קִדְּשָׁא עֲלָאָה בַּד
עִלְ שַׁבָּתָא אִיהִי אֲתִיחָדָת וְאֲתַפְרָשֶׁת מִסְטָרָא אַחֲרָא :
וְכָל־דִּינִין מִתַּעֲבִרִין מִנָּה וְאִיהִי אֲשַׁתְּאַרְת בְּיַחְדָּא
דְּהִיּוֹרִי קִדְּשָׁא וְאֲתַעֲפִרְת בְּכִמְהָ עִמְרִין לְגַבִּי מְלָכָא
קִדְּשָׁא : וְכָל־שׁוֹלְטָנִי רוֹגְזִין וְכֹאֲרִי דְדִינָא בְּכִדְּוִי
שַׁרְקִין וְאֲתַעֲבִרוּ מִנָּה : וְלִית שׁוֹלְטָנָא אַחֲרָא בְּכִדְּוִי
עֲלִמִין : וְאַנְשֵׁתָא נְהוֹרִין בְּהִיּוֹרִי עֲלָאָה וְאֲתַעֲפִרְת

לַתֵּתָא בְּעָמָא קְדִישָׁא : וְכִלְהוּ מִתַּעֲמָרִין בְּנִשְׁמָתִין
 תְּרֵיתִין : כְּדִין שִׁירֻתָּא דְצִלּוֹתָא לְבָרְכָא לָהּ בְּחֶדְוָה
 בְּגִהוּרֵי דְאַנְפִּין : חַצִּי קִישׁ • כְּרִט •

בִּיחִיד יִלְמַד ג"כ סֵּלֶם הַמַּאמֵר אַחֵר נִסְתַּדֵּק דְּלִמְסִין

וְלֹא־מִר בְּרָכוּ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ • אֶת־דִּיקָא דָּא
 שֶׁבֶת דִּמְעָלִי שִׁבְתָּא : בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ
 דָּא אִפְיֻקוּ דְּבִרְכָּאן מִמְּקוֹרָא דְתִי וְאַתֵּר דְּנִפִּיק
 מִגִּיה כָּל־שְׁקִיּוֹ לְאַשְׁקָאָה לְכָל־א : וּבְגִין דְּאִיהוּ
 מְקוֹרָא בְּרֹא דָּאֵת קִיבָא קְרִינֵן לֵיהּ הַמְּבָרֵךְ אִיהוּ
 מְבוֹעַת דְּבִירָא וּבִינֵן דְּמִטָּאֵן הֵתֵם הָא כִּלְהוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד וְדָא אִיהוּ בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
 בְּרוּךְ אַתָּה •

תפלת ערבית

בִּי"ס מַחֲלִין שִׁיר הַבְּעִלּוֹת :

כַּחַל יִלְמַד אֵת וְהוּא רַחוּם | יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כְּלִחְמָתוֹ : יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךְ יַעֲגִנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ :

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הֵנָּה בְּרָכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה הַעֲבָדִים
 בְּמִית יְהוָה בְּעִלּוֹת : ב שְׁאוּ־יִדְכֶם קִדְשׁ וּבְרָכוּ אֶת־
 יְהוָה : ג יְבָרְכֶה יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ : יוֹסֵם ו יַצֵּה
 יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְעִלּוֹת שִׁירָה עֲמִי תַפְקֶה לְאֵל חַי : וְתִשְׁוַעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה מַעֲוֹם בְּעֵת צָרָה : וַיַּעֲזֹר יְהוָה וַיַּפְלֵם וַיַּפְלֵם
 מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ :

תפלת ערבית

יְהוָה צְבָאוֹת עֲפָנוּ מִשְׁנֵבֵלֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב מִלְּפָנֶיךָ יְיָ : יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
אָדָם בָּטַח בְּךָ יְיָ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמָּלָךְ יַעֲגֹנוּ כְּיוֹם־קִרְאָנוּ יְיָ :

תְּפִלָּה וְהַקְדֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא * יי : בְּעֶלְמָא דִּי־רַבָּא כְּרֻסְתָּהּ וְהַמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וְנִצְחָה פּוֹרְקָנָהּ וְיַקְרֵב מְשִׁיחָהּ * יי : כְּסִיכּוֹן וְכְיוּמִיכּוֹן
וְכִחְיֵי דְבֵלְבֵית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמֵינָא יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְעַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא * יי : לְעֵילָא מִן כָּל
בְּרַחְמָא וְשִׁירְתָּא וְשִׁבְרָתָא וְנִתְכַתָּא דְּאִמְרֵיהּ בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

אומר הש"ץ בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה הַמְבָרֵךְ :

והקהל עונים בְּרוּךְ יְהוָה הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּרְכַּח
מַעֲרִיב עֲרֵבִים בְּחֻכְמָהּ פִּתְחַשְׁעֵרִים וּבִתְבוּנָהּ
מִשְׁנֵה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמַסְדֵּר אֶת־הַבּוֹכִים
בְּמִשְׁמֹרֶתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרֻצָּנוּ בּוֹרָא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל
אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר : וּמַעֲבִיר יוֹם
וּמֵבִיא לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְהוָה
צְבָאוֹת שְׁמוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּעֲרִיב עֲרֵבִים :

אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבְתָּ * הַיּוֹם
וּמִצֻּת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת עֶד
כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נִשְׁחִי בְּהַקְדָּה
וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי־הֵם
חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יֻמֵּינוּ וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה וְאֲהַבְתָּ לָא
תְּסוּר (י"א אל תסור) מִפְּנֵינוּ לְעוֹלָמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

יְהוָה הֵבִיל אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל מְאֹדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם עַל לִבְּךָ : וְשָׁנַנְתָּם לִבְּךָ וּדְבַרְתָּ
 בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכַתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ : וְיִקְשְׁרָתֶם לְאוֹת עַל יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטָשֶׁפֶת בֵּין
 עֵינֶיךָ : מ וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
 י וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל-מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מְצֻוֶּה אִתְּכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר הֵבִיל אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לַעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם : י וְנָתַתִּי מִטָּר
 אֶרְצְכֶם בָּעֵתָּהּ יוֹרֵה וּמִלְקֹשׁ וְאֶסְפֶּת דִּגְלָה וְתִירֹשָׁה
 וְיִצְהָרָה : יא וְנָתַתִּי עֵשׂוֹב בְּשֹׁדְךָ לְבַחֲמֶתְךָ וְאֶבְלֹת
 וְשִׁבְעֹת : יב הִשְׁמְרוּ לָכֶם פְּתִיפְתָּה לִבְבְּכֶם וּסְרֹתֶם
 וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : יג וְהָיָה
 אִף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבְרֹתֶם מִהָרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַמִּטָּה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : יד וְשָׁמַתֶּם אֶת-
 דְּבַר אֱלֹהִים עַל לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
 לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטָשֶׁפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם : טו וְלִמְדֶתֶם
 אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכַתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : טז וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

למען

תפלת ערבית

כא למען ירבו ימיהם וימי בניהם על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיהם לתת להם כימי
השמים על הארץ:

זו ואמר יהוה אל משה לאמר: לח דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-

בגדי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל
תכלת: לט יהיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם
את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
ס למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם
קדושים לאלהיכם: סא אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יהוה
אלהינו ואין זולתו: ואנחנו ישראל עמו:
הפודנו מיד מלכים מלכנו הוא אלנו מן כל
העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול
לכל אויבי נפשנו: העשה גדולות עד אין חקר
ונפלאות עד אין מספר: השם נפשנו בתיים ולא
נתן למוט רגלנו: המדריכנו על במות אויבינו ויורם
קרננו על כל שנאינו: האל העשה לנו נקמה בפרעה
ואתו, ומופתים באדמת בני חם המכה בעברתו
כל בכורי מצרים ויצא את עמו ישראל מתוכם
לחרות עולם המעביר בנו בין גזרי ים סוף ואת-

רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתוֹמוֹת טַבַּע וְרָאוּ בְנֵי
גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ
עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם :

מִי כְמֹכָה אֱבָאֵלִם יְהוָה מִי כְמֹכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נִוְרָא
תַּהֲלֵת עֲשֵׂה פֶלֶא : מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ בּוֹקֵעַ
יָם לִפְנֵי מִשָּׁה זֶה אֵלֵינוּ וְאָמְרוּ : יְהוָה ! יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד :

וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וַיִּגְאֻלּוּ מִיַּד חֹזֶק
מִמֶּנּוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל :

הַשְׂכִּיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה
מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו מִתִּרְחָה לְמַעַן שְׂמֹךְ וּפְרוֹשׁ
עָלֵינוּ סִבְתִּי שְׁלוֹמְךָ

בשבת שהמין

וְהִגֵּן בְּעֲדֵנוּ . וְהִסֵּר אֶתְּךָ יְהוָה הַפּוֹרֵשׁ סִבְתִּי
מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
וְרָעָב וַיְגֹן . וְהִסֵּר שְׁטָן עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלַם :
מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאֲחֵרֵינוּ וּבִצֵּל כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּרְנוּ . וְשִׁמּוֹר
צִאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מִעַתָּה וָעֶד
עוֹלָם כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה שׁוֹמֵר אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעֶד : חֲצִי קִדִּישׁ

שבת העולם לומר קודם ח"ק כחול ברוך ה' לשלום חמין ואמן ובשבת ושמחה (וינו"ס ור"ס ויוס"כ
פסוקים חתמים חמין קדושת סיוס) ויס להם על מה שיסחשוט חביל הטענין שלא לומר כחול ברוך
ה' לשלום חמין ואמן חמין חמין הספק גם בשבת (וינו"ס ור"ס ויוס"כ) אין להספק בספקים ואין
להספק להכריז יפה ויבא בלי ר"ח :

לשבת ושמחה בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורתם ברוך
(א) חמין לא יא. ב) שבת לא יא. (א) כחול ברוך שמין חמין
שלום

מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה: י ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

ישמחו במלכותה שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובה. ובשביעי רצית
בו וקדשתו תמדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו. רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיה ותן חלקנו בתורתה. שבענו
מטובה ושמת נפשנו בישועתה וסתר לבנו לעבדה
באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשה. וננוחו בה כל ישראל מקדשי שמך: ברוך
אתה יהוה מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל. ולהפלתם שעה. והשב העבודה
לדביר ביתך ואשי ישראל והפלתם באהבה תמלל ברצון ותתן
לרצון סמך עבודת ישראל עמך:

נראה חכם ולרוע כל חסד:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד
ויושר. ויחננו ויפקדנו ויחננו אבותינו ויחננו משיח בן דוד
עבדה ויחננו ויחננו עיר קדשה ויחננו כל עמך בית ישראל לפניך
לפליטה לשובה לזון ולחסד ולרחמים ולחסד טובים ולשלום ביום
חכם חכם ראש החדש | נסח רג המצות | נסח רג המצות
הנה: ויבנו יהוה אלהינו בו לשובה. ויפקדנו בו לברכה. והישענו
בו לחיים טובים: ויברך ישועה ורחמים חסד וחסד עלינו והישענו
בי אליה עינינו. כי אל מלך רבון ונחם אמת:

ותתננה עינינו בשובה לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה נפלא
שבענו לציון:

ערבית לשבת

מודים אָנחנו לך שאתה הוא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו לעולם ועד
 צור חַיֵּינוּ כָּכָן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר נִדְּהָ לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְלֶנָּה
 עַל חַיֵּינוּ הַמְּסֻרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשֻׁמוֹתֵינוּ הַמְּקֻדָּוֹת לָּךְ וְעַל נִסֵּיךָ שֶׁבְּכָל־
 יוֹם עָמְדוּ וְעַל גִּפְּלוֹתֶיךָ וְעַל מִסְכּוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וְבֹקֶר וְצַהֲרָיִים הַטּוֹב
 כִּי לֹא־יָרֶוּ חֲמִיקָה וְהַמְּכַתֵּם כִּי לֹא־תִמְצָא חֲסָדֶיךָ כִּי מַעֲלֵם קָנִינוּ לָּךְ :

בַּחֲסֵד אֱמוּנָה כָּכָן וְעַל דְּבָרִים :

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּפָלְאוֹת
 שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :

בַּיָּמִי מִתְחַדֵּשׁ בְּיִרְיֹתָיִךְ בְּהֵן גָּדוֹל חֲשֻׁמוֹנָא וּבְנֵיו בְּשִׁעְמֻדָּה מַלְכוּת חֵן
 תְּרַשְׁעָה עַל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁבִּיחַם תוֹרַתְךָ וְלְהַעֲבִירֵם מִחֲזֹן רְצוֹנָה
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲבַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּה אֶת־דִּרְבָּם בְּהֵן אֶת־
 דִּינָם גָּמַמְתָּ אֶת־נִקְמָתָם מִכַּרְף גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד כְּעָשִׂים
 וּמִכְאִים בְּיַד מְהוּרִים וְיִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְנֹדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ וְלֹא
 עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל גְּשִׁימָה תְּשׁוּעָה גְּדוּלָּה
 וּפְרָקָן בְּחַיִּים הַזֶּה וְאַחֵר כִּי בָּאוּ בְּגוֹף לְדָבִיר בֵּיתְךָ וּפְנוּ אֶת־יְהוָה
 וְסָדְרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצּוֹת קִדְשְׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִי
 הַגָּדֹל אֱלֹהֵי הַתְּהוֹדוֹת וְיִתְגַּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל :

וְעַל־כֵּן יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְעַשֵּׂא שְׁמָךְ מַלְכֵנוּ הַמִּיד לְעוֹלָם וָעַד

בְּשֵׁם וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־כֵּי בְרִיתְךָ :

וְכָל־חַיִּים יִתְהַלְלוּ וְיִתְגַּלְלוּ שְׁמָךְ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל
 שֶׁעָשִׂיתָ וְעִזְרָתָנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שְׁמָךְ
 וְלֹא נֶאֱמַר לְהוֹדוֹת :

שִׁים שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים מִן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 עַמְּךָ כָּרְבֵנוּ אֱכִינוּ בָּלֵנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה
 לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
 וְשְׁלֹם וְטוֹב בְּעִנְיָה לְכַתּוּב אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמָה :

וְכִסְפֵּי חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה יִשְׁעָה וְנִתְּתָה וְנִתְּנוּ טוֹבוֹת גָּדוֹל וְנִתְּתָה
 לְפָנֶיךָ אֱנֻשׁ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱמִיד בִּי וְנִתְּנוּ לִפִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּר וְגֹאֲלִי :

אלהי נצוד לשוני מדע ושפתי מדבר מרמה ולקמקלי גפשי תדום וגפשי
 גפער לכל תהיה פתח לפי בתורתה ובמזותיה תרדוף גפשי וכל
 חושבים עלי רעה מברכה הפר עצתם ומקלל מחשבתם: יהו כמין לפני
 רוח ומלאך יהוה רוח: למען יתעצו ידיה וישעו ימיה וענגי: עשה
 למען ישקה עשה למען: ומנגה עשה למען תורנה עשה למען תדשנה:
 יהו ילדיו! אמרי ויהיו רבי לפניך יהוה צורי וגאלי: עשה שלום
 (בש"ח) השלום) בקרוביו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 יהו רצון מלפניך יהוה אליהו ואלהי אבותינו שופנה בית המקדש בדתה ביקש
 ומן המקדש בתרמה:

ולומדים ויכלו

אויכלו השמים והארץ וכל צבאם: גויכל אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מפלמלאכתו
 אשר עשה: גויברך אלהים את יום השביעי ומקדש אתו כי בו
 שבת מפלמלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

ולומד הס"ח ברכה משין ז' וז"ל בליל ט' טל ססח:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
 קונה שמים וארץ:

כינן אבות בדברו מתיח מתים במאמרו האל הקדוש
 (בעשיית המלך הקדוש) שאין במוהו חמנית
 לעמו ביום שבת קדשו כי בם רצה להניח להם
 לפנוי געבור ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום
 תמיד מעין תברכות אל-הודאות ארון השלום
 במקדש השבת ומברך שביעי ומניח בקדשה לעם
 מדשני ענג זכר למעשה בראשית:

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו
 קדשנו במצותך ותן חלקנו
 בתורתך • שבענו משובך ושמח נפשנו
 בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת •
 והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
 קדשך • וינחו בה כל ישראל מקדשי
 שורך : ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

קריש שלם

^{האלים} **מִן** מִן לְהוֹדוֹת רָעִי לֹא אֶחָד : ב בְּנֵאֻת הָשָׂא יִרְבִּיצֵנִי
 עַל־מִי מְנוּחָת יִנְהַלֵּנִי : ג נִפְשִׁי יִשׁוּבָב יִנְחֵנִי בְּמַעֲלָרִי
 צֶדֶק לְמַעַן שָׁמוֹ : ד גַּם בִּי־אֵלֶיךָ בְּגִיָּא צְלֻמוֹת לֹא־אֵדָא רָע כִּי־
 אֶתָּה עֲמָדִי שְׁבִמָּךְ וּמִשְׁעֲנִיתֶךָ הִמָּת יִנְחֻמֵּנִי : ה תִּשְׁלַח לִפְנֵי
 שְׁלֹחַן נֹגֵד צִדְרִי דְשֻׁנָּת בְּשָׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוּחַ : ו אֵךְ | מִזֵּב וְהִסְד
 יִרְדְּפוּנִי כְּלִיבֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים : חֲצִי קִישׁ

מִן בְּרַכּוֹ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ :

סל וסן ברוך יהוה המְּבָרֵךְ לעולם ועד :

עֲלֵינוּ לִשְׁכַּח לְאֶדוֹן הַכֹּל לַחַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא
 עָשָׂנוּ כְּגִיֵּי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה
 שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ בָּהֶם וְטָרְלֵנוּ כְּכֹל־הַמוֹנֵם שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִּים לְהֶבֶל
 וְלָרִיק : נֶאֱמַר בּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : שְׁהוּא טוֹטָה שְׁמִים וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יָקָר בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל וְשִׁבְעִית עוֹז בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים : הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד אֶמֶת מִלְכֵנוּ

הוא האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת אין עוד :

אֶל־תִּירָא מִפֶּחַד פֶּחָאוֹם וּמִשׂוֹאֵת רָשָׁעִים כִּי תָבוֹא: עֲצוּ עֲצֵה וְחָפֵץ דְּבָר
דְּכָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲפָנוּ אֵל: וְעַד־וְקֵנָה אֲנִי הוּא וְעַד־שִׁבְתָּהּ אֲנִי אֶסְבֵּל
אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֵשָׂא וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט:

בביתו של יצחק :

מִלְאֲבֵי הַשְּׁלוֹם מִלְאֲבֵי עֲלִיִּין מִמְּלֶךְ מִלְּבֵי

אמרה עמדי שבמקד ומשענתך המה ינחמני : ה תשרף לפני
שלחן נגד צדרי דענות בשמן ראשי פוסי רוחה : ו אך ומזב וחסד
ירדפוני כל ימי חיי ושבת בביתי יהיה לארץ ימים :

דא הוא סעודתא דתתקל תפוחין קדישין :

אתקינו סעודתא דמחמנותא שלמחא חדותא ומלכא
קדישא אתקינו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא
דתתקל תפוחין קדישין וזער אנפין ועתיקא קדישא אתקן
לסעודא בהרה :

יום הששי * ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם : ב ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה : ג ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

סברי סגן ברוך אמרה יהיה אלקינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
ברוך אתה יהיה אלקינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו ורצה בנו וישבת קדשו באהבה
וברצון הנחלנו וזרון למעשה בראשית תתלה
למקראי קדש וזכר ליציאת מצרים : כי בנו בתרת
ואותנו קדשת מכל העמים וישבת קדשך
באהבה וברצון הנחלנו : ברוך אתה יהיה
מקדש השבת :

א זמר בשבחין * למיעלנו פתחין * דתתקל תפוחין * דאנן
קדישין :

תקוני שבת

ג זמין לה השתא * בפתורא חדרתא * ובמנרתא מבתא * דגדרא
 על רישין :
 ו מינא ושמאלא * וביניהו כלל * בקשומין אזלא * ומאנין
 ולבושין :
 ו חבק לה בעלה * וביסודא דילה * דעבד ניהא לה * ויהא בתיש
 בתישין :
 ז וחין אף עקתין * במלין ושכיתין * ברם אנפין חרתין * ורוחין
 עם נפושין :
 ח הו סגי ייתי * ועל חדא תרמי * נחודה לה יממי * וברקאן
 דנפישין :
 ט ריבו שושבנין * עבדו תקנין * לאפשא זינין * ונונין עם
 רחשין :
 י סעבד נשמתין * ורוחין חרתין * בתרתין ובתלתין * ובתלתא
 שבשין :
 יא עטורין שבשין לה * ומלכא דלעלא * דיתעטר בלא * בקדוש
 קדושין :
 יב שימין וסתימין * בגו כלעלמין * ברם עתיק יומין * הלא במיש
 במישין :
 יג הא רענא קמה * דתשריה על עמה * דיתענג לשמה *
 במתיקין ודובשין :
 יד סדר לדומא * מערתא דסתימא * ושלחן עם נחמא * בצפונא
 ארשין :
 טו חמרא גו כסא * ומדאני אסא * לארום וארוסה * לתתקפה
 חלשין :
 טז עבד לחן בתרין * במלין יקורין * בשבשין עטורין * דעל גבי
 חמלשין :
 טז כינקא תתעטר * בשית נחמא לסמך * בזיין תתקטר (ס"ו ביה)
 תתקטר * בשית נחמי לסמך * וזיין דכנישין :

נז תקוני שבת
 ש ביתן ושביקון • מסאבין דרתיקון • תבילין דמעימון • וכל
 ימי תבושין :
 ל מבצע על רפתא • כזיתא וכביעתא • תבין ירין נקמא
 סתימין ופרישין :
 מ שח זיתא דכיא • דסחגין רתא • ונגדין נחליא • כגנה
 ברחישין :
 נ לא ניקא רזין • ומלין דנגיון • דליתיהון מתחזין • סמירין
 וכבישין :
 אתעמרת כלה • ברזין דלעלא • בנו האי הלולא • דעירין
 קדישין :
 ויתא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין וממרא דכל
 ממירין סתימא דכלא דיתמשך מלא עלאה מניה למליא
 רשא דזעיר אנפין ולהטיל לחמל תפוזין קדישין כגהיר
 דאנפין ברעוא ובתוהא דכלא :

שחרית לשבת

נאקס למנחם צביטת יאמר חסורס אלן קדם ברוך סאמר :

* למנצח מזמור ללוד : ב השמים מספרים כבודאל ומעשה
 ידיו מגיד דקיע : ג יום ליום יביע אמר ולילה
 ללילה יתחדדעת : ד אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם :
 ה בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם ואל
 בהם : ו יהוא כרתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח :
 ז מקצה השמים מצאו וחקופתו על קצותם ואין נסתר
 מחפתו : ח הודות ידעה המימה משיבת נפש עדות ידעה נאמנה
 סחבימת פתי : ט פקדי ידעה ישרים משמחילב מצות ידעה
 ברה מאידת עינים : י דאת ידעה מהורה עמרת לעד משפמר
 ידעה אמת עדק ידעו : יא הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
 סדיבש ונפת צאנים : יב נסעבדה גוהר בהם בשמרים עקב רב :

שני יאמר

(א) פסלים י"ז

שחרית לשבת

י שְׁגִיאוֹת מִיִּיכִין מִנְסָרוֹת נִקְנִי: י גַּם מִזִּידִים וְהִשָּׁךְ עֲבָדָה
אֱלֹהֵימִשְׁלֹדֵי אִזְ אִיתָם וְנִקְרָא מִפֶּשַׁע רָב: כ יִהְיוּ לְרִצּוֹן |
אֲמִרְפִּי וְהִנֵּחַן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרִי וְנֹאֲלִי:

א רָנְנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱמָר תְּהַלֵּל: ב הִדְרֹ לַיהוָה
בְּכִנּוֹר בְּנִבְל עֲשׂוֹר וּמְרוֹל: ג שִׁירוּ לֹ שִׁיר תְּדַשׁ
חֲסִידֵיכֶם נִגֵּן בְּתוֹרָה: ד בִּי־יִשְׂרָאֵל דְּבִרְיֵהוָה וְכָל־מַעֲשָׂהוּ
בְּאִמּוֹנָה: ה אֲהִב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מְלֶאכֶת הָאָרֶץ:
ו בְּדִבְרֵי יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ כּוֹף כָּל־צִבְאָם: ז כִּסֵּם כִּנּוֹר
מִי תָם נָתַן בְּאִצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: ח יִירָאוּ מִיהוָה כָּל־הָאָרֶץ
מִמֶּנּוּ יִנּוּרוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל תִּבְל: ט כִּי הוּא אֲמֵר וַיְהִי הוּא צִוָּה
וַיַּעֲמֹד: י יְהוָה הִפִּיר עֲצַת גִּוִּים הֵבִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: יא עֲצַת
יְהוָה לַעֲוֹלָם תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לֹד וְדֹר: יב אֲשֶׁרִי תִגְוִי
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הָעַם וְכֵן לְנִחְלָה לֹ: יג מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה
רְאֵה אֶת־כָּל־כְּבוֹדֵי הָאָדָם: יד מִמְּבוֹן־שְׁכֵנֹתוֹ הִשְׁגִּית אֶל כָּל־יִשְׂרָאֵל
הָאָרֶץ: טו הִצִּיר יְחִיד לִפְנֵי הַמַּבִּין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: טז אֵין
הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרִבְחֵי־לֵב גִּבּוֹר לֹא־יִנְצֹל בְּרִבְכָּת: יז שֶׁכֶּךְ חֲסִידִים
לְתַשׁוּעָה וּבְרַב חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט: יח הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יִרְאֵיו
לְמִיִּתְלִים לְחֶסֶד: יט לְחֻצֵּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחִיּוֹתָם בְּרָעַב:
כ נַפְשָׁנוּ חֲבָתָה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כא בִּרְבוֹ יִשְׁמַח
לִפְנֵי כִי בָשָׂם קִדְשׁוֹ בְּמִתְנוֹ: כב יִחְיֶה־חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר
יִחַלְנוּ לָךְ:

א לְדָוִד בְּשִׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעֲמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרָשׁוּהוּ וַיִּלָּךְ:
ב אֲבִרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תִּהְיֶה־לְתוֹ בְּפִי:
ג בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עַנּוּיִם וַיִּשְׁמָחוּ: ד גִּדְּלוֹ לַיהוָה
אֱתִי וְהִרְמִימָה שְׁמוֹ יְהוָה: ה דִּרְשָׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־
מִגְדוֹלֹתִי תִצִּילֵנִי: ו הִבִּישׁוּ אֱלֹהֵי וְנִתְּרוּ וּפְגִיתָם אֶל־יִחְזָקוּ: ז יְהוָה
עָנִי קָרָא וַיְהִי שָׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתַי הוֹשִׁיעַ: ח הִנֵּה מִלֶּאֱדָר יְהוָה
חָבִיב לִירְאָיו וַיִּתְּצֵם: ט מַעֲמֹ וַיִּרָּאוּ בִּימֹזֶב יְהוָה אֲשֶׁרִי הַגִּבּוֹר

שחרית לשבת

יְהוָה בּוֹ: י יִרְאוּ אֶת־יְהוָה קְדוֹשׁוֹ כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירְאוֹ:
 יא כְּפִידִים רָשׁוּ וְרַעְבּוֹ וְדָרְשׁוּ יְהוָה לֹא־יִחְסְרוּ כָּל־טוֹב: יב לְכוּ
 בָּנִים שְׁמַעוּלִי יִרְאת יְהוָה אֲלַמְּדֶכֶם: יג מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים
 אֲהַב יָמִים לְרֹאוֹת טוֹב: יד נָצַד לְשׁוֹנֶה מָרַע וּשְׁפָתָיָהּ מִדְּבַר
 מַרְמָה: טו סוֹר מָרַע וַעֲשׂוֹה־טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפוּ: טז עֵינֵי
 יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאֹזְנוֹ אֶל־שׁוֹעֲתָם: יז פָּנֵי יְהוָה בְּעָשִׂי רַע
 הַחֲרִית מֵאֲרֶץ זָכָר: יח צַעֲקוּ וַיִּחַן שָׁמַע וּמִכְלָצוֹתֵם
 הִצִּילָם: יט קְרוֹב יְהוָה לְנֶשְׁכָּרִילֵב וְאֶת־דִּכְאֵירוֹת יוֹשִׁיעַ:
 כ רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמִכְבָּם יִצְלָנוּ יְהוָה: כא שְׁמֵר בְּלִעְצָמָתוֹ
 אַחַת מִתְּהַנֶּה לֹא נִשְׁבָּרָה: כב תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשִׁנְאֵי צַדִּיק
 יִאֲשָׁמוּ: כג פֶּדָה יְהוָה נַפְשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־יִחְסָס בּוֹ:

א תַּפְלֵלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנֵי מַעֲוֵן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בֹדֵד
 וְדוֹר: ב בְּמִרְם וְתָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלִיל אֲרֶץ וְחֵבֶל
 וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה־יָאֵל: ג תִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד־דָּבָא וְהֵאמֵר
 שׁוּבוּ בְּנֵי־אָדָם: ד כִּי אֵלֶּה שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה וְרַמְתָּם שָׁנָה יְדִיו בְּבֶקֶר כַּחֲצִיד וְחֵלֶף:
 ו בְּבֶקֶר יִצִּיץ וְחֵלֶף לַעֲרֹב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־רָבִינוּ בְּאַפָּה
 וּבַחֲמָתָה נִבְהָלָנוּ: ח שִׁתִּי עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְהָה עֲלֵמָנוּ לְמֹאזֵר פִּגְיוֹ:
 ט כִּי כִלְיָמֵינוּ פָּנוּ בַּעֲבֹרְתָהּ כִּלְיָנוּ שָׁנִינוּ כְּמִדְּהָה: י יִשִּׁי
 שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאֵם בְּגִבּוֹרָת וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם
 עָמַל וְאֵין כִּי גֵז חִישׁ וְנִעְפָּה: יא מִי־יִדְעַע עוֹ אַפָּה וּכְבוֹד־אַתָּה
 עֲבֹרְתָהּ: יב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן חֲדָעַ וְנִבֵּא לִבֵּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה
 יְהוָה עַד־מָתִי וְהִנֵּחֵם עַל־עֲבֹרֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבֶקֶר חֲסִדָּה
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכִלְיָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ שְׁנוֹת
 רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֶל־עֲבֹרֶיךָ פִּעֲלָה וְיִדְרָה עַל־בְּגִיתָם:
 יז וַיְהִי גַעַם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

א יֵשֵׁב בְּסֵתֵר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שִׁבְי יִתְלוֹנֵן: ב אֲמֵר לַיהוָה מִתִּי

יִמְנוּדָתִי

ספרים מִקְרָאִים מִלְּפָנֵים וּמִלְּפָנֵים סִימָנִי קִי

(א) ספרים 3 (ב) ספרים 10

שחרית לשבת

וּמִצֻּדְתִּי אֶלְדֻּי אֶבְמַחֲדָבוּ : ג כִּי הוּא יִצְיֹלָה מִפֶּחַ יְקֹשׁ
מִדְּבַר תּוֹת : ד בְּאֶבְרָחוֹ וַיִּסֶּךְ לָךְ וְתַתָּה בְּנִפְיוֹ תִּהְיֶה אֶנְה
וְסִחְרָה אֶמְתוֹ : ה לֹא יִתִּירָא מִפֶּחַד לְיֹלָה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם :
ו מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִדְלָךְ מִמָּטֶב יִשׁוּד צְדָדִים : ז יִפֹּל מִצֻּדָה וְאֶלָּה
וְדִבְכָה מִימִינָה אֶלָּה לֹא יָגֵשׁ : ח רַק בְּעִינָה תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת
רָשָׁעִים תִּרְאֶה : ט כִּירְאָתָה יִהְיֶה מִחֲסִי עֲלֵיוֹן שְׁמָתָה מְעוֹנָה :
י לֹא יִתְאַנֶּה אֶלָּה רָעָה וְנָנַע לֹא יִקְרַב בְּאֶתְלָה : יא כִּי מִלְּאֲבִיו
יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרָה בְּבִלְיִדְכָיו : יב עַל־כִּפָּיִם יִשְׁאֹנָה פֶּן־תִּתְנַף
בְּאֶבֶן רִגְלָךְ : יג עַל־שֹׁמֵל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם כְּפִיד וְתִנָּן : יד כִּי
בִּי חֹשֶׁק וְאֶפְלָמְדוֹ אֲשַׁבְּדוּ כִּירִידַע שְׁמִי : טו יִכְרְאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ
עִמּוֹ אֲנִכִּי בְּצֶרֶחַ אֲחֻלְצָהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ : טז אֶרְךְ יָמִים אֲשַׁבְּיַעְהוּ
וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי :

א מִזְמֹר שִׁיר לַיהוָה וְשִׁיר תְּדַשׁ כִּירְנִפְלָאוֹת עֲשֵׂה הוֹשִׁיעֵה
לִּי יָמִינוּ וְזָרַע קִרְשׁוֹ : ב הוֹדִיעַ יְהוָה יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ : ג זָכַר חֲסִדּוֹ וְאֶמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ
כִּלְאִפְסִי־אֶרֶץ אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : ד הִרְעִיו לַיהוָה כִּלְהֶאֱרֹץ
כִּצְדוֹ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ : ה זָמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זָמִירָה :
ו בְּהִנְצֻחוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְעִיו לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה : ז יִרְעֵם הָיִם
וּמִלֹּא תִּבְלֶ וְיִשְׁבִּי בָהּ : ח גִּדְרוֹת יִמְחֹאוּ־כָף יִחַד הָרִים
יִרְנְנוּ : ט לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְלֶ בְּצֶדֶק
וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים :

א שִׁיר לַמַּעֲלֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי : ב עֲזָרִי
מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ : ג אֶל־יִתְּן לְמוֹט רִגְלָה אֶל־
יָגוֹם שְׁמִרָה : ד הִנֵּה לֹא יָגוֹם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : ה יְהוָה
שְׁמִרָה יְהוָה צִלָּה עַל־יַד יָמִינָה : ו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וְיָרֵחַ
בְּלִילָה : ז יְהוָה יִשְׁמְרָה מִכִּלְדַּע יִשְׁמֹר אֶת־נִפְשָׁה : ח יְהוָה יִשְׁמֹר־
צִיָּאתָה וּבִזְאָה מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם :

א שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאֶמְרִים לִי בֵּית יְהוָה גִּלָּה :
ב עֲמֻדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיהָ יְרוּשָׁלָּם : ג יְרוּשָׁלָּם

אֲבִיקֶשָׁה מִזֶּבֶד לְךָ :

השאננים הבוה לגאיונים :

10/10/2010

271

(ה) תכלית קבוצה: "לשם יצירת קשר" (ג) תכלית קבוצה: (א) תכלית קבוצה.

שחירות לשבת

וְהָבָה מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : יו פת־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרָאוּ : יי אֲזֻנִּים לָהֶם וְלֹא יֵאָזְנוּ אִף אֵין יִשְׁרְרוּת בְּפִיהֶם : יי בְּמוֹתָם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בְּמֹת בָּהֶם : יי בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָהוָה בֵּית אֶחָד בָּרְכוּ אֶת־יְיָהוָה : כ בֵּית הַלֵּל בָּרְכוּ אֶת־יְיָהוָה יְהוָה בָּרְכוּ אֶת־יְיָהוָה : כא בָּרוּךְ יְהוָה וּמִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ :

- א הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־מוֹב
- ב הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
- ג הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֲדָנִים
- ד לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדוֹ
- ה לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבְנִיָּה
- ו לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם
- ז לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים
- ח אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
- ט אֶת־הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלֶת בַּלַּיְלָה
- י לְמַבֵּה מִצְרִים בְּבִכּוֹרֵיהֶם
- יא וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם
- יב בְּיַד חֲזָקָה וּבְכֹרֶעַ נְמוּנָה
- יג לְגִזְרֵי־סוּף לְגִזְרִים
- יד וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
- טו וַיַּעַר פְּרָעָה וַחֲלִלוּ בַּיּוֹם־סוּף
- טז לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
- יז לְמַבֵּה מַלְכִּים גְּדֻלִּים
- יח וַיַּהַרְג מַלְכִּים אֲדִירִים
- יט לְסִתּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

כִּי לַעֲזוֹלָם חֲסִדוֹ :

2

7

של ישיבת:

—NEN—

שחרית לטבת

ומפאך עד ערעד שמו תגדול ברוך אתה יהוה מלך מהלל בתשבותות :
 " מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה ולומר לשמך גליון :
 " להגיד בנכר חסדך ואמונתך בלידות : " עלי עשור ועל-
 נבל עלי הגיון בבנור : " כי שפתינו יהוה בפעלה במעשי ידך ארנן :
 " מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך : " איש בעד לא ידע
 ובסיל לא יבין את זאת : " בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און
 להשמידם עד ערעד : " ואמה מרום לעלם יהוה : " כי הגה אברהם יהוה
 כי הגה אברהם יאבדו ותפרדו כל פעלי און : " ותתם בראים קרני בלתי
 בשמן רענן : " ותבט עיני בשירי בקמים עלי כרעים תשבענה אנוני :
 " צדיק בתמר יפרח בארץ בלכנו ישתנה : " שתיים בבית יהוה בתצרות
 אלקינו יפריחו : " עוד יגובן בשיבת רשעים ורעננים יהיו : " להגיד כר
 ישר יהוה צורי ולא עלתה (שחרית ק) ב :
 " יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אפתחון סבל בלתימוט :
 " נכון בסעף מאז מעולם אתה : " נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות
 קולם ינשאו נהרות דקים : " מקלות בים רפים אדירים משברי ים אדיר
 בפרוץ יהוה : " ערתיך נאמנו מאד לביתך גאותי גאותי קדש יהוה
 לארץ ימים :

יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו : יהי שם יהוה מבורך מעתה
 ועד עולם : ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה : רם על כל
 גוים יהוה על השמים בבור : יהוה שמך לעולם יהוה וברך לדר ודר :
 יהוה בשמים הבין כסאו ומלכותו בכל משלה : ישמחו השמים ותגל
 הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך : יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך לעלם
 ועד : יהוה מלך עולם ועד אברו גוים מאצו יהוה תפיד נצח גוים תניא
 מחשבות עמים : רבות מחשבות בלב איש ונצח יהוה הוא תקים :
 נצח יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : כי הוא אדם ויהי
 הוא צה ונעמד : בירכב יהוה בציון איה למושב לו : בירושלם בדר
 לו יה ישראל לסגלתו : כי לא יטש יהוה עמו ותחלתו לא יעזוב :
 והוא רחום יבפר עון ולא ישחית ותרצה להשיב אפן ולא יעיר כל-
 תמיתו : יהוה השמעה תפלה נענו ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עוד ותללך פלה : אשרי העם ששבת לו אשרי
 העם שיהיה אלקיו : תהלה ליהו ארומקה אלוהי תפלה ואברכה
 שמך לעולם ועד : בבל יום אברכה נאחלה שמך לעולם ועד :
 גדל

י גדול יהיה ומהלל מאוד ולגדלותו אין הגר: י דור לדור ישבח מעשהו
 תבורתו יגדלו: י תדר כבוד והנה ודברי נפלאותיה אשיותיה: י וישח
 נרא תיה יאמרו ותגלותה (וידועה ק) אספרנה: י וקר רב-טובה וביט
 וצדקה ירגנו: י חנו ורחום יהיה אלה אפים וגדול (גדול ק) חסד: י טוב
 יהיה לכל ורחמיו על-כל-מעשיו: י יודה יהיה כל-מעשהו וחסדו
 וברכותיה: י כבוד מלכותה יאמרו ותבורתה ידברו: י להודיע לבני האדם
 גבורתו וכבוד הדר מלכותו: י מלכותה מלכות כל-עולמים ומקשלתה
 בכל-דור ודור: י סמך יהיה לכל-העפלים וזקף לכל-הכפופים: י עני
 כל אליה ישפרו ואמה נותן-דרכם את-אכלם בעתו: י פותח את-יהיה
 ומשגיב לכל-חי רצון: י צדיק יהיה בכל-דרכיו וחסד בכל-מעשיו:
 י קרוב יהיה לכל-כחציו לכל אשר יקראו באמת: י רצון ודאיו יעשה
 ואה-ישועתם ישמע וישעם: י שומר יהיה את-כל-אחביו ואת-כל
 הרשעים ישמיד: י תהלה יהיה ודברפי ודבר כל-בשר שם קדשו
 לעולם ועד: י ואנחנו ונבנה יה מעשהו ועד עולם תללית:
 י תללית תללי נפשי את יהיה: י אהללה יהיה בתי אומרה לאלהי
 בעודי: י אל-תבטרו בגדירים בגדאדם שאין לו תשובה:
 י תצא רוחו ישוב לארצו ביום שהוא אבדו עשהגתו: י אשרי שאל
 יעקב בעזו שברו על-יהיה אלהיו: י עשהו שמם וארץ את-הים ואת
 כל-אשר-בם השמר אמת לעולם: י עשהו משפטו בעשוקים נתן להם
 ירעבים יהיה מתיר אסורים: י יהיהו פקח עורים יהיה נקף בפופים
 יהיה ארב צדיקים: י יהיהו שמר את-גרים יהם ואלמנה ועוור ויתר
 רשעים בעת: י ימלה יהיהו לעולם אלהו ציון דור תללית:
 י תלליתו בריטוב ופנה אלהינו ברגעים נאמה תהלה: י פנה ירושלם
 יהיה גדוה ישאל יבגם: י הרופא לשקדני לב ומחפש
 לעצבותם: י מינה מספר לבוקבים לכלם שמת יקרא: י גדול אדונינו
 ודברם לתבונתו אין מספר: י מעורר עניים יהיה משפיל רשעים עור
 ארץ: י ענו-להיה בתיה וקרו לאלהינו בקבור: י תמכסה שמם ו
 בעבים תמכין לארץ כסר תמכים הרים תצד: י טוב-ולכמה לרבה
 לבני ערב אשר יקראו: י לא תגברת הסוס דפץ לא-יבשין האיש
 תצה: י חצה יהיה את-ידינו את-הכנעלים לתסוד: י שפדו ירושלם
 את-יהיה תללי אלהו ציון: י ביהם בריני יעקבה בנה בנה ביהם:
 י השם גבורה שלום חלב חמים ושבועה: י השלח אפרו ארץ עד

שחרית לשבת

מִתְחִילָה יְדוּן דְּכָרוּ : ■ הַנִּמֵּן שֶׁלֹּג בַּצֶּמֶר כְּפֹד כְּאֶפֶר יָפוֹר : ■ מִשְׁלֵיךְ
 קָרָו כְּפָתִים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד : ■ יִשְׁתַּחֲדָדְכֶרּוּ וְיִמָּסֵם יֵשֵׁב רוּחוֹ
 יִזְלוּקֵמָם : ■ מִגִּיד דְּכָרָיו לְעֶקֶב חֲקֵיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : ■ לֹא עָשָׂה
 בֵּן לְכָל־גֹּי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִידָעוֹם הַלְלוּהָ :

■ הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בִּמְרוֹמָם : ■ הַלְלוּהוּ
 כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ בְּלִצְבָּאוֹ : ■ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ
 כָּל־כּוֹכָבֵי אוֹר : ■ הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַפָּאָרָה אֲשֶׁר בְּעַל הַשָּׁמַיִם :
 ■ הַלְלוּ אֶת־יֵשׁ יְהוָה כִּי הוּא צִדָּה וְנִבְרָאוֹ : ■ וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֶקֶד
 נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר : ■ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ הַיַּבֵּיטִים וּכְלִית־הַבְּטִיחַ :
 ■ אִשׁ וְכָרֶד שֶׁלֹּג וְקִיסוֹר רוּחַ סַעֲרָה עָשָׂה דְּכָרוּ : ■ הַהָרִים וְכָל־גְּבוּעוֹת
 עֵץ פֶּרֶז וְכָל־אֲדָמָה : ■ הַחֲתָה וְכָל־בְּהֵמָה רִמָּשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף : ■ מַלְאָכֶיךָ
 אֲרָץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שְׁפָטֵי אֲרָץ : ■ בְּרוּרִים וְגַם־בְּתוֹלוֹת וְגַם
 גַּם־נְעָרִים : ■ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה בִּי־יִשְׁגָּב שִׁשׁ לְבָדוֹ הוֹדוֹ עַל־
 אֲרָץ וְשָׁמַיִם : ■ יְהִי שֶׁמֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חַסְדֵּיוֹ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
 קָרְבּוֹ הַלְלוּהָ :

■ הַלְלוּהָ וְשִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תַּחֲלִיתוֹ בְּקֶחֶל חֲסִידִים : ■ יִשְׁמַח־
 יִשְׂרָאֵל בַּעֲשֵׂיוֹ בְּגִי צִיּוֹן וְגִילוֹ בְּמִלְכָּם : ■ הַלְלוּ שִׁשׁ בְּתוֹחַ
 בְּתָף וְכִנּוֹר וְזִמְרָלוֹ : ■ בִּירוּצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאֵר שְׁנִים בִּישׁוּעָה :
 ■ עָלוּ חֲסִידִים בְּקִבּוּד יִרְגְּנוּ עַל מִשְׁבּוֹתָם : ■ רוּמָטוֹת אֵל בְּנִרְנָם וְהָרֵב
 שִׁפְיוֹת בָּרָם : ■ וְלַעֲשׂוֹת נִקְבָּה בְּנוֹם הַטּוֹבוֹת בְּלֻאִים : ■ לְאַחַר מַלְכוּתָם
 בְּנוֹם וְנִבְרִידָם בְּבִרְיָ בְּרוֹל : ■ לַעֲשׂוֹת בָּרָם מִשְׁפָּט פְּרוֹב הַדָּר הָא
 לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּהָ :

■ הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵל בְּקִישׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִמָּעַ עֶזוֹ : ■ הַלְלוּהוּ בְּגִבוּרָתוֹ
 הַלְלוּהוּ בְּרִב גְּדֻלּוֹ : ■ הַלְלוּהוּ בְּתַמְעַ שׁוֹפֵר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹל
 וְכִנּוֹר : ■ הַלְלוּהוּ בְּתָף וּמִחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמַעֲסִים וְעֵגֶב : ■ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצֵל־
 שִׁבְעַת הַלְלוּהוּ בְּצִלְצֵל תְּרַמְעָה : ■ כָּל תְּשֻׁבָּה תְּהִלָּה הַלְלוּהָ בְּחַתֻּמָּה :
 בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שְׁבוֹ יְהִי־שְׁלָם הַלְלוּהָ :
 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָשָׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : ■ וְכָרוּ וְ

שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְהִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :
 מְבָרֵךְ הוּא אֶת־יְהוָה לְעַמּוֹ בְּלִית־הַתַּקְלָה וְהָאֵמֶר הוּא בְּרוּךְ אֱמֶת יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם : לֵךְ יְהוָה הַגְּדִלָה וְהַגְּבִירָה
 וְהַמְּפָאֶרֶת וְהַמְּגִדָה וְהַמְּרִידָה בְּיַחַד כָּל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְהוָה הַמְּפָאֶרֶת
 וְהַמְּגִדָה

וְהַמַּעֲשֵׂא לָכֵל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֶׂה וְהַקְבֹּד מִלְפָּנֶיהָ וְאִתָּהּ מִשְׁלֵי כָּל
 זִבְחָהּ בָּח וּבִבְרִיה וּבִנְיָה לְגִדְל וְלַחֲזֹק לָכֵל: וְעִתָּה אֶלְדֵּנוּ מִדִּים אֲנִתָּה
 לָהּ וּבִלְלִים לָשֵׁם תִּפְאָרְתָּהּ: וְיִכְרְבוּ שֵׁם כְּבוֹדָהּ וּמְדֻמָּם עַל-כָּל-כְּרֶכֶת
 וְתִתְקַלָּה: אִתָּהּ הִיא יְדֹעָה לְכִבְיָה אִתָּה עֲשִׂיתָ אֶת-הַשְּׂמִמִּים שְׂמִי הַשְּׂמִמִּים
 וְכָל-זִבְכָּאם הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַנְּפִים וְכָל-אֲשֶׁר בָּתָּם וְאִתָּה כִּסְיָה
 אֶת-כָּלֶם וְזִבְכָּא הַשְּׂמִמִּים לָהּ מִשְׁתַּחֲוִים: אִתָּהּ הִיא יְדֹעָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
 בְּתִרְתָּ בְּאִבְרָם וְהַצִּיאָתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשָׂמָּה שְׂמוֹ אִבְרָהָם: וּמִצִּיאָתָּה אֶת
 לָכֵבוּ נֶאֱמָר לְפָנֶיהָ וּכְרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לְחַת אֶת-אָרֶץ הַגִּגְעִי הַחַמִּי
 הָאֵמֶר וְהַפְרִיז וְהַנְּבוֹס וְהַנְּרָשׁ לְחַת לִזְרֹעוֹ וְתִתָּם אֶת-דְּבָרָהּ בִּי צִדִּיק
 אִתָּהּ: וְתִרָא אֶת-עֵנִי אֲבִתִּינוּ בְּמַעֲרָם וְאֶת-זַעֲרָתָם שְׂמַעְתָּ עַל-יִסְסוֹף:
 וְתִתֵּן אֹתָהּ וּמִפְּתִים בְּפִרְעָה וּבְכָל-עֲבָדָיו וּבְכָל-עַם אֶרֶץ: בִּי יְדֹעָה בִּי
 הַיּוֹד עָלֶיהֶם וְהַעֲשֵׂה לָהֶם שֵׁם בְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְתִים בְּקַעֲשׁ לְפָנֶיהֶם וְעִבְרָה
 בְּתוֹךְ-תֵּים בִּיבְשָׁה וְאֶת-רַדְפֵיהֶם הַשְׂכֵּבָה בְּמַצּוֹלָה בְּמִדְּאָן בְּמִקֵּם עֵזִים:
 וְיִוָּשַׁע יְדֹעָה בְּיָם הַיָּם אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וְרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-
 מִצְרַיִם מִתַּחַּת עַל-שַׁפַּת הַיָּם: וְיִרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה הַגִּדְלָה
 אֲשֶׁר עָשָׂה יְדֹעָה בְּמִצְרַיִם וְיִרָא הָעָם אֶת-יְהוָה וְיִאֱמְנוּ בִּידֵיהָ
 וּבִמְשִׁיחָהּ עֲבָדָיו:

וְאֵל לְשִׁיר-מִשְׁחָהּ וּבְגֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהוָה וְיִאֱמְרוּ לֵאמֹר
 אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּינָאָה בָּאָה כֹּס וְרָכְבוּ רֶכֶה בָּיָם: וְעַז וְחֶרֶת יָהּ
 וְהַיִּדְלִי לִישְׁתֵּנָהּ יָהּ אֵלִי וְאִנּוּתִי אֵלֶיךָ אֲבִי וְאַרְמְיָנוּ: יְדֹעָה אִישׁ
 מִלְחָמָה יְדֹעָה שְׂמוֹ: מִדְּכָת פִּרְעָה וְחִלּוֹ יָהּ בָּיָם וּמִבְּרַח שְׁלֹשִׁי
 סִבְעוֹ בְּיִסְסוֹף: וְהַחֲמַת יִכְסִי וְיָרֵד בְּמַצּוֹלָה בְּמִדְּאָן: יְמִינָהּ יְדֹעָה
 בְּאִתָּהּ בָּתָּה יְמִינָהּ יְדֹעָה הַרְעִץ אוֹיֵב: וּכְרָב גְּאוֹנָה הַחֲרֵם הַחֲמָה תִּשְׁלַח
 יְדֹעָה יִבְלָמוּ בְּקֶשׁ: וְכִרְוֹת אֶפְרָה גִּשְׁרִי מִים נִצְבּוּ כְּמִדְּרֵי נִזְלִים
 קָפְאוּ הַחֲמַת בְּלָבִים: אֶמֶךְ אוֹיֵב אֶרְדָּה אֶפְרָיִם אֶתְּחַל שְׁלָל הַמִּלְחָמָה
 גִּפְשִׁי אֶרֶץ כַּדְּפִי הַחֲרִישָׁה יָהּ: וְשִׁפְטִי בְּרוּחָהּ בְּפִסְתִּי יָהּ צִלְלוֹ בְּעוֹפֶרֶת
 בְּמִים אֲדִירִים: מִיִּבְרָכְתָּהּ בְּאֵלִם יְדֹעָה כִּי בְּמִלְחָה גִּיּוֹר בְּקֶדֶשׁ נִתְּרָה
 הַחֲלָת עֲשֵׂה-פֶלֶא: גִּמְיִת יְמִינָהּ הַבְּלַעֲמִי אֶרֶץ: וְעֵצִים בְּחִסְדָּהּ
 עֲשִׂינוּ גְּאֻלָּתִי גְּאֻלָּתִי בְּעֵזֶה אֶלְעִנָה הַרְשָׁה: וְשִׁפְטִי עֲשִׂים יְדֹעָה יָהּ
 אֶת-יִשְׂרָאֵל פֶּלֶאֶת: וְנִבְחָלוּ אֲחֵרֵי אֲחֵם אֶל מִאֲבִי יִאֲחֻזִּם רַעַד
 גִּבְעוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל כָּעֵן: תִּפְּלֵ עֲלֵיהֶם אִבְרָהָה וְיִפְסֵד בְּגִלְלִי וְיִדְעֵה יָהּ
 בְּאֵבֶן עֲדֵיכֶם עֲפָה יְדֹעָה עֲדֵיכֶם עֲשִׂנוּ חֲנִיָּה: וְתִבְאִס וְתִשְׁעִמִי
 בְּרִי

שדרית לשבת

בְּחַדְתָּהּ מִקֵּץ לַשָּׁבָת הַפְּעֻלָּה יְהוָה מִקְדָּשׁ אֶרֶץ כְּנָעַן יְהוָה י
 וְיִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד יְהוָה וְיִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד יְהוָה מְלִכּוּתָהּ קָאם לְעֹלָם
 וְלְעֹלָמֵי עֲלָמַיָּא כִּי כָא סוּס פְּרַעָה פִּרְכָּבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיִּשָּׁב יְהוָה
 עֲלֵהֶם אֶת־מִי הֵימ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיָּשָׁה פְתוּחַ הַיָּם כִּי לַיהוָה
 הַמְּלֻכָּה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּחַד צִיּוֹן לִשְׁפֹט אֶת־הָעַר
 עֲשֵׂה וְהַעֲתֵה לַיהוָה הַמְּלֻכָּה יְהוָה יְהוָה לְמֹלָךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ כִּי־סוּס
 הַיָּדָא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמִי אֶחָד

נִשְׁמַת כָּל־חַי תִּבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תִּפְאֹר
 וְתִרְוַמֶם וְכִרְךָ מִלְּכֵנוּ תִמְיֹד מִן־הָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל וּמִבְלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרֵנֶם
 וְעוֹנֶה וּמַרְחֵם בְּכָל־עַת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים
 וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־
 הַתְּלֻדוֹת הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת הַמְנַהֵג
 עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וַיְהוָה הֵנָּה
 לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן הַמַּעֲזֹר יִשְׁנִים וְהַמִּקְיָן
 נִרְדָּמִים וְהַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים
 וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים לָךְ לְבִדְךָ
 אֲנַחְנוּ מוֹדִים אֵלֹהֵי פִינוּ מְלֵא שִׁרָה בָּיִם
 וְלִשְׁנוֹנֵנוּ רִנָּה בְּרַחֲמֵינוּ גִלּוֹי וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבְחָה
 בְּמַרְחֵבֵי רִקְיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ
 וּכְכֹרֶחַ וְיִרְיֵנוּ פְרוּשִׁיּוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ

קלות פאילות : אין אנו מספיקים להודות
 לך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את
 שמך על אחת מאלהי אלפי אלפים ורבי
 רבבות פעמים המזכות נסים ונפלאות
 שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים : ממצרים
 גאלתנו יהוה אלהינו מבית עבדים פדיתנו
 ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מהרב
 הצלתנו ומהבר מלמדתנו ומחלים רעים
 ונאמנים דליתנו : עדינה עזרנו רחמך
 ולא עזבונו הסדיק : ואל תטשנו יהוה
 אלהינו לנצח : על כן אברים שפלגת בנו
 ורוח ונשמה שנפתת באפינו ולשון אשר
 שמת בפינו : הן הם יודו ויברכו וישבחו
 ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו
 את שמך מלכנו : כי כל־פה לך יודה וכל־
 לשון לך תשבע וכל־עין לך תצפה וכל־
 בך לך תברע וכל־קומה לפניך תשתחוה :
 וכל־הלכות וכל־קרב וכל־זאת זמרה
 לשמך : כדבר שכתוב כל־עצמותי
 תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק
 מכניז ועני ואביון מגדלו : מי ידמה לך ומי
 ישוה לך ומי יערה לך : האל הגדול הגבור

וְהִנּוּרָא אֵל עֲלִיזִין קִנְה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלְלָהּ
וְנִשְׁבַּחְהּ וְנִפְאָרְהּ וְנִבְרַךְ אֶת־שֵׁם קְדֻשָּׁהּ.
בְּאִמּוֹר לְדוֹר וּבְרָכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכָל־קִרְבִּי
אֶת־שֵׁם קְדֻשָּׁהּ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֲזָה הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שְׁמֹהּ
הַגָּבֵר לְנֶצַח וְהִנּוּרָא בְּנוֹרָאוֹתֶיהָ:
הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רֵם וְנִשְׂא:
שׁוּבֵן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ וְכַתוּב רָגְנוּ
צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱמָר תְּהִלָּה:
בְּפִי יִשְׂרָאֵל הַתְרוֹמֵם וּבִשְׁפָתַי צְדִיקִים
הַתְבָּרָךְ וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדֵּשׁ וּבִקְרֹב
קְדוֹשִׁים תִּתְהַלֵּל:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יִתְפָּאֵר
שְׁמֹה מַלְכֵנוּ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר שֶׁבֶן חֹבֶת
כָּל־הַצְּנוּחִים: לְפָנֶיהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְהוֹדוֹת לְהִלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְחַדֵּר לְבָרֵךְ
לְעַלָּה וּלְקַלֵּם עַל כָּל־דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבּוֹת דָּוִד
בְּיָשִׁי עֲבָדֶהּ מִשִּׁיתָהּ:

וְכֵן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֹה לְעַד מַלְכֵנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: כִּי לֹה נָאֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד: שִׁיר וְשִׁבְחָהּ חֵלֶל וְזִמְרָה עֵז וּמִשְׁלָח נֶצַח נִדְלָה
וְנִבְרָה תְהִלָּה וְתִפְאָרֶת קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת: בְּרָכוֹת וְהַדְרָאוֹת
לְשְׁמֹה הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וּמַעֲלֵם עַד־עוֹלָם אֲמָתָה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְחַקְלָה בְּתַשְׁבּוֹת אֵל הַהַדְרָאוֹת אֲדוֹן

הנפלאות בורא בליהנשמות רבון בליהמעשים • הבוחר בשירי
ומרה • מלך יחיד חי העולמים :

(נפילת חסד פי דר"ט פד חר יוס"כ קודם ואי קדים יאמר שיר הסעלות סממקים ונר) :
אשר תפילת המעלות כמעמקים קראתה יהוה : ב ארני שבעה בקול תתענה
אנקה קשבות לקול פתעני : ג אסענות תשמריה ארני כי
עמד : ד ביעמה הסליחה למען תנא : ה קדתי ידך קוטה נפש ונדבר
דחלתי : ו גפשי לארני משמדים לבקר שמרים לבקר : ז יחל ישראל
אל יהוה ביעס יהוה תהסד ותרבה עמו פדות : ח והוא יפרה את ישראל
מכל עונותיו : וחי קים

חן ברכו את יהוה המברך :

קל חן ברוך יהוה המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם יוצר אור
ובורא חשך עשה שלום ובורא את הכל :

כסא ז"ש כחול אומרים המזמר (לדן) :

המאיר לארץ	הכל ידוך והכל ישבחוך והכל
ולדרים	יאמרו אין קדוש בידך הכל
עליה ברחמים	ירוממוך • סלה יוצר הכל • האל
ובטובו מתדש	הפותח בבל יום נלתות שערי
בבל יום תמיד	מזרח ובוקע חלונ רקע מוציא
מעשה בראשית :	חמה ממקומה ולבנה ממכון
מהדבר מעשה	שביתה ומאיר לעולם כל וליושביו
יהוה כלם בחכמה	שברא במדת הרחמים : המאיר
עשית מלאה	לארץ ולדרים עליה ברחמים •
הארץ קנינה :	ובטובו מתדש בבל יום תמיד
המלך המדומם	מעשה בראשית : מהדבר מעשה
לכדו מאז המשבח	והמפאד והסתעשא
והמפאד והסתעשא	קיימות עולם :

שחרית לשבת

הָאָרֶץ כְּנִינָה: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדּוֹ
מֵאֵז הַמִּשְׁבָּח וְהַמִּפְאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא
מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר
מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב בְּעֵדְנוּ:
אֵין עֲרֹךְ לָךְ וְאֵין וּלְתַתָּהּ אִפְסָם
בְּלִתָּהּ וְכִי דוֹמָה לָךְ אֵין עֲרֹךְ לָךְ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הוּא וְאֵין
וּלְתַתָּה מִלִּבְנוּ רַחֲמֵי הָעוֹלָם תִּבְאֵ
אִפְסָם בְּלִתָּהּ גּוֹאֲלֵנוּ לִימּוֹת הַמִּשְׁתִּי
וְאֵין דוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַתִּית
הַמִּתִּים:

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים בְּרוּךְ
וּמְבָרֵךְ בְּפִי כָל־הַנְּשָׁמָה גְּדוֹלוֹ
וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם הַעֵת וְתַבּוּיָהּ
סִבְבִּים חֲדוֹ: הַמִּתְנַאֵה עַל־חַיּוֹת
הַקָּדָשׁ וְנִהְיָר בְּכְבוֹד עַל־
הַמְרַבֵּה וְכוֹת וּמִשׁוֹר לִפְנֵי
כְסָאוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ:
שׁוֹבִים מֵאוֹרוֹת שֶׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ יִצְרָם
בְּרַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכָּל כֶּחַ וְנִבְרָה נָתַן בָּרָם
לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תִּבְלָה: מְלָאִים חַיִּים וּמְפִיקִים
נִגְהָה נֶאֱמָה וְזִים בְּבֶל־הָעוֹלָם שְׂמִחִים בְּצִאתָם וְשִׁשִּׁים
בְּבֹאֵם עֲשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכְבוֹד

אֵל לֵהִי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
עֲזָנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב
בְּעֵדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ
גְּדוֹל דָּעָה הַכֵּן
וּפְעֵל וְחַי תְּחַיָּה
טוֹב יִצְרָר כְּבוֹד
לְשֵׁמוֹ מֵאוֹרוֹת
נָתַן סִבְבוֹת עוֹלָם
כְּפָאוֹת אֵל לֵהִי
קְדוֹשִׁים וְחַמְדֵּי
שְׁדֵי תְּמִיד
מִסְפָּרִים כְּבוֹדֵאֵל
וּקְדוּשָׁתוֹ: תִּתְבָּרֵךְ
יְהוָה אֵל לֵהִי נִגְוָה
בְּשִׁמְיָם מִפְעֵל
וְעַל־הָאָרֶץ מִתְחַת
עַל כָּל שְׂבִיחַ
מַעֲשֵׂה יְדִיד וְעַל־
מֵאוֹרֵיאוֹר שִׁינֵי
יִפְאָרְךָ כְּלָה:

הַחֲבִיד לַנֶּחֱם

בְּרַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכָּל כֶּחַ וְנִבְרָה נָתַן בָּרָם
לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תִּבְלָה: מְלָאִים חַיִּים וּמְפִיקִים
נִגְהָה נֶאֱמָה וְזִים בְּבֶל־הָעוֹלָם שְׂמִחִים בְּצִאתָם וְשִׁשִּׁים
בְּבֹאֵם עֲשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכְבוֹד

נותנים לשמו • צהלה ורנה לזכר מלכותו • קרא
 לשמש ויזרח-אור • ראה ותתקן צורת הלבנה:
 שבת נותנים-לו כל-צבא מרום • תפארת וגדלה
 שרפים וחיזת ואופני תקדש:

לא אל אשר שבת מכל-המעשים ביום השביעי
 נתעלה וישב על-כסא כבודו • תפארת עטה
 ליום המנוחה ענג קרא ליום השבת: זה שבת יום
 השביעי שבו שבת אל מכל-מלאכתו: ויום
 השביעי משבת ואומר מזמור שיר ליום השבת:
 טוב להודות ליהוה: לפיכך יפארו ויברכו לאל כל
 יציריו שבת יקר וגדלה וכבוד יתנו לאל מלך יוצר
 כל המנוחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום
 שבת קדש שמך יהוה אלהינו יתקדש ויכרה
 מלכנו יתפאר בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
 על כל-שבת מעשה ידך ועל-מאורי-אור שיוצרת
 יפארה פלה:

תתברך לנצח צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים
 ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים
 ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמעים
 ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם:
 כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים כלם קדושים
 וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם: וכלם פותחים
 את-פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים
 ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים:

אֶת־שֵׁם הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:
וְכָל־ם מַקְבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה
וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוֹת זֶה לָזֶה: לְהַקְדִּישׁ לַיּוֹצֵר
בְּנֵת רֹחַ בְּשִׁפָּה בְּרוּרָה וּבִגְעִימָה קְדוֹשָׁה כָּל־ם
בְּאַחַד עוֹנִים בְּאִימָה וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָהּ צְבָאוֹת מְלֵא כָל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפָנִים וְחַיֹּת הַקִּדָּשׁ בְּרַעֲשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעִמַּת הַשָּׁרָפִים לְעִמַּתָּם מִשְׁבָּחִים
וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָהּ מִמְּקוֹמוֹ:

לֹאֵל בְּרוּךְ גְּעִימוֹת יִתְּנוּ לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם וְמִרוֹת
יֹאמְרוּ וְתִשְׁבָּחוּת יִשְׁמְעוּ בִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם
וְקְדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה תְּחִלּוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת
זוֹרֵעַ צִדְקוֹת מְצַמֵּחַ יִשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא
תַּהֲלִיחוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמִּתְחַדֵּשׁ בְּמִוֹבוֹ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית בְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים בִּי
לְעוֹלָם תְּמִיד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אֶתְהַבֵּת עוֹלָם אֶתְהַבְּנוּ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוֹלָה
וְיִתְּרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ בַּעֲבוּר
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּחָנוּ בְּךָ וְתִלְמִדָם
חֲבָן חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם בֶּן הַחַיִּי
וְתִלְמִדָנוּ: אָבִינוּ אֵב הַרְחֵקֵן הַמִּרְחָם רַחֵם־נָא עָלֵינוּ

וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין וְלִהְיוֹת כְּכֹל לְשִׁמְעַת לְלִמּוֹד וּלְלַמֵּד
 לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ
 בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וַיַּחֲד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ וְלֹא־נִבְוֹשׁ
 וְלֹא־נִכְלָם וְלֹא־נִכְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ
 הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּמַחֲנוּ נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ:
 וְנִרְחַמֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִסְדִּיקְךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נָצַח
 סִלָּה וָעֶד: מְהֵרָה וְהִבֵּא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מְהֵרָה:
 וְהַבִּיאֵנוּ לְשְׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ: וְשִׁבּוֹר עַל
 הַגּוֹיִם מֵעַל צִוְּאָרֵינוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מִתְּהֵרָה קוֹמָמוֹת
 לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתָּה וּבָנוּ בְּתוֹרַת מִכְּל־
 עֵם וְלִשׁוֹן וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּבֵּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה
 לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדֶךָ וּלְאַהֲבָה אֶת־שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְשִׁמְעֵנִי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶתְּךָ:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהוָה הִבְרִית אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ
 וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עִד־לְרַבְּךָ: וְיִשְׁנַנְתָּם לִבְיָךְ וּדְבַרְתָּ
 בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמָךָ: חִוּק־שְׁרָתָם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטַמְּפַת בֵּין
 עֵינֶיךָ: ׀ וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 יְהוָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וּלְעַבְדְּךָ בְּכָל־לִבְכֶּם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : י וְנָתַתִּי מִמֶּרֶץ
 אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דִּנְגָה וְתוֹרֵשׁ
 וְיִצְהָרָה : יט וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךְ לִבְהֶמְתְּךָ וְאָכְלָתָה
 וְשִׁבְעַתָּ : כו הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פְּרִיפְתָה לִבְכֶּם וּסְרָתָם
 וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : יז וְחָרָה
 אֶף־יְהוָה בָּכֶם וְעֲצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִמֶּרֶץ
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבֹדְתֶם מִחֶרֶד מֵעַל
 הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : יח וְשִׁמַּתֶּם אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְכֶּם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשֹׁרְתֶם אֹתָם
 לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : יט וּלְמִדְּתֶם
 אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקִיּוּמְךָ : כ וּבִתְבַתֶּם עַל־מְנוּחֹת

בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

כא לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתֶת לָהֶם כִּי־יִי
 הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

לא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : לו דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם זִית עַל־
 כַּנְפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצֵת הַכֹּהֵן פֶּתִיל
 תְּכֵלֶת : לז וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אֶת־
 לִבְכֶּם וְאֶתְרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם זָעִים אֶתְרֵיהֶם :
 ס לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתֵי יְהוָה וְהָיִיתֶם
 קָדְשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם : כא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר

הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם :

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד
ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבל ומזב ויפה
הדבר הזה עלינו לעולם ועד : אמת אלהי עולם מלכנו
צור יעקב מִגֵּן יִשְׁעֵנו לְדֹר ודֹר הוא קים ושמו קים
וכסאו נכון ומלכותו ^(כ"ה ואמנות) לעד קיימת : ודבריו
חיים וקיימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים :
על אבותינו ועלינו על-בנינו ועל-דורותינו ועל כל
דורות זרע ישראל עברה על-הראשונים ועל-
האחרונים דבר טוב וקים באמת ובאמונה חזק ולא
יעבור : אמת שאמה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
מלכנו מלך אבותינו נוֹאֵלֵנו נוֹאֵל אבותינו צורנו צור
ישועתנו פֹּדֵנוּ וּמַצִּילֵנו מֵעוֹלָם הוא שֶׁמֶךְ וְאֵין לָנוּ
עוד אלהים וזאתה סלה :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם
וּלְבְנֵיהֶם אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל-דֹּר ודֹּר : בְּרוּם עוֹלָם
מוֹשְׁבָהּ וּמוֹשְׁפָטֶיהָ וְצִדְקָתָהּ עַד אַפְסֵי אָרֶץ : אמת
אשרי איש שישמע למצותיה ותרתה ודברה ישים
על לבו : אמת אתה הוא אֲדוֹן לַעֲמֶה וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב
רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים : אמת אתה הוא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה
הוא אַחֲרוֹן וּמַבְלֵעָהּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ נוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ :
אמת מַמְצְרִים גְּאֻלָּתֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתֵנוּ : כָּל-כְּבוֹדֵיהֶם תְּרַגֵּת וּבְכוּרָהּ יִשְׂרָאֵל גְּאֻלָּתָהּ

שחרית לשבח

יָסֹס־סוֹף לָהֶם בְּקַעַת וְיָדִים מִבְּעַת וְיָדִים הַעֲבִרָתָם
 מִכֶּסֶף מִיָּם צָרִידֵהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל־זֹאת שִׁבְחוּ
 אֲחֻבִּים וְרוֹמְמוּ לֹאֵל וְנָתַנוּ יָדִידִים וּמְרוֹת שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבְּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל מִי וּמִיָּם: רַם
 וְנִשְׂא גְדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גְּאִים עַד אֶרֶץ וּמִגְבִּית
 שְׁפִלִים עַד־מְרוֹם מוֹצִיא אֲסִירִים פּוֹדֶה עֲנִיִּים עוֹזֵר
 רַלִּים הַעֲוִנָה לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל בַּעַת שׁוּעִם אֱלֹהֵי: תְהִלּוֹת
 לֹאֵל עֲלִיּוֹן גְּאֻלָּם בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ מִשְׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לָךְ עֲנֵי שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֶם:
 מִי־כִמְכָּה אֲבֹאֵלִם יְהוָה מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נוֹרָא
 תְהִלַּת עֲשֵׂה | פֶּלֶא:

שִׁירָה, חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאֻלִּים לְשִׁמְךָ תְּגִדּוֹל עַל־שְׁפַת
 תִּים יָחַד כָּלֶם חֲדָו וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה |
 יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר גְּאֻלָּנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:
 אֲדֹנֵי שְׁפָתֵי הַפִּתּוּחַ וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא * אֵל עֲלִיּוֹן * גּוֹמֵל חֲסִדִּים מוֹבִים
 קֶנֶה הַכֹּל * וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמִבְרִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
 בְּיָמֵינוּ וְכֵן לְמֵימַי קֹדֶשׁ חֲסִדִּים וְחֲבִיבֵי בִּסְפָר חֲסִידִים לְמַעַן שְׁמוֹ אֱלֹהִים חֲסִידִים:
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַגֵּן אֲבֹתֶיךָ:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַדְּנֶה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
 מִי מוֹרִיד הַשֶּׁלֶל: מִיּוֹד מְשִׁיב רִיחַ וּמוֹרִיד הַתֶּשֶׁבַע:
 מְכַלְכֵּל מַיִם בַּחֲסֵד מַתִּיה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים מוֹכֵה נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
 וּמְסִיר אֲסִירִים וּמַקְּדֵם אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר * מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָה
 וְעִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מַתִּיה וּמַתִּיה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 בְּיָמֵינוּ מִי כְמוֹךָ אֵל הַחֲסִדִּים וְזוֹכֵר יִצְחָק לְמֵימַי בְּרַחֲמִים:
 תִּתְּנָנוּ אַתָּה לְחַסְיוֹת מַתִּים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַתִּיה הַמַּתִּים:

נחמה ק"ץ לומר זכ :

נְקַדֵּי יִשְׂרָאֵל וְנַעֲרִיצֶךָ בְּנֹעַם שִׁיחַ סוּד עֲרִפֵּי תַדְשׁ הַמַּשְׁלֵשִׁים לָךְ
קִדְשָׁה בְּכַתוּב עַל יַד גְּבִיאָה וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר *
קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : אִזּוּ
בְּקוֹל הָעֵשׂ גְּדוֹל אֲדִיר וְחוֹק מַשְׁמִיעִים קוֹל מְהִנְשָׁאִים לַעֲמַת
הַיִּשְׂרָאֵלִים לַעֲמַתָּם מַשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים * בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :
מִמְּקוֹמָהּ מִלִּפְנֵי תוֹפִיעַ וְתַמְלוּךְ עָלֵינוּ בִּי מַחֲבִים אֲנַחְנוּ לָךְ מְתִי
תַמְלִיךְ בְּצִיּוֹן בְּקְרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : תִּשְׁכַּחַן תַּתְּגַּדֵּל וְתַתְּקַדְשׁ
בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירָה לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאִינָה
מַלְכוּתָהּ בְּדִבְרֵי הָאֱמוּנָה בְּשִׁירֵי עֲזָה עַל יְדֵי דָוִד מִשִּׁיחַ צְדָקָה :
יִמְלֶךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר חֲלִלוּתָהּ :

אָתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁבְחָה קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם וְחֲלִלוּךָ סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הָאֵל הַקְדוֹשׁ : (כ"ח הַסֵּלָה הַקְדוֹשׁ) :

יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתְנַת חֲלָקוֹ בִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קִרְאָת
לוֹ בְּלִיל תַּפְאָרַת בְּרֹאשׁוֹ נִתְּתָ לּוֹ * בְּעַמְדוֹ
לִפְנֶיךָ עַל הַר־סִינִי וְשִׁנִּי לַחַת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ
וְכַתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שָׁבֶת וְכֵן כָּתוּב בְּרִוְרָתָהּ :
וְשִׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשָּׁבֶת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשָּׁבֶת לְדוֹתֵם
בְּרִית עוֹלָם : בְּיָנִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעַלְמֵי־כִּי
שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבֶת וַיִּנָּפֶשׁ :

וְלֹא נָתַתּוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא הִנְחִלְתָּ
מַלְכֵנוּ לְעוֹבְדֵי אֱלֹהִים וְגַם בְּמִנוּחֵנוּ לֹא יִשְׁכְּנוּ
עַרְלִים כִּי לְיִשְׂרָאֵל עֲמָהּ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה לְזֶרַע יַעֲקֹב
אֲשֶׁר־בָּם בְּחֵרְתָּ :

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתָהּ שׁוֹמְרֵי שָׁבֶת וְקוֹרְאֵי עֲנִי עִם מַכְרֵשִׁי
שְׁבִיעַ

שחרית לטבת

שְׁבִיעִי • כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָה • וּבְשִׁבְעֵי רִצְיָתָ בּוֹ
וּמִקְדָּשָׁתוֹ חֲמִדַת יָמִים אֹתוֹ קִרְאָתָ •

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • רָצָה נָא בְּמִנּוּחֵתָנוּ קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ • שְׁבַעֲנוּ

מִטּוֹבָה וְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְסֹהַר לִבֵּנוּ לַעֲבֹדֶךָ
בְּאַמֶּת • וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שִׁבְתָּ

קִדְּשֶׁךָ • וְנִנּוּחוֹ בּוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ • בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מִקִּדְּשֶׁךָ הַשִּׁבְתָּ •

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל • וְלִחְפֹּלָתָם שְׁעָה • וְהַשִּׁב הַעֲבוּתָה
לְדָבִיר בִּיתָךְ וְאִשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְהַפִּלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרִצּוֹן וְהִנֵּי
לְרִצּוֹן תִּסְמֹד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ •

נִרְאֵם חֹדֶשׁ וְלַחֹדֶשׁ סֵל מוֹעֵד •

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵנוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיַרְאֶה וְיַרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד
וְיִזְכֹּר • וְיַרְוֶנּוּ וְיַקְדִּינּוּ וְיַכְרוֹן אֲבוֹתֵנוּ וְיַכְרוֹן מִשִּׁיחַ בְּיָדֶיךָ

זָכְרֶךָ וְיַכְרוֹן וְיִשְׁלָמִים עִיר קִדְּשֶׁךָ וְיַכְרוֹן כָּל־עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְחַסְדִּים וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

הַזֶּה • וְזָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה • וְיַקְדֵּנוּ בּוֹ לְזָכְרֶךָ • וְהוֹשִׁיעֵנו
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים • וּבְדָבָר יִשְׁעָה וְיַחֲסִים חַסֵּד וְחֶסֶד וְנַחֲמֵנוּ וְנַחֲמֵנוּ עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו
כִּי אֱלֹהֶיךָ עֲצִיבֵנו • כִּי אֵל מֶלֶךְ כָּבוֹד וְכָבוֹד אַתָּה •

וְתִתְּנוּנָה עֲצִיבֵנו בְּשׁוֹבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּפַחֵד
שְׁבִיעֵתוֹ לְצִיּוֹן •

מִזְדִּים אֲנִיחֵנו לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵנוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צֹד חֲסִידֵינוּ יִשְׁעֵנו
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִדְּהָ לָּךְ

וְנִסְפָּר תִּהְיֶינָה עַל חֲסִידֵינוּ
בְּהִלָּה וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַמְּקִדִּים לָּךְ
וְעַל נִסְיָה שְׁבַעֲנוּ יְיָ עֲמָנוּ וְעַל

שְׂאֵי מִזְדִּים לָּךְ בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּפַחֵד
שְׂאֵי מִזְדִּים לָּךְ בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּפַחֵד
שְׂאֵי מִזְדִּים לָּךְ בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּפַחֵד

נפלאותיה וטובותיה שפגלגעת שרב ובקר וצדקתם הטוב כי לא יכלו
רחמיה ותקנתם כי לא יתמו חסדיה כי מעולם קיונו לה :

בשבת חנוכה אומרים כמן ועל דגסים :

ועל הדגסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

בימי מהתנודו בדידותו כהן גדול חשמונאי ובניו בישעמיה מלכותו
הרשעה על עמך ישראל להשמידם תורתה וליהבירם מתוך רצונה
ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את דרכם בנת את
דינם נקמת את נקמתם מחרם גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים
וקטנים ביד גדולים ורשעים ביד צדיקים ונדים ביד עומקי תורתה ולה
עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה
ופרקן בחיום הזה ואמר בך באו בנה לרביר ביטה ופנו את היכלך
וטהרו את מקדשך ותדליקו נרות בהצרות גדולה וקבעו שמענו ימי
תנבא אלו לתודות ודלל לשקף הגדול :

על פלם יתברך ויתרום ויתעשר שמה מלפני סמיד לעולם ועד :

כח וכתוב לחיים טובים ברחמיך :

ובלתי חיים יורה סלה ויהללו שמה הגדול לעולם כי טוב האל
ישועתנו ונורתנו סלה האל הטוב : ברוך אתה יהוה הטוב שמה
ולה נאה לתודות :

לשון אלהינו נאלי אבותינו ברכנו בברכה המישראלית בתורה הברכה
על ידי משה עבדך האמנה מפי אהרן ובניו בנעים עם
קדושה באמור : ברכה יהוה וישמחה : יא יאר יהוה : פניו אליה וירבה : יא
ישא יהוה : פניו אליה וישם לה שלום : יא

שנים שלום טובה וברכה חיים חן נחמד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך ברכנו אבינו בלעז באר פנה כי באור פנה נחם
לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת הסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים
ושלום וטוב בעיניך לכה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בישלומה :

ובספר חיים ברכה ושלום וברכה טובה וישועה ונחמה ונחמה טובה נברך ונברך
לפניך ונחמה בית ישראל לחיים טובים ושלום :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בישלום :

שחרית לשבת

יהוה לרצון אברכי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :
אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולתקללי גפשי תדום וגפשי
בעפר לכל הודעה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכלי
החושבים עלי רעה מנדה דבר עצתם וקולל מרשבתם : יהוה במין לפני
רוח ומלאה יהוה דעה : למען ירצון ידיך הישעיה ימנה וגנני : עשה
למען שמה עשה למען ימנה עשה למען תורתך עשה למען תרשקה :
יהוה לרצון אברכי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי : עשה שלום
(כח השלום) בברוכיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן
ימי רצון שלפניך יהוה אלהי אבותינו שנקנה בית המקדש בנתינתו בנטי
ומן חלקנו בתורתך :

היום יום שבת קדש שבו היו חללים אפרים בבית המקדש :

מזמור שיר ליום השבת וכו' קריש יתום :

אתה הראת לדעת פי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו :
מלכותך מלכות כל-עלמים וממשלתך בכל-הדור ודור :
יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך לעלם ועד : יהוה עז לעמו
יתן יהוה ויברך את-עמו בשלום :

משפחת סלון יאמרו סקל :

ידי בנסע הארץ ויאמר משה קומה : יהוה ופאצו איביה ונגסו
משנאיה מפניה : כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם :
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו :

ברוך שמייה דמרא עלמא בריך בתוך ואתרך יהא רעותך עם
עמך ישראל לעלם ופארקן ימנה אחי לעמך בבי
מקדשך : ולא ממנוי לנא משוב נחורך ולקבל צלותא ברהמין
יהא רענא נדמך דתודיק לן חיון בטיבו ולחוא אנא פקידא בנו
צדיקא למרחם עלי וממנר יתי נית כלדי די ודי לעמך ישראל
אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא אנת היא שליט על כלא אנת
היא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך היא אנא עבדא
דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמי דיכר אורייתיה : בכל
עין ועדן לא על אגש רחיצנא ולא על בר אלהין סביבנא :
אלא באלתא דשמיא דהוא אלתא קשום ואורייתיה קשום :

(גביאוד)

(א. דמסד ד. ט. ב. סהלים קסח ע. ב.) סה סה ט.

תְּבִיאֹדוּ קְשׁוּט * וּמִקְנֵא לְמַעַבְד מִבֶּן וּקְשׁוּט בֵּיה אָנָּה רְחִין :
 וְלִשְׁמִיה קְדִישָׁא יִקְרָא אָנָּה אִמֵּר הוֹשְׁבֵתָן יְהֵא רַעְנָא קְדֻשָּׁה
 דְּתַפְתַּח לְבָאֵי בְּאוּרִיתָא וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאֵי וְלִבָּא דְּקֵל
 עֲסָד יִשְׂרָאֵל לְמַב וְלַחֲיִין וְלִשְׁלָם :

ס"ז וקסל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד :

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קְדוֹשׁ נוֹרָא שְׁמוֹ :

וְאִמֵּר ס"ח גְּדִלּוֹ לִיהוָה אֱתֵי וּגְרוּמָמָה שְׁמוֹ יְתִדּוּ :

וקסל ענין :

לְךָ יְהוָה תִּגְדֹּלָה וְתִנְבֹּרָה וְתִתְפַּאֲרַת וְתִנְצַח וְתִתְחַד כִּרְכֵּל
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְהוָה תִּמְלֹכָה וְתִמְתַּנַּשׂא לְכֹל לְרָאשׁ :
 חֲמִמּוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתִשְׁתַּחֲוּוּ לְחַד קְדָשׁ בִּירְקוֹדֵשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :
 עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפַּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא :
 שְׁמוֹ שְׁלִמְלָה מְלָכִי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : בְּעוֹלָמוֹת
 שְׁבָרָא הָעוֹלָם הוּא וְהָעוֹלָם תָּבֵא : בְּרָצוֹנוֹ וּבְרָצוֹן יִרְאִיו וּבְרָצוֹן
 כָּל־עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל : צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל־תְּבָרִיּוֹת אֱלֹהִים
 כָּל־הַנִּפְשׁוֹת : הַיּוֹשֵׁב בְּמִדְבָּרֵי מִרוֹם הַשׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שְׁמֵי קָדָם :
 קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּפָּא הַקְּבוּד : וּבִבְנֵי יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ
 בְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַי : וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ בְּכִתּוּב :
 שִׁירוּ לְאַלֹהִים זָמְרוּ שְׁמוֹ סֵלֹו לְרֹכֵב־בְּעֶרְבוֹת בֵּיה שְׁמוֹ וְעֲלִזּוּ
 לְפָנָיו : וְנִרְאֵהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֶל גְּוָהוּ בְּכִתּוּב : כִּי עֵין בְּעֵין
 יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן : וְנֹאמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה וְרֵא וְרֵא כָל־בָּשָׂר
 יִתְחַד כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר :

אָב הַרְחִימֵם הוּא יִרְחֵם עִם עַמּוּסִים וְיוֹכָד בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל
 נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הַרְעוֹת וְיַגְעַר בִּגְזַר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים
 וְיַחֲזֹן עֲלֵינוּ לְפָלִיטַת עוֹלָמִים * וְיַמְלֵא מִשְׁאֲלֵינוּ בְּמַדָּה טוֹבָה
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים : וְיִשְׁחַד

מזכה וכלכלה ולחם לאכול ובגד ללבוש ועשר וכבוד ואריכות
ימים בתורתך ובמצותיך ושכל ובינה להבין ולהשפיר עמך
סודותיך והפק רפואה שלמה לכל מקאובינו ותברך כל מעשה
ידינו ותגזור עלינו גזרות טובות ישועות ונחמות ובטל מעלינו
כל גזרות קשות ורעות ותן בלב מלכות ויועציו ושריו עלינו
למזכה אמן וכן יהי רצון :

דחו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי ותאלי :

ואני תפילתי לך. יהיה עת רצון אלהים בך בתפלתך ענני
באמת ישעך : ברכ שמו

ויעזור ויגן וישע לכל בתחוסים בו ונאמר אמן. הכל קבו גדל לאלהינו
ותנו כבוד לתורה כהן קרב יעמוד (פס) תבא :

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בך שנתן :

פא ואמם מדברים בידה אלהים היום בלכם היום :

נרבה כבודו לפני ברכו את יהודה המברך :

וסקל שני ברוך יהיה המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יהודה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יהודה נתן התורה :

אמר הקדוש מנחם :

ברוך אתה יהודה אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת
ותני עולם נטע בתוכנו ברוך אתה יהודה נתן התורה :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (פס) בעבור שעלה לתורה
לכבוד חכום ולכבוד התורה (נ"ס) ולכבוד הרגל. (נ"ס) ולכבוד יום הדין) בעשר
זה הקדוש ברוך הוא ישמרה ויחילה מכל צרה וצוקה ומכל נגע וחסלה (נ"ס) ויכתבה
וידממה לחיים טובים בזה יום הדין) ויעלה ברכה והעלה בכל מעשה ידיו (נ"ס) ויכת
לעלה לרגל) עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן :

לילגמ מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך
את האשה הולדת (פס) (עם בנה הגדול לה במול טוב) (עם בתה הולדת
הגדולה לה במול טוב ויקרא שבה בישראל מ"ס) בעבור שבעלה נדר לצדקה
בערם בשכר זה (לגמ יעלה לתורה ולחופה) (לגמ יעלה לחופה) ולמעשים
טובים ונאמר אמן :

לשבת

לחול מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך
את החלה (פס) בעבור (פס) נדר לצדקה בעבור (לגמ יעלה לתורה) (לגמ יעלה לתורה) :
שבת הוא מלוקק ורפואה קרובה לבוא ונאמר אמן :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך

שחרית לזיבת

2002

לפניה ב"י שבך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא ירמיה
הנחלה (פ"ט) בעבור (פס"ט) נדר לצדקה בעבורו (לנקט בעבורה) • בשם
זה הקב"ה ימלא רחמים עליו להחליט ולרפאותו ולהחיותו (לנקט עליה
להחיותו ולרפאותו ולהחיותה) וישלח לו (לך) כמדה רפואה שלמה כן
השמים למי"ח אבריו וסמ"ה נדיו (לנקט בכל אבריו ועיניה) בתוך שאר חולי ישראל
רפואת רגשם ורפואת ארץ ונאמר אמן :

ברכה בגומל

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְתַנְבִּים טוֹבוֹת שְׂמֵחָנוּ מִיּוֹם הַיּוֹם :

ושנין אחרי מי שגמלה טוב הוא יגמלה כל טוב סלה :

מי שחטט בא'ע לבר מלכה ילמד :

אֲבָרְךָ אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׂפַטְרֵנִי מֵעַנֵּשׁ הַלֵּוֹה :

קודם הקריאה למפגש אומר תנאי קרייז

והמגניבין הס"ח להראות הכחז נט"ו כל אדם ישחול לקרנ עלמו לחינה כדי שיוכל לקרנ נט"ו
שחונז בססר חורה נט"ו תננה בססר חורס * וילמד :

תורה • וילמד :

וְזֹאת חֲתֻמָּתָהּ אֲשֶׁר-שָׁם מִשָּׁה לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

עֲרִיטִים הֵיא לְמַחֲזִיקֵם בָּהּ וְהוֹמָכִיהָ מֵאִשֶּׁר : דְּרָבִיהָ דְּכִרְיָנָעֻם וְכֹל
נְחִיבֶיהָ שְׁלֹם : אֶרֶךְ יָמִים בְּיָמֶיהָ בְּשִׁמְאֹתָהּ עֵשֶׂר וְכְבוֹד : יִדְּתָה
רַפִּץ לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל הַלֵּל וְהָאִדִּיר :

רפ"ז לבען צדק גגדיל תורה זאגד :

צרכי הסערה לפניה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּתוֹר
בְּנִיאוֹת מִלְכִּים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים
בְּאַמֶּת בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹתֵר בַּתּוֹרָה וּבַמַּשָּׁה
עֲבָדוֹ וּבַיִּשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבַנְּבִיאֵי הָאֱמֶת וְצִדִּיק:

ולאחר הסעודה מנוד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כְּלֵהָעוֹלָמִים צַדִּיק
בְּכָל־תְּדוּרוֹת הָאֵל הַנָּאֵם הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמִּדְבָּר וּמַקְנִים
שְׂבִל־דְּבָרָיו אִמֶּת וְצֶדֶק: נֶאֱמַן אַתָּה הוּא יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמַר
דְּבָרֶיךָ וְדַבֵּר אֶת־מִדְּבָרֶיךָ אַחֲרָיִם לֹא־יֵשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ
נֶאֱמַר* (ו' ורחמן) אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ הָאֵל הַנָּאֵם בְּכָל־דְּבָרָיו:

(*) פני כדורי חבל

778

* כלל מעט מליך בלאר מעין חתים סמוך לחתום וכן הוא נרמז'ם בסדר הסגל ובאגודתם ובארץ
בטח טובע ותקנה הוא מעט מליך ונרמז'ם כהן טבח לאר באר כנס.

שחרית לשבת
 קא
 רחם עלינו כי היא בית חינוך * ולעלות נפש תושבע
 ותשמה במהרה בימינו : ברוך אתה יהוה משמח
 ציון בקנניה :

שומחנו יהוה אלהינו באלהינו הנביא עבדך * ובמלכות בית
 דוד משיחך * במהרה יבא ויגל לבנו * עלפסא לא
 יושב זר * ולא ינהלו עוד אתרים את כבודו כי בשם קדשך
 נשבעת לו שלא יקבה נרו לעולם ועד : ברוך אתה יהוה
 מלך דוד : כמסור בת"כ במנחה ובס"ב ובמנחת יוסף מס"ב כחן :

בשבת

על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים ועל-יושם השבת הזה
 שנתת לנו יהוה אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד
 ולתפארת * עליהכל יהוה אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים
 אותך יתברך שמה בפי כלמי תמיד לעולם ועד : ברוך אתה
 יהוה מקדש השבת :

בשלוש רגלים

על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים ועל-יושם (בשבת השבת
 הזה ועל יום רגל

דמצות הזה | השבעות הזה | הספוד הזה | שמיני עצרת הזה |
 ועל-יושם טוב מקרא קדש הזה * שנתת לנו יהוה אלהינו
 (בשבת לקדשה ולמנוחה) לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת
 עליהכל יהוה אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך * יתברך
 שמה בפי כלמי תמיד לעולם ועד : ברוך אתה יהוה מקדש
 (השבת ו) ישראל והזמנים :

בראש השנה

על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים ועל-יושם (השבת הזה ועל
 יום) הזקרון הזה ועל-יושם טוב מקרא קדש הזה * שנתת לנו
 יהוה אלהינו (בשבת לקדשה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת * עליהכל
 יהוה אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך * יתברך שמה
 בפי כלמי תמיד לעולם ועד : ברוך אתה יהוה מקדש
 (השבת ו) ישראל והזמנים :

ברוך

יהוה

שחרית לשבת

ברוך אתה יהוה מלך על כל־הארץ מקדש (השבת ח) ישראל
יוזם הזכרון :

בצום כפור

על־התורה ועל־העבודה ועל־הנביאים ועל־יוזם (השבת הזה ועל
יום הכפרים הזה * ועל־יוזם סליחת העון הזה ועל־יוזם מקרא
קדש הזה שנתת־לנו יהוה אלהינו (לקדושה ולמנוחה) לסליחה
ולמחילה ולכפרה לכבוד ולתפארת * על־הכל יהוה אלהינו
אנחנו מודים לך * ומברכים אותך * יתברך שםך בפי כל־חי
תמיד לעולם ועד * ודברך מלפניו אמת וקיים לעד : ברוך אתה
יהוה מלך מזהל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל *
ומעביר אשמותינו בכל־שנה ושנה מלך על־כל־הארץ מקדש
(השבת ח) ישראל יוזם הכפרים :

יקום פורקן מן שמיא תנא וחסדא ורחמין ותיין
אריבין * ומזונא רויחא וסיעתא דשמיא ובריות
גופא * ונהורא מעליא זרעא חיא וקיימא * זרעא די
לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא : למרנן
ורבנן חבורתא קדישתא די בארעא די־ישראל ודי
בבבל לרישי בלה ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא
גלדיני דבבא : לכל־תלמידיהון * ולכל תלמידי
תלמידיהון * ולכל־מן דעסקין באורייתא * מלכא
דעלמא יברך יתהון ויפיש תיהון ויסנא יומיהון ויתן
ארבא לשניהון * ויתפרקון וישתוביון מן כל־עקא ומן
כל־מרעין בישינ מרן די בשמיא יתא בסעדיהון * כל־
זמן ועדן ונאמר אמן :

יחיד כחמסל מיט צדק נומר יקום פורקן זכ ולא מי שברך :

יקום פורקן מן שמיא תנא וחסדא ורחמין ותיין
אריבין ומזונא רויחא וסיעתא דשמיא ובריות

שחרית לשבת

נופא ונהדרא מעליא זרעא תנא ומנא * זרעא די לא
 יפסוק ודי לא יבטול מפתנמי אורייתא : לכל קהלא
 קדישא הדין * רברביא עם זעריא טפלא ונשיא *
 מלכא דעלמא יברך יתבון ויפיש חייבון ויסגא
 יומיכון * ויהן ארכא לשניכון * ותתפרקון ותשתובון
 מן בלעקא ומן בלמרעין בישיין : מרן די בשמיא
 יהא בסעדכון בלזמן ועדן ונאמר אמן :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל
 הקהל הקדוש הזה * עם כל קהלות הקדש * הם ונשיהם
 ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם * ומי שמיחדים בתי כנסיות
 לתפלה * ומי שבאים בתוכם להתפלל * ומי שנותנים יד למאור
 ויון לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים וכל מי
 שעוסקים בצרכי צבור באמונה : הקדוש ברוך הוא ישלם
 שבתם ויסור מהם כל מחלה * וירפא לכל נופם ויכלה לכל
 עונם וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל
 אמינם ונאמר אמן :

תקנת אמירת תהלים בצבור

זה איזה שנים אשר בכמה קהלות ישראל, הן בבתי כנסיות
 מתפללי גוסס אר"י והן בשאר בתי כנסיות, יסדו לומר בכל יום אחר
 הפלת שחרית שיעור תהלים כפי שמתחלק לימי החדש, ואומרים ק"י
 אחריו.

ובכל שבת קדש שמברכים בו החדש אומרים בהשכמה, קודם
 התפלה, כל התהלים וק"י אח"ז, ואם יש חיוב — יא"צ או אבל —
 אומרים ק"י אחר כל ספר.
 וגם בש"ק שלפני ר"ה נוהגין כן.

לוח לקביעות ההדשים

לדעת החרדים המלאים לעולם והחסרים לעולם

ניסן • סיון • אב • תשרי • שבט • אדר ראשון • (במשכנח) • מלאים לעולם • ר"ל של י"ז יום • אייר • תמוז • אלול • סבת • אדר • (הסמוך לניסן) • חסרים לעולם • ר"ל של כ"ט יום • חשוון • כסליו • סעמים שנים מלאים • ולא נקראת השנה שלימה • ופעמים שנים חסרים • ולא נקראת השנה חסירה • ופעמים שחשוון חסר וכסליו מלא • ולא נקראת בסדרה ר"ל שינוי הסדשים על הסדר מלא וחסר מלא והסר :

לדעת החרדים שלעולם אינם ר"ח כ"א יום אחד ואותם שלעולם הם שני ימים

ניסן • סיון • תשרי • שבט • לעולם ר"ח יום אחד כלכל • אייר • תמוז • אלול • חשוון • אדר • ואדר • לעולם ר"ח ב' ימים • כסליו וסבת • לפעמים ב' ימים ולפעמים יום א' כלכל • כיצד כשחשוון וכסליו שנים מלאים אז יסיו כסליו וסבת ב' ימים ר"ח • וכסליו שנים חסרים אז לא יסיו כ"א יום אחד • וכסליו אחד חסר ואחד מלא אז יסיה כסליו יום א' ר"ח וסבת ב' ימים :

לדעת הימים הראויים לקבוע בהם ר"ח ולא בוולחם • וה יובן

כן יום השני של ר"ח שהוא ראשון לחודש וניקב לחשבון

ניסן • אנה"ז • אייר • גנה"ז • סיון • גנה"ז • תמוז • אנה"ז • אב • גדו"ז • אלול • אנה"ז • תשרי • גנה"ז • חשוון • גנה"ז • כסליו • אנה"ז • סבת • אנה"ז • שבט • גנה"ז • אדר • גנה"ז • וכשהשנים משונות • אדר ראשון • גנה"ז • אדר שני • גנה"ז :

סימני השנים הפשוטות והמעוברות

סימן לפשוטות : בש"ה • בח"ג • גכ"ה • הש"א • הב"ז • דש"ג • זח"ג :

סימן למעוברות : בש"ז • בח"ה • גכ"ז • הש"ג • הח"א • זש"ה • זח"ג • פירוש האות הראשונה יורה על יום השנה שבו סוקבת ר"ה • והאות השני מורה על השנה אם היא שלמה או חסירה או כסדרה • והאות הג' יורה על יום קביעות ר"ח ניסן וספת :

סימן לראשי חדשים של כל השנה

ראשי חדשים לעולם הם סדורים על סדר ימי השנה • כיצד הרי שסימן השנה הפשוטה ד"מ דש"ג • כנה ידעת מסימן זה שחשוון וכסליו שנים מלאים ור"ח תשרי גיום שנת • לכן תדע שחשוון גיום א' ב' • וכסליו ג' ד' • סבת ה' ו' • וסבת ז' • אדר א' ב' • ניסן ג' • אייר ד' ה' • סיון ו' • תמוז ז' א' • אב ב' • אלול ג' ד' • וכמוהו אם סימן השנה המעוברת ד"מ זח"ג • הרי ידעת שחשוון וכסליו שנים חסרים וסיהיה ר"ח הוא ר"ח תשרי גיום שנת • לכן תדע שחשוון גיום א' ב' • כסליו ג' • סבת ד' • סבת ה' • אדר ראשון ו' ז' • ואדר שני א' ב' • ניסן ג' • אייר ד' ה' • סיון ו' • תמוז ז' א' • אב ב' • אלול ג' ד' • וכן על דרך זה לעולם : ר"ה וסוכות גנה"ז • יום כפור גנה"ז • (וכמוהו העניית אחרת אלף שאם חל בשבת יוקדם ליום ה') • תנוכה אנה"ז • צום עשרה בטבת אנה"ז • פורים אנה"ז • פסח אנה"ז • (וכמוהו צום שבעה עשר בתמוז ותשעה באב • אלף שאם חל בשבת קדמו ליום א') • עצרת והושענא רבה אנה"ז :

סימן לקביעות המועדים מימות הפסח

א"ת סי' גיום א' של פסח יתחל לעולם הפסח ב"ב :

ב"ש סי' גיום ב' של פסח יתחל לעולם שטפות :

ג"ר סי' גיום ג' של פסח יתחל לעולם ראש השנה :

ד"ק סי' גיום ד' של פסח יתחל לעולם קריאת התורה הוא שמחת תורה :

ה"צ סי' גיום ה' של פסח יתחל לעולם לום כפור :

ו"פ סי' גיום ו' של פסח חל פורים שבער :

פ"ג סי' גיום ז' של פסח יתחל לעולם ל"ג בעומר :

סדר ההפצרות שיש בהם חלוקי מנהגים

בראשית — כה אמר גו' — יגידיל תורה ויאדיר.

נח — רני עקרה גוי — אמר מרחמך ה'.

יִירָא — ואשה אחת גו' — ותשא את בנה ותצא.

ויצא — ועמי תלואים גוי — על תלמי שדי. ויברח יעקב גוי ובאשה שמר. ובנביא העלה גוי ובנביא גשמר.

וישלח — חזון עובדי גוי

וישלח — חזון עובדי גר

שמות — הבאים ישרש ג'.

בשלח — ודבורה אשה נביאה גר.

יתרו — בשנת מות גר' — זרע קדש מצבתה.

בי תשא — וישלח אחאב גר.

ויקהל — וישלח המלך שלמה בן-דוד

מסודי — ותשלם כל המלאכה ג'.

צו — כה אמר ה' גר — אבדה האמונה ונכרתה מפיחם. כה אמר ה' אל יתהלל גר

(ומדלגין הפסוקים שבינתיים).

שמיני – ויוסף עוד דוד גי' – וילך כל העם איש לביתו.

אחרים — הלא כבני כושיים גוי.

הַדְּרוֹשִׁים — וַיְהִי דְבַר ה' בְּגֵ' הַלְדְּרוֹשׁ אוֹתִי אַתֶּם בָּאִים בְּגֵ'.

בדג - ונאמר ירמיה גר ארץ זבת חלב ודבש.

מקטן — שמעון דבר ה' גר' — אלסיד יהודה, אם חשוב — ובו יתהללו.

ראה — ענין סוערה גו. — אם הוא שבת ר"ח אומרים הפסטר שר"ח ואז מוסיפין

בהפסודת ש"פ כי תצא עני סוערה גו. אם הוא שבת ער"ח מפסדין עני

סוקרת ומוסיפין פסוק ראשון ואחרון של הפסרת מחר חודש.

כי תצא — עיין לעיל פ' דאח.

האזינו — וידבר דוד גי' ונדחית מפני הסמרת ש"ת.

שִׁית — שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל גִּי' — וּמוֹשְׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם. מִי אֵל כְּמוֹךָ גִּי'.

מופת גמלים — וזהו דבר ה' אל יונה גר' — ובהמה רבה. מי אל כמוך גר'.

מנחת יונה - ויהי עמו חן וחסד - לדוד עבדו ולישראל עמו.

ש"י"ח ומחר חדש — אחד המטרת ש"י"ח אומרים מסוק ראשון ואחרון של המטרת

מתר חדש.

ס' שקלים — ויכרות יהוידע גר'.

ס' זכור — כה אמר ה' צבאות פקדתי גר'.

פ' פרה — ויהי דבר ה' בו' — אני ה' דבורתי ועשיתי.

ס' החדש — כה, אמר גר בראשון באחד לחדש גר — עולת תמיד.

אם הוא ר"ח או ע"רית אומר את הפסוק החדש מסוק ראשון ואחרון של

המסרת שריח או מ"ח.

שבת הגדול — מפטירין וערבה רק בשבת הגדול שחל בע"פ.

לוח המולדות ומועדים

שנה	יום	חודש	מספר	שם
ה'תש"ב	א	ב	12	ב
ה'תש"ג	א	ב	13	ב
ה'תש"ד	א	ב	14	ב
ה'תש"ה	א	ב	15	ב
ה'תש"ו	א	ב	16	ב
ה'תש"ז	א	ב	17	ב
ה'תש"ח	א	ב	18	ב
ה'תש"ט	א	ב	19	ב
ה'תש"י	א	ב	20	ב
ה'תש"י	א	ב	21	ב
ה'תש"י	א	ב	22	ב
ה'תש"י	א	ב	23	ב
ה'תש"י	א	ב	24	ב
ה'תש"י	א	ב	25	ב
ה'תש"י	א	ב	26	ב
ה'תש"י	א	ב	27	ב
ה'תש"י	א	ב	28	ב
ה'תש"י	א	ב	29	ב
ה'תש"י	א	ב	30	ב

תש"ב

תשרי — יום א' בוקר
יום הכפורים
חג המסכות
שמיני עצרת
שמחת תורה
חשוון — יום א' בוקר
כסלו — יום ד' בוקר
י"ד כסלו
י"ט כסלו
חנוכה
סכת — יום א' בוקר
עשרה בטבת
שבט — יום ז' בוקר
חמשה עשר בשבט
אדר — יום א' בוקר
פורים
ניסן — יום ג' בוקר
פסח עירוב תבשילין
אייר — יום א' בוקר
פסח שני
ל"ג בעומר
סיון — יום ו' בוקר
שבועות עירוב תבשילין
תמוז — יום א' בוקר
י"ג תמוז
שבעה עשר בתמוז
אב — יום ב'
תשעה באב
חמשה עשר באב
אלול — יום א' בוקר
ח"י אלול

תש"ג

ה'תש"ג	א	ב	6	5	2
ה'תש"ג	א	ב	7	49	2
ה'תש"ג	א	ב	8	33	3
ה'תש"ג	א	ב	9	17	4
ה'תש"ג	א	ב	10	1	5
ה'תש"ג	א	ב	11	45	5
ה'תש"ג	א	ב	12	29	6
ה'תש"ג	א	ב	13	13	7
ה'תש"ג	א	ב	14	57	7
ה'תש"ג	א	ב	15	41	8
ה'תש"ג	א	ב	16	25	9
ה'תש"ג	א	ב	17	9	10
ה'תש"ג	א	ב	18	54	10

תשרי — יום ה'
יום הכפורים
חג המסכות
שמיני עצרת
שמחת תורה
חשוון — יום א' בוקר
כסלו — יום א' ערב
י"ד כסלו
י"ט כסלו
חנוכה
סכת — יום ג' בוקר
עשרה בטבת
שבט — יום ד' ערב
חמשה עשר בשבט
אדר א' — יום ו' בקר
פורים קטן
אדר ב' — יום ז' ערב
פורים
ניסן — יום ב' בקר
פסח
אייר — יום א' בוקר
פסח שני
ל"ג בעומר
סיון — יום ח' בוקר
שבועות
תמוז — יום א' בוקר
י"ג תמוז
שבעה עשר בתמוז
אב — יום א' בוקר
תשעה באב
חמשה עשר באב
אלול — יום א' בוקר
ח"י אלול

נסן לידע סטולד קודט שממדין סטודע:

מִי שֶׁעָשָׂה נֶסִים לְאַבוֹתֵינוּ וְנֶאֱלָל אוֹתָם מִעֲבֹדוֹת
לְחֵרוֹת. הוּא יִנָּאֵל אוֹתָנוּ בְּקֶרֶב. וַיִּקְבֹּץ נַדְקֵינוּ
מֵאַרְבַּע בְּנֵיפּוֹת הָאָרֶץ חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֶאֱמַר אָמֵן:

ראש חודש (פלוגי) ביום (פלוגי) הבא עלינו לטובה:

יחדשנו

(ס' תרא) יור

שחרית לשבת

עה

יְדַבְּרוּ : ח חֲנֻן וְרַחוּם יְהוָה אֲרֶךְ אַפַּיִם וְגָדוֹל (גמל ק) חֶסֶד :
 ט מִזֶּבֶחַ יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו : י יוֹדוּהָ יְהוָה כָּל־
 מַעֲשֵׂיהָ וְחִסְדֶּיהָ יִבְרַכְכָּה : יא כְּבוֹד מַלְכוּתָהּ יִאֱמְרוּ וְגִבּוֹרָתָהּ
 יִדְבְּרוּ : יב לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ וְכְבוֹד חֵדֶר מַלְכוּתוֹ :
 יג מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשָׁלָתָהּ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר :
 יד סוּמָךְ יְהוָה לְכָל־הַנְּפִלִים וְזוֹקָה לְכָל־הַקְּפוּפִים : טו עֵינֵי כָל־
 אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : טז פִּוְחֶה אֶת־
 יָדָהּ וּמַשְׂבִּיעַ לְלִחְתֵּי רָצוֹן : יז צִדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחֹסֶד
 בְּכָל־מַעֲשָׂיו : יח קְרוֹב יְהוָה לְכָל־קְרָאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
 בְּאֵמֶת : יט רָצוֹן יִקְרָאֻ יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
 כ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲחָבָיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :
 כא תִּהְיֶה יְהוָה יִדְבְּרֵנִי וְיִבְרַךְ כָּל־בָּשָׂר שֶׁם קִדְּשׁוּ לַעֲוֹלָם וָעֶד :
 וְאֶנְחֵנוּ | נִבְרַךְ יְהִי מַעֲמָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּהָ :

ואומר הש"ץ יתהללו | את־שם יְהוָה בְּרִנְשֹׁנָב שְׁמוֹ לְבָרוּ

הקול שנון הודו על־אֲרֶץ וְשָׁמַיִם : וְיָרֵם קַרְנוֹ לְעַמּוֹ תְהִלָּה לְכָל־
 חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּהָ : חס

תפלת מוסף לשבת

אֲדֹנָי שְׁפָרְתִּי תַפְסֶחַת וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתָהּ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי
 יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא * אֵל עֲלִיּוֹן * גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים
 קִנְיָה כֶּסֶף * וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמַבְיֵא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :
 כִּי * וְקָרָא לְסִיּוֹם קוֹלָהּ חֶסֶן כְּסִיּוֹם וְקִבְּלֵנוּ כֶּסֶף כְּסִיּוֹם לְמַשְׁכַּן אֲבוֹתֵינוּ חִי :

קוֹלָהּ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וְגֵן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה כִּי * אֲבֹתֶיךָ :

אַתָּה גִּבּוֹר לַעֲוֹלָם אֲדֹנָי מִנְחָה מֵהֵם אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

כִּי מוֹרִיד הַטָּל : כִּי * מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

מִכְלָל כִּי * בְּהִסָּד מִנְחָה מֵהֵם בְּרִבְיוֹת רַבִּים סוּמָךְ גּוֹפִלִים וְרוֹפְאֵי הַלֵּים

וּמוֹרִיד אֲסוּרִים וּמְקַדֵּם אֲמוֹנָתוֹ לִישׁוּעַ עַפְרָ * כִּי כְמוֹת גִּלְגַּל גִּבּוֹרֹת

וְכִי דוֹמָה לָהּ קוֹלָהּ מִמֵּית וּבִכְתָּה וּמַעֲקִים יִשְׁעָה :

תפלת מוסף לשבת

בש"ח ס"ד במו"ק א"ב תרנ"ח וזכר וצונו לחיים עתה

נאמן אלה להחיות מתים: ברוך אלה יהוה מלך המלכות:

נחמה כס"ח לומר: א:

בְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְאָכִים חֲמוּצֵי מַעֲלָה וְעִמָּה יִשְׂרָאֵל
קְבוּצֵי מִטָּה יִחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ • בְּתוֹב עַל־יָד
נִבְיָאָה וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קִדּוּשׁ וְקִדּוּשׁ קִדּוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
מִלֵּא כִלְהָאֲרֵץ כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדוֹ מִלֵּא עוֹלָם מִשְׁתָּתֵינוּ שׂוֹאֲלִים זֶה
לָזֶה אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ לְעַמָּתָם מִשְׁבָּרִים וְאוֹמְרִים:
בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמוֹ לְעַמּוֹ
הַמִּתְחַדִּים שָׂמוּ עָרֵב וְבָכָר בְּכִלְיוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע
אוֹמְרִים: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה • אֶחָד: הוּא אֱלֹהֵינוּ
הוּא אֱבִינוּ הוּא מִלְכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו הוּא יוֹשִׁיעֵנו וְיִנְאֲלֵנו
שְׁנִית בְּקָרֵב וְשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמוֹ לְעֵנִי כִלְחֵי לֵאמֹר הֵן נִאֲלָתִי
אֲתֶכֶם אַחֲרִית בְּבִרְאשִׁית לְהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: וּבְדַבְּרִי קִדְּשָׁה כְּתוֹב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְהוָה • לְעוֹלָם
אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לֹד וְדֹר הַלְלוּהָ:

אֲתָה קִדּוּשׁ וְשִׁמְךָ קִדּוּשׁ וְקִדּוּשִׁים בְּכִלְיוֹם יְהִלְלוּךָ כָּלָה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הָאֵל הַקִּדּוּשׁ: (בש"ח תפלה תפלה תפלה)

הַתְּקַנְתָּ שַׁבָּת רְצִיתָ קִרְבְּנוֹתֶיהָ: צִוִּיתָ פְּרוּשֶׁיהָ עִם
סְדוּרֵי נִסְכֶּיהָ • מַעֲגִינָהּ לְעוֹלָם כְּבוֹד יִתְחַלּוּ •
מוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זָכוּ • וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ גִּדְּלָה בְּתָרוּ •
אֲזַי מוֹסִינִי נִצְמָנוּ צִוִּי פַעֲלֶיהָ כְּרָאוּ:

יְדֵי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ • וְתַשְׁעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לִפְנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תִּמְחִידֵם
בְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם וְאֶת־מוֹסָף יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה • נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לִפְנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנָה

כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
מפי כבודך באמור :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עזרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו :

עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :
ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי

שבעי . כלם ישבעו ויתענגו מטובך . ובשבעי רצית
בו וקדשתו חמדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו . רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותך ותן חלקנו בתורתך . שבענו

מטובך ושמח נפשנו בישועתך ומהר לבנו לעבדך
באמת . והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת

קדשך . וינחורבו כל ישראל מקדשי שמך : ברוך
אתה יהוה מקדש השבת :

רצה ידעו אלהינו בעמך ישראל . ולהפלתם שעה . והשב העבודה
לדבר ביתך ואשי ישראל והפלתם באהבה תמפל ברצון וחסד
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

והתחננה צנינו בשובך רציון ברחמים : ברוך אתה יהוה המצויר
שבענו רציון :

מודים אנחנו לך שאהבה הוא יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חינו בננו יושגנו
אפה הוא לדור ודור נודה דה

ונספר תהלתך על חינו המסדים
גדלה ועל גשמותנו הפסודות לך
וגל נסך שבע יום עקנו וגל
נפלאותיה וטובותיה שבע יום עקנו וגל

נחמך ונחמך כי לא יקפו חסדך כי בעולם קנינו לך :
נחמך ונחמך כי לא יקפו חסדך כי בעולם קנינו לך :
נחמך ונחמך כי לא יקפו חסדך כי בעולם קנינו לך :

מוכר לטבת

בתוספת אומרים כן ועל הנסים :

ועל הנסים ועל הפרק ועל הגבורות ועל התשובות ועל הנפלאות
שעשתה לאבותינו ביום הזה :

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול השמונאי ובניו בישעיהו מלכות יון
הרשעה על עמקו ישראל להשכיחם תורתה ולהעבירם מתוך רצינה
ואמה ברחמייה רבים עקרה להם געת צרתם רבת אחדים בנת אחי
דנים נחמם את נחמיהם מחרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים
ומבאים ביד מהירים ורשעים ביד צדיקים ונדים ביד עוסקי תורתה ולה
עשות שם גדול וקדוש בעולמה ולעמקו ישראל עשית תשובה גדולה
ופרקו בחיים הזה ואחר כך באו בנה לרביר ביתה ופנו אחיסיכלה
וספרו את המעשה והדליקו גרות בחרות קדשה ומבעו שמונת ימי
תצבה אלו לתודות ותהלל לשמה הגדול :

מליכא יתברך ויתרום ויתעשר שמה מלכנו תמיד לעולם ועד :
בס"ח וכתוב לחיים טובים בלכני בריהו :

ובל יחיים יודוק סלה ויתלל שמה הגדול לעולם כי טוב האל
ישעיהו ונזכרנו סלה האל תשוב : ברוך אמה יתה תשוב שמה
לה נאה לתודות :

לס"ח אלהינו ואלהי אבותינו פרקנו בפרכה המשלשית בתורה בתורה
על ידי משה עברה האמורה מפי אהרן ובניו בננים עם
קדושה באמור : וברכה יתה וישעיה : א"י יתה ופניו אליה ויהיה : א"י
ישא יתה ופניו אליה וישא לה ששום : א"י

שום שלום טובה וברכה חיים סן תסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמק פרקנו אבינו בלנו באחד באור פנה כי באור פנה נתת
לנו יתה אלהינו תורת חיים ואהבת הסד ונדקה וברכה ורחמים וחיים
ושלום וסביב בענין לכה את עמקו ישראל בכל צד ובכל שעה בשלום :

ובס"ח חיים ברכה ושלום ונרננה טובה וישועה ונרננה ונרות טובות נסד ונפסד
לפניה אנהו ובל עמק בית ישראל לחיים טובים ושלום :

ברוך אמה יתה המבכה את עצמו ישראל בשלום :

היה לרצון אמיני ותניין לבי לפניה יתה צד ונאלי : א"י

אלהי גבור לשוני מדע ושלמי מדבר מרמה ולמחלל נפשי תדום ונפשי
בעפר לכל יהיה פסח לבי בתורתה ובכחותיה תדור נפשי וכל

הדושים

יחזיקים עלי רעה כהנה דפר עצתם וזלזל מושבתם: ידו כמין לפני
 דם וכלאף יהיה דחה: למען יהי צון ידיוה וישעיה וימנה וענגי: עשה
 למען שקה עשה למען וימנה עשה למען ותרנה עשה למען וישקה
 ידיו לצון וימנה וימנה וימנה וימנה וימנה וימנה וימנה וימנה וימנה וימנה
 (כח השלום) כמרומו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואקרו אמן:
 ידו רצון סלפנה ידו אלתי ואלתי אבותי: שנה בית סקנש כסנה נקט
 ומן סקנש בתורק:

קה אליהו חזק ויאמן לבד וקה אליהו: אין קדוש ביהוה
 כיראין בלהו ואין צור באלהינו: כי מי אלה סבלעדי
 יהוה ומי צור ואלתי אלהינו:

אין באלהינו • אין באדונינו • אין במלכנו • אין
 במושיענו: מי באלהינו • מי באדונינו • מי
 במלכנו • מי במושיענו: נוֹדָה לאלהינו • נוֹדָה
 לאדונינו • נוֹדָה למלכנו • נוֹדָה למושיענו: ברוך
 אלהינו • ברוך אדונינו • ברוך מלכנו • ברוך
 מושיענו: אתה הוא אלהינו • אתה הוא אדונינו •
 אתה הוא מלכנו • אתה הוא מושיענו • אתה
 הושיענו: אתה תקים תרחם ציון ברעת לתנה בר
 בא מועד:

אתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שהקמית
 אבותינו לפניך את קמרת הפסחים:

פסחם הקמרת הצרי והצפון והלכנה והלכנה • משקל שבעים
 שבעים מנה: מור וקציעה שבלת ירד וסרפם משקל
 ששה עשר ששה עשר מנה • הקשם שנים עשר • קלופה
 שלשה • קנמן תשעה • ברית ברשונה תשעה קבין • יין קפריסין
 סאין תלתא וקבין תלתא • ואם אין לו יין קפריסין מביא המד
 יערון עתיק • מלח סדומית רבע • מעלה עשן כל שהוא:

מוסף לשבת

רבי נתן הבבלי אומר אף כפת הירדן כל־שהיא ואם נתן
בה דבש פסלה * ואם חסר אחד מפל סממניה תיב מיתה :
ר'נן שמעון בן זמריאל אומר * הצרי אינו אלא שורה
הנזקת מעצי הקומה : בהית פרשינה ששפין בה את־
הצפרן כדי שתהא נאה * יין קפריסין ששורין בו את־
הצפרן כדי שתהא עזה : והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין
מכניסין מי רגלים במקדש טעני הקבור :

הנא רבי אליהו פלהשונה הלכות בכל־יום מובטח לו שהוא בן־עולם
הנא שגאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות :

אמר רבי אלעזר אמר רבי תניא תלמידי הקמח מרבים שלום בעולם *
שגאמר וכל־בניה למדי יהיה ורב שלום בניה : אל תקרי בניה
אלא בניה : שלום רב לאהבי תורה ואין למי מכשול : יהי־שלום בחילה
שלוח בארמנותיה : למען־אבי ורעי אדברה־נא שלום בך : למען בית־
יהיה אליהו אבקשה טוב לך : יהיה עז געמי וסן יהיה ויברך את־
עמו בשלום : קרס דובנן

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא
עשנו כעני הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שם חלקנו בהם ונזרלנו בכל־המונן שהם משתחוים להכל
ולריק : ואנחנו כורעים ומשתחוים ומוזדים לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא : שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים
ממעל ושכינת עזו בנבנה מרומים : הוא אליהו אין עוד אמת מלבנו
אפס וזלנו בכתוב בתורתו ונדעת היום ונשבח אל־לבבך כי יהיה
הוא האלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת אין עוד :

עח

מוסף לשבת

וְעַל־כֵּן נִקְרָה לָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִתְהַרָה בְּתַפְאֶרֶת
 עֶזְרָה לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלֹלִים כְּרוֹת
 יִכְרְתֵנָּה לְתִקְוָה עוֹלָם בְּמַלְכוּת יְשׁוּעָה וְכָל־בְּנֵי־בֶשֶׁר
 יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ יִכְיִירוּ
 וְיָדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע
 כָּל־לִשׁוֹן לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ וְלִכְבוֹד
 שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ וְיִקְבְּלוּ כָּל־עַלְיָהֶם אֶת־עַל מַלְכוּתֶךָ
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִתְהַרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ
 הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כְּפָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : וְנֹאמַר וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־
 כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וְיִשְׁמוֹ אֶחָד :

קריש יהוש

אֲלֵהֶיכָם מִפְּתֹר פְּתָאוֹם וּמִשְׁוֹאֵת רִשְׁעִים כִּי הִבּוֹא : עֲצוּ עֶזְרָה וְחֶפֶז דְּכַר
 דְּכַר וְלֹא יָקוּם בִּי עֶפְנֹו אֵל : וְעַד־זִמְנָה אֲנִי הוּא וְעַד־שִׁכְחָה אֲנִי אֲסִיף⁴⁴
 אֲנִי עֲשִׂיתִי נֹאנִי אֲשִׁיא וְאֲנִי אֲכַבֵּל וְאֲכַלֵּם :

(כמה נש'ל מיל' פסוק זה) אך צדיקים יודו לשבח יישרים את צדיק :

מוסף קודשין לזיכרון לזאת נכון לומר פי' בזמן ונחם כסמים לאחר תפלת מוסף שנת *

ה' וְלִקְרֹאת כָּלֵת וְאֶפֶת אֶתְּהָ שְׁתִּים גְּשֻׁרָה חֲלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרִים
 יְהוָה הַחֲלָה הָאֶחָת : וְשִׁמְךָ אֲתָם שְׁתִּים מַעֲרֹכוֹת
 שִׁשׁ הַמַּעֲרֹכֹת עַל הַשְּׁלֹחַן הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה : וְנִתַּת עַל־
 הַמַּעֲרֹכֹת דְּבָרָה זָכָה וְהָיָה לֶלֶחֶם לְאֹכְלָהָ אֲשֶׁה לִיהוָה :
 ה' בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : ה' וְהָיָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְלִכְלָוֵהוּ בְּמִקוֹם
 קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ גְּדוֹשִׁים הוּא לוֹ כִּאֲשֵׁי יְהוָה חֲקִיעוֹלָם :

כדר קידוש ליום השבת

א מְזֻמָּר⁴⁵ לְדוֹר יְהוָה רָעִי לֹא אֶחָדֶּר : ב בְּנֹאוֹת דָּשָׁא וְדִבְעֵנִי
 עַל־מֵי מְנוּחֹת יִנְהַלְנִי : ג נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִתְּנִי בְּמַעֲגָלִי

צדב

תקוני שבת

צדק למען שמו: י גם בראשך בגיא צלמות לא אירא רע כיר
אתה עמדי שבסוד ומשענתך הטה ינחמני: ה תשרה לפני
שלחן נגד צדרי דשנתך בשמן ראשי פוסי רוח: יאך | מוב וחסד
ירדפוני כל ימי תי ושבתי בבית יחוד לארץ ימים:

אתקינו סעודתא דמחמעתא שלימתא תדחתא דמלכא
קדישא אתקינו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא
דעתיקא קדישא: ותכל תפוחין קדישין וזעיר אנפין אתק
לסעודא בהדיא:

ולשמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדתם
ברית עולם: בני ובין בני ישראל אות היא לעולם כר
ששת ימים עשה יחוד את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש:

אם תשוב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת
ענג לקדוש יחוד מכבד וכבודתו מעשות דרכיה ממזא
חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יחוד ותרכבך על במותי
ארץ ותאכלתך נחלת יעקב אביך כי פי יחוד דבר:

דא היא סעודתא דעתיקא קדישא:

יזכור אתיום השבת לקדשו: ש ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך: י יום השביעי שבת ליהודא אלהיה לא
תעשה כל מלאכה אתה ובעדך ובתך ובאמתך ובחמיתך
וגרך אשר בשעריך: יא בי ששת ימים עשה יחוד את השמים
ואת הארץ את ההים ואת כל אשר בהם וינה ביום השביעי
על כן ברוך יהודא אתיום השבת ויקדשתו:

סדר סתן ברוך אתה יחוד אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפן:
א סדר לסעודתא * בצפרא דשבתא * ואומן בה השתא *
עתיקא קדישא:

ז הדריה ישרי בה * בקדושא יבא * ובחמרא מבא * דביד
תחדי נפשא:

וְשָׁרָר לֶן שׁוּפְרִיָּה * וְנָחְוּ בִּיקְרִיָּה * וְנָחְוּ לֶן סִרְיָה * דִּאֲתֵאמֶר
 בְּלִחְשָׁא :
 וְגִלָּה לֶן מַעֲמִי * דִּבְתִּירִסְר גִּחְמִי * דִּאֲנֹן אֶת בְּשָׁמִיָּה * כְּפִילָא
 וְקִלְשָׁא :
 וְרוּרָא דִּלְעָלָא * דְּבִיָּה תִּי כְּלָא * וְיִתְרִבִּי חִילָא * וְתִסַּק עֵד
 רִישָׁא :
 חֲדָה חֲצִדִּי חֲקָלָא * בְּדַבּוּר וּבְקָלָא * וּמְלִילוֹ מְלָה * מְתִיקָא
 בְּדוּכְשָׁא :
 חֲדָה רַבּוֹן עֲלָמִין * בְּמִלִּין סְתִימִין * תְּגִלּוֹן פְּתִימִין * וְתִימִרִין
 חֲדוּשָׁא :
 לְעִטֵּר פְּתוּרָא * בְּרִזָּא יִקְרָא * עֲמִיקָא וְטִמִּירָא * וְלֹאוּ מִלְתָּא
 אִישָׁא :
 וְאַלִּין מִלֵּיא * יְהוֹן לְרִקְעִיא * וְתִמֵּן מֵאן שְׂרָיא * תֵּלָא תְּהוּא
 שְׂמִישָׁא :
 וְכִי יִתִּיר יִסְגִּי * לְעָלָא מִן דְּרִגְיָה * וְיִסַּב בֵּת זִיגְיָה * דְּהִתָּת
 פְּרִישָׁא :

תפלת מנחה לשבת

אמר ודבר וסדר הקטורת תאמר אשרי וכו' ג' ציון *

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְגַּלְגֵּל סֶלָה : אֲשֶׁרִי תַעֲם שֶׁבַחֲךָ לֹל
 אֲשֶׁרִי תַעֲם שִׁיחָה אֱלֹהִיו : א תְּהַלֵּלָה לְדוֹר אֲרוֹמָמָה
 אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֲבִרְכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : ב בְּכָל־יּוֹם אֲבִרְכָּךָ
 וְאֶתְהַלֵּלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : ג גְּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ
 אֵין חֶקֶד : ד דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגְדֹּד : ה תִּנְדֹּר
 כְּבוֹד וְהַדָּה וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיתָה : ו וְעֶזְרָא נִרְאִיתִיךָ יֵאמְרוּ
 גִּדְּלוֹתֶיךָ (וּמַחֲדָר פ) אִסְפְּרֶנָּה : ז זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִכְיֶיעוּ וְצִדְקָתְךָ
 יִדְבֹּנּוּ : ח תַּנּוֹן וְהַחֵם יְהוָה אֶרֶךְ אַפִּים וְגִדּוּל־עַל (פ) תִּסְדֹּר :
 ט מִזִּבְי־יְהוָה לְכָל וְתִרְמִצּוּ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו : י יִתְדוֹד יְהוָה כָּל־
 מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְכֶּה : יא כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ
 יִדְבֹּר : יב לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד תִּדְר מַלְכוּתוֹ :
 מַלְכוּתךָ

מנחה לשבת

מלכותה מלכות כל־עלמים וממלכותה בכל־דור ודור :
 י סומך יהוה לכל־תנפלים וזקק לכל־הכפופים : י עיני כל
 אליה ישברו ואמה נזחן־להם את־אבנם בעתו : י פותח את־
 ידיו ומשביע לכל־חי רצון : י צדיק יהוה בכל־דרכיו וחסיד
 בכל־מעשיו : י קרוב יהוה לכל־קראיו לכל אשר יקראהו
 בקצת : י רצון־יהוה יעשה ואת־שועתם ישמע וישמעם :
 י שומר יהוה את־כל־אחביו ואת כל־הרשעים ישמיד :
 י תעלה יהוה ידברפי ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד :
 ואנחנו ויברך יה מעתה ועד־עולם תללוהו :

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה :
 ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר
 עליה ודברי אשר־שמתי בפיך לא־ימושו מפיך
 ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד־
 עולם : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא
 זה אל־זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
 מלא כל־הארץ כבודו : ומקבלין דין מן־דין ואמרין
 קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על־
 ארעא עובד גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמאי יהוה
 צבאות מלא כל־ארעא זיו יקרה : ותשאני רוח
 ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד־יהוה
 ממקומו : ונטלקני ^(י"ג) ונטלקני רוחא ושמעית בתרי
 קל זע סגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיהוה
 מאתר בית שכינתה : יהוה ימלך לעלם ועד : יהוה
 מלכותה האם לעלם ולעלמי עלמאי : יהוה אל־נו
 אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם

לְיוֹצֵר מַחְשְׁבוֹת לִבָּב עֲמִידָה וְהֵכֵן לְבָבָם אֵלָיָהּ : וְהוּא
 רַחוּם | יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא-
 יַעֲזֹב כָּל-חַמְתּוֹ : כִּי-אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֵלָח וּרְב־חֶסֶד
 לְכָל-קְרֹאֶיךָ : צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת :
 תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְתָּיִנוּ מִיְּמֵי קָדֶם : בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם | יוֹם יַעֲמֹס-לָנוּ
 הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ סֵלָה : יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב-לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּמַח
 בָּךְ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ : בָּרוּךְ
 הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִרְאֵנוּ לְכַבְדּוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
 וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא
 יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֵּׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִינַע
 לָרִיק וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה : וּבִכְן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקְךָ בְּעוֹלָם הוּא
 וְנִזְכָּה וְנִתְחַיֶּה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ מוֹכָה וּבִרְכָה לְשָׁנֵי יְמוֹת
 הַמַּשִּׁיחַ וְלַחַי הָעוֹלָם הַבֹּא : לְמַעַן תִּפְתָּח כְּבוֹד וְלֹא
 יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ : בָּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בִּידֶיךָ וְהָיָה יְהוָה מְבַטְחוֹ : בְּמַחֲוֵי בִיהוָה עֲבִיר
 עַד כִּי בִּיהַ יְהוָה צוּר עוֹלָמִים : וְיִבְטַחוּ בְךָ יוֹדְעֵי
 שִׁמְךָ כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה : יְהוָה תִּפְּץ לְמַעַן
 צִדְקָתְךָ יִגְדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר :

בספרן במדבר פסוקים חצי קריש וחצי פסוקים :

נֶאֱמַר תִּפְלִי-לָךְ | יְהוָה עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב-חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי
 בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ :

מנחה לשבת

ואחר קריאת הכתובת מחפזין ש"ס ולאחרים ח"ק קודם שמונה עשרה ונמקום שלחן ס"ח חומר
סח"י קדים אחר ולמי חפזתי :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב האל הגדול הגבור והנורא * אל עליון * גומל חסדים טובים
קנה נבל * וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באתה:
בש"ח וקרנו לתיים קלך חפץ בתיים ונתתנו בקשר חסידים למענה אלהים חיים :

מלך עוזר ומישיע ומגן : ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מנחה מתים אתה רב להושיע :

בפ"ח מוריד השלל : סידור משיב הרוח ומוריד הגשם :

מבליפל חיים בחדר מנחה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקדם אמונתו לישעי עפר * מי קמוך בעל גבורות
ובי דומה לה מלך מלכות ומבית ומצמח ישועה :

בש"ח מי קמוך אב הרבנים זכר וציון לתיים ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מנחה מתים :

נחלת ספ"ן לומדים זו :

נקדישך ונעריצך בנעם שית סוד שרפי קדש המושלשים לה
קדושה בכתוב על יד נביאך וקרא זה אלוה ואמר :

קדוש | קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כבודך הארץ כבודך : לעמיתם
משבחים ואומרים : ברוך כבוד יהוה ממקומו : ובדברי קדושה
כתוב לאמר : ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הולך ויהוה :

אתה קדוש ושך קדוש וקדושים בכל יום וימלך עליהם : ברוך אתה
יהוה האל הקדוש : (בש"ח המלך הקדוש) :

אתה אחד ושך אחד * ומי בעמך בישראל גוי
אחד בארץ * תפארת גדלה * ועמדת ישועה *
יום מנוחה וקדושה לעמך נתת : אברהם יגל * יצחק

ירבן * יעקב ובניו ינחזי בו : מנוחת אהבה ונדרה
מנוחת אמת ואמונה * מנוחת שלום השקט ובטח
מנוחה שלמה שאתה רוצה בה * יכירו בגיך וידעו

כי מאתה היא מנוחתם • ועל מנוחתם יקדישו את שמה :

אלהינו ואלהי אבותינו • רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך • שבענו
מטובה ושמחת נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת ותהיילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבתות
קדשך • ויגדלו בם כל ישראל מקדשי שמה : ברוך
אתה יהוה מקדש השבת :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל • ולחפלתם שעה • והשב העבודה
לדביר ביתך ואשי ישראל וחפלתם פאתיך תמול ברצון ותהי
לרצון מקדש עבודת ישראל עמך :

נחלם חודש ונחשו כל חודש :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגש ויראה וירצה וישמע וישקד
ויוזר • ויברנו ויפדנו ויחיו אבותינו ויחיו משיח בן דוד
עבדך ויחיו וישלם עיר קדשך ויחיו כל עמך בית ישראל לפניך
לפליטה לטובה לזמן ולחמד ולנחמים ולחיים טובים ולשלום ביום
נחלם חודש ראש השנה | נסח נג המצות | נסח נג הסבות
הזה : וברנו יהוה אלהינו בו לטובה • ויפקדנו בו לברכה • והושענו
בו לחיים טובים : וברכר ישעה ונחמים וחס ורחמים עלינו והושענו
כי אליה עינינו כי אל מלך העון וכרחם אהיה :

ותתחננה עינינו בשבועה לציון ברחמים : ברוך אתה יהוה המפדד
שכרנו לציון :

מודים אנחנו לך ^{מודים} שאתה הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו אליהו בן-דוד
ויעזרנו ויפדנו בראשית ברכות ותפלות
לשמה גדול ותקדוש על שנתנו
וקדשנו בנחמנו ותקדשנו ותאספנו אליה
למצות קדשך ונשוב אליה לשמור תורתך
ונצטוו רצונה ונעבדך בלבב שלם על
שאתה מודים לך • ברוך אל התיפלות :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חינו בננו וישענו
איתך הוא לדור ודור ונודה קדש
תספר תהלתך על חיינו תמידים
ביתך ועל גשמונו תפילות לך
נע" נסח שבעה ימים עמנו ועל

מנחה לשבת

ונפלאותיה וטובותיה שפבלעתי ערב ובקר וצדקתם הפוכה בי לארכלו
בהקיה ותקדשם כי לאיתמו חסדיה כי מעולם קנינו לה :

במחשבה ועל דברים :

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הנבחרות ועל התשועות ועל הנפלאות
שעשית לאבותינו בנמים החם בזמן הזה :

בימי מיתתנו בייחודן כהן גדול חשמונאי ובניו שישעמדה מלכותו
הרשעה על עמך ישראל להשגיחם תורתה ולמעליהם מתוך רצונה
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבם את ידיך בנה את
דינם נקמם את נקמתם מסרת גפונים גד חלשים ונכים ביד מעשים
ושבאים ביד מורדים ורשעים ביד צדיקים ונדים ביד עוסקי תורתה ולה
עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה
ופרקן בסיום הזה ואמר בך באו בנה לך ביד ביטח ופנו את ידך
ונסרת את ידך ונתת ידך בידך ונתת ידך בידך ונתת ידך בידך
בנה אלו להודות ולתהלל לנפך הגדול :

ועל כלם יתקנה ותקדשם ותקדשם שנה מלפני סמך לעולם נשד :

בשבת ובתוב לתיים טובים בלפני בריה :

וכלי תמים יודיה סלה ויהללו שנה תהול לעולם כי טוב האל
ישועתנו ונורקנו סלה האל הטוב : ברוך אתה יהוה הטוב שנה
לה נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך ברכנו אבינו בלשון בראש בראש בראש בראש בראש בראש
לנו יהוה אלתינו תורת חיים ואהבת חסד וחסד וברכה ורחמים וחסים
לשלום וטוב בעיניך לברכה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום :

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד
לשנה אנה וברכה בית ישראל לתיים טובים ושלום :

ברוך אתה יהוה ברכה את עמך ישראל בשלום :

יהי לך צדק וחסד ושלום לך לפנה יהוה צדק וחסד :

אלתי נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מדמה ולמחללי גפשי תהום ונפשי
בגשר לכל תהיה פתח לפי ברוכתה וברכותה תהיה נפשי וכל

הדברים

תחישבים עלי רעה כהנה הכר עצתם וקלכל מחשבתם: יהיו כמין לפגר
רוח ומלאך יהוה ירחם: למען יתקצו ידיו וישמעה ימיה ויענגי: עשה
למען שמך עשה למען ימנה עשה למען ותרנה עשה למען תרשמה:
יהיו לקצו! אמרי וקצו לבי לפנה יהוה צור ונאלי: עשה שלום
(בשם השלום) במרומו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון סלפנה יהוה אלתי ואלתי אבותי שיבנה בית המקדש בסנהה בקיט
וסו חקט בתרנה:

יום ט"ז חשוון

א"ל נדקר

צדקתך | כתר ריאל משפטיה תהום רבה
אדם ובהמה תושיע יהוה:
וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית
גדלות אלהים מי כמוך: צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת: קדיש שלם

סדר סעודה שלישית

חומר כומר לרוד זה רועי וט' ולין קידוש כסוד * * * וסוכ לאטל ת כסוד * * *
מכסל סעודות *

" מן מור לרוד יהוה רעי לא אחסר: ב בנאות השא ידביצני
עלימי מנוחות יתלני: נ נפשי ישובב יתני במעלה
צדק למען שמו: ד גם פיראלי בנאי צלמות לא יאיר רע פיר
אתה עמדי שבמך ומשענתה תמה יתחמי: ה תעלה לפניו
שלחן נגד צדרי דשנת בשמן ראשי פוסי רוע: ו ואך / מזב ותקד
ידפוני פלימי תי ושבתי בבית יהוה לארך ימים:
אתקינו סעודתא דמדימנותא שרמיתא הודתא
דמלכא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא
דא היא סעודתא דועיר אנפין ועתיקא קדישא ותקל
תפוחין קדישין אתין לסעדא ביה:

בי

(*) סלח * * * (ב) סלח * * * (ג) סלח * * *

א"ל

סדר סעודה שרישית

בגדי תכלא דקסיפין • לכתיו ניו דזעיר אנפין :
 י' יהון תבא • בנהאי סבא • דביה מלכא • בגלופין :
 ז' בו לחרא • בנהאי נערא • בגו עירין וכל גרפין :
 ח' דו השקא • בנהאי שעקא • דביה בעא ולית זעשין :
 ט' ריבו דיי • חוו דילי • דלית דיגין דחסיפין :
 י' בר גסלין • ולא גאלין • נגי בלגין דחסיפין :
 יא' תא אומין • עתיק יומין • למצתא ערי יהון סלפין :
 יב' עו דילא • דגלי ליה • לבטלא בקדקליפין :
 יג' שני לון • בגוקבדון • ויטקון בגו ביפין :
 יד' רי השקא • במצתא • בנדוקא דזעיר אנפין

מסכת אבות

ססמן למד פרקי אבות אחד בכל שבת שנין פסח לעלות במזרח ולזמרים לבדו מסכת ס
 ישראל ואחריו מסכת רבי חנינא בן עסקיאל ויש טענין כך כל שבתות ססמן :

בְּרֵאשִׁית יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא: שְׁנָאִמַר וְעַמָּה
 בָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶךְ מִפֵּי מַעֲשֵׂה
 יְדֵי לַהֲתַפָּאֵר :

פרק ראשון

א' מַעֲשֵׂה קָבֵל הַתּוֹרָה מִסִּנַּי וּמִסִּדְרָה לִיהוֹשֻׁעַ וְיִהוֹשֻׁעַ לְזִכְרֵיהֶם יִזְכָּקִים
 לְגִבְיָאִים וּגְבִיָּאִים מִסִּדְרָה לְאַנְשֵׁי כְנֶסֶת הַגְּדוּלָּה • הֵם
 אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָיוּ מִתְּנֻנִים בְּדִין • וְהַעֲמִידוּ תַלְמִידִים
 הַדְּבָרָה • וַעֲשׂוּ סֵג לַתּוֹרָה : ב' שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מְשֻׁבֵּר כְּנֶסֶת
 הַגְּדוּלָּה הוּא הָיָה אוֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל
 הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים : ג' אֲנָשִׁים נִגְזְרוּ אִישׁ סִיכּוֹ
 קָבֵל מִשְׁמֵעוֹן הַצַּדִּיק הוּא הָיָה אוֹמֵר אֶל־הַיָּדוּד בְּעֶבְרִים
 חֲמִשָּׁמֶשֶׁן אֶת־הַדָּבָר עַל־מַעַת לְקַבֵּל פָּרִס אֵלָּא הָיוּ בְּעֶבְרִים
 חֲמִשָּׁמֶשֶׁן אֶת־הַדָּבָר שְׁלֹא עַל־מַעַת לְקַבֵּל פָּרִס וַיְהִי מוֹדָא שְׁמַיָּם
 עֲלֵיהֶם : ד' יוֹסֵפְ בֶּן־יַעֲקֹב אִישׁ צַדִּיק וְיוֹסֵפְ בֶּן־יִתְחָנָן אִישׁ יְדוּשְׁלָיִם
 קָבֵלוּ מֵהֶם יוֹסֵפְ בֶּן־יַעֲקֹב אִישׁ צַדִּיק אוֹמֵר יְהִי בֵּיתְךָ בֵּית נֶעַד
 לְחֻבִּים וְיִתְחָנָן מִתְּאֵבֵק בְּעַפְרֵי רַגְלֵיהֶם וְיִתְחָ שׁוֹתֶה בְּצִמָּא אֶת־
 דְּבָרֵיהֶם

דְּבָרֵיהֶם: ה' יוסי בְּיָדְהֶנּוּן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר יְהִי בֵיתָה פְתוּחַ
 לְרוּחָהּ וְיִהְיֶה עֲנִיִּים בְּנֵי בֵיתָה וְאֵל תִּרְבֶּה שִׁיתָה עִם הָאִשָּׁה
 בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ קַל וְחָמֵר בְּאִשְׁתׁי חִבְרוּ מִכָּאֵן אָמְרוּ חֲכָמִים כָּל־
 הַמִּרְבֶּה שִׁיתָה עִם הָאִשָּׁה נֹרֵם רָעָה לַעֲצָמוֹ וְכוּמֵל מִדְּבָרֵי
 תוֹרָה וְסוּפוֹ יוֹרֵשׁ גִּיתָהֶם: ו' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־פְּרוּחָה וְנִמְאֵי הָאֲרֵבֶלִי
 קִבְּלוּ מִהֶם יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־פְּרוּחָה אוֹמֵר עֲשֵׂה לָךְ רַב וְקִנְה לָךְ חֵבֶר
 וְהָיוּ לְךָ אֶת־כָּל־הָאֲדָמָה לְכַף זְכוּת: ו' נִמְאֵי הָאֲרֵבֶלִי אוֹמֵר הִרְחֵק
 מִשְׁכָּן רָע וְאֵל תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע וְאֵל תִּתְנַאֲשׁ מִן הַפּוֹרְעָנוֹת:
 ח' יְהוֹדָה בֶּן־טַבָּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן־שִׁמְחָה קִבְּלוּ מִהֶם יְהוֹדָה בֶּן־טַבָּאי
 אוֹמֵר אֲלִי־תַעַשׂ עֲצָמָה בְּעוֹרְכֵי הַדִּינִין וּבִשְׂיָהוּי בַעֲלֵי הַדִּין
 עוֹמְדִים לַפְּנִיָּה וְיִהְיֶה בְּעֵינָיָה בְּרָשָׁעִים וּבִשְׂנֵפִטִּים מִלִּפְנֵיָהּ וְיִהְיֶה
 בְּעֵינָיָה בְּזֹכָאִין בִּשְׂקִיבָיו עֲלֵיהֶם אֶת־הַדִּין: ט' שִׁמְעוֹן בֶּן־שִׁמְחָה
 אוֹמֵר הָיוּ מִרְבֶּה לְחִקּוֹר אֶת־הַעֲדִים וְהָיוּ זִהוּר בְּדַבָּרֵיךְ שְׂמָא
 מִתּוֹכָם יִלְמְדוּ לִשְׁכָּר: י' שִׁמְעִיָּה וְאַבְמִלִּיּוֹן קִבְּלוּ מִהֶם שִׁמְעִיָּה
 אוֹמֵר אֲהוּב אֶת־הַמְּלָאכָה וְשִׂנְאָה אֶת־הַדְּרָגוֹת וְאֵל תִּתְנוּעַ
 לְרִשּׁוֹת: י"א אַבְמִלִּיּוֹן אוֹמֵר חֲכָמִים הוֹדְרוּ בְּדַבָּרֵיכֶם שְׂמָא תְּהוֹבֵוּ
 חֻבַּת גְּלוּת וְתִגְלוּ לְמָקוֹם מִים הַרְעִים וְיִשְׁתּוּ הַתְּלַמִּידִים הַבָּאִים
 אַחֲרֵיכֶם וְיָמוּתוּ וְנִמְצָא שֵׁם שְׂמַיִם מִתְחַלֵּל: י"ב הִלֵּל וְשִׁמְאִי
 קִבְּלוּ מִהֶם הִלֵּל אוֹמֵר הָיוּ מִתְלַמְּדֵיו שֶׁל אֶחָד אוֹהֵב שְׁלֹם
 וְרוּחָה שְׁלֹם אוֹהֵב אֶת־הַדְּבָרִיּוֹת וּמִקֶּרְבָּן לַתּוֹרָה: י"ג הוּא הָיָה
 אוֹמֵר נֶגֶד שְׂמָא אֲבָד שְׂמָה וְדָלָא מוֹסִיף יִסּוֹף וְדָלָא יִלְיָהּ קִמְלָא
 חֵיב וְדָאִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתֵנָא חֵלְף: י"ד הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם אֵין אֲנִי לִי
 כִּי לִי וּבִשְׂאֵנִי לַעֲצָמִי מָה אֲנִי וְאִם לֹא עֲבָשִׁיו אִימָתִי: ט"ו שְׂמָאִי
 אוֹמֵר עֲשֵׂה תוֹרָתָה קִבֵּעַ אֲמוֹר מַעֲט וַעֲשֵׂה תְּרִבָּה וְהָיוּ מִקְבֵּל
 אֶת־כָּל־הָאֲדָמָה בְּסֹבֵר פְּגִים יְפוֹת: ט"ז רַבִּין גִּמְלִיאֵל תָּהָה אוֹמֵר
 עֲשֵׂה לָךְ רַב וְהִסְתַּלַּק מִן חִסְפָּךְ וְאֵל תִּרְבֶּה לַעֲשׂוֹר אֲמִידוֹת:
 י"ח שִׁמְעוֹן בֶּנֶזַר אוֹמֵר כְּרִימִי גְּדֹלָתִי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מִצָּאֵתִי
 לְנוֹף מִבַּיִת מִשְׁתִּיקָה וְלֹא הַמְּדִישׁ עֵקֶר אֵלָּא הַמַּעֲשֵׂה וְכִלְדַּפְּרָהּ
 רַבִּירִים מִבֵּיא חֲמָא: י"ט רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן־גִּמְלִיאֵל אוֹמֵר עַל־שְׂרָשְׁתָּה

דברים העולם מנס על ידיהוין ועל האמת ועל השלום שנאמר
אמת ומשפט שלום שפמו בשעריכם :
רבי יענה בן עקיבא אומר רצה תקדוש ברוך הוא לנפוח את ישראל
לפניה הרבה להם תורה ומצות שנאמר ידעה תפן למען צדק
תגדיל תורה ותאריך :

פרק שני

בלישראל יש להם חלק לעולם הבא : שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם
יירשו ארץ נצח מפני מעשה ידי להתפאר :

* רבי אומר איזו היא הדרך ישרה שיבור לו האדם כל שהוא
תפארת לעשה ותפארת לו מן האדם והיו זהיר במצוה
מלה בבחירה שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות והיו
מחשיב הפסד מצוה כנגד שכרה * ושכר עברה כנגד הפסדה *
הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה דע מה
למעלה ממך * עין רואה ואין שומעת * וכל מעשה בספר
נכתבים : ב רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר *
יפה תלמוד תורה עם הדרך ארץ שניעת שניהם משפחת עון
וכל התורה שאין עמה מלאכה סופה במלה וגוררת עון וכל
העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמם שזכות
אבותם מסייעתם וצדקתם עומדת לעד ואתם מעלה אני עליכם
שכר גדולה כאלו עשיתם : י היו זהירין ברשות שאין מקרבים
לו לאדם אלא לצורך עצמן גראין פאורבין בשעת הנאתו ואין
עומדין לו לאדם בשעת דחקו : י הוא תהא אומר עשה רצונו
ברצונה כדי שיעשה רצונה ברצונו כמל רצונה מפני רצונו כדי
שיבטל רצון אחרים מפני רצונה * הלל אומר אל תפרוש מן
הצבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך ואל תדין את חברך
עד שתגיע למקומו ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו
להשמע * ואל תאמר לבשאתה אשנה שמא לא תפנה : יהוא
היה אומר אין בדי דא חטא ולא עם הארץ חסיד ולא תביט
למד ולא תתקן מלמד ולא כל המורה בסתרה מחכים ובסתרים

שצאין אנשים השתדל להיות איש : ו אף הוא ראה גלגלת אחת
שצפה על פני המים אמר לה על דאמפת אמפוד וכוף ממופוד
יטופון : ו היא הוה אומר מרבה בשר מרבה רפה מרבה נכסים
מרבה ראנה מרבה נשים מרבה כשפים מרבה שפחות מרבה
זפה מרבה עבדים מרבה גזל מרבה תורה מרבה תנים מרבה
ישיבה מרבה חכמה מרבה עצה מרבה תבונה מרבה צדקה
מרבה שלום קנה שם טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה קנה
לו תי העולם תבא : ו רבן יוחנן בן זבאי קבל מהלל ומשמאי
הוא הוה אומר אם למדת תורה תרבה אל תחזיק טובה לעצמך
כי לכך נוצרת : ו חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבאי
ואלו הן רבי אליעזר בן דורקנוס ורבי יהושע בן חנניה ורבי
יוסי תבון ורבי שמעון בן נתנאל ורבי אלעזר בן עזריה הוא
הוה מונה שבתם רבי אליעזר בן דורקנוס בור סיד שאינו מאבד
טפה רבי יהושע בן חנניה אשרי יולדתו רבי יוסי תבון חסיד
רבי שמעון בן נתנאל ירא חסא ורבי אלעזר בן עזריה כמעון
תתגבר : הוא הוה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל בכף
מאונים ואלעזר בן דורקנוס בכף שניה מכריע את כלם : אבא
שאול אומר משמו אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאונים
וואלעזר בן דורקנוס אף עמהם ואלעזר בן עזריה בכף שניה
מכריע את כלם : ו אמר להם צאו וראו איזו היא הדרך טובה
שידבק בה האדם רבי אליעזר אומר עין טובה רבי יהושע אומר
חבר טוב רבי יוסי אומר שכן טוב רבי שמעון אומר דרואה
את הנולד רבי אלעזר אומר לב טוב אמר להם רואה אני את
דברי אלעזר בן עזריה מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם : אמר
להם צאו וראו איזו היא הדרך רעה שיתרחק ממנה האדם רבי
אלעזר אומר עין רעה רבי יהושע אומר חבר רע רבי יוסי
אומר שכן רע רבי שמעון אומר הלזה ואינו משלים אחד הלזה
מן האדם הלזה מן המקום שנאמר לזה רשע ולא ישלם וצדיק
יונן ונתן רבי אלעזר אומר לב רע אמר להם רואה אני את

דברי

דברי אלעזר בן עזריה מדרביקים שבכלל דבריו דבריהם : הם
אמרו שלשה דברים רבי אליעזר אומר יחי כבוד חברך חביב
עליך בשלך ואל תהי גזל לבעוס ושוב יום אחד לפני מיתתו
והיו מתחמם בנגד אורן של חכמים והיו והיו בגחלתן שלא
תבהו שושביכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ורחישתן
לחישת שורף וכל דבריהם בגחלי אש : י רבי יהושע אומר עין
הדע ויצר הדע ושנאת הבריות מוציאין את האדם מן העולם :
י רבי יוסי אומר יחי ממון חברך חביב עליך בשלך ונתקן
עצמו ללמוד תורה שאינה ירשנה וכל מעשיו יהיו לשם
שמים : י רבי שמעון אומר הוי והוי בקריאת שמע ובתפלה
ובשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים
לפני המקום שנאמר כיתנו ורחם הוא ארך אפים ורב חסד
ותם על דעתה ואל תהי רשע בפני עצמו : י רבי אלעזר אומר
הוי שקד ללמוד תורה ודע מה ששתיב לאפיקורוס ודע לפני
מי אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתך שישקם לך שכר פעלתך :
י רבי מרפון אומר היום קצר והמלאכה מרובה ותפועלים
עצלים והשכר הרבה ובעל הבית דוחק : יו הוא היה אומר לא
עליה המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין להחמיר ממנה אם
למדת תורה הרבה מתעין לך שכר הרבה ונאמן הוא בעל
מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך ודע שמתן שכרן של
צדיקים לעתיד לבא :

רבי תנאי בן עמיאל אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל
לפיכך הרבה להם תורה ונפשות שנאמר ודעה תפץ למען צדקו
צדיל תורה וצדק :

פרק שלישי

בלישאל יש להם חלק לעולם הבא : שנאמר ועמד בלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ געד מפעי מעשה ידי והתפאר :

י עקביא בן מהללאל אומר הסתפל בשלשה דברים ואין אתה
בא לידי עברה : דע מאין באת ולאן אתה הולך

ולפי

אלה וברכתה: י רבי אלעזר איש ברתותא אומר תנןל משל
 שאתה ושלך של וכן בדרך הוא אומר פירממה חבל ומירד
 נתנו לה: רבי יעקב אומר המחלף בדרך ושונה ומפסיק
 ממשנתו ואומר מהנאה אילן זה מהנאה גיד זה מעלה עליו
 הכתוב באלו מתחייב בנפשו: ח רבי דוסתאי ברבי ינאי משום
 רבי מאיר אומר בלהשוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו
 הכתוב באלו מתחייב בנפשו * שנאמר רק השמר לה ושמר
 נפשו מאד פן תשכח את דברי אשכנז ענין * יכול
 אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר ופן יסורו מלבבך כל
 ימי חייך נא אינו מתחייב בנפשו עד שישב ויסירם מלבו:
 ט רבי חנינא בר דוסא אומר כל שיראת חמא קדמת להכמתו
 חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו קדמת ליראת חמא אין חכמתו
 מתקיימת: י הוא היה אומר כל שמעשיו מרפין מתחמתו חכמתו
 מתקיימת * וכל שחכמתו מרבה ממעשיו אין חכמתו מתקיימת:
 הוא היה אומר כל שרות הבריות נותה הימנו * רוח המקום
 נותה הימנו * וכל שאין רוח הבריות נותה הימנו אין רוח המקום
 נותה הימנו: יא רבי דוסא בר תרפינס אומר שנה של שחרית ויין
 של צדקים ושירת הללדים ושיבת בתי כנסיות של עמי הארץ
 מוציאין את האדם מן העולם: יב רבי אלעזר תמודעי אומר
 המתלל את הקרשים * והמבנה את המועדות * והמלפין פני
 חברו ברבים * והמפר בריתו של אברהם אבינו * והמעלה פנים
 בתורה שלא כהלכה * אף על פי שיש בידו תורה ומעשים
 טובים * אין לו חלק לעולם הבא: יג רבי ישמעאל אומר הוי
 קל לראש וקשה לתחתית ותי מקבל את כל האדם בשמחה:
 יד רבי עקיבא אומר שחוק וקשות ראש מרגילין את האדם לערות:
 מסורת סג לתורה * מעשרות סג לעשר * נדרים סג לפרישות:
 סג לחכמה שתיקה: יו הוא היה אומר חביב אדם שנברא
 בצלם תבנה ותרך נודעת לו שנברא בצלם שנאמר כי בצלם

אלהם

לְקַיֵּמָהּ מֵעֶשֶׂר וְכָל הַמְכַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מֵעֶשֶׂר סוּפָה לְבַטְלָהּ
מֵעַיִן י רַבִּי מֵאִיר אָמַר הָיוּ מִמַּעַט בְּעַסְקָ וְעַסְקָ בַּתּוֹרָה וְהָיוּ
שָׂפָל רוּחַ בְּפָנָי כָּל אָדָם וְאֵם בְּמִלְתָּ מִן הַתּוֹרָה יִשְׁלַךְ בְּמַיִם
הַרְבֵּה בְּנִגְדָה וְאֵם עֲמִלְתָּ בַּתּוֹרָה הַרְבֵּה יִשְׁכַּר הַרְבֵּה לְתַנְלָהּ
י רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ
פְּרָקְלִיט אֶחָד וְהָעוֹבֵר עֲבָרָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ קַמְעוֹר אֶחָד תְּשׁוּבָה
וּמַעֲשִׂים מֵזִבִּים כְּתִירִים בְּפָנָי הַפּוֹרְעָנוּת י רַבִּי יוֹחָנָן הַפְּגִיזֵר
אָמַר כָּל־פְּגִמָּה שֶׁהָיָה לָשֵׁם שְׁמִים סוּפָה לְהִתְקַמֵּם וְשֶׁאִינָהּ לָשֵׁם
שְׁמִים אֵין סוּפָה לְהִתְקַמֵּם י רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן שִׁמְעוֹן אָמַר יְהִי
כְבוֹד תְּלִמְיִידָהּ חָבִיב עָלֶיהָ כְּשֶׁלֶךְ וְכְבוֹד חֲבֵרָה כְּמוֹרָא רַבָּה
וּמוֹרָא רַבָּה כְּמוֹרָא שְׁמִים י רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר הָיוּ זִהוּר בַּתְּלִמּוּד
שֶׁשִּׁנְּגַת תְּלִמּוּד עָלָה וְזָדוֹן רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר שְׁלֹשָׁה כְּתִירִים הָיוּ
בְּתַר תּוֹרָה וּבְתַר פְּהוּיָה וּבְתַר מַלְכוּת וּבְתַר שֵׁם טוֹב עוֹלָה עַל
גְּבִיּוֹתָן י רַבִּי נְחוֹרָאִי אָמַר הָיוּ גּוֹלָה לְמָקוֹם תּוֹרָה וְאֵל תֵּאֱמַר
שֶׁהָיָה תְּבוּאָה אֶתְרֵיהָ שֶׁחֲבֵרָהּ יִקְרִימָהּ בִּידָהּ וְאֵל־בִּיעֻתָּהּ אֵל
תִּשְׁעֵן י רַבִּי יִצְחָק אָמַר אֵין בִּידָתָהּ לֹא מִשְׁלֹת הַדְּשָׁעִים וְאֵף
לֹא מִסּוּפְרֵי הַצְדִּיקִים רַבִּי מַתִּיא בִּן־יְהוֹשֻׁעַ אָמַר הָיוּ מִקְדָּשִׁים
בְּשָׁלוֹם כָּל־אָדָם וְהָיוּ זָנִב לְאַרְצוֹת וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשָׁעִירִים
י רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר הָעוֹלָם הָזֶה דּוֹמֶה לְפָרוֹזְדוֹר בְּפָנָי הָעוֹלָם
הַזֶּה הִתְקַן עֲצֻמָּה בְּפָרוֹזְדוֹר כְּדִי שֶׁתִּפְגַּם לְמִצְוָתָן י רַבִּי הוּא
הָיָה אָמַר יִפָּה שְׁעָה אַחַת בַּתְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים מֵזִבִּים בְּעוֹלָם
הָזֶה מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה וְיִפָּה שְׁעָה אַחַת שֶׁל קִרְתָּ רוּחַ בְּעוֹלָם
הַזֶּה מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה י רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן אֱלִיעֶזֶר אָמַר אֵל
הַרְצָה אֶת חֲבֵרָה בְּשֶׁעַת בַּעֲסָה וְאֵל הַתְּחַבֵּר בְּשֶׁעַת שְׁמִתוֹ מִכָּל
לְפָנָיו וְאֵל תִּשְׁאֵל לוֹ בְּשֶׁעַת גִּדּוּר וְאֵל תִּשְׁתַּדֵּל לְרֹאשׁוֹ בְּשֶׁעַת
מִקְלָתוֹ י שְׁמוּאֵל הַקָּטָן אָמַר בְּגָפִל אִיבָה אֵל תִּשְׁמַח וּבְכִשְׁלוֹ
אֲלִיעֵל לָכֶּה י פִּן־רֹאשׁ יְהוֹה דָּרַע בְּעֵינָיו וְהַשִּׁיב מַעֲלֵי אָפֹס
כֹּ אֲלִישֶׁע בֶּן אֲבוּיָה אָמַר הַלּוֹמֵד תּוֹרָה יָגִיד לְמַת הוּא דּוֹמֶה
לְדִיד כְּתוּבָה עַל גִּיר תִּדְרֹשׁ וְהַלּוֹמֵד תּוֹרָה יִקְוֶה לְמַת הוּא דּוֹמֶה

לדיו כתובה על גיר מחוק: רבי יוחי בר יהודה איש כפר חבבלי
 אומר תלמוד תורה מן הקמנים למה הוא דומה לאוכל ענבים
 קלות ושורתין מנתיו ותלמוד תורה מן הזקנים למה הוא דומה
 לאוכל ענבים בשולות ושורתין יין יושן: רבי מאיר אומר אל
 תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו יש קנקן חדש מלא יושן
 וישן שאפילו חדש אין בו: סא רבי אלעזר הקפר אומר הקנקנה
 והקנאה והקבור מוציאין את האדם מן העולם: כה הוא היה
 אומר תלמידים למות והמתים לחיות (כ"ה להחיות) והחיים לדון
 לידע ולהודיע ולתדע שהוא אל הוא היוצר הוא הבורא הוא
 המבין הוא הדן הוא העד הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברוך
 הוא שאין לפניו לא עולה ולא שכיחה ולא משוא פנים ולא מפקח
 שחר: ודע שהכל לפי החשבון ואל יבטיחה יצרר ששהשאל
 בית מנוס לך שעל ברכה אמה נוצר ועל ברכה אמה נולד ועל
 ברכה אמה חי ועל ברכה אמה מת: ועל ברכה אמה עתיד
 להגן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:
 רבי הגהה בירושלמי אומר רצה הקדוש ברוך הוא לצפות את ישראל
 לפיכך הרכה להם תורה ומצות שנאמר ויהי תפץ למצן צדק
 וגדיל תורה ויאדיר:

פרק חמישי

בירושלמי יש להם חלק לעולם הבא: שנאמר ועמך בלם צדיקים לעולם
 יירשו ארץ וגר מבטי מעשה ידי להתפאר:

* בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד לומר והלא
 במאמר אחד יכול להבראות אלא להפרע מן
 הרשעים שיאמרו את העולם שנברא בעשרה מאמרות ולמן
 שחר טוב לצדיקים שמקמיין את העולם שנברא בעשרה
 מאמרות: בעשרה דורות מאדם ועד נח להודיע במה ארך אפים
 לפניו שכל הדורות היו מקעיםין ובאין עד שהביא עליהם את
 מי המבול: עשרה דורות מנח ועד אברהם להודיע במה ארך
 אפים לפניו שכל הדורות היו מקעיםין ובאין עד שברא אברהם

אָבִינוּ וְקָבַל שִׁכְרַ בָּלָם : י עֲשֶׂה נְסִינֹת נְתִנְסָה אֲבָרְהָם אָבִינוּ
 וְעָמַד בְּכָל־לְהוֹדִיעַ כְּמָה חֲבָתוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם אָבִינוּ : י עֲשֶׂה
 נָסִים נַעֲשֹׂ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמַצְדִּים וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם : עֲשֶׂה מִבֹּת
 הַיָּבֵא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמַּצְדִּים בְּמַצְדִּים וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם :
 עֲשֶׂה נְסִינֹת נָסִי אֲבוֹתֵינוּ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַדְבָּר
 שְׁנֵאמַר וַיִּנְסוּ אוֹתִי זֶה עֲשֶׂה פְעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי : ה עֲשֶׂה
 נָסִים נַעֲשֹׂ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ לֹא הִפִּילָה אֱשֶׁה מִרִּית
 בְּשֶׁר הַקָּדוֹשׁ וְלֹא הִסְרִית בְּשֶׁר הַקָּדוֹשׁ מֵעוֹלָם וְלֹא נִרְאָה זָבוּב
 בְּבֵית הַמִּמְבָּחִים וְלֹא אֶרֶץ קָרִי לְכָל־נָדוּל בְּיוֹם הַכִּפְּרִים וְלֹא
 כָּבוֹ הַשָּׁמַיִם אֵשׁ שֶׁל עֲצֵי הַמַּעֲרֵכָה וְלֹא נִצְתָה הָרוּחַ אֶת עַמּוּד
 הָעֵשֶׂן וְלֹא נִמְצָא פֶסוּל בְּעָמַד וּבְשִׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים עוֹמְדִים
 צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִים רוּחִים וְלֹא הוֹיָק נָחֹשׁ וְעַקְרָב בִּירוּשָׁלַם וְלֹא
 אָמַר אָדָם לְחִבְרוֹ צֵר לִי הַמָּקוֹם שְׁאֵלִין בִּירוּשָׁלַם : י עֲשֶׂה
 דְּבָרִים נִבְרָאוּ בְּעָרֵב שֶׁבֶת בֵּין הַשָּׁמֶשׁוֹת וְאֵלּוּ הֵן פִּי הָאָרֶץ פִּי
 הַבָּאָר פִּי הָאֵתוֹן הַקֶּשֶׁת וְהַזֶּן וְהַמִּפְסָה וְהַשְּׁמִיר הַחֶבֶת וְהַמִּכְתָּב
 וְהַלְלוֹת וַיֵּשׁ אוֹמְרִים אֵף קִבְּרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וְאֵלּוּ שֶׁל אֲבָרְהָם
 אָבִינוּ וַיֵּשׁ אוֹמְרִים אֵף הַמִּזְבֵּיחַ וְאֵף צֶבֶת בְּצֶבֶת עֲשׂוּיָה :
 י שְׁבַע דְּבָרִים בְּגֻלָּם וְשִׁבְעָה בְּחֻכָּם חֻכָּם אֵינוּ מְדַבֵּר לִפְנֵי מִי
 שְׁנֵדוּל מִמֶּנּוּ בְּחֻכָּה וּבְמִנִּין וְאֵינוּ נִכְנָס לְתוֹךְ דְּבָרֵי חֲבֵרוֹ וְאֵינוּ
 נִבְחַל לְהִשָּׁיב שׂוֹאֵל כְּעֵנָן וּמִשִּׁיב כְּהִלָּה וְאוֹמֵר עַל רֹאשׁוֹן
 רֹאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן וְעַל מִדָּה־שְׁלֹא שָׁמַע אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי
 וּמִדָּה עַל הָאֵמֶת וְחֻלּוּפִיתָהּ בְּגֻלָּם : ה שְׁבַע מִינֵי פִדְעֻנוּת בָּאִין
 לְעוֹלָם עַל שְׁבַעָה גּוֹפֵי עֲבֵרָה מִקְצָתָן מַעֲשִׂיָן וּמִקְצָתָן אֵינָן
 מַעֲשִׂיָן רָעִב שֶׁל מְהוּמָה בֹּא מִקְצָתָן רָעִבִים וּמִקְצָתָן שְׂבָעִים
 גָּמְדוּ שֶׁלֹּא לְעִשׂוֹר רָעִב שֶׁל בְּצֻרָתָהּ וְשֶׁלֹּא לְפֹשֵׁעַ אֶת הַחֵלֶה
 רָעִב שֶׁל בְּלִיָּה בֹּא : הִכָּר בֹּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּנוֹת בְּתוֹרָה
 שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין וְעַל פְּרוֹת שְׂבִיעִית תְּרִיב בָּאָה לְעוֹלָם
 עַל עֲגוּי הַדִּין וְעַל עֲוֹת הַדִּין וְעַל הַמְּזוּרִים בְּתוֹרָה שֶׁלֹּא כְּהִלָּה :
 ■ תִּיהָ רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׂבֻעַת שְׁוֹא וְעַל חֲלוּל הַשֵּׁם גְּלוּת

בא לעולם על עובדי אלהים ועל גלוי עריות ועל שפיכות דמים ועל שמטת הארץ: בארבעה פרקים הדבר מתרבה בריעות ובשביעית ובמוצאי שביעית ובמוצאי התג שבכל שנה ושנה בריעות מפני מעשר עני שבשלישית בשביעית מפני מעשר עני שבששית * במוצאי שביעית מפני פרות שביעית * במוצאי התג שבכל שנה ושנה מפני גזל מתנות עניים: ארבע מדות באדם האומר שלי שלך ושליך שלי עם הארץ שלי שלי ושליך שלך זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת סדום * שלי שלך ושליך שלך חסיד * שלך שלי ושלי שלי רשע: י ארבע מדות ברעות גזל לכעוס וגזל לרצות יצא הפסדו בשכרו * קשה לכעוס וקשה לרצות יצא שכרו בהפסדו * קשה לכעוס וגזל לרצות חסיד * גזל לכעוס וקשה לרצות רשע: יב ארבע מדות בתלמידים מדר לשמוע ומדר לאבד יצא שכרו בהפסדו * קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו בשכרו * מדר לשמוע וקשה לאבד זה חלק טוב * קשה לשמוע ומדר לאבד זה חלק רע: יג ארבע מדות בנותני צדקה הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו * יתן ויתנו אחרים חסיד * לא יתן ולא יתנו אחרים רשע: יד ארבע מדות בהולכי בית המדרש הולך ואינו עשה שכר הליכה בידו * עשה ואינו הולך שכר מעשה בידו * הולך ועשה חסיד * לא הולך ולא עשה רשע: טו ארבע מדות ביושבים לפני חכמים ספוג ומטפה משמרת ונפה: ספוג שהוא סופג את הכל ומטפה שומרים בו ומוציא בו משמרת שמוציאה את היין וקולטת את השמים ונפה שמוציאה את הקמח וקולטת את הקטל: טז כל אהבה שהיא תלויה בדבר בטל דבר במלה אהבה ושאינה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם * איזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר זו אהבת אמן ותמר ושאינה תלויה בדבר זו אהבת דוד ויהונתן: יז כל מחלקת שהיא לשם שמם סופה להתכנס ושאינה לשם שמם אין סופה להתכנס איזו היא מחלקת

מחלקת שהיא לשם שמים זו מחלקת הלל ושמיא ושמיא לשם
 שמים זו מחלקת קנה וכל עדתו: יי כל המזכה את הרבים
 אין חטא בא על ידו * וכל המחטיא את הרבים אין מספקין
 בידו לעשות תשובה * משה וזה וזה את הרבים * זכות הרבים
 תלוי בו שנאמר צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל * ירבעם
 בן נבט חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו שנאמר
 על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל:
 יש כל מי שיש בו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של
 אברהם אבינו ושלשה דברים אחרים הוא מתלמידיו של
 הרשע * תלמידיו של אברהם אבינו עין מוכה ורוח נמוכה ונפש
 שפלה * תלמידיו של הרשע עין רעה ורוח גבוהה ונפש
 רחבה: מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של הרשע
 הרשע * תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה וגוזלין
 העולם הבא * שנאמר להנחיל אחי * יש ואצרותיהם אמלא:
 אבל תלמידיו של הרשע הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר
 שחת * שנאמר ואחיה אלמים תורידם לבאר שחת אנשי דמים
 ומרמה לא יחזו ימיהם ואני אבטח בה: כ יהודה בן תימא
 אומר הוי עז בנמר וקר בנשר רץ בצי ובבור פארי לעשות
 רצון אביה שבשמים: הוא היה אומר עז פנים לגיהנם ובזושת
 פנים לנן עדן: יח רצון מלפני יהוה אלתינו ואלתי אבותינו
 שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: כא בן
 בג אומר חסד ביה וחסד ביה דכלא ביה ובה תחיו וסיב ובלה
 ביה ומנה לא תזוע שאין לך מדה מוכה חממה: בן הא הא
 אומר לפום צערא אנרא: כב הוא היה אומר בן חמש שנים
 למקרא בן עשר שנים למשנה * בן שלש עשרה למצות בן חמש
 עשרה לגמרא בן שבעה עשרה לחפה * בן עשרים לרדוף * בן
 שלשים לכת בן ארבעים לבינה * בן חמשים לעצה בן ששים
 לחנה * בן שבעים לשיבה * בן שמונים לגבורה בן תשעים
 לשיבה

לשונת * בן מאה באלו מת ועבר ובטל מן העולם :
 רבי יוחנן בן עמיאל אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל
 לפיכך הרבה לתם תורה ומצות שנאמר יהיה הפץ לבצען צדק
 גדיל תורה וצדור :

פרק ששי

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא : שנאמר ועמך כלם צדיקים
 לעולם יירשו ארץ נצח מפני מעשה ידי ד' להתפאר :
 א' שנו חכמים בלשון המשנה ברוך שכתב בהם ובמשנתם :
 רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים
 הרבה ולא עוד אלא שכל העולם כלו כדאי היא לו * נקרא רע
 אוהב אוהב את המקום אוהב את הבריות משמח את המקום
 משמח את הבריות ומלבישתו ענוה ויראה ומכשרתו להיות
 צדיק חסיד ישר ונאמן ומרחקתו מן החמא ומקרבתו לידי זכות
 ונהנין ממנו עצה ותושיה בינה ונבורה שנאמר לי עצה ותושיה
 אני בינה לי נבורה ונותנת לו מלכות וממשלה והקור דין
 ומגלין לו רזי תורה ונעשה כמעין המתגבר וכנדר שאינו פוסק
 וזהו צנוע וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלתו ומרומכתו על
 כל המעשים : ב' אמר רבי יהושע בן לוי בכר יום ויום בת קול
 יוצאת מדר חורב ומברות ואומרת אזי להם לבריות מעלבוניה
 של תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף שנאמר נזם
 וזה באף חזיר אשה יפה וסרת טעם : ואומר והלחות מעשה
 אלהים הקמה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחות אל
 תקרי חרות אלא חרות שאין לה בן חורין אלא מי שעוסק
 בתלמוד תורה וכל מי שעוסק בתלמוד תורה חרי זה מתעלה
 שנאמר וממתנה נחליאל ומנחליאל במות : ג' תלמוד מתברר פרק
 אחד או חלקה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות
 אחת צריך לנהוג בו כבוד שכן מצוינו בדרך מלך ישראל שלא
 למד מאותו פה אלא שני דברים בלבד קראו רבו אפופו ומידעו

שנאמר

ד' ח' ח'

ומרגליות

(א) אחרי ככב. (ב) מפני דכב. (ג) מסגרת. (ד) מסגרת. (ה) מסגרת. (ו) מסגרת. (ז) מסגרת. (ח) מסגרת. (ט) מסגרת. (י) מסגרת. (יא) מסגרת. (יב) מסגרת. (יג) מסגרת. (יד) מסגרת. (טו) מסגרת. (טז) מסגרת. (יז) מסגרת. (יח) מסגרת. (יט) מסגרת. (כ) מסגרת. (כא) מסגרת. (כב) מסגרת. (כג) מסגרת. (כד) מסגרת. (כה) מסגרת. (כו) מסגרת. (כז) מסגרת. (כח) מסגרת. (כט) מסגרת. (ל) מסגרת.

ומדגלית אלא תורה ומעשים טובים בלבד * שנאמר ביהושע הלך
תנחה אתך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחה:
בהתהלךך תנחה אתך בעולם הזה בשכבך תשמור עליך
במקדש והקיצות היא תשיחה לעולם הבא * ואומר לי תפסק ולי
תקרב נאם יהוה צבאות: יחמשה קננים קנה הקדוש ברוך הוא
בעולמו ואלו הן תורה קנן אחד שמים וארץ קנן אחד אברהם
קנן אחד ישראל קנן אחד בית המקדש קנן אחד: תורה
מגן דכתיב יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: שמים
וארץ מגן דכתיב כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הרגלי
איוה בית אשר תבנו לי ואיוה מקום מגורתי: ואומר מה
רבו מעשיו יהוה בדם ברחמיה עשית מלאה הארץ קנניה:
אברהם מגן דכתיב ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון
קנה שמים וארץ: ישראל מגן דכתיב ערעבר עמך יהוה ער
יעבר עם זו קננית: ואומר לקדושים אשר בארץ הקדש ואדירי
כל הפצירבם: בית המקדש מגן דכתיב מכון לשבתך בעלת
יהוה מקדש אדני פוננו ידיו: ואומר ויביאם אל גבול קדשו הר
זה קנתה ימינו: יא כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא
בראו אלא לכבודו * שנאמר כל הנקרא בשמי ולבבדי בראתיו
יצרתיו אף עשיתיו: ואומר יהוה וימלך לעולם ועד:
רבי הגיהה בן עקיבא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לנכות את ישראל
לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יהוה תפץ למנן עמו
גדיל תורה ויאדיר:

סדר הברלה

בשפת נזכרת גרסא מיני כשמים נרץ לאחור הכוס בשמאלו והנשמים נמיטו ובשפת נזכרת בורא חלוצי
כאם נרץ לאחור הכוס נמיטו. ואח"כ יביטו בנפרדים ויחזור ויחלו הכוס נמיטו בנזכרת הנדלס:
הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עז וזמרת יה
יהוה ויהי לי לישועה: וישאבתם מים בששון

(א) חמני ו ככ. (ב) חני ו ככ. (ג) חמני ו ככ. (ד) יבטח ו א. (ה) חמני ו קד כד. (ו) בראשית ו י. (ז) חמני
(ח) חמני ו קד כ. (ט) חמני ו י. (י) חמני ו י. (יא) חמני ו י. (יב) חמני ו י. (יג) חמני ו י. (יד) חמני ו י.
כא. (טו) חמני ו י. (טז) חמני ו י. (יז) חמני ו י. (יח) חמני ו י. (יט) חמני ו י. (כ) חמני ו י.

ממעניי הישועה: ליהוה הישועה על עמך ברכתך
 סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך: יהוה הישועה
 המלך יעגנו ביום קראנו: ליהודים היתה אורה ושמחה
 וישועה ויקר: בן תהיה לנו: בום ישועות אשה ובשם
 יהוה אקרא:

כבר סגן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הזמן:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:
 נברכת בורא מאורי הלם יציע גד' נכרנו וסמס יסיו כפוס כל כגדול ולא יראה כגדול:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבדיל בין
 קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים
 בין יום השביעי לששת ימי המעשה: ברוך אתה
 יהוה המבדיל בין קדש לחול:

אחר הבדלה לזמרים ויתן לך:

ויהיך לה האלהים מפל השמים ומשמני הארץ ורב
 דגן ותירש: יעבדך עמים וישתחוו לך לאמים
 יהוה גביר לאחיה וישתחוו לך בני אמה ארריך ארוך
 ומברכה ברוך: ואל שדי יברך אתה ויפרך וירבה
 והיית לקהל עמים: ויתן לך את גרבת אברך לך
 ולירעה אתה לרשתך את ארץ מנריך אשר נתן
 אלהים לאברך: מאל אביך ויעזרה ואת שדי
 ויברכה ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת

ברכת

א) הכולם ג פ. ב) שם שוח. ג) שם שדי י. ד) שם כ. י. ה) אסתר ח פ. ו) הכולם קמ י. ז) כוללים
 ב) ב. ח) שם טו כט. ט) שם כז ג. י) שם כח ד. כ) שם סג כה.
 ויהיך

למוצאי שבת

והעבדת גוים רבים ואתה לא תעבד ומשלחת בגוים
 רבים ובה לא ימשלו: אשריה ישראל מי כמוה עם
 נושע ביהוה מגן עזרה ואשר-תרב באותה ויבכשו
 איביה לה ואתה עד-במותימו תדרוך:
 ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא-תבשו
 ולא-תכלמו עד-עולמי עד: ואכלתם אכול
 ושבעו והללתם את-שם יהוה אלהיכם אשר-עשה
 עמכם להפליא ולא-יבשו עמי לעולם: וידעתם כי
 בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא-
 יבשו עמי לעולם: כִּי-בשמתה תצאו ובשלו
 תוכלון הרים ותנבעות יפצחו לפניכם רנה וכל-
 עצי השדה ימחא-רכב: הנה אל ישועתי אבטח ולא
 אפחד כי עזי וחמרת יה יהוה ויהי-לי לישועה:
 וישאבתם-מים בששון מפעיי הִישועה: ואמרתם
 ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו תזכירו כי גשגב שמו: ופרו יהוה כי גאות
 עשה מודעת זאת בכל-הארץ: צהלי ורני ישבת
 ציון כִּי-גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום
 ההוא הנה אלהינו זה קנינו לו וישוענו זה יהוה קנינו
 לו נגילה ונשמחה בישועתו:

בזרא ייב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו
 ורחל לבשה את-עממי ראש תשל ישימ לה דויד ועמך בן-ישי
 שלום ושלום לה ושלום לעזרה כי עזרה אלהיה ומלכם דויד

וירגם

(א) וירגם (ב) וירגם (ג) וירגם (ד) וירגם (ה) וירגם (ו) וירגם (ז) וירגם (ח) וירגם (ט) וירגם (י) וירגם (יא) וירגם (יב) וירגם (יג) וירגם (יד) וירגם (טו) וירגם (טז) וירגם (יז) וירגם (יח) וירגם (יט) וירגם (כ)

ויהינם בראשי הגדוד : ואמרתם פה לחי ואתה שלום וביתך
שלום וכל אשר לך שלום : יהיה עז עמו יתן יהוה ויברך את
עמו בשלום :

קידוש לבנה

שם"י הקבלה אין לקדש הלילה עד אחר ז' ימים למולד : ויש לקדש הלילה צבדים חסונים
ונאים וקודם הכנסה יאמר :

הַלְלוּהָ | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים :
בַּהֲלָלוֹהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צָבָאוֹ : גַּ הַלְלוּהוּ
שְׁמֵשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכָבֵי אוֹר : דַּ הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְהַמַּיִם אֲשֶׁר | מַעַל הַשָּׁמַיִם : הַ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא
צִדִּיק וְנִבְרָאוֹ : וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם חֲקִידָתָן וְלֹא יַעֲבוּר :
יאמר תלמידי רבינו שלמה פ"א קודם הכנסה וכשתחיל לברך לא יראה נח כלא :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמִאֲמָרוֹ
בָּרָא שְׁחָקִים וּבָרוּחַ פִּיו כָּל־
צָבָאם חֶק וְזִמָּן נָתַן לָהֶם
שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת־תַּפְקִידָם : שְׁשִׁים
וּשְׁמֹנִים לַעֲשׂוֹת רָצוֹן קוֹנֵם
פוֹעֵל אֱמֶת שֶׁבַע־לָתוֹ אֱמֶת
וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲמֻרָתָ

הפארת

קידוש לבנה

תפארת לעמוסי בָּטֶן • שֶׁהֵם
עֲתִידִים לְהַתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ •
וּלְפֶאֱר לְיוֹצְרֵם עַל שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ • בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים :

ידלג שלשה דילגים וילמך :

בָּרוּךְ עוֹשֵׁה בָרוּךְ יוֹצֵר בָּרוּךְ בּוֹרֵא
בָרוּךְ קוֹנֵה : בְּשֵׁם שְׂאֵנִי רוֹקֵד בְּנִגְדֶּךָ
וְאֵינִי יָכוֹל לִנְגּוֹעַ בְּךָ כִּי לֹא יוֹכִלּוּ כָּל אוֹיְבֵי
לִנְגּוֹעַ בִּי לָרַעָה : תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחַד
בְּגָדְל וְרוּעָה יִדְמוּ כְּאֶבֶן : כְּאֶבֶן יִדְמוּ וְרוּעָה
בְּגָדְל וּפְחַד אִימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפֹּל :

ככה יעשה ג"ס ידלג ג' דילגים וילמך מברוך שחק וס' עד כאן :

יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם : ג"ס

וילמך נבדיל שלום עליכם ומבינו משיב עליכם שלום : ג"ס

וילמך ג"ס

בְּמֶן מִזֵּב וּמִזֵּל מִזֵּב יְהוָה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן :
קוֹל הוֹדֵי הַגָּה זֶה בָּא מִדִּלְגַּע עַל הַדְרִים
מִקִּפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת : הוֹמָה רוֹדֵי לְצִבִּי
אוֹ לְעִפְר הָאֱלִים הַגָּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְנוּ

משנה

לא שחט שחט (ב) שחט שחט (ב) שחט שחט .

משגיח מן החלונות מציין מן התרפים :

א. נשיר למעלות אשא עיני אל־התרים מאן יבא עזרי :
 ב. עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ : ג. אל־יתן
 למוט רגלך אל־יגום שמך : ד. הנה לא־יגום ולא יישן שומר
 ישראל : ה. יהוה שמך יהוה צלך עליך ימינה : ו. יזם השמש
 לא־יכבה וירח בלילה : ז. יהוה ישמך מכל־דע ישמר את־
 נפשך : ח. יהוה ישמר־צאתך ובאך מעתה ועד־עולם :

א. הַלְלוּהָ הַלְלוּ־אל בְּקוֹדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֶזוֹ :
 ב. הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ :
 ג. הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּגָּבַל וּכְנוֹר : ד. הַלְלוּהוּ
 בְּתֹף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעֹגֵב : ה. הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצִלִּי
 שִׁמְעֵ הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצִלִּי תְרוּעָה : ו. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל
 יְהִי הַלְלוּיָהּ :

תִּנָּא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אֱלֹמִי
 לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֵלָּא
 לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים
 פַּעַם אַחַת בְּחֹדֶשׁ יָדִים • אָמַר
 אֲבִי הַלְכָךְ נִימְרִינְהוּ מְעוּמָד :
 מִי זֹאת עוֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר

קדוש לבנה

מִתְרַפֶּקֶת עַל הַדּוֹדָה: וַיְהִי רָצוֹן
מִלִּפְנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵי לְמַלְאֹת פְּגִימַת הַלְבָנָה
וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם מְעוֹט * וַיְהִי
אוֹר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה כְּאוֹר
שְׁבַעַת יָמֵי בִּרְאשִׁית כְּמוֹ
שֶׁהִיְתָה קֶדֶם מְעוֹטָה * שְׁנֵאמַר
וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת
הַגְּדֹלִים * וַיִּתְּקֵם בָּנוּ מִקְרָא
שְׁכָתוֹב וּבִקְשׁוּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִיד מֶלֶכְכֶּם אָמֵן:

א' לְמַנְצֵחַ בְּגִיגוֹת מְזֻמָּר שִׁיר: ב' אֱלֹהִים יִתְּנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֹר פְּנֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה: ג' לְדַעַת בְּאֶרֶץ הַרְבֵּה בְּכִלְגוֹנִים יִשְׁוֹעַתְהָ:
ד' יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם: ה' יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאִפִּים
כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאִפִּים | בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סֵלָה: ו' יוֹדוּךָ
עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם: ז' אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ וַיְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: ח' וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּרְאוּ אוֹתוֹ כִּלְאִפְסֵי־אֶרֶץ:

עֲלֵנוּ * ק"י * וַיִּסְגֵּר שׁוֹלֵי סִלִּית קָדֵן:

ברכת המזון

ואחר מים אחרונים יאמר מסוק זה :

בְּדֵבַר אֱלֹהֵי יְהוָה הַשְׁלָחוּן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה :

אלס מברכין בזמנן לאמר המבנך

הב לן ונקבריה :

(א' ב"א רבנן סיד וועלן בענטשין) :

ושמין המבוכין ידוי ישם יהוה מבךה מעקה ועד עולם :

(המבנך לאמר ברשות מרנ ורבנן) נבךה שאבכלנו משלנו :

ושמין המבוכין ברוך שאבכלנו משלנו ובטובו חיינו :

ומי שלם אלס פהס פונה ברוך ומבךה שמו תמיד לעולם ועד :

ואלס כס עבדס לאמר המבנך נבךה אלהינו שאבכלנו משלנו :

ושמין המבוכין ברוך אלהינו שאבכלנו משלנו ובטובו חיינו :

ומי שלם אלס שונה ברוך אלהינו ומבךה שמו תמיד לעולם ועד

בסעודת שולחן לאמר המבנך

נבךה אלהינו שמשמחה במקענו שאבכלנו משלנו •

ושמין

ברוך אלהינו שמשמחה במקענו שאבכלנו משלנו ובטובו חיינו •

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הון את-

העולם כלו בטובו בהון בהסדר וברחמים הוא-

נותן לחם לכל-בשר כי לעולם הסדו : ובטובו

הגדול עמנו תמיד לאחסר לנו ואל יחסרלנו מזון

לעולם ועד : בעבור שמו הגדול כי הוא אל ון

ומפרנס לכל ומטיב לכל ומבין מזון לכל-בריותיו

אשר ברא באמור פותח את-ידה ומשביע לכל-חי

רצון : ברוך אתה יהוה הון את-הכל :

גודה לה יהוה אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ תמיד טובה

ורחבה ועל שהוצאתנו יהוה אלהינו מארץ מצרים

ויפדתנו מבית עבדים ועל-בריתך שהתקמת בבשרנו ועל

הזרתך שלמדנו ועל תפוקה שהוצעתנו ועל חיים הן וחסד

שהנחנו

(א' יחזקאל חא כז - ב) חלילי קודם •

שְׁחַנְנֵנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזֶּן שְׂאֵתָהּ זָן וּמִפְרִיָּהּ אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה :

הַמַּסְכָּה וְהַמִּזְרֵם כֻּלָּן וְעַל הַנִּסִּים וְהַטִּבְתָּ לֹאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵי הַסֵּס בְּזֶמֶן הַזֶּה צִמֵּי וְכו' :

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵי הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :

למזון

למזון

בְּיָמֵי מַדְבָּרִי וְאַסְפֵּר בְּשִׁשִּׁין הַבְּרִיָּה בְּשֶׁמֶד עָלֵיהֶם הָמוֹן הַדָּשָׁה בְּקֶשֶׁת דִּהְשָׁמִיד דִּהְרִג וְלֹאֲבָר אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִגִּזְרֵי מַדְבָּר וְעַד־זֶמֶן הַזֶּה וְגַשְׁמִים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוֹאֵר חֹדֶשׁ אֶחָד וְשִׁלְלָם לְבוֹשׁ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרָם אֶת־עֲצָתוֹ וּמִקְלָלָם אֶת־מַחֲשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁכֹּת לֹא נִמְלֹךְ בְּרָאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־כַּנּוֹן עַל הַעֵץ :

בְּיָמֵי מַתְתֵּנוּ בְּיָדֵינוּ בְּהַן גְּדוֹל חֲשִׁמּוֹנָא וּבְנֵי בְּשֶׁמֶד מַלְכוּת זָן הַרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְהִשְׁבִּידֵם הוֹרַתָּה וְלִתְעַבְדֵם מִזֶּן רִצְוֹנָה וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲבַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּת אֶת־דִּיכֶם בְּנֵת אֶת־דִּיכֶם נִקְמַת אֶת־נִקְמַתָם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים וּמַמְאִים בְּיַד מְהֻרָּם וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְחַדִּים בְּיַד עוֹשֵׁי הוֹרַתָּה וְלָהּ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וּמְקוֹשֵׁשׁ בְּעוֹלָמָהּ וְלַעֲמָהּ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן בְּיָמֵי הַזֶּה וְאַחֵר בָּהּ בָּאוּ בָנֶיהָ לְרִבּוֹר בִּיתָהּ וּפְנֵי אֶת־חֲבִלָּה וְטָהְרוּ אֶת־מַחֲשַׁבְתָּהּ וְהִתְאֲלָקוּ גִּזְרֵת בְּחֻצוֹת הַדָּשָׁה וּמִבְּעוֹ שְׁמוֹנֶת יָמֵי הַגָּבָה אֵלֶּי הַחַדָּת וְלִהְיוֹת לְשִׁבְתָּהּ הַגְּדוֹל :

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנִיחֵנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרֶךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכַתוּב וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבִרְכַּת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הַמִּזֶּן :

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל־יְרוּשָׁלַם עִירָהּ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָהּ וְעַל מַלְכוּת בֵּית

ברכת המזון

יְהוָה מְשִׁיחָהּ וְעַל-הַבֵּית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמָהּ
עָלָיו : אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ רַעְנוּ (בשבת רַעְנוּ) זִנְנוּ פְרָנְנוּ
וּכְלָלְנוּ וְהִרְוִיתֵנוּ וְהִרְחוּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִהֶרֶת
מִכָּד-צְרוּתֵנוּ : וְנָא אֶל-תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ . לֹא
לִידֵי מַתַּנַּת בָּשָׂר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאתָם כִּי אִם
לִיהֵךְ הַמְלָאָה הַפְתִּיתָהּ הַקְדִּוּשָׁה וְהִרְחַבְתָּה שְׁלֹא נִבּוֹשׁ
וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד :

בשנת רצ"ה והתלכצנו יהוה אלהינו במצותיה ובמצות יום השביעי
השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש
הוא לפניה * לשבת"בו ולקניח"בו באהבה במצות רצונה *
וברצונה הנית לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה
ביום מנוחתנו * והראנו יהוה אלהינו בנחמית ציון עירך *
ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות
ובעל הנחמות :

בר"ה ור"ה

אלהינו ואלהי אבותינו ישלח ויבא * ויגע וידאג וירצה * וישמע ויפקד
ויעזר * ויקנונו ויפקדוננו ויקרן אבותינו ויקרן משיח בן דוד
עקבך * ויקרן ירושלים עיר קדשך * ויקרן כל עמך בית ישראל לפניך
לפליטה למנוחה * לזון ולחסד ולרחמים ולחיים טובים ושלום * ביום
ז"ה ראש הקדוש הזה * בש"ה חג המצות הזה * בשבתות חג השבעות הזה *
בשבת חג הסוכות הזה * בש"ע שמעני עצרת חג הזה * ב"ה מזכרון הזה *
בשלוש תולדות (ת"ח מוס"ט) ב"ה ביום טוב מקרא קדש הזה וזכנו יהוה אלהינו
בו למנוחה * ופקדנו בו לקרבה וישיענו בו לחיים טובים : ובדבר ישועה
ונחמים חסד ותקנו ונרם עלינו וישיענו כי אלהי עינינו * כי אל
מלך נענו ונחם אלה :

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו * ברוך
אתה יהוה בנה ברחמי ירושלים * אמן :

סבה ולא אמר ר"ה בשנת א"ת"ו בסעודה שלישית אם הוא קודם סקיעת החמה ומזכר קודם ברכת
סעוד וסמיעי לחומר :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למנוחה
לעמך

לַעֲמֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מִקְדָּשׁ הַשְּׁכֵת: וְלֹא סָעָה וְלֹא אָמַר יַעֲלֶה וְיֵבֵא כִּי־יֵשׁ לְפָנֶיךָ אֶתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לַעֲמֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה אֲתִיּוֹם תָּג (פְּלוֹי) הַזֶּה * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל
וְהַזְמָנִים: גִּרָם לְפָנֶיךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
נָתַן יָמִים טוֹבִים לַעֲמֹ יִשְׂרָאֵל לְזַכְרוֹן אֲתִיּוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה *
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְכָּרוֹן: כְּחַסְדֶּיךָ לְפָנֶיךָ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן מוֹעֲדִים לַעֲמֹ יִשְׂרָאֵל
לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֲתִיּוֹם תָּג (פְּלוֹי) הַזֶּה: (וְלֵיט הַחֵסֶד) וּכְ גִרָם לְפָנֶיךָ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן רָאשֵׁי חֲדָשִׁים לַעֲמֹ
יִשְׂרָאֵל לְזַכְרוֹן: וְלֵיט הַחֵסֶד: וְלֹא הָלַךְ יוֹם (שֶׁ רָ"ס לֹא רָ"ח) כְּשֶׁכֵּת וְלֹא חִכֵּד לֹא שֶׁ
סָכַת וְלֹא שֶׁל יוֹם (שֶׁ רָ"ס לֹא רָ"ח) כֹּלֵל יָחַד וְלִפְנֵי בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן שְׁכָרוֹת לְמַנְהֵגָה לַעֲמֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת
וּלְבָרִית * וְיָמִים טוֹבִים (כְּחַסְדֶּיךָ וּמוֹעֲדִים) לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֲתִיּוֹם
תָּג (פְּלוֹי) הַזֶּה (גִּרָם וְיָמִים טוֹבִים לְזַכְרוֹן אֲתִיּוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה
גִּרָם וְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים לְזַכְרוֹן) * וְחַסְדֶּיךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקְדָּשׁ הַשְּׁכֵת
וּיִשְׂרָאֵל * וְהַזְמָנִים: גִּרָם וְיוֹם הַזְכָּרוֹן: גִּרָם וְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים:

וכל זה כשמכיר קודם שהתחיל ברכת הסוכה והמסביב אבל אם חזר לאחר שהתחיל ברכת הסוכה והמסביב
חשבו לא אמר חלה חובת ברוך בלבד לדרך לחזור לראש * גר"ל בשנת וי"ט של שלש רגלים אבל
בש"ס וי"ח אם לא חזר עד שהתחיל הסוכה והמסביב אינו חוזר וכן כשטועה שלישי של שנת וי"ט
וכן בר"ס ביום אבל בליל ר"ס חזר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל * אֲבִינוּ
מִלִּבְנֵי * אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גֹאֲלֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ * קְדוֹשֵׁנוּ
קְדוֹשׁ יַעֲקֹב * וְעַנּוּ רֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַמְּיוֹב וְהַמְּטִיב
לְכָל בָּכָל יוֹם וְיוֹם * הוּא הַמְּטִיב לָנוּ * הוּא מְטִיב לָנוּ *
הוּא יְמִיב לָנוּ * הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ
לְעַד * לָחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים * וּלְרֹחַ הַצֶּלֶה וְהַצִּלָּה *
בְּרָכָה וְיִשְׁעָה * נְחֻמָּה פְּרִנְסָה וְכִלְכִּלָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים

ברכת המזון

וְשָׁלוֹם וְכָל־טוֹב וּמְכַל־טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִתְפַּרְנוּ :
הַרְחֵמֵן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : הַרְחֵמֵן הוּא
יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר
וָדוֹרִים וְיִתְפָּאֵר בָּנוּ לָעַד וּלְנֶצַח נִצְחִים וְיִתְהַדַּר בָּנוּ
לָעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים : הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד :
הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהִיא
יִזְלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ : הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה
מִרְבָּה בְּבֵית זֶה וְעַל שְׁלֹחַן זֶה שְׂאֵבְלֵנוּ עָלָיו : הַרְחֵמֵן
הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבִשְׁמֵר־
לָנוּ בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת : הַרְחֵמֵן הוּא
יְבָרֵךְ אֶת־אֲבֵי מוֹדֵי בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה וְאֶת־אֲבֵי מוֹדֵרֵי
בְּעַלֹת הַבֵּית הַזֶּה אוֹתָם וְאֶת־בֵּיתָם וְאֶת־זֶרְעָם וְאֶת־
כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ : בָּמוֹ שֶׁבִּרְךְ
אֶת־אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מַבֵּל כָּל יָמֵי
יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ (בְּנֵי בְרִית) כָּלֵנוּ יַחַד בְּבִרְכָּה שְׁלָמָה
וְנֹאמַר אָמֵן :

מִמְרוֹם יְלִמְדוּ עָלֵינוּ וְעַלֵּנוּ זְכוֹת שֶׁתִּהְיֶה לָּנוּ מִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם וְנִשְׂא
בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְנִמְצָא חֵן וְשִׁכָּל
טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וָאָדָם :

בִּשְׁנֵי הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ לַיּוֹם שְׂכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים :
בִּשְׁנֵי הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחַיִּי שֶׁהוּא לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה :
בִּשְׁנֵי הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ לַיּוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב :

בִּשְׁנֵי הַרְחֵמֵן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת־סֶפֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת :

וְרֹאשׁ הַסֵּדֶה : הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַשְּׁנָה
הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה.

צט

ברכה אדרונה

יהוה * כי אֵתָהּ יְהוָה טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדָה לָךְ עַל הָאָרֶץ וְעַל

עַל סִדְרוֹת מַי' מִיָּמִים

עַל הַיָּם

עַל כִּי מִיָּד תֵּן

הַמִּטְוֶה * בְּרוּךְ אַתָּה | פְּרִי הַגֶּפֶן * בְּרוּךְ אַתָּה | הַיָּרֹת * בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה עַל-הָאָרֶץ | יְהוָה עַל-הָאָרֶץ וְעַל | יְהוָה עַל-הָאָרֶץ

וְעַל-הַפְּרוֹת :

פְּרִי הַגֶּפֶן :

וְעַל-הַמִּטְוֶה :

פִּדְיוֹן לְחַרְוֹתָהּ עַל שֶׁלֹּא לֹאכְלִין וְתִשְׁקֶן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נַפְשֹׁת רַבּוֹת

וְתִסְדֹּק עַל כָּל מַדְשֵׁי הָרֶאֱתָ לְהַחְיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כְּלִי-י *

בְּרוּךְ הוּא הָעוֹלָמִים :

ברכת אירוסין ונשואין

עֲרֹךְ עַל הַכֶּסֶם וְהַחֲזִ"כ יֹאמֶר :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו

וְצִוָּנוּ עַל הַעֲרִיזָה * וְאָסִי לָנוּ אֶת-הָאִירֻסִּים * וְהִתִּיר לָנוּ

אֶת-הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַל-יְדֵי הַפָּה וּמִדְּוָשִׁין : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי הַפָּה וּמִדְּוָשִׁין :

יָחֹס סִתּוֹן וְכֹסֶל וְחֲזִ"כ מְקַדֵּשׁ סִתּוֹן אֶת הַכֶּסֶם בְּנִשְׁמַח וְהֹמֶר :

וְהִי אַתָּה מְקַדֶּשֶׁת לִי בְּמִשְׁכַּעַת זוֹ בְּדַת מִשְׁחָה וְיִשְׂרָאֵל :

וְקָרִין כְּסֻמָּה וְיִצְדֵּךְ שִׁמְחָה עַל הַכֶּסֶם וְהַחֲזִ"כ יֹאמֶר :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחָבַל לָרָא לְכַבֹּד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יוֹצֵר אֶת-הָאָדָם

בְּצִלְמֵךְ בְּצִלְמֵךְ דְּמוּת תְּבַנִּיתוֹ * וְהִתְקַן לוֹ מִמֶּנּוּ בְּגֵן עֵדֵי

עֵד : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הָאָדָם :

שׁוֹשׁ תְּשׁוּשׁ וְתַגֵּל הַעֲקָרָה בְּקִבוּץ בְּנִיָּה לְתוֹכָהּ בְּשִׁמְחָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה :

שׁוֹמֵחַ תְּשַׁמֵּחַ רַעִים הָאֲחֻבִּים כְּשִׁמְחָה יִצְרֶךְ בְּגֵן עֵדֶךְ מִכֶּסֶם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְשַׁמֵּחַ חֵתָן וְכֹלָה :

בִּרְךְ

יְהוָה

ברכת אירוסין ונשואין
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה
תתן וכלה * גילה רנה דיצה וחדוה * אהבה ואהבה שלום
רעות * מהרה יהוה אלהינו ישמע בערי יהודה * ובהוצות
דושלם * קול ששון וקול שמחה * קול תתן וקול בלה * קול
סגולות תתנים מחפתם * ונערים ממעוטה נניחם : ברוך אתה
יהוה משמח תתן עם הפלה :

הוסיף סתק וסכל שנים ונכח"ל חומר הכריתת חתום וחל"ל מנחם פל ססס :

סדר קריאת שמע על המטה

דבוננו שלעולם תריני מוחל לכלמי שהקעים ותקנים אותי או
שהקא כנגדי בין בגופי בין בממוני בין בכבודי בין בכל
אשר לי בין באונם בין ברצון בין בשונג בין במזיד בין בדבור
בין במעשה בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכלבר ישראל
ולא יענש שום אדם בסבתי יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי
אבותי שלא אהקא עוד ולא אחזור בהם ולא אשוב עוד
להקעים ולא אעשה הרע בעיניך ומה ששמאיתי מחזק ברחמיך
דברים ולא על ידי יסורים ותלים רעים : יהי לרצון | אמריפי
ותאין לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

השביבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
טובים ולשלום ותקנונו בעצה טובה
מלפניך והושיענו מהרה למען שמך ופרושעלנו
סבת שלומך (נכתב ב"ה זי) והגן בעדנו והסר מעלנו
אזב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו
ומאחרינו ובצל כנפך תסתירנו * ושמור צאתנו
ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם כי
אל שומרנו ומצילנו אתה :

קריאת שמע על המזבח

יְשַׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

**יְהוָה הֵבִיט אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר**

**אָנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ: וְשִׁנְנֶתָם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֻתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וְהִקְשַׁרְתָּם לְאָזְנוֹת עַל-יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטִמְטֶמֶת בֵּין
עֵינֶיךָ: ׀ וּכְתַבְתָּם עַל-מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:**

**׀ וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ הַשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה אִתְּכֶם הַיּוֹם
לֵאמֹר הִנֵּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדָה בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם:**

**׀ וְהִסְתִּי מִפְּנֵי אֲדָמְכֶם בְּעֵת יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דָגְנְךָ וְיִמִּירֶשָׁה וְיִצְתָּךְ:
׀ וְהִסְתִּי עֹשֶׁב דְּשֹׁדֶךָ לְהִתְקַמֵּךְ וְאִכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ: ׀ הַשְׁמָרְנוּ לָכֵן פֶּדֶר
יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרֹסֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: ׀ וְיִרְחַק
אֶת-יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָשֶׁר וְהִתְקַמָּה לֹא תִחַן אֶת-
יְבוּלָהּ וְאִכְדָּתָם מִכֹּל מַעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: ׀ וְשִׁמְתֶם
אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֹתֶם אֹתָם לְאָזְנוֹת עַל-יְדֵיכֶם
וְהָיוּ לְטִמְטֶמֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: ׀ וְלִפְרֹתֶם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֻתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: ׀ וּכְתַבְתֶּם עַל-**

מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

׀ לִמְעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיִמֵּי בְנֵיכֶם עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם

לֵאמֹר לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

׀ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ׀ דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

וְעֹשׂוּ: לָהֶם צִיצִית עַל-כְּנָפֵי בְּגֵדֵיכֶם וְהָיוּ לָהֶם זִכָּרוֹן וְהָיוּ עַל-צִיצִית

הַכְּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: ׀ וְהָיָה לָכֵם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְחִסַּרְתֶּם אֶת-קֶלֶךְ

מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִחַדּוּ אֲחֵרֵי לִבְבְּכֶם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר

אֵתֶם נָתַן אֲחֵרֵיכֶם: ׀ לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וְהָיוּ

קִדְשֵׁיכֶם לְאֱלֹהֵיכֶם: ׀ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הִצַּעְתִּי אִתְּכֶם מִמִּצְרָיִם

מִצְרָיִם לְהוֹצִיֵת לָכֵן לְאֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

קריאת שמע על הממה
תֵּלְלוּ הַסִּידִים בְּכָבוֹד יִרְגְּנוּ עַל־מִשְׁכָּבוֹתָם : וְחִמְמוּת אֵל בְּנִחָם
וְהָרַב פִּיפּוֹת בְּיָדָם : יֵשׁ הִנֵּה מִסְתּוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה לְשִׁשִּׁים
נָבִירִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל : בָּלֵם אֲחָזִי חֲרָב מִלְחָמִי
מִלְחָמָה אִישׁ חֲרָבוֹ עַל־יָרְכוֹ מִפְּתָד בְּלִילוֹת : יֵשׁ יִבְרָכָה יְהוָה
וְיִשְׁמְרֵהָ : יֵאָד יֵהָד וּפָנִי אֵלֶיהָ וַיִּחַנֶּה : וְיֵשׂא יֵהָדוּ פָנָיו אֵלֶיהָ
וְיֵשֶׁם לָהּ שְׁלֹם :

■ יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלֵיוֹן בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן : ג אִמֵּר לַיהוָה מִחֲסִי
וּמִצֻּדֹתַי אֶלֶּהִי אֲבֹתָיו : ג כִּי הוּא יַצִּילֵךְ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ
מִדְּבַר הַחוּץ : ד בְּאַבְרָתוֹ יִסֶּה לָּךְ וְתַחַת בְּנִפְיוֹ תִּהְיֶה צִנָּה
וְסִתְרָה אִמְתּוֹ : ה לֹא תִירָא מִפֶּחַד לֵילֶה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם :
ו מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִדְלָךְ מִקִּטָּב יִשׁוּד צִדְדֵימָם : ו יִפֹּל מִצִּדָּה וְאֶלֶף
וּרְבֵבָה מִיְמִינָה אֵלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ : ח רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹם וְשִׁלְמַת
רִשְׁעִים תִּרְאֶה : ט כִּי־אֵתָהּ יִהְיֶה מִחֲסִי עֲלֵיוֹן שְׁמִתָּ מַעֲנֶה :

בליל שבת א"א וידוי ולא למנוח בטול :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • תְּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ וְאֵל הַתַּעֲשִׂים
מִתְחַנְּנֵנוּ שֶׁאֵין אֵנוּ עֲצוּ פָנִים וְקָשִׁי עֵקֶף לִזְמַר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנֵנוּ וְלֹא תִקְרָנוּ אֶבֶל
אֲנֵנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ תִּמְאָנוּ :

אֶשְׁמְנוּ • בְּנֵדְנוּ • בְּנֵדְנוּ • דְּבָרְנוּ דָּפִי : הָעוּנוּ • וְהִרְשָׁעוּ •
וְדֵנוּ • חֲמִסְנוּ • מִפְּלֵנוּ שֶׁכֶּךְ : יַעֲצֵנוּ רַע • כְּזָבְנוּ • לָצֵנוּ •
מִרְדְּנוּ • נֶאֱצֵנוּ • סָרְדְנוּ • עֵינוּ • פִּשְׁעֵנוּ • צָרְדְנוּ • קִשְׁנוּ עֶרְף :
רִשְׁעֵנוּ • שִׁחָתְנוּ • תַּעֲבֹנוּ • תַּעֲנִינוּ • תַּעֲתָעֵנוּ : כָּרְנוּ מִמְצֹחֶיךָ
וּמִשְׁפָּתֶיךָ הַמִּזְבִּים וְלֹא יָדָה לָנוּ : וְאַתָּה צִדִּיק עַל כָּל־הַבָּא
עָלֵינוּ בִּירֵאֻמַּת עֲשִׂית וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעֵנוּ : מִה נֶאֱמָר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
קְרוֹם • וּמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָמִים • הֲלֹא כָל־הַנְּסִתּוֹת
וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אתה

[illegible]

קריאת שמע על הגמטה

אֶתָּה יוֹדַע דָּוָּע עוֹלָם וְתַעֲלֹמֹת סִתְּרֵי כְּלָתֶיךָ : אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּל־
 חֲדָרֵי בָּתֵּן וּבֹחֵן כְּלִיּוֹת וּלֵב * אֵין דָּבָר וְעֵלָם מִמֶּךָ * וְאֵין
 מִסְדֵּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ וּבִכָּן יְדֵי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יוֹחֵה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחֹם עֲלֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כְּלִימָאֵינוּ וְתִכַּפֵּר
 לָנוּ עַל כְּלִימָנוּתֵינוּ וְתִמְחַל וְתִסְלַח לָנוּ עַל כְּלִיפִשְׁעֵינוּ :

וְאֵם יִלְכֵּם לִחוּד עַל חֶסֶד הַמֶּלֶךְ לִקְבֹּן בְּתַמְלַח יוֹם כְּסִיד :

יְדֵי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יוֹחֵה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁאֵם חֲסָמָתִי עֵוִיתִי פִּשְׁעֵי לִפְנֶיךָ
 וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת (י) שֶׁל שֶׁכֶּךְ הַגְּדוֹל (יִהוּה) בְּבִישׁוֹל קִישׁ וּבְאוֹת (א) שֶׁל (אֲדֹנִי)
 וְנִתְחַיִּיבְתִּי בְּבֵית דִּינְךָ הַצָּדֵק כִּקְלָה אוֹ כִּיּוֹצֵא בַּה הָרִי אֲנִי מִקְבֵּל עָלִי סִקְלָה
 וְהִרְיִי כְּאִילוֹ נִסְקַלְתִּי עַל יְדֵי אוֹת (א) שֶׁל שֶׁם (אֲדֹנִי) בְּבֵית דִּין הַגְּדוֹל שְׁבִירוּשָׁלַם
 עַל דְּבַר כְּבוֹד שֶׁכֶּךְ :

וְאֵם חֲסָמָתִי עֵוִיתִי פִּשְׁעֵי לִפְנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת (ה) רֵאוּשׁוֹנָה שֶׁל שֶׁכֶּךְ הַגְּדוֹל
 (יִהוּה) בְּבִישׁוֹל תְּפִילִין וּבְאוֹת (ד) שֶׁל (אֲדֹנִי) וְנִתְחַיִּיבְתִּי בְּדִינְךָ הַצָּדֵק
 שִׁירִיפָה אוֹ כִּיּוֹצֵא בַּה הָרִינִי מִקְבֵּל עָלִי שִׁירִיפָה וְהִרְיִי כְּאִילוֹ נִשְׂרַפְתִּי עָ"י אוֹת
 (ד) שֶׁל (אֲדֹנִי) בְּבֵית דִּין הַגְּדוֹל שְׁבִירוּשָׁלַם עַל דְּבַר כְּבוֹד שֶׁכֶּךְ :

וְאֵם חֲסָמָתִי עֵוִיתִי פִּשְׁעֵי לִפְנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת (ו) שֶׁל שֶׁכֶּךְ הַגְּדוֹל (יִהוּה)
 בְּבִישׁוֹל צִיצִית וּבְאוֹת (ג) שֶׁל שֶׁכֶּךְ (אֲדֹנִי) וְנִתְחַיִּיבְתִּי לִפְנֶיךָ בְּדִינְךָ הַצָּדֵק
 הָרִי אוֹ כִּיּוֹצֵא בַּה הָרִינִי מִקְבֵּל עָלִי הָרִי וְהִרְיִי כְּאִילוֹ נִהַרְגִי עָ"י אוֹת (ג) שֶׁל
 (אֲדֹנִי) בְּבֵית דִּין הַגְּדוֹל שְׁבִירוּשָׁלַם עַל דְּבַר כְּבוֹד שֶׁכֶּךְ :

וְאֵם חֲסָמָתִי עֵוִיתִי פִּשְׁעֵי לִפְנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת (ה) אַחֲרֵיכֶם שֶׁבִּשְׁכֶּךְ הַגְּדוֹל
 (יִהוּה) בְּבִישׁוֹל תְּפִלָּה וּבְאוֹת (יוד) שֶׁל (אֲדֹנִי) וְנִתְחַיִּיבְתִּי בְּדִינְךָ הַצָּדֵק
 תֵּק אוֹ כִּיּוֹצֵא בַּה הָרִינִי מִקְבֵּל עָלִי תֵק וְהִרְיִי כְּאִילוֹ נִתְּקִי עָ"י אוֹת (י) שֶׁל
 (אֲדֹנִי) בְּבֵית דִּין הַגְּדוֹל שְׁבִירוּשָׁלַם עַל דְּבַר כְּבוֹד שֶׁכֶּךְ :

אֵמֶן בְּכֵם גְּדֻלַּת וְיִמְיָהּ הַסִּיד צְרוּרָה
 קִבֵּל רַחֲמֵי עֲמֶךָ שֶׁנִּבְנוּ בְּהִרְבֵּי נִרְאָה *
 נָא גְבוּר דִּוְשֵׁי יִרְדָּה בְּקִבְּתִי שְׁמֵרָם *
 בְּרַחֲמֵי מִתְנַחֵם בְּחַיִּי צְדָקָתְךָ הַקִּיד בְּגִלְמֵם *
 הַסִּיד קְדוֹשׁ בְּרַחֲמֵי מִתְנַחֵם גִּלְמֵם עֲדָתְךָ *
 יְיָהּ נִצָּח לְעַמְּךָ כְּנֶה זִכְרִי קִדְשָׁתְךָ *
 שֶׁנִּבְנוּ קִבֵּל וְשִׁמְעוּ צְדָקָתְךָ יוֹדַע תַּעֲלֹמֹת
 בְּרַחֲמֵי שֶׁם כְּבוֹד מְלִכּוּת לְעוֹלָם וָעֶד :

לְמִנְצַחַת מִזְמוֹר לְדָוִד : בְּבֹא אֱלֹהֵי נָתַן הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר-בָּא
 אֶל־בֵּית־שֹׁבַע : יְהִי רַחֲמֵי אֱלֹהִים בְּחִסְדְּךָ בְּרַב רַחֲמִיךָ
 מִחַה פִּשְׁעֵי : יְהִי רַחֲמֵי מַעֲשֵׂי וּמִחְסָאֵי מִדְּרָגָתִי : הֵן כִּי

פִּשְׁעֵי

יִהוּה

(א) סִלְחָה

פֶּשַׁע אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָמִיד : י לָךְ לִבְרָךְ . חַטָּאתִי
 יִדְרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדִבְרֶךָ תוֹכָה בְּשִׁפְטֶךָ :
 י הִרְבָּעוֹן חוֹלָלְתִּי וּבִהְמָא יִחַמְתֵּנִי אִמִּי : ה הֵן אִמַּת תַּפְצֹת
 בְּמַחֲזוֹת וּבְכַתֵּם תִּכְמָה תוֹדִיעֵנִי : ט תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאֶמְהַר
 תִּכְבַּכְּנִי וּמִשְׁלַג אֶלְבִּין : י תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תַּגְלִלָה
 עֲצֻמוֹת דְּבִית : יא הִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחַטָּאֵי וְכִלְעֻזוֹתֵי מַחָה :
 יב לֵב מִסּוּד בְּרֹאֲלִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נִכּוֹן חֲדַשׁ בְּקִרְבִּי : יג אֱלֹהֵי
 תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֶל־תִּפְחַח מִמֶּנִּי : יד הִשְׁיבָה לִי
 שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : טו אֶלְמָדָה בְּשָׁעִים דְּרָכֶיךָ
 וְחַטָּאִים אֶלֶיךָ יָשׁוּבוּ : טז הַצִּילֵנִי מִדְּמִים . אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תִשׁוּעָתִי
 הַעֲבֵן לִשׁוֹנִי צִדְקָתְךָ : יז אֲדֹנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 יח כִּי . לֹא־תִחַפֵּן וְכֹחַ וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה : יט זְכֹחִי אֱלֹהִים
 רוּחַ נִשְׁבְּרָה לִב־נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תִבוֹה : כ הִשְׁיבָה
 בְּרִצְנוֹךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּם : כא אֲזִוִּחַפֵּן וּבְדִי־צִדֶּק
 עוֹלָה וְכָרִיל אֲזִי יַעֲלֶוּ עַל־מִזְבִּיחֶךָ פְּרִים :

א שִׁיר לַמַּעֲלֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַרְרִים מֵאֵין יְבֹא עוֹרִי : ב עוֹרִי
 מֵעַם יִתְּזָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : ג אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל־
 יַעֲם שִׁמְרֶךָ : ד רִגְזָה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : ה יִתְּזָה
 שִׁמְרֶךָ יִתְּזָה צִלְךָ עַל־יֶד יְמִינֶךָ : ו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכְבֶּה וְיָרֵחַ
 בְּקִלְקִלָה : ז יִתְּזָה יִשְׁמְרֶךָ מִכִּלְדֵּעַ יִשְׁמַר אֶת־נַפְשְׁךָ : ח יִתְּזָה יִשְׁמַר
 צִאֲתֶךָ וּבֹאֲךָ מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם :

קֹד בְּרַחֲמֵינוּ וְהוּא יְגַד עֲקֵב יְגַד וְהוּא יַתְּנֵנוּ נִדָּה
 קֹד נִשְׁ : אִם־תִּשְׁכַּח לֹא־תִפְחַח וְשִׁכְבָּתָּ וְעִרְבָה שְׁנִיתְךָ נִשְׁ :
 בְּמִזְבֵּחַ אֶלֶין אֶמִין בְּרַחֲמִים נִשְׁ : לִישׁוּעָתְךָ קָצִיתִי יִתְּזָה נִשְׁ :
 אֶתְּה סִתֵּר לִי מִצַּד תִּצְרֵנִי רְצִי פִלֵּט הַסּוֹבְבֵנִי סִלָּה נִשְׁ :
 תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שָׁבַע שְׁמֹחַת אֶת־פָּנֶיךָ נַעֲמֹת בִּימִינְךָ
 נִצַּח נִשְׁ : אֶתְּה תִקּוֹם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְתַנְיָה כִּי־בֹא מוֹעֵד :

כדנא

בְּרִיאת הַמֶּלֶךְ לְחַס אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַרְקָא לֹא עֲבָדוּ יִבְרִי
 אֲרָעָא וּמִן־תַּחַת שְׁמֵי אֱלֹהִים : בְּיָדָא אֲפִקְדוּ רִוְחֵי פְּרִיְתוֹ
 אוֹתֵי יְהוָה אֶל אֲמַת :

בְּיוֹן הַעוֹלָמִים אַתָּה בְּרִאת עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹן הַמּוֹב כְּפִי מַה שְׁעָלָה בְּמַחֲשַׁבְתְּךָ
 הַקְדוּמָה וּבְרִאת הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם וְהָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאָדָם עָלֶיהָ
 בְּרִאת וּנְפִתָה בְּאִפּוֹ נִשְׁמַת הַיּוֹם לְמַעַן יִכּוֹר גְּדֻלָּה וְתַפְאֶרֶתְךָ וְאַתָּה מוֹחֶה אֶת כָּל
 כִּי אַתָּה נִשְׁמַח לְכָל הַנִּשְׁמוֹת וְדוֹת לְכָל חַי וְאַתָּה הוּא (יְהוָה אֱלֹהֵי) הַגֵּה אֲפִקְדוֹ
 נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמַתֵּי בְּיָד הַמְּדוּרָה וְהַנֶּאֱמָנָה וְאַתָּה הוּא (יְהוָה אֱלֹהֵי) תַּסְדֹּד
 אוֹתָם מִכָּל מוֹמָאָה וְהַלָּא שְׁנֵיבָב בָּחַם עַיִן מַעֲשֵׂי הַדְּעִים וְהַחֲזוּרִים לִי בְּגִזַּת
 הַשָּׁמַיִם וּבְמַחַשְׁבֵּי יְהוָה אֱלֹהֵי שִׁיעוּר אוֹתִי בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ לִקְוֶם עַל
 שְׁמַרְתִּי לְהַתְּפִיל לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וּלְתַסְדֹּד תוֹרֶתְךָ כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵי
 שִׁיעוּנִי הַזִּקְנִי בְּמַחֲשָׁה הַזֹּאת שֶׁאֶקוֹם בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת מִמֶּשׁ וְאֵל יִאֲרַע לִי שׁוֹם
 חֲלִי רֹאשׁ וְשׁוֹם צִעַר, תִּזְקֵן מִזֶּה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמִים *
 בְּרַחֵךְ שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה : עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַגָּבֹל וְכִנּוּר אַעֲוִירָה שׁוֹרֵר : תוֹרָה צוּה לְעוֹ
 מִשָּׁה מוֹרֶשֶׁה קְהֵלָת יַעֲקֹב :

ש' לומר קודם הוֹוֹן כִּי לִפְנֵי * מוֹמָר לְחַד הַ רִוְחֵי וְיִ * נֶדֶךְ לִיכֹר נִשְׁמִילֵי יָדִים קֹדֶם הוֹוֹן
 וְלִפְנֵי הוֹוֹן נִשְׁמֵךְ מִסְּךְ הַמֶּשֶׁה אֶחָד הַשָּׁמַיִם * וְכִכּוֹן מוֹמָר לִיכֹר זֶה כִּלְחָם :

עֲמִיפָא בְּקִיפָא אֲזִינְתָה שׁוֹרֵי שׁוֹרֵי לֹא תִיעוֹל וְלֹא תִנְפֹּק לֹא דִידָךְ וְלֹא בְעַדְמִי
 תוֹב תוֹב יוֹמָא אֲרִינִישׁת גִּלְגָּלִי לֶךְ קְרָאן בְּחֻלְקָא קְדִישָׁא אֲזִינְתָה בְּקוֹדֶשָׁא וְדִמְלִכָּה
 אֲתַעֲסַפְנָא * (וְלִפְנֵי לִיחַ לְרִישִׁיָּה וְלִאֲתִיבָה עַד שְׁעַתָּה חֲדָא)

בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּפִיל חֲבִלֵי
 שָׁנָה עַל עֵינֵי וְתַנּוּמָה עַל עַפְעָפִי וּמֵאִיר לְאִישׁוֹ
 בַּת עֵין : וְיִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁתִּשְׁכַּחֲנוּ לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנוּ לְחַיִּים מוֹבִים וְלְשָׁלוֹם
 וְאֵל יִבְרָכֵנוּ רַעֲיוֹנֵינוּ וְהַלּוּמוֹת רַעֲיוֹנֵינוּ וְתִרְחֻמֵּינוּ רַעֲיוֹנֵינוּ
 וְתִהְיֶה מִסְּתִי שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינֵינוּ פֶּן אֵישָׁן הַמּוֹת *
 בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה הַמֵּאִיר לְעוֹלָם כָּל בְּכִבּוּדוֹ :

ש' דְּחִי * ש' ב' אֶלֶלֶלֶלֶלֶל (א) אֶלֶלֶלֶלֶלֶל (ב) דְּחִי * ש' ד'

השרה לתיקון חצות והיא הוספת ביאור למ"ס בלק"א פ' מ"ג ע"ס מה ששמעתי ממר"ם פ"ה בערך יראה פנימית והלוינית דיראה פנימית יראה בטוח ד"מ כמו ש"ס בטעם לפי אדם גדול נהנה **אדוק** כו' שהנשוא היא מפנימיותו ולא מחיצותיו וזו היא יראה עלאה להתבונן מאח"כ א"ס ב"ס המלכות בהנחה עלאה כ"ח מ"ה דטולת קדמה כלא משם השיגה וע"י בעול זה הכחשת חמיה וכו' וכמ"ס נפתח כהנ"ה ומהו נמשכה ג"כ הכונה וכו' וזו י' של שם כו"ה ב"ס: ויראה חיצונית היא ד"מ כמו היראה ופחד ממך גדול ועורר: שחיות גדולת מלכותו היא מלכותו חיצונית ויראה החפשות מלכותו על אלוות ומדינות רבות ורבי רבנות אנשים כו' וזו ה' אחרונה של שם כו"ה ב"ס ש"ס לה החפשות אורח ורובב כו' הכוונה על בחינות החפשות מלכותו מלכותו כל עולמים בלי גבול ותכלית ובחינת א"ס משם י' כי מדת מלכותו מיוחדת בו ית' בתכלית היסוד ומה שהעולמות והנברואים שנוכחים הן בבחי' גבול ותכלית הוא מהותם רבים ועלמם לנמש האור והחיות הנמשך ממדת מלכותו יתברך וזאת היא משלת ומדרגת המלאכים והנשמות זו על זו גבוה משל גבוה כו' כי לפי רובי האלמנטים באור הנמשך ממלכותו ית' ככה יתמשש האור והחיות המורה ומאוס את השמים או את המלך מחין לים וככה מהמשש מדת היראה והפחד בנשמה או במלך. ואם תפול לימחה ופחד על איה מלך ביתר שאת ממשלת ובחינת מדרגתו או יתמשש ממלכותו ויחזור למקורו ויסו כלא היה. וזה שצריך לזכור הקב"ה אצבעו הקטנה ביניהם ושרפס אצבעו הקטנה דייקא היא מדת מלכותו מדרגת העשירית שבי"ס:

הדגה זאת היא ארצת האדם בעולם הזה ראשית עבודתו לקבל עליו טול מלכותו ית' להמשיך עליו פחד ואימה המלך הקב"ה איש איש כפי שכלו ודעתו והתבוננותו בשומק חטותיו בבחינת גדולת מלכותו מלכות כל עולמים למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין קץ וחלית וכן לד' ספרין וכו' וכן בבחינת האדם כו' מלך וימלך כו' לעולם ועד עד אין קץ ותכלית כו' וכל קבלה והשפעה זו שהאדם מקבל עליו טול מלכותו וממשיך עליו פחד ואימה ומייגע עצמו ביראה יעצב נפשו וכו' כל זאת אינה רק בבחי' העלאת מ"ן שהיא בבחי' אחרונה דלתתא: אך עיקר היראה היא הכאה מלמעלה באחרונה דלעילא דהיינו שחש עליו מלמעלה אימחה ופחד ה' בגבו באחר זול שאת בנפשו האלוהית לפי ערך מקור חובתו ברגווי האלמנטים שלא חזבשל כו' והנה מעלה ויתרון יראה זו הכאה מלמעלה על בחינת היראה שהאדם ממשיך על עצמו בניעות נפש כו' ואשילו על האכזה שהאדם מוליד בנפשו הרחוק ביטחו בגדולת א"ס ב"ס וכן על בחינת היראה עלאה יראה בטוח שנושם היא כמעלת ויתרון האור על החושך מחש כי זו שפחה מלמעלה היא בחינת אלוות ממדת מלכותו יתברך שגאלינות ויתרון המדות בגאלינות בא"ס ב"ס וכן שהאדם ממשיך ע"ע היא ממדת היראה הכלול בנפשו מחש וכן האכזה כמדע שכל נפש מישראל כלולה מ"ס דעשים או דלירות כו' רק שש"י התבוננות קן יולדות מהשגשג אל הניתי לך גם כן אינה שום בכל נפש כי יש מחסור נמשש התבוננות כו' ובדבר קטן מחשבל כו' :

הדגה אחר שגיע האדם למעלה ומדרגת היראה הכאה מלמעלה ממלכותו יתברך שגאלינות אי ממילא יעלה ויבא ויגיע בבחינת ומדרגת אכזה רבה ככאה מלמעלה מאלים וממילא בבחינת מחנה כי דבר של איש נחור אחר אשה כו' ולכן נקרא מדת יראה זו זה השער לה' כו' בזה יראה אחר כו' אך בבחינת האכזה שהאדם מוליד בנפשו על ידי התבוננותו היא בבחי' שגאלינות מ"ן ואחרונה דלתתא בבחינת האכזה: שפחה מלמעלה באחרונה דלעילא ממדת חסד והאכזה שגאלינות שהיא בבחינת אלוות וכן מה שמייע נפשו להמשיך עלים יראה עלאה ירא בטוח היא העלאת מ"ן ואחרונה דלתתא ליראה עלאה העלוינה האחרונה וכו' :

הדגה מודעת זאת למנקה י' יבט כל י' לפתח רבים בשת רצון למילא יזה ה' חסדו ויאר עוליס אור האכזה והחלוק נמשש בלסם ולבש שלחבת השולל מאלים וממילא. ובזה מלמעלה בבחינת מחנה והיא מלאת דשכיות. אבל לא שכיח כלל שפחה אימחה ופחד על נפשו מלמעלה מאלים וממילא והסיבה לזה היא בבחינת גלות הסכנים שירידה הארצה והשפעה ויחלוקה בגלותם סם החיטרים שפחיות הקליפות כמ"ס בוש"ק מרשם סקודי. אך לסיבות האכזה באה מלמעלה מאלים בקביעות כל אימת שרצה האדם לעורר נפשו באחרונה דלתתא בהתבוננות כו' וזו דבר שאל' בלי קדימת היראה הכאה מלמעלה זו זה השער לה' כו' ודרשו של איש כו' ב"ל :

הדגה הישגה לזה להאכלג ולבית נמשש על מניע והשפלות יראה מחש היקרא חורקן ידעוהם יר"א ש"ס בנחת גלות הסכנים היא הארת מדת פחד מלכותו יתברך המטבב

תיקון הצית

נלכס סק אשר הלכסו בשותפות בפריקת עול מלכות שמים בניסול מ"ע ותלמוד תורה כמד כולם
וכהמין עליוט של ד"א שהא סחד חלמי סן יחסר לחמו וכי האי גוונא שארי יראות חלומות המסירים
לכב האדם משכונת קצו וגורמים לפרוק של תורה ועטרה וישקב חבל נחלותו כחוב וכמכלל המוסר
בחבל מלמלה ס' שכן ממשיכים ומורידים כניסול ג"כ הארת מדה סחד מלכותו ית' שורש בשותפות
ג"כ לשורש החלומים ס' כנ"ל וכטדש :

והנה כל המשחק דפשו ותבונתו בגדולת אל"ם ב"ה הממלא כ"ס וכוננ כ"ס וכולל קמיה כלא
השיב ס' יבנה במד נספו של היותו גרמא בניקון להוריד הארת כבוד מלכותו ית' בבחי'
גלות לחלומים שבהיכלות כ"ל המגביסין עממן כסדר לומר ידינו רמז ולא ס' . לי יאורי ואני עשיתי
ס' הדרקים המכילים נספס וגופס לה' ליכלל ולינצל באורו ית' שפט דמס כמים להיות ביסול זה
גד רעום ודפתס וזה הרפתס אשר חרפוך וגו' וזה של נהרות בגל . נהרות הוא מל' המסכה . בגל
הס החלומים כי ס בגל ס' וגו' . והנה כל ההמשכות אט המשכט וסס כייו וזה סס שכנו כ' אעלה
את ירושלים על ראש שמחתי דייקא פירוש שמחת הספס בה' כשמשכילת ומתבוננת בגדולת ס' ונולדה
חזק האכנה והסמחה אז נרץ לשורר א"כ מדה יראה פלוינס מן הכאה מלמלה ואס בחינת
ירושלים כנ"ל ועד"ל יטאלו כל הספס :

והנה מחסר שמהלכל של מרעה וסבהלקות היראה מהל' עליו הקנ"ס כילוי ס' ולאח אן
מכרחה מונעת מחלול ומלשרות של נספו בחינת האכנה הבאה מלמלה מלכים שאינה
בנחית גלות כמו היראה וד"ל : אך לא די בלגיטת ועד' בגל כי אס להראות אכילות כס"מ ליסב
של הארץ ס' מפני שמה מלכות נקרא בשם כבוד מלכותו וזה עיקר מהות מדה המלוכה ממלמס
ז"ל מן שחל של כנודו אן כטדו מהל' ואן כטד אלא בדבר היראה בראיית שושיית
כס"מ וד"ל :

ואדר הדברים וסכמת האל כל הדי אשר נספ יראה ס' בלכס יסדו מסס הטשה ויחאססו אגודות
אגודות שברה או ספוח או אפילו ביחידות וישו כסדר תיקון תאז הדדס כבידורים וסס
כנס שחין כסוכרד סוף כחצות האמיתי דוקא (דלא כמ"א) אפ"כ אן וס לכנס אלא חלה זמנס
היח מרחלל כסמורה החיכונה כמ"ס בזכר ס' ויקל סכן שתי שעות לפני חצות האמיתי בקון
זמנורף . וסוף זמנס נמשך עד אר היום למי שלא הים יכול להקדים . כמ"ס כספ"ח וסומעס ויכנס
זהבא פליה ברכת מ"ל שלל כמהלכל של ירושלים וסס ודאס בשמחה לסדור דכחיב שמוח אס
ירושלים ונול' כס כל אהביס שסו אסס מוסו וגו' . כן יסי רען חמן :

סכ של הארץ אלא כמזוה כסכסחה ורנליו יססס ממושל ויחן אשר מקלס של מלח כמקס נהנת חסילין
וכשוט האסר יאמר :

לְשׁוֹם לְאֲבֵלֵי צִיּוֹן לָתֵת לָהֶם פָּאֵר תַּחַת אֶפְרַיִם :

על־נדרות . בְּבֶל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן : ב ע"ל
עֲרִבִים בְּרוּכָה תִּלְוִנוּ בְּנִדְרוֹתֵינוּ : ג כִּי שֵׁם שְׁאֵלָנוּ שׁוּבֵנוּ
דְּבַר־שִׁיר וְתוֹלְלָנוּ שְׁמִיחָה שִׁירֵנוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן : ד אִיךְ נִשִּׁיר
אֶת־שִׁיר יְהוָה עַל אֲדָמַת נֹכַר : ה אִם־אֲשַׁבֵּחַ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח
יָמֵינוּ : ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנוֹ וְלִחְבֵי אִסְלָא אֲזַכְּרֵכִי אִסְלָא אַעֲלֶה אֶת־
יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתִי : ז זכר יְהוָה לִבְנוֹ אֲדוֹם אֵת יוֹם
יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוֹ . עַד עַד הַיּוֹם בָּה : ח בַּת־בְּבֶל הַשְׁדֻּדָה
אֲשִׁרִי שִׁישְׁלֵם־לָךְ אֶת־גַּמְלָךְ שְׁנִמְלֶתֶ לָנוּ : ט אֲשִׁרִי שִׁיאֲחוּ
וְנִפֶּן אֶת־עוֹלָךְ אֶל־הַפֶּלַע :

תיקון חצות

* מזמור לאֲדָר אֱלֹהִים בָּאוּ גִּיּוֹם וּבְנִחֲלֶתָהּ טָמְאוּ אֶת־הַיָּבֵל
 כְּדִשְׁתָּהּ שְׁמוֹ אֶת־יְרוּשָׁלַם לְעַיִם : ב נָתַנוּ אֶת־נִבְלָת
 עֲבָדֶיךָ מֵאֶבֶר לְעֹף הַשָּׁמַיִם בְּשׂוֹר הַסִּידִיךְ לַחֲתוּל־אֶרֶץ : ג שָׁכְנוּ
 דָּמָם וּבְמִים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאֵין קוֹבֵר : ד הֵינִי חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ
 לַעֲנֵנִי וְקֹלָם לְסְבִיבוֹתֵינוּ : ה עַד־מָה יִהְיֶה תִּאֲנָף לְנִצָּח תִּבְעַר
 כְּמוֹ־אֵשׁ כְּנֶאֱחָה : ו שִׁפְךָ חֲמָתְךָ אֶל־הַגִּזְיוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶיךָ
 וְעַל־מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ : ז פִּירָאֵכֶל אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־
 נֹוֹדֵי הַשָּׁמַיִם : ח אֵל תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲזָרָת רִאשֹׁנִים מִיָּד יִסְדָּמוֹנוּ
 רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מֵאֵד : ט עֲזָרְנוּ וּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד־
 שִׁמְךָ וְהַצִּילָנוּ וּכְפָר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ : י לָמָּה וַיֹּאמְרוּ
 הַגִּזְיוֹם אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם יִדְעוּ בְּגִזְיוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמָת דָּם־עֲבָדֶיךָ
 הַשָּׁפוּךָ : יא תְּבוֹא לִפְנֶיךָ אֲנִיכָת אֶסֶר כְּגֹדֶל זִרְעֶךָ חֹזֶק בְּנֵי
 תְּבוֹתָהּ : יב וְהִשָּׁב לְשִׁכְנֵינוּ לְשִׁבְעָתַיִם אֶל־חֵיקֶם חֲרָפָם אֲשֶׁר
 חֲרָפוּךָ אֲדָנִי : יג וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתְךָ נִדְחָה לָּךְ לְעוֹלָם
 לְדֹר וָדֹר נִסְפָּר הַתְּהִלָּתְךָ :

* זכֹּר יְהוָה מִהֲרִיתָ לָנוּ חַיִּימָה וְרָאָה אֶת־חֲרָפָתָנוּ : ב נִחֲלָתָנוּ
 נִהַפְכָה לְזָרִים בָּתֵּינוּ לְנִכְרִים : ג יְרוּשָׁמִים תֵּינִנוּ וְאֵין אֵב
 אֲמִתִּינוּ בְּאֶמְנוֹת : ד מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחֲזֵר יָבֹאוּ :
 ה עַל צָוָרֵנוּ נִרְדָּפְנוּ וְנָעַנו לֹא־יִהְיֶה־לָּנוּ : ו מַצָּרִים נָתַנוּ יָד
 אֲשֶׁר לְשִׁבְעַת לָחֶם : ז אֲבוֹתֵינוּ הָמָא אֵיִים יֶאֱנָחֵנוּ עֲזוֹתֵיהֶם
 סָבְלוּ : ח עֲבָדִים מִשְׁלֹו בְּנוּ פֶּרֶק אֵין מִיָּד : ט בְּנִפְשָׁנוּ נָבִיא
 לַחֲמֵנוּ מִפְּנֵי חֲרֵב הַמִּדְבָּר : י עֲזָרְנוּ כְּתִנּוֹר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זִלְעָפוֹת
 דָּעַב : יא נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתִלּוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה : יב שָׂרִים בְּיָדָם
 נִתְּלוּ פְנֵי זָקָנִים לֹא נִהַדְּרוּ : יג בַּחֲזִירִים מַחֲזֵן נִשְׁאוּ וְנָעָרִים בָּעֵץ
 בָּשְׁלוּ : יד זָקָנִים מִשְׁעַר שְׁכָתוֹ בַּחֲזִירִים מִגְּנִינָתָם : טו שִׁבְתָּ מִשּׁוּשׁ
 לִבְנוֹ נִהַפְךָ לְאֵבֶל מִחֻלּוֹ : טז נִפְלָה עֲמֻרַת רִאשֹׁנֵינוּ אֲוִירָא לָנוּ
 כִּי הָמָאנוּ : יז עַל־זֶה הָיָה הָיָה לִבְנוֹ עַל־אֱלֹהֵי חֲשָׁכוֹ עֵינֵינוּ :
 יח עַל נִרְצִיּוֹן שְׁשָׁמִם שׁוֹעֲלִים הִלְכִּיבוּ : יט אֲתָה יְהוָה לְעוֹלָם

חשב

* חֲזַקְתָּהּ קִי . מֵאֵל קִי . אֲדָר קִי . מִיָּמֵינוּ קִי
 (ב) סֵפֶר טו . ז' כ"ב

יגעת בו: כִּי מֵאֲסָפִיו יֹאכְלֻהוּ וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּדְּדוּ

בַּחֲצוֹת קִרְשֵׁי :

אֲלֵהָהָ תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן * כִּי־עַתָּה לַחֲנֻנָה כִּי־בָא מִזְעַד: פִּרְצֻ

עֲבָרֶיךָ אֶת־אֲבִינֶיהָ וְאֶת־עֲפָרָהּ יִחַנְנוּ : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם

יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֶם :

(מִסֵּף לַה) לֹא־מֵרִים נֹס בַּיָּמִים שֶׁלֹּא לִמְרִים חֲחֹן וְאִסִּיל נִשְׁכַּת וְיִסִּיל רַק שֶׁלֹּא לִמְרִים
לִמְנָח יִסֵּף וְלֹא לִמְנָח מִזְמוֹר לְדוֹד כְּבוֹד וְכו' אֲנִי שֶׁלֹּא כֹסֶדֶר לִמְרִים :

שָׂאוּ שְׁעָרִים. רֹאשִׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִתְּחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ

הַכְּבוֹד : ה' מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה. עֲזֹז וְנִבְּוֹד יְהוָה

נִבְּוֹד מִלְחָמָה: * שָׂאוּ שְׁעָרִים. רֹאשִׁיכֶם וְשָׂאוּ פִתְּחֵי עוֹלָם

וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: י' מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

* לִבְנֵי־קֶרֶחַ: ב' כֹּאֵל תַּעֲרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֶּן

נַפְשִׁי תַעֲרַג אֶרְיָה אֱלֹהִים: ג' צִמְאָה נַפְשִׁי. לֹא־לֹהִים

לֹא־לִי מִתִּי אָבֹא וְאֶרְאָה פָנָי אֱלֹהִים: ד' הִתְחַלִּיל דְּמַעְרִי

לֶחֶם יוֹמָם וּלְלֵילָה בָּאֵמֶר אֵלַי כִּלְיֵי־חַיִּים אֵיךְ אֶלְדָּה: ה' אֶלְדָּה

אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁכַּח עָלַי. נַפְשִׁי כִי אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדָם עַד־בֵּית־

אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמֶּזֶן הוֹנֵג: ו' מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ. נַפְשִׁי

תִּתְחַמֵּי עָלַי הִתְחַלִּיל לֹא־לֹהִים כִּי־עוֹד אֲדַנֶּה יְשׁוּעָת פָּנָי:

י' אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־פֶּן אֶזְכְּרָה מֵאֲרֵץ יִרְדֵּן וְתִרְמָגִים

מִתֵּר מִצְעַד: * תְּהוֹם אֶל־תְּהוֹם כִּדְרָא לְקוֹל צְנוּרָה כִּלְיֵי־מִשְׁכָּרֶיךָ

וְגִלְיָה עָלַי עָבְרוּ: * יוֹמָם. יֵצֵאת יְהוָה. תִּסְדֹּד וּבִלְיָלָה שִׁירָה עָמִי

תִּפְקֹחַ לֹא־לִי: י' אֶזְכְּרָה. לֹא־לִי סִלְעֵי קָמָה שִׁבְחֵתִנִּי לְשִׁבְחֵתִי

אֵלַי בְּלִי־חַיִּים אֵיךְ אֶלְדָּה: יב' מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ. נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְחַמֵּי

עָלַי הִתְחַלִּיל לֹא־לֹהִים כִּי־עוֹד אֲדַנֶּה יְשׁוּעָת פָּנָי וְאֱלֹהֵי :

* שְׁפִמְנֵי אֱלֹהִים. וְרִיבָה רִיבֵי מְנוֹי לֹא־תִסְדֹּד מֵאִישׁ מִרְכָּה

וְעוֹלָה תִפְלִמְנֵי: ב' כִּי־אֵתָהּ. אֱלֹהֵי מְעוֹי לָמָּה וְנִתְחַנְּנֵי

לִמְנָח

יְהוָה

יְהוָה (ב) סֵלָה (ג) סֵלָה (ד) סֵלָה (ה) סֵלָה (ו) סֵלָה (ז) סֵלָה (ח) סֵלָה (ט) סֵלָה (י) סֵלָה (יא) סֵלָה (יב) סֵלָה (יג) סֵלָה (יד) סֵלָה (טו) סֵלָה (טז) סֵלָה (יז) סֵלָה (יח) סֵלָה (יט) סֵלָה (כ)

לְמַדִּיקָר אֶתְחַלֵּף בְּלִחְזֵן אוֹיֵב : ג' שְׁלֹחַ אוֹרֶה וְאֵתְהָה הַמֶּת
יִתְחַנֵּי וּבִיאֵנִי אֶל־הַר־קֹדֶשׁ וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיהָ : ד' וְאִבְזָאָהוּ אֶל־
מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל־אֵל שְׁמֵתָה נִילִי וְאוֹדֶה בְּכִבוֹד אֱלֹהִים אֱלֹהֵי :
ה' מִתְּשֻׁתָּהוּחִי נִפְשִׁי וּמִדִּתְהָמִי עָלִי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים בְּיָעֹד
אוֹדֶנּוּ יִשְׁוֹעַת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי :

א' לְמִנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד : ב' יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה וְשֹׁבֶהָ שָׁם :
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : ג' שְׁלֹחַ עֲזָרָה מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶהָ :
ד' יִזְכֹּר כָּל־מַעֲלֹתֶיהָ וְעוֹלָתָהּ יִדְשְׁנֶה סֶלָה : ה' יִתֵּן־לָהּ כָּל־בְּרָכָה
וְכָל־עֲצָתָה יִמְלֵא : ו' יִרְנְנָהוּ בִישׁוּעָתָהּ וּבִשְׁמֵי־אֱלֹהֵינוּ נִדְגֵּל
יִמְלֵא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיהָ : ז' עֲתָה יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה
מִשִּׁיתִּי יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי קֹדֶשׁוֹ בְּנִבְרוֹת יִשַׁע יִמִּינוּ : ח' אֵלֶּה בְּרָכָה
וְאֵלֶּה בְּסוּסִים וְאִנְתְּנוּ בִשְׁמֵי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִגְבִּיר : ט' הַמָּה פָּרְעוּ
וְנִפְלוּ וְאִנְתְּנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד : י' יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֶהוּ
בְּיוֹם־כְּרָאָנוּ :

א' לְדָוִד מִזְמוֹר לִיהוָה הָאָרֶץ וּמִלֹּאָה תִּבֵּל וְיִשְׁבִּי בָהּ : ב' כִּי
הוּא עֲלִימִים יִסְדָּה וְעֲלִיָּדֹת יִכְוֹנֶה : ג' מִי יַעֲלֶה
בְּהַר יְהוָה וְיִקֹּם בְּמִקְוֶם קֹדֶשׁוֹ : ד' נָקִי בַפִּים וְכֹר לִבָּב אִשָּׁר
לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא נִפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : ה' יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת
יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : ו' זֶה דֹּר הִרְשׁוּ מִבְּקָשֵׁי פָנֶיהָ יַעֲקֹב
סֶלָה : ז' שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחוֹ עוֹלָם וְיִבְוֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : ח' מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
מִלְחָמָה : ט' שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְשָׂאוּ פִתְחוֹ עוֹלָם וְיִבְוֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : י' מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֶלָה :

א' לְמִנְצָח בְּגִיטוֹת מִזְמוֹר שִׁיר : ב' אֱלֹהִים יִתְּנֶה וְיִבְרַכֵּנוּ יֵאֵר פָּנֵינוּ
אֲתָנוּ סֶלָה : ג' לְדָעַת בָּאָרֶץ דִּרְבָּה בְּכִלְגִּיִּם יִשְׁוֹעָתָהּ :
ד' יִזְדַּק עַמִּים אֱלֹהִים יִזְדַּק עַמִּים כָּלָם : ה' יִשְׁמַח וְיִרְנְנָה לְאֻמִּים
בִּירִתְשָׁפֶט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֻמִּים : ו' בָּאָרֶץ תִּנְחַם סֶלָה : ז' יִזְדַּק
עַמִּים אֱלֹהִים יִזְדַּק עַמִּים כָּלָם : ח' אֲרִיץ נִתְּנָה יִבְלֶה יִבְרַכֵּנוּ

תיקון חצות

קה

אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : ה' יִבְרַכֵּנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כְּלֵי־אֶפְסֵי־אָרֶץ :
 * תִּלְלוּהָ | אֹדָה יִהְיֶה בְּכָל־לֵב בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה : ב ג ד לֵים
 מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל־הַפְּצִיחָם : ג ח דוּד וְהוֹדוּ
 פִּעְלֵהּ וְצִדְקוֹתָהּ עֲמֻדָתָהּ לְעַד : ד זכר עֲשֵׂה לְנַפְלָאוֹתַי חֲנוּן וְרַחֵם
 יְהוָה : ה טוֹרָף נָתַן לִירְאָיו זִכָּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : ו פֶּחַ מַעֲשֵׂי
 הַגִּיד לְעַמּוֹ קָדַת לָהֶם נִחַלַת גִּוִּים : ז י מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּם
 נֶאֱמָנִים כֹּל־בְּקוֹדָיו : ח סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּם בְּאֱמֶת וַיִּשְׁרָ :
 ט פְּדוּתוֹ שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קִדּוּשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ :
 י רֵאשִׁית חֲכָמָה וַיִּרְאֵת יְהוָה שְׂכָל טוֹב לְכָל־עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ
 עֲמֻדָתָהּ לְעַד :

לְעַד תִּגְוַע אֶרֶץ בְּשִׁכּוֹר וְתִתְנוּדָה כְּמִלּוּנָה וּכְכֹד עֲלֶיהָ בְּשִׁעָה *
 וְנִפְלָה וְלֹא־תוֹסֹף קוֹם : וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּקְרָא יְהוָה עַל־
 צָבָא הַמָּרוֹם בְּמָרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל־הָאָדָמָה :

* לְמַנְצִיחַ מִזְמוֹר לְדָוִד : ב ג בּוֹא אֵלָיו נָתַן תְּנָבִיא בְּאֶשְׁר־בֹּא
 אֶל־בֵּית־שֹׁבַע : ג חֲנָנִי אֱלֹהִים בְּחַסְדְּךָ כָּרִב רַחֲמֶיךָ
 מִחַה פִּשְׁעֵי : ד הֲרַב כְּבִסְנִי מַעֲוֵי וּמַחְסֵאֵי מַדְרֵגִי : ה פִּי־
 פִּשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי חֲמִיד : ו לָךְ לְבָדָה וְחַטָּאתִי
 וְדַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן־תִּצְדַּק בְּדִבְרֶךָ תוֹפָה בְּשִׁפְטֶךָ :
 ז הוֹדִיעִינוּ חוֹלָתֵי וּבְחַטָּא יִחַמְתֵּנִי אֱמִי : ח הֵן אֱמֶת חַפְצֶךָ
 בְּמַחֲזוֹת וּבְסֻחִם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי : ט תַּחֲטָאֵנִי בְּאוֹיֵב וְאִמְתָּר
 תִּכְבְּסֵנִי וּמִשְׁלַל אֶרְבִּין : י תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָלָה
 עֲצֻמוֹת דְּקִיָּה : יא תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִחַטָּאֵי וּכְלֵי־עֲוֹנוֹתִי מִחַה :
 יב לֵב סָחוֹר בְּרֵאֵלִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חֲדַשׁ בְּקִרְבִּי : יג אֶל־
 תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֵיךָ וְרוּחַ קְדֻשָּׁה אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי : יד הַשִּׁיבָה לִי
 שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : טו אֶלְמֻדָה פִּשְׁעִים וְדִרְכֶּךָ
 וְחַטָּאִים אֶלְיָךְ יָשׁוּבוּ : טז הַצִּילֵנִי מִדְּמִים | אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תִשְׁוֹעָתִי
 הִרְגוּ לִשְׁוֹנֵי צִדְקָתְךָ : יז אֲדֹנֵי שִׁפְתֵי תַפְתֵּחַ וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 יח כִּי | לֹא־תִחַפֵּץ זָכַח וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצָה : יט זָכַר אֱלֹהִים

רחח

רחח

(א) סלסל קול (ב) שִׁיבֵה כִּי (ג) סלסל כִּי (ד) סלסל סל

חיקון הצות

רוח נשפרה לבנישבר ונדפה אלהים לא תבזה : כ הימיה
ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים : כא אז תחפץ וברצון
עולה וקליל אז יעלו על מזבחה פרים :
עד אנה בכיה בציון ומספר בירושלם : אתה תקום תרחם ציון
ותבנה חומות ירושלים :

ואחר הכין אל קדם חות ילמד פרק אחד משניות שכל סוטה הלכות מוכנס לו ט' ולא אמר
חוט ילמד בוס"ק נחמדים סמדרים מעין חפלות חות לילס :

מאמרי זוהר מענין הצות

ח"ב דף כ"ב פ"ב רבי יהודה קם ליליא חד למלעי באורייתא בפלנו ליליא בבי
אושפיזא במתא מחסיא והוה תמן בביתא חד יודאי דאתא
בתרי קסדי דקספירא פתח רבי יהודה ואמר (מלשם כח) והאבן הזאת אשר
שמי מצבה יהיה בית אלהים דא הוא אבן שתיה דמתמן אשתיל עלמא ועלה
אתבני בי מקדשא זקף רישיה ההוא יודאי וא"ל האי מלה איך אפשר והא
אבן שתיה עד לא אתברי עלמא הות וסינה אשתיל עלמא ואת אמרת והאבן
הזאת אשר שמי מצבה דמשמע דיעקב שוי לה השתא דכתיב (ע) ויקח את
האבן אשר שם מראשותיו ותו דיעקב בבית אל הוה והאי אבנא הות בירושלים
רבי יהודה לא אמר רישיה לגביה פתח ואמר (מסו ד) הכון לקראת אלהיך
ישראל וכתיב (זכרס כ) הסכת ושטע ישראל מלי דאורייתא בעיין כוונה ומלין
דאורייתא בעאן לאתתקנא בגופא ורעותא כחדא קם ההוא יודאי ואתלכש
ותיב לגביה דר' יהודה ואמר וכאין אתון צדיקא דמשדלי באורייתא יומא
וליליא אמר ליה ר' יהודה השתא דכוונת גרסא אימא מליך דנתחבר כחדא דהא
מלי דאורייתא בעיין תקונא דנפא ותקונא דלבא ואי לאו בערסאי שכיבנא
ובלבאי אמרנא מלין אלא הא תנינ דאפילו חד דיתבי ולעי באורייתא שכינתא
אתחברת בהדיה וכה שכינתא הבא ואנא שכיב בערסאי ולא עוד אלא דבעיין
צחותא ותו דכל בר נש (לחי חס מ"ז) דקם למלעי באורייתא מפלנו ליליא כד
אתער רוח צפון (בפלנו ליליא) קב"ה אתי לאשתעשעא עם צדיקא בננתא
דערך והוא וכל צדיקא דבננתא כלזו צייתין (ליה וצייתין) לאינון מלין דנפקי
מפומיה ומה קב"ה וכל צדיקא מתערגין למשמע מלי דאורייתא בשעתא דא
ואנא אחא שכיב בערסאי אמר ליה השתא אימא מליך אמר ליה שאילנא על
מה דאמרת בפסוקא דא (רוח דאבן שתיה דאמרת) והאבן הזאת אשר שמי
מצבה יהיה בית אלהים דדא אבן שתיה (השתא דציית למלי) חק אפשר דהא
אבן שתיה עד לא אתברי עלמא הות וסינה אשתיל עלמא ואת אמרת אשר
שמי דמשמע דיעקב שוי לה השתא וכתיב ויקח את האבן אשר שם מראשותיו
ותו דיעקב בבית אל הוה ואבנא דא הות בירושלים אמר ליה כל ארעא דישראל
אכפל תחומי והוא אבן תחומיה הוה אמר ליה אשר שם כתיב וכתיב והאבן
הזאת אשר שמי מצבה אמר ליה אי ידעת מלה אימא לה פתח ואמר (סלס
ז) אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך דוד מלכא חביבוקא ודבקותא
דיליה בהאי אבן דהוה ועלה אמר (ע קס) אבן מאסר הבונים היתה לראש פנה

כך בעא לאסתכלא בחייו יקרא דמיה נטל להאי אבן בידיה בקדמיתא ולבתי
 עייל בגין דכל מאן דבעי לאתחזאי קמיה מדיה לא אעיל אלא בהאי אבן דכתיב
 (ויקרא טו) בזאת יבא אהרן אל הקדש ודוד משבח גרמיה ואמר אני בצדק אהיה
 פניך וכל אשתדלותיה דדוד לאתחזאה בהאי אבן כדקא יאות לגבי דלעילא.
 ת"ח אברהם אתקין צלותא דצפרא ואודע סיבו דמאריה בעלמא ואתקין הדיא
 שעתא בתקנתא כדקא יאות דכתיב (מלאכי ג) וישכם אברהם בבקר ויצחק
 אתקין צלותא דמנחה ואודע בעלמא דאית דין ואית דין דיון דיוכל לשוכא ולמידן
 עלמא יעקב אתקין צלותא דערבית ובגין צלותא דא דאתקין מה דלא אתקין
 בר נש סקדמת דנא כדקא יאות בגין כך שבה גרמיה ואמר והאבן הזאת
 אשר שמתי מצבה דעד הדיא שעתא לא שוי לה אהרא כוונתיה ובגין כך ויקח
 את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבת סאי מצבה דהוה נפילה
 ואקים לה ויצק שמן על ראשה דהא ביעקב תליא מלתא למעבד יתיר מכל
 בני עלמא אתא רבי יהודה ונשקיה אמר ליה וכל האי ידעת ואת משתל
 בסחורתא ומנה חיי עלמא אמר ליה דהוה החיקא לי שעתא ואית לי תרין
 בגין וקייסין כל יומא בבי רב ואנא אשתדלנא על מזונידו ולמיהב לון אנר
 למרייהו בגין דישתדלון באורייתא פתח ואמר (מלאכי 6) ושלמה ישב עד כסא
 דוד אביו ותבון מלכותו מאד מאי שבחא דא אלא דאתקין אבן שתיה ושוי עליה
 קדש הקדשים וכדין ותבון מלכותו מאד כתיב (מלאכי 6) וראיתיה לזכור ברית
 עולם דהא קב"ה תיאובתא דיליה בה תדיר ומאן דלא אתחזי בה לא אעיל קמי
 מאריה ועל דא כתיב וראיתיה לזכור ברית עולם וראיתיה מאי וראיתיה רוא
 כד"א (ישעיה 6) והתיותי תו על מצותות וגו' לאתחזאה עלייהו ואיכא דאסי דא רשימו
 דאית קדישא די בבשרא אמר רבי יהודה דאי כלא הוא (י"א ס') אבל האי
 קשת דאתחזי בעלמא ברוא עלאה קיימא וכד יפקין ישראל מן גלותא זמינא דאי
 קשת לאתקשטא בנווני ככלה דא דמתקשטא לבעלה אמר ליה הדיא יודאי כך
 אמר לי אבא כד הוה מסתלק מעלמא (אמר לי) לא תצפי לרגלי דמשיחא עד
 דיתחזי האי קשת בעלמא (ד"א ל"ג בעננא) מתקשטא בנווני נדירין ויתגדיר
 לעלמא וכדין צפי ליה למשיח מגלן רכתיב וראיתיה לזכור ברית עולם והשתא
 דאתחזיא בנוונין חשוכין מתחזיא לחכמנא (הדיא לזכור) דלא ייתי מבל אכל
 בהדיא זמנא אתחזיא בנווני נדירין ומתקשטא בתקנא ככלה דמתקשטא לבעלה
 וכדין לזכור ברית עולם וידבר קב"ה להאי ברית דאיהו בגלותא ויקים לה מעפרא
 דהדי' (ס"ג) ובקשו את ה' אלהיהם ואת דויד מלכם וכתיב (ירמיה 3) ועבדו
 את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם אשר אקים מעפר כד"א (מלאכי 6)
 אקים את סוכת דוד תגופל ועל דא וראיתיה לזכור ברית עולם ולאקמא לה
 מעפרא ואמר הכי אבא דבגין כך אדכר באורייתא פורקנא דישאל ודכוונא
 דילה דא הוא דכתיב (ירמיה 3) אשר נשבעתי מעבור סי נח עוד על הארץ כן
 נשבעתי מקצף עליך ומגער כן :

הל' ח' רבי חייא אמר בשעתא דבר נש שכיב ונאים ונשמחיה נפקת
 מיניה והיא אסתידת ביה בבר נש וכדין דיינין להדיא קלא
 דהדי' (מלאכי 6) משוכבת חיקך שמור פתחי פיך סאי מעמא משום דהיא אסתידת
 בבר נש רבי יהודה אמר כל מה דבר נש עביד בכל יומא נשמחיה אסתידת
 ביה בבר נש בליליא תאנא אמר ר' אלעזר בתחלת שעתא קשייתא בליליא
 כד נשף יסמא ועאל שמשא מארי דמפתחן דסמנן על שמשא עאל בתיסר
 תרען

מאמרי זוהר מענין הצות

הערען דפתחון ביטמא בטר דעאל בכלהו כל אינן תרעין סתימין (י"א פתחון)
 כחוא קאים ושרי. אכרוא קאים כאן דקאים ואחד לאינן ספתחן בטר דסיים
 כחוא כל אינן נטורי עלמא מתבנינן וסלקן לית כאן דפתח (פוטא) פטרא.
 כלא משתכין כדן דינן דלתתא מתערין ואולין ושאמין בעלמא וסיהרא שארי
 לאגטרא וסארי דבבא תקעין ומילין תקעין תניינות כדן מתערי שירתא ומזמורין
 קמי מאירדן כמה מאיר תריסין קייס. בקוסייהו ואתערין דינן בעלמא. כדן
 בני נשא ניסין ונשמתא נפקת ואסדודת סהדותא ואתהיבת בדינא וקב"ה עבד
 חסד בבר נש ונשמתא תבת לאתרא בפלות ליליא כד צפורין מתערין סטרא.
 דצפון אתער כחוא קם בקוסייה שריביטא דבספר דרום ובמש בהדוא וזוא
 ושכך ואתבסם כדן אתער קב"ה בנמוסי לאשתעשעא עם צדיקא בנגתא דערן
 בהדוא שעתא וזאח חולקה דבר נש דקאים לאשתעשעא באורייתא דהא קב"ה.
 וכל צדיקא דבנגתא דערן כולו צייתין לקליה ה"ד (זי ה) הוישבת בנגים
 חברים מקשיבים לקולך השמיעני. ולא עוד אלא דקב"ה משך עליה חד חוטא
 דחס"ד למחי (ד"א ל"ג תדיר) נסיד בעלמא דהא עלאין ותתאין נטרין ליה ה"ד
 (סליס מ) יום יצוה ה' חסדו ובליול שירה עמי. אמר רבי חזקיה כל כאן
 דאשתל בדיא שעתא באורייתא ודיא אית ליה חולקא תדיר בעלמא דארי.
 אמר רבי יוסי מאי מעמא תדיר אמר ליה הכי אוליפנא דכל פלות ליליא כד קב"ה
 אתער בנגתא דערן כל אינן נטיעין דנגתא אשתקין יתיר מהדוא נחלא דאקרי
 נחל קדושים נחל עדנים ולא פסקו מימי לעמין כביכול החוא דקאים ואשתל
 באורייתא כאלו החוא נחלא אתרק על ירשיה ואשקי ליה בנו אינן נטיעין
 דבנגתא דערן (אמר ר' יוסי) ולא עוד אלא החוא וכלו צדיקא דבנו נגתא
 דערן צייתין ליה חולקא שוין ליה בהדוא שקו דנחלא אשתכח דאית ליה חולקא
 תדיר בעלמא דארי. רבי אבא הוה אתי ממבריא לבי פרוניא דחמוי ורבי יעקב
 בריה דה עמיא. אערעו בכפר מרשא. כד בעו למשכב אמר רבי אבא למירד
 דביתא אית הבא תרגול אמר ליה מארא דביתא אמאי. אמר ליה בני דקאימנא
 בפלות ליליא ממש. אמר ליה לא אצטריך דהא סימנא לי בביתא דהדין מקלא
 דקמי ערסאי מלנא ליה סיא וגמף סוף סוף בפלות ליליא ממש אתריך כדו
 סיא ואתגלגל האי קיפא וזדים ואשתמע קליה בכל ביתא וכדן הוא פלות.
 ליליא ממש. וחד סבא הוה לי דהוה קם בכל פלות ליליא ואשתל באורייתא
 ובנינו כך עבד האי אמר רבי אבא בריך רחמנא דשודני הכא. בפלות ליליא
 נחם החוא נגלא דקיפא. קמו רבי אבא ורבי יעקב שמעו להחוא נברא דהוה
 יתיב בשפלי ביתא ותרין בניו עמיא וזוה אמר כתיב (סליס קס) הצות ליליא
 אקום לדודתך לך על משפטי צדקך. מאי קא חסא דד דאידו אמר הצות ליליא
 ולא בהצות ליליא אלא הצות ליליא ודיא לקב"ה אמר הכי וכי קב"ה הבי אקרי.
 אין דהא הצות ליליא ממש קב"ה אשתכח וסיעתא דליליא וכדן היא שעתא דעיל
 בנגתא דערן לאשתעשעא עם צדיקא. אמר רבי אבא לרבי יעקב ודיא נשתתף
 בשכינתא ונתתבר כדא קריבו ויתבו עמיא אמר ליה אימא מלה דפוסך דשפיר
 קאמרת. מנא לך האי. אמר לן מלה דא אוליפנא מסבאי ותו הוה אמר דתלת
 [ל"ג דתלת] שעתא קמייתא דליליא כל דינן דלתתא מתערין ואולין ושאמין
 בעלמא בפלות ליליא ממש קב"ה אתער בנגתא דערן ודינן דלתתא לא משתכין
 וכל ניסוסין דלעילא בליליא לא אשתכח אלא בפלות ליליא ממש מנן מאברום
 דכתיב (סליס ד) וחלק עליהם לילה. במצרים (שם יג) ויהי בחצי הלילה.
 ובאתרין מנאן באורייתא הכי אשתכח. וחד הוה דע. מנא הוה דע אלא

הבי

דבי אמר סבא דמלכותא דלילה בהאי (ליליא) תליא ועל דא קאים בהדיא שעתא ואמר שירתא ולהבי קרייה לקב"ה חצות לילה כמש אקום לחצות לך וגו'. דהא כל דינן תליין מתבא ודינן דמלכותא מתבא משרבחין וההיא שעתא אתקפיד בה דוד וקם ואמר שירתא אתי רבי אבא ונשקיה אבא ליה דדאי הני דדא בריך רחמנא דשדרני הכא. ת"ח לילה דינא בכל אתר והא אוקימנא מלי וחבי דדא דדאי והא אתער קמי דרבי שמעון. אמר דדאי ינוקא בריה דההוא גברא אי חבי אמאי כתיב חצות לילה. אמר ליה הא אתמר בפלות ליליא מלכותא דשמיא אתערת אמר אנא שמענא מלה. אמר ליה רבי אבא אימא ברי סב דהא מלה רפיסך קלא דבוצינא להוי. אמר אנא שמענא דהא ליליא דינא דמלכותא אידו ובכל אתר דינא הוא והאי. קאמר חצות בגין דינקא בתרי גווי (חצות) בדינא וחבר דדאי פלותא קדמיתא דינא הוא דהא פלותא אתרא נדודא אנפחא בסטרא חסד ועל דא חצות לילה כתיב ודאי. קם רבי אבא ושוי ידיו ברישיה וברכייה אמר ודאי חשיבנא דחכמתא לא אשתבח בר באיען זכאי דוכו בה השתא חמינא דאפילו יטקי בדרא דרבי שמעון וכו' לחכמתא עלאה. זכאה אנת רבי שמעון. וי לרדא דאנת תסתלק סניח יתבו עד צפרא ואשתדלו באורייתא:

פ"ה דק"ז פ"ה פתח רבי יהודה ואמר (סליס קל) הגה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו'. האי קרא אוקמה. אבל תא הוי הגה ברכו את ה' ומאן אינון דיתחווין לברכא ליה לקב"ה כל עבדי ה' בגין דכל בר נש בעלמא מישראל אע"ג דכלא יתחווין לברכא ליה לקב"ה ברכתא דבניגיתו יתברכוין עלאין ותתאין סאן היא דהיא דמרכין ליה עבדי ה' ולא כלוה ומאן אינון דברכותוין ברכתא העומדים בבית ה' בלילות אליי אינון דקייכו בפלות ליליא ואתערין לסקרי באורייתא אלין קיימי בבית ה' בלילות דהא כדן קדשא בריך הוא אתי לאשתעשעא עם צדיקא בנגתא דעדן ואנן קיימי הכא לאתערא במלי דאורייתא:

פ"ה דק"ז פ"ה פתח רבי אלעזר ואמר (סליס סה) ה' אלחי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך. תא חזי דוד מלכא הוה קם בפלות ליליא ואשתדל באורייתא בשירין ותושבחין לחדוא דמלכא ומסרונותא דדא הוה חדוא דמדימנותא בארעא בגין דהאי איתו שבתא דמדימנותא דאתהוי בארעא דהא לעילא פתחי בחדוא שירתא איתו שבתא דמדימנותא דאתהוי בארעא דהא בכל סטריין כה"ג לתתא בארעא מאן דמשבח ליה לקב"ה בארעא בליליא רעו ביה [בעין] קב"ה. וכל אינון מלאכין קדישין דקא משבחין ליה לקב"ה כלוה צייתין להדוא דקא משבח ליה בליליא בארעא דהאי תושבתא איתו בשליכו לסלקא יקריה דקב"ה מתתא ולזכרא בחדוא דיהודא תא חזי דוד מלכא כתב ה' אלחי ישועתי וגו'. ה' אלחי ישועתי אימתי איתו ישועתי. בההוא יומא דאקדמית תושבתא בליליא לנכך כדן איתו ישועתי ביטמא. ותא הוי דהא בליליא סאן דמשבח למאריה בתושבתא דאורייתא כדן אתקף בתקופו ביטמא בסטרא דימינא דהא דומא חד נפקא מסטרא דימינא וכדן אתמשך עליה ואתתקף ביה ועל דא אמר וי' אלחי ישועתי יום צעקתי וגו' ובגין כך אמר (ע"ה) לא הסתים יהללו יי' לא הסתים בגין דאיצטריך לשבחא דהי דוד וסת לחי לאו הכי דכתיב לא הסתים יהללו יי' ואנתו נגדך יי' דהא אנן חזין ולית לן הולקא בסטרא דמרתא כלל. חוקדו אמר (י"א) חזי חזי דוד יודך כמני. בגין דדי אתקריב לחי דוד מלכא איתו דו וקורבא דלית לחי העולמים. ומאן דאתקריב לגביה איתו

מאמרי זוהר מענין הצות

וד דכתיב (נרס ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום • וכתיב (מלכ) וזכרתי בן יחידע בן איש די רב פעלים מקבצאל :

מ"א ח"ל פ"ב ד"א (מלכ) שנים תבין אמונתך בהם • שנים באינן חסדים אלקו ורוא דאמונה אתקת ברז דלית תקוהא אלא כנו שנים • כתי' ברית לבחרי דא הוא רוא דמחמנטא • ד"א דא איהו צדיק דמניח נפקין ברכאן לכלהו תתאי וכל [אינון] חוון קדישין כללו אתברכאן מן ההוא גיור דנגיד לתתאי • ובג"כ כתיב כתי' ברית לבחרי נשבעתי לרוד עבדי • דא רוא דמחמנטא דאיהו קיימא תדיר בצדיק דא קיימא דעלמא דלא יתבדרון לעמין בר בזמא דנלותא דנגיד דברכאן אתמנעו ורוא דמחמנטא לא אישתלים וכל הדון אתמנעו וכד עייל ליליא מדהא ומנא חדון לא עאלו קמי מלכא ואע"ג דחדון לא אתערז אבל לבר קיימא ומזרי שירתא וכד אתפליג ליליא ואתערזתא מלכא מתא לעילא כדון קב"ה אתער כל חלי שמיא לבכה ובטעם ברקיעא ואודיעאן עלאי ותתאי ולית ניהא קמיה בר בזמא דמתערי לתתא באוריתא כדון קב"ה וכל אינון נשמתין דצדיקא (עמיה) מלוח צייתין וחדיון להתא קלא וכדון ניהא [פ"א קמיה] ואית ניהא לכלהו נשמתין דצדיקא עמיה (קמיה אשתכח) בגין דמיומא דאתחריב מקדשא לתתא אוכי קב"ה דלא ייעול כנו ירושלם דלעילא עד דיעול ישראל לירושלם דלתתא דכתיב (מלכ) בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר • והא אוקמה חבירא וכל אינון מזרי קיימי לבר ואמרי שירתא בתלת פלגי ליליא וכלהו משכחן בתושבחן ודיעאן וכלהו חלי שמיא כללו מתערי בליליא וישראל ביטא וקדושה לא מקדשי לעילא עד דמקדשי ישראל לתתא וכדון כל חלי שמיא מקדשי שמיא קדישא כחדא • ועל דא ישראל קדישין מתקדשין מעלאי ותתאי (פ"א בגין דקדושה דשמיא דקב"ה לא מליק אלא מעילא ומתתא) כחדא הה"ד (יח"ל) קדושים תתיו כי קדוש אני ה' אלהיכם • פתח ר' יוסי ואמר (ח"ל) על מה אדניה הסבכו האי קרא קב"ה אמר ליה בגין דכד ברא עלמא דא ברא ליה אלא על סמכין דאיתן ד' סמכין דעלמא כד"א (מלכ) חצבה עמודיה שבעה ואינון סמכין לא אתיידע על מה קיימין בגין דאיהו רוא עסיקא מתימא דכל כתיבין ועלמא לא אתברי עד דנפל אבנא חדא ואיהו אבנא דאתקרי אשתיה ונפל לה קב"ה וזרק לה לנו תרומא ואתגעין מעילא לתתא ומניה אשתיל עלמא ואיהו נקודה אמצעיתא דעלמא ובהאי נקודה קיימא קדש הקדשים הה"ד (ח"ל) ואי מי ירה אבן פנתה כד"א (שש"ס) אבן בוחן פנת יקרת וכתיב (מלכ) אבן יסוד הבנים היתה לראש פנה ת"ח האי אבן אתברי מאשא ומרוחא ומסיה ואתמלין תרומי והאי אבנא קיימא לתתא וקיימא על תרומי לומכין נבעין מניה מיא ואתמלין תרומי והאי אבנא קיימא לתתא באמצעיתא דעלמא והאי איהו אבן דקים ואשתיל יעקב שתילו וקיימא דעלמא הה"ד (מלכ) ויקח יעקב אבן ויריסה מצבה • והאבן הזאת אשר שמתי מצבה ועל' וכי האי אבן שוי ליה יעקב והא דאי אבן (לא) איתברי בקדושתא כד ברא קב"ה עלמא אלא דשוי לה (ב"א) וכי השתא שוי לה יעקב וכו' עד לא איתברי עלמא הוות אלא דיעקב שוי לה קיימא דלעילא ותתא וע"ד אשר שמתי מצבה כתיב מאי אשר שמתי דכתיב ויהיה בית אלהים דשוי מדורא דלעילא הכא • ת"ח האי אבן אית עלה ד' עינים כד"א (מלכ) על אבן אחת שבעה עינים על מה אתקריאת שתיה חד דמניה (אשתלים) אשתיל מיה מתימא וחד שתיה שתי יה דשוי קב"ה לה לאתברא מניה עלמא בגין דעלמא מיה מתברא ות"ח בשעתא דעאל שמשא הני כרובים דקיימין כחאי דכתיב וזו יתבי באת הו' אקשן נדפידע לעילא ופרשי לון ואשתמע קל נגמא דגדליה

גדפיהו לעילא וכדן שראן לנגנא אינן מלאכין דאמרי שירתא בשירותא דליליא
 בגין דיסלק יקריה דקב"ה מתתא לעילא ומאי שירתא הוא אמרי הווא נגנא
 גדפיהו דכרובים (פ'ל' ק"ה) הנה ברכו וגו' שאו ידובם וגו' וכדן (אינן) איהו
 שירותא לאינן מלאכי עילאי לזמרא במשמרתא תגינא הגי כרובים אקשו
 גדפיהו לעילא ואשתמע קול נגנא דלדון וכדן שראן לנגנא אינן מלאכין
 דקיימין במשמרתא תגינא ומאי שירתא הוא אמרי בהאי שעתא נגנא גדפיהו
 דכרובים (ע' ע"ה) הנוסחים בה' כהר ציון לא ימוט וגו' וכדן (ההוא) איהו
 (שירתא) שירותא לאינן דקיימי בהאי משמרתא תגינא לנגנא במשמרתא
 תליתאה הגי כרובים אקשו גדפיהו ואמרי שירתא ומאי היא (ע' ק"ה) הללויה הללו
 עבדי ה' וגו' יהי שם ה' סבוך וגו' סמורה וגו' כדן אינן מלאכין דקיימי
 במשמרתא תליתאה כלוה אמרי שירתא וכלוה ככבי וכולי דברקיע פתחי שירתא
 כמה דכתיב (ד' ו' ח') ברן יהו כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים וכתיב (פ'ל' ק"ה)
 הללויה כל כוכבי אור הוא אינן ככבי דנהורא כנגנין על נהורא (ס"א דמבנין
 על שירתא) כד אתי צפרא וכדן נמלי שירתא אבתרייהו (ס"א ישראל) דזשראל
 לתתא וסלקא יקריה דקב"ה מתתא ומלעילא ישראל לתתא בימסא ומלאכי עילאי
 לעילא בליליא וכדן אשתלים שמו קדושא בכל סמין והאי אבן דקאשר כלוה
 מלאכי עילאי וישראל לתתא כלוה אתקפו בהאי אבן ואיהו סלקא לעילא
 לאתעשרא ו אבן בימסא ובליליא קב"ה אתי לאשתעשעא עם צדיקא בנגנא
 דעון זכאין אינן כל דקיימי בקיומיהו ומשתדלין באורייתא בליליא בגין דקב"ה
 וכל אינן צדיקא דבנגנא דעון שמינו קלייהו דבני נשא אינן דמשתדלין באורייתא
 כמה דכתיב (י' ח') הוישבת בנגים וגו' ת"ח האי אבן איהו אבן סבא ודא
 איהו רוא דכתיב (שם ח') ומלת בו מלות אבן ארבעה טורים אבן ואלין אינן
 סדרין [דאשלוכותא] דאבן סבא אשלוכותא דאבן יקרה בגין דאית [אשלוכותא]
 אבן אחרא דכתיב (ישע' ו') והסירותי את לב האבן וגו' וכתיב (ע' ו') ואת הוהי
 אתן בקרבכם והאי איהו (ישע' ח') אבן בוהן פנת יקרת ואוקמה ועל רוא דא
 כתיב (שם ח') לחת אבן דאינן לוחות אתגורו מהבא ועל דא אקרון על שמה
 דהאי אבן והאי הוא רוא דכתיב (נחמ' ס') שמש רועה אבן ישראל [ס"א הא
 ודאי אבן ישראל איקרי] כמה דאתמר ר' חזקיה פתח (שם ח') והאבנים תהיון על
 שמות בני ישראל שותים עשרה אלין אבנין יקירין עילאין דאתקרון אבני הסקים
 כד'א (נחמ' ח') ויקח מאבני הסקים ותא אוקמהו והאבנים על שבות בני ישראל
 כמה דאית (י"ב אבנים) י"ב שבטים לתתא חבי נמי לעילא תריסר שבטין ואינן
 תריסר אבנין יקירין וכתיב (פ'ל' ק"ה) ששם עליו שבטים וגו' (דא רוא) עדות
 לישראל דא ישראל רוא דלעילא וכלוה להודות לשם ה' ועד' והאבנים תהיון על
 שמות בני ישראל וכמה דאית י"ב שעי בימסא הכי אית י"ב שעי בליליא בימסא
 ומלי מרפא בקדמיתא וכדן כד אתפליג ליליא קייסין תרין (סמין) סדרין
 מסמרא דא ותרין סדרין מסמרא אחרא ורוחא עלאה נפיק (ס"א נשיב) בגייהו
 וכדן כל אינן אליגין דבנגנא דעון כלוה פתחי שירתא וקב"ה עאל בנגנא
 דעון תהדי (ד' ח' ט') אז ירגנו וגו' כי בא לשפוט את הארץ כמה דכתיב
 (ישע' י') ושפט בצדק דלים בגין דמשפט עאל בגייהו ואתמליא מניה גע' ורוחא
 דצפון אתער בעלמא וחדה אשתכח ונשיב הווא רוחא באינן בוסמין וסלקין
 דיוחן לעילא ובתעשרין צדיקא בעשריהו וסרתגן מן ווא דאספקלריאה דנהורא
 זכאין (*)

מאמרי זוהר מענין הצות

זכאין אינען צדיקיא זוכאן להווא נהורא עלאה והווא נהורא האספקלריאית דנהורא נהור לכל ספרין וכל חד וחד מאלין צדיקיא נטיל להולקיה כדקא הוי ליה ידוי נטיל (ס"א וחבי נהור) כל חד וחד כפום עובדוי דעבד בתאי עלמא [מאנון] אית מנהון דמתכספי מהווא נהורו דנטיל חבריה יתיר ונהור הוא אוקסמה הולקיה דליליא מכד שארי ליליא למיעל כמה נרדיני נמוסין מתערין ושמשין בעלמא ופתחין (קע"ב ב') סתימין ולבתר כמה זינין לזנייהו כמה דאוקסמא וכדין כד אתפליג ליליא סמרא דצפון נחית (נהור נהורו) מעילא לתתא ואחד ביה בליליא עד תרין הולקין דליליא ולבתר סמרא דדרום אתער עד דאתי צפרא וכד אתי צפרא כדין דרום וצפון אחדו ביה וכדין אתאן ישראל לתתא סלקין לה בצלותהון יבעותהון לעילא עד דסלקא ואתנגות בינייהו ונמלא ברכאן מרישא (דמלכא) דכל רישון ואתברכא מהווא מלא דאתמשכא מלעילא ומהווא מלא פריש לכמה ספרין וכמה רבון אתונו מניה מהווא מלא ומניה עתידין לאחייא מתייא תת"ד (י"ב ס') הקיצו ורגנו שוכני עפר כי של אורות מלך מלא מאינון נהורין עלאין נהורין לעילא • עד דהוי יתבי אתפליג ליליא אמר ליה ר' יהודה לרבי יוסי השתא רוחא דצפון אתער וליליא אתפליג והשתא עדנא דקב"ה תאיב לקדוהן דצדיקיא בהאי עלמא אינון דמשתדלי באורייתא השתא קב"ה ציית (לקל מלייהו) לן בהאי אתר לא נפסק מלי דאורייתא :

ח"א ח"ב פ"א **יששכר** חמור גרם רובין וגו' פתח ואמר (פסל"ס ס') לדוד דל אורי וישעי מסי אירא דל מעוז דל מסי אפתח כמה חביבין אינון מלין דאורייתא כמה חביבין אינון דמשתדלי באורייתא קסיה דכל סאן דאשתול באורייתא לא דחיל מפנעי עלמא נטיר הוא לעילא נטיר הוא לתתא ולא עוד אלא דכפית לכל פנעי דעלמא ואותת לון לעוסקא דתתוסא רבא • תא הוי בשעתא דעאל ליליא (לעיל קע"ב א') פתחין סתימין וכלבי וחמרי שרין שאמן בעלמא ואתיהיבת רשו לחבלא וכל בני עלמא נייסו בערסיהו ונשמתהון דצדיקא סלקין לאתענגא לעילא כד אתער רוח צפון ואתפליג ליליא אתערותא קדישא אתער בעלמא ואתער בכמה דוכתי • זכאך חולקיה דהווא ב"ג דאיהו קאים כהווא שעתא ואשתדל באורייתא כיון דאיהו פתח באורייתא כל אינון זינין בישינ אעיל לון בנוקבי דתתוסא רבא וכפית ליה לחמור ונחית ליה בספסרי **ההוא** עפרא דזוזמי קטרא בנ"ג יששכר דאשתדלותיה באורייתא כפית ליה דחמר נחית ליה מהווא גרם המעלות דאיהו מליק לזקא עלמא ושויו מדוריה בין המשתפים בן זוזמי דספסרי דעפרא :

ח"ג ח"ד פ"א **דוד** הולך לפניו יוסם (א"ש ג') רבי יוסי פתח (פסל"ס נג') למנצח על אילת השחר וגו' כמה חביבא אורייתא קסיה דקב"ה דכל סאן דאשתול באורייתא רחים הוא לעילא רחים הוא לתתא קב"ה אצית ליה לשמולוי לא שביק ליה בהאי עלמא ולא שביק ליה בעלמא דאתי ואורייתא בעי למלעי בה ביסמא ובליליא דכתיב (י"ב א') והצית בו יוסם ולילה וכתוב (י"ב ג') אם לא בריתי יוסם ולילה וגו' תינח ביסמא בליליא אסאי בגין דיהא שכיח לגביה שטא קדישא שלים כמה דלית יוסם בלא ליליא ולאן איהו שלים אלא דא ע"ס דא כך בעי אורייתא לאשתכחא עסיה דב"ג יוסא וליליא למחוי שלימותא לגב דב"ג יוסם ולילה והא אתמר דעקרא דליליא ספלתא ואילך ואע"ג דפלטו קדימותא בבילא דליליא הוא אבל בפלות ליליא קב"ה עאל כנחמא דעין לאשתעשעא קם

צדיקיא

צדיקא וכדין בעי ליה לבר נש למיקם ולמלעי באורייתא והא אתמר דקב"ה וכל צדיקא דנגנא דעדן כליו צייתין לקליה ה'ד' (ז"ל ה) חושבת בנגים חברים מקשיבים לקולך השמיעי והא אוקמה חושבת בנגים דא כנסת ישראל דאיהי משבת ליה לקב"ה בשבחה דאורייתא בלילא זכאה חולקה מאן דאשתתף בחדה לשבחה ליה לקב"ה בשבחה דאורייתא וכד אתי צפרא כ"י אהיא ומשתעשעא ביה בקב"ה ואוישים לה לגבה שריבטא דהסד ולא עלה בלודדא אלא עלה ועל אינן דמשתתפין בחדה והא אתמר דכתיב (תהלים עב) יוםם יצחו ה' חסדו וכלילה וגו' ועל דא אילת השחר אקרי. אמר ר' שמעון בשעתא דבעי לאתעורא צפרא אתחשך ואתקדר נהורא וקדרותא אשתבח כדון אתהברת אתתא בבעלה דתנינן אשה מספרת עם בעלה למשתעי בחדה ועאלת להיכליה לבתר כד בעי שמשא למיטעל אתהור ואת לילא ונפיל ליה כדון כל תרעין סתיסין וחמין נערין וכלבין נבחין כד אתפליג לילא שארי מלכא (למיקרי) למיקם ומסרוניתא לומר ואתי מלכא ואקיש לתרעא דהיכלא ואמר פתחי לי אחתי רעייתו וגו' וכדון משתעשע בנשמתהון דצדיקא זכאה חולקה דהוא דאתער נהורא זמנא במלי דאורייתא בנן דא כל אינן דבני היכלא דמסרוניתא כליו בעיין למיקם בחדא זמנא לשבחה למלכא וכליו משבחין קסיה ושנחא דמליק מהאי עלמא דאיהו רחוק (יתיר) דא נחא ליה לקב"ה מכלא כד אכתליק לילא אחתי צפרא (ג"א ואתחשך) ואתקדר כדון מלכא ומסרוניתא ברוא בחדא וידיב לה מתנן ולכל בני היכלא זכאה חולקה מאן דאיהו בכנינא :

ש"כ דק"כ פ"ב פתח רבי שמעון ואמר (לוי ג) ולא אמר איה אלה עושי נתן ומירות בלילה האי קרא אוקמה ואתמר אבל עושי עושי מבעי ליה מאי עושי אלא שםא (צ"ב ב') דאלוה שםא כליל איהו דאתחיו והא ובי דיניה דא שםא שלים איהו דכליל דבר וניקבא א"ל ו"ה ובני כן עושי. נתן ומירות בלילה בנן דא איהו דקא (ק"ס א') משבת תדיר לגבי מלכא דשלאא דיליה כנונא דרבינא דלא שכך תדיר בנן לקבלא נהורא חדא עלאה מנאות חדא דיליה וע"ד נתן ומירות בלילה כל אינן כבביא דקא מתנן ברקיעא כולו אודאן ומשבחין לקב"ה בכל הורא זמנא דאתחיון ברקיעא בנן דמלאכי עליא כולו אודאן ומשבחין אשמורות אשמורות בתלת פלגי דהוי לילא בלילא אתפלגין כמה סמין בראשיתא דלילא כד רבש לילא ואתחשך כל אינן רוחין בישין דזנין בישין כולו מתבדיין ומשמשו בכל עלמא ואתפרשא ספרא אחרא ותבעי איהו דבי מלכא מכל אינן סמין קדישין כיון דהורא ספרא אחרא אתער כל בני עלמא מעמי מעמא דמורא (ג"א דשינה) חד משתין במותא ושלמא עליהו כדון כיון דסמאבו אתפרשא מלילא ושלמא ונתתא לתתא כדון אתפרשן תלת מסרין לשבחה ליה לקב"ה בתלת סמין (ג"א מסרין) דלילא כמה דאתערד בתאי חברייא. בעוד דאינן משבחין לקב"ה ספרא אחרא אולא ומשמשא לתתא בכל מסרי עלמא ועד דספרא אחרא לא אתעבר מתנן לא יכלן אינן לאתחידא במארתון רוא לחביסין מלאכי עליזין וישראל לתתא כולו דחקי בחדא ספרא אחרא מלאכין עליאן כד בעאן לאתחידא במארתון לא יכלן עד דהיון לה לבר בה עבדין נתתין שיתין רבוא דמלאכי קדישא ואפילו שיטתא על כל בני עלמא כון דאיהו נתתא דקא דיון לה לבר ותבי לה כל עלמא דא ברהיא שיטתא

מאמרי זוהר מענין הצות

כדין איהו שלמא עליהו ומקבלין מסאבו מינה בר בארעא דישראל בלחודא דלא (ק"ה ב') שלמא תמן כיון דאיהו אתפרשא מיניהו עאלין לקמי מאריהון ומשבחין ואודאן קמיה כנונא דא ישראל לתתא לא יכלין לאתיהדא במאריהון עד דחזין להווא סטרא אחרא מיניהו ויהבי ליה חולקא כמה דאתעסקת. ולבתר אינון מתקרבין לגבי מאריהון ולא אשתבח מקטרגא עילא ותתא ואי תימא תינת לתתא אבל לעילא מאי קטרגא תמן אלא לעילא בנין דאיהו רוח מסאבא ואינון רוחין קדישין עד דמשהו רוחא מסאבא מביניהו לא יכלין לקרבי לגבי מאריהון דהא קודשא נו מסאבא לא מתערב לעלמין וכן כנונא דא ישראל לתתא לא מתערבין באומין עובדי כוכבים דעלמא ותריין סטריין עלאין ותתאין כד בעיין לקרבא לגבי מלכא קדישא דחזין לה לבר ועל דא כד עייל ליליא ומלאכין קדישין ועילאין כד מסתדרין שורין שורין לקרבא (ג"א לשבחה) לגבי מאריהון דחזין ליה להווא סטרא לבר בקדמיתא ולבתר עאלין בקודשא (ג"א ועל דא כד עייל ליליא כל רוחין בישין וזיגין בישין ורוחא מסאבא אתדחין לבר וששני מלכא עיילין לנו קדשא) למלכא דהוה ליה אבנין יקירין בחד תיבותא מתגלפא בקסטריי וזהווא מלכא הוה חכים בנין דלא יתקרב כל מאן דבעי לגבי הווא תיבותא דאבנין יקירין ומגלאן דתמן נטל בהכמתיה חד חזיא תקיפא וכריך ליה סחגיניה דהווא תיבותא כל מאן דבעי לאושמא ידיה לגבי תיבותא הא חזיא דלגי עליה וקטיל ליה חד רחמא הוה ליה למלכא א"ל מלכא כל זמנא דאת בעי לאעלא ולאשתמשא בתיבותא תעביד כך וכך לגבי הווא חזיא ותפתח תיבותא ותשמש בגניזין דיליה כך קב"ה כריך חזיא סחגיניה דקדשא אתאן מלאכין עלאין לאעלא נו קדשא הא חזיא תמן ורחלי לאסתאבא ביה (ואי תימא הא כללו אשא ואשא לא מקבלא מסאבו) ת"ח כתיב (סוף טז) עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוחם עושה מלאכיו רוחות אלין מלאכין דקיימי לבר משרתיו אש לוחם אלין מלאכין דקייסין לו אידו רוחא מסאבו ואינון רוח. רוח ברוח לא עייל דא בדא רוח מסאבו ברוח קדשא לא אתערבו דא בדא ובג"ב אינון דאקרון רוח לא יכלין לאעלא לנו בנין הווא רוחא מסאבו אינון דלנו אינון אש וזהווא אש דחי להווא מסאבו דלא עייל לנו ובנין כך כלא דחזין ליה לבר למסאבו דלא יתערב בהדיהו ועל דא מלאכי עלאי קא משבחין ליה לקב"ה בתר דחזין ליה למסאבו לבר. תלת אשמורות אינון בליליא לקבלהון תלת משריין דקא מתפלגי לשבחה לקב"ה כמה דאתמר ועל דא האי רבין דכללו איהו גר (ג"א כנור) דודו דלא שבך לעלמין אלא תדיר אודי ומשבח ליה למלכא עלאה וע"ד (פז טז) נתן זמירות בלילה. ד"א לא אמר איה אלה עושי כמה דאתמר בנין דהא מעילא ומתתא איתכליל ברו גש ואתעביד כמה דאיהו נפא מתריין סטריין מנו דבר וטקבא אוף הכי רוחא רוח איהו כליל מנו דבר וטקבא ועל רוא דנא אתתקן בר גש בגליפיו כנופא ורוחא ובנין דאיהו כליל ברוח דא ובעובדא דא כמה דאתמר ע"ד כתיב (נחמ"ב ב) ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו והוא אתמר בליליא הא אכרת דהא בראשיתא דליליא כל אינון זיגין ורוחין בישין מתערי בעלמא הוה איהו יכיל למשו דאי תבי הא תיגין דסטרא דצפון נפקי כל הני זיגין בישין ואת אמרת (ס"א ואתמר) דבר אתער רוח צפון כפלנות ליליא דהא כדן כל אינון רוחין בישין וסטריין בישין אתכנשו מעלמא ועאלין נו טקבא דתרוכא דבא אי הכי הא כסטרא דדרום דאיהו ימינא אכאי משממא אינון זיגין בישין בירש ליליא דקא שלמא רוח דרום אלא דאי אלמלא הווא סטרא דדרום דקא מעכב ודחיא להווא סטרא בישא הוה משמש כלי עלמא ולא יכיל עלמא למסכל אבל כד אתער הווא

סטרא

(*)

סמרא אחרא לא אתער אלא בסמך רוח מערב דקא שלמא בריש ליליא ועלמא
איהו כלא כניש ועל דא קב"ה אקדים אסותא לעלמא בנונא דא כסא דאתמר
זכאין אינן ישראל בהאי עלמא ובעלמא דאחי דקב"ה אטרעו בהו מכל שאר
עמין ע"ג דעלמא עאלו לביתא ר' אלעזר ור' אבא כד אתפליג ליליא קמו למלעי
באורייתא א"ר אבא השתא ודאי איהו עידן רעותא לקב"ה והא זמנן סגיאין
אתערנא האי דקב"ה בשעתא דאתפליג ליליא עאל נז אינן צדיקא בננתא דעין
ואשתעשע בהו זכאא איהו מאן דאשתדל באורייתא בהדא זמנא אמר ר' אלעזר
הא דאשתעשע קב"ה נז צדיקא בננתא דעין הוה אשתעשע אלא בהדא זמנא
דאתפליג ליליא קב"ה אתער ברחימו דשמאלא לנבי כנסת ישראל דהא לית רחימו
אלא מסמרא דשמאלא וכנסת ישראל לית לה דורונא לטקרב לנבי מלכא או
חשיבו מעליא אלא באינן רוחין דצדיקא דקב"ה חסי לון מתעשרין בכמה עובדי
סבין ובכמה זכוין דעבדו בהדא יומא וקב"ה ניהא ליה מכל קרבנין ועלוין דקב"ה
ארה בהו ריה ניהא דקא עבדי ישראל כדון נדירו אתגדור וכל איליג דגתא
דעין אכרי שירתא וצדיקא מתעשרין תמן באינן ערונן דעלמא דאחי כד
אתער בר נש בהדא שעתא למלעי באורייתא נטיל חולקיה עמהון דצדיקא די
בנז גתא חד שטא גליפא דתלתין ותרין אתון אתער בהו תמן ואיהו נז
רוין דצדיקא :

פ"ג ד"ג פ"ג רבי חזקיה הוה יתיב קמיה דר' יצחק קמו בפלגת ליליא למלעי
באורייתא פתח ר' יצחק ואמר (מל"ג ק"ג) הנה ברכו את ה'

כל עבדי ה' וגו' האי קרא הא אוקמה חביריך והא אתמר אכל האי שבתא דהא
דכל אינן בני מהימנותא ומאן אינן בני מהימנותא אינן דמשתדלי באורייתא
ודעין ליחדא שטא קדישא כדקא יאות ושבתא דאינן בני מהימנותא אינן
דקייסין בפלג ליליא למלעי באורייתא ומתדבקין בה בכנסת ישראל לשבתא ליה
לקב"ה במילי דאורייתא ת"ח בשעתא דבר נש קם בפלגת ליליא למלעי באורייתא
והוה צפון אתער בפלגת ליליא ההיא אילתא קיימא ומשבתא ליה לקב"ה ובשעתא
דהא קיימא כמה אלף וכמה רבבן קייסין עמה בקיומיהו וכלהו שארין לשבתא
למלכא קדישא והוה מאן דחבי וקם בפלגת ליליא למלעי באורייתא קב"ה אצית
ליה כמה דאוקמה דכתיב (ע"ג) הוישבת בנגים חברים מקשיבים לקולך השמיעני
וכל אינן אוכלסין לעילא וכל בני תושבתא דמזרחין למאריהון כללו משתכבי
בגין תושבתא דאינן דלעי באורייתא ומכרי ואמרי (מל"ג ק"ג) הנה ברכו את ה'
כל עבדי ה' אתון ברכו את ה' אתון שבתו למלכא קדישא אתון אעפרו ליה
למלכא והוה אילתא מתעשרא ביה בהדא ב"ג וקמת קמי מלכא ואמרת חסי
במאי ברא אחינא לקמך במאי ברא אתערנא לנבך זמאן אינן דשבתא כלא
דלחין קמי מלכא הדר ואמר העומדים בבית ה' בלילות אלף אקרון עבדי ה'
אלף אתהון לברכא למלכא וברכתא דלהון ברכתא הה"ד (ע"ג) שאו ידיכם קיש
וברכו את ה' וגו' אתון אתהון דמלכא קדישא ית' על ידיכו וברכתא דעל
ידיכו ברכתא היא שאו ידיכם קיש מהו קיש אתר עלאה דמבועא דנחלא עמיקא
נפיק מיניה דכתיב (מל"ג ג) וגו' ויצא מעין להשקות ועין הוא דאקרי קיש
עלאה בג"כ שאו ידיכם קיש ובר נש דעבדי כן חזי להאי מאי קא מכריז עליה
יברכך ה' מצוין את תברך לקב"ה מאר דאקרי קיש עלאה והוה יברך לך מאר
דאקרי ציון דאת ומשונותא תתברכין כדא כמה דוונא דלמן הוה כדא
לשבתא למלכא כך מהוה אתר דמתברכא בג"כ בהדא אתר יוסין לך ברכאן
הה"ד יברכך ה' מצוין (ולא עוד אלא) וראה במיב ירושלים מאן היא סוב ירושלים

מאמרי זוהר מענין הצות

אינן ברכאן דנפקא לה מכלא ע"י דהוה דרגא קדישא רצדיק ועל דא יברכך ה' סצין וראה בסוב ירושלים וכלא חד מלה (ולא עוד אלא) וראה בנים לבניך זנ' וראה בנים לבניך שפיר כדו שלום על ישראל מאי קא בעי הכא על ישראל אלא בנן דאמני שלמא לעילא דכד הוא וכי לכולא האי אסני שלמא לעילא ותתא שלום על ישראל סתם ושלום שבחא הוא דעלאי ותתאי שבחא הוא דכל עלמין וסלי דאורייתא אסניאו שלמא בעלמא דכתבי (ס' כז) ה' עזו לעמי יתן וגו' :

ח"ג וז"ל פ"ג פתח הוהא מיינא ואמר (לזון נה) ברן יחד כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים ת"ח כד קב"ה אתי לאשתעשעא עם צדיקא בנגתא דערן כל מלי דעלמא תתא (ס"א עלאה) וכל עלאין ותתאין מתערין לקבליה וכל אילני דבנגתא דערן פתחי שבחא לקבליה ה"ד (ד"ס ב' ס') אז ירגע עצי היער מלפני ה' כי בא ואפילו עופי דארעא כליו מרחשי שבחא קמיה כרין שלחבא נפק ובמש בגרופי דתרענולא וקרי ושכח למלכא קדישא וקרי לבני נשא דישתלון באורייתא ובשבחא דמאריהון ובפלהניה זכאח תולקידון דמאן דקייסין מערסיהו לאשתלולא באורייתא כד אתי צפרא פתחין דדרומא נפתחין ותריעי דאסותא נפקין לעלמא ורוחא דמורה אתער ורחמי אשתכחו וכל אינן ככביא זסוליא דסמנן תחות שולפני דהאי בקר כליו פתחין שבחא וזמין למלכא עלאה דה"ד ברן יחד כוכבי בקר וגו' . מה בעאן הכא בני אלהים דאינן מוסינן תרועה בהאי בקר והא כל דינן אתעברו בזמנא דחסד אתער בעלמא אלא ויריעו כל בני אלהים הא אתבר דוקא דדינן קשיין אתבר ואלא דלחון כד"א (יפ"ס ד) ואני למנע (מלפני ה') אשל בבאר שבע מלה דא הכי שמענא לה בבאר שבע ודאי דכתוב ויקרא שם בשם ה' אל עולם . פתח חברה מיינא ואמר (ס' מז) הבקר אור והאנשים שלחו וגו' מאי הבקר אור הכי אוליפנא מדי בקר אלא בזמנא דאתי צפרא דינן מתעברין וחסד בעא לאתערא כל אינן דאתין מסמרא דא סבקי (ס"א ספקרי) לאתריהו לזמנא ברכאן לעלמא ודא הוא הבקר אור דהא דהכי מתישבי לעלמא וחסד קאי באתריה כרין הוא בקר אור וכתוב (ס' ב) וירא אלהים את האור כי טוב ת"ח כלא הוא בדרגין ידיען ליליא הא ידיעא בקר אור דא ידיעא והוא דרגא עלאה דאשתכח ביה תדירא אימתי כד נהיר שמשא שמשא ידעה והוא דרגא עלאה דמבסם לכלא ונהיר לכלא כד"א (מלפני ה') כי שמש ומנן ה' אלהים והאי בקר אור כד אתער כל בני עלמא אתאחון באחדותא בדרוהא בדא והאי בקר אור כד אתער כל בני עלמא אתאחון באחדותא בדרוהא דמשתכחי בעלמא והשתא הא נהיר יסמא עיון רעותא והא למך באורחא בריכו לון ר' חייא ור' יוסי וגשק לון ברישיהו ושדור לון אמר רבי חייא לר' יוסי בריך רחמנא דתקן אורחא קסן ודאי קב"ה שדר לון גבן זכאן אינן דמשתללי באורייתא ולא ארפין מינה שעתא דהא נפק ר' חייא ור' יוסי ואולו לאורחיהו אמר ר' יוסי ודאי רחמנותא דלבאי קשיר באלין מיינא איז חייא לא תוהנא על דא דהא ביוסי דר' שסען אפילו צפרי שמיא מרחשין חבמתא דהא מלי אשתמדען לעילא ותתא :

ח"ג וז"ל פ"ג פתח ר' יוסי ואמר (לזון נה) ולא אמר איה אלוה עושי נותן וסודות כלילת תא חוי בשעתא דאתער רוח צפון ואתפליג ליליא הא אוקמא דשלחבא חד נפיק ובמש תחות נדפוי דתרענולא ואקיש נדפוי וקארי דהוהא שלחבא בזמנא דמסי גביה ואתער לקבליה אסתבי ביה ואודיעו וקארי ואסתבי

אחשבי ואשנה בנין יקרא דמאריה למעבד רעותיה וקארי לון לבני נשא ועל דא
אקרי שכי אשנא ואקרי גבר בנין דאתעד בשלחובא דנבורה בסמרא דנבורה
קא אתיא לאתעדא בעלמא כדון אינן בני מדינותא קייסין ויהבין גבורה וחילא
לכני' וכדון אקרי רנה דאורייתא ועל דא יוית דוד מלכותא הוא ובניו לעלמין
ולדרי דרין וכד תרגולא קארי ובני נשא נייסי בערסיהו ולא מתערי תרגולא
קארי לבתר ואמר מה דאמר (ק"ל פ"ג) והא אוקמה לבתר במש בגדפוי ואמר
זוי לפלגיא נזוף דמאריה שבקא דמאריה דלא אתער רוחיה ולא אשנה ליקרא
דמאריה כד נדיר יסמא כרוזא קרי עליה ואמר ולא אסר איה אלוה עושי נותן
זמחות בלילא לסייעא ליה באינן תושבתן ולמחי כלא בסיועא חדא עושי עשני
מכעי ליה מוח עשי אלא בשעתא דבר נש קם בפלגות ליליא ואשתל ברנה
דאורייתא דרנה דאורייתא לא אתקרי אלא בליליא וכד איהו אשתבה באורייתא
כד נדיר יסמא קב"ה וכנסת ישראל מתקני ליה בחד חומא דחסד לאשתובא
מכלא ולמחא ליה בין עלאן ונתאן . ר' יהודה אמר אנא שמוענא דאמר רבי
אבא האי קרא איה אלוה עושי עשה לי מכעי ליה מוח עושי אלא כסא דאמרת
אברהם בדתא חומא דלילא דכתוב ביה (גנאס"י) אם מהו ועד שרוך נעל ונ'
וקב"ה וכנסת ישראל מתקני ליה ועבדי ליה בכל יומא בריה חדשה והרי' אלוה
עושי והא (ו' ל' ג' ה') אוקמה אל ויה' אל דא אברהם דכתוב (ביה) האל
הגדול . ר' דא קב"ה . ה' דא כנסת ישראל ודא הוא אל ויה' ואינן עבדין ליה
לבר נש ומתקנין ליה בכל יומא ובנ"כ כתיב עושי כד"א (סליס קס) יששכר ישראל
בעושי . אמר רבי יוסי ודאי כך הוא וכלא חד מלה . ר' יהודה פתח ואמר
(ויק' ד) או הודע אליו חמאתו ונ' . הודע אליו מסמרא דמאן או ידע (א' נדע)
חמאתו מכעי ליה מוח הודע אליו . אלא קב"ה פקיד לכנסת ישראל לאודעא
ליה לבר נש הווא חובא דהוא חב ובמה מודעא ליה בדינהא כד"א (א' כ') יגלו
שמים עונו וארץ מתקוממה לו . הודע אליו כמאן דפקיד לאחרא . דתנינן בשעתא
דבר נש חב קמי קב"ה ולא אשנה בחמאיה לאהרדא בתיובתא קמי' מאריה
ואשדיר ליה בתר כתפיה נשמתיה ממש מלקת ואמריה קמי קב"ה . כדון פקיד
מלכא לכני' ואמר או הודע אליו חמאתו אשר חמא אושים דינא עליה ואודע
ליה רוביה כד"א (ימק"ל פ') הודע את ירושלים את תועבותיה בתר דמסי עליה
דינא כדון אתער רוחא למחדר בתיובתא קמי מאריה ואתבנע למקרב קרבנא דהא
מאן דלביה גם ביה חמי ואנשי חמאיה ולא אשנה עליה וקב"ה זסין לקבליה
ופקיד לאודעא ליה להווא חובא . בנין דלא יתנשי מניה . אמר ר' יוסי הכי הוא
ודאי ודאי אשכנא ברוד דכיון דעבד הווא עובדא דבת שבע לא אשנה ביה
אמר ליה קב"ה אנת אנשיית ליה אנא אדכנא לך . מיד מה כתיב (מל' כ' י')
אתה האיש כה אמר ה' אתה האיש דלא דכרת ליה אתה האיש דאנשיית ליה
דכסה אודע ליה ברנא אוף הכא קב"ה קאמר הודע אליו חמאתו אשר חמא
לשפיר מלה ודאי הוא דלא כתיב או נדע אליו כסא דכתוב (סל' פ') או נדע
כי שור נגח הוא . ומאן דקאים בליליא למלעי באורייתא אורייתא קא מודעא
ליה רוביה ולא באורה דינא אלא כאמא דאודעא לברה במלה ויכד והוא לא
אנשי ליה ותב בתיובתא קמי מאריה . ואי תימא דוד דהוה קם בפלג ליליא
אנשי אתער עליה ברנא אלא שאני דוד דאיהו עבר במה דאתקשר ובעיא
דינא ובמה דעבר אתון . הוא חמא לקבליה דמלכותא קדישא ולבני ירושלם
קדישא ובג"ד אתתך מירושלים ומלכותא אעדיז מיניה עד דאתתקן בוקא

יאות (ואתענינ):

מאמרי זוהר מענין הצות

פ"ה דפ"ה ר"ה רבי הויא פתח (י"ג ט) נפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבך
 אשתדך וגו'. נפשי אויתך בלילה. נפשי אויתך בלילה מבני
 ליה. מאי נפשי אויתך. אף רוחי בקרבך אשתדך מבני ליה. אלא הכי
 תאנא קב"ה רוחא ונפשא דכלא וישראל אמרי נפשי ורוחי אנת. בג"כ אויתך
 לאדבוקא כך ואשתדך לאשכחא רעותך. רבי יוסי אמר בשעתא דב"ג נאים
 בערסיה נפקא נפשיה סלקא ואסודות ביה בב"ג על כל מה דעבד בכלא יומא.
 גופא אמר נפשא נפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבך אשתדך. ד"א נפשי
 אויתך אמרנא בגי' קמי קב"ה נפשי אויתך בלילה בעוד דאנא בגלותא בני
 עממיא ומנינא נפשי מכל בישתא (ג"א ורוינא נפשי מכל פיסתא) דקיסרא בני
 עממיא ע"ג נפשי אויתך בנין לאתבא לאתרי. אף רוחי בקרבך אשתדך כלומר
 אע"ג דעובדי כוכבים משעבדי לבני בכל שעבודא רוחא קדישא לא אתער
 מנאי בנין למשחר לך ולמעבד פקודך. רבי יצחק אמר אמרי ישראל קמי קב"ה
 בעוד דנפשי כי אויתך בלילה מ"ס בלילה אלא בנין רוחאי נפש בחאי שעתא
 אצטריך לחבדא לך. אף רוחי בקרבך אשתדך. כד אתער כי רוחא קדישא
 אשתדך באתערותא למעבד רעותך. כי כאשר משפטיך לארץ. בזמנא דמשפט
 נחת בארעא לכשמיא עלמא כדן צדק למדו יושבי תבל. כלומר יוכלן למסבל
 דינא דצדק ולא ישתמי עלמא מניה. אימתי צדק למדו יושבי תבל כאשר
 משפטיך לארץ. רבי חזקיה אמר נפשי אויתך בלילה דא כנסת ישראל. אף
 רוחי בקרבך אשתדך דא קב"ה. רבי אבא הוה יתיב קמיה דרבי שמעון קם ר"ש
 בפלג לילא למלעי באוריתא קמו ר' אלעזר ורבי אבא עמיה פתח ר"ש ואמר
 (פ"ה ט) כאל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלהים האי קרא
 אוקמה חברייא זכאן אינן ישראל מכל עממין דקב"ה יתב לון אוריתא קדישא
 יאורית לון נשמתין קדישין מאתר קדישא. בנין למעבד פקודי ולאשתעשעא
 באוריתא. דכל כאן דאשתעשעא באוריתא. לא החיל מכלל. דכתיב (ס"ז קס)
 לולי תורתך שעשועי או אבדתי בעוני מאי אינן שעשועי אוריתא. דאוריתא
 שעשועי אקרי דכתיב (פ"ה ט) ואוריה שעשועים יום יום ודא הוא דתנינן קב"ה
 אתי לאשתעשעא עם צדיקא בנגותא דערן. מאי לאשתעשעא בנין למדו בה.
 דתנינן זכאן אינן צדיקא דכתיב בהו (י"ג ט) אז תתענג על ה'. בנין לאתענגא
 כההוא שקו דנחלא כד"א והשביע בצחצחות נפשך. כביכול קב"ה משתעשע
 בהו כההוא שקו דנחלא דמתענגי בהו צדיקא. וע"י אתי לאשתעשעא עם
 צדיקא. וכל כאן דאשתדל באוריתא זכי לאשתעשעא עם צדיקא כההוא שקו
 דנחלא. תאנא כאל תערוג על אפיקי מים דא כנסת ישראל כד"א (פ"ה ט)
 אלוהי לעזרתי חושה. תערוג על אפיקי מים דואי לאשתקייא משקיו דמבוני
 דנחלא ע"י דצדיק. תערוג כד"א (ז"ו) לערנות הבשם. כן נפשי תערוג אלן
 אלהים. לאשתקייא מינך בעלמא דין ובעלמא דאתי ממבני נחלא כאן אינן
 מבני נחלא לעילא דכתיב (פ"ה ט) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו'. וסמך
 נגיד ונפיק ומשקי נגמא וכל אינן נחלא נגדן ונפקן וסתבששין בתרי מבני
 דאקרי נצח הוד ואלין אקרון אפיקי מים כההוא דינא דצדיק דסיניה נגיד ונפיק
 ומשתקייא נגמא. בנין כך אל וצבי עשרת ויסד כהדא משתבדי צדיק וצדק מ' :

פ"ה דפ"ה ר"ה רבי הויא פתח (י"ג ט) נפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבך
 אשתדך וגו'. רבי יוסי פתח (י"ג ט) ויסב חזקיה פני
 אל הקד והתפלל אל ה'. תא חזי כמא דא חילא תקיפא דאוריתא וכתב הוא
 ע"יאה

מאמרי זוהר מענין חצות

קיב

עלמה על כלא דכל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מעלאי ותתאי ולא דחיל
 מערעירין בישין דעלמא בגין דאיתו אחדי באילנא דחיי ואביל מיניה בכל יומא
 דהא אורייתא אולף ליה לבר נש למסך באורה קשום אולף ליה עיטא דחך
 חתב קמי מאריה (לבטלא הדוא גזרה) ואפי' יתגור עליה דמותא כלא יתבטל
 ויסתלק מיניה ולא שריא עלי (עיטא דבר נש בותאי עילמא) ועל דא בעי
 לאשתדלא באורייתא ימסא וליליא ולא יתעדי מיניה דהדר (ס"א ב) והצית בו
 יומם ולילה ואי אעדי מיניה אורייתא או אתפרש מינה כאלו אתפרש מן חיי
 תא חיי עיטא דבר נש כד איתו סליק בליליא על ערסיה בני לקבלא עליה על
 מלכותא דלעילא בלבא שלים ולאקדמא למיסטר נביה פקדונא דנפשית והא
 אוקמה בגין דכל עילמא מעמין מעמא דמותא דהא אילנא דמותא שריא בעלמא
 וכל רוחין דבני נשא נפקין וסלקין (ס"א ואתמסרין) ואתמסרין נביה ובגין דאינן
 בפקדונא כלוד תייבין לאתרייהו תא חיי כד אתער רוח צפון בפלטת ליליא
 וכרווא נפיק וקב"ה אתי לגנטא דעדן לאשתעשעא ברוחיהון דצדיקא כדון
 מתכווני (ס"א מתערי) כל בני משרונתא וכל בני היכלא לשבחא ליה לסלכא
 קדישא וכדון כל אינן פקדונן דרוחין דאתמסרן בידיה כלוד אתיב לסארייהון
 רובא דבני עילמא מתערין בהדא שעתא והא פקדוניה דמלוד אתיב לגבייהו
 ואינן דבני היכלא עלאה קיימי בקומסיהו תערי ומשתדלי בתרשבתא דאורייתא
 ומשתתפי בכנסת ישראל עד דנחיר ימסא כד אתי צפרא הוא וכל בני היכלא
 (דמלכא) כלוד אתיין לגבי מלכא קדישא ואינן אקרון בגין דמלכא ומשרונתא
 והא אוקמה כד אתי צפרא בעי לנקאה גרסיה בכלא ולסיון זייניה לאשתדלא עם
 מלכא קדישא דהא בליליא אשתדל במשרונתא השתא אתי עם משרונתא
 לזווגא ליה עם מלכא אתי לבי כנשתא מדכי גרסיה בקרבין משבח בתרשבתתיהו
 דדוד מלכא אחדי תפלין (ס"א בידה וברייסה) ברישיה וציצית בגדיה אסר
 תולק לודו צלי צלותא קמי מאריה והא אוקמה בצלותא בעי למיסק כנוגא
 (ס"א בזווגא) דמלאכי עלאי לאתחברא בתרייהו דאינן אקרון העומדים כסה דאת
 אסר (ג"א ג') ונתתי לך מהלכים בין העומדים ולכונא רעותיה קמי מאריה
 ויתבע בעותיה תא חיי בשעתא דבר נש קאים בפלטת ליליא מערסיה לאשתדלא
 באורייתא כרווא קרי עליה ואמר (ס"א קרי) העה ברכו את ה' כל עבדי ה'
 העומדים בבית ה' בלילות השתא כד איתו קאים בצלותא קמי מאריה והא
 כרווא קרי עליה ואמר ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה בתר דמסיים
 צלותא ברען (ס"א וקאים בעיטא) קמי מאריה והא אוקמה דבעי למיסטר נפשית
 ברעותא דלכא להדוא אתר דאצטרך וכסה עיסק אית ליה לבר נש בכלא
 ובשעתא דצלותא קייבא (ס"א סיימא) כל אינן מלין דאפיק בר נש מפוסיה דהדוא
 צלותא כלוד סלקן לעילא ובקעין אורין ורקיען עד דמסו להדוא אתר דמסו
 ומתעמר ברישא דמלכא ועבד מנייה עמרא והא אוקמה תרייא צלותא דבעי
 בר נש לקב"ה לכונא דיהא צלותא תחזנים מגלן משה דכתוב ואתהן אל ה'
 דא איהי צלותא כעליא תא חיי מאן דקאים בצלותא בעי לכונא גמלי ואוקמה
 דבעי להפרי רישא כמאן דקאים קמי מלכא ובעי למכסיה (ס"א לאסתמא) עיני
 בגין דלא יסתכל בשכינתא ובספרא דרב תשנא סבא אסר מאן דפקח עיני
 בשעתא דצלותא או דלא מאיך עיני בארעא אקדים עליה מלאך הכות וכד
 תופק נפשית לא יסתכל בעהויו דשכינתא ולא יסות בנשיקת מאן דמחיל
 בשכינתא מתדיל תא בהדוא שעתא דאצטרך ליה תא הוא דכתוב (ס"א ג')
 כי סררדי אכבד וכו' וכו' ויקו האי מאן דאסתכל בשכינתא בשעתא איהו מצלי

מאמרי ודבר מענין הצות

והדך יכול לאסתכלא בשכינתא אלא לינדע דודאי שכינתא קיימא קסיה דהא הוא דכתיב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר דחמן שארי שכינתא. בנ"כ לא בעיא למהוי חוצץ בינו ובין הקיר. ואוקמה מאן דקאים בצלותא בעי לסדרא שבחא דמאריה בקדמיתא ולבתר יתבע בעותיה. דהא משה הכי אמר בקדמיתא אתה החלות וכו' ולבסוף אעברה וכו'. רבי יהודה אמר מאי שנא הכא דכתיב אדני בקדמיתא באל"ף דלית גוף וי"ד ולבסוף יהיה וקרינן אלהים אלא סדורא הכי הוא מתתא לעילא ולאכללא סדת יום בלילה וסדת לילה ביום ולוונא בלא כהדא כדקא יאות וד"ל וכו' :

סדר נשי' לסעודה וקצת הלכותיה בקצרה

(א) **נרסינן** במרחא המולול בנשי' בא לידי עניות ופירש"י שאיט רוחא ומשפסץ יפה אלא משפסץ מים כעון רביעית בלמטס. אר"ה אלא משפסץ מלח חספאי מילא ויהטו יל מלח חספאי סיבותא. וע"כ אין ליטול רביעית מים בלמטס אלא יטול בשפע גם על חספאי עד הספק. דהיינו עד מקום חסור קף סיד לקטת הרובץ. ויזרז נשיין היסב שניש המים בכל שפח סביב סביב. וחס בכל חורף האלגשות. ונרחקן סביב. ויהיה רוח מעט בין אלגע לאלגע. ויהיו מונחין כלפי יאגל קלף בכדי שניש שם המים היסב וגם על ראשי האלגשות. ואם בשפיכס אחת לא הניש המים בכל שפח סיד אין הקטת לשפוך על אותו מקום לבדו שלא כעש המים. שאין נמילה לחצאין. אלא נריך לחזור ולשפוך על כל סיד כנתחלס: (ב) הדולה לקיים מלות נשי' דל"ם נריך לזיכר לשפוך על כל יד ב"ס נטולס חף שפך רביעית וזיכר (ראב"ד רשנ"ל מהירושלמי וכו') ויס' רפ"ב דידים דלא כר"מ) שניש המים בכל שפח סיד סביב עד הספק כמו בשפיכס הראשונה ממם כי המים שגל סיד משפיכס הראשונה נשמלו מהיד והמים השניים משפכים את הראשונים ולכן נריך לשפוך ב"ס רלוטס ולא יגע בכלי בידו סלחס בין שפיכס לשפיכס כן יגע בידו השניה או בלחלוחית או שגל הכלי שגלה ממים שפכים שגל ידו הראשונה. ואף שיחזור ושפוך על ידו השנייה שתי שפכים אין המים שגל יד זו משפכים את הלחלוחית מים שפכים שגמולו מיד הראשונה: (ג) ואס"י אחר שפך ב"ס על יד זו יזכר שלא יגע בה בידו השניה שאינה נטולה ואם נגע נריך לנגסה בחדס החלה יפה מהמים הראשונים שגמולו בנשיית יד שאינה נטולה הסמלס ואח"כ יהא וזיכר עליה ב"ס כראוי. וכן יעשה אם נגע בה אחר שפך עליה פעם אחד וכן אם נגע בה איש אחר שלא נפל ידיו. וכן אם אחר שגל ידיו וינגב נגע ביד איש אחר שפך עליה פעם אחד או בלחלוחית שגל הכלי שגלה מיד האיש שפך עליה נטולה כערה לשפוך עליה ב"ס כראוי ואס"י. בלמטס הסעודה ואס"י ויחזור ויטול ליד זו שנגע בה נמילה כערה לשפוך עליה ב"ס כראוי ואס"י. בלמטס הסעודה ואס"י ליטול ידו השנייה וכדן הטעם במקום הטיטסת בלמטס הסעודה: (ד) ואחר שפך ב"ס על יד זו וב"ס על יד זו מלח חכמים לשפספס יפה זו ביו להכריס יחירי' ולפי שפספסו זה הוא מכלל מלח נשי' לכן יצרך ברכת על נשי' קודם שפספסו זה כדי שתהא הנכרה כלו שובר לעשיית המלח כשאר ברכות המלח חף שאינה עובר לעשיית מלח שלא ראו נאמנים להקין לגבר קודם הנמילה ממם לפי שכן הסתם אין סידים נקיות. ואם לא בירך קודם שפספסו יצרך אח"כ קודם הגיטס. ואם שכן יצרך אח"כ: (ה) וע"ס הקבלה יש להגביה ידיו בשפת הנכרה ואין לומר ואסא כפי סי. כי אין להספיק בין נמילה לנכרה כלל וכלל ואריך להספיק בכל מה דאשכר ויש לשפך על יד ימין תחלה ואח"כ על יד שמאל. חף פ"ס הקבלה יקח הכלי עם המים ביד ימין תחלה ויחגל לשמאלו ושפך בשמאלו על ימין תחלה ואח"כ יספך בימין על שמאלו: (ו) וקודם הנמילה נריך נשיין לעין בידיו אם אין טושים שים דבר החורף ואשרן שהיה גדולה ויהא שודסת חין לבשר נריך לנקר הטולה שחחיתס חין לבשר משום חליה ונזקא אפילו כנגד הכשר חין. ואם יש עליהן חיוס למלך נריך להעבירן יחלה פ"י שפספסו מים יפה. יזכר לקטת ולנגב המים יפה מהיד קודם נמילה כי הם מים שפכים ויחגלו את מי הנמילה. וכן הוולא מנה"כ וטעם ידיו מעט לגבר אס"י נריך לעגן היסב תחלה קודם נשי' לסעודה חן מן הדין יטל לגבר לזכר יזכר אחר ברכה פש"י. ואין בזה משום הספק בין פ"י

סדר נמיירת ידים לסעודה

ק"ך

מח"י (לשעור) אבל לר"ך לזכר מלחמה בינתיים אפי' שיהיה קהל ואפילו ללמוד לא נכון: (י) ולר"ך לזכר שיהיו המים כבדים לנש"י דהיינו שלא נשתה מרלויסם ולא נעשה בהם שום מלאכה. שאל בשאל מרלויסם בין המחת מקומם בין מחמת דבר שנפל לחוכם כגון שנפל לחוכם יין או סגר. וכן אם נשתה מרלויסם מחמת עין או דל"ה סכלים לנש"י. אבל אם נשתה ונשתה עכורים מחמת עשר וימים כבדים. אך אם הם עכורים כ"כ עד שאין הכלב נזהר מהם סכלים. וכן אם אין הכלב יכול לשתות מהם מחמת שיהם כבדים או מרים או מלחים סכולים ולכן מי הם סכולים לנש"י: (ח) אבל מותר להסביל ידיו בים. וכן נמי נשמים המונסין בקרקע אף שהם כבדים ועכורים עד שאין הכלב יכול לשתות מהם והוא שיש בהם מ' סאה שהם ראוים לסבילה. וגם יהיו עכורים עד באשטורן ולא שחלין וסולכין. שמי נשמים החולין סכולים לסבילה. אבל נחמין משכילים בידים אפילו בזוחלין. ואפילו נשמות הרבה מלרענבים סאה אלא שהידים מחמשים זו לזד. ובשעת הדחק יש לסמוך על ים מקולין נש"י להסבילן נמי נשמים או הספרת שלגים המכונים באשטורן אפי' שאין בהם מ' סאה אלא כדי לכסות הידים בלגד כגון הסהלך בדרך וואו רחוק מהמים ואין עמו כלי ללבוש ויג. ממנו ילדיו או שהם כבדים או עכורים וסכולים לנש"י. אבל נחמין משכילים בידים באשטורן בקרקע אפילו יש בהם מ' סאה ולא בשלג שלגים מרוחק שפ"ס הארץ אפי' שמהובר יחד מ' סאה ויותר אבל מותר לישול ידיו בשעת הדחק בשכר שלג או מי דבש שטיקין מים ואין בהם מחסו שמי מרלויסם ונשתה לשבח: (ט) וכל המסביל ידיו לסעודה י"א לנרך על סבילה ידים או על שפיטת ידים ולא ענש"י וי"א שאין לנרך על סבילה ידים אלא ענש"י ולכחולס שאין לנרך על שפיטת ידים וי"א לנרך הכל אך אם נירך על סבילה ידים או ענש"י א"י לחזור ולנרך והמסביל ידיו או להסביל פטם אחת לזד רק שיעין בהם שאין בהם שום דבר החולין: (י) מלאכה הסכילה בהם כולל כגון ששכר כבדים אפילו כלי לר"ך הדחה להדיח צנבן וכן ידקות הצריכים הדחה או ששכר כבדים ידקות כדי שלא יכחשו או ששכר כבדים כלים שנתקשו בימות החמש כדי שיטו וכן שאר כל דבר ששכר כבדים כחמיון ולא נשפל לחוכם כחמיון וכן אם העמיד כבדים כלי של מים חמין או של יין לנש"י מ' מלאכה וסכולה ואפי' מים שמדד בהם אפילו כלי לידע מידחו והיואל מבי"ד או ששכר כבדים החסוק שגורו שר"ך לנאות ידיו ושכשכן פך כלי של מים נשפל לחוכם וי"א אפי' שכל בהם אצטבו הקמים לנאות נשפל כל הים נשפל לכל אף חסן חסם כחמיון ומשפסא ידיו לנאות חסן חסן כרי המים הנשאלים בכלי לא נעשה בהם מלאכה ובכריים. וימים כבדים נשפל לחוכם מעט מים סכולים בשלים ברוז: (יא) בהמה חיה ושפי ששחו מכלי של מים הרי המים הנשאלים לא נעשה בהם שום מלאכה ובכריים. אך אם שהה מהם כלב או חור או שאר דבר מאוס כל כבני אדם נמנעים לשתות מים הנשאלים בכלי המים מילואם יש סכולין מהם ששפשו כסופין וסופו לזכר לדבריהם: (יב) כלי שטפל ממנו לידים לר"ך שיהיה מחזיק רביעית ולר"ך להיות שלם כלי שום נקב או פדק משיבם ואפי' מחזיק רביעית ויותר מהנבק ולחמם כי מחזר שמהנבק ולחמלה אין תורה כלי שליו נמלא סהלים הכאים של ידו מפי הכלי ולחמלה אינם כלים מכלי אפי' אוחס קנקים שמתחלה עשייתן עושין האומנים בהם נקב גדדיהם סוף לסיים אין עליהם תורה כלי מהנבק ולחמלה ואין טפולין ממנו לידים דרך פיו וכן אותם קנקים שיש להם כמין דד בולס בגובה יותר משפת הכלי ולחמלה עשויתן ממנו דרך דד בולס בגובה אין טפולין ממנו לידים דרך דד אלא דרך פיו כי מחזר שאינו מקבל חשקן לחמלה משיו ר"ך סדר ואינו עמי לקבלה אלא ליעק מכלי אין תורה כלי שליו וכן אם כי הכלי עשוי לחמלה אינו כבד וכיוצא ע"פ כולו אלא יש בו שולס ויותר מקלחו נבדס ומקלחו נמך אין טפולין במקום הנבדס מחזר שאינו מקבל חשקן וכן אם יש בו פדקים משובשים לחמלה אין לשולס ממנה אם יש בו נבדק אפילו חסן כחמיון וסופין או נכסין וכיוצא בו עד שאין הסים יוצאין דרך פיו כלל אין סחיהם חמלה לפסוהו כלי לנש"י ידים וי"א שאפי' זפת וכיוצא בו אינו מושל בכלי פן אלא בכלי הרם לזד ולר"ך אין שום סחיהם חמלה בכלי וזכירה אפילו זפת וכיוצא בו ואפי' בדל וסוסרת וכיוצא בהם: (יד) כל כשיי הכלים שיש להם בית קבול אפי' הם מחזיקים רביעית ויותר סכולים לנש"י שמהחרר סאה נשפל לקבלה אין עליהם חס כל לעיין נש"י ואפילו אם רגילין ליתן לחוכם מעט חשקן למדקים וכן מיו סכנים של לנרך (שקורין קאשילס) אפי' הם עבים כ"כ עד שאין המים יוצאין מהם אין טפולין מהם לידים חולין ולא נשאו לקבלה ואפי' סכולים דרכים רגילים לשתות בהם לפעמים ואין לישול מהם אפי' בדרך: (טו) ש"י מן הכלי לר"ך שיבאו המים על ידו מבח נגדל דוקא בין מבח הטפל ידיו מלוח בין מבח

החרים

סדר נמילת ידים לסעודה

אחרים הטהרים מים על ידיו ואפי' אם הוא קטן אם הוא מבן י' שנים ולתמלה שים צו דעת קאת .
אכל אם המים בחין מהליטה כגון חצית שים צו ברוח והסכר את הכרזא ויקרב ידיו לקלוח המים
המקלוחים מקרב הכרזא המים הכאים נכח ראשון לבדו דסייט קלוח ראשון לבדו וקראים בלש מנח
נגרף הויאל ובאים פ"י כח אדם שהסכר את הכרזא ואפי' הים עט"ס אכל מים המקלוחים אחר כך
אין קראים בלש מנח נגרף אלא מהליטה הכ מהקלוחים וספולים לנמילת ידים ושכן אפי' בשקרב
ידיו לקלוח ראשון צריך לזכר אחר שקיבל על ידיו שפיסה אחת להחזיר הכרזא בנקב ולחזור ולהסירה
ולקבל שפיסה שנים על ידיו מקלוח ראשון אם הקלוח גדול ומספיק להגיע המים נכח אחת לכל שפה
צ' ידיו כחאד עד הפרק מכל כבינוחיסן בשפיסה אחת מכה ראשון לבדו ואם אין הקלוח גדול כ"כ
יסדר הכרזא ב"ם על יד צו וב"ם על יד צו אכל אם הקלוח דק כענין שאינו מספיק להגיע המים
לכל שפה יוד עד הפרק מכל כבינוחיסן בשפיסה אחת מכה ראשון דסייט קלוח ראשון לבדו כגון
אותן שים להם כיור קטוע כמחול ונתחית הכיור ויאל ממנו דק קטן ושלי וסוכנת ברוח קטנה
לפתחו ולפתחו מאחר שקלוח הדד קטן ודק אין ליכול ממנו לידים : (פו) יש מחמירים שלא נאכל
נמילה מעט"ס הכוסף על ידיו ולא מגדלה כגון כחו וסוכו לחוס לדבריים : (ח) צריך לזכר אחר
כשכרסו שלא ליגע בשוק וידך או שאר מקומות המכוסים שכאדם לפי שים כהם מלמולי ישה וכן לא
יחקר ברחבו שים גם כן מלמולי ישה וכן בלוח הכף והסוף או שאר שטחים ואם נגע צריך לחזור
ולשול ידו שנגע עד כה כלשה עד הפרק ולענין הכרס יש מהלוקת אם ימער ימער ויכרך על גפי' ולכן
יבדק בלא שם ומלכות : (יה) אסור לאכול אפילו פה כל שהוא בלא גפי' כל שצריך לבדק המזיא על הפה
אכל אם הפה היא ספלה לר"א כגון שפחה י"ם ואוכל משם פה אחריו שלא יזיקו בשם שפחה ספלה
להתסקק לענין ברכה שנסמרת בברכתו ור"א לבדק עליה המזיא כך היא ספלה לענין שאין צריך
נמילת ידים אכל אם שופט הפה קרס שיטחה כדי שלא יסחה על ליבא ריקנא ויזיקט צריך לבדק
המזיא וצריך ליטול ידיו כהלכה אלא שלא יבדק ענפי' ואפילו הסוף ידיו למעשה אם אינו אכל
פה כבינה לא יבדק ענפי' אפי' שחברך המזיא ונכח"ו אכל מים לחמים שמכרכים מליה ואין מוכרכים
פליה המזיא ונכח"ו אלא כשקנט שערותו עליהם כך אין צריך ענפי' אלא כשקנט שערותו עליהם :
(כ) כל מחבל שסיטולו במשקף בין שמוטל ענפי' כמאכל בין שהיה מוטל ומוחלחל מקודם ולא
התנגב עדיין כגון סירוח כנשים או שנוקם ומנושלים או כשר מוטל צריך ענפי' כהלכות עד הפרק
ולא יבדק . ובשם המוקדס קן יין דבש שמן חלב מים של ומוצק יין הוא כיון וכן חומץ מי דבש הוא
משקה וכן ישה היוצאת מן המשקין הוא המשקין כגון יין שרף ואם נחשד אחד משם משקין במי
סירוח סולרין אחר הרוב . וכל משקה שנוקם עד שאין שופט על מהת להספיק בכל מותרת משקה
זה חור ומוטח חור להיות מותרת משקה עליו ולכן מניי פיסה המסוגנת בתחלה צריכים ענפי'
במקומות שחזקין החמאה תחלה ואח"כ שופקין אותה לתוך מיני עיבה למנהג בה . אכל במקומות
שחזקין החמאה כמותר קרוסות תוך מיני עיבה ואם היא נמוחה אין שם משקה עליה מאחר שרמשה
על האכל ור"א שדבש הוא משקה לעולם אפי' כשנוקם עד שאינו שופט ענפי' להספיק ולכן אין לאכל
אפי' דבש קרוס אלא ענפי' כך הוא בכין : (כא) ומניי מרקחת המרוקחים בדבש ויש פליקן סופ"ו ע"מ
להספיק לריבים ענפי' לר"ה אלא"כ אכל ענפי' כך הוא בכין לפי שמחזיקים הדבש תחלה לבדו והוא שדבש
בפין ויכיר על המרקחת אכל אם נמוחה האוכל המרוקח לגמרי ונעשה נוף אחד משם פס הדבש ענפי'
המרוקח והסוף או ענפי' סירוף בקי יפה יפה (כמ) שרגילים לפתח בתפוחים מרוקחים ובגונדניות
מרוקחין סולרין אחר הרוב . ואם האוכל הוא הרוב נתגסל הדבש מחוברת המשקה ואם אכל עליו
אף שהוא שופט ענפי' להספיק . ואם בשם שהיאל השופט מהדבש שחשק עליו לאכולין בלדד ולא לחשקין
דסייט שים בדבשו כדי ליטול לתוך החבאיל או כדי לרקח בו מרקחת ולא כדי לשתחו כמאור דך
ולא לא לפתח ממנו משקה יאל ענפי' מחשכו' נעשה אכל ולא ידעו עליו מותרת משקה כלל אף
כשהיה כעין לבדו דך וללא ויש לפתח על דגריהם במרקחת ענפי' : (כב) אין קי וסכין מועילין אלא
במרקחת וכיוצא בו שרגילין להאכל ענפי' כך הוא בכין שמיים רטות אכל דבר שמיטעל במשקה אלא
דברו לשול להאכל ענפי' כך הוא בכין אינם מועילים לפסור חמפי' . ובשם הדחק שאין מים מועילים
כגון בדרך אסור להקל לאכל ענפי' מהם לברוך על שחי ידיו אכל לאכול פה אין שום דבר סירוח בשום
לא ענפי' כך וסכין ולא ענפי' מהם ויש מקילים להסלק בדרך ואין לגמרי מים עד יזהר מד' מליך לבדק
שחי ידיו בשפה ולאכל ויאל והסחמיר ענפי' :

ואלה מוסקין על הראשונים. קצת חדושים הלכות ביריות מלוקטות מספרי הקדמונים שלא נקבעו בלח הראשון והשובר והשוכלל על דעת האחרונים. אשר באוהו מוסקין של שבתים ועינים. ובידו מוסקין לברור ליריות בגנים וללקט שושנים. ואלו ואלו בדברי אלהים חיים סודות א' נתינים (גם סדר והלכות והפרקים מסודרים מה באופן נאות יותר מוסקנים) :

פרק א מלות ששה מן התורה לברך אחר אכילת מזון שנאמר ואכלת ושבעת וברכת את ה' . ומד"ס לברך לפני כל אכילה ושתייה וכל הנהנה מן השו"ס בלא ברכה כאלו והנה מקדש שמים שנאמר לה' הארץ ומלואה וגו' : (ב) על כל אוכלין ומשקין מברכין ברכה סוללת לכמה מינים . בפה"א לכל מיני פירות הארץ ובפה"ע לכל פירות האילן . ושנ"ב לשאר כל אוכלין ומשקין חוץ מן היין והסוף . שהיין הוליו מכלל פירות הארץ ובפה"ע עליו בפה"א . והסוף הוליו מכלל פירות הארץ לברך עליו המוליו לחם מן הארץ : (ג) וכל שהוא ממין דגן ולא עשאו פת כגון מיני הנשילין של קמח או דייסא אע"פ שאין מקראים לחם מכל מקום יש בהם תשיבות שנקרא מזון ומגדלים עליהם בנ"מ . בירך על הסוף בנ"מ יא"ו וי"ח . ומסק ברכות להקל כמו שיתבאר (בפ"ב) : (ד) בירך על פירות האילן בפה"א יא"ו אבל אם בירך על פרי האדמה בפה"ע לא יא"ו ועל כולם אם בירך שני"ב יא"ו ואילו על פת ויין לסיק כל פרי שהוא ספק לו אם פרי הסוף או פרי האדמה מברך בפה"א . ואם אינו יודע כלל מה הוא מברך שני"ב וכן כשנחשק לו מזה הדיון מחמת מחלוקת השוסקים : (ה) וכל זה כשנולד לו ספק אחר שלמד או בדעבד אבל לכתחילה אסור לו לנאח בברכת שהכל אלא לירך לברך על כל דבר ברכה המיוחדת לו ואם הוא פ"ה ירך אלא הסם וילמדנו הלכות ברכות : (ו) היו לפניו פרי האדמה ופרי הסוף ובידו תחילה על פרי האדמה לירך לחזור ולברך על פרי הסוף כי לא נספר בברכה בפה"א אלא כשנידך עליו ולא כשנידך על פרי האדמה . בד"א במגדל שהם אלא אם נחבין לפסור בברכתו גם בפה"ע יא"ו ואילו לא היה פרי הסוף מדין לפניו כשנידך אלא שחבר כך הביאו לפניו . וא"ו חולקין על זה ואומרים שאפי' נהניין לפסור בברכה בפה"א אלא פרי הסוף המונח לפניו לא יא"ו וירך לחזור ולברך בפה"ע ולא אחריו שאם בירך על פה"ע בפה"א יא"ו אלא בדעבד כש"א לתקן לחזור ולברך כראוי ברכה המיוחדת לו שאם כן תהא ברכה בפה"א לנפלה אלא כשאינה לנפלה כ"ו כלכתחילה וירך לברך כחוקן הכמים לסיק למעשה לירך ליחס שלא להחבין לעולם לפסור פה"ע בברכה בפה"א כדי לברך לדי"ס : (ז) על כל אוכלין ומשקין מגדלים אחרים בנ"מ . חוץ מן הסוף שמגדלים אחרים בנ"מ וחוץ מן המינים שממנה נהנה כסא א"י שם חסד ושטורס וגפן ותאנה ודמיון וזית ותמרים שמגדלים אחרים ברכה אחת משני"ב ברכות וכן על יוין ויוא"ו מן הכנף . ומסמין מין חסד ופ"ס ושישין מין שטורס וסם הנקראים דגן סחם כגל מקום : (ח) אין מברכין בנ"מ על הדגן ולא לאחריו משני"ב אלא כשאוכלו בדרך אכילתו כגון הנשיל הנעשה מקמח או דגן פלמו שחלק לפניו או לנ" ויותר והתבשל במים או בשאר משקים או הוא הנקראת דייסא כגל מקום או אכילו לא תחלק כך סוכרס קליטור ודרכו להאכל כך מבטל כגון הריפת של שטורס וי"ח עד שיחמטו וידבקו הנרענים זה לזה מרוב הביטול אבל אם הוא שלם שלא הוסר קליטור ולא נתחמק אינו מברך אלא בפה"א ולאחריו בנ"ד ולא משני"ב כי לא נהנה"ה א"י באכילתו זו ויש מחסוקים בזה אם לברך אחריו בנ"ד או משני"ב ומספק זה ואומרים שאין לאכול ממנו כשיסור כ"א בתוך הסעודה ומטן לחם לדגדגס לכתחלה אבל אם אירע שחלל שלא בתוך הסעודה יצרך בנ"ד : (ט) קמח של א' מחמטת מיני דגן ששלקו ועירבו במים או בשאר משקים אם נעשה דך וקולס כ"ב עד שאינו רחוי אלא לשהיה ולא לטבול כלל כלל אינו מברך עליו אלא שהכל אבל אם הוא עב קצת שהוא רחוי לאכילה ולשעד הכל אע"פ שאינו עב לגמרי שיחא רחוי ללוטבו מברך עליו בנ"מ ולאחריו משני"ב : (י) דוחן הרי הוא בשאר מיני קטניות ומגדלים עליו שהכל בין על הסוף בין על הנשיל יסעשה מקמחו אבל הכורס או כבול עד שנתחמק או שחמטו משני"ב מברך עליו בנ"מ אבל לאחריו מברך בנ"ד וי"ח שאילו לא נתחמק בביטול מברך עליו בנ"מ ומספק רחוי לברך עליו שהכל כשחא שלם ואם בירך עליו בפה"א יא"ו מאחר שהוא שלם : (יא) מנהג הטובים שמגרשים אורז רי"ו דוחן סיר"א . אבל ים מגרשים אורז סיר"א דוחן רי"ו לסיק יא"ו אבל אין הטהור יצרך שהכל על דוחן (מבטל) בין שלם בין נתחמק או אם בתוך הסעודה וכשאוכל שלא בתוך הסעודה יצרך שהכל על טולס : (יב) בברכה משני"ב של פירות מן המינים חותמין בחוץ לארץ על הארץ ועל הסירות ובארץ ישראל על הארץ ועל פירותיה ואפי' פירות ארץ ישראל שילא לתוך לצרך חותמין לאחרים על הארץ ועל

סדר ברכת הנהנין

אם פירחה: (יג) **אל** פירות משגבת המינים ואכל מיני מזונות וזאת יין יכלול הכל בברכה אחת וקדים המים ואחר כך הנסן ואחר כך פרי העץ ויחמר כך על המים **על הכלכלה** על הנסן ועל פרי הנסן ועל העץ ועל פרי העץ ועל הטובת השדה ועל ארץ חמדה כו' וזאת כו' וזאת כו' וזאת כו' **האחר** ועל המים ועל פרי הנסן ועל המים **בא"י** על הארץ ועל המים ועל פרי הנסן **והפירות:** (יד) **אל** פירות מ' המינים ואכל תבואים ובינא כהם א"י לגרד בג"ד על החפזים לפי שהם בכלל ברכה על העץ ועל פרי העץ **אל** אכל המים וזאת יין גרד לגרד בג"ד על החפזים ואפי' חסם על הארץ ועל הפירות **אל** אכל ענבים או למקים אלא יגדל עליהם ברכה המיוחדת להם ואם הנסן נספרו מברכה על העץ לפי שהם הם פרי הנסן: (טו) **בד"א** כנחשוין לטפרם **אל** נספרם אלא נספרם **האחר** וברכתם המיוחדת להם אינה פרי הנסן אלא פרי העץ. לסיק לכתחילה לא יחזיון לטפרם בברכה על הנסן אלא יכלול אותם בה בפירות כמו שכתבנו: (טז) וכן בברכה ראשונה לא יחזיון בברכה היין לטפרם גם הענבים או למקים אלא יגדל עליהם ברכה המיוחדת להם ואם הנסן נספרו לטפרם או נספרם וידבר על הכנבים או למקים **בס"ג** יא: (יז) ברכה המזון אינה פוסקת משני שלש שלם **אל** פירות מ' המינים לפני הסעודה להפסיק בלבד ולא כדי לפתוח בני משפחה להמשיך הלב לאכלה (ש"א) הם נספרים בנחמ"א כמו שכתבנו **בס"ד** וזאת ולא בירך לאחרים ולא מזכר עד אחר נחמ"א לירך לחזור ולברך על העץ כו' ואין לירך לומר פירות שאין משגבת המינים ואפי' לאכלין ומקדין שברכה שלאחרים היא בג"ד שאין נספרים בברכה המזון חוץ מן התמרים והיין שנספרים בדיעבד בברכה הזו שנברכה המזון לפי שהם נספרים הלב גם כן וכן חתמה מיני דגן שאכלו לפני הסעודה נספרו בברכה המזון בדיעבד **אל** לכתחילה אם מזכר קודם ברכה המזון לירך לגרד לחלה על המים קודם בנחמ"א וכן ברכה על העץ על התמרים ועל הנסן על היין שלפני הסעודה אם אינו נספרו כדי לגרד ולהמשיך הלב לאכלה כמו שכתבנו **בס"ד**: (יח) ברכה על המים אינה פוסקת ברכה בג"ד כגון אם אכל דייסא ובשר ודגים אע"פ שמשביעין ק"ה אינן בכלל מים וכן ברכה בג"ד אינה פוסקת משני י: (יט) לסיק כל דבר שנתחשב בברכה אם הוא משני י: או בג"ד ודעם לאכל שלח בחור הסעודה יאכל עמו דבר שנברכו בג"ד ודבר שנברכו משני י: מחוץ המין שמתחשב בו כגון אם מתחשב בהגביל אם ראוי לגרד אחריו על המים או בג"ד יאכל מיני מזונות ודבר אחר שנברכו בג"ד נוהלי ויגדל על המים ובג"ד וסופר תבשיל זה ממ"י: (כ) ואם מתחשב בשר אם הוא משגבת המינים יאכל פרי אחר שהוא מ' המינים נוהלי ויגדל על העץ ועל פרי העץ ויזיל גם על פרי זה ממ"י וא"ל לגרד אחר לגרד בג"ד **אל** אם אין לו פרי אחר אין לו תקנה על ידי שיחה יין ויגדל על הנסן או לאכל תבשיל מחמת המינים ויגדל על המים ולכלול על העץ ועל א"י בעל הנסן או בעל המים על הספק לסיק לא יאכלו אלא בחור הסעודה **אל** אם יגדל **אל** נוסף לכולל בברכה על הספק: (כא) היין ואילו והוא ראש לכל המשקין הרי הוא סופר בברכה על מים משקין בין מברכה ראשונה שהיא ש"ב אם היו המשקין לפניו כבדרך **בס"ג** או שהיא לא דעתו לפתוחם אף שלא היה דעתו לטפרם בפירות נספרו ממילא בין מברכה אחרונה נספרו בברכה על הנסן ואפי' הוא נשנין שהגדל לגרד עליהם ברכה ראשונה ש"ב כגון שלא היו לפניו **בס"ד** וגם לא היה לו דעתו עליהם ואם שחם יין פחות משיעור בריית משקין לירך לגרד לאחריו ומשקין משקין שחם בריית יגדל לאחרים בג"ד אף אם הוא נשנין שלא בירך לטפרם ש"ב:

פרק ב. ברכת המזון מן הסעודה אינה אלא כשאלו פה כדי שביעה נחמ"א ואכלת ותשבע וברכה. והמנהג תקני לגרד אכלו על כוח ולא הקני אלא בלחם שדרך ב"א לקבוע סעודה עזר. **אל** מ' המינים שכתבנו שאין תנולין לקבוע סעודה עליהן אין מברכין עליהם הסעודה ובהמ"א **אל** למינים נחמ"א לאחרים משני י: אלא לכל מהם כשיעור קביעות הסעודה דהיינו כשיעור שרוב ב"א קובעים סעודה קבוע שהיא סעודת ערב וטובך על שיעור כזה חסרם להם נמור וגם מלחמים אלו שאלוהין שיעור כזה לסעודה אף הם קובעים סעודה עליו ולכן אף מי שאלוהין סעודת ארצי ולא סעודת חזירי או ככלה דעתו: (ב) ובשיעור זה רצו בו הדיוות ולמשה י: (ג) כל שאכל ממשכנ' ביום ביסודות ולמשה עד חיי שערין ולא עד כולל אם הוא לא שבע. ממש יגדל הסעודה על כוח להם אחר חתלה ויגדל בס"א ללחם לר"ס ובה"א שערין ככלה דעתו לר"ס ומגדל הסעודה נחמ"א עליו לגדל ואם אינו פחות ממשכנ' ביום והוא לא שבע ממש מגדל נחמ"א ומשני י: ואם שבע נחמ"א יאכל יין ויגדל הסעודה נחמ"א עליו לגדל והוא שאכל כשיעור ד' ב"א **אל** סחור מן אם

סדר ברכת הנהנין

קמ"ו

א"ל שבע משיביר זה יבדק על כו"ל להם אחר החלה המזל"ה ואח"כ כהמ"ז : (ג) וה"ל א"ל שבע
ממין להם זה לבד אלא שזכרנו על לשון המשיביר כגון שמלשון כנסד או דני"ל וכו' וכו' עד
שבע ה"ל כח"ל שבע ממנו לבדו לפי שהלשון פסלס לו והחייב כהמ"ז מל"ה ולשון האוכל כד'
ב"מ ממין להם זה על לשון כו"ל עד שבע ממך המזל"ה וכהמ"ז וספד"ה ממך לבדו על להם אחר
החלה : (ד) וה"ל מהחלה ה"ל בדשמו ללשון אכילת ערלי ובידך כהמ"ז ואח"כ ממך ללשון עד כדי
שביעה וקביעות שיעור נכון לל"ה יד"ל כל ספק ולבדך החלה ממך ג' על מה שכבר אכל וישם
מש ויכול ידיו ויבדך המזל"ה ויאלץ עד כדי שביעה ויבדך כהמ"ז אף ש"ל שבע מאכילת השמים
לבדה אלא כדירוק אכילת הראשונה שכבר בידך אחרים משין שלם והוא שאלץ באחרונה כד' ב"מ
בפחות : (ה) וה"ל הם מיני לחמים שאין דרך ב"ל לקבץ שיעור עליהם לחמיות וערוקין וסת הכאה
בכסין . לחמיות הם מיני לחמים דקים ורכים שהיתה בליהם הקמח נמים בליהם דכה ולא עבה
כעיסת להם נמור כחלטה ומחלגלת בידים אלא כעיסת כוסנין שאלץ לנגלה בידים ואסוף בחטור
או במחבת בלי חסקה ואח"כ סוף להם נמור לענין חלה ומל"ה אש"כ סוף להם ואין דרך רוב ב"ל
לקבץ עליו שיעור לה תקו' לבדך המזל"ה וכהמ"ז אלא כהמ"ז ומל"ה אש"כ סוף להם ואין דרך רוב ב"ל
שיעור : (ו) וכן ערוקין שגלגין קמה נמים בליהם רכה יותר מדל"ה אלא ששפין לתוך גומא וחלץ
שכירה על תער עד שגשש עד ק"ף אחר האפייה וכן אם שך הכרה לתוך המחבת עד שגשש
עב ק"ף אחר האפייה (שקריין בלישם) אכל אם לא שך לתוך גומא אלא על בני קרקע הכירה
והחטור ומחפץ שם עד שגשש דק מאוד אחר האפייה והיא נקראת פריחת א"ן עליה תורת להם
כגל לענין חלה ואין מברכין עליה כהמ"ז ומל"ה ג' אש"כ קבע שיעורו עליה . וכן אם שך משם
מגלגל רכה יותר מדל"ה לתוך מחבת רכה ומחפץ שם על סולי המחבת ושגשש דק מאוד גם
אחר האפייה (שקריין בלישם) אין קביעות מועלת בזה כמו בפריחת . וי"ח ואומרים שפריחת
מברכין עליה המזל"ה וכהמ"ז כשיש קביעות שיעור כמו בערוקין ויש להם לדגריס שלא ללשון
שיעור קביעות שיעור כ"ל שיבדך המזל"ה על להם נמור החלה . ויש מהמירם עוד לפי"ל לומר
שלא נמור חממים שיעור קביעות שיעור לבדך המזל"ה וברכת המזון בערוקין אלא כגלגלת השיטה
רכה יותר מדל"ה אכל כשאינן רכה יותר מדל"ה אף שאלץ לנגלה בידים אלא שורפן כגן בקמרי
ואסוף בחטור או במחבת בלי חסקה ושגשש עבה ק"ף אחר האפייה ולא דק מאוד כי פריחת להם
נמור הוא ומברכין עליו המזל"ה וכהמ"ז בכו"ל . וכן מה שנתנו שיעור קביעות שיעור לחמיות
הוא בגלגל רכה יותר מדל"ה או שגשש ריקקין דקן מאוד אחר האפייה כהמ"ז ואף אם אין
גלגל רכה יותר מדל"ה . ויש להם לדגריס שלא ללשון כי אם בתוך הכשרה : (ז) סת הכאה
בכסין י"ח סוף שיעור שגלגל או בחמלה או בדבש או בשמן וי"ן או בשאר מי פירות או
במי ב"מ ובמין לפי שגשש עשויים לקביעות שיעור כי רוב בני אדם כוספין מהנה משם ואין
קביעות שיעור אלא על סת שגלגל נמים לבדה ואם עירב עמה משם מ"ס בלישמה חולקין אחר
הכרז . וכן ע"ש נמורה שגלגל נמים שיעור נמים שיעור נמים חולקין בלישמה עד כהמ"ז וי"ח פ"ל ואומרים שמברכין המזל"ה
לאכול מחנה הכרה ושגשש שיעור שיעור עשויים חולקין . וי"ח פ"ל ואומרים שמברכין המזל"ה
וכהמ"ז על סת ו ג' א"ל דומה לחמיות וערוקין שאין רוב ב"ל קובעין שיעור עליהן מחמת
שיעור בליהן לגריעותא שגלגל רכה אינה שועדת הלכ כ"כ כלהם נמור אלא סת הכאה בכסין היא
למנוח וכו' וכו' כהמ"ז מ"ס שיעור מ"ס פירות או חולקין המזל"ה והמ"ל הוא השיך כי עיקר עשייתה אינה למנוח
ולשכיה אלא למנוח והענין ומזון השיטה הוא טפל וז"ל רמ"י לבדך על המ"ל ולשכיה השיטה אלא
למנוח ששיטה היא מחמת המנוח שם נקראים מזון אינה נעשית פסלה אל המ"ל כשהמזון
לאכילתה ב"כ כמו שיתבאר (כפ"ל) ולכן די לבדך עליה כהמ"ז ועל המנוח אכל לא המזל"ה וכהמ"ז
עד שיתבאר שיעור קביעות שיעור (שלא השיטה הוא עיקר שיעור שיעור) אלא למנוח ולשכיה :
המתחלף בשומפין שטעון כפורים במדינת א"ל שאין עיקר עשייתה למנוח והענין אלא למנוח ולשכיה :
(ח) גדל"ה כשהמ"ל הוא ממין מתיקה או מ"ס פירות הנאכלין למנוח והענין אלא למנוח ולשכיה :
אין דרך רוב העולם ללשון כהמ"ז אלא אם המ"ל הוא מברך ודני"ל או בגישה שם מ"ס למנוח
המשיביר או אש"כ מ"ס ירקות שאין משיביר ומלשון כהמ"ז אלא אם המ"ל הוא מברך ודני"ל או בגישה שם מ"ס למנוח
מגריס הנאכלין למנוח ולשכיה ודרך קביעות שיעור עליהם אין המ"ל מל"ה סת מתורת להם
נמור ומברכין עליה המזל"ה וכהמ"ז כהמ"ז אף אם עיקר כוונתו באכילת סת ו כהמ"ל המ"ל שחזרה
והסת פסלה ככוונתו ודנו שיעור להם נמור ועיקר כוונתו על הלשון או על שאר דברים כהמ"ז

מחנה

סדר ברכת הנהנין

מחמת הסעודה ואוכל הסת בחרתה ספלה להלפתן וס"ד שמנך המוציא ובהמ"ל בציות : (פ) ונשפך
 הלכה עשיה שילתה חלג וכיוצא בו משאר משקין או מי פירות חוץ ממים מן הדיו ים לסחור
 על סכרה הראשונה שבר"ם כל אחר המיקל אך בעל נפש יחמיר לנפשו שלא לאכול בלא נס"י
 והמוציא על לחם אחר תחילה רק בגילתה בדבש ים להקל אם הקמה מעט והדגש הוא הרוב .
 והידיק לפדון והעטג המחיקות כמו שטענין במדינות אלו (שקרון לעקור) אלא שהקמה נחשב
 עיקר מחמת שהוא מין מוץ וגם מכביד ההטרדות לאכילה כמו שיתבאר (בפ"ג) : (י) כל מי
 לחמים אלו שברפתם במ"מ אם בלא על הסולתן בתוך הסעודה שלא מחמת הסעודה דהייט שלא
 לאכול לחם מוץ ולהשיב אלא לעדון והפטג בלגד או בסוף הסעודה לקטח להקל מטובד המחלל
 אין נספרים בברכת המוציא בעל הסת וצריך לברך עליהם במ"מ אבל לא לאחריהם משני ג' לפי
 שנספרים בבהמ"ל חוץ מפיטג שילתה חלג וכיוצא בו שאין לברך עליהם במ"מ בתוך הסעודה או
 בבסה בכל עין מאחר שא"ל שברכתם המוציא בלחם גמור ונספרה בברך בברכה המוציא הסק בברכות
 להקל ואם אוכל מלחמים אלו חוץ הסעודה למוץ ולהשיב ואפילו מיני עיסה המחוללים בפירות
 א"ל לברך אפי' על הפירות לפי שהם נחשבים כספלה אל העיסה ונספרים עמה בברכת הסת :
 (יא) וכן מיני עיסה שנליתן דרה ונפטג במשקה נספרים בברכה דפס כשלוכלים למוץ כמו שנספרים
 כל משה קדירה אבל אם אוכל לקטח או להטג צריך לברך כמו בלחמניות וכיוצא בהם ואם
 אוכל שלא בתוך הסעודה מברך לפניהם במ"מ ולאחריהם משני ג' ואפילו שטג מזה ואפילו אכל
 שיעור שחמרים קובעין עליו סעודה וגם הוא קבע בעודתו אליהם לבדם לפי שמכיון שמתחלה יהיה
 בליה דרה ואח"כ נטג במשקה אין עליהם תורת לחם כלל לד"ה ומעט שמן שמושחין המחמת
 שלא תסרך השיטה אינה נקראת מבקה : (יב) אבל עיסה שנליתה עבה כעיסת לחם גמור המתחללה
 גידים ותגה במחבת הוא דבר מוטג והטיסה יהיה בלייתה עבה חחלה וס"ד כחלי נאפים בתנור
 והנכרין עליה המוציא ובהמ"ל בציות וי"ח ולחמרים שדין הפיטג דיון הביטול וכמו שיתבאר וכן
 עיקר . ומו"מ אם אוכל כדי עשיה שהיא סק של תורה (ואף שמזין הנכרות הוא מד"מ מ"מ
 מאחר שמרע"ס חוקי ברכה הן בברכה בפ"ט לפחות בברוך ולחמור בברוך רחוי להחמיר בפיסקי
 משן סק של תורה) ים להחמיר שלא לאכול כי אם בתוך הסעודה של לחם גמור ואפילו היא
 מחוללת כל שטגה מחוללת בפירות וכיוצא בהם אלא בגביה ומטונות בחמלה (שקרון פלאדיו)
 או בעבר ומטונות בשמן אבל הקובע סעודה על מיני פיטג לבדם אין לברך המוציא ובהמ"ל לפי סכרה
 האחרונה כ"א במ"מ ומשני ג' וכל זה בפטגן אבל עיסה שהתבטלה בקדירה אין עליה תורת לחם
 כלל גם לסכרה הראשונה ומכרין עליה במ"מ ומשני ג' לטולס אפי' בקביעות סעודה ואפי' הן חתיכות
 גדולות שקרון (קיי"ל"ך או קרעל"ך) אך אם חור ואפאה בתנור או במחבת בלי משקה חור וירד
 עליו תורת לחם גמור ואפי' הן החיכות קטנות מכיות ומכרין עליה המוציא ובהמ"ל בציות ולפי
 סכרה הראשונה שסעיגן במשקה ד"ט כחשיה ס"ה אם חור ותגה במחבת במשקה משן ולכן
 מיני עיסה מחוללים בגביה (שקרון קרעל"ך) שמתבטלין אותן במדיעתו ואח"כ משנרין במחמה
 במחבת או אפילו בקדירה אלא שהחמלה הוא דבר מוטג לפי ערך רבוי העיסה והגביה אין לאכול
 מהה כדי עשיה כ"א בתוך הסעודה לחם לסכרה הראשונה אבל אם משויים לתוך הקדירה שמשנים
 בתיה הרבה שחן ה"ף חלג (שקרון שמשיעט) ה"ו מכין ביטול גמור ומכרין במ"מ ומשני ג'
 לטולס וכן אם טגה באלס או קדירה בחמלה הרבה כמין ביטול במים אפי"ס שחל"ס סיק מים
 רחמיה : (יג) וכל זה עשיה שהתבטלה קדם אפייתה אבל לחם אפי שהתבטל בקדירה אין הביטול
 מליח תורת לחם גמור לענין ברכה שלא לברך עליו המוציא ובהמ"ל בציות אפי"ס ממה בלחם
 גביטול פד שלא נשאר בפחיתות כו"ח בכל אחד כי לא פרוסה שנשאר בה כו"ח לא נהפסלה עדיין
 מיתרת לחם למין ברכה אפילו אין בה תואר לחם כלל מחמת רוב הביטול ואם לא נשאר בה כו"ח
 נהפסלה מיתרת לחם לגמרי ואפי' נראה שיש עליה תואר לחם אינו תשוב תואר ומכרין עליה במ"מ
 ומשני ג' לטולס אפי' קבע סעודה על פרוסה הרבה שמהה גביטול ולא נשאר כו"ח כלל . וי"א
 שאפילו לא נשאר גביטול אלא שהתחלה קדם הביטול פירד הסת בפחיתות קטנות שחיותות מכיות
 כמו שטענין לעשות במזה בססה אפי' נראה שיש פליקן תאר לחם לא נשטג תואר ואפילו הוא
 והדקק פ"ה הביטול ונשטג כו"ח וספק בברכה להקל ומו"מ כל בעל נפש יחמיר לנפשו שלא לאכול
 סק כדי עשיה אם ש פליקן תאר לחם כי אם שיכר המוציא על כו"ח לחם גמור תהלה ונשפין
 ים להחמיר בכל עין : (יד) וכל זה שברכתם! בכלי ראשון אבל ח"י ש"י איש מבטל ולסיק אם

סדר ברכת הנהנין

קב"ו

מן לחות פירודי לחם אכלו פחותין מבית מגדל עליהם המזל והאחרים במזל נבית וזאת מלא
 אחר נבית כ"כ עד שנמות וכל הארץ תהיה האפי' מהם אלא עדיין יכריס מהם לחם אפי' מלא
 מיס'. ועודו מ"ר הוא ספק אם גדול ככ"ד או ככלי שני ולכן אין לטול פירודין פחותין מבית
 שנקבעה עשרה עליהם מבלי ראשון כי אם בתוך הסעודה אם יש עליהם חזר לחם אכל. אם נשאר
 עד שנמות קצת כלך מהם חזר לחם האפי' ואפי' פירודין פחותין מבית ששמו לטנוגין וכן מרינס
 והמזון קצת עד שהגן מהם חזר לחם וגדלים כסדורי מיס' מגדל עליהם במזל ומעין ג' אפי'ש
 נקביעות סעודה וכל שהמים מהלכים ממזל מחוי הפדורים כגד כלך מהם חזר לחם וכן דרך
 בחיובות פה שנהייבנו בחזר (סקרין פענן) ופירין אותו בשכר טוגן ופירודי לחם העומדים בניהם
 אפי' הוא פירוד דק בקמת שאין נראה בו תולד לחם לעין אפי"כ מראה פחד. בו ולא תהגבל הדירה
 לו מרק אם פ"ו זה נמזון קצת ונעשו כעיסה ואין עליהם חזר לחם אפי' מגדל במזל ומעין ג'
 לשלם מאחר שמתחלה לא היה כזית בכל פירוד לגדו ולכן מה שטובים בפסח לכתות ההלכות
 לפירודין דקון מזלד וחזרין ויגבולן אותו במים המין ובסומן ומי בליים ופירין נמזון קצת ונעשו
 כעיסה כשלשין ופסחין אותן כענינים (סקרין קיידליך או הרעמליך) ואין עליהם חזר לחם אפי'
 חזר עליהם במזל ומעין ג' לשלם ואפילו לא נהבשלו אח"כ נקדירה אלא פסגם בשקד להחזירם
 שטנוג אינו בלפיה וכן עיקר כמו שהבאר למעלה ואם לא כלך מן חזר לחם בלשין ובשלים
 נקדירה והלך מן מחמת הבישול אפי"ש שים בכל אחד כזית ויותר מגדל עליהם במזל ומעין ג'
 לשלם ולא לחזר שבוזי לחם אפי' אינו מהבשל מחזרת לחם בבשול אפילו אין בו חזר לחם אלא
 נבית ראשון הנשאר קיים משעת האפייה אכל לא נחפזר וחזר ומהחזר בליש ואם לא כלך
 מהם חזר לחם בבשול יש להחמיר שלא לאכול כדי בבישה כ"א בתוך הסעודה. ובפנין יש להחמיר
 בכל ענין כמו שכתבנו למעלה :

פרק ג הערבות שני מינין שכן מעורבין יחד ואין נדרושים שוות אם הא' הוא עיקר והב' אין
 טמין בו כ"א לתקע ולהבשרו הכי עיקר פסדו את הפסל בנדרתו בין שנדרתו רבתי
 בין שנדרתו אחרונה ואם נשים עיקר אם אחד מהם הוא הרוב כרי זה נחשב עיקר והמיוש נחשב שכל
 ובשל לגבי רכוש : (ג) מין דגן הולץ ומקדח חזון הוא חשוב עיקר לשלם שאפי' רוב ההבשיל דגש
 או מינס אחרים ומיטעו מלאך מהמחשבת המינין אפילו עיקרו מהמת דגש או מינס אחרים. והבן
 אינו אלא להפסדו ונהבשרו הוא נעשה עיקר ומגדל עליו במזל ונדרה אחת מעין ג' והוא שם
 מחשבות הדגן כמה שזולל אכל אם אין בו אלא פסדו בלגד אינו מגדל במזל וי"ל שאין לגדל
 לאחריו מעין ג' על הערבות ה' מיני דגן אפי"כ יש בהערבות כזית דגן כדרי אכילת פסדו ויש לחם
 לדגריס לאכול עוד כזית שנדרתו האחרונה היא על המחיה בודאי ועוד כזית שנדרתו היא בנ"ד
 בודאי כמו שהבאר למעלה (ס"א) : (ג) בנ"ד שהדגן חושש נחשב עיקר בשמחין אותו ליתן פסם
 בהערבות אכל אם אין נהינס אותו אלא כדי לזנוע את הבשיל או כדי לנרץ ולהקשות (שי"א) עד
 קצת כרי כוח שכל לתבשיל : (ד) בנ"ד שאין מחשבותין כלל לאכילת הדגן אכל אם מהחייבין ג"כ
 לאכילתו קף שלישי עיקר אלא עיקר כסוטה לאכילת שאר המינים שגון מיני מחייבין מרבה דלים
 בדגש (סקרין לעקור) והדגש הוא הרוב והעיקר בלשיל או לעדון ותשגב ההתחייבות ואכילת הקצח
 אינו עיקר כ"א אפי"כ נחשב הקצח עיקר לגדל עליו במזל ומעין ג' אכל לא לגדל עליו המזל
 ובסמ"ו הולץ ועיקר עשייתו ואפי"ש פה זו אינה למען ולסעודה אלא לעדון ותשגב ההתחייבות ומזון
 הקצח הוא פסל ולא עיקר עשייתו ואפי"ש אכל כשישור קביעות סעודה כמו שהבאר (נ"ב) :
 (ה) וכל מיני מחייבין כעששים לעדון ותשגב מבלילת קצח דגן מעט עם טקף - וקצח שקדס. כרכס
 אפי"ש מבלילת פסד ונחשית בתוך בלחם נמזר מגדל במזל ומעין ג' אפי"כ נקביעות סעודה :
 (ו) אכל פה הנעשית מהערבות קצת דגן בקצח קביעות מאחר ששנים לקביעות סעודה מהם הדגן
 עיקר ומגדלין עליה המזל לשלם ואפי' אם קצח הדגן הוא מועט פחות מבית כדרי אכילת פסד
 שנדרס רבשותו אין לה שיעור אפי' על כל שהוא (כמו שכתבנו במ"ה) יאכל לחם נמזר ששנים
 לגדו בלי מינין שאוכלו עם מחבל אחר ביחד קף אם המחבל עיקר ורוב אפי"כ לחם נחשב עיקר
 ומגדל המזל אפי"כ אינו חלב ומחמין כלל ליטות מחבילתו כמו שכתבנו במ"ה וישנו עיקר
 גם מינין כשר ודגים וגבינה ופירות וכוונת בהם נעשה המזל פסיל לשים ומסר בנדרת סעודה
 בין שנדרתו סמול"ה בין שנדרתה במזל וע"כ שהבאר למעלה (נ"ב) אפילו אכל אח"כ המזל
 לגדו

סדר ברכת הנהנין

לבדו ואפי' אם המלי' רב מאוד ועיקר הכוונה בעיסה זו לאכילת המלי' מאחר שמהנין וחלץ נצ' לאכילת העיסה ואין צריך להחמיר ליקח קלף המלי' מן העיסה ולגרו' עליו כי הוא גרסה לנפולם בין שברך על העיקר א"ל להור' ולגרו' על הספל אבל אם אינו אוכל אלא המלי' לבדו בלא פה מברך עליו גרסה הראשונה לו שהכל או בפה"א או בפה"ע : (ח) ולא זו בלבד אחריו אלא כל דבר שהוא עיקר ונמשך פסלה מנדרך על העיקר וסופר את הפסלה אפי' אין מאכלים מעורבים וע"ז כלל אלא שאוכל עיסה יחד ועיקר האכילה הוא מין אחד והשני אינו בלא אלא מחמת הראשון שאם לא היה אוכל הראשון לא היה אוכל השני עזה הרי השני נסתר בגרסת הראשון ואפי' הוא לחם שהוא חשוב מכל המינין כגון מי' שהפך לאכול דג מלוח וכדי שלא יוקצו צגרוש אוכל עמו פת הרי היא פסלה לד' והפסלה בגרסתו . וכואו שאפי' רעב ואפי' האכל כלל לאכילה הסת' ולא היה אוכל כלל אם לא המליה אבל אם הוא האכל גם לאכילה פת אפי' שאוכלה עם המליה אינה פסלה אלא אפי' אם הוא חצי המליה ויותר וצ"ל פליה המזיגה וסופר את המליה כואלי והוא מהדברים שדרגם בלא מחמת הכשרה שהם נסמרים לשלם בגרסת הסת' אף כשאין צאים מחמתו : (ט) וכן מי' שאוכל לפני הכשרה פת שריו בין שרף אפי' שיעקר כוונתו בזה על ה"ן שרף אלא שממנו שהוא חזק וקשה לו לשתו' לבדו שורה זו פת ואוכלה אפי"ב כיון שהוא למי הכשרה מן הסתם כוונתו ג"כ לשבור בלבד ולסיק צ"ל המזיגה וסופר את ה"י"ם הכללם וכן פת הבאה בגביסין (ע"ד שנתבאר למטה) בפ"ב) אם שורה אותה בין או י"י"ם וסוף משקים א"ל לברך על השקה הכללם בזה ולא על משקה שכל בנה כיון שמתבטל בדבש ואוכל אבל אם כוונתו על ה"י"ם לבדו אלא ממנו שהוא חזק וקשה עליו לשתו' לבדו הוא שורה זו פת ואפי' האכל לו כלל כגון שהוא אחר הכשרה צריך לברך עליה שהכל : (י) ואפי' אם מהנין ותהאיה לפעם פת הכשרה במשקה אלא שאינו שוה לאכילה אלא לבתיה כגון שמתפרד לחם דק וטות' לתוך סכר חם כדי שיהיו פתם כיון שיהיו בלחם מחמתו ודבר השב הכשר עיקר : (יא) וכל זה בפת או מאכל אחר שאוכל עם המלוח או עם ה"י"ם ביחד אבל מה שאוכל אפי"ב לבדו צריך לברך עליו תחילה וסוף אפי"ב גם באכילה זו הוא פסל כגון מי' שאוכל פת למתק הכשרה ששה כגר הרי הסת' פסלה למשקה ואפי"ב לברך עליה : (יב) וכל פת שהיא פסלה לענין גרסה היא פסלה גם כן לענין נטילת ידים ואפי' לישול דיו ומכל מקום צ"ל לומר שכל פסלה לאכילת ב"ב פחות מהבטלה . אך שוב למשט מלאכול פת למתק הכשרה כי מי' יוכל להנהיג אם אוכלה למתק או לענין הכשרה שזה צריך לברך עליה המזיגה : (יג) בדי"א כשרואה לאכול למתק הכשרה ששה כגר אבל אם רואה לאכול בשביל הכשרה לנטי' המזיגה : (יד) בדי"א כשרואה לאכול למתק הכשרה ששה כגר שלא יראה אפי"ב ריקה אפי"ב שהאכילה זו היא ערך הכשרה ופסלה אלא צריך לברך עליה גרסה במיוחדת לה כדי שלא יבטל הכשרה בלא גרסה ואם אוכל משט פת תחלה צריך לישול דיו כהלכה : (טו) ותחת הסודות אפי' באוכל למתק הכשרה ששה כגר למשט ת"ל"ה מהו משט כדי לברך לפני גרסה המיוחדת לו אם אינה שלי"ב קודם שיגרו' על המשקה שלי"ב כדי להכניס בגרסתו כי לשלם ידבנה אדם בגרסתו הכריזתו ויחמט בשאינה לרשותו וזו היא גרסה הכריזת שיהי הוא מיוחדת להשפיל ולא גרסת העיקר ולא זו למשט אלא כביטול לשבור שני דברים בגרסה אחת המיוחדת לשניהם : (טז) בדי"א באין העיקר הניב יותר מהספל אבל אם העיקר הניב עליו יותר מהספל צריך לברך עליו תחלה וסופר את הספל ואפי' אם בגרסת העיקר היא שהכל וצרכה הספל הוא בפה"א או בפה"ע שכן קדמים לגרסתו שהכל (כמו שיתבאר בפ"ב) כיון שלא היה אוכל כלל אם לא העיקר ואפי"ל אם נשתי' בשאכל הספל עם העיקר הספל הניב עליו יותר אלא ששאינו לבדו אינו הניב עליו על העיקר אין לברך עליו כלל וי"ח בזה ויש להמיר פליהם בשבת וי"ש כדי להשלים מנין מלאה גרסתו : (יז) לשלם אף הספל נסתר בגרסת העיקר ואפי' הס' ג' מינים שגרסתיהן שוות אלא שהם הספל לפני או שהיה דמיו עליו צדוד צדש שנינו' על העיקר אבל אם אחר הגרסה צדש' לפני ולא היה דמיו עליו נשנין שאם לא היה פסלה היה צריך לחזור ולברך (וה"ד שיתבאר בפ"ב) אף סמלית מוכרח בלם לספור בגרסת העיקר לא מגרסת ראשונה אפי"ב שגרסתיהם שוות ולא מגרסת אחרונה באין גרסתיהם האחרונות שוות אפי"ב קצת פאחו על העיקר וכואו דבר שקשיטת השולחן ממנו שדרס נכר כגון פת ויין וכן סכר ודבש צמדישת אלו . ומי"ם מי' שאוכל פת או שאכל אחר למתק הכשרה ודרסו נכר צדש' נשנין הרי זה כאלו היה דמיו עליו : (יח) וכל פסלה האכלת אחר אכילת העיקר אינה נסמרת בגרסתו אפי"ב אוכלה במקום שאוכל העיקר ולא שיה' קשוח בנתיים מהדר לחזר אפי"ב היא פסלה לבדו השטן גרסה (לאחריו במקום שיצא"ל בפי"ס) או שקצת פאחו לו אפי"ב יפ"ל שיתבאר בפ"ב פ"ס כל ספרי דין זה :

סדר ברכת הנהנין

ק"ו

פירק ד דברים הנאס בחוך הסעודה אם הם דברים הנאס מחמת הסעודה דהיינו שדרך לקבוע סעודה עליהם ואין דרכם (כל כך) לאכול כל היום אלא בשעת הסעודה לגד בין ללחם כהא אה סתא כען בשר דגנים וגבינה וירקות ובינים ומיני מלוחים בין למחן ולהשניע בתוך כרוז וחרדיו ודייטא וכל מעשה קדרה שאין באין ללחם הסתא אלא למחן ולהשניע א"ל דברא למריס אפי' אוכלס בלא סתא שגברתא המוילא שנידך על הסתא שהוא עיקר הסעודה שומרתה ולא לאחריס שגברתא המון שומרתה: (ג) ואם הם דברים שאין באים מחמת הסעודה דהיינו שאין דרך לקבוע סעודה עליהם ולא ללחם ולא להשניע אלא דרכם לאכלס כל היום אפי' שלא בשעת הסעודה פתן כל מיני פירות וביולא בהם בין חיון בין מבושלים ואפי' נתבשלו עם בשר אם אוכל אותם בלא פת שפניס דברא למריס אפי' אוכלס בנמר הסעודה כדי למכל המאכל או לקטח להקל מבוזר המאכל. אבל אין פשוטין דברא לאחריס אפי' אוכלס בנאמא. הסעודה לא לעכל ולא לקוח אלא להשניע בלבד. ויש מסתפקים בפירות מבושלים כשאוכלם למחן והבשיל אם לגדך למריס ולכן יש לאכול מהם קודם הסעודה ולגדך עליהם אבל אם אוכל מהם משע עם פת ודולא לאכול ג"כ בלא או להשניע דרך לגדך למריס ד"ל: (ג) ואפי' אם אוכל מהם משע עם פת ודולא לאכול ג"כ בלא פת דרך לגדך למריס. דברא כשהגילו הפירות לקטח ולהשניע אבל אם הביאו אותם ללחם בהם אה הסתא ג"כ א"ל לגדך למריס אם אוכל מהם החלה עם פת ודעתו לאכול מהם שוד עם פת אפי' שגתים אוכל בלא פת ואפי' אם אפי' נמלך שלא ללחם בהם בסוף חיון נבך כלום כיון שפניס שאוכל כוונתו ללחם בהם דעיון וסוד לנהוג לאכול מהם החלה בלא פת ולגדך ואפי' יאכל בין עם פת בין בלא פת: (ד) וכ"ל כשקבע לשתן סעודתו על דבר אחד ובנאמא הסעודה הביאו לו פירות אבל אם קבע לשתן סעודתו על הפירות א"ל לגדך למריס אפי' שאוכל מהם בנחלתא אכילתו בלא פת וי"ח ולכן טוב שיאכל תחלה משע עם פת וזו אפי' אם אוכל מהם בלא פת א"ל לגדך אפי' חיו למיני בשעת שנידך המוילא ונחביון למספרם וכל מקום שהם נספרים נספרים אפי' לא חיו למיני בשעת שנידך המוילא ולא היה דעתו בפירות עליהם כי מן הסתם דעתו על כל מה דברא למיני כיון שקבע עמלו לאכילת: (ו) אבל אם ידוע שלא היה דעתו ע"ל כלל כיון שאחזר ברכת המוילא שמו לו דורון מניח אחרים שאיט שמוך עליהם ולא היה דעתו על הדורון אפי' נספר בברכת הסתא אפי' הוא דבר שדרכו ללחם בו אה הסתא ומלפת בו הסתא. ועשיו חיו הסתם מהרים בזה במדינת אל מפי שגתים הוא דבר מליי שאחד שולח לחבירו דורון בנשדו אפי' מניח אחרים: (ז) ומיני או שאר השקן חיו לגדך עליהם בחוך הסעודה ואפי' שוחה לנאמא ולא לשדוה המאכל שגתים למי שא"ל לאכילת בלא לאכילת אפי' חיו לגדך עליהם בחוך הסעודה כיין הוא לא יאכל לשתו כדי שלא יזיק לו המים נמלא כי שתיית המים בנשדו הסתא הוא ומאחר שקבע סעודתו על הסתא כרי ברכת הסתא שומרתה (משא"ל) כשאוכל משע פת שלא יזיק לו המים (כמ"ס בס"ג) ואפי' משקן שמתין אותן שלא לנאמא בתן שבר ומי דגס חיו לגדך עליהם בחוך הסעודה כי חיו דברא למריס אפי' חיו פסל למשקה והמשקה ללחם והספרים בברכת הלחם: (ח) אבל חיו אפי' שגא לשתו בחוך הסעודה מנגד עליו אפי' ששוחה לשדוה האכילת שגתים שגתים חשיתו שמקדשין ומבדלים מליי קבעו לו ברכת חף בחוך הסעודה. אבל חיו מנגד לאחרי שגתים בנשדו חיו אפי' חיו למיני הסעודה אפי' קודם שקבע עמלו לסעודה א"ל לגדך על חיו שנתון הסעודה אפי' לא היה דעתו בלא לשתו חיו בחוך הסעודה ואפי' נמלך: (ט) דברא שגתים בנחלתא חדר ששדע בו ולא על ממקדוה בנחלתא אבל אם שדע בחדר אחר או שגא ממקדוה בנחלתא דרך לחזור ולגדך אפי' אה כשיער דבשית ששקן ברכת אחרתם וכל מן חיו בירך חיו אפי' שאין שמי מים חמור הספק (כמס"ל בס"ג) דברא בנשדו אבל אם היה דעתו בפירות למסור חיו שנתון הסעודה אפי' שדע בחדר אחר חיו דרך לחזור ולגדך אם חיו שני יחדים בנחלתא: (י) וי"ח שנתון הסעודה אם שוחה כדי לשדוה חמור המאכל חיו הוא פסל לסעודה ואין דרך לגדך עליו ואם שוחה כדי להשניע המאכל נמלך לגדך עליו אפי' בירך עליו לו על שאר משקה למיני הסעודה. דברא במדינת שאין דרכם לשתו חוך הסעודה אלא בשאר כל היום להקל כלל ודמי דבין פירות אבל במדינת אל שגתים לשתו חוך הסעודה א"ל לגדך מליי: (יא) וכל **השקן ששוחה למיני הסעודה חיו שדע דברים שנתון הסעודה או אחר הסעודה אפי' שגתים**

בשעת

סדר ברכת הנהנין

לשמות נוס כן בוצר הסעודה נרץ לנכד אחיו אם שהה כשיעור חוץ מן היין לפי שגם לשמות נמי מעשים להספיק האדם להחיות האכילה ומכלל הסעודה הוא ונשאר בנחמ"ל לסיק א"ל לנכד אחיו קודם הסעודה אפי' אין בדעתו כלל לשמות יין בחוץ הסעודה וס"ל ל"ח : (יב) וכן מי שמקדם על היין כואל ואין קידוש אלא במקום סעודה מכלל הסעודה הוא ואין נרץ לנכד אחיו אלא הכבדיל על היין ולא היס בדעתו כלל לשמות יין בחוץ הסעודה נרץ לנכד אחיו כואל ואיט מחסין לשמות תחת ההאכל אלא למטה בלבד ואפי' שבת ולא בידך לפני הסעודה ומזכר בחוץ הסעודה קודם ברכת המזון (אבל לאחר בנחמ"ל לא יברך בנחמ"ל פוסרת על היין בדיעבד כמו שנחנך בנ"ל) בנ"ל שאין לו כוס לבנחמ"ל אלא אם דעתו לברך בנחמ"ל על הכוס אין נרץ לנכד אחיו לפני הסעודה שנפטר בברכה הארוכה שמברך על הכוס של בנחמ"ל : (יג) וכן מי שאכל לפני הסעודה פטרפות כמו מיני מחזיקה או מיני פירות לשמות בני מעיים ולגדר ולהמשיך הלכ לאכילה אפי' שאין לו פטרפות אחר הסעודה לפוסרת א"ל לנכד אחריהם לפני הסעודה שנפטרין בנחמ"ל כמו יין (לשמה) שלפני הסעודה . אבל אם אוכלם להעניג לגדר ולהמשיך הלכ לסעודה נרץ לנכד לאחריהם ואינן נפטרין בנחמ"ל כמו יין של הכדלה וכמו שנחנך בנ"ל

פרק ה נגד בלגו שלא לאכול או לשמות ואח"כ נמלך וקק לחזור ולברך בכל מקום חוץ מנסעודה שט"ס שגמר בלגו שלא לאכול עוד אין זה פולק ודיסח הדעת כיון שדברו של אדם להמשיך ולגדר מהכילה לאכילה ופעמים האדם יושב בסעודה קשנה וממשיך לסעודה גדולה ואין נמלך וקק ברכה בסעודה אפי' בשעה שנידך המזל"ל לא היס לו אלא מעט להם ולא היס יודע כלל בשעת הברכה שיהי לו יוהר אח"כ ואח"כ דעתו לו יוהר או אפי' אח"כ נמלך וקק מן הסוף עוד להם אבל אם יפ לו להם בנתיב וחתך לו החיסה לאכול ואח"כ רוצה לחזור עוד אין זה נמלך שדך אדם הוא ק : (ב) וכן שאר מהכלים שידוע שנשבעת ברכת המזל"ל לא היס דעתו עליהם כלל ואפי' להם ופאר דברים שיהי דעתו עליהם אלא שגמר מלאכול וטקך ממקומו והסח דעתו מלאכול עוד כבחוור לסעודתו נרץ לחזור ולברך לפי שאין דרשט על אדם להתגרר מהכלים לאכילה אלא כשיושב במקום קביעת סעודתו ולא כשיזל"ל למקום אחר : (ג) וכל זה להחזיר אבל בשמים אם נגמר בלגו שלא לשמות עוד ואח"כ נמלך נרץ לחזור ולברך ואפי' לא נגמר בלגו בפירות אם אחר העי כוס ונברך בנחמ"ל וכן אם אחר בלגו ונברך בנחמ"ל כרי זה פולק ודיסח הדעת נחשבים ואם נמלך לשמות נרץ לנכד בנחמ"ל אבל אם נמלך לחזור לאכילה אוכל בלגו ברכה ואם מחמת אכילה זו נגמר לו לשמות שוחה ג"כ בלגו ברכה אבל אם נמלך לחזור לסעודתו ונמלך לשמות מחמת אכילה רשונה נרץ לנכד אבל אפי' ברכה הארוכה וכן אם נמלך לאכול שאר דברים הנכ"ס מחמת סעודה אף שאין בדעתו לאכול פת כלל אפי' עליהם וי"ל שאין חילוק בין אכילה לשמות שא"כ נאכילה ואפי' בסעודה קבט אם הכיח דעתו מלאכול עוד ואח"כ נמלך לאכול פת או ש"ד בבואם מחמת הסעודה נרץ לחזור ולברך וטוב לחוש לדבריהם שלא לחזור ולאכול כלל אבל לא יחל וינכר משום ששם ברכה לבטל : (ד) אבל אם נמל הכוס בידו נברך בנחמ"ל אפי' שלא נמל ידיו וגם לא אחר מתחלה העי כוס ונברך בנחמ"ל כרי זה פולק ודיסח הדעת לגמרי לנ"ל אפי' מהכלים ולרץ לחזור ולברך לנ"ל וגם ברכה הארוכה נרץ לנכד על שאר דברים הנכ"ס מחמת הסעודה קודם בנחמ"ל שסעודה אחרת היא כיון שפולק דעתו מהסת : (ה) ואם נמל ידיו מים אחרונים אפי' שלא נמל הכוס כרי זה פולק ודיסח הדעת לגמרי ונרץ לנכד לדברי סכל ואפי' בברכה אפי' רשאי לאכול ולא לשמות משום הפסק בין מים אחרונים לבנחמ"ל אפי' רוצה לחזור ולשול"ל מים אחרונים אח"כ סעודת לבנחמ"ל : (ו) וכל שנידך לחזור ולברך המזל"ל משום היסח הדעת נרץ לחזור ולשול"ל ידיו כדאי לאכילה פת ומים האחרונים אין עולין לו אפי' נמל כדאי לאכילה פת כואל ולא תחבין בדם לאכילה פת : (ז) אם נמל הסעודה אחר נברך בנחמ"ל כל הסעודין אחרים לשמות בלגו ברכה והוא ששחקו והסבחו לדבריו מכל אם אחד מהאחרים או מבני ביתו אחר קף האומר פשוט יכול לחזור ולשמות כס בנחמ"ל מבני שידוע שאין כדבר הלוי בו אלא בנכס הכית וכו' שנכס"ל לא עשה היסח הדעת אף הוא דעתו שמחבת על בנחמ"ל לשמות פשו : (ח) וכן הקדושים בבית בנחמ"ל לאטול מיני פירות הע"ס שמביאין להם בזה אחר זה אין נרץ לנכד אלא על הראשון ואפי' שנכס"ל הנכס לא היו יודעים כמה יביאו להם כיון שדעתן על ככלל הסעודה שיהיה אבל אם בלגו עליהם אפי' אחר שלא דמסחו ואיט קבט עטמה עושה אלא נכס

סדר ברכת הנהנין

[illegible]

סדר ברכת הנהנין

[illegible]

סדר ברכת הנהנין

קיש

תפטר פס נוקדק שקרין (מאגין פולוטר) אף שאין ראויים לאכילה כלל כפי"א אין בלוקדק חשב
 פיקר אלא ספל כיון שהוא נא להשכיר ולתקן: (כז) בד"א נמי בשמים ותבלין שדרכם להאכל
 פ"י מינן בדבש או על ידי חטובת נקדק או ד"א סה חטובין פיקר כען. ומבילין וסלסין ואסרין
 וכו'א בהם אכל ממי בשמים ותבלין שאין דרכם להאכל אלא כחמחלין בהם תחבילין ואו תחבילין
 הוא פיקר ואין האכילה נקראת על שם תבלין כלל וכאילו כלל עומדים לאכילה כלל כען ציטויר
 וכו'א זו אין שם פרי עליו ואף אם תיקט וסכסירו לאכילה כמות שהוא כמו שרביץ שולין ציטויר
 ואוכלין לרשואה אין מנדין עליו אלא שהכל כיון שאין מוסעין אותו פ"ד לאכל כלל אלא פ"ד ליתם
 תחבילין וא"ל אם מננן בדבש או שטירנו פס ציקדק וכן השבת (שקורין פני"ס) והכמות (שקורין
 קמ"ל) הואיל ואין דרכם לאכול אלא ליתם תחבילין לטעם בלבד לסיק אף כשכבשם כפ"ב או אכלם
 חין איט מנדן עליהם אלא שר"ב אכל כשאלין ומבילין לרשואה מנדין עליו כפס"א כיון ששעשע
 ראוי לאכילה פ"י"ו :

פרק ז על כל דבר שאין גדול מן הארץ כען בשר בהמה חיה וטף דגים וחלב וביצים ביצים מים
 ומלח ודגש מנדין עליהם. וכן כמסין ומסירות (שקורין שוועמליך) אף שגידולם מן הארץ
 שמתלחח הארץ הם גדלים על העצים ועל הכלים כיון שאין יציקתם מן הארץ אלא מן האויר אינם
 נקראים פרי האדמה ומנדין עליהם שר"ב: (א) וכן כל דבר שבהמה לקלקל שעתה נדרכו המיוחדת
 לו ומנדין עליו בדרה כהוללת שהוא שהכל כען הסה כשפסעו ותחבילין שעתה לורשו ויתקלקל משם
 אכל אם תקלקל לגמרי עד שאיט ראו לאכילה כלל אפילו פל יד הדחק אין מנדין עליו כלל וכן
 כסה כשפסעו. וכן יין שהחמץ עד כפ"א מנועים לשתות מפני חמילותו מנדין עליו שר"ב. ואם
 נעשה חומץ נמנך דהייט שהוא חזק כל כך כשמתלחח אותו על הארץ הוא מנענע ומטיל רחיות
 אין מנדין עליו כלל מפני שחזק ואם עירבו במים עד שהוא ראוי לנשים מנדין עליו שהכל :
 (ב) וכן כל ממי פירות שכלם במים ועשה מהם משקה ואפילו שרשפים מנדין עליו שהכל ולא
 כמ"מ הואיל והוא כלול ועומד לשתיה: (ד) יין שריתו חומץ ושעשו יין עדיין שם יין עליו ולא נשתיה
 נדרכו אכל אם שטחו חומץ אפ"ס שריתו יין מנדין עליו שהכל : (ה) יין מבושל מנדין עליו כורא
 פ"י כען וכן יין שמתערב בו דבש וסלסין אפ"ס שעתה שם היין פ"י דבש וסלסין לא נשתיה
 לגרשואה ונדרכו כפס"ב: (ו) יין שמתערב בו אחד משאר משקין אם תתערב כל עד שנספד פסם
 היין אין לגנך כפס"ב אלא שהכל כיון שעתה לגרשואה ואם תתערב בו דבר שאיט מספד פסם
 כין סולסין אחר כרוז ויין שחמץ במים אפילו המים הם כרוז מנדין עליו כפס"ב אלא הוא יין חזק
 שראוי לשתות פ"י מוניה גדולה כזו ודך בני אדם לשתות ממנו יין פל יד מוניה כזו שאם לא כן
 כפס"ב דעתו אלא כל אדם. ואם היין הוא אחד מהם במים שים במים ששה פעמים כמורו פ"ן
 מנדין עליו כפס"ב בכל עין: (ז) אין מנדין על המים שר"ב לפניהם ובג"ד לאחריהם אלא כשחשה
 לנחמא אכל אם שיהם להנביע ליממה שחנקת איט מנדין לא נחמלה ולא כסוף לפי שאין הנחמא לאדם
 כשחיה המים אלא כשעה שהוא נחמא אכל שאר משקים שים הנחמא לגוף כשתחיתן ונכשמן יריך לגנך
 עליהם נחמלה ובסוף אפ"ס שאיט תאכל לטעם שיהם בראין אלא מחמת אדם לנחמא שחנקת :
 (ח) וכן כל האוכלין ומשקין שאדם אוכל ושוחה לרשואה אם שפמן טוב והחין נהנה מהם מנדין
 עליהם תחלה וסוף אפ"ס שאיט תאכל להם כלל ואיט אוכלם אלא מחמת אדם חלו אכל אם הם רעים
 שאין לו כחלה מהם אפ"ס שמתרשם בהם איט מנדין לא נחמלה ולא כסוף (ואם אינם מוריס ולא
 רעים לגמרי ים מי שר"ל שולטם מנדין עליהם שהכל): (ט) וכן תולס האוכל כיוס"א או מי שאוכל
 דגרי איסור פסמי הסנה כיון שסנהג יריך לגנך תחלה וסוף אפ"ס שאיט נהנה בראין כלל אלא כשת
 אינם חלו: (י) דבש שניטל פס ממי בשמים כחושים כדי לבשם כמותם סולסין דרכם פיקר
 והבשמים פסלים ומנדין שהכל שרי בשמים באים לתוך הדבש להשמישו. אכל ממי מרקחת מפרחת
 או בשמים או ממי בשמים מרוקחים דבשם אפילו הם כחושים כיוסר ומשכרנים בדבש הם חטובים
 פיקר והמנדין עליהם נדרכהם (כמ"מ כפ"ו) אפילו הוא הרבה ממש בד"א במרקחת. (ס"ה) עבדים
 ליק"ב לאכל פסמה ממש ממש למסרם ולא לאכלם הרבה למון ולתבילין לסיק אין הדבש מחמץ פיקר
 אפ"ס שהוא סרוב) אכל תבילין (שהוא סבוי לאכילה) הנעשה חתובות דבש ומינים אחרים שאינם
 פרי ממי דגן כען פירות וקבוצות הולכים אחר כרוז ולא כרוז הוא דבש הוא פיקר ושקד לא
 סתרת אפילו אינם כחושים ומשורנים פסם אלא שומדים בבשר כיון שמתבטל ידו ושעשע
 כפס"ב אחר וזה הדין לשאר משקין מן המים אפ"ב כלל הוא פיקר והמי איט אלא לתוך ולהפסד
 צ"ל

אכילת הניח: (יא) כל הסירות שהספן להוציא מימיהם חין מימיהם חשובים כמותה לגבי פליס כסא"ע אלא מנכרית עליהם שהג"ע (ולכן מנכריתם על המשקה ויושקין או מאלוהים שג"ע) חין מוחים וענבים שהמשקה הוצא מהם כמותה וראוי לגבי עליהם כסא"ע אלא שה"ן מפני שחיבה גורם ברכה לעשות ברכה מבוררה ופרשית יותר והוא כסא"ע והספן אינו מנכר עליו כלל כבשורת לבדו מפני שהוא מוקד לו ולא אכלו עם פה או מערבו בשאר משקין כמו שרגילין ליהנות לשכר הסת או המשקין עיקר והמנכר על הסת או על המשקה ופוסק את הספן אלא"ע חשש בגורשו ופוסקו לרשואה מעורב בשאר משקין שהג"ע שהספן חשש הוא עיקר שמטין לו לשתותו לרשואה ולכן מנכר עליו כסא"ע יפוסק את המשקה שהוא ספל אלו: (יב) כל הסירות אסילו זיתים וענבים ששרקן או בשלן במים א"ע"ם שנגזם פעם הסרי במים אינו מנכר על אחם המים אלא שג"ע אסילו בחיובו ודרך לאכלם פ"י ביטול מכל מקום חין עיקר נשעם ע"ד כן. בד"א בסירות שדרכם להאכל חין אכל מיני ירקות שדרך אכילתם פ"י ביטול מי ביטול כמותם שכל דעת כן טעמים אחם לאכלו גם מימיהם עמהם או עם פה ולא יחא תורת אוכל לגמרי לשיק מנכרין עליהם ברכת הירקות קף אם בא לשתותם כס"פ. וי"א שכל הסירות מי ביטול או שרייתם כמותם והמנכר עליהם כסא"ע אם בא לשתותם כס"פ כיון שעיקר ביטול המים בשביל הסירות ויש להמשקה פעם הסרי והלכך לכתחלה יבדק על המרק שהכל וי"א לד"ה אכל אם אכל תחלה הסרי ויבדק עליו כסא"ע וחל"כ בא לשתות המרק לא יבדק על המרק שהכל או שחא נספד כבד בגרסה כסא"ע פ"כ מוב שישחא ד"א תחלה לגבי עליו שהכל: (יג) וכל זה לא ידע ידע ספק ברכה ראשונה אכל בספק ברכה אחרונה כיון מי שריית או בשלן למקום או חללים או שאר סירות משבטת המינים שברכתם האחרונה היא משין ג' וכשחשבו המרק לבדו ידע להחפס את יבדק משין ג' או בג"ר לא יחשבו כשיעור אלא תוך הסעודה או יאכל פרי מ' המינים (כע"ט) וגם יחשבו מ' יחשבו מ' (כע"ט) כדי שיעור לגבי משין ג' וגם בג"ר: (יד) וכל זה כששרקן או בשלן על דעת לאכלו עם מימיהם שאר תורת מרק עליהם אכל אם שרקן או בשלן לשתות מימיהם לבדם חין עם מרק עליהם אלא עם משקה ולדברי הכל מנכר עליו שהג"ע וגנ"ר ולכן מנכרין על מים מתחילים עם פליס (שקרין מ"א) או על מי שריית תוחים ותפוחים (שקרין ע"פ) קוואם או יאגרים קוואם) יחשבו מים כמים בדברו (וכן על שריית הקאו"י): (טו) וכן מרק של כל משקה קדרה מתחמת המינים חין המרק נחשב כתבשיל לגבי מרק לבדו כמו מתבשילן שערין לחלה לשתות המרק בנכרם עליו שג"ע והספן זה מנכריתם על שרי שריים שג"ע ולא במים ואסילו אם אכלו ג"כ התבשיל עם המרק (כיון שטעמן תבשיל משערין או ש"ס שקרין גרין) ואמרו מים הרבה שחין ראוי רק לסודו (שקרין ו"ט) חין המרק נספד בגרסה התבשיל שאיש ספל אלו כיון שעיקר הביטול בשביל המרק ומ"מ כדי לנשות מלח"ס ראי לגבי תחלה על המרק ולשתות ממנו כס"פ משך ואח"כ יבדק על התבשיל במים שנה התבשיל אינו נשמה ספל אל המרק א"ע"ם שעיקר הביטול בשביל לפי שאין דין התבשיל כמים ואינו נשמה ספל להספיד ברכתו כל שנה ליתן פעם בקדירה: (טז) אכל התבשיל מין דגן שגרערים שלמים ושומרים בעינים שברכתו כסא"ע כרי המרק במרק של שאר סירות שפליט עיקר הביטול בשביל אכילת הסירות חין מנכרין על המרק אלא שג"ע לסגרה הראשונה הוציא חין דרך אכילתו על ידי ביטול והף תחשת מים דין חין דרך אכילתו על ידי ביטול כבסה שלמים ושומרים בעינים אלא לנשות מים פה או תבשיל לאחר שנתבשו או נשחו שמטין זה חין מנכריתם עליהם כס"פ מפני שהיטות אלא לאחר שנתבשו או נשחו שהוא דרך אכילתו (כס"פ) אכל מים קטנות שדרך אכילתם פ"י. בשל"ג, בשל"ג, שלמים ושומרים בעינים מנכרין על המרק כסא"ע לד"ה וסא"ע עיקר הביטול בשביל המרק לבדו אכל אם עיקר הביטול בשביל המרק דין בחיוב קטנות דין בחיוב דין מנכרין עליו שהכל קף אם אכלו ג"כ התבשיל פה וז"ל כס"פ אלו כל יא"ד נספד בגרסה. אלא לנשות על דל כיותר מוב ראי לגבי תחלה על המרק ולשתות ממנו כס"פ ואח"כ יבדק על התבשיל אם הוא מין דגן אכל אם הוא ממין קטנות לא יבדק על התבשיל בל"ג לפי שהוא ספל אל המרק והסרי בגרסה דין שעיקר הביטול בשביל וכן בסירות שעיקר ביטול: (יז) המרק: (יח) אכל מים. ירקות קף אם נחשבו לגבי המרק מנכר עליו ברכת הירקות חין כלל הירקות ענבים אחם לאכלו ואל המרק כס"פ לגבי התבשיל לא נשתנה ברכת המרק שכלל דה"ה יבשלו לגבי מים"ם כי בשלם דעת אלא כל אדם וסא"ע מ"מ דין ומדי קטנות שכללם לגבי מימיהם לא שיק נספד כס"פ כס"פ דש"ה כי הרבה פה"ן מהם כס"פ ד"ה"ה בלל רחב וסרנה עינין מים

סדר ברכת הנהנין

קב

פס ודרכה אולגין קטניות חיין וכן פירות שדרכם להחלל חיין וגם היבשים שאין דרכם להאכל חיין
 כדכס שורין אותן לגורח מימימים כמו שרניגין בלגוסים יבשים ובלגומין פנוים לסיך מנרק עליהם
 שני' לר"ס כמו שנתבאר : (יח) מי שריית פירות שנתבשו בהם להקדים (בגן קרוי"ס ולשונק"ס)
 אין מנרקין עליהם אלא שכל לפי סכרר הרשונה אע"פ שנתבשו פנים הפרי במים האילן ולא נכנסו
 בהם כדי שיתנו בהם פנים ולא יתהם הכוונה כלל על המים שיסיו מוכשרים ומופשימים יותר כעטם
 המרי שיכנס בהם כמו שהכוונה הוא בביטול ידקות גם על המים שיסיו מופשימים כעטם הירק שלקר
 נחשנים כמותם אכל לפי סכרר האחרונה כיון שעיקר שרייתם הוא בשביל הפירות מנרקין עליהם
 כנכרת הפרי שזורה בו : (יט) וכל זה במרק שנתבשל בו המאכל או ששורה בו עד שנתן בו פנים
 אכל אם לא נכר בו אלא ששירבן לאכלן יחד ובה לשתות כפ"ע נריך לנרק עליו כפ"ע ואם נא לאכלן
 ביחד א"ל לנרק עליו כלום אפי' הוא יין מפני שהוא פסל למאכל ונפסד בנכרתו ואם עיקר כוונתו
 על המרק והמאכל הוא לתת בו פנים המרק עיקר ואם כוונתו על שיהיה אין הולכים בו אחר הכוונ
 אלא מנרק על שיהיה תחלה על המאכל ויאלץ ממנו מעט ואח"כ שני' על המרק ואפי' אם המאכל
 הוא מין דגן אוי' נחשב עיקר לפסור המרק בנכרתו לפי שאף מין דגן טלמו ששעסה דך ורואי לשתיה
 כמרק אין מנרקין עליו כמ"מ (כמ"ס בפ"ה) משא"כ במרק שנתבשל בו המאכל או שורה בו ומין בו
 טעם שפירי הוא כפל לגבי המאכל ובאכל הוא חשוב האילן ועיקרו בשביל המאכל כמ"ס לנכרת
 האחרונה או מפני שדרך המאכל לאכול המרק עמו או עם הפסל כמ"ס לנכרת הרשונה : (כ) ואפי'
 במרק שנתבשל בו לא נחלקין אלא שנתבשל בו הפרי לנר כלל בשאר אכל אם נתן בשר בקדירה אין
 לנרק על המרק אלא שני' אם נא לשתות כפ"ע אפילו במרק של ידקות כי פנים השכר שנתמרק
 חשוב עיקר יותר מהטעם הירקות או הפרי אכל מרק של תבשיל ממין דגן שמנרקין עליו כמ"מ הרי
 טעם דוגן שנמרק חשוב עיקר יותר מהטעם הכשר שמין דגן חשוב מכל המינים (כמ"ס גליל) :
 (כא) וירקות שנתבשל בתוהמן או במשק שקורין בלרסס או במשק אחר חוץ ממים אין מנרקין
 על המרק ברכת הירקות לפי סכרר ראשונה שאין מי ירקות תבשילים כמותם אלא מפני שמבשלים בהם
 עד שיתנו טעם בהם ויאלצו : י"ב ומאחר שיש להחזיק או שאר משק עוד טעם של עמלו הרי טעם
 זה עיקר ולא אמרו שמרק הירקות כמותם אלא במים שאין להם פנים כהאם של עמלו אלא לפי שהוא
 למאכל אכל לנכרת האחרונה אם עיקר הביטול בשביל הירקות הרי המרק כפל אלא ונחשב כמותם
 כמותו בו טעם אע"פ שיש להם עוד טעם שלהם : (כב) המרים שמיטכס ביד והאילן גרשיטס ופשה
 מהם מיטכס וכן כל כיוצא בהם משאר פירות אע"פ שאין דרכם בכך לא נשתנה ברכתם ומנרק עליהם
 כפס"ע האילן ולא נשתנה תרסם לגמרי ואין דומין לחטים שנשתנו ברכתם שאף שלא נשתנו דק דק
 כקמה גמור אלא יש בהם טעם חמים ורואין לאכילה קלת חיין אעפ"כ אין מנרקין עליהן כפס"ל אלא
 שני' וכן כיוצא בהן בשל קטניות אפילו מבשלים שקורין (גרויסי"ן של מלך) לפי שנשתנה תרסם חמים
 לגמרי נשתנה אע"פ שלא נשתנו דק דק כקמה גמור משא"כ בתמרים וכיוצא בהם שנשתמשו עדיין
 אחר פרי עליהם אכל אנו שכתשו ביזר עד שאיט ניכר במהותו והוארו וכן שומשמן ששתק היסב
 מנרק עליהם שני' האילן ואין דרכם בכך אכל דבר שדרכו בכך כגון ונצביל שחוקים ומשורצים
 עם נזק או מורקחים בדבש לא נשתנה ברכתם וכן וורדים וכיוצא בהם מפירות שדרך אכילתן הוא
 לתחכם דק דק ולשונם מנרק עליהם ברכתם אפילו כחומים ביזר עד שאין ניכר תרסם כלל לפי
 שגם זה הוא דרך אכילתן : (כג) וכן פירות מבשלים או שפושנים שנמחו על ידי הביטול כגון נודנודות
 שפושנים שקורין (פאוריל"ל) ונשתנה מהותם ותורסם האילן ואין זו דרך אכילתם מנרק עליהם שני' אפי'
 אכל אם לא נמחו לגמרי בביטולם רק שנירסקין ונשתמשו עדיין ממין קיים וניכר מהותם ותורסם
 לא נשתנה ברכתם אע"פ שאין זו דרך אכילתם : (כד) וי"ל שאפילו פירות שנמחו לגמרי בביטול
 או שנתבשו ביזר עד שאין מהותם ותורסם ניכר כלל לא נשתנה ברכתם בין חיין בין מבשלים אם
 לא נשתנו לגרשיטת אע"פ שאין דרך אכילתם בכך ואין דומין לחטים שלא נשתנו דק דק כקמה
 גמור אלא יש בהם טעם חמים וממנם ואעפ"כ מנרקין עליהם שני' לפי שהחטים יש להם עליו
 אחר לשכות מהן פה לסיך מאחר ששתנו מנרייתם ע"י פחיתם ולא הנישו נשיט' זה למשתלם
 האחרונה שהיא משלת הכה הרי שטיים זה מנריין ומורידן מחזרת פרי שהיתה עליהם קדם
 שנשתנו אכל פירות שאין שטיין מהם פה אין שטיים זה שכל יד' ביטול כמו שנתבאר (כפ"ל) אכל מי
 הותרה פרי אלא אם כן נשתנו לגרשיטת כעטם ע"י ביטול או מחי הביטול מנרייתם
 קטניות האילן ודרך לנשות מהן פה לפעמים הרי שטיים מנרייתם נשתנה מנרייתם מחזרת פרי
 ואפילו

והיה

סדר ברכת הנהנין

ואפילו ע"י קצת טעמה או בחישה במתכונת כנסנו בדיוק וכיוצא בו ממני קמיות שטוין מהם דייטא (קצין קל"ט מנח"ס) אבל לסבירא הראשונה אפשר שבכחיהם או סחיה מועפת לא שבתות ברכתם ויש לגדך על דייטא וזכ"ל מאיר שו"י הוא דרך אכילה :

ולענין הלכה ספק ברכות להקל בדיעבד אבל לכתחלה מנדר שהכל ללא לדברי הכל :

פרק ה

ברכה הארונה בין של אוכלין בין של משקין צריכים שיעור שילין מנכרין אותה אלא"כ שאלו כשיעור הראוי להיות נקרא אכילה ולא טעמה או שזה כשיעור הראוי להיות שתי' ואין אכילה פחותה מכזו ואין שתי' פחותה מרביעית הלכך שיהא אכילה בקליפתה אפילו שיהא חריף וחזק שדרך כל אדם לשתות ממנו מעט כמו י"ט אין הגוף שתייתו חסונה אם אין בה שיעור שתיית כל המשקים שהוא רביעית ויש המשקים בברכה הארונה של יין אם מרביעית אותה על כיוס ופז לזכר שלא לשתות אלא פחות מכזו או רביעית אבל בדיעבד שברך שיהא כיוס ואין לו כדי רביעית א"ל לגדך אחריו : (ג) אבל כחצי יום ושהה מעט וחזר ואכל כחצי יום אם יש מתחלת אכילה ראשונה עד סוף אכילה הארונה יותר מכדי אכילת פרס (שהוא כחצי ככר של ששה ביצים) אינן מוטרפין זה עם זה ואפילו לא הספיק כלל באכילתו אלא שהיה כ"כ מתחילת אכילת הכוית עד סוף וכל שלא היה יותר מכדי אכילת פרס מוטרפה שני אכילות להחשב כאחת אפילו אם הוא בענין שהיה נחשבת כשטורה אחת לענין ברכה ראשונה כגון ששתי' קמח וזית ואכל ואכלו וחזר כבר זה משערים בפת חטים שנאכלת מהר ומייד ואכלו בלפתן ואין טעם אחר ואכל ואכלו מהר : (ד) לסיק קמח של א' מתחשת מני דגן משובר עם קמח של מני קמיות ועשה ממנו פת אע"פ שהנדר עליו הוה"ל כשטורה כדנן עיקר אפילו הוא מועט כמו שנבאר (בס"ד) מ"מ אינו מנדר לאחריו כהמ"ל אלא"כ יש בקמח הדגן כיוס בכדי אכילת פרס מהתערבותו ואז צריך כהמ"ל על איה מהתערבותו וי"ל אינו מנדר כהמ"ל עד שיאכל כל הפרס ויש לחוש לדבריהם להקל בספק ברכות : (ה) אבל אם התערבות קמח כדנן הוא פחות משיעור זה מנדר הוה"ל ואינו מנדר כהמ"ל אפילו אבל הכונה אל מנדר משין ג' אפילו לא אכל אלא כיוס כיון שיש פסע פת בסולן אף שילין בו מתחשת הסח אלא כל שהוא ויש מהמסקים בזה ולכן נכון למעט שלא לאכול פחות מ' כ"ל יתר הסעודה : (ו) קמח חטים שיעורו עם קמח אורז מנדר אחריו כהמ"ל אם עשה ממנו פת אינו משין שלא אם עשה ממנו חבטול אפילו אין בו כיוס בכדי אכילת פרס כל שיש בו פסע דגן לסי' שהחטים נזרבים את האורז להיות בטול פסע חטים : (ז) שיעור צירוף שתי' י"ל שהוא בכדי שיעור שתיית רביעית ואם שהה כחצי רביעית בחפזן שלא כדרך שתיית רוב ב"א ושהה מעט וחזר ושהה אם יש מתחלת שתי' ראשונה עד סוף שתי' הארונה כדי שתיית רביעית של שחר כל אדם אין מוטרפין זה עם זה (וה"ל אם לא הספיק בתייתו אלא ששהה בתייתו כל כך) וי"ל ששיעור צירוף השתיית רביעית בכדי אכילת פרס כמו צירוף אכילה וכן עיקר לסיק יש לגדך ברכה הארונה על קצו"ל ושי"ל חמין אע"פ שזוהיה מעט אם לא שהה יותר מכדי אכילת פרס : (ח) כל האוכלין מוטרפין זה עם זה לבית ומנדר לאחרים כברכת הקל שבהן כגון אבל כחצי יום חו' המינים וכתב יום מדבר שנכרתו הארונה הוא טרד נפשות רעות מנדר אחרים גל"ד ואם אכל כחצי יום חו' וכתב יום השבעה המינים מנדר לאחרים משין שלם : וכל המשקין מוטרפין זה עם זה לרביעית אבל אוכלין ומשקין אינן מוטרפין זה"ל לא לבית ולא לרביעית : (ט) ארבע שבתות בו אוכל אינו מוטרף עמו כי משקך נמור הוא לכל דבר וכן אוכל שנימח כל כך עד שראוי לשתיה לא התורה אוכל : וכן משקך שנקדש עד שראוי לאכילה יאל' מהורה משקך אפילו יש בו מוסח מ"ל להסתייג : (פ) יש מהמסקים לומר שכל דבר שהוא כדוריותו כגון ענבה אחת או אפילו קטנית אחת אפשר שמנדר אחרים ברכה הארונה לכך נכון לזכר שלא לאכול בריב פחותה מבית : ואינה נקראת בריב אלא"כ אוכלת כמות שהוא אבל אם זרק הגרעין מן הסרי צברי שדרך לאכול גרעיניה או אם הסר קצת מנוף הסרי שלא אכלו כלו הרי לא אכל בריב שלימה ואם אכל מה שנותר הרי הגרעין זרק קליפתו וכן סרי שילין דרך לאכול גרעיניה כיון שאלו מה שראוי לאכול ממנו הרי אכל בריב שלימה והוא שזכר הסרי לפניו לאכול כשהוא שלם אבל אם קודם שזכר לפניו הסר ממנו גרעיניה כמו שרגיל להיות ביחיים מלחיים אין עליו חשיבות בריב וכן אם נתחדש או נחרס קודם שזכר לפניו : (י) וכל זה בברכה הארונה אבל לברכה ראשונה א"ל שיעור אכילה או שתייה אלא אפילו טעמה כל שהוא אסור להטות מהטו"ל בלא ברכה : (יא) ואינה חסונה אלא בלא ברכה

סדר ברכת דג: עין

ועל א עד בכלל :

פירעט

סדר ברכת הנהג

אם נכל מה שצדו ממנו אפילו במקום שלא היה צריך לברך אם היה אובל וזוהי מזה שצדו * וי"א
 שהיה של אחת הימים מברך וזוהי אפ"ס שהמים שהיו לפניו בביכור חלוט ועברו לפי שזאת
 בביכור יבא שהמים שלפניו יחלוטו ויעברו: (י) וכל מקום שהוא צריך לחזור ולברך וזכרנו הראשונה
 היא לנפלה ל"ל אחרים בשמאלו וכן כל שמוכר שם שמים לנפלה * ואם נכל מידו האכל או נשך
 הטעם קודם שיאמר אלוהי ייסי' ויאמר למדי חוקך שיהא נראה כקרא פסוק ואין כאן חזרה שם
 שמים לנפלה וכן כל ברכה לנפלה שמכר בה קודם שאמר אלוהי: (יא) היה אובל בחדר זה ונפל
 במחלבו בידו ונפל לחדר אחר לאכל שם צריך לחזור ולברך אפ"ס שלא היה דעתו ביניים ואפילו
 חזר לאכל במקומו כיון שהיה מקומו ביניים הספיק אכילתו ואם מתחלה בשלך בחדר זה היה
 בדעתו לטעם מקומו מחדר לחדר בלחמץ אכילתו אפילו אכל בחדר השני מחלבו אחר שנכרתו כנכרת
 הראשון א"ל לחזור ולברך וזהו שהיו שני החדרים בבית אחד אבל מבית לבית או אפילו מבית לחזר
 אין דעתו שיהיה כלום שיהיה טעם מהאכל בידו כשהולך וחזר ואכלו במקום השני בלא היסח הדעת
 ביניים: (יב) גד"א שאם יוכל לראות מקומו הראשון במקום שאוכל אבל אם במקום שאוכל יוכל
 לראות את מקומו הראשון שאכל שם אפילו דרך חלון ואפילו מקלח במקומו א"ל לחזור ולברך אפ"ס
 מבית לחזר אפילו לא היה כן בדעתו בביכור ואפילו על מחלבו אחר שנכרתו כנכרת הראשון (אם
 היה בדעתו לאכל בביכור כמו שנתבאר): (יג) וכל זה צריך לדון אם נכח הכוונה אפילו לבית אחר אפ"ס
 למקום אבל אם היתה מקלח במקומו אפילו אחד מהם ויבאר כלם טעם אפילו לבית אחר אפ"ס
 איש סמוך לבית זה בזהם חזרים א"ל לברך על מה שיאכלו כאן אבל אם רוצים לאכל במקום
 שאלו צריכים לברך ואין מוסיף מה שהיה מקלח חברים זה לזה שיאכלו בבית אחר: (יד) וכל זה
 בדברים שאין פשוטם ברכה לאחרים במקומם אבל בדברים העשויים ברכה לאחרים במקומם הואיל
 והוא צריך לחזור למקומו אין עמידתו נגד שערותו לסיכך בשחור ואוכל וזוהי אפילו שחור אחר
 של דעת שערות הראשונה הוא אובל וזוהי ליהיט שערותו ואין צריך לומר כשחזר למקומו ואין
 צריך לברך בכתל אפילו לא היה מקלח חברים בבית זה והוא שאכל כדור בית אבל פחות מבית ד"ס
 בדברים שאין פשוטם ברכה לאחרים במקומם: (טו) ומה הם הדברים העשויים ברכה לאחרים
 במקומם י"א כל שהוא מ' המינין אפילו פירות וזוהי וזכרנו הכתובים היה משין ג' לא תאכילת
 להוציא לברך במקום אפילו וי"א משין דגן בלבד פטור ברכה לאחריו במקומו מפני שהיטות שנקרא
 משין וי"א פה בלבד ולכתחלה יתחבר בכל ד' המינין לברך במקומו וכן לענין שני מקום בדיעבד
 אין צריך לחזור לברך בספק נכרת להקל: (טז) ואפילו כל ברוך הסעודה לבית אחר ואוכל וזוהי
 שם דברים שאינם פשוטים לנפלה לפניהם ברכה ראשונה ויחזור לברך עליהם בבית הראשון כגון פירות
 כיון שהם פשוטים לענין ברכה אחרונה ונפסקים בביתו ע"פ שערות הראשונה הוא אובל וזוהי וי"א
 לברך עליהם שם אפילו לא אכל שם פה ואפילו לא היה כן בדעתו בביכור המוסיף לטעם מקומו
 בלחמץ שערותו (ואם אכל שם פה ואין רוצה לחזור ולאכל פה במקומו הראשון מברך בביתו א"ל במקום
 בחדר אפילו הסת' וי"א לכתחלה אסור לנקוד ממקומו עד שיברך בביתו או ברכה משין ג' בבל
 ובר הסעודה ברכה לאחריו במקומו (ואם שבה ושקד ממקומו ואין לו פה לאכל שם צריך לחזור
 למקומו אפילו היה שונא את הסדר לו שאין עליו עטס מחמת החטור שנתלו עמו בדרך ואינם רוצים
 להסתין עליו ואם אכל שם פה ואין רוצה לחזור ולאכל פה במקומו הראשון מברך בביתו א"ל במקום
 דיוקן כ"כ שם שיחזר למקומו יתחלל המון בשמיו ולא ייסי' רשאי לברך עוד יברך במקום שחזר:
 (יז) גד"א שלא היה כן בדעתו בביכור המוסיף אבל אם מתחלה בביכור המוסיף היה בדעתו לחזור
 שערות בבית אחר שחזר שחזר סתרי מתחלה לא קבע במקום זה כל שערות למיכר ונעט סולני דרכים
 שאוכלים דרך סילוסם שחזר שחזר סתרי מתחלה לא קבע במקום זה כל שערות למיכר ונעט סולני דרכים
 איש סולני בל כד' לאכל שם אפ"ס שהיה בדעתו מתחלה לברך ללא עליו עד שיברך ברכה ראשונה
 אפ"ס הוא הולך לברך מזה עיניו: (יח) ואפילו בדברים שאין שטותין ברכה לאחרים במקומם אם קבע
 פשוטם ובהם דברים שקבצתן קבצתן עין שבר וזו דגם במדינת אלו אין שני מקום חשוב הספיק
 אם חזר למקומו אלא כשהיה חזר למקומו כגון שאלך לברך שם הדין והספיק בדברים או שאלך
 לנכ"ל או שאלך לנפלה עסק וזהו כל אכל אם לא היה אפילו עשה איז דבר מדברי הכוונה בדרך
 ערלי עין שהוצרך להקבץ והנהג לנכ"ל וזוהי בזה איש חשוב הספיק וא"ל לומר אם דבר שם
 צריך ולא הפליג ואפילו הוא דבר הכוונה וא"ל לומר אם יאל להביא דבר מדברי הכוונה או שהיה:
 (יט) האכל בזהם שאינם מוקפת מחיצות כיון שחזרתם עד שלא יוכל לראות מקומו הראשון מקלח

סדר ברכת הנהנין

פרק י הביאו לפנינו לאכול החיות של פה ופה שלמים מאד מן המובחר לבקר על השלמים ואפי' כוא פה קיבר וקמט וההחיות פה נקט וגדולת מהשלמים והוא שהכל ממין אחד אבל

[illegible]

סדר ברכת הנהנין

[illegible]

פרק יא נצטא הרי"ה המבוא לדרך קודם שיתחיל ללמוד כמו שמצרכין על האוכלין קודם

שפוטט לוי פאטור ליטט משה'ס אלס בלז בירס וכלז מנח'ס אלס זא פאטור העטן
אז ממת הוא מין עבד מנחך בוראד עשבי בשמים וז' לומר (עשבי) עשיו' בשרים מ"ס
פאטור בירס (ממל' מן) (3) ואס הוא עין מנחך עליו בוראד. עצי בשמים ולוי אית עין
מנחך ממת כעז היילן אלץ געטלין שאין רכס ממת כעשנים ודק אלץ קסיס קאז געטלין הפאטן
עבד עטלז נדך שקרין אשפען קין דימלן (שקרין רוסמאריין) דקלען עין לענין בירס ז' כמז
מחשבו גלחן הכחוש הפאטור קראז ען מ"ס וואסמס געפתי עסן וקן עז ריש האסן משה'ס נדך
שקרין סענאדאר"י) מנחך בוראד עצי בשמים: (4) ואל הוא רישו ריחוי' לענין מין ריש
מזו משה'ס ווארונן בין פרי האדמה מנחך על רישו קריה אקתה וז' אקלען קריה העולם אקשר
עין קריה טוב פאטור ואס מעל נידול לאלטל בלזד ורסח טעל מאלין אל וואסמז איט מנחך
עין ריש זא וואלט טעל נידול דעז פאטור האט רישו קריה אקתה נלדס אלאי' נעלן ומוציא
פאטור אל וואסמז ליטט מרתח קודס שפאלט אל מנחך האלט פאר מנה ריש טוב בשרות ואחר
ברכת טורא מין עסן זא כעסאי' וואלטו וואלט מין שאט רשוי לאלטל אלץ עז לי' הערשונות אלס
שקרי עומד לזך עון קאמח (שקרי' מרימדי'') ואחר (שקרי' נעגלין) שטערמ'ן לחנלן כעשנין
עין ואמירס שטערן על קרען אבר מנה ריש טוב בשרות ויש עולקס צוה ואמירס שטערן עולקס
טורא עין בשמים מאחר שוואט ראש לאלטל כענים. וואסמז ים לנכך עליס בוראד מצי' בשמים
עין אלץ סוללל אל המינס וואלט דא די צומח נדעכד על המינס וכן דגדג שפאטן עין אלס הוא
שקרי' עין זא מין עסן: (7) ודרס עסן שמים (שקרי' דיוין') הגדלי' מנחך בקרקע עין ריש
טורא עשבי בשמים ונגדלי' גליין מנחך טורא עין בשמים וואס'ם שראים פאטור מרימחא
שקרי' עסן לזך אלץ האלט: (8) וכל שאטל אל מין עין זא עסן עבד עון אמור אלץ מוסק
שקרי' עינים גלי'') ביראח (מחמורס מנחך שמי' שפאטור אייזעס וואלט וליהט פאטור שפס עין ויש
עשעס ממת אמור מנחך על רישו טורא עין בשמים שפאטור אייזעס שפאטור שפס עין ויש
מחמורס וואלט עסן ימחל לעמז כעסן על חורס: (1) עסן שפאטור כעשנים אלס ים מחמורס כעסן
מנחך על ריש ימחל כעסן כעסן על בשמים זא עשבי כעשנים אלס סינטו שפאטור גמירי
ריח קלם כעסן י"א שטערן טורא מין בשמים וז' דאמז לנרסחם אלץ מין הכעשנים הכעסן
עין ים כעשנים הכעסן וואלט על ריש הכעסן כעסן לנרסי הכל. עז על ריש שרף הטקף הכעסן
מנחך על בשמים עון הכעסן וואלט עין: (2) ואל ים נחור קאמח מחמורס שמי' ומשפני
בשמים מנחך טורא מין בשמים לנרסי וכן אלץ עשבי בשמים שחוקים ומשפני עין צעני'
עין הכעשנים שחן מנחך על ריש טורא מין בשמים אלץ אלס שחוקים ואפסר ליפרידס נריר
לנכך על זא כעס וואלט עין צעני' וואלט טורא מין בשמים לנרסי ואלץ עין כעסן
עין מוקד לנרסי. ואל ים לנרסי עז נדכר כעסן מין בשמים לנרסי ואלץ עין כעסן
בשמים טורא מין בשמים: (8) אין מנחך'ס על רישו האט עסן מין בשמים לנרסי עז אלץ מומח
אקלען מנחך שחמורס צוה לנרסי ממת ריש זא וואלטל בשמים שחמורס עזו לנרסי לנרסי כעסן
לנרסי ריש זא אין מנחך'ס פליס כלל קף אל נא לנרסי כעסן עזו לנרסי הכעסן האלטל לנרסי שחמורס
לנרסי כעסן לנרסי מנחך'ס לנרסי ריש זא בלזד. וכן ים שחמורס בנחור'ס על משה'ס אין
עין עין זא כעסן עין ריש זא וואלטל שחמורס מנחך'ס

סדר ברכת הנהנין

קב

ואינו דומה צמחונ של כל השנה ושאר פירות השומדים לאכילה ששם שפיקרם לאכילה מ"מ גי'ולות
 הוא ג"כ להריו מהם בשעת אכילה ולכן נקראים ג"כ שומדים לר"מ וי"א שם בשכפת ימי החג מאחר
 שמתור להריו ו נקרא ג"כ עומד לר"מ כמו בשאר ימות השנה ולכן טוב למטע מלהריו זו כל החג
 להגלל חסדק ברכה אבל הסוד מן הרין אסור להריו זו כל החג כמ"ס בהלכות לולב: (ס) וכן
 לפלגין וצבלין כחשין ק"פ מי שנהנה מריחם י"א שאין לגרף עליו לפי שמכין שטאין לחבלין בלגד
 ואין גי'ולות כל כך להריו בהם לא נקראו שומדים לר"מ כלל משא"כ קצטון ולמור גי'ולות הוא להריו
 בהם אפילו שלא בשעת אכילה וגם כששמים אותם בחבטיל מתבטנים גם להיות ריח החבטיל נודף
 ויש חולקין בזה ולכן נכון למטע שלא להריו בהם * וכן שלא להריו בלחם הם אם יש לו ריח טוב
 כדי להריו בהם שם כגון שהנחו בחדר להכניסם ולשמרם הרי הנכנס לשם ומריח איש מנכר ואפילו
 כגון כדי להריו בהם * אבל כשמוכרים בחנות שנמכרים שם צריך לגרף על ריחם כל הנכנס לשם
 ונהנה מהריח * לפי שבהנחתם שם מתבטן המוכר גם שיעלה מהם ריח טוב ויקפץ עליהם קונים וכן
 המוכר מנכר בפסם הראשונה שנגמם ונהנה מהריח ואפילו המונחים בחדר להכניסם שם אם נעלו בידו
 והגביהם ממקומם להקריבם אל חושמו להריו בהם צריך לגרף מאחר שסם בעצמן עומדים להריו רק
 שנמקום זה שמונחים עתה אינם מונחים לר"מ וכיון שהגביהם בידו הרי שיה מקומם לתוך ידו כ"י
 להריו (ומפסם זה הוטל פרי בידו לאכלו בלגד ואח"כ מולך ומגביהם הפרי בידו אל חושמו להריו
 זו צריך לגרף כבלי' לפי ששנה מקום הראשון שהיה שם הפרי שלא לר"מ שהוא ידו: (י"א) ריח
 טוב שאין לו פיקר כגון בגדים הנשמרים י"א שאין מנכרין על ריחם וסוף לחוש ולמטע מלהריו
 בהם אבל כלשהיו בחבוט בשמים ונקלם לר"מ לחבוט לגברי הכל אין לגרף עליו לפי שלא הונח זו
 בשמים כדי שיקלט הריח אל חוט: (י"ב) כרואה פרי חדש שמתחדש משנה לשנה או אפילו שרי
 שפטים בשנה ונהנה בגי'ולות מנכר שהחייט אפילו רואה ביד תבירו או על האילן ואם אינו נהנה
 בגי'ולות אינו מנכר עד שעת אכילה והטעם נהנו שלא לגרף בכל ענין עד שעת אכילה כ"י שלא
 לחלק בין-שנהנה בגי'ולות למי שלא נהנה * ויכרך החלה שהחייט ואח"כ בספ"ע או בספ"א והמנכר
 בשעת ריח לא הספיד לא נהנה בגי'ולות: (י"ג) אין לגרף עד שנגמר החלטם גידול הפרי ומ"מ אם
 בידו משהולאו הפירות שסם הראים לגרפה שיהא פ"ד שנתבאר פ"ו אין צריך לחזור ולגרף שהחייט
 אחר החלטם גידולם ואם לא בידו גרפים ראשונה או באכילה הראשונה יש לגרף על הראים השנים
 או על האכילה השניה בלא שם ומלכות: (י"ד) פרי שיש בו מינים כרבה מנכרם על כל הראים השנים
 שני מינים אלוים (שקורין גדליין ובראין) או הפוחים (כגון חסום בשכרות וחפוח שנפלי היער)
 או גודגדניות (כגון שקורין ויינקטיל וקארטין) ואפילו יש להם פסם אחד כגון אדומות ושחורות:
 (טו) אין מנכרין שהחייט אלא על דבר הניכר הישג שהוא חדש ואין עתה כיואל זו מן הישג לפיקר
 אין מנכרין אלא על פירות שאין יכולין להקיים משנה לשנה כשמינים חדש אין בעולם כיואל זו
 מן הישג ואף שיש מקומין אותם פ"ה תחבולות הם מעט מזער ואין חוששין להם אבל מיני ירקות
 ששמינים אותם בבורות ומתקיימים שם כל ימות השנה (שקורין רעפא"ד או בוריקע"ס) אין מנכרין
 עליהם בחדרם האיל ויש יסמם רבים וכיואל בהם ואף אם הוא לא אכל מהם כל ימות השנה הרי
 אחרים רבים אכלו מהם ואם החדש ניכר היסג בשעתו וגם במראיתו מנכרין עליו שהחייט כגון
 הריפות שטושין מדגן חדש שניכרם היסג שם חדשים במראית העין ובשפתם שהוא לשבח: (טז) ריח
 המתחדש משנה לשנה יש אומרים לגרף עליו שהחייט כמו על פרי מאכל ויש חולקין לכן יש לגרף
 בלא שם ומלכות:

פרק יב כל שמחת לוב הנאה לאדם משובת עולם הזה חייב לגרף עליה ואם אין עמו שותף
 בשנה מנכר שהחייט ואם יש עמו שותף בשנה מנכר הסוב והמפס: (יז) כיול נהנה
 בית חדש או קנה * או קנה בגדים חדשים אפילו ש לו בית ובגדים כיואל בהם צריך לגרף שהחייט
 וכן אם קנה וחר וקנה צריך לגרף על כל פסם ולא על חדשים בלגד אלא אפילו ישנים כל שסם
 חדשים לו שלא היו שם משלם אבל אם היו שם וממדם וחר וקפא איש מנכר עליהם * ואם
 קנה בגד להכבשתו זו פסם הוא ופסם בני ביתו מנכר הסוב והמפס כיואל ויש עמו שותף בשנה:
 (יח) ואם ניתן לו במתנה י"א שמנכר במקום שהחייט הסוב והמפס שהוא פסם לו ולמטען (שם)
 שמקבל עמי הוא פסם לטען שוכחו הקב"ל לעשות דרכו. * ואם המקבל עמיר שמה הטען שמקבל
 שמה שחננו) וי"מ ויש לחוש לדגריסם ולגרף שהחייט שיהא ברכה הראים והריסם ואינם נכנסים לדגריסם:
 קב

סדר ברכת הנהנין

[illegible]

לולב עם המזנים * ג' מיני לולב דהייט לולב ודקס ועברנה ידן קצורים ואגודים יחד ולא יהיה חוט או משיחה חוץ ביניהם ובשפת מעילה יהיה שדרת הלולב עד פניו ויחז' ג' הדסים **פי** בימינו וז' בשמאלו וז' בחמשה הדדס טוסה קלח לימין ושמ' כדי ערבות ח' לימין וז' לשמאל * **ומן** הדן ים לנכך על הלולב אחר החפלה קדם הסלל אלא לטי שמזאת מעלתו בסוכה הוא מזזה מן המזכר וז' אפשר לזאת מנחת הכנסת ממז' הכוחים לסיך בנזק קדם שיהפול בשורו בסוכה ינכך : דקח הלולב החלה לבדו בימיו וינכך וזח"כ יקח האחרון בשמאלו ובמקום סיום הלולב ודקס ועברנה יחבר האחרון עם הלולב ויענענע לששה קצוות ח"י מעטשים שכלל זד שיענענע יעשה ג' הולכות ח' סוכאות דהייט הולכה וסוכאה ג"ס ובכל הסוכאה יען סוף הלולב ומיניו והאחרון לחזה של חמם * וכשיענענע יזכר שלל יען ראש הלולב בסותל רק שיהיה חלל ביניהם : סדר הענענעים הראשון לדרום הסני לנמן בנ' למחרת הרביעי למעלה החמישי למטה ולא שיהפך ח"ו ראש הלולב למטה אלא שההולכה יחסי לזד מטה וסוכאה לזד מעלה הסך מלמעלה (וכן בכל הענענעים יהיה ראש הלולב לזד מעלה אלא שהולכה חסיה לאותו זד ממעטע) השני למערב : ובהלל יעשה ד"ס ח"י מעטשים דהייט ששם ח' כבודו לה' שבתחילה ואחר כחלל אלא ח' הושיעה נא * ואחר בסטלו אלא ח' הושיעה נא ואחר כבודו לבסוף : ואם בירך על הלולב אחר החפלה בב"ה לא יענענע כהלל אלא ג"ס דהייט כבודו חמס * וסוף ונאחז ס"א (כח"ט ברי"מ) :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על-נמילת לולב :

ביום ראשון מנכר :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שדחתנו ומקמנו והביענו לזמן תהו :

אלו ימים מנומרים בהם את הסלל ב' ימים וב' לילות ראשונים של פסח * ב' ימים דשטות * ס' ימים דסוטה * ח' ימים דהנוטה * ובנימים שאין נומרים את הסלל ים להוזה שש"ן לבדו ינכך בחמס ובסוף וסוקל יען אמן וזללו בברכתו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את-ההלל :

א הַלְלוּהָ | הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה :
ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם :
ג מִמְּזֶרֶח שֶׁמֶשׁ עַד-מְבֹאֵל מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה : **ד** רַם עַל-
כָּל-גּוֹיִם | יְהוָה עַל-הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : **ה** מִי בִיהוָה אֱלֹהֵינוּ
מִמְּבִיחַ לְשֶׁבֶת : **ו** הַמְשַׁפִּיל לְרֹאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ :
ז מְקִימֵי מַעַפָּר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיזִן : **ח** לְהוֹשִׁיבֵי
עַם-נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ : **ט** מוֹשִׁיבֵי | עֶקְרֵת תְּבִית
אֶם-הַבָּנִים שְׂמֹחָה הַלְלוּהָ :

א בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מִעַם לֵעָז:
 ב הָיְתָה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו:
 ג הֵם רָאָה וַיָּגִם תִּירֵדָן יִסֹּב לְאַחֹר: ד הָהָרִים רָקְדוּ
 כְּאֵילִים גִּבְעוֹת כְּבְּנֵי־צֹאן: ה מִחֲלֶה הֵם כִּי תָנוּס תִּירֵדָן
 תִּסֹּב לְאַחֹר: ו הָהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גִּבְעוֹת כְּבְּנֵי־
 צֹאן: ז מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חֹלִי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים יַעֲקֹב:
 ח תִּהְפְּכִי תַצּוּר אֲנִים־מִים חֲלָמִישׁ לִמְעִינו־מִים:

בראש חודש וחס"ט ספח דולג:

א לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לַשִּׁמְךָ תָּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדֶּךָ עַל־אֲמֻתְךָ:
 ב לְמַעַן יֹאמְרוּ תַנּוּגִים אֵיחָד־נָא אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאַל־תִּגְנוּ בַשָּׁמַיִם
 כֹּל אֲשֶׁר־תִּפְּץ עֲשֹׂה: ד עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם:
 ה פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: ו אָזְנוֹת לָהֶם וְלֹא
 יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחֹקוּ: ז יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשִׁיחוּ רַגְלֵיהֶם וְלֹא
 יִתְלַכּוּ לֹא־יִדְּעוּ בְּגִדוֹתָם: ח כְּמוֹתָם יִדְּעוּ עֲשִׂיתָם כֹּל אֲשֶׁר־בְּטֶמֶת
 בָּרָם: ט יִשְׂרָאֵל בְּטֶמֶת בִּיתְּךָ עֹרֶם וּמִגְנָם הוּא: י בֵּית אַחֲרָן
 בְּטֶמֶתוֹ בִּיתְּךָ עֹרֶם וּמִגְנָם הוּא: יא יִרְאִי יְהוָה בְּטֶמֶתוֹ בִּיתְּךָ עֹרֶם
 וּמִגְנָם הוּא: יב

יג יְהוָה זָכְרֵנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ אֶת־
 בֵּית אַחֲרָן: יד יִבְרַךְ יִרְאִי יְהוָה הַקְּטָנִים עִם־
 תַּנּוּלִים: יו יִסֹּב יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם:
 יז בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ: יח הַשָּׁמַיִם
 שְׁמִים לִיהוָה וְהָאֶרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם: יט לֹא־הַמָּתִים
 יִתְלַלְּתָה וְלֹא כִלְיֵי־יָדַי דוּמָה: כ וְאַנְתֵּנוּ גְבֻרָה יְהוָה
 מַעֲרַתָּה וְעַד־עוֹלָם הִלְלוּיָהּ:

בראש חודש וחס"ט ספח דולג:

א אֶתְּבַתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלִי תִתְּנֵנִי: ב כִּי־הִמָּה אֲזוּנִי
 לִי וּבִימִי אֶקְרָא: ג אֶפְפוּנִי תְּכַלִּימוֹת וּמִצְרֵי שְׁאוּל
 (ה) ספחים קד - (ב) ספח קד - (ג) ספח קד - (ד) ספח קד - (ה) ספח קד
 מִצְרֵי מִצְרַיִם

מִצְאוֹנִי צֶדֶק וְנֹן אִמְצָא : ד' וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא אֲנִי יְהוָה
מִלְמֶה נַפְשִׁי : ה' חֲנוּן יְהוָה וְצָדִיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם : ו' שֹׁמֵר פִּתְאוֹם
יְהוָה דַּלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : ז' שׁוֹבֵי נַפְשִׁי לְמִנְחֹתַי כִּי יְהוָה גָּמַל
עָלַי כִּי : ח' כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דְּמָעָה אֶת־רִגְלִי
מִדָּחִי : ט' אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת חַתִּים : י' תִּאֲמַנְתִּי כִּי
אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מֵאֵד : יא' אֲנִי אִמְרָתִי בְּחַפְזִי כִּלִּי־אָדָם כְּזָב : יב'

יג' כֹּה־אֲשִׁיב לִיהוָה כֹּל־תַּגְמוּלוֹתַי עָלַי : יד' בּוֹס־יִשְׁוּעוֹת
אֲשֶׁא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא : יו' גִּדְרִי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם
נִגְדֶה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ : יז' יִקַּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה
לְחִסְדָּיו : יח' אֲנִי יְהוָה בִּירָאֵנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן
אֲמִתְךָ פִּתְחֶת לְמוֹסְרִי : יט' לֵךְ אֲזַבַּח זִבְחַ תוֹדָה
וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא : כ' גִּדְרִי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדֶה־נָּא
לְכָל־עַמּוֹ : כא' בְּחִצְרוֹת | בֵּית יְהוָה בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּהָ :

א' הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחֻהוּ כָל־הָאֲמִים : ב' כִּי
נִבְרַע עָלֵינוּ ו' חֲסִדוֹ וְאַמֶּת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּהָ :
א' הוֹדוּ לִיהוָה בִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
ב' יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
ג' יֹאמְרוּ נָא בֵּית־אֶהֱרָן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
ד' יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
ה' מִן־הַמִּצֹּר קָרָאתִי יְהוָה עָנְנִי בְּמִרְחַב יָה : ו' יְהוָה לִי
לֹא אֶירָא מִה־עֲשֵׂה לִי אָדָם : ז' יְהוָה לִי בְּעוֹרֵי
וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי : ח' טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבְּטָח
בְּאָדָם : ט' טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבְּטָח בְּגִדִּיכִים :

כל

"הַיָּמִים הָאֵלֶּה" טַעַם וְהַחֲדִיק טַעַם סוּדִי .

וְהַחֲדִיק

(א) טַעַם קָו . (ב) טַעַם קָו .

כָּל־נֹחִים סִבְבֹּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם : יא סִבְבֹּנִי
 גַּם־סִבְבֹּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם : יב סִבְבֹּנִי כְּדָבָרִים
 דַּעֲכוּ כַּאֲשֶׁר קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם : יג דַּחֲה
 דַּחֲתִנִּי לִנְפֹל וַיהוָה עֲזָרָנִי : יד עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיהוָה־לִּי
 לִישׁוּעָה : טו קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צִדִּיקִים יָמִין
 יְהוָה עֲשֵׂה חֵיל : טז יָמִין יְהוָה רֹמְמָה יָמִין יְהוָה עֲשֵׂה
 חֵיל : יז לֹא־אֲמוֹת בִּירְאֻתָּה וְאִסְפָּר מַעֲשֵׂי־יָדָיָה : יח יִסְרֹנִי
 יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי : יט פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק
 אֲבֹאֲבָם אוֹדָה יְהוָה : כ זֶה־הַשָּׁעַר לַיהוָה צִדִּיקִים
 יִבְאוּ בוֹ : כא אוֹדָה כִּי עָנִיתָנִי וַיהוָה־לִּי לִישׁוּעָה אִחִיד :
 כב אֲכֵן מֵאִסֵּי הַבּוֹנִים הִתְּהָ לְרֹאשׁ פָּנָה אֵבֶן : כג מֵאֵת
 יְהוָה הִתְּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ סֵאת : כד זֶה
 הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ : לה :

כה אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא
 אֲנִי יְהוָה הַצִּלֵּתָה נָא : לו אֲנִי יְהוָה הַצִּלֵּתָה נָא :
 לו בָּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְהוָה בִּרְכֻנְכֶם מִבֵּית
 יְהוָה חַיִּד : לז אֵל יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרֹתֵנוּ
 בַּעֲבֹתֵינוּ עַד קִרְוַת הַמִּזְבֵּחַ אֵל : לח אֵלֵינוּ אֶתָּה וְאוֹדָה
 אֱלֹהֵינוּ אֲרוֹמְמָךְ אֵל : לט חֲדָד לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי
 לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ חַיִּד :

יחלִּלְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ צִדִּיקִים עוֹשֵׂי
 רָצוֹנָה וְכָל־עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרֵכוּ
 וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
 סִלְבֵנוּ : כי לך טוב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמְחָה נָא לְזִמְרָה : כי מַעֲוֹלָם וְעַד

עולם אמת אל: ברוך אמת יהוה מלך מהלל בפתשפות:

ש טבעין למד ברי"ח אחר סלל פסק זס:

ואברתם זמן בא בימים ויהוה ברוך את אברתם בכל:

ולמד ובריה ישמרני וחיני בן יד רצון מלפניך אלהים חיים ומלך שלם אשר ביד
נפש כל די אמן: כל זס יאמר ג"ס

ברי"ח ובי"ס ובחוס"מ קדים שלם ובחוס"מ חגי קדים ברי"ח ובי"ס ובחוס"מ למדים כאן שיר של זס
ובר"ח לומדים ברי"ח נפשי אחר שיר של יום ק"י ומזלי"ן ס"ת וקרא"ן ברי"ח וחוס"מ ד' גברי
קדים של ס"ת ואח"כ לומדים אשרי ונא לזיון ומכניסין ס"ת להיכל ואח"כ אומר בס"ן ח"ק ומחוללים
תפלת המוסף ומסירין בתפילין ברי"ח קודם הקדים * ובחוס"מ ג' גברי וקדים אשרי ונא לזיון קדים
שלם ומכניסין ס"ת להיכל ואח"כ לומדים בית שוקב:

מוסף לראש חדש

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אמת יהוה אלתינו ואלתי אבותינו אלתי אברתם אלתי יצחק ואלתי
יעקב האל הגדול הגבור והנורא * אל עזיזי צמל וחסדים מדינים
קנה נבל * וזכר חסדי אבות ומביא נואל לבני בניהם למשן שש פאברתו:

מלך עוזר ומשיע זמן: ברוך אמת יהוה כזן אברתם:

אמת גבור לעולם אדני מנה ממים אמת רב לדושיע:

בזח מוריד הטל: בידך משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלל מים ברחס מנה ממים ברחמים רבים סוקה נפלים ורפא חולים
ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישי עפר * מי כמות בעל גבורות
וכי דומה לך מלך מכות ומחנה ומצקים ישועה:

נאמן אמת להנחות ממים: ברוך אמת יהוה מנה הפתחים:

בחרת בס"ן לומדים זס:

ברוך יהוה לך יהוה אלתינו מלאכים המוני מעלה ועסקה ישראל
מבוצי משה יחד כלם קדשה לך יושלשו בכתוב על ידי
גביאף ומרא זה אל זה ואמר: קדוש * קדוש קדוש יהוה אבות
מלא כל הארץ בבוד: לעמיתם משבחים ואומרים: ברוך בבוד
יהוה ממקומו: וברברי קדשה כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם
אלתינו ציון לך ודך תללית:

אמת קדוש ושקד קדוש וקדושים בכליום ותללך מלה: ברוך אמת
יהוה האל הקדוש:

רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים לַעֲמֹה נָתַתָּ • זְמַן בִּפְרָה לְכָל
 תּוֹלְדוֹתֵם • בְּהוֹתֵם מִקְרִיבִים לַפָּנֶיךָ זְכוֹי
 רְצוֹן • וּשְׁעִירֵי חַטָּאוֹת לְכַפֵּר בַּעֲדָם • וּפְרוֹן לְכָל־
 יְהוָה וְתִשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא: מִזִּבְחַ חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן
 תִּכְיִן • וְעוֹלֹת רֹאשׁ חֲדָשׁ נִעְלָה עָלֶיךָ • וּשְׁעִירֵי עֹזִים
 נַעֲשֶׂה בְּרְצוֹן • וּבַעֲבֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח בְּלִנּוֹ •
 וּבִשְׂרֵירֵי דָוִד עֲבָדֶיךָ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירְךָ הָאֲמֹרִים לְפָנֶי
 מִזְבְּחֶךָ • אֲהַבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אֲבוֹת לְבָנִים
 תִּזְכּוֹר: וְהִבֵּאתֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה • וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׁמְחַת עוֹלָם וְשָׂם נַעֲשֶׂה לַפָּנֶיךָ אֶת־
 קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ תִּמְדִּים כְּסֻדָּרִים • וּמוֹסָפִים
 כְּהִלְכָתָם • וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם רֹאשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה • נַעֲשֶׂה
 וּנִקְרִיב לַפָּנֶיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ • כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ
 עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ מִפִּי
 כְּבוֹדֶךָ כְּאֹמֶר:

וּבְרֹאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּגִיר
 בָּקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד בְּבָשִׂים בְּגִיר־שָׁנָה
 שְׁבַעֲהָ תִּמְדִּם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרִינָם לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִינָם לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ •
 וַיֵּן בְּנִסְכּוֹ וּשְׁעִיר לְכַפֵּר • וּשְׁנֵי תִמְדִּים כְּהִלְכָתָם:
 וְאֶלְדֵּינוּ וְאֶלְדֵּי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֲדָשׁ
 הַזֶּה • לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה • לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה •
 לִישׁוּעָה וּלְנִחְמָה • לְפִרְנָסָה וּלְכִלְקָלָה • לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם • לְמַחֲלַת חֲמָא וּלְסִלִּיתָת עוֹן • כִּי־בַעֲמֹה

מוסף לראש חדש
 קבח
 ישראל בחרת מכל האמות. וחני ראשי חדשים
 להם קבעת: ברוך אתה יהוה מקדש ישראל
 וראשי חדשים:

רצה יהוה אלקינו בעמך ישראל. ולהפלתם שעה. והשב העבודה
 לזכיר ביתך ואשי ישראל והפלתם באהבה תקבל ברוצן והנה
 לרוצן תמיד עבודה ישראל עמך:
 ותחוונה עינינו בשיבה לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה המפזיר
 שביבתו לציון:

<p>מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלקינו ואלהי אבותינו אלהי כל ישר ויצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך גדול ותקדוש על שנתנו וקיימנו בנחמנו ותקיימנו ותאמץ וקיימנו להצרות קדשך ונשוב אליך לשמור תורתך ותשבות רצונך ותעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל המלאות:</p>	<p>מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלקינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור בנינו מגן ישענו אלהי הוא לזר ודור ודור זה תספר תהלתך על בנינו המסורים בך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפשה שבכדי יווס עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכדי עת ערב וקדש ותצדקים המצב פי לאכלו ברחמיך ותמדתם פי לאיכפו ברחמיך פי מעולם קיינו לך:</p>
---	--

בחסדך ועל המצבים:

ועל המצבים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות
 שעשית לאבותינו בנמים ההם בזמן הזה:

בימי מהרעו בדידונן בזה גדול חשמונאי ובניו בשעמדה מלכותן
 הרשעה על עמך ישראל להשיתם תורתך ולהעבירם מתוך רצונה
 ואמה ברחמיך נרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את דרכם בזה את
 דנים נקמה את נזקתם מידך גבורים ביד חלשים נרבים ביד מעטים
 וטמאים ביד מזהירים ורשעים ביד צדיקים חדים ביד עוסקי תורתך ולה
 עשית שם גדול וקדוש בעולמך ובעמך ישראל עשית תשועה גדולה
 ופרקן במיום הזה ואמר בך באו בנה לזכיר ביתך ופנו את ידכך
 וסגרו את מקדשך ותדליקו נרות בחדרות קדשך וקבעו שמעתי ימי
 הגנה אלו לתודות וחסדך לשמך הגדול:

מלגלם ורחמיך ותגשש שנה מלפני פסיד לעולם ועד:
 וכל

מוסף לראש חודש

וְכָל־יְהוּדִים יִזְכְּרוּ סֵלָה וְיִסְלְלוּ שְׁמָהּ תְּהוֹל לְעוֹלָם בִּי טוֹב הָאֵל
יִשְׁעָתָנוּ וְנִזְכְּנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שְׁמָה
לְךָ נָא הַהוֹדוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמִּשְׁלָשִׁית בְּתוֹרַת הַתְּרוּמָה
עַל־יְדֵי מִשְׁחָ עֲבָדְךָ הָאֲמוּנָה מִפִּי אֶהְיֶה וּבְגִיזוֹ בְּנִגְוִים עִם
קִדְשֶׁךָ בְּאִמּוֹר : יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁכְּנֶךָ : ^א יֵאָר יְהוָה וּפְגִיזוֹ אֱלֹהֵי וְיִתְגַּדֶּה : ^א
יֵשָׁא יְהוָה וּפְגִיזוֹ אֱלֹהֵי וְיֵשֶׁם לֵךְ שְׁלוֹם : ^א

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה הַיּוֹם מִן הַקֹּדֶר וְנִרְמָמִים עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
עֲמָךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלֵנוּ בְּאִמּוֹר בְּאִמּוֹר פְּגִיזָה כִּי בְּאִמּוֹר פְּגִיזָה נִתְּנָה
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאֶתְחַבֵּת הַסֵּד וְצִדְקָה וּבְרַכָּה וְנִרְמָמִים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעִנְיָה לְבָרְכָה אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁשְׁלֹשָׁה
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרְכָה אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

תְּהִי־לָרְצוֹן וְאֶבְרִיפִי וְהִגִּיזוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי : ^א ^א

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַדְעָ וְשִׁפְטֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם וְנַפְשֵׁי
בַּעֲפֹר לְכָל תוֹרָה פֶּתַח לְכִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּ נַפְשֵׁי וְכָל־
הַחוֹשְׁבִים עָלֶיךָ רָעָה מְרַחֵם הַפֶּר עֲצָתָם וְזִמְלָל מַחְשַׁבְתָּם : יְהִי כַמִּין לְפָנֶיךָ
רוֹחַ וּמִלֵּאָה יְהוָה רִחֵם : לִמְעַן יִתְלַצֵּן יְדִירֶיךָ וְיִשְׁעֶיךָ יִמְיָנֶיךָ וְעַנְגִּי : עֲשֵׂה
לִמְעַן שְׁמָךְ עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיָנֶיךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תִּרְשַׁתָּהּ :
יְהִי־לָרְצוֹן וְאֶבְרִיפִי וְהִגִּיזוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי : עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִדְבָרֶיךָ וְהָאֱלֹהִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁינָה פֶתַח הַסִּבְבִּישׁ בְּתוֹרָתְךָ בְּקִיטָה
וְסוֹ מִלְּקָט בְּתוֹרָתְךָ :

מוסף לשבת וראש חודש

אֲדֹנָי שְׁפָטֵי הַמִּפְתָּח וְפִי יִגִּיד הַתְּהִלָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרְתָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַתְּהוֹל הַגִּבּוֹר וְנִצְוָא אֵל עֲלִיזִים וְטוֹבֵל הַסִּדִּים
טוֹבִים קִנְיָה הַכֹּל וְחוֹסֵר הַסִּדִּים אֲבוֹת וּמִבְּיֵא טוֹבֵל לְכִי בְּנִיגִים לִמְעַן
שְׁמֵךְ בְּאֶתְחַבֵּת :

מִלְּךָ עוֹדֵר וּמִשְׁעָה וּמִגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִגֵּן אֲבֹרְתָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַדְעָה מַחֲסִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

מִי מוֹרִיד הַקָּשׁ : מִי מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

מְבַלְכֵל

קב"ש

מוסף לשבת וראש חדש

מְבַלְבֵּל תַּיִם בְּחֶסֶד מִחַיָּה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים וּמְחַיֵּה אֲסוּרִים וּבָקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁעֵי עַפְרָיִם בְּמִן
בְּעַל גְּבוּרוֹת וְכִי דוֹמָה לָךְ מִלֶּךְ מִמִּית וּמַתֵּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמָר אֶתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מְבַרְכֵה הַמַּתִּים :

וְחִזְקֵנוּ כְּכֹחַ אֱמוּנָתוֹ : וְזוֹ

בְּרַךְ יְהִנֵּנוּ לָךְ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמּוֹנִי מַעַלְה וְעֵמֶה יִשְׂרָאֵל
קְבוּצֵי מִמֶּה יְחִיד בָּלֵם קִדְשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁ בְּכַתוּב עַל־יְדֵי
נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל יְיָ וְאָמַר : קִדְשׁ וְקִדְשׁ יְיָהּ צְבָאוֹת
מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹד : כְּבוֹד מְלֵא עוֹלָם מִשְׁתַּחֲוִי שׁוֹאֲלִים וְזֶה
לָזֶה אֵיךְ מִקּוֹם כְּבוֹד לְהַעֲרִיצוֹ לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים :
בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָהּ מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לַעֲמֹ
הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עָרֵב וְבִכָּר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שְׂמֵעַ
אוֹמְרִים : שְׂמֵעַ יִשְׂרָאֵל יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ יְיָהּ אֶחָד : הוּא אֱלֹהֵינוּ
הוּא אֱבִינוּ הוּא מְלֻכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ
שְׁנִית בְּקִרְבֵּנוּ וְשְׂמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי בְּלִחֵי לֵאמֹר הֵן נֶאֱלָמִי
אַתְּכֶם אַחֲרִית בְּבְרָאשִׁית לְהַיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָהּ
אֱלֹהֵיכֶם : וּבְדַבְּרֵי קִדְשָׁה כְּתוּב לֵאמֹר : יִמְלֹךְ יְיָהּ וְלְעוֹלָם
אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לֹדֶד וְדֹד תִּלְלוּהָ :

אַתָּה קִדְשׁ וְשִׁמְךָ קִדְשׁ וְקִדְשִׁים בְּכָל־יוֹם יִתְלַלֶּךְ סֶלָה : בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָהּ הָאֵל הַקִּדְשׁ :

אַתָּה יִצְרֵת עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם • בְּלִית מְלֵאכְתְּךָ בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי • אֶהְבֵּת אוֹתְנוּ וְרַצִּית בָּנוּ • וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ
מִלְכְּנוּ לְעִבּוֹדְתְּךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקִּדְשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתוֹ
וְתַתְּנֵנוּ לְיְיָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה • שְׁבָחוֹת לְמַנוּחָה •
וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לְכַפָּרָה • וְלִפִּי שְׁחִמָּאנוּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ • חֲרָבָה עֵרְנוּ • וְשָׁמָּם בֵּית מִקְדָּשְׁנוּ • וְגִלָּה
יָקָרְנוּ • וְנִמְלַל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ • וְאֵין אֲנוּ יְכוֹלִים

לְשַׁבֵּחַ

וְזוֹ

מוסף לשבת וראש חדש

לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו • מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְחָה
בְּמִקְדָּשֶׁךָ : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ • וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹרֵנוּ
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ • אֶת־קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ • תְּמִידִים
בְּסֻדְרָם • וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם : וְאֶת־מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה • יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה • נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה • בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךָ • כְּמוֹ שֶׁשִּׁכַּחְתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרְתֶךָ • עַל יְדֵי מִשְׁחַ עֲבָרֶךָ • מִפִּי כְבוֹדֶךָ בְּאָמֹר :
וּכְיוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁנֶּגְדֵי־כַבָּשִׁים בְּגִי־שֶׁנָּה תְּמִימִים וְשֵׁנִי עֲשׂוּנִים סֵלַת
מַעֲרָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֵלַת שַׁבָּת בְּשִׁפְתָּהּ עַל־עֵלַת
תְּהִלָּתֶךָ וְנִסְכָּה :

וּבְרֹאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרְבוּ עֲלֶיהָ לַיהוָה פָּרִים בָּנִי
בָּקָר שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּגִי־שֶׁנָּה
שִׁבְעָה תְּמִימִים : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר • שְׁלֹשָׁה
עֲשׂוּנִים לֶפָר • וְשְׁנֵי עֲשׂוּנִים לְאַיִל • וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶדֶשׁ •
וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ • וְשִׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם :
יִתְּלֶמְדוּ בְּמִלְכוּתֶךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג עִם מִקְדָּשִׁי שְׂבִיעִי • בָּלֵם
יִשְׁפְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ כְּמוֹכָה וּבְשִׁבְעִי רִצְיָתָם וְקִדְשָׁתָם • תְּמִידָת
יָמִים אוֹתוֹ קִרְאָתָם • וְכָר לַמַּעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנוּחָתֵנוּ וְחֹדֶשׁ
עָלֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה • אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
לְמִזְבֵּחַ וְלַבֵּרְכָה • לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמִיחָה • לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה •
לְפָרְנִסָּה וְלִכְלִילָה • לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם • לְמַחֲלֵלַת
חַטָּא וְלִסְלִיתַת עֶזְרָא • קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְתֵן חֵלְקֵנוּ

בְּתוֹרְתֶךָ

וְהַיָּד

(א) בְּתוֹרַת כֹּהֵן

בְּתוֹרַתָּהּ • שֶׁבַעֲנֵינוּ מִפְּנֵיכָהּ וְשִׁלְמָהּ נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתָהּ •
וְיִטְהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת • יִתְחַדְּשׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שִׁבְתָּ קִדְשֶׁךָ וְיִגְוִה־רִבּוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל
מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּחֵרְתָּ מִכָּל־הָאֻמּוֹת
וְשִׁבְתָּ קִדְשֶׁךָ לָהֶם הוֹדַעְתָּ וְחַפְּנוּ רֵאשֵׁי תְּדָשִׁים לָהֶם
קִבְּעֵתָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקְדָּשׁ הַשִּׁבְתָּ וַיִּשְׂרָאֵל
וְרֵאשֵׁי תְּדָשִׁים :

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעִמְּךָ יִשְׂרָאֵל • וְלִחְפֹּלָתָם שְׁעָה • וְהַשֵּׁב הַעֲבֹדָה
לְדָבִיד בֵּיתָהּ וְאִשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרִצּוֹן וְחַפְּנוּ
לְרִצּוֹן תִּסְמִיד עֲבֹדָת יִשְׂרָאֵל עִמְּךָ :
וְתִתְחַוֶּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרִבְרִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּחַיֶּה הַמְּתִיר
שְׁבִיגְתוּ לְצִיּוֹן :

מודים דרבנן

מִדִּים אֲנֵינוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־דָּשׁ
יוֹצֵר יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שְׁתִּיבָתְךָ
וְקִיּוּמְךָ בְּתוֹמָתְךָ וְתִקְיָתְךָ וְהַמְּסֻרָה לְיִשְׂרָאֵל
לְסִדְרֹת קִדְשֶׁךָ וְשׁוֹב אֵלֶיךָ לְשִׁמּוֹר וְתִקְוָה
וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם עַל
שְׂאֵט מִדִּים לָךְ • בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּחַיֶּה הַמְּתִיר :
מִדִּים אֲנֵינוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־דָּשׁ
יוֹצֵר יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שְׁתִּיבָתְךָ
וְקִיּוּמְךָ בְּתוֹמָתְךָ וְתִקְיָתְךָ וְהַמְּסֻרָה לְיִשְׂרָאֵל
לְסִדְרֹת קִדְשֶׁךָ וְשׁוֹב אֵלֶיךָ לְשִׁמּוֹר וְתִקְוָה
וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם עַל
שְׂאֵט מִדִּים לָךְ • בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּחַיֶּה הַמְּתִיר :
בְּרִיבָה וְהַמְּסֻרָה כִּי לֹא־יִסְתַּחֲבֶהּ בִּי מֵעוֹלָם קָנִינוּ לָךְ :

בסבת מוסף ועל תפילות :

וְעַל הַמְּסֻרָה וְעַל הַתְּפִלָּה וְעַל הַתְּפִלָּה וְעַל הַתְּפִלָּה
שְׁעֵשִׁית לְאַבְרָהָם בְּיָמֵינוּ הַזֶּה בְּזִמְנֵנוּ :

בְּיָמֵינוּ מִתְחַדְּשׁ בְּרִיבָה בְּזִמְנֵנוּ הַזֶּה בְּזִמְנֵנוּ
הַזֶּה שְׁעֵשִׁית לְאַבְרָהָם הַזֶּה בְּזִמְנֵנוּ
וְאֵתָהּ בְּרִיבָה בְּזִמְנֵנוּ הַזֶּה בְּזִמְנֵנוּ
דִּינָם לְקַבֵּל אֶת־הַמְּסֻרָה מִפְּנֵי
וּמִכֻּמֵּי בְּזִמְנֵנוּ הַזֶּה בְּזִמְנֵנוּ
עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלִעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ הַשְׁמֹעַ הַגָּדוֹל

והרבה

הרבה

מוסקה לשבת וראש חדש

וּפְקָדוֹן בְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחֵר כִּי בָּא בְּגִיָּה לְכַבֵּד בִּיתָהּ וּפָנָה אֶת־הַיְּבִלָּה
וְנִסְתָּרוֹ אֶת־מִקְדָּשָׁהּ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּמִצְוֹת קִדְשָׁהּ וְנִקְבְּעוּ שְׁמִינַת יוֹם
הַבָּקָה אֵלֶּה לְהוֹדוֹת וְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל :

מַלְבָּלִם יְהַבֵּר וְהַחֲרוֹמִים וְהַנְּשִׂא שְׂמֵךְ מַלְבְּנוּ הַמִּיד לְעוֹלָם וְעַד :
וְכָל־הַחַיִּים יוֹדִיָּה סֵלָה וְהַלֵּל שְׂמֵךְ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם בִּי טוֹב הָאֵל
יִשְׁעֵנָהּ וְעִנְיָנָהּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׂמֵךְ
יְיָ נָא הַוֹדוֹת :

לִשְׁ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְרָה הַמִּשְׁלֵשֶׁת בְּתוֹרַה הַבְּרוּכָה
עַל־יְדֵי מִשְׁה עֲבָדָה הַאֲמוּנָה מִפִּי אֲחֵרָן וּבְנָיו כְּהֹנִים עַם
קִדְשָׁהּ בְּאִמּוֹר : וְכִבְרָה יְהוָה וְיִשְׁעָהּ : יי אֵל יְהוָה וְפָנָה אֱלֹהֵי וְהַלֵּל : יי
יֵשׁא יְהוָה וְפָנָה אֱלֹהֵי וְיֵשׁא לְךָ יֵשׁא : יי

שִׁים שְׁלֹם טוֹבָה וְכִבְרָה חַיִּים הֵן וְהַסֵּד וְהַחֲמוּס עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
עֲמָה בְּרַבְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאִמּוֹר בְּאִמּוֹר כִּי בְּאִמּוֹר פִּגְיָה נִתְּסָה
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹכַח חַיִּים וְאַחֲבַת הַסֵּד וְכִבְרָה וְכִבְרָה וְהַחֲמוּס וְחַיִּים
לְשֹׁלִם וְטוֹב בְּעִיגָה לְכָבֶה אֶת־עֲמָה יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵצ וּבְכָל־שֵׁשׁ בְּשָׁלוֹמָה :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמִּבְרָה אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם :

יְהוָה לְדָצוֹן וְאַבְרָם וְהַגִּיֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְנִגְאָלִי : יי
אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְע וְשִׁשְׁמִי מִדְּבַר מַרְכָּה וְלִמְקַלְלִי נִפְשִׁי תִדּוּם וְנִפְשִׁי
בְּעֹפֶר לְכָל תְּהוָה פֶּחַח לְכִי בְּתוֹרָתָהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ תִּדְרֹךְ נִפְשִׁי וְכָל־
חַיִּים שְׂבִיבִים עַל־רַעַה מִכְרָה הַפֶּר עֲצוּרָם וְנִקְלָל מִחֲשָׁבָתָם : יְהוָה כְּמִלֵּן לְפָנֶיךָ
חַיִּים וְכָל־אֵלֶּה יְהוָה דָּחָה : לְמַעַן יִהְיֶה צִדִּיק וְיִשְׁעָהּ יִמְנֶה וְעַגְגִּי : עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׂמֵךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנֶה עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתָה עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתָהּ
יְהוָה לְדָצוֹן וְאַבְרָם וְהַגִּיֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְנִגְאָלִי : עֲשֵׂה שְׁלֹם
בְּמִחוּס הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלֹם עֲלֵינוּ מֵלֵךְ כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמּוֹר אֲמֵן : יי וְיִשְׁ וְיִי

סדר עירוב תבשילין

מִבְּרַח חַיִּים כִּי וְכִיֹּם ו' אֵל כִּיֹּם ו' וְכִיֹּם יִקַּח כְּעֶרֶב יוֹ"ט הַסֵּת מִסֵּבָה תִּסְבֵּל מִשְׁכּוֹן טוֹב
עוֹן כֶּסֶר אֵל דָּג וְיִמֵּן כִּיד אֲחֵר לִטְוֹת כֵּל יִדוּ לְכָל הַקֵּסֶל וְלֹאֲמֵר :

אֲנִי מִסְבֵּה לְכָל מִי שְׂרוּצָה לִטְוֹת הַמִּסְבֵּךְ עַל עִירוּב חו :

וְיִי עֲשֵׂה טוֹב כִּידוּ וְהַגִּיֹן טוֹב וְהַמִּסְבֵּךְ מִבְּרַח :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵלֵךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עִירוּב :

בְּרִין יְהִי שְׂרָא לָנוּ לְאִפְנוֹי וְלִבְשׁוֹלִי וְלִאֲמִטְמוֹנִי וְלִאֲדִלְוִי

שְׂרָא

קלא

עירוב תבשילין

שָׂרָא וְלֵתְקָנָא וְלִמְעַבְד כְּלִי צִרְכָּנָא מִיּוֹמָא מָבֵא לְשִׁבְתָּא לָנָא
וְלִכְלִי יִשְׂרָאֵל תְּדָרִים בְּעִיר הַזֹּאת :

עירובי חצרות

נִהְיָ לְקַדֵּשׁ קָמַח מִכֵּל בֵּית וְכֵן כַּעֲשֵׂם וְשִׁטִּין מֵאֵל אַחַת שְׁלִישֵׁי וּמַעֲרִיבִין כֵּן לְכָל שְׁנֵי חֲצוֹת הַשָּׁמַשׁ
וְטוֹהֲגִין שְׁהֵמָּה טוֹחֵן הַמֶּלֶךְ בֵּיד אֶחָד שְׂחֹסֵם בְּשִׁבִּיל כָּל הַקֶּהֱל וּבְשֹׂאֵל מוֹסֵס לְרִיד לִזְכוֹת לְכָל
כִּי הַחֹדֶר אִם הַמְּבִי וְלִכָּל מִי שִׁחֲסֹף עֲלֵיהֶם וְלֹא יִשְׁאֹר עֲלֵהּ כַּעֲשֵׂם אִלֵּי כִי כִי בָחִים בְּחֹדֶר בְּהִלָּל
שִׁיחֲסֹר עֲלֵי עִירֻב זֶה לְפִלְמֵל וְלִהְיֵאֵל הַעִירֻב מִזֶּה לֹא :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עִירֻב :

בְּרִין יְהִי שָׂרָא לָנָא לְאַפִּיקוֹ וְלַעֲיּוֹלֵי וְלִמְלִטוֹלֵי מִבֵּית לְבֵית
וּמִחֲצֵר לְחֲצֵר וּמִבֵּית לְחֲצֵר וּמִחֲצֵר לְבֵית וּמִרְשׁוֹת לְרִשְׁוֹת
בֵּין בְּשִׁפְתָּא זוּ וּבֵין בְּשִׁפְתָּא שְׁבִתוֹת הַשָּׁנָה לָנוּ וְלִכְלִי תְּדָרִים
בְּשִׁכּוּנָה (כ"ט) בְּעִיר הַזֹּאת :

עירובי תחומין

יֵיתָ מִזֶּן שְׁנֵי סְטוּדוֹת מַעֲרֵב יָצִים אִם מַעֲרֵב שֶׁנֶּה אִם לִפְתֹּן כַּד לִטְמֵל כִּי שְׂדֵי שְׁנֵי חֲצוֹת וְקִטָּה
שְׁנֵיהֶם כְּאֵלֶּם שֶׁם בֵּיתוֹ וְיִטְלֵל לְהֵלֵךְ מִשָּׁם אֶלְפִים אַחַת לְכָל רוֹחַ שִׁדְלָה וְהַעִירֻב יֵהִי כְּחוֹךְ אֶלְפִים
מִבֵּית וּבִרְדֵּךְ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עִירֻב :

בְּרִין יְהִי שָׂרָא לָנָא לִילֵךְ מִמְּקוֹם זֶה אֶלְפִים אַחַת לְכָל־רוֹחַ :
וְאִם מַעֲרֵב לְרֵכִס יֵאֵמֶר וְלִפְתֹּן אִם לְכָל מְקוֹם סְלִיחַ וְאִין מַעֲרֵבִין עִירֻבֵי תְּחוּמִין אִלֵּל לְדַפֵּן עֲלֵה
בְּרִיד לְהוֹדִיעַם קִדָּם חֲסִידָה שֶׁהֵיטָּע עִירֻבוֹ בְּשִׁבְלֵם :

תפלת שלש רגלים

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמֵל חֲסִדִּים מוֹכִימִים •
קִנְיָה הַבֵּל • חוֹכֵם חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמִבְּרִיא נוֹמֵל לְכָל בְּרִית לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְרָהּ :
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּבָצֵן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנָּא אַבְרָהָם :

בְּחוֹסֵף שֶׁל יוֹ"ט הַרְאָנוּ שֶׁל סֵפֶר מַחֲלִיט לְמַד מוֹרִיד הַסֵּל וּבְחוֹסֵף שֶׁ"ס מַחֲלִיט לְמַד מִשֵּׁן שֶׁכֵּן הַחֹם
וּמַעֲרִיד כִּנְשָׁם אִין כְּבוֹד רַשָּׁאִין לְהַחֲלִיל פֶּה שִׁישְׁמוֹ מִשֵּׁן הַסֵּף וְטוֹהֲגִין שְׁהֵמָּה מַעֲרִיב קוֹדֵם חֲסִידָה
לְפִיכָּךְ לֹא דִי כְּסִיכְרִי מִשֵּׁן הַרוֹחַ לְכַד אִלֵּל יֵאֵמֶר יוֹ"ט מוֹרִיד כִּנְשָׁם :

תפלת שלש רגלים

אמנה גבור לעולם אדני מנחה מהים אמנה רב להושיע :

בזר מזריר הכול : ביהודי משיב הרוח ומזריר הגשם :

מכלכל חיים בחרסר מנחה מהים ברחמים רבים סומך גופלים ורופא חולים ומזריר אסורים ומקדם אמונתו לישגי עפר * מי קמה בעל גבורות

ומי דומה לה מלך במית ומנחה ומצמיח ישועה :

תאמן אמנה להחיות מתים : ברוך אמנה ידנה מנחה המחים :

נחזרת סוף לומדים בקרישך :

נקדישך ונעריצך בגשם ש ה סוד שרפי קדש המשלשים לה

קדשה בכתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר *

קדוש | קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבוד : אז

בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמית

השרפים לעמיתם משבחים ואומרים * ברוך כבוד יהוה ממקומו :

ממקנה מלכנו תופיע ותמלך עלינו כי מתבים אנחנו לה מתי

תמלך בציון בקרוב ביימינו לעולם ועד : תשכון תתגדל ותתקדש

בתוך יושלם עירך לדור ודור וגלגל נצחים : ונעינו תראינה

מלכותך בדרך האמור בשירי ענה על ידי דוד משיח צדקה :

ימלך יהוה לעולם אלהינו ציון לדור דור תגלויה :

אמנה קדוש ושך קדוש וקדושים בכליום יתלך סלה : ברוך אמנה

יהוה האל הקדוש :

אמנה במרתנו מכל העמים * אהבת אותנו ורציית

בנו * ורוממתנו מכל השונות וקדשתנו

במצותיה * וקדבתנו מלכנו לעבודתך ושמה הגדול

ותקדוש עלינו קראת :

סחל יום במלך סבת לומדים כל ותודיעם

ותודיענו יהוה אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו

לעשות חקי רצונה * ותתן לנו יהוה

אלהינו משפטים ישרים * ותורות אמת * חקים

ומצות

תפלת שלש רגלים
קלב
וּמִצּוֹת טוֹבִים • וּתְנַחֲלֵנוּ זְמַנֵּי שִׁשּׁוֹן • וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ •
וְחֲנִי נִרְבֶּה • וְהוֹרִישֵׁנוּ קִדְשָׁת שַׁבָּת • וְכְבוֹד מוֹעֵד •
וְחֲנִינָת הַרְגֵל • וְתַבְדֵּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל •
בֵּין אֹרֶךְ יָמִים בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים • בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשִׁשָּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה • בֵּין קִדְשָׁת שַׁבָּת לְקִדְשָׁת יוֹם
טוֹב הַבְּדִלָּה • וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מוֹשְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
קִדְשָׁת • הַבְּדִלָּה וְקִדְשָׁת אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָהּ •
וְתִתֵּן־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבוּתוֹת לַמַּעֲוָה א) מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה תְּנִים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן (אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה א) אֶת־יוֹם

בשמיני	בשבת	בשבועות	בפסח
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת
הזה	הזה	הזה	החג הזה

וְאֶת־יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן
חֲרוּתֵנוּ | מִתֵּן תּוֹרָתֵנוּ | שְׁמִתָּתֵנוּ | שְׁמִתָּתֵנוּ

(בַּשַּׁבָּת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם •
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא • וְיַגִּיעַ וְיַרְאֶה וְיַרְצֶה • וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד
וְיִזְכֹּר וְיִקְרָא וְיַפְקֹדֵנוּ • וְיַחְזֹן אֲבוֹתֵנוּ • וְיַחְזֹן מַלְאָכָיו בְּיָדֵינוּ
עֲבָדָה • וְיַחְזֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשׁ • וְיַחְזֹן כְּלֵמֶכֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְפָלִיטָה לְטוֹבָה • לְחַן וְלִחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם • בְּיוֹם
(בַּשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת הַזֶּה וּבְיוֹם)

בפסח	בשבועות	בשבת	בשמיני
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת
הזה	הזה	הזה	החג הזה

הַזֶּה • בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה • וְיַחְזֹן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה •
וּפְקֻדָּה בּוֹ לְכִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים • וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַסֵּם
וְחֲנִי נִרְבֶּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֲגִינוּ • כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה •
וְהַשְׁאֵאנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ • לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם • לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשּׁוֹן • בְּאִשְׁרֵי

תפלת שלש רגלים

רצית ואמרת לברכנו: (שמע) אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
במצותנו: קדשנו במצותיה ותן חלקנו בתורתה
שבענו משובה ושמחת נפשנו בישועתה וטהר
לבנו לעבדה באמת ותגדלנו יהוה אלהינו באהבה
וטרענו בשמחה ובששון שבת ומועדי קדשה וישמחו
בה כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יהוה
מקדש השבת וישראל והזמנים:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה ותשוב העבודה
לדבר ביה ואשי ישראל ותפלתם באהבה תמגל ברצון ותתן
לרצון סמך עבודת ישראל עמך:
ותתחננה עינינו בשוה לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה המפדיו
שבינו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאמרת הוא יהוה אלהינו
ואלתי אבותינו אלהי כל בשר
יוצרת יוצר בראשית ברכות והודאות
לשם הגדול ותקדוש על שהציתנו
ונקמתנו בנתיבותי ותקנינו ותאסוף גליותינו
למצות קדשה ונשוב אליך לשמור מצותך
ולעשות רצונך ולעבדה בלבב שלם על
שאט מודים לך ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאמרת הוא יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חינו כגן ישענו
אמה הוא לדור ודור גולה דה
תספר תהלה על חינו המסורים
בעדה ועל נשמותינו הפקודות לך
ועל נפיה שפבליוס עמנו ועל
גפלאותיה וטובותיה שפבלעת ערב

ובקר וצדקנים הטוב כי לאכל
תמנה ותמנחם כי לאיתנו חסדך כי מעולם קונו לך:
ועל כלם יתפנה ויתרומם ויתעשאו שמך מלכנו המיד לעולם ועד:
ונכלי נשים יודה סלה ויהלל שמך הגדול לעולם כי טוב האל
ישענו ונזכרנו סלה האל הטוב: ברוך אתה יהוה הטוב שמך
ולך נאה להודות:

לשם אלהינו ואלתי אבותינו פרקנו בברכה המושלשת פתחה הכתובה
על ידי משה עבדה האמנה מפי אהרן ובניו פתנים עם
קדושה באמור: ברכה יהוה וישמחה: אמר יהוה פניו אליה וירגנה: אמר
ישא יהוה פניו אליה וישם לה שלום: אמר

קנו

תפלת שלש רגלים

שנים שלום טובה וברכה חיים מן תשד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך ברכנו אבינו בלשון ברכה באור פניה כי באור פניה נחם
לנו ידעה אלהינו תורת חיים ואהבת הסוד וצדקה וברכה ורחמים וחסים
ולשונם טוב בעיניה לכה את עמך ישראל בכל צד ובכל שעה בשלום וחס
ברוך אתה ידעה הברכה את עצמו ישראל בשלום :

ידוע לרצון אברהם יצחק ויעקב לבי לפניך ידעה צדי וגאלי : ס' ע"ב
אלהי נצור לשוני מרע ושמתי מנערי ברכה ולקחתי נפשי תדום ונפשי
בגפר לכל הדינה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל
תחושבים עלי רעה כהרה הפך עצתם ומהלך מחשבתם : יהוה פתח לפני
רוח וכלאך ידעה ידעה : למען יתקדש ידך וישיגה ימנה ויעני : עשה
למען שמך עשה למען וימנה עשה למען תורתך עשה למען קדשתיך
ידוע לרצון אברהם יצחק ויעקב לפניך ידעה צדי וגאלי : עשה שלום
במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואברו אמן : י"ח יחן וכו'
(בשם רבים שחל נחל יאמר י"ח מזה רכס"ע נדפס לפני בחסות שנת כהנא פ"ח)

הזכרת נשמות

יחבור אלהים נשמת אבא מורי (פלוני בר פלוני) שהלך לעולמו
בעבור שכלי נדר אתן צדקה בעדה בשכר זה תהא נפשה
צדורה בצדור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב
שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שגגן עין
ונאמר אמן :

יחבור אלהים נשמת אמי מורתי (פלונית בת פלוני) שהלכה לעולמה
בעבור שכלי נדר אתן צדקה בעדה בשכר זה תהא נפשה
צדורה בצדור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה
רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שגגן עין ונאמר אמן :

מוסף לשלש רגלים

אדני שפתי תפסה ופי גיד תהלתך :

ברוך אתה ידעה ואלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים
טובים קנה הכל וחסד סודי אבות ומביא טעם לבני בניהם למען

מלך

שמו באהבה :

יחן

מוקף לשלש רגלים

מלך עזר ומושיע וגן: ברוך אתה יהוה מן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מנחה מהים אתה רב להושיע:

מן מזרד תפול: ביה משיב רוח ומיריד הגשם:

מכלכל חיים בחד מנחה מתים ברחמים רבים סוכה נופלים ורופא

חולים ומחיר אסורים ומקם אבותינו לישי עפר: מי בטה

בעל גבורות ומי דומה לך בלך מכות ונחית ומצמיח ישועה:

וגאון אתה לתחיות מתים: ברוך אתה יהוה מנחה המתים:

נחמה ס"ז אומרים קדושת כתר:

כתר יתנו קד יהוה אלהינו מלאכים המוני מעדה ועמך ישראל

מבוצי מטה יחד כלם קדשה לך ישלשו בכתוב על ידי

גביאך וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש יהוה צבאות

מלא בלהאריך כבודו: כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה

לזה איה מקום כבודו להעריצו לעמיתם משפחים ואומרים:

ברוך כבוד יהוה מקומו: מקומו הוא יפן ברחמיו לעמו

המיתרים שמו ערב ובקר בכליום תמיד פעמים באהבה שמע

אומרים: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: הוא אלהינו

הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא יושיענו ויגאלנו

שנית בקרוב וישמיענו ברחמיו לעיני בלתי לאמר הן גאלתי

אתכם אחתית בבראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה

אלהיכם: ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם

אלהינו ציון לדר ודר הללויה:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכליום יהללוך סלה: ברוך אתה

יהוה האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים: אהבת אותנו ורצית

בנו: ורוממתנו מכל השונות וקדשתנו

במצותיך: וקדבתנו מלכנו לעבודתך ושמה הגדול

תקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו ידך אלהינו באהבה (שבחות למעודה) מועדים

קלד מוסף לשלש רגלים
לשמחה חגים וזמנים לששון (את יום השבת הזה) את יום

בפסח	בשבועות	בסוכות	בשמע
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמעני עצרת
הזה	הזה	הזה	החג הזה

ואת יום טוב (כתוס' ואת יום) מקרא קדש הזה זמן
חרותנו | מתן תורתנו | שמחתנו | שמחתנו
(נשנה באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

ומפני חטאינו גלינו מארצנו * ונתרחקנו מעל
אדמתנו. ואין אנו יכולים לעלות ולראות
אלה שנתחזות לפנינו ולעשות חובותינו בבית בחירתה *
בבית הגדול והקדוש * שנקרא שמה עליו * מפני היר
שנשתלחה במקדשה : יחי רצון מלפניה יהיה אלהינו
ואלהי אבותינו * מלך רחמן שתשוב ותרם עלינו
ועל מקדשה ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל
כבודו * אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד מלכותך
עלינו מהרה * והופע והנשא עלינו לעיני כל יחי וקרב
פוזרינו מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירבתי ארץ
והביאנו לציון עירך ברנה * ולירושלם בית מקדשה
בשמחת עולם * ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידים בסדרם ומוספם בהלכתם :
ואת מוסף יום (נשנה) ואת מוספי יום השבת הזה יום

בפסח	בשבועות	בסוכות	בשמע
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמעני עצרת
הזה	הזה	הזה	החג הזה

נעשה ונקריב לפניך באהבה * במצות רצונה * כמו
שכתבה

לשליש רגלים

שְׁתַּבַּחְתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ • עַל יְדֵי מִשְׁחַ עֲבֹדְךָ • מִפִּי
כְּבוֹדְךָ בְּאִמּוּר :

^{השנה} וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כִבְשִׁים בְּגִי-שָׁנָה תְּמִימִים וְשְׁנֵי עֹשְׂרִים סֶלֶח
מִנְּחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְבּוּ : עֹלֹת שִׁפְתָּ בְּשִׁפְתוֹ עַל-עֹלֹת
הַמִּזְבֵּחַ וְנִסְבָּה :

^{השנה} וּבְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פָּסַח לַיהוָה : וּבְחֹמֶשֶׁת
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֲגֵי שְׁבָעַת יָמִים מִצּוֹת יֵאָבֵל : בְּיוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא-קֹדֶשׁ כְּלִי-מִלְּאָכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

^{בשנה} בַּיּוֹם הַזֶּה סֶל פֶּסַח וְכֹסֵי יָמִים אֲחֵרִים סֶל פֶּסַח מִתְחִלִּין וְסִקְרַתָּם וְסִ :

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּגִי-בָקָר שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה
כִּבְשִׁים בְּגִי שָׁנָה תְּמִימִם יְהִיו לָכֶם :

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם בְּמִזְבֵּחַ • שְׁלֹשָׁה עֹשְׂרִים לָפָר • וְשְׁנֵי עֹשְׂרִים לְאַיִל •
וְעֶזְרוֹן לִכְבֹּשׂ • וְיֵין בְּנִסְבּוֹ וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי תְּמִידִים
בְּהִלָּכָתָם :

^{השנה} וּבְיוֹם הַתְּבִנּוֹת בְּמִזְבֵּיכֶם מִנְחָה תָּדִישָׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם מִקְרֵא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כְּלִי-מִלְּאָכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה גִּידֵי לַיהוָה פָּרִים בְּגִי-בָקָר שְׁנָיִם אֵיל אֶחָד
שִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּגִי שָׁנָה :

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם בְּמִזְבֵּחַ • שְׁלֹשָׁה עֹשְׂרִים לָפָר • וְשְׁנֵי עֹשְׂרִים לְאַיִל •
וְעֶזְרוֹן לִכְבֹּשׂ • וְיֵין בְּנִסְבּוֹ וְשַׁעִירִים לְכַפֵּר וְשְׁנֵי
תְּמִידִים בְּהִלָּכָתָם :

^{השנה} וּבְחֹמֶשֶׁת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כְּלִי-
מִלְּאָכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחֲגֵתָם חֲגֵ לַיהוָה שְׁבָעַת יָמִים :

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה בַּיּוֹם לַיהוָה פָּרִים בְּגִי-בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּגִי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יְהִיו :

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם בְּמִזְבֵּחַ • שְׁלֹשָׁה עֹשְׂרִים לָפָר • וְשְׁנֵי עֹשְׂרִים לְאַיִל •
וְעֶזְרוֹן לִכְבֹּשׂ • וְיֵין בְּנִסְבּוֹ וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי תְּמִידִים
בְּהִלָּכָתָם :

וּבְיוֹם

(ה) בַּיּוֹם הַזֶּה סֶל פֶּסַח וְכֹסֵי יָמִים אֲחֵרִים סֶל פֶּסַח מִתְחִלִּין וְסִקְרַתָּם וְסִ : (ו) בַּיּוֹם הַזֶּה סֶל פֶּסַח וְכֹסֵי יָמִים אֲחֵרִים סֶל פֶּסַח מִתְחִלִּין וְסִקְרַתָּם וְסִ : (ז) בַּיּוֹם הַזֶּה סֶל פֶּסַח וְכֹסֵי יָמִים אֲחֵרִים סֶל פֶּסַח מִתְחִלִּין וְסִקְרַתָּם וְסִ : (ח) בַּיּוֹם הַזֶּה סֶל פֶּסַח וְכֹסֵי יָמִים אֲחֵרִים סֶל פֶּסַח מִתְחִלִּין וְסִקְרַתָּם וְסִ : (ט) בַּיּוֹם הַזֶּה סֶל פֶּסַח וְכֹסֵי יָמִים אֲחֵרִים סֶל פֶּסַח מִתְחִלִּין וְסִקְרַתָּם וְסִ : (י) בַּיּוֹם הַזֶּה סֶל פֶּסַח וְכֹסֵי יָמִים אֲחֵרִים סֶל פֶּסַח מִתְחִלִּין וְסִקְרַתָּם וְסִ :

מוסף לשלש רגלים

צדס הראשון של חול המועד פורסם

שנה ארבעה עשר ה'תש"ס : ומנחת

וְכִי־זֶה הַתִּלְשִׁי פָּרִים עֲשֵׂה־עֶשֶׂר • אֵילִם שְׁנָיִם • כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה
אַרְבָּעָה עֶשֶׂר חֳמִיּוֹם :

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם בְּמִדְבָּר • שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לָפָר • וְשָׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל
וְעֶשְׂרֹן לִכְבָּשׁ • וַיֵּן בְּנִסְבוֹ וְשָׁעִיר לְכַפֵּר וְשָׁנֵי הַמִּידִים
בְּהִלָּכָתָם:

ביום שני של חול המועד

וביום השלישי פרס עשה עשר אילם שנים כבשים בגרשנה
ארבעה עשר המינים : ומנחתם

וּבְיָוִם הַרְבֵּיעִי פָּרִים עֲשֶׂהָ • אֵילִם שְׁנָיִם • בְּבָשִׂים בְּגִי'עָה אֶרְבָּעָה
עֶשֶׂר חֳמִיּוֹם :

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם בַּמִּדְבָּר • שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר • וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאֵיל • וְעִשְׂרֹן לִבְבֶּשׂ • וְיֵין בְּנִסְבוֹ וְשֹׁנֵי הַמִּדְּבָר
כֹּהֲלָתָם :

ביום שלישי של חול המועד

וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי פָּרִים עֲשֶׂהָ • אֵילִם שְׁנָיִם • כִּבְשִׂים בְּגִישָׁה אֶרְבָּעָה
עֵשֶׂר חֲמוֹמִים : וּמִנְחָתָם

יְבוֹרִים הַחֲמִישִׁי פְּרִים הַשְּׁשִׁי אֵילִם שְׁנָיִם כָּבָשִׁים בְּגִי' שְׁנָה אֶרְבָּעָה עֶשֶׂר הַמִּכֹּס:

וּמִנְהֶתֶם וְנִסְיָנֶם בְּמִדְבָּר • שְׁלִישֵׁה עֶשְׂרִים לָפָר • וְשָׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵלִי •
וְעִשְׂרֹן לִכְבֹּשׁ • בֵּינָם בְּנִסְבּוֹ וְשִׁעִיר לִכְפֹּר וְשָׁנֵי הַמִּדִּים
בְּהִלָּתָם:

ביום רביעי של חול המועד

זביוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה • אֵילִם שְׁנָיִם • כִּבְשִׁים בְּגִיטָה אֶרְבָּעָה
עֶשֶׂר הַמִּכְבָּם : וּמִנְחָתָם

וְכִי־יִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם פְּתִיחַ שְׁמֹנֶה • אֵילָם שְׁנָיִם • דְּבָשִׁים בְּגִי' שְׁנָה אֶרְבָּעָה
עֶשֶׂר הַמִּיָּמָם :

יִמְנְתֶם וְנִסְיָתֵם בְּמִדְבָּר • שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לָפָר • וְשָׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵלִי •
וְעִשְׂרֹן לִכְבֹּשׁ • חֵזֶן בְּנִסְבּוֹ וְשָׁעִיר לְכַפֵּר וְשָׁנֵי הַמִּזְבֵּחַ
בְּהִלָּתָם :

וביום

מוקף לשלש רגלים

לחשבונו רב

וביום השלישי פרים שמנה * אילים שנים * קבשים בגי' שנה ארבעה

עשר המינים : ופירות

וביום השביעי פרים שבעה * אילים שנים * קבשים בגי' שנה ארבעה
עשר המינים :

ומנהתם תסביתם כמדבר * שלשה עשרנים לפר * ושני עשרנים לאיל *
ועשרון לכבש * וזין כנסבו ושעיר לכפר ושני המינים
קהלקתם :

(למנין פירות ולמנהת חורש)

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו :
ותקרבתם עלה אישה בים נוחם ליהוה פר אחד איל אחד * קבשים
בגי' שנה שבעה המינים :

ומנהתם תסביתם כמדבר * שלשה עשרנים לפר * ושני עשרנים לאיל *
ועשרון לכבש * וזין כנסבו ושעיר לכפר ושני המינים
קהלקתם :

למנין

יתקחו פסליתיה שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי * כלם
ישבעו ויתענגו מטובה ובשביעי רציתו וקבלתו * תמדת
ימים אותו כראת * וקר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמים

בגלל אבות שעשו רצונך * בנה ביתך בביתחנה *

וכונן מקדשך על-מכוני : והראנו בבנינו ושמחתנו

בתקונו * והשב ברחמים לעבודתם וליוזם לשירם

וזמרים והשב ישראל לניחם ושם נעלה ונראה

ונשתתף לפניך בשלש פעמי רגלינו כפתיב בתורתך

שלוש פעמים * בשנה יראה כל-זכורך את-פני יידיה

אלהיה בסקום אשר יבחר בחג המצות ובחג

השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את-פני יידיה

רחם

(*) נחמנו כח (ב) כח כח (ג) כח כח (ד) כח כח (ה) כח כח (ו) כח כח (ז) כח כח (ח) כח כח (ט) כח כח (י) כח כח (יא) כח כח (יב) כח כח (יג) כח כח (יד) כח כח (טו) כח כח (טז) כח כח (יז) כח כח (יח) כח כח (יט) כח כח (כ) כח כח (כא) כח כח (כב) כח כח (כג) כח כח (כד) כח כח (כה) כח כח (כו) כח כח (כז) כח כח (כח) כח כח (כט) כח כח (ל) כח כח

מוסף לשלש רגלים
קלו
ריקם : איש כמתנת ידו ככרפת יהוה אלהיו אשר
נתן לה :

והשיאנו יהוה אלהינו את כרפת מועדך לתים
טובים ולשלום לשמחה ולששון כאשר
רצית ואמרת לברכנו : (לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
במעוזנו) : קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך
שבענו מטובך ושלמח נפשנו בישועתך וסחר
לבנו לעבדך באמת ותנחילנו יהוה אלהינו באהבה
וברצון בשמחה ובששון שבת ומועדי קדשך וישמחו
בה כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יהוה
מקדש השבת וישראל והזמנים :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה ותשב העבודה
לרבי ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תמפל ברצון ותני
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

ותחזקנה עינינו בשובה לציון ברכים : ברוך אתה יהוה המיוחד
שבינו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו
מזרים אבותינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חינו כען ישענו
אתה הוא לדור ודור נודה דה
תספר תהלתך על חינו המסורים
בך ועל נשמותינו הפקודות לך
ועל נפיק שבעל-ימים עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבעל-לעת ערב
ובקר וצדקתם הטוב כי לא יכל
תמנה ותקנים כי לא ימנו תסירה כי מעולם קנינו לך :

ועל כלם יתברך ותתקדם שבעל מלפני תמיד לעולם ועד :
וקליטתים יודה סלה וימללו שבעל תפלה לעולם כי טוב האל
ישועתנו

מוסף לשלש רגלים

יְשַׁעְתֵּנוּ וְעֲזָרְתֵנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה הַטּוֹב שְׁמָךְ
וְלֵךְ נָא הַהוֹדוֹת :

לִשְׁׁ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמִּשְׁלָשִׁת בְּתוֹרַת הַתְּנוּכָה
עַל־יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדְךָ הַאֲמוּנָה כִּמְפִי אֶתְרֵן וּבְנֵיו כְּהֲנָנִים עִם
קְדוּשָׁה בְּאִמּוֹר : יְבָרְכֶךָ יְיָהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ : אָמֵן יָאֵר יְיָהוָה וּפָנָיו אֵלֶיךָ וְיִרְחַמְךָ : אָמֵן
יֵשָׁא יְיָהוָה וּפָנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׁשֵׁם לָךְ שְׁלוֹם : אָמֵן

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
עֲמָךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּלְנוּ בְּאֶחָד בְּאֹר פְּגִיחָה כִּי בְּאֹר פְּגִיחָה נִתְּתָה
לָנוּ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאֶהְבֵּת חֶסֶד וְצִדִּיקָה וּבְרַכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָה אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁשְׁמֵת
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

יְהוֹי־לְרַצוֹן אֲמַד־פִּי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָגִיחָה יְיָהוָה צוּרִי וְנֹאֲלִי : לִשְׁׁ ק"ט
אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְיִשְׁפְּתִי מִדְּבַר מְרָמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדְוֹם וְנַפְשִׁי
בְּעֶפֶר לְכָל תְּהוֹמָה פֶּתַח לִפִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכָל־
תְּחִלָּתִי עָלֶיךָ מִתְּהִלָּה הִפְרַעְתָּם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם : יְהוֹי כְּמִין לְפָגִי-
חוֹם וּמִלֵּאךְ יְיָהוָה דִּחָה : לִמְעַן יִחַלְצֵנוּ יְיָהוָה מִיָּמֵינוּ וְנִגְנֵי : עֲשֵׂה
לִמְעַן שְׁמָךְ עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְנֶה עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קְדוּשָׁתְךָ :
יְהוֹי־לְרַצוֹן אֲמַד־פִּי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָגִיחָה יְיָהוָה צוּרִי וְנֹאֲלִי : עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרְמִיזוֹ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרְוּ אָמֵן : יְהוֹי רַצוֹן וְט'
אֵין כְּאַלְהֵינוּ . עֲלֵינוּ . ק"י .

סדר קידוש ליום טוב

יקדש על כיון ואומר :

אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמִלְכָּא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא
קְדִישָׁא דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ
הוּא וְיִשְׁכְּנֵתִיה : אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְיָהוָה מְקַרְאֵי קְדִישׁ
אִשְׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם :

סברי מרנן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן :

מוסף לשליח צבור בקול

ליום ראשון של פסח

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי
יִצְחָק

פוחצין הארון

אֱלֹהֵי שְׁמֵרָה תִּפְתָּח וְפִי יִצְחָק תִּפְתָּח

(א) ויקרא טו ד.

מוסף ליום ראשון של פסח
קלד
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב • הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא • אֵל
עֲלִיּוֹן • גּוֹמֵל חַסְדִּים מְרִבִּים • קוֹנֵה הַכֹּל • וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה • מֶלֶךְ עוֹזֵר
וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן :

בְּרַעֲתוֹ אֲבִיעָה חִידוֹת • בָּעַם זֶה בָּזוּ בְּטַל לְהַחְדוֹת •
מֶלֶךְ גִּיּוֹר וּדְשָׁאִה לְחִידוֹת • דְּצִים בְּצִלוֹ
לְהַחְדוֹת • אוֹת יִלְדֵת מֶלֶךְ לְהַגִּן לְתוֹלְדוֹת • בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָהּ מֶלֶךְ אֲבֹתֵנוּ :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחְיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
תְּהוֹמֹת הָדָם לְרִסְיוֹ בְּסוֹפִים • וְכָל־נְאוֹת דְּשָׂא לוֹ
נִכְסָפִים • מֶלֶךְ זָכָרוֹ גִּבּוֹרוֹת מוֹסִיפִים • חֲקוּק
בְּגִישַׁת מוֹסָפִים • מֶלֶךְ לְהַחְיוֹת בּוֹ נִקְוִי סְעִיפִים •
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ :

מֶלֶךְ תֵּן לְרִצּוֹת אֲרֻצָּךְ • שִׁיתֵּנוּ בְּרָכָה בְּדִיצָךְ • רַב
דִּגֵּן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצָךְ • קוֹמֵם עִיר בָּהּ חֶפְצָךְ •
בְּטַל :

מֶלֶךְ צִוֵּה שָׁנָה טֹבָה וּמַעֲמֶרֶת • פְּרִי הָאָרֶץ לְגֵאוֹן
וּלְתַפְאֶרֶת • עִיר בְּסֶכֶה נוֹתֶרֶת • שִׁימָה בְּיָדְךָ
עֲמֶרֶת • בְּטַל :

מֶלֶךְ נוֹפֵת עָלֵי אֶרֶץ בְּרוּכָה • מִמָּגֵד שָׁמַיִם שְׂבָעֵנוּ
בְּרָכָה • לְהַאִיר מִתּוֹךְ חֲשֶׁכָה • בְּנֵה אַחֲרֶיךָ
מְשׁוּבָה • בְּטַל :

מֶלֶךְ יַעֲסִים צִוֵּה תָרִים • טֵעַם בְּמֵאֲרִיךְ מִבְּחָרִים •
חֲנֻנִיךָ חֲלֵץ מִמִּסְגָּרִים • וּמְרָה נִגְעִים וְקוֹל גָּרִים •
בְּטַל :

מל

מוסף ליום ראשון של פסח

מל ושבע מלא אִסְמִינוּ. הִכְעַת תִּתְחַדֵּשׁ יָמֵינוּ.
הוֹד כְּעֶרְכָּךְ הַעֲמֵד שָׁמָּנוּ. בֵּן רֹחַ שִׁמְנוּ.
בְּמַל:

מל בו תִּבְרַךְ מוֹזֵן. בְּמִשְׁכַּמֵּינוּ אֵל יְהִי רִחוּן. אֵימָה
אֲשֶׁר הִפְעֵת בְּצֵאֵן. אֲנֵא תִפַּק לָהּ רִצּוֹן.
בְּמַל:

שְׁאֵמָה הִיא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל:

לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלָּלָהּ: אָמֵן

לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת: אָמֵן

לְשִׁבְעָה וְלֹא לְרִחוּן: אָמֵן

סְכַלְכַל חַיִּים סִי

מוסף לשליח צבור בקול
לשמוני עצרת

ברוך אתה עד ומשיע וכו' חמלא לטיל

הוֹרֵן חֶסֶד

אֵף בְּרִי אֶתֶת נֶשֶׁם שׁוֹר מָטָר. לְהַעֲבִיב וּלְהַעֲנִין
לְהַרִיק וּלְהַמְטֵר. מִים אֲבִים בָּם גִּיּא לְעֵמָר. לְבַר
יִיעָצְרוּ בְּנִשְׁיוֹן שָׁמָּר. אֲמִוּגִים גִּנּוֹן בָּם שׁוֹאֵלִי מָטָר:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אֲבָרָהִם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֱדוּי מִתְּחִיל מִתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
יִסְרִיחַ לְפָלַג מִפְּלַג גִּשְׁמִים. לְמוֹנֵג פְּנֵי נָשִׁי בְּצִחוֹת לְשֵׁם.
מִים לְאַדְרָךְ בְּגִית בְּרָשָׁם. לְהַרְגִיעַ בְּרַעְפָּם
לְנִפְתּוֹת גִּשְׁמִים. לְהַחְיוֹת מִזְבֵּי־חַיִּים גִּבּוֹרוֹת הַגִּשְׁמִים:
אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

זְכוֹר אֱב נִמְשַׁךְ אֶתְרֶךָ בְּמִים. בְּרַכְתּוֹ כְּעֵץ שְׁתוּל
עַל פְּלִגֵּי מִים. גִּנְתּוֹ הַצִּלְתּוֹ מֵאֵשׁ וּמִמֵּים.

דרשו

דיוח

קלח

מוסק לשמיני עצרת

דְּרִשְׁתוּ בְּזֵרְעוֹ עַל כָּל-מָיִם: בַּעֲבוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם:
זְכוּר הַנוֹקֵד בְּבִשּׁוֹרֹת יִקַּח נָא מַעֲט מַיִם • וְשִׁחֲתָה
לְחֹרֹו לְשִׁחְתּוֹ לְשִׁפְךָ דָּמּוֹ בַּמַּיִם • וְתָר גַּם הוּא
לְשִׁפְךָ לֵב בַּמַּיִם • חָפֵר וּמֵצֵא בְּאֵרוֹת מַיִם: בְּצִדְקוֹ
חֵן חֲשֵׁרֶת מַיִם:

זְכוּר מַעַן מִקְלוֹ וְעֵבֶר יִרְדֵּן מַיִם • יַחַד לֵב וְגַל אֶבֶן
מִפִּי בְּאֵר מַיִם • בְּנִיאֲבֵק לוֹ שֶׁר בְּלוֹל מֵאֵשׁ
וּבַמַּיִם • לָכֵן הִבְטַחְתִּי הָיִוֹת עִמּוֹ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם:
בַּעֲבוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם:

זְכוּר מִשּׁוֹי בְּתִבְתִּי גִמָּא מִן הַמַּיִם • נִמּוּ דִלְה דִלְה
וְהִשְׁקָה צֶאֱן מַיִם • סְגוּלָּיָה עֵת צָמָא: לְמַיִם • עַל
חֶסֶדֶל הָהָ וַיֵּצֵאוּ מַיִם: בְּצִדְקוֹ חֵן חֲשֵׁרֶת מַיִם:
זְכוּר פִּקְדֵי שְׁתּוֹת מִזְבֵּל חֲמֵשׁ מְבִילוֹת בַּמַּיִם • צִעָה
וּמִרְחִיץ כִּפְיוֹ בְּקִדּוּשׁ מַיִם • קִירָא וּמִזָּה מְחַבֵּר
מַיִם • רִוַּח־מַעַם פָּחוּ בַּמַּיִם: בַּעֲבוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם:
זְכוּר שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבָטִים שֶׁהֵעֲבִירָהּ בְּגִזְרֵת מַיִם •
שֶׁהִמְתַּקְּתָּ לָמוֹ מְרִירוֹת מַיִם • הוֹלִדוֹתֶם נִשְׁגָּה
דָּמָם עֲלֶיהָ בַּמַּיִם • תִּפֶּן כִּי נִפְשֵׁנוּ אֶפְפוּ מַיִם: בְּצִדְקָם
חֵן חֲשֵׁרֶת מַיִם:

שְׂאֵמָה הִיא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיב הָרוּחַ וּמַזְרִיד הַגֶּשֶׁם:

לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלְלָהּ: אָמֵן

לְחַיִּים וְלֹא לְמֵוֹת: אָמֵן

לְשִׁבְעָה וְלֹא לְרִוּוֹן: אָמֵן

מכלל חיים סי'

(ק"ס)

סדר התרת נדרים

מבואר נחמד ונחמקיים שאין שייך שאלה יסור וספרה רק לנדרים וטעוה שאלה מדר או
הבנה כמה טענה לעמוד בלד כען אוכל או לא אוכל אישן או לא אישן יבדוהו אלל
מה שפדר או הבנה לחצרו או לשם מי שמקצו יביה מחזיק עם ודת שיביה אין מוטל שם
יסור וספרה ושאלה בשלם:

בער'ס קידש חלטה ופונ שיסא פדס שלמה :

שָׁמְעוּ נָא רַבּוֹתַי דְּנִינִים מוֹמְחִים • כְּלַגְדָּר אוֹ שְׂבוּעָה אוֹ אִסּוּר
וְאִפִּילוֹ אִסּוּר הַנָּזֵה שְׁאִכְרַתִּי עָלַי אוֹ עַל־אַחֲרִים בְּכָל־
לְשׁוֹן שֶׁל אִסּוּר וְכַל־מוֹצֵא שְׁפָתַי שִׁינָא מִפִּי אוֹ שְׁנֵדֶרְתִּי
וְתַבְרַתִּי בְּלִפִּי אִפִּילוֹ לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ מַעֲוָה אוֹ אִיזוֹ תַּהֲנֶנָּה מִזִּכָּה
שְׁתַּנְתִּי שְׁלֹשָׁה פַעַמִּים וְלֹא הִתְנַתִּי שִׁיחָא בְּלִי גֵדֵר הֵן דְּבַר
שִׁשְׁשִׁיתִי עַל עֲצָמִי אוֹ עַל אַחֲרִים הֵן אוֹתָם הִידוּעִים לִי אוֹ שֶׁכֶּכֶר
נִשְׁכַּחוּ מִמֶּנִּי בְּכֹלֵהוֹן אִיתְדַרְמָנָא בְּהוֹן מַעֲקָרָא : וְשׂוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ
אֵנִי הַתֶּרֶה עֲלֵיהֶם : וְאֵין אֲנִי תוֹדֵא חֵם וְשִׁלּוּם עַל קִיּוֹם מַעֲשִׂים
מוֹזִבִּים שֶׁעָשִׂיתִי בַּקֹּץ אֲנִי מִתְדַרְבֵּשׁ עַל שְׂלֹא אִמְרַתִּי בְּפִרּוּשׁ הִגִּנִי
אֶעֱשֶׂה דְּבַר זֶה בְּלִי גֵדֵר וּשְׂבוּעָה וּמִקְבֵּלָה בְּלֵב לִבֹּן אֲנִי שׂוֹאֵל
מִמַּעֲלֵהכֶם הַתֶּרֶה בְּכֹלֵהוֹן אֲנִי מִתְדַרְבֵּשׁ עַל כְּלַגְדָּר בֵּין אִם
הִיוּ מַעֲשִׂים הַנּוֹגְעִים בְּנוּף אוֹ בְּנִשְׁמָה אוֹ בְּמִמּוֹן : וְהִנֵּה מִצַּד
הַיָּמִין הַמִּתְדַרְבֵּשׁ וּמִבְקֵשׁ הַתֶּרֶה צִדִּיק לְפָרוֹשׁ הַגֵּדֵר אֵךְ דָּעוּ נָא
רַבּוֹתַי כִּי רַבִּים חֵם וְאִי אִפְשָׁר לְפִדּוּמָם וְאֵין אֲנִי מִבְקֵשׁ הַתֶּרֶה
עַל אוֹתָם גֵּדֵרִים שְׂאֵין לְהַתִּיר אוֹתָם עַל כֵּן יִדְּוּ נָא בְּעֵינֵיכֶם
כָּאֵלּוּ הָיִיתִי פּוֹרְטָם :

והסמח"רין משיבין ג"ס בזה הלשון :

הכל ידיו מתרים לך הכל מחילים לך הכל שרוים לך אין כאן
לא נדר ולא שבועה ולא אסור ולא הסכמה ומקצלה בלב
אבל יש כאן מחילה וסליחה ומקצרה ובשם שמתירים אותנו
בבית דין של משה בך ידיו מתרים בבית דין של מעלה

ואח"כ יהא מופר מדעה לפניהם ולומר בלשון רפה :

הר' אבי מוסר מנעם לפניהם ואני מבטל מפאן ילדא כל
הנדרים וכל השבעות ואסורין והקצמות וקבלות בלב
שארף על פניו הין מנדי תענית בשעת מנחה ונאם

שאי שבת

שֶׁאֲשַׁכַּח תִּנְאִי מוֹדְעָה הַזֹּאת וְאֲדוֹר מֵהַיּוֹם עוֹד מַעֲתָה אֲנִי
מִתְּרַמֵּם עֲלֵיהֶם וּמִתְּנֶה עֲלֵיהֶם שִׁיחִי כֵּלָן בְּמִלִּין וּמִבְּטָלִין לֹא
שִׁירִינִי וְלֹא מְמִינִי וְלֹא יִדּוֹן חֲלִין בְּכָל וּבְכָל בְּבוֹלָדוֹן אִיתְּרַמְנָא
בְּחוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם :

סדר הנוסח יאמר לפני הסדר :

אִם עֲבַרְתִּי עַל שׁוֹם דְּבָר שְׁנִיתִיבְתִּי נְזִיפָה אוֹ אֲדוֹר אוֹ נִדְּוִי
אוֹ חֲרָם אוֹ שְׁמֵתָא אוֹ חֲלָלָה בֵּין מִפִּי הַשְׁכִּינָה בֵּין מִפִּי בֵּית
דִּין שֶׁל עֲבָא מַעֲלָה בֵּין מִפִּי עֲצָמִי בֵּין מִפִּי אֲחֵרִים בֵּין בְּעוֹלָם
הַזֶּה בֵּין בְּעוֹלָם חָבָא הֲרִינִי שֶׁב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵי יְיָ
וְאֲשַׁב יָחַף עַל הָאָרֶץ בְּמַנּוּחָה בּוֹכָה וּמְבֻכָּה וּמִתְּרַמֵּם וּמִתְּנֶה
עַל כָּל מַה־שְׁתַּמְאֵתִי וְעֵוִיתִי וּפְשַׁעִתִּי וּמִרִיתִי וּמִדְּרִיתִי מִיּוֹם
הַיּוֹמִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁפּוֹף אֶת־נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל
סְלִיחָה וּמִחֻלָּה וּכְפָרָה מִן הַשָּׁמַיִם וּמִן הַבְּרִיּוֹת וְאֲשַׁאֵל מִמַּעַלְתֶּכֶם
שְׁתִּיתִירֹנִי מִכָּל־הַנְּזִיפּוֹת וְהָאֲדוֹרִים וְהַנְּדִיּוֹת וְהַנְּתִירָמִים וְהַשְׁמָתוֹת
וְהַחֲלָלוֹת שְׁנִיתִיבְתִּי וְשִׁנְכְּשִׁלְתִּי בָּהֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

אִם יִתְרַחֵק מִן סֵדְרֵי סִדְרֵי ד' אֲמוֹת וְיִחַלֵּן מִנְּעֻלּוֹ וְיִרְחֵק יָדָיו וְיִשֵּׁב כֹּל הַכֵּן כֹּאֵל וְיִתֵּן אֶחָד
כֹּל רִאשׁוֹ וְיֹאמַר זֶה :

הֲרִינִי יוֹשֵׁב לְקַבֵּל נְזִיפָה עַל כָּמָה חֲמָאִים וְעֲזוֹנוֹת וּפְשָׁעִים
שְׁתַּמְאֵתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשַׁפְשַׁעִתִּי * אֲנִכִּי עֲצָב נִבְוָה הַרְבֵּיתִי
אֲשַׁמָּה בַּתּוֹרָתְךָ וּבְגִדְתִי בְּאֲדוֹרְתְךָ וּפְגַמְתִּי בְּסִפּוֹרְתְךָ הַשְׁלַכְתִּי
פָּנִים בְּמַקְדָּשְׁךָ וְחָמִים הִיוּצָאִים מִבֵּית יְיָ הַזֶּה חֲלַכְתִּים מִבֵּית
הַמַּלְכוּת לְבֵית הַכִּסֵּא מְקוֹם הַמִּינוּפֹת אֲשֶׁת הַזֹּמָה אוֹיְבִיתְךָ *
וְהִרְסִיתִי אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ חֲלַלְתִּי בְרִיתְךָ בְּהַפְסוֹת הָעֲרֵלָה עַל
בְּרִית הַקֹּדֶשׁ וּפְגַמְתִּי בְּכָל כֹּחַ אוֹתִיוֹת הַקְּדוּשִׁים * וְהִגְבַּרְתִּי
הַחֲצוֹנִים וְהִנֵּנִי נִתְחַיֵּבְתִּי נִדְּוִי מִפִּי בֵּית דִּין הַצֶּדֶק אוֹ מִפִּי
הַקֶּבֶדָה אוֹ מִפִּי הַשְׁכִּינָה * לִכֵּן מִתְּנֶה אֲנִי וּמִתְּנֶה וּמִתְּרַמֵּם
וּבּוֹכָה וּמִתְּאֲוֵן עַל עֲזוֹנֹתִי וְאֹמֵר תַּמְאֵתִי עֵוִיתִי פְשַׁעִתִּי לֹא
אוֹסִיף עוֹד לָשׁוּב בְּדֶרֶךְ הַזֶּה הֵחָר הֵחָר יִצֵּר בְּרָאשִׁית
סֵלָה סֵלָה אֲבִיר יַעֲקֹב כִּי אֵל מֶלֶךְ טוֹב וְסֵלָה אֵתָּה : וְסִיעֵנִי
לְרוּחַ

התרת נדרים

להיות מהשבים אליך בלב שלם אשר הטאתם לא תזכור עוד
אמן סלה :

ולח"כ קראים אותו כד' ולומדים :

אָהִינוּ אֶתָּה אֶהְיֶה אִתָּךְ אֶהְיֶה אִתָּךְ מֵאֲחֵר שְׁקַבְּלָתָ עֲלֶיךָ אֶת־
הַדִּין עֲמֹד מֵעַל הָאָרֶץ וּבֹא אֲצִלֵנוּ :

יְשׁוּעָה מִן הָאָרֶץ וְהַסֵּל בְּדַמְעוֹת שְׁלֵים :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁכַל־הַקְּלָלוֹת
וְהָאֲדֻמִּים וְהַגְדֻּיִם שְׁקַבְּלָתִי אוֹ שְׁאֲרָתִי אוֹ שְׁנֵהִי אֶת־
עַצְמִי אוֹ אִשְׁתִּי אוֹ בְנֵי בֵיתִי אוֹ אֶת־אֲחֵרִים אֲשֶׁר מִזְרַע יִשְׂרָאֵל
הִקְטָה אוֹ אֲחֵרִים שְׁקַלְלוּ אוֹ שְׁאֲרָרוּ אוֹ שְׁנֵהוּ אוֹתִי אוֹ אֶת־
אִשְׁתִּי אוֹ יָרְעִי אוֹ יָרְעָה אוֹ אֶת־בְּנֵי בֵיתִי :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ שֶׁאֵל יִשְׁלַט בְּנוֹ וְאֵל יַעֲשֶׂה שׁוֹם רוּשָׁם כָּלֵל : וְכָל־
הַקְּלָלוֹת יִהְיֶה עָלֵינוּ לְכַרְכָּוֹת : כְּדִכְתִּיב וַיִּחַפֵּךְ יְהוָה אֶלְמֹדֶק
לֵךְ אֶת־הַקְּלָלָה לְכַרְכָּה בִּי אֶהְבֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

וְאִי גַם כַּמִּדְרִין מַעֲיֵין לוֹ בְּלֶשֶׁן חֹסֶה :

כָּלֵם יְהִי מִתְּרִים לָךְ • כָּלֵם יְהִי מִחוּלִים לָךְ • כָּלֵם יְהִי שְׂרִוּים
לָךְ • אֵין בָּאֵן לֹא נִדְוִי וְלֹא שְׁמִתָּה וְלֹא אָרָר • אֲבָל יֵשׁ
בָּאֵן מִחוּלָה וְכִלְיָה וּבִפְרָה וּבִשֵׁם שְׁמִתָּה אֶתָּה מִבֵּית דִּין שֶׁל
מִכָּה בָּךְ תִּהְיֶה מִתֵּר מִבֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה וְלֹא יַעֲשֶׂה שׁוֹם רוּשָׁם
כָּלֵל וְכִלְיָה וּבִפְרָה לְכַרְכָּה כְּדִכְתִּיב וַיִּחַפֵּךְ יְהוָה אֶלְמֹדֶק
לֵךְ אֶת־הַקְּלָלָה לְכַרְכָּה בִּי אֶהְבֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

קידוש לראש השנה

כִּתְּלֵנָה בִּשְׁנַת לִמְדִים תַּחֲנֵה יוֹם הַשְּׁשִׁי :

יוֹם הַשְּׁשִׁי : * וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם : בְּיוֹכֵל אֱלֹהִים
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִלְּאֲכֵתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל־מִלְּאֲכֵתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ
אֹתוֹ בִּי בּוֹ שִׁבְתִּי מִכָּל־מִלְּאֲכֵתוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

* (ב) דברים יז 1

קידוש לראש השנה

קמ

וכשהל בחול מתחילין כהן :

סברי מתן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר--
 בנו מכל העם ורוממנו מכל לשון וקדשנו
 במצותיו ונתת לנו יהוה אלהינו באהבה את--
 (שנה יום השבת הזה ואמר) יום הזכרון הזה את יום טוב
 מקרא קדש הזה יום (זכרון) תרועה (באהבה) מקרא
 קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו
 קדשת מכל העמים ודברך מלכנו אמת וקיים לעד :
 ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש השבת
 וישראל ויום הזכרון :

גלגל שני של ר"ס טכנין לכתוב פרי חדש בפני המקדש ויתן עינו בו ויאמר שדדחיינו וחס און
 פרי חדש מתי מכל מקום יאמר שדדחיינו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שדדחיינו ונקמנו והניענו
 לזמן הזה :

גד"ס גילגל ראשונה טכנין לזכור חסות מלכות כדכש נחתלת הסודות ולרד לנרד נחתלת :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי העין :

ולח"כ יאמר :

יהי רצון מלפניך שתתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה :

תפלת ראש השנה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל השרים
 טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא נזיל לבני בניהם למשן
 שמו באהבה :

זכרנו לחיים מלך תפין בחיים וכתבנו בספר החיים למשנה
 אלהים חיים :

מלך

תפלת ראש השנה

מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מֶלֶךְ אֱבֶרְתָּם :
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֱדוֹי מְנַחֵה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטָּל :
 כִּכְלָכֵל חַיִּים בְּחֶסֶד מְנַחֵה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נִפְלִיִּם
 וְרוֹפֵא חַיִּים וּמְחַיֵּי אֲסוּרִים וּמַקְוֶה אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּעֵי עַמּוֹ * מִי כָמוֹךָ
 בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ מִלֵּךְ מַמְיֵת וּמְחַיֵּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :
 מִי כָמוֹךָ אֱלֹהֵי הַרְחֻקִּים (בְּמוֹסָף וּבְמִנְחָת שְׁנַת הַרְחֻקִּים) זוֹכֵר יִצְחָק
 לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מְנַחֵה הַמַּתִּים :

בְּחִזְקַת כֹּהֵן לְחֹמֵרִים בְּקִרְיָשׁ כְּמוֹ כְּשֶׁנֶּחֱת :

בְּקִרְיָשׁ וְנִעְרִיבָהּ בְּגֶשֶׁם שֵׁית סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמַּשְׁלֵשִׁים לָךְ
 קֹדֶשׁ בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָה וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר *
 קֹדֶשׁ | קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ יְיָהּ צְבָאוֹת מְלֹא כְּלֵי הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ : אִזּוֹ
 בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק מַשְׁמִיעִים קוֹל מְתַנַּשְׂאִים לַעֲמַת
 הַשְּׂרָפִים לַעֲמַתָם מַשְׁבָּחִים וְאֲמָרִים * בְּרוּךְ בְּבוֹד יְיָהּ מִמְּקוֹמוֹ :
 מִמְּקוֹמָךְ מַלְכֵנוּ תוֹפִיעַ וְתַמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַתְּכִים אֲנֵחֵנוּ לָךְ מַתִּי
 תַמְלִיךְ בְּצִיּוֹן בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : תִּשְׁכֹּן תַתְּגַדֵּל וְתַתְּקַדֵּשׁ
 בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירָךְ לְדוֹר וָדוֹר וְלִנְצַחַת נִצְחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאֶנָּה
 מְלִכוּתָךְ כִּדְבַר הָאֱמוּנָה בְּשִׁירֵי עֲזָךְ עַל יְדֵי דוֹד מַשִּׁיחַ צִדְקָה :
 יִמְלִךְ יְיָהּ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

אַתָּה קֹדֶשׁ וְשִׁמְךָ קֹדֶשׁ וְקִדּוּשִׁים בְּכָל־יוֹם יִהְיֶה לָּךְ סֵלָה :

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכִי לְאֵל כִּי הוּא לְבוֹד מְרוֹם וְקֹדֶשׁ :

וּבִבְנֵי יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם
 עִירָךְ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
 מַשִּׁיחָךְ וְעַל מְכוֹנֶה וְהִכְלָהךְ :

וּבִבְנֵי חֵן פִּתְוִיָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ * וְאִמְתָּה עַל כָּל־
 מַה־שִּׁבְרָתָ * וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל־
 הַבְּרוּאִים * וְעַשׂוּ כָל־מַצְוָה אֲתָת * לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ בְּלִבְבֵי שְׁלָם *
 שִׂחַ עֵנִי יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלָמִן לְפָנֶיךָ עוֹ בִּירָה וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ
 וְשִׁמְךָ נִרְאָה עַל כָּל־מַה־שִּׁבְרָתָ :

וּבִבְנֵי

קמא

תפלת ראש השנה

ובכן תן כבוד יהוה לעמך תהלה ליראיו ותקנה מזה
לדורשיו • ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצה •
וששון לעירך • וצמיחת כרן לדור עבדך ועריכת נר לבן ישי
משיחך במהרה בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו • וישרים יעלו • וחסידים ברוך
יגילו • ועולתה תקפץ פיה והרשעה בלה בעשן תכלה •
כי תעביר ממלכת דין מן הארץ :

ותמלוק אתה הוא יהוה אלהינו בברך • על כל מעשיך •
בהר ציון משכן כבודך • ובירושלם עיר קדשך •
בפתח ברכי קדשך ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור
ודור תלמידה :

קדוש אתה ונורא שמך • ואין אלוה מבדעך בכתוב וינבה
יהוה צבאות במשפט ותאל תקדש נקדש בעדך •
ברוך אתה יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית
בנו • ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך • וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול
ותקדוש עלינו קראת :

כחל ליל ב' במנחם שנת תמרש כלל ותורשם

והודיענו יהוה אלהינו את משפט צדקך ותלמדנו
לעשות חפץ רצונך • ותתן לנו יהוה
אלהינו משפטים ישרים • ותורות אמת • חקים
ומצות טובים • ותנחילנו זמני ששון • ומועדי קדש •
וחגי נדבה • ותורישנו קדשת שבת • וכבוד מועד •
ותענית הרגל • ותבדל יהוה אלהינו בין קדש לחול •
בין אור לחשך בין ישראל לעמים • בין יום השבעי

לששת

של חלום קדש • • • • • ימים כ • • •

תפלת ראש השנה

לששית ימי המעשה: בין קדשת שבת לקדשת יום
טוב הבהלת. ואת־יום השביעי מששית ימי המעשה
קדשת. הבהלת וקדשת את־עמך ישראל בקדשתה:

והתן־לנו יהוה אלהינו באהבה את־יום (השבת הזה ואת יום)

הזכרון הזה את־יום טוב מקרא קדש הזה יום

(זכרון) תרועה (באהבה) מקרא קדש ובר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע ויראה וידעה וישמע ויפקד
וזכר וירגע ויפדונו ויזכרון אבותינו וזכרון שלש פדונו

עבדה וזכרון ירושלם עיר קדשה וזכרון בלעקב בית ישראל לפקד
לגלימה לטובה לזון ולחסד ולרחמים ולחיים טובים ולשלום ביום

(השבת הזה ויום) הזכרון הזה ביום טוב מקרא קדש הזה וזכנו ידעה
אלהינו בו לטובה ויפקדנו בו לברכה ותשיענו בו לחיים טובים וברכר

ישענה ורחמים חס וחס וחס עלינו ותשיענו בי אלהי עיגנו כי אל
מלה נמן ונחם אלה:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך על העולם כלו בברכה

ותשוא על כל־הארץ ברכה וחופע בהדר

נאמן עזה על כל־יושבי תבל ארצה וידע כל־פעול

כי אתה פעלת ויבין כל־יצור כי אתה יצרתו ויאמר

כל־אשר נשמה באפו יהוה אלהי ישראל מלה

מלכותו בכל משלה: (לכא) אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא

במחלתנו קדשנו במצותיה ותן חלקנו בתורתה שבענו

ממנוקה ושמח נפשנו בישועתה (לכא) ונעזרנו יהוה אלהינו

באהבה וברצון שבת קדשה ונחמד־בה (ט כ) כל־ישראל מקדש

שמה וסתר לבנו לעבדה באמת כי אתה אלהים

אמת ודברך מלכנו אמת וקיים לעד ברוך אתה יהוה

מלך על כל־הארץ מקדש השנה וישראל ויום הזכרון:

רצה ידעה אלקינו בעמך ישראל • ולתפלתם ישעה • והשכ העבודה
לדבור ביהודה ואשי ישראל ותפלתם באהבה תמכל כרצון ותהי
לרצון תמיד עבודה ישראל עמך :

ותתחזינה עינינו בשובה לציון ברכים : ברוך אתה יהוה המפדיון
שביננו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא ידעה אלקינו
אלהינו ואלהי אבותינו ואלהי כל־דור
יוצגנו ויצר בראשית ברכות ותועלות
לשקד הגדול ותקדוש על שמימך
תקנתנו כותנתנו ותקנתנו ותאסוף עלינו
למנוחות קדשך ונשוב אליך לשמור חקך
ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על
שאת מודים לך ברוך אל המנוחות :

נקלאותיה וטובותיה שפבלעת ערב ובקר ותהיה הטוב כי לאכלו
תמנה ותמרתם כי לאתמו חסדך כי מעולם קנינו לך :

ועל־כלם ותברך ותרחם ותעשה שמה מלכנו תמיד לעולם ועד :

ובכתוב לחיים טובים כל־בני בריה :
וקל־המים ידעה סלה ויכללו שמה הגדול לעולם כי טוב האל

ישמחנו ועזרנו סלה האל הטוב : ברוך אתה יהוה הטוב
שמה ילה נאה לזכות :

לשׁ אלקינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הברכה
עלידי משה עברה האמרה מפי אהרן ובניו בלעים עם

קדושה באמר : וברכה יהוה וישמחה : יי יאר יהוה ופניו אליה ויהיה : יי
ישא יהוה ופניו אליה וישם לה שמו : יי

שים שלום טובה וברכה היום מן תחסר וברכים עלינו ועל־כל־ישראל
עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פנה כי באור פנה נתת

לנו ידעה אלקינו טובת היום ואהבת חסד וחסד וברכה וברכים ותמים
ושלום וטוב בעיניך לכה את־עמך ישראל בכל־עית ובכל־שעה בשלום :

ובספר היום ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועה ונחמה ונזרות
מזכות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל־עמך בית ישראל

לחיים טובים ולשלום :
ברוך אתה יהוה המברך את־עמו ישראל בשלום :

קדו־לרצון : אעדיפי ונניין לבי לפנה יהוה צדי וגאלי : יי יי
אלה

תפלת ראש העונה

אֱלֹהֵי גִּזְרֵי לְשׁוֹנֵי מִדֵּה וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מִרְכָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי יְהוּדִים וְנַפְשֵׁי
בְּעֵפֶר לְכָל הַיְּהוּדָה פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַיְּרֵדוּהָ נַפְשִׁי וְכֹל
הַיּוֹשֵׁבִים עָלֶיךָ רַעְיָה מִבְּרַח הַפֶּר עֲצָתָם וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: וְהִיוּ כְּמִין לְפָגִיר
רוּחַ וּמִלֵּאָה יְדֵהָ רִחָה: לִמְעַן יִקְלָצוּן יְדֵיכֶם הַיֹּשֵׁעַ יְמִינְךָ וְעֵגְגִי: עֲשֵׂה
לִמְעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְנָה עֲשֵׂה לִמְעַן הַיְּרֵדְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשְׁתָּהּ:
יְהִי לְרִצּוֹן אֲבִירֵי וְהָיִין לִבִּי לִפְנֶיךָ יְדֵהָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה הַשְׁלֹם
בְּבִרְיָוִי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶבְרָם אָמֵן: יי רפח וכו'

גליל ר"ס ויכ"ב קדש קדש בחרה לאמרים לדוד בזמור :

א לְרִנּוֹד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמִלֵּאוֹתָהּ תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי בָהּ: ב כִּי
הוּא עֲלֵי־יָמִים יִסְדָּהּ וְעַל־גִּדְרוֹת יִכְוֶנֶה: ג מִי יַעֲלֶה
בְּיָד יְהוָה וּמִי יָקִים בְּמִקְוֵם קִדְשׁוֹ: ד נָקִי כַפָּיִם וְכֵר לֵבָב אֲשֶׁר
לֹא־נִשְׂא לְשׁוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְכָּה: ה יֵשׂא בְּרָכָה מֵאֵת
יְהוָה וְצִדְקָתָהּ מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: ו זֶה דוֹר דִּרְשׁוּ מִבְּקָשֵׁי פְנִיָּה יַעֲקֹב
סֵלָה: ז שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: ח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
מִתְרַמֶּה: ט שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וַיְבֹא פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: י מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֵלָה:

סמך גליל כרמלן של ר"ס למד להציד :

לשנה מוכה תפתב ותחתם :

לן למד ב"ס ח"ס ט חכמה חכא לו טן טון ח"ס חכמה לו כלה ומחל וס' וכיוצא בזה :

(ב"ס ח"ס ז) אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ הַמֵּאֲנוּ לְפָנֶיךָ:
אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֲתָה:
אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לִמְעַן שִׁמְךָ:
אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה מוֹכָה:
אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ בְּסֵל מַעֲלִינוּ כָּל גִּזְרוֹת קָשׁוֹת:
אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ בְּסֵל מַחֲשֻׁבוֹת שׁוֹנְאִינוּ:
אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ הִסֵּד עֲצַת אֲבִינֵנוּ:
אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ כִּלְהָ פִלְצֵר וּמִסְמִין מַעֲלִינוּ:

י"ב קי . מרדכי סד .

- אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ סָתוּם פִּיּוֹת מִסְמִינָנוּ וּמִקְמִרָנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ כֹּלָה דָּבָר וְתָרֵב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית מִגְּנֵי בְרִיתָהּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מַנֵּעַ מִנֶּפֶשׁ מִנְחֻלָּתָהּ :
 (ע"פ ש"ס) אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ סֵלַח וּמְחֹל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִגֵּד עֵינֶיהָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מְחֹק בְּרַחֲמֶיהָ הַרְפִּים כָּל שְׂמִיר חוֹבוֹתֵינוּ : (ש"ס)
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיהָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ שֶׁלַּח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמָּךְ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ קָרַע רֹעַ גִּזֵּר דִּינָנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן מִוֶּב לְפָנֶיהָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר נְאֻלָּה וְיִשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִיָּסָה וּבִלְבָּלָהּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּת :
 (ע"פ ש"ס) אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילוּת :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הַצִּמָּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְבֵּי :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחָהּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מֵלֵא יִדְּנוּ מִבְּרֻחוֹתֶיהָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מֵלֵא אֲסֻמֵּינוּ שְׂבַע :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ שָׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּכְרִצוֹן אֶת הַתְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ פָתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ זָכוֹר כִּי עֹפֵר אֲנֵחֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ נֵא אֱלֹהֵי־שִׁיבָנוּ רִיקִם מִלְפָּנֶיהָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ תְהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רַצוֹן מִלְפָּנֶיהָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חֲמַל עָלֵנוּ וְעַל עוֹלָלֵנוּ וּמִסִּינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן הַרְגִּים עַל שֵׁם קְדֻשָּׁהּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן מְבוֹחִים עַל יְהוָה :

עזרית לראש הענה

אָבינו מִלְפָּנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּנֵי בָאֵשׁ וּבִמְיֻם עַל קָדוֹשׁ שְׁמֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ נָקִים נִקְמָת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְׁפִּיךְ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן אִם לֹא לָמַעַנִנוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ דְּרַבִּים :
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּכְרָא
 עֲרִינוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנוּ הַנָּנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אֲדָרְכָה
 וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ : ק"ש . שיר של יום .

אֲתָה הִרְאָתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבָּדוֹ :
 מִלְכוּתְךָ מְלָכּוֹת כָּל עֲלָמִים וּמִמְשָׁלְתְּךָ בְּכָל־יְדִיד וְדָר :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : יְהוָה עוֹ לַעֲמֹ
 יִתֵּן יְהוָה וַיְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

גריס ווס"כ בשנת הולול"ט ס"ח קודם בריך שמייה יאמר ג"ס י"ג מדות המלא בהסלה שבת :

סדר תקיעות

אחר קריאת הסדר יבין פה להקטע בסופו . ולאחר קריאת זה י' ספיק :

"לְמַנְצָה לְבִנְיָמִן מִזְמוֹר : בְּכָל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־בָךְ הַרְיֵעוּ
 לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רָנָה : יְכִי־יְהוָה עֲלֵינוּ נֹרָא מֶלֶךְ
 גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ : י' וְדַבֵּר עִמָּם תַּחֲנוּנוֹ וְלֵאמֹים תַּחַת
 רַגְלֵינוּ : ה' וְיִבְרַכְנוּ אֶת־נִיחָלְתֵנוּ אֶת־נֶאֱמָן יַעֲקֹב אֲשֶׁר־אָהֵב
 סֵלָה : יַעֲלֶה אֱלֹהִים בְּתַרְעֵה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר : י' וְזָמְרוּ אֱלֹהִים
 וְזָמְרוּ אֱלֹהִים וְזָמְרוּ : ח"כ מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים וְזָמְרוּ
 מִשְׁפִּיל : ס מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל־גִּזְיוֹם אֱלֹהִים יָשָׁב וְעַל־פֶּסַח קָדְשׁוֹ :
 גְּדִיבֵי עַמִּים וְנֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבֹתָם כִּי לְאֱלֹהִים מִגְּדֵי־אָרֶץ
 מְאֹד וַעֲלֶה :

כחוקה תחולל וגם תיכלל יאמר כל ספיק וספיק

מִן־הַמִּצְוָה קִרְאָתִי יְהוָה עֲנֵי בְּמִרְחַב־בֵּית :

(ס) כלל (ב) כלל (ג) כלל

סדר תקיעות

קוֹלִי שִׁמְעָה בְּחִסְדְּךָ יְהוָה בְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּי :
 רֹאשִׁיד־בְּרָךְ אֲמַת וְלַעֲוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט אֲדָרְכֶּךָ :
 עָרֹב עֲבָדֶךָ לְטוֹב אֶל־עֲשָׂקֵי יוֹדִים :
 שֵׁשׁ אֲנִי עַל־אֲמַרְתֶּךָ בְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב :
 מִיֵּב טַעַם וְדַעַת לִמְדֵנִי כִי בְּמִצְוֹתֶיךָ הָאֲמֵנִתִּי :
 נְדָבוֹת פִּי רִצְחֵנָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לִמְדֵנִי :
 עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתוֹרַעַת יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר :

יִידֵי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט שְׂבוֹכוֹת אֱלֹהֵי הַטּוֹת
 הַיּוֹצִיִּים מִרֵּיחַ אֵל גִּ' א קִרְבַּת ת' שׁוֹעַת מ' צִפְרִי . פ' חֲדוּךְ ס' ר ת' יוֹצִיִּים
 מ' מִאֲסִיר . פ' דֵּה ס' יוֹעִים פ' רַח ס' וֹסִים י' מִיֵּינֵךְ מ' צִפִּים . ד' לֵה י' וֹקִיִּים ו' קִבֵּץ
 ג' פּוֹצִים ס' מוֹךְ י' ה מ' וְפִלְגִים . ש' תִּקְרַע הַמִּסְכִּים וְהַמִּקְרָיִים אֲשֶׁר הֵם מִבְּרִילִים
 בֵּינָךְ וּבֵין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲרוּמְכָךְ אֵלֶּי הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוֵּנוּ לְשִׁמְעוֹת קוֹל שׁוֹפָר :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵחֵינּוּ וְנִקְמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ
 לְזֶמֶן הַזֶּה :

תקיעה • שברים • תרועה • תקיעה :
 תקיעה • שברים • תרועה • תקיעה :
 תקיעה • שברים • תרועה • תקיעה :

ותחלה בלחש .

תקיעה • שברים • תקיעה :
 תקיעה • שברים • תקיעה :
 תקיעה • שברים • תקיעה :

ותחלה בלחש .

תקיעה • תרועה • תקיעה :
 תקיעה • תרועה • תקיעה :
 תקיעה • תרועה • תקיעה גזולה :

דַּבְּבֵן יִידֵי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁעֲלוּ אֱלֹהֵי הַמִּלְאכִּים הַיּוֹצִיִּים מִן
 הַשּׁוֹמֵר וּבֵין הַתְּקִיעָה וּבֵין הַתְּרוּעָה וּבֵין הַתְּקִיעָה וּבֵין קִשְׁרִיָּק וּבֵין
 חִשְׁרִיָּק וּבֵין קִשְׁרִיָּק לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְיִסְלְצוּ מִיֵּב בְּעֵדֶיךָ לִכְפֹּר עַל כָּל הַפְּשָׁעִים :
 (א) סִלֵּס קִשְׁרִיָּק (ב) אֵס קִשְׁרִיָּק (ג) אֵס קִשְׁרִיָּק (ד) אֵס קִשְׁרִיָּק (ה) אֵס קִשְׁרִיָּק (ו) אֵס קִשְׁרִיָּק
 (ז) אֵס קִשְׁרִיָּק (ח) אֵס קִשְׁרִיָּק (ט) אֵס קִשְׁרִיָּק (י) אֵס קִשְׁרִיָּק

סדר תקיעות

אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור־פניו יתלכון :
 בשמחה יגילון בל־היום ובצדקתה ירומו :
 ב־רתפארת עזמו אמה וב־צונת תרום כרגנו :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך מלה ומ' • יהללו ומ' • וחמ' כחפזן מוסף

מוסף לראש השנה

אדני שפתי תפסת ופי גיד תהלתה :

ברוך אתה יהוה אל־ינו ואל־נו אבותינו אל־נו אברהם אל־נו יצחק
 ואל־נו יעקב האל הגדול הגבור והנורא • אל עליון • גומל תמיד
 טובים • קנה הכל • וזכר תמיד אבות ומביא נזיל לבני בניהם למנוח
 שמו באהבה :

וזכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענה
 אלהים חיים :

מלך עוזר ומשוע וכצן : ברוך אתה יהוה צן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מנחה מתים אתה רב להושיע מוריד השל :
 מכלכל נעים בחסד מנחה מתים ברחמים רבים סומך נושלים
 ורופא חולים וממיר אסורים וקמים אמונתו לישי עפר • מי כמות
 בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומנחה ומצמיח ישיעה :

מי כמות אב נרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים :

ונצחן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מנחה המתים :

בחרת בס' לומר קדושת בחר :

ברוך יהוה לך יהוה אל־ינו מלאכים המוני מעלה ועמה ישראל
 קבוצי משה יחד כלם קדשה לך ישגשו בכתוב על־יד
 גביאך וקרא זה אל זה ואמר : קדוש • קדוש קדוש יהוה צבאות
 מלא כל־הארץ כבוד : כבוד מלא עולם משרתיו שואלים זה
 לזה אתה מקום כבוד להעריצו לעמם משבחים ואומרים :
 ברוך כבוד־יהוה ממקומו : ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו
 המיחרים שמו ערב וברך בכל־יום תמיד פעמים באהבה שמע
 אומרים : שמע ישראל יהוה אל־ינו יהוה אחד : הוא אל־ינו

(א) תהלים סט טז • (ב) זכר סט פ • (ג) זכר סט טז •

קבה

מוסר לראש השנה

הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא מושיענו ויגאלנו
שנית בקרב וישימנו ברחמי לעיני כליו לאמר הן גאלתי
אתכם אתרית בבראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם: וידברי קדש כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם
אלהינו ציון לדוד דוד הללויה:

אתה קדוש ושם קדוש וקדושים בכל יום יתללך פלה:

לדוד דוד המלכו לאל כי הוא לבדו קדוש וקדוש:

ובכן יתקדש שם יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלם
עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
משיתך ועל מכוני ודיכרך:

ובכן תן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך • ואימתך על כל
מה שבראת • וייראה כל המעשים וישתחוו לפניך כל
הברואים • ויעשו כלם אנדה אחת • לעשות רצונך בלב שלם
שידענו יהוה אלהינו שהשלמן לפניך • עז בידך וגבורה בימינך •
ושמך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יהוה לעמך תהלה ליראה • ותקנה מידך
לדורשיך • ופתחון פה למחלים קדש שמחה לארצך •
וששון לעירך • וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי
משיתך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו • וישרים יעלו • וחסידים ברגה
יעלו • ועולתה תקפץ פיה וירשעה כלם בעשן תכלה •
כי תעביר ממשלת דוד מן הארץ:

ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו לבנה • על כל מעשיך •
בדוד ציון משכן כבודך • וירושלם עיר קדשך •
כתוב בדברי קדש ימלך יהוה לעולם אלהינו ציון לדוד
דוד הללויה:

קדוש אתה ונורא שםך • ואין אלה מפלעך בכתוב ויגב
יהוה צבאות במשפט ודאל תקדש נקדש בצדקה:
ברוך אתה יהוה המלך הקדוש:

ארה

מוסף לראש השנה

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית
בנו • ורוממתנו מכל חלשונות וקדשתנו
במצותיך • וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמה הגדול
ותקדוש עלינו קראת :

והתנן לנו ייחודה אלהינו באהבה את יום (השבת הזה ואת יום)
הזכרון הזה את יום טוב מקרא קדש הזה יום
(זכרון) תרועה (באתה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ובפני חמאנו גלינו מארצנו • ונתרחקנו מעל
אדמתנו • ואין אנו יכולים לעשות חובותינו
בבית בחרתך • בבית הגדול והקדוש • שנקרא שמה
עליו מפני תורשנות לחה במקדשך: יהי רצון מלפניך
יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו מלך רחמן שתשיב ותרחם
עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבטחי מהרה
ותגדל כבודו: אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד מלכותך
עלינו מהרה • והופע והנשא עלינו לעיני כל יחיד וקרב
פוזרינו מבין הגוים ונפוצותינו בגם מירפתי ארץ •
והביאנו לציון עירך ברנה • ולירושלם בית מקדשך
בשמחת עולם • ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידים בסדרם ומוספיים כהלכתם ואת
טוב מקרא קדש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה
במצות רצונך • כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי
משה עבדך מפי כבודך באמור :

קמו

מוסף לראש השנה

^{מזמור} וְיָבִיחַם הַשִּׁבְתָּ שְׁנֵי-בָבָשִׁים בְּנֵי-שִׁנָּה תְּמִימִים וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלִילָה בְּשִׁמּוֹן וְנִסְבּוֹ: עֲלֵת שִׁבְתָּ בְּשִׁפְתוֹ עַל-עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְבָּה:

וּבְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כֹּל-
מִלֵּאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם הַרְוֵעָה יִהְיֶה לָכֶם:
וַעֲשִׂיתֶם עֲלֵה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּר בֶּן-בָּקָר אֶחָד אִילֶּךְ אֶחָד
בָּבָשִׁים בְּנֵי-שִׁנָּה שְׁבִיעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיתָם בְּמִדְבָּר
שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לִפָּר וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרֹן לִבָּבֶשׂ וַיֵּן
בְּנִסְבּוֹ וְשְׁנֵי שְׁעִירִים לִכְפָּר וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלֵּבַד עֲלֵת
הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְבֵּיתָם כַּמִּשְׁפָּטָם
לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה:

^{מזמור} יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתָהּ שׁוֹמְרֵי שְׁבֹת וְקֹרְאֵי עֲנֵג עִם מִקְרָשִׁי שְׁבִיעִי • בָּלֶם
יִשְׁכְּעוּ וַיִּתְּעַגְּגוּ כְּסוּבָהּ וּבִשְׁבִיעִי רָצִיתִּיבוּ וְקִדְּשׁוּ • תְּקַבֵּל
יָמִים אוֹתוֹ מִהֲרֹאֶת • וְכָר לַמַּעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

עָרִינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֵדוֹן הַכֹּל לַתֵּת נִדְלָה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית שְׁלֹא
עָשָׂנוּ כְּנֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כַּמִּשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה
שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ בָּהֶם וְנִרְלָנוּ כְּכֹל־הַמוֹנֶם שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לַהֶבֶל
וְלָרִיק: וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא טוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יָקָר בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְשֹׁכֵנִית עֶזָּה בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד אַמֵּת מִלִּפְנֵי
אָפֶס וְזִלְתוֹ כְּכָתוּב בְּחוֹרְתוֹ וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבֹתָ אֶל-לִבְּךָ כִּי יִהְיֶה
הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

וְעַל-כֵּן נִסְכָּה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֲרָתְךָ
עוֹד לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן-הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים בְּרוֹחַ

יִכְרֹתוֹ

(א) מִדְּבָר כֹּה ח. (ב) ח. כ. כ. (ג) ח. כ. (ד) ח. כ. (ה) ח. כ.

מוסף לראש השנה
 קבו
 גִּאֲזִין עֲזָה עַל כְּלִי־יִשְׁכִּי תִּבֵּל אֶרְצָךְ וַיִּדַּע כָּל־פְּעוּלֵי
 כִּי אֶתָּה פָּעַלְתָּ וַיִּבִּין כָּל־יִצְחָר כִּי אֶתָּה יִצְרָתוֹ וַיֹּאמֶר
 כָּל־אִשְׁרֵי נִשְׁמָה בָּאֲפֹי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
 וּמְלִכּוֹתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה: (לסג) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא
 בְּמִנּוּחֵנוּ קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׂבָעֵנוּ
 מִטּוֹבָךְ וְשִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ: (לסג) וְנִבְרַחֲלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁפְתֵי קִדְשֶׁךָ וְנִנְחֵם־בּוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ
 וְיִטְהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת: כִּי אֶתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת
 וְיִדְבָּרְךָ מִלִּבֵּנוּ אֱמֶת וּמִקִּים לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מֶלֶךְ עַל כָּדֵה־אֶרֶץ מִקִּדְשֶׁךָ וְיִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזֶּה:

וְיִתְקַן נִסְכּוֹ תַּשְׁרִית תַּשְׁרִית תַּרְתִּי

אֶתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עֲוֹלָם וּפְקֹד כָּל־יִצְחָרֵי קֶדֶם לִפְנֶיךָ
 נִגְלוּ כָּל־תַּעֲלֻמוֹת וְהִמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׂמִיכֵרֵי אִשִּׁית
 כִּי אֵין שְׂבַחָה לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדָךְ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד
 עֵינֶיךָ: אַתָּה זֹכֵר אֶת־כָּל־הַמַּפְעֵל וְגַם כָּדֵה־יִצְחָר רָא
 נִבְחַד מִמֶּךָ: תִּבֵּל גְּלוֹי וַיִּדַּע לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 צוּפָה וּמִבִּיט עַד סוֹף כָּדֵה־זִדּוּת: כִּי תִבִּיא חֹק
 זְכָרוֹן לְהַפְקִד כָּל־רוּחַ וְנַפֶּשׁ לְהִזְכֹּר מַעֲשִׂים רַבִּים
 וְהִמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תִּכְלִית: מִרְאשִׁית כּוֹזֶת הַזִּדְעָת
 וּמִלִּפְנֵים אוֹתָהּ גְּלִית: זֶה הַיּוֹם תַּחֲלֵת מַעֲשֶׂיךָ וְכָרוֹן
 לְיוֹם רֵאשׁוֹן: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב: וְעַל הַמִּדְיָנוֹת בּוֹ יֹאמֶר אִיזוֹ לְתִרֵּב וְאִיזוֹ לְשָׁלוֹם
 אִיזוֹ לְרָעַב וְאִיזוֹ לְשִׂבְעָה: וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ לְהַזְכִּירָם
 לְחַיִּים וּלְמָוֶת: מִי רָא נִפְקֵד בְּחַיִּים הַזֶּה כִּי זָכַר כָּל־

הַדָּעִי

(ה) סג 10

מוסף לראש השנה

הַיָּצוֹר לִפְנֵיךָ בָּא • מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ וְעֲלִילוֹת
מַצְעָדֵי גֵבֶר מַחֲשָׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבֻלוֹתָיו וַיִּצְרֵי מַעֲלָלֵי
אִישׁ • אֲשֶׁרִי אִישׁ שְׁלֵא יִשְׁכַּחְךָ וּבֶן־אָדָם יִתְאַמֵּץ־בְּךָ
כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכְשְׁלוּ • וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצָּחַ כָּל־
תַּחֲוִסִים בְּךָ: כִּי זִכָּר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לִפְנֵיךָ בָּא וְאַתָּה
דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלֶם: וְגַם אֶת־נֶחֱם בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ
וְתַפְקֻדָּהּ בְּדִבְרֵי יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים בְּהִבְיָאָה אֶת־מִי
הַמְּבֹאֵל לְשִׁחַת כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעֲלָלֵיהֶם • עַל־כֵּן
זָכַרְנוּ בָּא לִפְנֵיךָ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ לְתַרְבוֹת וְרָעוֹ כַּעֲפֻרוֹת
תָּבֵל וְצִאֲצָאוֹ בְּחֹל הַיָּם: כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכָּר
אֱלֹהִים אֶת־נֶחֱם וְאֶת כָּל־תַּחֲוִיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
אָתוֹ בְּתֵבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשָּׁכְנוּ
הַמַּיִם: וַנֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכָּר
אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב:
וַנֹּאמֶר וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק
וְאֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכָּר וְהָאָרֶץ אֲזַכָּר: וּבְדִבְרֵי
קִדְשֶׁיךָ כְּתוּב לֵאמֹר זָכָר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וּרְחוּם
יְיָהּ: וַנֹּאמֶר מֶרֶץ נָתַן לִירֵאָיו יִזְכָּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
וַנֹּאמֶר וַיִּזְכָּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֶם בָּרַב חֲסָדוֹ: וְעַל יְדֵי
עֲבָדֶיךָ הַגְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר הִלֹּךְ וּמָרָאתָ בְּאֲזְנֵי
יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָהּ זָכַרְתִּי לָךְ חֲסֵד נְעוּרֶיךָ
אֲהַבֵת כְּלוּלָתְךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי בְּמִדְבַר בְּאָרֶץ לֹא
זְרוּעָה: וַנֹּאמֶר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אוֹתְךָ בִּימֵי

סמאל ו. י. "חסי"

נעורך

(א) מַלְאֲכֵי ח. ט. (ב) שְׁמוֹת כ. כד. (ג) וִיקָרָא כו. טז. (ד) סְבִלֵי קִדְשֵׁי (ה) ט. ק. כ. י. (ו) ט. ק. ט. (ז) י. ט. כ. כ. (ח) י. ט. כ. כ. (ט) י. ט. כ. כ. (י) י. ט. כ. כ.

נעוריה וחקימותי לך ברית עולם : ונאמר ה' בן יקר
 לי אפרים אם ילד שעשועים ברמדי דברי בו זכר
 אזכרנו עוד על-כן המו מעי לו רחם ארחמנו
 נאם-יהוה :

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו
 בפקדת ישועה ורחמים משמי קדם וזכרנו
 יהוה אלהינו את-הברית ואת-החסד ואת-השבועה אשר
 נשבעת לאבותם אבינו בחר המריה וחראה לפניך עמדה
 שעמד אברהם אבינו את-יצחק בנו על גפי המזבח וכבש
 רחמי לעשות רצונה בלבב שלם בן יכבשו רחמי את-פעסה
 מעלינו ובטובה הגדול ישוב חרון אפה מעמך ומעידה ומאריזה
 ומנחלתה וקם לנו יהוה אלהינו את-הדבר שהבטתנו בתורתך
 על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמר : וזכרתי להם ברית
 ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
 להם לאלהים אני יהוה : כי זכר כל-הנשכחות אמה הוא
 מעולם ואין שכחה לפני כסא כבודך ועמדת יצחק לזרעו היום
 ברחמים ותפוד : ברוך אמה יהוה זכר הברית :

והקבץ גם בלחם תשרית תשית תר"ת

אמה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר
 עמם * מן השמים השמעתם קולך ונגלית
 עליהם בערפלי מזהר גם העולם כלו חל מפניך
 ובריות בראשית חדרו ממך בהגלותך מלכנו על-
 הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות ותשמיעם את-
 הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש * בקולות
 וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת *
 ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבקר

מוסף לראש השנה קמט
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרּוֹתֵנוּ וְשֵׂא נֶס
 לְקִבְּץ גְּלוּתֵינוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפִיזוּתֵנוּ
 בְּנֶס מִדְּרַבֵּי אֶרֶץ וְהַבְּיָאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָה בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַם בֵּית
 מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קַרְבָּנוֹת חַבּוּתֵינוּ
 בְּמִצְוַת עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כְּאִמּוֹר:
 וְכִיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמִזְעֲדִיכֶם וּבְרֹאשֵׁי יְדֻשְׁכֶם וּתְקַעְתֶּם
 בְּחֻצֹתַי עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן
 לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר
 וּבִמְאֹזֵן הַתְּרֻעָה וְאִין דְּוָמָה לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ קוֹל
 הַתְּרֻעָה עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

וְהַקִּטִּים נֶס בְּנֶחֱם תִּשְׁרֹת תִּשְׁתִּי תִרְתִּי

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וּלְהַפְלִיחֶם שְׁעָה וְהַשֵּׁב הַעֲבוּדָה
 לְדָבִיד בֵּיתָה וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּלְהַפְלִיחֶם בְּאַהֲבָה תִּמְכֹּל בְּרָצוֹן וְהָיוּ
 לְרָצוֹן תְּכִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
 וְתַחֲזִיקֶנָּה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּחַיֶּה
 שְׁכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן:

מזמרים אָנֹכִי לָךְ שְׂאֵתָהּ הִיא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מִזְמִירֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם תִּהְיֶה צוּר חַיִּיךָ כִּי יִשְׁעֵנוּ
 אֶתָּה הִיא לְדוֹר וָדוֹר גְּדוּלָּה דָּה
 תִּסְפֹּר הַדְּלָקָה עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
 בְּעִנְיָה וְעַל גְּשׁוּמֵינוּ הַמְּקוּדָּת לָךְ
 וְעַל גִּפְּתֵי שְׂכָרֵינוּ עִמָּךְ וְעַל
 גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְעַל חַיֵּינוּ שְׂכָרֵנוּ עִמָּךְ
 תִּסְפֹּר וְתִסְתַּחֵם כִּי לֹא־תִפּוּ תִסְתַּחֵם כִּי מַעֲלִים קָרְנוּ לָךְ:
 מַעֲלִיגִלִם יִתְבָּרֵךְ וְהַתְּרַם וְהַתְּשֵׁא שְׂכָרָה מִלִּבֵּנוּ תְּכִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וּבְחֻב לְחַיִּים מִזְמִירֵינוּ כִּלְבִּי בְּרִיתֶךָ:
 וְכִלְבִּי חַיִּים יְהוָה חַיִּים וְהַתְּשֵׁא שְׂכָרָה מִלִּבֵּנוּ לְעוֹלָם כִּי מִכֹּחַ הַחַיִּים
 שְׂכָרֵנוּ וְהַתְּשֵׁא חַיִּים וְהַתְּשֵׁא חַיִּים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּחַיֶּה
 שְׁכִינְתְּךָ וְהַתְּשֵׁא חַיִּים:

אלהינו

מוסף לראש השנה

לֵאמֹר אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי בְרָכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשִׁילָשֶׁת בְּתוֹרַת הַתְּחִיבָה
עַל־יְדֵי מַשָּׁה עֲבָרָה הַאֲמוּנָה כִּפִּי אֶחָד וּבְנִיּוֹ בְּנֵי־נִסִּים עִם

הַדִּישָׁה בְּאִמּוֹר : וְבִרְכָּהּ יְהוָה וְיִשְׁמְרָהּ : יי אֵל יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי יִרְחָהּ : יי
יֵשׁא יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי וְיִשְׁשׁ לֵה שְׁדוֹם : יי

שִׁים שְׁלוֹם מוֹכֵה וּבִרְכָּה חַיִּים מִן הַחֶסֶד וְנִרְמָסִים עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
עֲמָה בְּרָכְנוּ אֲבִינוּ בְּלֵנוּ בְּאֶחָד בְּאֹר פְּנֵה כִּי בְּאֹר פְּנֵה נִתְּנָה

לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַחַיִּים וְהַחַיִּים חֶסֶד וְעֲדָקָה וּבִרְכָּה וְנִרְמָסִים וְחַיִּים
וְשְׁדוֹם וְשׁוֹב בְּעִינֵיהָ לְבָרָה אֶת־עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמָהּ :

וּבְסִפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה מוֹכֵה יִשׁוּעָה וְנִתְּנָה וְנִתְּנָה
מִזְבֹּת גִּזְרֵי וְנִתְּנָה לְפָנֶיהָ אֲנָחְנוּ וְכָל־עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל

לְחַיִּים מוֹכֵה וְשְׁלוֹם :

בְּרָה אֶת־הָיְהוָה הַמְּבָרָה אֶת־עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם :

יְהוָה לְדָצוֹן וְאֶמְרֵי וְהָיִין לְבִי לְפָנֶיהָ יְהוָה צוּרִי וְגֵאֲלִי : יי

אֱלֹהֵי גִזְרֵי לְשׁוֹנֵי מַדָּע וְשִׁפְטֵי מַדָּע בְּרָכָה וְלִמְצוֹלֵי נַפְשֵׁי תְדוֹם וְנַפְשֵׁי
בְּעִפְרֵי לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרָתָהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכָל־

הַחַיִּים עֲלֵי־רַעַה מְהִירָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשַׁבְתָּם : יי כִּמְלֵךְ לְפָנֶיהָ
רוּחַ וּמִלֵּאָה יְהוָה רַחֵם : לְמַעַן יִתְּלָצוֹן יְדִיָּהּ וְיִשְׁעָהּ יִמְנֶה וְיַגְנִי : עֲשֵׂה

לְמַעַן שִׁקָּה עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנֶה עֲשֵׂה לְמַעַן הַחַיִּים עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתָהּ :
יְהוָה לְדָצוֹן וְאֶמְרֵי וְהָיִין לְבִי לְפָנֶיהָ יְהוָה צוּרִי וְגֵאֲלִי : עֲשֵׂה הַשְׁלֹם

בְּמִרְמִיזוֹ הוּא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן : יי וְיִתְּנָה

בְּכָל שָׁעָה בְּכָל־שָׁעָה בְּכָל־שָׁעָה בְּכָל־שָׁעָה בְּכָל־שָׁעָה :

אֲנִי הַחַיִּים לְדָעַת כִּי יְהוָה הוּא הַחַיִּים אֵין עוֹד מְלִכָּד :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד : הֵן לִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הַחַיִּים וְשְׁמֵי הַחַיִּים הָאֵרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר בָּהּ : כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

הוּא אֱלֹהֵי הַחַיִּים וְאֲדוֹנֵי הַחַיִּים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֲשֶׁר לֹא יֵשׁא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁמֵר : כִּי שֵׁם יְהוָה אֲבָרָה הָבִי

נִגְדַל לְאֱלֹהֵינוּ : יי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

בְּכָל שָׁעָה בְּכָל־שָׁעָה בְּכָל־שָׁעָה בְּכָל־שָׁעָה :

אֲבִינוּ מְלִכָּנוּ זְכוֹר רַחֲמֵיךָ וּבְשׁוֹשׁ בְּעִסְקָה וּבְלֵה הַכֹּר וְהַרְבֵּה
וְרַעַב וְשָׂכִי וּמִשְׁחָת וְעוֹן וּמִגְפָּה וּפְגַע רָע וְכָל־

מִחֲדָה

(א) וְכִי־ד (ב) וְכִי־ד (ג) וְכִי־ד (ד) וְכִי־ד (ה) וְכִי־ד (ו) וְכִי־ד (ז) וְכִי־ד (ח) וְכִי־ד (ט) וְכִי־ד (י) וְכִי־ד (יא) וְכִי־ד (יב) וְכִי־ד (יג) וְכִי־ד (יד) וְכִי־ד (טו) וְכִי־ד (טז) וְכִי־ד (יז) וְכִי־ד (יח) וְכִי־ד (יט) וְכִי־ד (כ)

מוסף לראש השנה
מִתְקַלָּה וְכִלְתִּמְקָלָה וְכִלְתִּמְקָמָהּ וְכִלְתִּמְעֵינֹת וְכִלְתִּזְדָּה רַעְיָה
וְשִׁנְאֵת תָּנֹם מַעֲלֵינוּ וְיַמְעַל כִּלְתִּנִּי בְרִיתֶךָ : וְכַתּוּב וְכִי

גרס' ויס' כ' נמוק. בחזקת הס"ך לומרם בספר חיים נגסו זה :
 ובספר חיים ברכה ושלום ופתיסה מוכה ישועה ונחמה וגזרות
 מזכות נזכר ונפתח לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל
 לחיים מזכים וג' שלום : ונאמר כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות
 חיים : לחיים מזכים תכתבנו אלהים חיים כתבנו בספר החיים
 בפתיב ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים פדכם היום :
 בקדש שלם קודם תתקבל ויתקין תשרית תש"ת תר"ת

סדר תשליך

אחר מנהג יום א' ד"ר קודם שקיעת החמה טוב לילך מתוך ג'ער אל בשר הכיס או חתך כ
כיס מוריס על האדנים וגם דנים רומים על שיט קפוחה ויחמר י"ג מדות שנספוקים מ' אל
בשר שם כנגד י"ג מדות ה' אל רחום וגו' ויסין בכל מדת אל מדת אחת שנספוק ה' ה'
אל רחום וגו' ולא יאמרם ויחמר כך מן העלם וגו' וסם כנגד מ' מדות ה' אך הכיס וגו' :

אמר ר' יוחנן כל המעלה את אשתו כעין אשתו חטא וכל המעלה את אשתו כעין אשתו חטא

וְיָשׁוּב יִרְחֻמֶנּוּ ח' יִכְבֹּשׁ עֲזוֹתֵינוּ ׀ וְתִשְׁלַךְ בְּמַצֹּלוֹת יָם
פֶּלִיאֵימָאֵם׃ י תִּתֵּן אֲמֵת לְעֶקֶב יֵאֵסֵד לְאַבְרָהָם יב אֲשֶׁר

נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ יְיָ מִיָּמֵי קֶדֶם : * מִן־הַמֶּלֶךְ כְּרָאֲתִי יְיָ :
בְּשָׁנִי בְּמִדְבָּרִית : בְּיָהוּהָ לִי לֹא אֵינִי מִדְּרֹשָׁה לִי אָדָם :

וְיִהְיֶה לִי בְעוֹדֵי יְמֵי אֶרֶץ אֲרָם בְּשָׁנָא: ח מִזֶּה לַחֲסוֹת בִּיהוָה
מִבְּמִת בְּאֶדָם: ט מִזֶּה לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִקְּמִת בְּגִרְבִּים:

וְיִסְמַח מִמּוֹד רַגְנוֹ צְדִיקִים וְלֹאֵל יִסְמַח :

לֹאֵל יִסְמַח וְלֹאֵל יִסְמַח : בְּכִלְדָּה מְדַבֵּר בִּי מְלָאךְ הָאָרֶץ דַּעַח

אֶת־יְהוָה בְּפִים לִים מְכֻסִּים :

דע

[illegible]

סדר תשליך

יִדְּוּ רַצוֹן מִלִּפְנֵי הוֹא אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵל עֲלִיֹן מוֹכֵתֵר בִּי"ג מִדּוֹת מַכִּילִין דְּרַחֲמֵי שְׁתַּהֲא שְׁעָה זו עַת רַצוֹן לִפְנֵי קְרִיאַת י"ג מַכִּילִין דְּרַחֲמֵי שְׁבַפְסוּקִי סִי אֵל כְּמוֹת הַמַּכּוּנִים אֵל י"ג מִדּוֹת אֵל רַחוּם וְרַחוּן אֲשֶׁר קִרְאֵנוּ לִפְנֵי כֹאֵל הַשְּׁנֵנוּ כֹּל הַמִּדּוֹת וְצִירֹפִי שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים הַיוֹצֵאִים מִמֶּה וְיוֹצֵאֵי מִדּוֹתֵיהֶן אֲשֶׁר אֵתָּה בִּאֲחַת יִגְשׁ לְהַסְרִיק אֶת הַיִּנְיָן תְּקוּפָן • וּבִבְנֵי תִשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹת יוֹם כֹּל הַמַּאֲמִינוּ וְהַשְּׁפִיעַ עֲלֵינוּ שֶׁנֶּעַ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִיָּה • וְזִכְרֵנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפְּזִין בְּחַיִּים וּבְחַבְּנוּ בַּסֶּפֶר הַחַיִּים לְסַעֲדָה אֱלֹהִים חַיִּים וְנוֹכַח לְחַשְׁבוֹתָ עֵילָאָה כִּי יִסְיֵךְ פְּשׁוּמָה לִקְבֵּל שְׁבִים וְקָרַע רֹעַ נֹר דִּיעָנוּ וְקִרְאוּ לִפְנֵי זִכְיוֹתֵינוּ וְתֹאדִיק אִפְךָ עֲלֵינוּ לְשׁוּבָה אֲמֵן : יְהִיו לְרַצוֹן וְסֵי

סדר כפרות

בְּסִילִי מִנְהַם לְשׁוֹמֵם תִּרְעֵנוּ לֵב הַקְּרָא גִבֹּר וְשׁוֹחֲטִים אוֹתוֹ בְּחַשְׁמוֹת הַבּוֹקֵר אַחֵר סְלִיחוֹת כִּי אֵל הוּא סֵל הַסֵּד נֹגֵר כְּשֵׁלֵם וְאֵל שׁוֹחֲטִין אוֹתוֹ לְסַכֵּיט הַבְּנוֹרוֹת וְמוֹלִיִּין מִמֶּנּוּ דְּשׁוּ כְּדִי לְהַסְרִיק וְהַקְּרָא כְּפָרָם כְּמוֹ שֶׁנֶּעַר הַמַּשְׁתַּלֵּחַ וְיִסְוִי הַכְּפָרוֹת כִּי חֲשׁוֹן בְּנֵי אָדָם שְׁכִינֵת וְסֵי לֹאֵר נִקְסָה לְנִקְסָה וְלַמְשׁוֹבֶרֶת שׁוֹמֵם ג' אֵלִי בְּשִׁילֵם וְסֵי נִקְסָה בְּשִׁילֵם סֶסֶק הוֹלֵד :

וְאִמֵּר ג"ס בְּנֵי אָדָם :

בְּנֵי אָדָם • וְיִשְׁבִּי חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עֵנִי וּבְרִיָּוִל :
 יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וּמִסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּן :
 אֱלֹהִים מִדְּרָךְ פֶּשַׁעַם וּמַעֲנוֹתֵיהֶם יִתְּעֵנוּ : כֹּל־אֶכֶל
 תִּתְּעַב נַפְשָׁם וְיִנְעִנוּ עַד־שְׁעֵי מוֹת : וְיִזְעֲקוּ אֶל־
 יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם וְיִשְׁעֵם : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וְיִרְפָּאֵם וְיַמְלִיט מִשְׁחִיתוֹתָם : יוֹדוּ לִיהוָה חֲסִדוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם : אִם־יֵשׁ עָלֵינוּ מִלֵּאֵךְ מִלִּיץ
 אֶחָד מִנִּי־אֱלֹהִי לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל : וְיִחַנְּנוּ וְיִאֲמֹר
 פִּדְעָהּ מִדֶּדֶת שְׁחַת מַצְאָתִי כְּפָר :

זֶה חֲלִיפָתִי • זֶה תַּמּוּרְתִּי • זֶה כְּפָרְתִּי • זֶה
 תַּתְּרַגְגָּל יִדְּוֹ לְמוֹתָהּ וְאֲנִי אֶלֶךְ לַחַיִּים מוֹבִים
 אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם :

בְּכָרֵן יוֹם הַכְּפָרוֹת יוֹם לְהַרְנוֹת בְּאֶחֱלָה וְהַחַיִּים כְּמוֹ שֶׁיִּשְׁוֹר בִּי יִמִּים מִי"ב וְיוֹם הַכְּפָרוֹת
 לְקַחַת יֵלֶךְ קֹדֶם מַכְלֵל וְתַנְחָה • בְּנִינִין הַכְּפָרוֹת שְׁמוֹנִיִּין לֵיל יוֹם הַכְּפָרוֹת וְאוֹמְרִים פְּלִיטָה
 כֹּל דְּרִי סִיל מִסָּה נִזְוֵלָה לְקַחַת סֶסֶר רִאשׁוֹן וְיִאֲמֹר סֶסֶק :

אוֹר זָרַע לְצִדִּיק וְלִישְׁרֵי לֵב שְׂמִיחָה :

(א) סֶסֶקִים פ' (ב) סֶסֶקִים ד' (ג) סֶסֶקִים ז' (ד) סֶסֶקִים ח' (ה) סֶסֶקִים ט' (ו) סֶסֶקִים י' (ז) סֶסֶקִים י"א (ח) סֶסֶקִים י"ב (ט) סֶסֶקִים י"ג (י) סֶסֶקִים י"ד (יא) סֶסֶקִים י"ה (יב) סֶסֶקִים י"ו (יג) סֶסֶקִים י"ז (יד) סֶסֶקִים י"ח (טו) סֶסֶקִים י"ט (טז) סֶסֶקִים כ'

תפלת יום כפור

קנא

אֲדֹנָי יְשׁוּעָה תַּפְּסֵהוּ וְכִי יַעֲדֵה הַהֶלֶלֶתָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרְתֵינוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹקֵא אֵל עֲלִיִּין • נוֹמֵל הַסִּדִּים
מוֹכִים • קוֹנֵה הַכּוֹל • נוֹכַח הַסִּדִּי אֲבוֹת וּמִבֵּיא נֹאֵל לִבְנֵי בְּרִיתָם לְמַעַן
שְׂמֹךְ בְּאַתְנָה :

וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים וּכְתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנֶּךָ
אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מַגֵּן אֲבֹרְתֵינוּ :
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מִנְּחָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרֵד הַשָּׁל :
מִכֻּלְפֵּי חַיִּים בְּהַסֵּד מִנְּחָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חַלִּים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמֻנָה לִישׁוּעַ עַפְרָיִם : מִי כְמוֹתָ
בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ מֶלֶךְ מֵחַיִּת וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :
מִי כְמוֹתָ אֵב הַרְחֵמֵן (מִמַּחֲסֵה שָׁכֵת דְּרַחֲמִים) זֹכֵר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :
(וְאַתָּה) אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מִנְּחָה הַמֵּתִים :

בְּמִתְרֵם בַּחֲלוֹת סִיף

נִקְרָא יֵשׁוּעַ וְנַעֲרִיצֶךָ בְּנֵעַם שִׁית סוֹד שְׂרָפֵי תְּדִישׁ הַמִּשְׁלֵשִׁים לָךְ
תְּרַשָּׁה בְּכַתִּיב עַל יָד נְבִיאָה וּכְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר •
קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָהּ אֲבֹתָּה מִלֵּא כִלְהֶאֱרִין בְּבוֹדוֹ : אֲזַ
בְּקוֹל הַעֵשׂ גְּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֵק מְשִׁמֵּעִים קוֹל • מִתְנַשְּׂאִים לַעֲמַת
הַשְּׂרָפִים לַעֲמַתָּה מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים : בְּרוּךְ בְּבוֹד יְיָהּ מִמְּקוֹמוֹ :
מִמְּקוֹמָה מִלִּבְנוֹ תוֹפִיעַ וְתַמְלִיד עֲלֵינוּ בִּי מִחֲפִים אֲנַחְנוּ לָךְ בְּתִי
תַמְלִיד בְּצִיּוֹן בְּקֹרֶב בְּנִימֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד : תִּשְׁכַּחן הַתְּהַלֵּל וְתַתְּקַדֵּשׁ
בְּתוֹךְ יְרֵשָׁתְּךָ עִירָה לְדוֹר וָדוֹר וְנִצְנַח נִצְחִים : וְעֵינֵינוּ תִּרְאֶינָה
מִלְכוּתְךָ בְּדֶבֶר הָאֲמֹר בְּשִׁירֵי עֲוֹנָה עַל יְדֵי דָוִד מִשִּׁית צִדְקָה :
יִמְלֶךְ יְיָהּ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תִּלְלוּהָ :
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יָמִים תִּתְלַלְךָ סֵלָה :
לְדוֹר וָדוֹר תִּמְלִיכֵנוּ לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוּ קְדוֹם וְקְדוֹשׁ :
וּבִכְן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם
עִירָה וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִלְכוּת בֵּית דָּוִד
מִשִּׁיתָה וְעַל מְבוֹנָה וְהִיבָלָה :

ובכן

תפלת יום כפור

וּבְכֵן תִּתֵּן פְּדוּתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיהָ • וְאִמְתָּהּ עַל כָּל־
מַחֲשָׁבֶיהָ • וְיִירָאוּהָ כָּל־חַמְעָשִׁים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לַפָּנִים כָּל־
הַבְּרִיאִים • וְנִשְׁתַּחֲוּ כָּל־אֱלֹהֵי אֲדָת • לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ בְּלִבָּב שְׁלֵמִים
שֶׁנֶּעֱנֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁחֲשָׁלְמָן לַפָּנִים • עַז בְּיָדָהּ וּגְבוּרָה בְּיָמֶיהָ
לְשִׁמָּה נִזְרָא עַל כָּל מַחֲשָׁבֶיהָ :

וּבְכֵן תִּתֵּן כְּבוֹד יְהוָה לַעֲמֻקָּה תַּהֲלֶלָה לִירְאֵיהָ • וְתִקְוָה מִזִּבְחָהּ
לְדוֹרֵשֶׁיהָ • וּפְתַחֲוֶן פֶּה לְמִיֻּחִלִּים לָךְ שִׁמְחָה לְאֶרֶץ •
וְיִשְׁתַּחֲוּ לַעֲמֻקָּה • וְיִצְמִיחַת כְּרֹן לְדוֹר עֲבָדָהּ וְעִרְכֵּיתָ עַד לְבֹרֵשֶׁשׁ
מִשִּׁיתָהּ בְּמַתְרָה בְּיָמֵינוּ :

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ • וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ • וְחַסִּידִים בִּרְנָה
תִּגְלוּ • וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ־פִּיָּה וְדַרְשָׁעָה כָּלָה בַּעֲשֵׁן תִּתְּלָה •
כִּי תַעֲבִיד מִמַּשְׁלֶת נִדֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלֹךְ אֶתָּה הָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְבִדָּה • עַל כָּל־מַעֲשֵׂיהָ •
בְּדֹר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָהּ • וּבִירוּשָׁלַם עִיר מְדֻשָּׁה •
בְּכַתוֹב בְּדִבְרֵי מְדֻשָּׁה יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיהָ צִיּוֹן לְדוֹר
וָדוֹד הַלְלוּהָ :

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנִזְרָא שְׁמָךְ • וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיהָ בְּכַתוֹב וּגְבוּרָה
יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפַּח וְהָאֵל תְּקוֹדֵשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה •
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ :

אַתָּה בַּחֲרַתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אֶהְבֵּת אֹתָנוּ וְרָצִיתָ
בָּנוּ • וְרִמַּמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיהָ • וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּכָנוּ לַעֲבוֹדָתָהּ וְשִׁמָּה הַגָּדוֹל
תִּתְקַדֵּשׁ עֲלֵינוּ קְרָאתָ :

וְתִתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה וְאֵת יוֹם)
הַכִּפּוּרִים הַזֶּה אֶת־יוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה אֶת־
יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה (לְקִדּוּשָׁה וְלִמְנוּחָה) לְמַהֲוִילָה וְלִסְלִיחָתָהּ
וּלְכַפֵּרָה

לְכַפְּרָה וּלְמַחֲלָבוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (באזהבה) מִקְרָא
קָדֵשׁ זָכָר לַיְצִיאוֹת מִצָּרִים :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא • נִגְשׁ מִדְּאֵה מִדְּרָה • וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד
נִזְכָּר • וְיִרְגֵּנוּ וְיַקְדִּימוּ • וְיִכְרוּ אֲבוֹתֵינוּ • וְיִכְרוּ מַשִּׁים בְּיָדָם
עֲבָדָה • וְיִכְרוּ יְרוּשָׁלַם עִיר קֹדֶשֶׁךָ • וְיִכְרוּ כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְפָלִיטָה לְמִטְבָּה • לְחַן וְלֶחֶם וְלִבְרָכִים וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם • בְּיוֹם
(כִּסְכֵּת וְחִשְׁבֵּת חֹזֶת וְיָמִים) הַכִּפְּרִים הַזֶּה בְּיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה • בְּיוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ
הַזֶּה • וְכִבְיָ יִהְיֶה אֲלֵינוּ כּוֹ לְמִטְבָּה • וְיַקְדֵּנוּ כּוֹ לְכַרְכָּה • וְיַחֲשִׁיעֵנו כּוֹ
לְחַיִּים טוֹבִים • וְיִדְבֵּר וְיַשְׁמַע וְיִבְרָכֵם וְיַחֲשִׁיעֵם וְיַחֲשִׁיעֵנו בְּיָ
אֱלֹהֵי עֲיָנֵינוּ • כִּי אֵל מֶלֶךְ נִתָּן וְנִתָּן אֶתָּה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַחֲוֹל • לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם עֵשֶׁת
הַזֶּה (וְיָמִים) הַכִּפְּרִים הַזֶּה בְּיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה
בְּיוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה מִחָה וְיַעֲבֹר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ בְּאִמּוֹר : אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מִחָה פְּשָׁעֶיךָ
לְמַעַנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר : וְנֹאמַר מִחִיתִי כְעַבְדְּ
פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטֹּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאֲלִיתִיךָ : וְנֹאמַר
כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְמַעַן אֶתְּכֶם מִכָּל

חַטֹּאתֶיכֶם לְפָנַי יִהְיֶה תַמְהָרוֹ : (כִּסְכֵּת וְיָמִים) וְאֵל אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא
בְּמַעֲשֵׂיכֶם קָדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבָעֵנוּ
מִטּוֹבָה וְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וּמִגִּדְלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרַחוּם שְׂבַת קֹדֶשֶׁךָ וְנִגְדָּנוּ (בְּרָה) (בָּרָה) (בָּרָה) כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ
וְיִמְחַד לְבָנֵינוּ לְעֲבָדֶיךָ בְּאַמֶּת • כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל •
וּמַחֲלֵן לְשִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר־וָדוֹר • וּמַבְלָעֶיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר

אשמוהנו

(23)

(א) יִשְׂרָאֵל מִן כָּס • (ב) כָּס מִן כָּס • (ג) וְיִסְלַח מִן כָּס •

תפלת יום כפור

אֲשֶׁמֹתִינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
הַשָּׁמַיִם וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים :

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל • וְלִחְפֹּלָתָם שְׁעָה • וְהַשֵּׁב הָעֲבוּרָה
לְדָבִיד בֵּיתָךְ וְאִשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְהַפְּלֵתָם בְּאַהֲבָה תִּמְכַּל כְּרִצּוֹן וְחֵדִי
לְרִצּוֹן סָמִיד עֲבוּדָת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וְתִתְחַוֶּנָּה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּצְחִיר
שְׂכִינֶתוֹ לְצִיּוֹן :

סודים דרכני

מִדִּים אֲנִי לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־דָּשָׁר
וְיִצְרָק יִצְרָאֵל בְּרַחֲמֵיךְ בְּרִכּוֹת הַשְׁמָיִם
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שְׂנֵאֲיִתְּךָ
(וְנִסְתָּתְךָ) מִן־הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַמִּשְׁפָּטִים
לְמִצְוֹת קָדְשֶׁךָ וְנִשְׁכַּח אֵלֶיךָ לְשִׁמּוֹר תִּפְדֶּה
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלֶבֶת שְׁלֵם עַל
שְׂאֵת מִדִּים לָךְ • כְּרוּךְ אַתָּה הַמַּצְחִיר :

וְנִפְלְאוּתְךָ וְנִסְתָּתְךָ שְׂבָבֶיךָ עַתָּה עָרֵב וְכִכָּר וְצִדִּים הַטּוֹב בִּי לֹא־כָלוּ
בְּרַחֲמֶיךָ וְהַפְּלֵתָם בִּי לֹא־תִפְּזוּ חֲסִדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם מִיָּמֵינוּ לָךְ :

וְעַל־זֶלֶם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרַשֵּׁם וְיִתְעַשֵּׂא שְׂמֶךָ מִלִּפְנֵי סָמִיד לְעוֹלָם וָעַד :

וּבְהַטּוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְכִלְיֵי־חַיִּים יוֹדֶה סֵלָה וְיִתְלָלוּ שְׂמֶךָ תִּפְחַל לְעוֹלָם בִּי טוֹב הָאֵל
יִשְׁתַּבַּח וְיִתְרַשֵּׁם סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב : כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב
שְׂמֶךָ וְלָךְ גָּאֹה לְהַדוֹת :

לִשְׁ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּרִבְנוּ בְּבִרְכָּה הַמִּשְׁלֵשֶׁת בְּחוֹרָה הַבְּרוּכָה
עַל־יְדֵי מִשְׁחָה עֲבָדֶיךָ הַמִּאֲמִירָה כִּפִּי אֶחָד וְכִנּוּי בְּהִימָם עַם
הַיְּהוּדָה כְּאִמֹּר : יְבָרֶכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁבְּרֶכָה : יי יֵאָר יְהוָה • פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיִרְבֶּה : יי
יֵשָׁא יְהוָה • פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיִשָּׁם לָךְ שְׁלֹם : יי

שִׁים שְׁלֹם טוֹבָה וְכִרְכָּה חַיִּים מִן־הַמִּסְדִּים וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ כְּרִבְנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ בִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּנָה
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַטּוֹב חַיִּים וְאַהֲבָה הַטּוֹב וְיִצְרָק וְכִרְכָּה וְכִרְכָּה וְחַיִּים
וְיִשְׁלֹם וְיִשְׁבְּרֶכָה לְכָבוֹד אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כָּל־שְׁמֵי וְכָל־שְׁמֵי בְּשִׁמּוֹתֶיךָ :

יְבָרֶכֶךָ חַיִּים כְּרִבְנוּ וְשְׁלֹם וּפְרִיָסָה טוֹבָה יִשְׁוֶעַת וְנִחְמָה וְנִזְרוֹת
טוֹבָה

תפלת יום כפור
קנג
טובות נזכר ונכתב לפניך אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ הַמְּבַרֵּךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :
יְדוּ לְרָצוֹן וְאֶמְרֵי וְתַגִּין לִפְנֵיךָ יְיָהּ צוּר וְגֹאֲלִי :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * תְּבֹא לִפְנֵיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תַּתְּעַלֵּם
מִתַּחַתְּנוּ שְׂאִין אֲנוּ עוֹי פָּנִים וְקָשִׁי עֶרְף לִאמֹר לִפְנֵיךָ
יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא הִמָּאֵנוּ אֶבֶל
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ הִמָּאֵנוּ :

אֲשַׁמְנוּ * בְּגָדֵנוּ * גִּזְלָנוּ * דְּבָרֵנוּ דָּפִי : הַעֵינֵנוּ * וְהִרְשַׁעְנוּ *
וְדָנוּ * הִמָּסְנוּ * מִפְּלָנוּ שָׁקָר : יַעֲזֵנוּ רַע * כּוֹזְבֵנוּ * לָצֵנוּ *
מִרְדֵּנוּ * נֶאֱצָנוּ * סָרְדֵנוּ * עֵינֵנוּ * פִּשְׁעֵנוּ * צָרְדֵנוּ * קָשִׁינוּ עֶרְף :
רִשְׁעֵנוּ * שָׁחַרְנוּ * תַּעֲבָנוּ * תַּעֲבֵנוּ * תַּעֲתָעֵנוּ : סָרְדֵנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַמְּזֻכָּרִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ : וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא
עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ : מִה נֹאמֵר לִפְנֵיךָ יִשָּׁב
קִדּוֹם * וְמִה נִסְפֵּר לִפְנֵיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים * הֲלֹא כָל־הַנִּסְתָּרוֹת
וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אַתָּה יוֹדֵעַ רֵוִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כְלִיָּה : אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל
חַדְרֵי בָטָן וּבוֹחַ כְּלִיּוֹת וְלֵב * אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ * וְאֵין
נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ : וּבִבֵּן יְיָ רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ עַל כָּל־הַמַּאֲתֵינוּ וְהַכִּפֹּר
לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פִּשְׁעֵינוּ :

עַל הַמָּא שֶׁהִמָּאֵנוּ לִפְנֵיךָ בָּאֵס וּבִרְצוֹן :
וְעַל הַמָּא שֶׁהִמָּאֵנוּ לִפְנֵיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב :
עַל הַמָּא שֶׁהִמָּאֵנוּ לִפְנֵיךָ בְּכָל־דַּעַת :
וְעַל הַמָּא שֶׁהִמָּאֵנוּ לִפְנֵיךָ בְּכַסּוֹי שִׁפְתָּיִם :
עַל הַמָּא שֶׁהִמָּאֵנוּ לִפְנֵיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיּוֹת :
וְעַל הַמָּא שֶׁהִמָּאֵנוּ לִפְנֵיךָ בְּגִלּוֹי וּבִסְתֵּר :
עַל הַמָּא שֶׁהִמָּאֵנוּ לִפְנֵיךָ בְּדַעַת וּבִמְרָמָה :

חפלות יום כפור

ועל חמא שתמאנו לפניך בדבור פה :
על חמא שתמאנו לפניך בהנאות רע :
ועל חמא שתמאנו לפניך בהרהור הלב :
על חמא שתמאנו לפניך בועידת זנות :
ועל חמא שתמאנו לפניך בודוי פה :
על חמא שתמאנו לפניך בזלזול הזרים ומזרים :
ועל חמא שתמאנו לפניך בודון ובשגגה :
על חמא שתמאנו לפניך בחזקת יד :
ועל חמא שתמאנו לפניך בחלול השם :
על חמא שתמאנו לפניך בממאנת שפתים :
ועל חמא שתמאנו לפניך במפשות פה :
על חמא שתמאנו לפניך ביצר הרע :
ועל חמא שתמאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח לנו • מחל לנו •
כפר לנו :

על חמא שתמאנו לפניך בבחש ובכזב :
ועל חמא שתמאנו לפניך בכפתי שוחד :
על חמא שתמאנו לפניך בקצון :
ועל חמא שתמאנו לפניך בלשון הרע :
על חמא שתמאנו לפניך במשא ובמתן :
ועל חמא שתמאנו לפניך במאכל ובמשקה :
על חמא שתמאנו לפניך בנשק ובמר בית :
ועל חמא שתמאנו לפניך בגמית גרון :
על חמא שתמאנו לפניך בשית שפתותינו :
ועל חמא שתמאנו לפניך בסקוד עין :
על חמא שתמאנו לפניך בעצבים רמות :
ועל חמא שתמאנו לפניך בעזות מצח :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח-לנו • מחל-לנו •
כפר לנו :

על חטא שהטאנו לפניך בפריקת-עול :
ועל חטא שהטאנו לפניך בפלילות :
על חטא שהטאנו לפניך בצדית-רע :
ועל חטא שהטאנו לפניך בצרות עין :
על חטא שהטאנו לפניך בקלות ראש :
ועל חטא שהטאנו לפניך בקשיות ערף :
על חטא שהטאנו לפניך בריצת וגלים לדע :
ועל חטא שהטאנו לפניך ברכילות :
על חטא שהטאנו לפניך בשבועת שוא :
ועל חטא שהטאנו לפניך בשנאת חנם :
על חטא שהטאנו לפניך בתשומת-יד :
ועל חטא שהטאנו לפניך בתמהון לבב :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח-לנו • מחל-לנו •
כפר לנו :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עזרה •
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם תשובה :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרפן עולה ויורד :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם איש ודאי ותלוי :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מפת מרדות :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם פרת וערירי :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין :
סקילה שרפה הרג ותנק • על מצות עשה ועל מצות לא תעשה •
בין שיש בתן קום עשה • ובין שאין בתן קום עשה •

תפלות יום כבוד

אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ • וְאֶת־שְׂאִינֵם גְּלוּיִם לָנוּ • אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּכִר
אֲמִרָנוֹם לְפָנֶיךָ יְהוָה וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם • וְאֶת שְׂאִינֵם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ
הֵם גְּלוּיִם וַיְדוּעִים כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנְּסִיחֵם לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִלָת
לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת • כִּי
אַתָּה סָלַחְתָּ לְיִשְׂרָאֵל וּמָחַלְתָּ לְשִׁבְתִּי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר
וּמִכָּל־עֲדִידָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ :

אֱלֹהֵי עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אֵינִי כְדָאִי • וְעָכָשׁ שֶׁנִּוצַרְתִּי כְּאֵלֹהֵי לֹא
נִוצַרְתִּי • עַכְשָׁנָה אֵנִי בְּתִי כָל יְהוָה בְּמִיתוּתִי • יְהוָה אֱלֹהֵי
לְפָנֶיךָ כְּכָדִי מֵלֹא בּוֹשָׁה וּבִלְמָה • יְהוָה רָצוֹן מִכָּפְרָתֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שֶׁלֹּא אֶחְמָא עוֹד וּמִה־שִׁחְמוֹתַי לְפָנֶיךָ מִחֶמֶק
בְּרַחֲמֶיךָ דְּרַבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּדִים וְחֲלִים רָעִים :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַדָּע וְשִׁפְטֵי מַדָּע מִרְמָה וּלְמַחֲלֵי נַפְשֵׁי חַדָּשׁ וּנְפִישׁ
בְּעֶשֶׂר לֵבָל הַתּוֹעָה פֶּסַח לִפִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּתְּרוּךְ נַפְשִׁי וְכָל־
חַדָּשִׁים גְּלוּיִם עַל־רַעְיָה מִדְּבַר הַפֶּר עֲצָתָם וְנִקְרָא מִחֲשָׁבָתָם : יְהוָה רָצוֹן מִכָּפְרָתֶךָ
יְהוָה וּמִלֵּאָה יְהוָה דָּוָה : לְמַעַן יִתְּרוּךְ יְהוָה וְיִשְׁעָה יִמְיָהּ וְעֲגוּגֵי : עֲשֵׂה
לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָהּ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּשְׁתַּחֲוֶה
יְהוָה לְרָצוֹן • אֲמִירָתִי וְהַגִּיד לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי : עֲשֵׂה הַשְׁלֹחַם
בְּמִרְמָזֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן :

יְהוָה רָצוֹן מִכָּפְרָתֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּקִרְבְּךָ בְּקִרְבֵּנוּ
וְסוֹ מִלְּקֵט בְּתוֹרָתְךָ :

• לְכָדוֹר מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמִלֹּאָה תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי בָהּ : ב כִּי
הוּא עֲלִיָּסִים יִסְדָּה וְעַל־תְּרוֹת יְכוֹנְנָה : ג מִי יַעֲלֶה
בְּדָר יְהוָה וְיִי יָקוֹם בְּמִקְוֹם קְדָשׁוֹ : ד נָקִי כַפִּים וְכֵר לֵבָב אֲשֶׁר
לֹא־נִשְׂא לְשׁוֹן נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה : ה יֵשֵׁא בְּרַכָּה מֵאֵת
יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : ו זֶה דוֹר דִּרְשׁוֹ מִכָּפְרָתֶיךָ פָּנֶיךָ יַעֲלֶה
סֶלָה : ז שְׂאוֹ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבְאוּ
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : ח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹ וְנִבְדוֹ יְהוָה גִּבּוֹר
מִלְּחָמָה : ט שְׂאוֹ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבְאוּ
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : י מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צִבְאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֶלָה :

ושכן שלל לנשן בליל יוסיכ אלל לטסוק בחורס - אחר ערבית יש לומר ד' מחזורים הראשונים שנהלים
 כי יש נהס ס"ה חטות כמין קרי ור"ת וס"ת מסחמזורים מנין קל"א כמין סמל"ל כדי להנלל מקרי -
 ונס יסין נהס יהוה נקוד בקרית :

א * אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא חָלַף בַּעֲצַת רָשָׁעִים וּבִדְרֹךְ חַטָּאִים
 לֹא עָמַד וּבִמְלוֹשֵׁב לָצִים לֹא יָשָׁב : ב כי אִם בְּתוֹרַת
 יְהוָה חֲפָצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה : ג וְהָיָה בָּעֵץ שְׁתוּל עַל
 פְּלִי מִיָּם אֲשֶׁר פָּרִיו יִתֵּן בָּעֵתוֹ וְעֵלָהּ לֹא יִבּוֹר וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 יִצְלִיחַ : ד לֹא בֵן הָרָשָׁעִים כִּי אִם בְּמִין אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ : ה עַל
 כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפַּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים : ו כִּי יִדְעַ
 יְהוָה דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֹד :

ב * לְמַעַן רָגִשׁוּ גוֹיִם וְרָאִימוּ יְהוָה רִיק : ג יִתְנַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ
 וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ : ד וְנִתְקַחָה אֶת
 מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ : ד יוֹשֵׁב בְּשָׂמַיִם יִשְׁחַק אֲדֹנֵי
 יִלְעָג לָמוֹ : ה אִזּוּ יִדְבַר אֱלֹהֵימוֹ בְּאָפוֹ וּבְחִרְוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ : ו וְאֲנִי נִסְכְּתִי
 מַלְכֵי עַל צִיּוֹן הִר קִדְשִׁי : ז וְאֶסְפְּרָה אֶל חֵק יְהוָה אָמַר אֱלֹהֵי בְנֵי
 אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶּתִיךָ : ח שְׂאֵל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה גוֹיִם נְחֻלָּתְךָ וְאֶחָדָה
 אֶפְסִי אֶרֶץ : ט תִּרְעַם בְּשֹׁכֵט בְּרוּץ בְּכָלִי יוֹצֵר תִּנְפָצִים : י וְעַתָּה
 מַלְכִּים תִּשְׁפִּילוּ וְהִסְרוּ שְׁפָטֵי אֶרֶץ : יא עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בִּירְאָה וְגִילוּ
 בְּרַעְיוֹתָ : יב נִשְׁקוּ בָר פֶּן יֵאָנָף וְתֵאבְדוּ דֶּרֶךְ כִּי יִבְעַר בְּמַעַט אָפוֹ
 אֲשֶׁרִי כֹל חוֹסֵי בוֹ :

ג * מְזֻמּוֹר לְדָוִד בְּכִרְתּוֹ מִפְּנֵי אֲבִשָׁלוֹם בְּנוֹ : ב יְהוָה מַה רַבּוֹ
 צָדִיק רַבִּים קָמִים עָלָיו : ג רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אֵין
 יִשְׁוּעָתָה לֹא בִּאלֹהִים סֵלָה : ד וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי וּמִרִים
 רִאשִׁי : ה קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִתֵּר קִדְשׁוֹ סֵלָה : ו אֲנִי
 שִׁכְבֹּתִי וְאִישְׁנָה הִקְצוֹתִי כִי יְהוָה יִסְמְכֵנִי : ז לֹא אִירָא מִרַבּוֹת
 עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוּ עָלַי : ח קוֹמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי
 דְּבִית אֶת כָּל אֹיְבֵי לִחֵי שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבְרָתָ : ט לַיהוָה תִּשְׁוּעָה
 עַל עֲמִקָּה בִּרְכָתְךָ סֵלָה :

ד * לְמִנְצָתָהּ בְּגִיטוֹת מְזֻמּוֹר לְדָוִד : ב בְּקִרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקוֹ
 בָּצֵר דִּרְתָּבָתָה לִי הִנֵּנִי וְשִׁמְעֵה תַּפְלִיתִי : ג בְּנֵי אִישׁ

תפלת יום כפור

עד מה כבודי לבלמה תאחבון ריק תבקשו כוב סלה : י ודעו
 כי תפלה יהיה הסיד לו יהיה ישמע בקראי אליו : ה רגזו ואל
 תהטאו אמרו בלבבכם על משפככם ודמיו סלה : י וזכו וזכו
 צדק ובטחו אל יהוה : י רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו
 אור פניו יהוה : ה נתתה שמחה בלבי מעת דגננו ותירושנו
 רבו : ה בשלום יחדו אשבבה ואישן כי אתה יהוה לבדו
 לבטח תושבני :

במזמרת כהנא סוף קודם בריך שמיא לזמרים י"ג מדות רבש"ע

מוסף ליום כפור

אדני שפתי תפקח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים
 טובים קנה תכלי וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנינים למשן
 שמי באהבה :

וזכרנו לחיים מלך תפן פתחים וכתבנו בספר החיים למענה
 אלהים חיים :

מלך עוזר ומשיע וקצן : ברוך אתה יהוה קצן אברהם :
 אתה גבור לעולם אדני מנחה מתים אתה רב להושיע טוריד תשל :
 מכלכל חיים בחרס מנחה מתים ברחמים רבים סומך גופלים
 ורופא חולים ומסיר אסורים ומקים אמונתו לישעי עפר : מי כמך
 בעל גבורות ומי דומה לך מלך מנחה ומנחה ומנחה ישועה :
 מי כמך אב הרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים :
 ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מנחה מתים :

במזמרת סוף לזמרים קדושת כתר כמו במוסף של שבת :

כתר יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה ועמדה ישראל
 מקבוצי מטה יחד כלם קדושה לך ישלשו בכתוב עלייך
 נביאך וקרא זה אלי ואמר : קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
 מלא כל הארץ כבודו : כבודו מלא עולם משרתי שואלים זה
 לזה אתה מקום כבודו להעריצו לעמדתם משבחים ואומרים :

כְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְקוֹמוֹ : מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמָיו לַעֲמֹ
הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עָרֵב וְכֶכֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע
אוֹמְרִים : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד : הוּא אֱלֹהֵינוּ
הוּא אֲבִינוּ הוּא מִלֵּכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִצְאֵנוּ
שָׁנִית בְּקָרוֹב וְשֹׁמֵעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי בְלִיַּי לֵאמֹר הֵן אֶלֶלִּי
אַתֶּכֶם אֲתֵרִית בְּבִרְאשִׁית לַהֲיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : וּבְדַבְרֵי תַּרְשֶׁהָ כְּתוּב לֵאמֹר : יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם
אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלִיָּהּ :

אָתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּמְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם יִתְלַלֶּה סֵלָה :

לְדֹר וָדֹר הַמְלִיכֵנוּ לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וּקְדוֹשׁ :

וּבָכֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם
עִירָךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחֲךָ וְעַל מְכוּנָה וְהִיבָרְכֶךָ :

וּבָכֵן תֵּן פְּתִיחָה לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כְּלִימַעֲשִׂיָּה * וְאִמְתָּךְ עַל כָּל
מַהֲשִׁבְרָאת * וְיִרְאֶה בְּלִימַעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ כָּל־
הַבְּרוּאִים * וְיַעֲשֶׂה כָלֶם אֲנִידָה אֶת * לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבֵּב שְׁלֵם
שִׁדְעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁחֲשַׁלְטָן לְפָנֶיךָ : עַז בִּידָה וְגִבּוֹרָה בִּימִינְךָ
וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל מַהֲשִׁבְרָאת :

וּבָכֵן תֵּן כְּבוֹד יְהוָה לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירְאִיָּה * וְתִקְוָה מִזְכָּה
לְדוֹרֶשֶׁיךָ * וּפְתִחוֹן פֶּה לְמִיחָלִים לָךְ שְׁמִתָּה לְאַרְצֶךָ *
וְשִׁשּׁוֹן לְעִירָךָ * וְצִמְחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבֹדָה וְעִרִכַת צֶר לְכַן־יִשִּׁי
מְשִׁיחֲךָ בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ :

וּבָכֵן צְדִיקִים יֵרָאוּ וְיִשְׁמְחוּ * וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ * וְחַסִּידִים בִּרְגָה
גִּילֻ * וְעוֹלָתָה תִּקְרֹא צִדִּיק וְיִרְשָׁעָה כָּלָה בַּעֲשֵׁן תִּבְלָה *
כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת דָּוִד מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלֹךְ אָתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְבָרָךְ * עַל כְּלִימַעֲשִׂיָּה *
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ * וּבִירוּשָׁלַם עִיר תְּרָשָׁה *
כְּתוּב בְּדַבְרֵי תַּרְשֶׁהָ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלִיָּהּ :

מוסף ליום כפור

קדוש אתה וגורא שמך ואין אלוה מבלעדיך * פכתוב ויגבה
יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה *
ברוך אתה יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים * אהבת אותנו ורצית
בנו * ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך * וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול
ותקדוש עליו קראת :

והתנן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום (השבת הזה ואת יום)
הכפרים הזה את יום סליחת העון הזה את
יום מקרא קדש הזה (לקדושה ולמנוחה) למחילה ולסליחה
ולכפרה ולמחלל בו את כל עונותינו (באהבה) מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים :

ומפני חטאינו נלנו מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו * ואין אנו יכולים לעשות חובותינו
בבית בחרתך * בבית הגדול והקדוש * שנקרא שמך
עליו מפני תד שנשתלחה במקדשך יהי רצון מלפניך
יהוה אלהינו ואלי אבותינו מלך רחמן ששש ויבחרם
עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה
ותגדל כבודו * אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד מלכותך
עלינו מהרה * והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב
פזרינו מבין הגוים ונפיצותינו כגם מירכתי ארץ *
והביאנו לציון עירך ברנה * ולירושלם בית מקדשך
בשמחת עולם * ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו המידים כסדרם ומוספים בהלכתם ואת

מוסף ליום כפור

שָׁבַעְנוּ מִמִּנְכָּה וּשְׁמַח וּנְפִשָׁנוּ בִּישׁוּעָתָהּ וְתַהֲיִלָּנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבַת קִדְשָׁהּ תִּהְיֶה בּוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל כְּקִדְשֵׁי שְׁמָהּ
 וּמִדֶּרֶךְ לִבָּנוּ לְעִבְדָּהּ בְּאַמֶּת * כִּי אַתָּה סֵלֶחַן לִי־יִשְׂרָאֵל *
 וּמַחֲלִין לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דֹּר־דֹּר * וּמִכְּלָעֲדֶיהָ אֵין
 לָנוּ מֶלֶךְ מִזֶּחַל וְסוֹלָח : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מִזֶּחַל
 וְסוֹלָח לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר
 אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקִּדְשׁ
 הַשָּׁמַיִם וִי־יִשְׂרָאֵל יוֹם הַכִּפּוּרִים :

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעִקְפָּהּ יִשְׂרָאֵל * וּלְהַפְלִיחַ שְׁעָה * וְהַשֵּׁב הַעֲבוּדָה
 לְדָבִיד בֵּיתָהּ וְאִשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְהַפְלִיחַם בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
 לְרָצוֹן סָמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִקְפָּה :

וְתַחֲזִיקֶנָּה עֲיָגֵנוּ בְּשׁוּבָהּ לְצִיּוֹן בְּנִדְחִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר
 שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

<p>מִדִּים אֲנֵנוּ לָהּ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־דָּשָׁר יוֹצֵר יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל אֲהֲבָתְךָ וְקִנְיָנְךָ בְּהַחֲזִיקֵנוּ וְהַחֲזִיקֵנוּ וְהַחֲזִיקֵנוּ לְמִצְוֹת קִדְשֶׁךָ וְנִשְׁכַּח אֵלֶיךָ לְשִׁמּוֹר תְּפִלָּה וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלֵב טָהוֹר שְׂאֵת מִדִּים לָהּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר :</p>	<p>מִדִּים אֲנֵנוּ לָהּ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיִּיךָ כָּעֵן יִשְׁעֵנוּ אֶתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר גִּדְּלָהּ דָּהּ תִּסְפֹּר הַהֲלָמָה עַל חַיֵּינוּ תִּסְמָרִים בְּתִירָה וְעַל גִּשְׁמוֹתֵינוּ תִּסְמָרִים עַל גִּדְּלָהּ שְׁכֵמֶךָ לְיוֹם עֲקָנוּ וְעַל גִּלְיָתָהּ וּמִבִּזְיוֹנָהּ שְׁכֵמֶךָ עַתָּה עֲרֵב תִּקְרָה וְתִסְתַּחֵם כִּי לֹא־תִפּוּ תִסְתַּחֵם כִּי מַעֲלֵם חָיֵנוּ לָהּ : וְעַל־כֵּן יִהְיֶה וְהִרְחֵם וְהַנְּשֹׂא שְׁכֵמָה מִלִּבָּנוּ תִּסְמֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד</p>
---	---

וּכְתוּב לְחַיִּים מִדִּים כָּל־בְּנֵי בְרִיתָהּ :

וְכָל־חַסִּידִים יִדְּקוּ כָלָה וְתִגְלוּ שְׁכֵמָה הַגָּדוֹל לְעוֹלָם בִּי טוֹב הָאֵל
 שֶׁעָרַבְנוּ וְנִצְרַבְנוּ סֵלָה הָאֵל הַטוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטוֹב
 שְׁכֵמָה וְלָהּ גִּדְּלָהּ לְחַיִּים :

וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִסְמְכֵנוּ בְּרָכָנוּ בְּכָרְכָה הַשְּׂשֻׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַת הַתְּרִיבָה
 עַל־יְדֵי מִשְׁהַ עֲבָדָה הָאֲמִתִּית כִּי אֲנִי וְכָל־בְּנֵי עַמִּי

קדושה באמור: וברכה יהיה וישמחה: ^{אין} יאר יהיה ופניו אליה ויהיה: ^{אין}
 ישא יהיה ופניו אליה וישא לה ^{אין} שמים:

שמים שלום טובה וברכה חיים הן תחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
 עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניו כי באור פניו נתת
 לנו יהיה אליהו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים
 ושלום וטוב בעיניך לברכה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בישלומה:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועה ונחמה וגזרות
 טובות נזכר ונכתב לפניך אנהנו וכל עמך בית ישראל
 לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יהיה המברך את עמו ישראל בשלום:

יהי לרצון ואמרפי ותגיון לפי לפניך יהיה צודי וגאלי:

אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
 מתפלתנו שאין אנו עמי פנים וקשי ערף לומר לפניך
 יהיה אליהנו ואלהי אבותינו צדיקים אנהנו ולא תאנו אכל
 אנהנו ואבותינו תאנו:

אשכנזי • ברגנו • גולנו • דברנו • דפי • העינו • הרשענו •
 ודנו • חמסנו • ספלנו • שרר • יעצנו • רע • כזבנו • לצנו •
 מרדנו • נאצנו • כרדנו • עינו • פלשענו • צרנו • קשינו • ערף •
 רשענו • שחתנו • תעבנו • תעינו • תעתענו • סרנו • סמזותיך
 וממשפתיך המזכים ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל הדבא
 עלינו כי אמת עשית ואנהנו הרשענו: מה נאמר לפניך יושב
 כרום • ומה נספר לפניך שוכן שחקים • הלא בלתי נסתרת
 ותגלות אהי יודע:

אתה יודע רוי עולם ותעלומות סתרי בליחי: אהי חופש כל
 חדיי כסן ובחן כליות ולב • אין דבר נעלם ממך • ואין
 נסתר ממך עיניך: ובכן יהי רצון מלפניך יהיה אליהנו ואלהי
 אבותינו שתרחם עלינו ותמחל לנו על כל חמאיתנו ותכפר
 לנו על כל מעונותינו ותמחל ותסלח לנו על כל פשענו:

מוסף ליום כבוד

על חטא שחטאנו לפניך באִנּוּס וּבְרָצוֹן :
ועל חטא שחטאנו לפניך בְּאִמּוּץ חֵלֶב :
על חטא שחטאנו לפניך בְּבִלִי דַעַת :
ועל חטא שחטאנו לפניך בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם :
על חטא שחטאנו לפניך בְּגִלּוֹי עֲרִיזוֹת :
ועל חטא שחטאנו לפניך בְּגִלּוֹי וּבִסְתֵּר :
על חטא שחטאנו לפניך בְּדַעַת וּבְמִרְמָה :
ועל חטא שחטאנו לפניך בְּדַבּוּר פֶּה :
על חטא שחטאנו לפניך בְּדוֹנָאת רֶעַ :
ועל חטא שחטאנו לפניך בְּהִרְהוּר חֵלֶב :
על חטא שחטאנו לפניך בְּנִעִידת זָנוּת :
ועל חטא שחטאנו לפניך בְּנִדּוֹי פֶּה :
על חטא שחטאנו לפניך בְּזִלוּל הוֹרִים וּמֹרִים :
ועל חטא שחטאנו לפניך בְּזוֹדֶן וּבְשִׁנְגָה :
על חטא שחטאנו לפניך בְּהוֹזְקִיר :
ועל חטא שחטאנו לפניך בְּחִלּוּל הַשֵּׁם :
על חטא שחטאנו לפניך בְּסִמָּאת שְׁפָתַיִם :
ועל חטא שחטאנו לפניך בְּמַפְשׁוֹת פֶּה :
על חטא שחטאנו לפניך בְּנִצֵּר הָרֶעַ :
ועל חטא שחטאנו לפניך בְּיִדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים :

ועל כָּלֶם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת • סְלַח־לָנוּ • מְחַל־לָנוּ •
כִּפּוּר לָנוּ :

על חטא שחטאנו לפניך בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב :
ועל חטא שחטאנו לפניך בְּכַפַּת־שׁוֹמֵד :
על חטא שחטאנו לפניך בְּרָצוֹן :
ועל חטא שחטאנו לפניך בְּלִשׁוֹן הָרֶעַ :
על חטא שחטאנו לפניך בְּמִשָּׁא וּבְמִתֵּן :

מוסף ליום כפור

ועל המא שהטאנו לפניך במאכל ובמשקה :
 על המא שהטאנו לפניך בגשך ובמר בית :
 ועל המא שהטאנו לפניך בגמית גרון :
 על המא שהטאנו לפניך בשית שפתותינו :
 ועל המא שהטאנו לפניך בסקוד עין :
 על המא שהטאנו לפניך בעינים רמות :
 ועל המא שהטאנו לפניך בעזות מצח :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח לנו • מחל לנו
 כפר לנו :

על המא שהטאנו לפניך בפריקת עול :
 ועל המא שהטאנו לפניך בפלילות :
 על המא שהטאנו לפניך בצדית דע :
 ועל המא שהטאנו לפניך בצרות עין :
 על המא שהטאנו לפניך במקלות ראש :
 ועל המא שהטאנו לפניך במקשיות עורף :
 על המא שהטאנו לפניך בריצת רגלים להרע :
 ועל המא שהטאנו לפניך ברביעות :
 על המא שהטאנו לפניך בשבועת שוא :
 ועל המא שהטאנו לפניך בשנאת תם :
 על המא שהטאנו לפניך בתשומת יד :
 ועל המא שהטאנו לפניך בתמהון לבב :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח לנו • מחל לנו
 כפר לנו :

ועל המאם שאנו חובים עליהם עולה :
 ועל המאם שאנו חובים עליהם המאט :
 ועל המאם שאנו חובים עליהם הרבן עולה ויורד :

מוסף ליום כפור

ועל המאִים שֶׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדָאִי וְתִלְוִי :
 ועל המאִים שֶׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִכַּת מִרְדּוֹת :
 ועל המאִים שֶׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אֶרְפָּעִים :
 ועל המאִים שֶׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִיַּתַּח בִּידֵי שְׁמַיִם :
 ועל המאִים שֶׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם פֶּרֶת וְעִרְרִי :
 ועל המאִים שֶׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם אֶרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין :

סְקִילָה שְׂרָפָה הָרֵג וְהַנֵּק • עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה •
 בֵּין שֵׁשׁ בָּהֶן קוֹם עֲשֵׂה • וּבֵין שְׁאֵין בָּהֶן קוֹם עֲשֵׂה •
 אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ • וְאֶת־שְׂאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ • אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ כִּבְר
 אִמְרָנוֹם לִפְנֵיהֶם וְהוֹדִינוּ לָהֶם עֲלֵיהֶם • וְאֶת שְׂאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לִפְנֵיהֶם
 הֵם גְּלוּיִם וְיָדוּעִים כִּבְר שְׁנֵאִמְר הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת
 לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת • כִּי
 אִתָּה סֵלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֹן לְשִׁבְמִי יִשְׂרָאֵן בְּכִלְדָּדוֹר וְדוֹר
 וּמִכְלָעֲדֵיהָ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח :
 אֱלֹהֵי עַד שֶׁלֹּא נִזְדַּרְתִּי אֵינִי כְּדָאִי • וְעַכְשָׁו שֶׁנִּזְדַּרְתִּי כְּאֵלֹה לֹא
 נִזְדַּרְתִּי • עָפַר אֲנִי בְּתִנִּי כָל הַיּוֹמֶר בְּמִיתָתִי • הָרִי אֲנִי
 לִפְנֵיהֶם כִּבְלֵי מָלֵא בִשְׂשָׁה וּכְלִמָּה • יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיהֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא אֶחָמָא עוֹד וּמִתְשַׁמְמָאֵתִי לִפְנֵיהֶם מְחוֹק
 בְּרַחֲמֵיהֶם הַרְבִּים אָבֵל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחֵלִים רָעִים :

אֱלֹהֵינוּ נִצֹּר לְשׁוֹנֵי מַדַּע וְשֹׁפְטֵי מַדְבַּר כְּדָמָה וּלְמַחֲלֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם וְנַפְשֵׁי
 כְּעָפָר לְכָל הַיְדֵה פֶּתַח לִפִּי בְּתוֹרָתָהּ וּבְמַצְוֹתֶיהָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכֹל־
 הַיּוֹשִׁיבִים עָלַי רַעַה מִתְּרֵה הַפֶּר עֲצָתָם וּמַחֲלֵל מִחֲשָׁבָתָם : יְהִי כִמְלֵךְ לִפְנֵי
 רַחֵם וּכְלָמָה יְהוָה רַחֵם : לִמְעַן יִתְלַצֵּן יְדִידֶיהָ וְיִשְׁעֶיהָ יִמְנֶה וְעָנֵה : עֲשֵׂה
 לִמְעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְנֶה עֲשֵׂה לִמְעַן הַתְּרַנֵּה עֲשֵׂה לִמְעַן תִּרְשָׁתֶהּ :
 תְּהִי לִרְצוֹן אֲבִירֵי תְהִי לִפְנֵיהֶם יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי : עֲשֵׂה הַשְׁלֹם
 בְּקִדְמוֹתָיו הוּא עֲשֵׂה שְׁלֹם עַלְמֵנוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רַחֵם מִלִּפְנֵיהֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּתְּנָה בֵּית מִסְכָּסֵה בְּתַרְתֵּי הַקִּטָּה
 וְעַל חֲלָשֵׁי בְּתוֹרָתָהּ :

אתה בוננת עולם מראש יסדת תבל והכל פעלת ובריות בו
 יצרת * בשורה עולם תהו ובהו וחשך על פני תהום גרשת
 אפל והצבת נוגה * גולם תבניתה מן האדמה יצרת ועל עץ הדעת
 אותו פקדת דברך ונה ונוגה מעדן ולא כליתו למען ארך אפך *
 הנהלת פריו וברכת זרעו והפריהם בשובך והשבתם שקט *
 ויפרקו עול ויאמרו לאל סוד ממנו והסירות יד כרגע כחציר
 אמללו * וברכת ברית לתמים בחרו ובוכותו שמת לעולם שארית *
 חק ברית קשת למענו ברת ובאהבת ניהוחו בניו ברכת * מעו
 בעשרם ובכנו מדל ויאמרו לכו ונעלה ונבקע דרקיע להחתם בו *
 יחיד אב המון פתאום ככב זרח מאוד פשדים להאיר בחשך *
 בעסק הפרת בשורה פעלו וצעת שיבתו לבבו תהרת * לית חן
 ממנו דוצאת טלה מהור מפכש גבחר * מגזע איש תם הוצאת
 חתום בבריתך מרחם לקח * נתת לו שנים עשר שבטים אהובי
 עליון עמוסים ממטן נקראו * שמת על לוי לית חן וחסד ומפל
 אחיו כתר לו עפרת * עמרם גבחר מזרע לוי אהרן קדוש יהוה
 לשרתה קדשת * פארתו בבגדי שרד ובקרבנותיו הפר בעסק *
 ציץ ומעיל השן ואפוד כתנת ומכנסי בד מצנפת ואבנט *
 קרבנות פרים ועולות פכשים ושחיטת שעירים וניחוח אילים *
 ריח קטרת רוקח מרקחת ובעור גחלים וזריקת דם וספירת
 יושר * שועת קטרת ותפלת אמת וקדשתו מכפר עונותינו *
 ותכן בוג וצריכת אבן מחגר בכלם במלאך מיכאל משרת :

תבנת כל אלה לכבוד אהרן כלי כפרה לישראל שמתו ועל
 יד סליחת העון נתת * תחת אהרן מגזע יעמוד לשרת
 לפניה ביום הסליחה * תורת מעשה ועבודת היום שבועה ימים
 בזבולנו ילמוד ומזין עליו שלישי ושביעי * שלומי וקני עם ודבמי
 אחיו הבחנים תמיד יסבבדו עד בא יום העשור ואמרים לו *

סדר עבודה ליום כבוד

ראה לפני מי אתה נכנס למקום אש להכת שילהבת * קחל עדתנו
עליה יסמכו ועל ידך יהא סליחתנו * צונו והרגילנו עד בא
יום העשור כדי שיחא רגיל בעבודה * פרשו לו סדין של בוי
בהגיע עת שחיטת כבש התמיד לעשות מחיצה בינו ובין העם *
עשה מצוה באימה ויראה ובדק עצמו מדוּגְגֵי מביקה * שש
על מצוה לנפם דתו ופֶשֶׁט בגדי חול וירד וטבל ועלה ונסתפג
כמו שהזכיר * נתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו מקתון
של זהב * מיד מקבל את כבש התמיד ושוחט בו רוב שנים
ומניח לאחר לזמור השחיטה ומקבל את הדם וזרקו על המזבח
במצותו * לפנים יכנס להטיב חמש גרות ולהקטיר קמחת הקור
ולהטיב את שתי הגרות הנשארות ויצא והקריב את הראש
ואת האברים במצותו * בכל יום יעשה מנחת חבתין וינסך את
היין בכל כלי שיר ואחר התמיד מקריב פר העולה לשבעת
הקבשים של מוסף היום ומנחתם ונסכיהם כמשפטים (וביום
השבת מקריב קודם מוסף היום שני קבשים של מוסף שבת
ומנחתם ואחר כך מסדר לחם הפנים ומקריב שני בויכי לבונה
ומנסך היין כהלכתו) * יבא מיד לבית הפרוה ובקדש היתה
ויפרשו לו סדין של בוי בינו לבין העם כבראשונה * מרם
יפשוט בגדי זהב מקדש בנקיות ידיו ורגליו * חל ופֶשֶׁט בגדי זהב
ירד וטבל כמו שהזכיר ועלה ונסתפג * והבים מעביר ולבנים
לזבש שעבודת היום בבגדי לבן * ומחר וקדש ידיו ורגליו ובא
לו תחלה אצל פחו ופרו הנה עומד בצפון פגוד בין האולם ולמזבח
ראשו לדרום ופניו למערב ותבאן עומד במזרח ופניו למערב *
הוא עומד באימה לפני אל עליון ואומר עליו דברי ודי וסמך
שתי ידיו עליו והתנחל:

וכך הנה אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי
לפניה אני וביתי אנא בשם כפר נא לחטאים
ולעונות ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי
לפניך

לפניה אני וביתי ככתוב בתורת משה עבדך מפי
 כבודך • לריבוים הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
 חטאתיכם לפני יהוה :

והבִּרְגִימִים והָעַם הָעֹמְדִים בַּעֲזָרָה בְּשִׁהְיוּ שׁוֹמְעִים
 אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפּוֹרְשֵׁי יוֹצֵא מִפִּי
 כְּהֵן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְטִהְרָה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים
 וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתָ
 לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאַף הוּא הָיָה מִתְבָּנֵן בְּגִגְדֵי הַמְּכַבְרִים לְגִמּוֹד אֶת־הַשֵּׁם וְאוֹמֵר
 תִּמְחֲדוּ וְאַתָּה בְּמוֹכֶה מַעֲזֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ :
 דָּרָךְ יָבֵא לוֹ לְמִזְבֵּחַ הָעֹזֶרֶה לְצִפּוֹן הַמִּזְבֵּחַ הַסֵּגֵן מִיָּמִינוֹ וְרֹאשׁ
 בֵּית אָב מִשְׁמָאלוֹ וְשֵׁם שְׁנֵי שְׁעִירִים פְּנִיָּה לְמַעַרְב
 וְאַחֲרֵיהֶם לְמִזְבֵּחַ אֶחָד לִיָּמִינוֹ וְאַחֵד לְשְׁמָאלוֹ סָרַף בְּהֶרְפֵּי
 וְהִעֲלָה שְׁנֵי נִזְרֹתָיו : גִּדּוֹל יָמִין בְּשִׁחּוּאֵי שֵׁם יִתְגַּדֵּל עַל
 מַשְׁעִיר וְאוֹמֵר לִיהוָה תִּפְאֵת :

מבאן סין גידך נכח

והבִּרְגִימִים והָעַם הָעֹמְדִים בַּעֲזָרָה בְּשִׁהְיוּ שׁוֹמְעִים
 אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפּוֹרְשֵׁי יוֹצֵא מִפִּי
 כְּהֵן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְטִהְרָה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים
 וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתָ
 לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּשִׁעִיר עֲזָאִיל לְשׁוֹן וְהִזְרִית מִשְׁקַל שְׁתֵּי סִלְעִים בֵּין בְּרִנְיָו וְקִשּׁוֹר
 וְעִמְדָּהּ בְּשִׁעֵר הַמִּזְבֵּחַ בְּגִגְדֵי בֵּית שְׁלֹחֹה : אָף בְּשִׁעִיר
 שְׁחָדָא שֵׁם יִקְשּׁוֹר לְשׁוֹן שֵׁל וְהִזְרִית בְּגִגְדֵי בֵּית שְׁחִיטָתוֹ בְּצִנּוֹר
 וְכֹא לֹא שְׁנִית אֶצֶל פֶּה וְאוֹמֵר עָלָיו וְהָיָה בֵּיתוֹ וְהָיָה אֶחָד וְהַבְּרִיָּה
 וְקִסְמֵךְ שְׁתֵּי גִידֵי עָלָיו וְהִתְעַדָּה :

סדר עבודה ליום כפור

וְכֵן הָיָה אָמַר אֲנִי הַשֵּׁם הִמָּאֲתִי עֲוֹתִי פִּשְׁעֹתִי
לִפְנֵיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֹהֶלְךָ עִם קְדוֹשְׁךָ אֲנִי בְּשֵׁם
כִּפּוּר נָא לְחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפִּשְׁעִים שְׁחַמָּאֲתִי וְשַׁעֲוִיתִי
וְשַׁפְּשַׁעֲתִי לִפְנֵיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֹהֶלְךָ עִם קְדוֹשְׁךָ
כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְמַחֵר אֶתְכֶם מִבֶּל תִּמָּאֲתִיכֶם
לִפְנֵי יְהוָה :

וְהַבְּהֵנִים וְהָעִם הָעוֹמְדִים בַּעֲזָרָה בְּשָׂחֵיו שׁוֹמְעִים
אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מְפוֹרָשׁ יוֹצֵא
מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְמִתְהַרְהַר הָיוּ בּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים
וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאַף הוּא הָיָה מִתְפַּנֵּן בְּגִיד הַמִּבְרָכִים לְגִמּוּר אֶת־הַשֵּׁם וְאוֹמַר
תִּמְחַדְרוּ וְאַתֶּם בְּמִיכָל מַעֲוֵר רַחֲמֵיךָ וְסוֹלֵחַ לְשִׁבְט מִשְׁתַּחֲוֶה :

מיוסר ב"ס ט"ז

אַחֵר וְהוּא שֶׁקֶד בְּעֲצֻמָּה לַעֲשׂוֹת תַּפְאֵרוֹ וְהַמָּאֲתִי הָעִם : בְּדֶק
סִבִּין וְשֶׁחַט פָּרוֹ רוֹב שָׁנִים וּמֵרַק אַחֵר אֶת־הַשְׁחִיטָה וְקִבֵּל
דָּמּוֹ בַּמִּזְבֵּחַ טָהוֹר : גַּם לְחַבְרוֹ יִתֵּן מִיד לְמֵרֶס בְּדָמּוֹ בְּיָד שְׁלֵלָה
יִקְרֹאשׁ : דָּם זֶה הֵצִיחוֹ בְּיַד מִי שֶׁמִּמֶּרֶס בּוֹ בַּעֲזָרָה עַל הַרְבֵּב
דִּרְבִּיעֵי שָׁמֶן הַחֵיבֵל וְהַזֵּינִ וְנִטְל מִחֶמְתָּה שֶׁל זָהָב אֲדוּם קִלְחָה
מִחוֹקֶת שֶׁלֹּשָׁה מִבִּין וְיָדָה אֲרוּכָה וְעֵלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ וּפְנֵה
נִחְלָיִים שְׁמִתְצִיתֵן נִחְלָת וּמִתְצִיתֵן שְׁלֵתֶכֶת אֵילָךְ וְאֵילָךְ וְחֶמְתָּה מִן
הַלֹּחֲשׁוֹת מִצַּד מַעֲרֵב הַמִּזְבֵּחַ : הַזִּידָה מְלֵאָה גִחְלִי אֵשׁ לַחֲשׁוֹת
וְהַזִּידָה עַל הַרְבֵּב דִּרְבִּיעֵי שֶׁבַעֲזָרָה הִזְצִיאוּ לוֹ בָּף רִיקֵן וּמִחֶמְתָּה
מְלֵאָה מִסֵּרֶת דִּקָּה מִן הַדִּקָּה : וְחֶפֶן מִכֶּמֶה מְלֵא הַפְּנִי לֹא מִחוֹקֶת
וְלֹא גִדְלִשׁוֹת אֵלָּא מְפֻפּוֹת וְנָתַן לְתוֹךְ הַבָּף וְנָתַן בִּימִינוֹ הַמִּחֶמְתָּה

סדר עבודה ליום כפור
 קסב
 של גִּזְלִים וּבִשְׁמָאלוֹ הִפָּךְ שֶׁל קִמְצָה : וְזוֹ עֲצֻמוֹ וְנִכְנָם לְמִקְדָּשׁ
 הַקִּדְשִׁים עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְאֶרֶץ וְהַיִּתִּים הַמְדֻקָּה בֵּין בְּדֵי הָאֶרֶץ יִבְבִּית
 שְׁנֵי מִצֵּית עַל אֶבֶן הַשִּׁתִּיה : הֵפֶן פֶּלֶה־הַקִּמְצָה שֶׁבִּכְף הַחֲפָזוֹ
 וְנָתַן עַל הַגִּזְלִים לְצַד מַעֲרֵב וּמִמִּיתֵין שָׁם עַד שֶׁנִּתְמָלֵא הַבֵּית
 בְּלוֹ עֶשֶׂן : מִהוּר לֵב פָּסַע וְשָׁב לְאַחֲרָיו פָּנָיו לְמִקְדָּשׁ וְאַחֲרָיו
 לְהִיכָל עַד שֶׁיֵּצֵא מִן הַקִּמְצָה וּמִתְפַּלֵּל בְּהִיכָל תְּפִלָּה מְצֻרָה
 סמוך לַקִּמְצָה :

וְכִּי הָיְתָה תְּפִלָּתוֹ שֶׁל בֶּהֱן גָּדוֹל יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתֵּהֱיָא שְׁנָה זוֹ
 הַבָּאָה עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מָקוֹם
 שֶׁהֵם אִם שְׂחוּגָה גְּשׁוּמָה וְאִל יִכָּנֵם לְפָנֶיךָ תְּפִלָּת
 עוֹבְרֵי דְרָכִים לְעִנְיַן הַגִּשָּׁם בְּשַׁעַה שֶׁהָעוֹלָם צָרָךְ לוֹ
 וְשֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּפִרְנֶסָה זֶה לָזֶה וְלֹא
 לָעַם אַחֵר שְׁנָה שֶׁלֹּא תִפִּיר אִשָּׁה פְּרִי בִטְנָהּ וְשִׁיתֵנוּ
 עֲצֵי הַשִּׁדָּה אֶת־תְּנוּכָתָם וְלֹא יַעֲרִי עֲבִיר שׁוֹלְטָן
 מִדְּבֵית יְהוּדָה :

יֵצֵא וְנִטֵּל דָּם הַפָּר מִמִּי שֶׁמִּמָּרֵם בּוֹ וְנִכְנָם לְמָקוֹם שֶׁנִּכְנָם וְעֹמֵד
 בְּמָקוֹם שֶׁעֹמֵד וְהָיָה מִמֶּנּוּ לְפָנֵי הַקִּמְצָה בֵּין בְּדֵי הָאֶרֶץ :
 אַחַת לְמַעַלָּה וְשֹׁבַע לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְכַּנֵּן לְחַזוֹת לֹא לְמַעַלָּה
 וְלֹא לְמַטָּה אֱלֹא בְּמִצְלֵיף :

וְכִּי הָיָה מוֹנֶה אַחַת אַחַת וְאַחַת אַחַת וְשִׁתִּים
 אַחַת וְשֹׁלֵשׁ אַחַת וְאַרְבַּע אַחַת וְחֲמִשָּׁה אַחַת
 וְשֵׁשׁ אַחַת וְשֹׁבַע יֵצֵא מִקְדָּשֵׁי הַקִּדְשִׁים וְהִנִּיחוֹ עַל
 בֶּן הַזֹּהֵב שֶׁהָיָה בְּהִיכָל :

בְּצִאתוֹ הֵבִיאוּ לוֹ שְׁעִיר חַטָּאת שֶׁחֲמֹו וְקָבֵל דָּמֹו בְּמוֹדֵק מִהוּר :
 לְפָנִים יִכָּנֵם לְחַזוֹת מִדָּמֹו בֵּין שְׁנֵי בְּדֵי הָאֶרֶץ כְּסֵד

סדר עבודה ליום כפור

דָּם הַפָּר : אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכבן להזות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף :

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה אחת * אחת ואחת * אחת ושתיים * אחת ושלש * אחת וארבע * אחת וחמש * אחת ושש * אחת ושבע * יצא והניח על כן הקרב השני שהיה בהיכל :

מִדֶּר וְנָטַל דָּם הַפָּר מִן הַכֶּן שֶׁהָיָה עָלָיו וּמִזֵּבֶל אֲצָבָעוֹ עַל כָּל הַזֶּה * והזה ממנו על הפרכת פגגד הארון מבחוץ : אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכבן להזות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף :

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה אחת * אחת ואחת * אחת ושתיים * אחת ושלש * אחת וארבע * אחת וחמש * אחת ושש * אחת ושבע :

גָּחִין וְהָנִיחַ דָּם הַפָּר וְנָטַל דָּם הַשְּׂעִיר וַעֲשָׂה לְדָמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר וְהָיָה עַל הַפְּרִכָּת פֶּגֶגֶד הָאָרוֹן מִבְּחוּץ * אחת למעלה ושבע למטה * ולא היה מתכבן להזות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף :

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה אחת * אחת ואחת * אחת ושתיים * אחת ושלש * אחת וארבע * אחת וחמש * אחת ושש * אחת ושבע :

שֵׁשׁ וַעֲשָׂה דָם הַפָּר לְתוֹךְ הַמִּזְבֵּחַ שָׁבוּ דָם הַשְּׂעִיר וְנָתַן הַמֶּלֶאכֶת בְּרִי שִׁיתְעָרְבוּ יָפֶה יָפֶה זֶה בָּזֶה וְכֵן וְכֵן וְעַמֵּד לְפָנִים מְנוּבָח הַקֹּהֵב בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּזְבֵּחַ וּמִתְחִיל לְהַזִּית מִדָּם הַתְּעֹרֶכֶת : על ארבע מנחותיו וְכֵן בְּסִדְרָן מִתְחִיל מִקֶּדֶן מִזְבֵּחַ צִפּוֹנִית וְסִסְמִים בְּקֶדֶן דְּחִמִּית מִזְבֵּחַת וְהִזְתָּה הַנְּחִלִּים וְהִאֲפֵר בְּמִזְבֵּחַ הַקֹּהֵב הַיָּמִי וְהַיָּמִי עַד שֶׁמְעַלָּה וְהָבִי וּמִזָּה

סדר עבודה ליום כבוד

קס:

מדם התעורבת על מטהרו של מנחם שבע פעמים : פסע ויצא
לעזר דרום חיוץ לאולם ושפך את השירים על יסוד מערבי
של מנחם החיצון : צעד ובא לא אצל השעיר המשתלח
לעזאזל להתעודות עליו אשמת קהל וסמך שתי ידיו עליו והתנדדה :

וכך היה אומר אנא השם חמאז עוו פשעו לפניה עמך
בית ישראל : אנא בשם כפר נא לחטאים
ולעונות ולפשעים שחמאז ושעוו ושפשעו לפניה
עמך בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדך מפי
כבודך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יהוה :

והבהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים
את השם הנקבד והנורא מפורש ויצא מפי
כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתתפים
ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד :

ואף הוא היה מתבונן בנגד המכרכים לגמור את השם ואומר
תטהרו ואתה בטובך מעורר רחמים וסילח לעדת ישראל :

קרא לאחד מן הבהנים המזמן מאתמול להוליכו ומסרו לו
והוליכו אל ארץ גזרה למדבר שמם וכשהגיע לצוק חלק
לשון של ודורית שבכרנניו חציו קושר בסלע וחציו בין כרניו
ודתפו בשתי ידיו לאחוריו והוא היה מתגלגל ויורד ולא היה מגיע
לחצי הדרך עד שנעשה אברים אברים ואומר כך ימחו עונות
עמך בית ישראל : רץ לא אצל הפר ואצל השעיר הנשרפים וקרען
והוציא אמריהם ונתנם בנמס להקמירם על גבי המזבח ובשרן
קלען במקלעות ומשלקן ביד אחרים להוציאן לבית השורפה :
שב ובא לעזרת נשים אשר שהגיע השעיר למדבר לקרות בתורת

סדר עבודה ליום כפור

בַּחֲנֻכּוֹת פָּרִשְׁתָּ אַחֲרֵי מוֹת וְאַךְ בַּעֲשׂוֹר וְגִלְלֵל הַסֶּפֶר תִּזְכֶּר וּמִנִּיחַ
בְּחִיקוֹ וְאוֹמֵר יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁקִּרְיָתִי לְפָנֶיךָ כְּתוּב פֶּאן וּבַעֲשׂוֹר
שֶׁבְּחֻמֶּשׁ הַתְּקֻדִּים קָרָא עַל פֶּה וּמִכֶּרֶךְ לְאַחֲרֵיהֶם שְׁמוֹנָה
בְּרֻכּוֹת עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַעֲבוּדָה וְעַל הַחֻדְוָה וְעַל מַחֲלַת הַעֵז
וְעַל הַמִּקְדָּשׁ וְעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל הַבְּחֻנִּים וְעַל שְׂאֵר הַתַּפְלָה:

תִּכְנֶן צָעֲדִיו וּבֹא לְבֵית הַמִּבְרָכָה וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו
וּפָשַׁט בְּגָדֵי לָבָן וַיֵּרֶד וְטָבַל עָלָה וְנִסְתַּפַּג הַבְּיָאוֹ
לֹא בְּגָדֵי זָהָב וְלָבַשׁ וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו וַעֲשֵׂה שְׁעִיר
הַנִּעֲשָׂה בְּחוּץ שְׂחֹוּא מִמוֹסַף הַיּוֹם וְאַחֵר כֶּךָ מִקְרִיב
אֶת־אֵילָו וְאֶת־אֵיל הָעֵץ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם בְּמִשְׁפָּטָם
וּמִקְמִיר הָאֲמוּרִים שֶׁל פֶּר וְשְׁעִיר הַנִּשְׂרָפִים וְאַחֵר כֶּךָ
מִקְרִיב תָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים בְּהִלְכָתוֹ:

אַחֵר כְּלוּתוֹ מַעֲשֵׂוֹת כְּלִיאָלָה עוֹד בָּא לֹא לְבֵית הַמִּבְרָכָה מִהֵר
וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו וּפָשַׁט בְּגָדֵי זָהָב וַיֵּרֶד וְטָבַל עָלָה וְנִסְתַּפַּג
הַבְּיָאוֹ לֹא בְּגָדֵי לָבָן וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו נִכְנָס לְבֵית קֹדֶשׁ
הַקִּדְּשִׁים לְחֻצִּיא אֶת־חֶבֶךְ וְאֶת־הַמִּחְתָּה שֶׁחֲכָנִים בְּשַׁחֲרִית וְעוֹד
בָּא לֹא לְבֵית הַמִּבְרָכָה וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו וּפָשַׁט בְּגָדֵי לָבָן וַיֵּרֶד
וְטָבַל עָלָה וְנִסְתַּפַּג הַבְּיָאוֹ לֹא בְּגָדֵי זָהָב וְלָבַשׁ וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו
נִכְנָס לְחִיכָל לְחַקְמִיד אֶת־הַקְּמִידָה שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים וְלִחְדָּלִיק
אֶת־הַנִּזְרוֹת בְּשְׂאֵר יָמִים וַיֵּצֵא וְהִקְרִיב מִנְחַת הַתָּמִיד וּמוֹתֵר מִנְחַת
הַכֶּתֶם וּמִנְסַף תִּנּוֹן בְּכֶל־כָּל־יָמֵי שָׁנָה בְּהִלְכָתוֹ וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו
וּפָשַׁט בְּגָדֵי זָהָב הַבְּיָאוֹ לֹא בְּגָדֵי עֵצִים וְלָבַשׁ וּמִלִּין אוֹתוֹ עַד בֵּיתוֹ
וְיוֹם טוֹב תִּהְיֶה עוֹשֶׂה בְּצִאתוֹ בְּשָׁלוֹם מִן הַקִּדְּשׁ:

אַחֲרֵי הָעֵץ שֶׁכָּבַח לֹא אֲשֶׁרֵי הָעֵץ שִׁירָה אֱלֹהָיו:

וּבִכְנֵן כְּמוֹ שֶׁמִּסְמַעַת הַתַּפְלָה בְּתוֹן גְּדוֹל בְּחִיכָל כְּמוֹ כֵּן מִפְּנֵי
הַשְּׂמִיעַ וְהַשְּׂמִיעַ:

יְדֵי רַגְלָיו מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה הַשְּׂמִיעַ

סדר עבודה ליום כפור

קסד

הזאת הפאה עלינו ועל כל־עמך בית ישראל בכל־מקום
 שהם שנת אורה • שנת ברכה • שנת גלה • שנת דיצה • שנת
 הוד • שנת ועד טוב • שנת זמרה • שנת חדוה • שנת מזכה •
 שנת ישועה • שנת כלכלה • שנת למוד • שנת מנוחה • שנת
 ששון • שנת עצצון • שנת פדות • שנת צהלה • שנת קוממיות •
 שנת קבוץ גלויות • שנת קבול תפלות • שנת רצון • שנת שלום •
 שנת מלוכה נשומה • שנת שבע • שנה שתליכנו בה קוממיות
 לארצנו • שנה שתדבר בה עמים תחתינו • שנה שתכתבנו בה
 כתבים טובים • שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל לפרנסה זה
 לזה ולא לעם אחר • שנה שתעצור המעקה והמשחית מעלינו
 ומעל כל־עמך בית ישראל • שנה שלא תפיל אשה פרי בטנה •
 ובכן נעמה יהוה אלהינו על רחמיה הרבים אנו כמזכים ועל
 חסדיה אנו נשענים ולסליחותיה אנו מקוים כי אתה יהוה
 אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ומרבה להיטיב ומנהיג את
 העולם בלז במדת החסד ובמדת הרחמים כפתוב בתורת משה
 עבדך ויאמר אני אעביר כל־טובי עליך וקראתי בשם יהוה
 לפניך ותננתי את־אשר אחון ורחמתי את־אשר ארחם •
 ובכן בה נדבר הנה בהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש :

בארל הבסח ט' המלל נמחור . חפלת מנחם וידבר וקבורת ואל"כ מחפלין ש"ע כמו במחיר
 וקדושה בקריעת בטוח הקדש :

תפלת נעילה

לומרם אצרי ובא לציון

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַלֶּה פֶלֶא : אֲשֶׁר הָעַם שָׁכַח לֹא
 אֲשֶׁר הָעַם שִׁיחָה אֱלֹהָיו : א תהלה קדוד ארוממה
 אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד : ב בכל־יום אברכה
 יאהלה שמך לעולם ועד : ג גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו
 אין חקר : ד דוד קדוד ישבח מעשיך ובבודתך יגידו : ה הוד
 כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה : ו ועוז נוראתך יאמרו
 גדולתך

רח"ל

(ה) טוח לז ט"ז

תפלת נעילה

וּנְדָלוּתָהּ (תהלה) (פ) אִסְפְּרָנָה : י זָכַר רַב־מִוִּבְהָ יִכְיֶהוּ וְצִדְקָתָהּ
 יִרְגְּנוּ : ח תַּנּוּן וְרוּחַם יִהְיֶה אֶרֶץ אֲפִים וְגִדּוֹל (גל) (פ) חֶסֶד :
 ט מִזֶּבֶךְ יִהְיֶה לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו : י יִדְוֶה יִתְּנָה כָּל־
 מַעֲשֵׂיהָ וְחִסְדֶּיהָ יִבְרַכְכָּה : יא כְּבוֹד מַלְכוּתָהּ יֵאמְרוּ וְגִבּוֹרָתָהּ
 יִדְבָּרוּ : יב לְחֻדֵּיעַ לִבֵּנוּ הָאֵדָם גִּבּוֹרָתוֹ וְכְבוֹד תִּדְר מַלְכוּתוֹ :
 יג מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשָׁלָתָהּ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר :
 יד סוּמָה יִתְּנָה לְכָל־הַנְּפִלִים וְזִנְקָה לְכָל־תַּכְפּוּפִים : טו עֵינֵינוּ כָּל־
 אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : טז פְּתוּחָה אֶת־
 יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן : יז צִדִּיק יִתְּנָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחִסֵּד
 בְּכָל־מַעֲשָׂיו : יח קְרוֹב יִתְּנָה לְכָל־מְרָאֵיו לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ
 בְּאֵמֶת : יט רִצּוֹן־יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאַת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם
 כ שׁוֹמֵר יִתְּנָה אֶת־כָּל־אֱהָבָיו וְאֵת כָּל־דְּרָשָׁעִים יִשְׁמִיד :
 כא תַּתְּחִיל יִתְּנָה יִדְבָּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בְּשָׂר שֶׁם קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם וְעַד :
 וְאֶנְחֵנוּ וְנִבְרַךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם וָעֲלָמִיד :

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פֹשֵׁעַ בִּיעַקֵּב נָאָם יִהְיֶה :
 וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יִהְיֶה רוּחִי אֲשֶׁר
 עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא־יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ
 וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ אָמַר יִהְיֶה מַעֲתָה וְעַד־
 עוֹלָם : וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תַּהֲלוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקִרָא
 זֶה אֱלֹהֶיךָ וְאָמַר קְדוֹשׁ אֱלֹהֵינוּ קְדוֹשׁ יִהְיֶה צְבָאוֹת
 מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וּמִקְבְּלֵי בֵּין מִן־דִּין וְאִמְרִין
 קְדִישׁ בְּשָׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּה קְדִישׁ עַל־
 אֶרֶץ אֲנוּבָד גִּבּוֹרָתָהּ קְדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵנוּ עַל־מֵי יִהְיֶה
 צְבָאוֹת מְלִיא כָל־אֶרֶץ זִיו יִקְרָה : וְתִשְׁאֲנֵי רוּחַ
 וְאִשְׁמַע אֲחֵרֵי קוֹל רַעֲשׁ גִּדּוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יִהְיֶה
 מִמְּקוֹמוֹ : וְנִמְלִתְנֵי (ט) וְנִסְלַתְנֵי רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתַר־

קל ויע סגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיחיה
מאתר בית שכינתה: יהוה | ימלך לעלם ועד: יהוה
מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמא: יהוה אלהי
אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם
ליצר מחשבות לבב עמו והבן לבכם אליה: והוא
רחום | יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
יעיר כל חמתו: כיראתה אדני טוב וסלח ורחם
לכל קראיה: צדקתה צדק לעולם ותורתה אמת:
תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום | יום יעמס לנו
האל ישועתנו סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם במח
בך: יהוה הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו: ברוך
הוא אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
ונתן לנו תורת אמת ותני עולם נטע בתוכנו הוא
יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו
ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע
לריק ולא נלד לבהלה: ובכן יהי רצון מלפניך יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו שגשמו חקך בעולם הזה
ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות
המשית ולתי העולם הבא: למען יזכר כבוד ולא
ידם יהוה אלהי לעולם אודך: ברוך הנבר אשר
יבטח ביהוה ויהוה מבטחו: בטחו ביהוה עדי
עד כי ביה יהוה צור עולמים: ויבטחו בך יודעי

תפלת נעילה

שְׁמֶךָ כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דְרָשִׁיךָ יְהוָה : יְהוָה חַפֵּץ לְמִשְׁן
צִדְקוֹ וַיִּגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר : ח"ק

יְהוָה וְהַמַּלְאָכִים שְׁמֶךָ רַבָּא : א"י : בְּעֶלְמָא דִּירְבָּא כְרַעוּתָהּ וַיִּקְלֶה
מִלְכּוּתָהּ וַיַּצִּיחַ פּוֹרְקָנָהּ וַיַּקְרֵב מִשְׁכָּנָהּ : א"י : בְּרִצְיוֹנוֹ וּבְיוֹמִינוֹ
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶלְמָא וּבְיוֹמֵי קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהוָה שְׁמֶךָ רַבָּא
דְּכִבְרָה לְעֵלְמָא וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא וְהַחֲדָה וַיִּשְׁתַּבַּח וְהַתְפַּאֵר וְהַתְרוֹמֵם וְהַתְבָּשֵׁא
וְהַתְהַדָּר וְהַתְעַלָּה וְהַתְהַלָּל שְׁמֶךָ דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא : א"י : לְעִילָא מִן כָּל
בְּרַחְמָא וְשִׁירְתָא וְשִׁפְרָתָא וְהַמְחִיטָא דְאִמְרוּ בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

אֲדִינִי שְׁמִי תַפְתָּח וּפִי גִיד תְּהַלְתָּה :

בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא : אֵל עֲלִיּוֹן : גּוֹמֵל חֲסִדִּים
טוֹבִים : קֹנֵה הַכֹּל : נוֹטֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמִבִּיא טַאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמִשְׁן
שְׁמִי בְּאַהֲבָה :

וְכִתְבוּ לַחַיִּים מִלֵּךְ הַכֹּהֵן הַחַיִּים וְהַחַיִּים בְּסִפְרָה חַיִּים לְמַעַנְךָ
אֱלֹהִים חַיִּים :

מִלֵּךְ עוֹזר וּמוֹשִׁיעַ וְגַן : בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אֲבֹתֵינוּ :

אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדִינִי מִכֵּה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטָּל :
דְּכִלְכַּל חַיִּים בְּהַסֵּד מִכֵּה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נִזְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַחִיר אֲסוּרִים וּמְקַם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עַפְרָא : מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמֵה לָךְ מִלֵּךְ מַמִּית וּמַחֲסִית וּמַצְמִית יוֹשֻׁעַ :

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנִאֲמֵן אֱלֹהֵי לִתְהוֹת מַתִּים : בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה מִכֵּה הַמַּתִּים :

בְּחֻמֵּי הַסֵּף לְחַיִּים קְדוֹשָׁה כְּתוּב כְּמוֹ בְּמוֹסָף עַל שַׁח :

בְּרַחֲמֵי יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּאָכִים הַמּוֹנִי מַעֲלָה וְעַמּוּד יִשְׂרָאֵל
קְבוּצֵי מִמֶּה יָחַד כָּלָם קְדוֹשָׁה לָךְ יִשְׁלָשׁוּ בְּכַתוּב עַל-יְדֵי
גְּבִיאוֹת וְכִרְאָה אֵל אֵל זֶה וְאָמַר : קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
מֶלֶךְ כְּלִי-הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ : בְּבוֹדוֹ מֶלֶךְ עוֹלָם מַשְׁרָתוֹ שׂוֹאֵלִים זֶה
לָזֶה אֵת מִקּוֹם בְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחוֹת וְאוֹמְרִים :
בְּרִיךְ בְּבוֹד-יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמֵיו לְעַמּוֹ
הַמְּתַדָּרִים שְׁמוֹ עָרִב וְגִלְגָּר בְּכָל-יוֹם תָּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שְׂמֵעַ
אוֹמְרִים

אומרים: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: הוא אלהינו
 הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא יושיענו ויגאלנו
 שנית בקרוב וישמיענו ברחמי לעני כל־חי לאמר הן גאלתי
 אתכם אתרית בבראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה
 אלהיכם: ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם
 אלהיך ציון לדור ודור תללוה:

אמנה קדוש ושקד קדוש וקדושים בכל־יום ותללוך סלה:

לדור ודור תמליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש:

ובכן יתקדש שמוך יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלם
 עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
 משיחך ועל מכוֹנה ותיכֹנה:

ובכן הן פתוך יהוה אלהינו על כל־מעשיך * ואימתך על כל
 מה־שבראת * וייראה כל־המעשים וישתדלו לפניך כל־
 הפרואים * ויעשו כלם אנדה אחת * לעשות רצונך בלבב שלם
 שידענו יהוה אלהינו שהשלטן לפניך * עז בידך וגבורה בימנך
 ושמוך נורא על כל מה־שבראת:

ובכן הן כבוד ידוה לעמך תתלה ליראיו * ותקנה מוצה
 לדורשיך * ופתחון פה למיחלים לך שמתה לארצה *
 וששון לעירך * וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת יד לבן־ישי
 משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו * וישרים יעלו * וחסידים בנה
 יגילו * ועולתה תקפין־פיה ותרשעה בלה בעשן תכלה *
 כי תעביר ממטלת דוד מן הארץ:

ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו לכה * על כל־מעשיך *
 בדר ציון משכן כבודך * ובירושלם עיר קדשך *
 בכתוב בדברי קדשך ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור
 ודור תללוה:

קדוש אתה ונורא שמוך * ואין אלוה מבלעדיך * בכתוב ויגבה
 יהוה

תפלת נעילה

יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה : ברוך
אתה יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים . אתה ברת אותנו ורצית
בנו . ורוממתנו מכל השונות וקדשתנו
במצותך . וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמה הגדול
והקדוש עלינו קראת :

והתתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום (השבת הזה ואת יום)
הקפרים הזה את יום סליחת העון הזה את
יום מקרא קדש הזה (לקדשה ולמנוחה) למחילה ולסליחה
ולכפרה ולמחל-בו את כל עונותינו (באהבה) מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא . ויגש ויבא ויבא . וישמע ויפקד
וזכר . ויקרנו ויפדנו . ויקרנו אבותינו ויקרנו משיח בן דוד
עבדך ויקרנו וירשם עיר קדשה . ויקרנו כל עמך בית ישראל לפניך
לפנימה לטובה . לזמן ולחסד ולרחמים ולחסד טובים ולשלום . ביום
(בשבת השבת הזה וביום) הקפרים הזה ביום סליחת העון הזה . ביום מקרא קדש
הזה . וקבו יהוה אלהינו בו לטובה . ופקדנו בו לבקרה . והושיענו בו
לחסד טובים . וקדש וישעיה ורחמים חסד וחסד עלינו והושיענו כי
אלהי עיגנו . כי אל מלך נצח ונצח אתה :

אלהינו ואלהי אבותינו מחול . לשונותינו ביום (השבת
הזה וביום) הקפרים הזה ביום סליחת העון הזה
ביום מקרא קדש הזה מחה והעבר פשעינו ופשעיתנו
מנגד עיניך באמור : אנכי אנכי הוא מחה פשעיך
למעני ופשעתיך לא-אזכר . ונאמר מחיתי כעב
פשעיך וכענן פשעתיך שובה אלי כי נאלתיך . ונאמר
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל

חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: ^(נכח) אלהינו ואלהי אבותינו
 רצה נא במנוחתנו קדשנו במצותיה: ותן חלקנו בתורתה
 שבענו משובה ושלמה נפשנו בישועתה ותעילנו יהוה
 אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה וננוח בו כל ישראל מקדשי שמה
 ומחר לבנו לעבדה באמת כי אתה סלחן לישראל
 ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור ומבלי עדה און
 לנו מלך מוחל וסולח: ברוך אתה יהוה מלך מוחל
 וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר
 אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש
 השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה ותשב העבודה
 לכבוד ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תתקבל ברצון ותנו
 לרצון המיד עבודת ישראל עמך:

ותתחננה ענינו בשוה לציון בנבחים: ברוך אתה יהוה המפדיו
 שכירתו לציון:

<p>מזדים אנחנו לך שאמה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות הודאות לשמך הגדול ותקדוש על שנתנו ונתתנו בנותנו ותתקדש ותאסוף ליתנו להצלות קדשה ונשוב אליה לשמור ותקד ולעשות רצונך ולעבדך בלב שלם על שאנו מזדים לך ברוך אל סודות:</p>	<p>מזדים אנחנו לך שאמה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חינו כגן ישענו אמה הוא לדור ודור גולה דה תספר והלכה על חינו המסורים בנה ועל גשמותינו הפקודות לך ועל גולה שבעל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבעל עת שרב ובקר ונהלים הטוב כי לא יכלו בדמיה ותביתם כי לא תפיו חסדיה כי מעולם חנו לך:</p>
--	---

ועל כלם יתברך ויתרום ויתעשרא שמה מלכנו המיד לעולם נשד:
 וחתום לחיים טובים כל ימי בריחה:

וקל ימים יודיה סלה ויחלו שמה הגדול לעולם כי טוב האל
 ישענו וישרתנו סלה האל הטוב: ברוך אתה יהוה הטוב
 שמה וזה נאה להודות:

תפלת נעילה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמִּשְׁלָלֶשֶׁת בְּתוֹרַת הַתּוֹקֶה
עַל־יְדֵי מִשְׁה עֲבָדְךָ הָאֲמִנָּה כִּפִּי אֶחָד וּבָנוּ בְּהַגִּים עִם
קְדוּשָׁתְךָ בְּאִמּוֹר : בְּרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ : יי אֵל יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִהְיֶה : יי
יֵשׁא יְהוָה ו פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׁם לֶךְ שְׁלֹם : יי
שִׁים שְׁלֹם מוֹבָה וּבְרַכָּה חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
עֲמָךְ בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּלֵנוּ בְּאֶחָד בְּאִמּוֹר פָּנָיו כִּי בְּאִמּוֹר פָּנָיו נִתְּנָה
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹרֵת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְדַחַקָה וּבְרַכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים
וְשְׁלֹם וְסוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַבֵּד אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֲשֵׂה וּבְכָל־שְׁעָה בְּשִׁמְחָה
וּבְכִסְפָּר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלֹם וּפְרֻנְסָה מוֹבָה יִשׁוּעָה וְנִחְמָה וְגִזְלוֹת
מוֹבּוֹת גִּזְלוֹת וְנִחְמָה לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים מוֹבִים וְלְשְׁלֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם :

יְהוֹדֶה וְיִתְּנוּ אֲמִדָּה וְיִתְּנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּר וְגֹאֲלִי :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * תִּבְאָ לְפָנֶיךָ תַּפִּלָּתֵנוּ וְאֵל תַּתְּעַלֵּם
מִתַּתְּנוֹתֵנוּ שְׂאִין אֲנוּ עֲוִי פָגִים וְקָשִׁי עָרְף לֹאֲמֹר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַמְאָנוּ אָבִל
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַמְאָנוּ :

אֲשָׁמֵנוּ * בְּגִדְנוּ * גִּזְלָנוּ * דְּבַרְנוּ דָּפִי * הַעֲוִינוּ * וְהִרְשָׁעֵנוּ *
זִדְנוּ * חַמְסָנוּ * מִפְּלֵנוּ שֶׁכֶר * יַעֲצָנוּ רָע * בְּזִבְנוּ * חָצָנוּ *
מִרְדְּנוּ * נֶאֱצָנוּ * סָרְדָנוּ * עֲוִינוּ * פִּשְׁעָנוּ * צָרְדָנוּ * קָשִׁינוּ עָרְף *
רִשְׁעָנוּ * שָׁחַרְנוּ * תַּעֲבָנוּ * תַּעֲוִינוּ * תַּעֲתָעֵנוּ * סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
יִמְשָׁשְׁמִיךְ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁנָה לָנוּ * וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא
עָלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ : מִה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
קְדוֹם * וְמִה נֹסֵפֵר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים * הֲלֹא כָל־הַנִּסְתָּרוֹת
וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אַתָּה נֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים וַיִּמְוֶנָה פְּשׁוּמָה לְקַבֵּל שָׂבִים *
וְתִלְכְּדֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּנוּת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נַחֲדֵל מִעֲשֵׁק יְדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאִשִּׁים וּבְנִידוּתִים לְמַעַן דְּבַרְךָ אֲשֶׁר

אָמַרְתָּ: אֵין קֶץ לְאֲשֵׁי חַוּבוֹתֵינוּ • וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹתֵינוּ
 אֲשֶׁמוֹתֵינוּ: וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֲחַרִּיתֵנוּ רַחֵם וְתוֹלַעַה •
 לְפִיכָךְ הִרְבִּיתְ סְלִיחָתֵנוּ מִה אָנוּ מִה תִּיָּנוּ מִה תִּסְבְּנוּ
 מִה צִדְקָנוּ מִה בְּחֵנוּ מִה גְבוּרָתֵנוּ מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל־הַגְּבוּרִים כָּאֵין
 לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשָּׁם כָּלֹא הָיוּ וְחַכְמִים כָּבְלִי מִדַּע
 וְגִבּוֹרִים כָּבְלִי הַשִּׁבְל כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוֹ וַיְמִי תִיָּהֶם
 הִבֵּל לְפָנֶיךָ וּמֹתֵר הָאֲדָם מִן־הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֵּל הַכֵּל:

(ס"ח) שְׁמוֹר יוֹדֵינוּ בְּתוֹךְ הַהַפְלָה צִדִּיק לְהַזְכִּיר שֶׁל שְׁנַת בְּחֻמֵּי הַנִּדְלָה כְּדֹכךְ שְׁמוֹכִיר שֶׁל יוֹכֵסִים
 (שׁו"ט סִימָן תַּרְכ"ג סעיף ו') (מכ"ק אֲדַמְו"ר ז')
 אֲתָה הַבְּדִלְתָּ אֲנֹשׁ מֵרֹאשׁ וְתִבְרָהוּ לְעִמּוּד לְפָנֶיךָ •

כִּי מִי יֹאמַר לָךְ מִה תִּפְעַל • וְאִם יִצְדַּק מִה יִתֵּן
 לָךְ: וְתִתֵּן־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַבְּפָרִים
 הַזֶּה אֶת־יוֹם סְלִיחַת הָעֶזְר הַזֶּה אֶת־יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ
 הַזֶּה • קֶץ וּמַחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ • לְמַעַן
 נִחָדֵל מִעַשְׂק יְדֵינוּ • וְנִשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲסִין רְצוֹנָךְ
 בְּלִבְבִּי שְׁלָם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ • כִּי
 לֹא תַחֲפוּץ בְּהַשְׁחָתֵת עוֹלָם • שְׁנֹאמַר דָּרָשׁוּ יְהוָה
 בְּהַמְצִאוֹ קִרְאוּהוּ בְּהוֹתוֹ קְרוֹב: וְנֹאמַר יַעֲזוּב רָשָׁע
 דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֵין מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיִּשָּׁב אֶל־יְהוָה וַיִּרְחַמְהוּ
 וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסִלּוֹת: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת
 תַּנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת וּמִרְבָּה לְחַסִּיב
 וְרוּצָה אֶתָּה בְּתִשׁוּבַת רָשָׁעִים וְאֵין אֶתָּה חַפֵּץ
 בְּמִיתָתָם: שְׁנֹאמַר אֲמֹר אֲלֵיהֶם תִּירָאִי • נָאִם | אֲדֹנִי
 יְהוָה אִם־אֶחָפֵץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם־בְּשׁוּב רָשָׁע

תפלת נעילה

מִדְרָכּוֹ וְהָיָה שׁוֹבוֹ שׁוֹבוֹ מִדְרָכֵיכֶם הָרָעִים וְלִמָּחָה
תָּמוּתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמַר הַחֲפִץ אַחֲפִץ מוֹת רָשָׁע
נָאם אֲדֹנָי יְהוֹה הֲלֹא בְּשׁוֹבוֹ מִדְרָכָיו וְהָיָה: וְנֹאמַר כִּי
לֹא אַחֲפִץ בְּמוֹת הַמֵּת נָאם אֲדֹנָי יְהוֹה וְהַשִּׁיבוּ וְהוּי:
כִּי אַתָּה סֹלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵן בְּכָל־
דּוֹר וָדוֹר וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אֲלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִצְרָתִי אֵינִי כְּדֹאִי: וְעַכְשָׁו שֶׁנִּצְרָתִי כְּאֵלוֹ לֹא
נִצְרָתִי: עָפָר אֵנִי בְּחַיִּי כֹל וְחֹמֶר בְּמִיתוּתִי: יְהִי אֵנִי
לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֹא בּוֹשָׁה וּבְלִמָּחָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוֹה אֱלֹהֵי
וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אַחֲמָא עוֹד וּמִה־שִׁחְמָתִי לְפָנֶיךָ מִחוּץ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחִלּוֹם רָעִים:

אֲלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַדַּע וְשִׁפְחֵי מַדְבַּר מְרַמָּה וְלִקְמָלִל נֶפֶשׁ תְּדוּם וּנְפִישׁ
כְּעָפָר לְכָל הַדָּהָה פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבִמְצֻתְךָ הַיְדוּף נֶפֶשׁ וְכָל־
הַדְּוִשִׁים עָלֶי רַעְהָ כְּנֶרֶה הַפֶּר עֲצָתָם וּמַלְכָּל מַחֲשָׁבָתָם: יְהִי כְּמִין לְפָנֶיךָ
רוּחַ וּמִלֵּאָה יְהוֹה יְדֹתָ: לִמְעַן יִחַלְּצֵנּוּ יְדִידֶיךָ הַשִּׁשְׁעָה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי: עֲשֵׂה
לִמְעַן שְׂמֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יִסְגֶּה עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תִּשְׁתַּחֲוֶה
יְהוֹי לְרָצוֹן: אֲכַדְרִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוֹה צוּרִי וְנֹאֲלִי: עֲשֵׂה הַשְׁלֹם
בְּכִרְמוֹתָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֶבְרָהָם אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִנֶּה פֶתַח הַסִּקְדָּשׁ בְּכִנְיֶיךָ הַקִּיט
וְכֵן תִּלְשֵׁת בְּתוֹרָתְךָ:

וְהַיְדוּף מִלְּבָנוּ נִשְׁלֹם הַשִּׁשְׁעָה אֵם תֵּל יוֹם כִּכְּמוֹרִים כְּמֵת וּנְמָקִים כְּתִבְנוּ לְמַעַן חַמְּנוּ:

אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ הַמֵּאֲנוּ לְפָנֶיךָ:

אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹה אֶתָּה:

אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לִמְעַן שְׂמֶךָ:

אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ חֲדָשׁ עֲרֵינוּ שְׁנָה מוֹכֶה:

אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּפֹל מַעֲלֵינוּ כָּל גִּזְרוֹת קָשׁוֹת:

אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּפֹל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אֲבִינוּ

יְהוֹה

וְהַיְדוּף מִלְּבָנוּ נִשְׁלֹם הַשִּׁשְׁעָה אֵם תֵּל יוֹם כִּכְּמוֹרִים כְּמֵת וּנְמָקִים כְּתִבְנוּ לְמַעַן חַמְּנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ כְּלֵאָה כְּלֵאָר וּמִסְטִין מִעֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ סְתוּם כְּפִיּוֹת מִסְטִינֵנוּ וּמִקְטִירֵינֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ כְּלֵאָה דִּבְרֵי וְחֶרֶב וְרָעָב וְשָׂבִי וּמִשְׁחָתוֹת מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מִנֵּעַ מִנֵּפֶה מִנִּחֲלָתְךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ סֵלַח וּמַחֲוֶל לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מַחֲוֶה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מַחֲוֶה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׁמֵרֵי חוֹבוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ קָרַע רוּעַ גִּזֹּר דִּינֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חַתֵּמְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חַתֵּמְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חַתֵּמְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וּכְלֻפָּלָה :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חַתֵּמְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּיּוֹת :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חַתֵּמְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲוִילָה :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הַצִּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הֲרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הֲרֵם קֶרֶן מִשְׁחָה :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מִלֵּא יִדְּנוּ מִבְּרַחוּתֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מִלֵּא אֶסְמִינוּ שְׂבָע :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ שְׂמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־הַתְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ פָתַח שַׁעֲרֵי שְׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ נָא אֲלֹהֵי־שִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ תְהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת־רַחֲמִים וְעַת־רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִפְּנֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְּשָׁךְ :

תפלות נעילה

אָבינו מלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן מְבוּרָהּם עַל יְחִידָהּ :
 אָבינו מלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבְמָיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ :
 אָבינו מלְכֵנוּ נָקִים וְנִקְיָה דָם עֲבָרֶיהָ הַשְׁפֹּד :
 אָבינו מלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
 אָבינו מלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אָבינו מלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים :
 אָבינו מלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִינְךָ
 עֲלֵינוּ :
 אָבינו מלְכֵנוּ הַנָּנִי וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
 וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ : ק"ש

לְפָן מַגִּדְשׁ בְּנוֹתָי יוֹסֵף בְּהַגְדֵּל הַלֵּל עַל אֵר שְׁמִינָה וְלֹא עַל אֵר הַחֵדֶשׁ כִּי לֹא מֵאֲנִים *

סדר הושענות

בִּי יְיָ הַסִּיכֹת הַחֵף אַחֵר כֻּלָּ קֹדֶם ק"ש לְאוֹמְרִים הוֹשַׁעְתָּ וְכֵן בְּנוֹשַׁעְתָּ רַבָּה כָּל יוֹם מִקֵּץ לַחַ
 הַיְּבוּשָׁה ס"א כָּל־לֵב וְאוֹמְרִים הוֹשַׁעְתָּ אֶחָד וְכוּ' מִקִּיּוֹס ז' סַמִּים וְאוֹמְרִים ז' הוֹשַׁעְתָּ חָזָר סוֹדֵן
 וְאֵין לְהַקֵּי וְלִבְשֵׁת סִדְרָה זֶה בְּלִיָּה יוֹם שֶׁחַל יוֹשֵׁם מִימֹת הַשְּׁטוֹט. וְכַשֵּׁת לְפָן לְאוֹמְרִים הוֹשַׁעְתָּ כָּל :

הוֹשַׁעְנָא

לְמַעַן אֱלֹהֵינוּ הוֹשַׁעְנָא :
 לְמַעַן בּוֹרְאֵנוּ הוֹשַׁעְנָא :
 לְמַעַן גּוֹאֲלֵנוּ הוֹשַׁעְנָא :
 לְמַעַן דּוֹרְשֵׁנוּ הוֹשַׁעְנָא :

לְמַעַן אִמְתָּךְ * לְמַעַן בְּרִיתְךָ * לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ * לְמַעַן
 דָּתְךָ * לְמַעַן הוֹדְךָ * לְמַעַן וְעִידְךָ * לְמַעַן זִכְרְךָ * לְמַעַן
 חֶסֶדְךָ * לְמַעַן מִיבֹדְךָ * לְמַעַן יְחִידְךָ * לְמַעַן כְּבוֹדְךָ * לְמַעַן לְפָנֶיךָ *
 לְמַעַן מַלְכוּתְךָ * לְמַעַן נִצְחֶתְךָ * לְמַעַן סוֹדְךָ * לְמַעַן עֶזְךָ * לְמַעַן
 פֶּאֶרְךָ * לְמַעַן צְדָקָתְךָ * לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ * לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים *
 לְמַעַן שְׁבִיבָתְךָ * לְמַעַן תִּהְיֶה לְךָ הוֹשַׁעְנָא :

כִּי אֲפָרְזִי עוֹלָם תָּקֵד יִקְרָא * אֲנִי וְהוּא כֹהֵן *

יֵשׁ ב' אָבִין שְׁתֵּיהֶם בֵּית תְּפִלָּה * גִּדְּלֵן אֲרָנֵן * דְּבִיר הַמוֹצֵנֶע * הַר
 הַמִּזְרִית

המוֹרִיָּה • וְתָר יִרְאֶה • זָבֹול תִּפְאַרְתָּהּ • תִּנֶּה דָוִד • מִזֶּבֶח
הַלְבָּנוֹן • יִפֶּה נוֹף מְשׁוּשׁ כְּלִי־הָאָרֶץ • כְּלִילֹת יוֹפִי • לֵנֶת הַצֶּדֶק •
מִכּוֹן לְשִׁבְתָּהּ • נוֹה שְׁאֵנָן • סִבְת שְׁלָם • עֲלִית שְׁבָטִים • פִּנֵּת
יָכָרְת • צִיּוֹן הַמְצִינָת • קִדְשׁ הַקְדָּשִׁים • רִצּוֹף אֲהָבָה • שְׂכִינֵת
כְּבוֹדָהּ • תֵּל תִּלְפִּיזֹת • הוֹשַׁעְנָא :

וְלֵךְ וְרָדַע עִם יִצְחָקְהָ תַעֲזֹר וְיָדָה תִּרְוֶם וְיִסְגֶּה • אֲנִי וְהוּא כו'.

אֹם אֲנִי חוֹמָה • בָּרָה כַּחֲמָה • גִּזְלָה וְסוֹרָה • דְּמָתָה לְתַמָּר •
הַחֲרוֹגָה עֲלֶיהָ • וְנִחַשְׁבֶּת כְּצֶאֱן מִכְּחָה • זְרוּיָה בֵּין
מִכְעִיסֶיהָ • חֲבוּקָה וּדְבוּקָה בָּהּ • מוֹעֲנֶת עֲלֶיהָ • יְחִידָה לִּיחֻדָּהּ •
בְּבוֹשָׁה בְּנוֹלָה • לֹמְמֶת יִרְאֶתָהּ • מְרוֹמֶת לְחִי • נִתְּנָה לְמִכִּים •
סִיבָלֶת סִבְלָה • עֲנִיָּה סִיעָרָה • פְּדוּיַת מוֹבִיָּה • צֶאֱן קִדְשִׁים •
קִהְלֶת יַעֲקֹב • רְשׁוּמִים בְּשִׁמְךָ • שׂוֹאִים הוֹשַׁעְנָא • תְּמוּכִים
עֲלֶיהָ • הוֹשַׁעְנָא :

לְמִן אֶמֶת לְעַקֵּב הַקֵּד לְאִכְרֵהֶם • אֲנִי וְהוּא כו'.

אֶדְוֵן הַמוֹשִׁיעַ • בְּלִתָּהּ אֵין לְהוֹשִׁיעַ • גְּבוּר וּמוֹשִׁיעַ • דְּלוּתִי
וְלִי הוֹשִׁיעַ • הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ וּמִצִּיל וּמוֹשִׁיעַ וְעֶקֶר הַמוֹשִׁיעַ
הוֹכִיחַ הַמוֹשִׁיעַ • מְלָאִיךָ תִּשְׁבִּיעַ • יָבֹול לְהוֹשִׁיעַ • כְּלִי־שִׁיחַ תִּדְרֹשׁ
וְהוֹשִׁיעַ • לְגִיא בֵּל תִּרְשִׁיעַ • מַגְדִּים תִּמְתִּיק וְהוֹשִׁיעַ • נְשִׂאִים
לְחִסִּיעַ • שְׁעִירִים לְהַנִּיעַ • עֲנָנִים מִלְּהַמְנִיעַ • פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ •
צִמְאִיךָ תִּשְׁבִּיעַ • קוֹרְאִיךָ הַמוֹשִׁיעַ • רְחֻמִּיךָ הַמוֹשִׁיעַ • שׁוֹחֲרִיךָ
הַמוֹשִׁיעַ • תְּמִימִיךָ הַמוֹשִׁיעַ • הוֹשַׁעְנָא :

נְעֻמֹת בְּיִסְיִיךָ גִּצְח • אֲנִי וְהוּא כו'.

אֶרְדֵּם וּבְהִמָּה • בְּשׁוֹר וְרוֹחַ וּנְשָׁמָה • גִּיד וְעֶצֶם וְקוֹמָה • דְּמוּת
וְעֶלֶם וְרִקְמָה • חוֹד לְהַבֵּל דְּמָה • וְנִמְשָׁל בְּבִהֲמוֹת נִדְמָה •
זִיו וְתוֹאֵר וְקוֹמָה • חֲדוּשׁ פָּנֵי אֲדָמָה • טִיעַת עֲצֵי נִשְׁמָה • יִקְבִּים
וְקָמָה • בְּרָמִים וְשִׁקְמָה • לְחַבֵּל הַמְסִימָה • מְסֻרוֹת עֲזוֹ לְסִימָה •
נְשִׂיָּה לְקוֹמָה • שִׁיחִים לְהַעֲצִימָה • עֲדָנִים לְעֶצְמָה • פְּרִיִּים לְקוֹמָמָה •
צִמְחִים לְנִשְׁמָה • קָרִים לְרִמָּה • רִבִּיִּים לְשִׁלְמָה • שְׁתִּיתָה
לְרִמְמָה • תִּלְוִיָּה עַל בְּלִימָה • הוֹשַׁעְנָא :

זִתְלָה אֲזוּנֶיךָ כֹּה אֲדִיר שִׁפְךָ כְּבִלְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־תִּתֶּנָּה הוֹדָה עַל־שִׁמְכֶם • אֲנִי וְהוּא כו'.

(א) מְכִלִּים מִסִּיד (ב) מִכִּסֵּי (ג) מִכִּסֵּי מִסִּיד (ד) מִכִּסֵּי מִסִּיד (ה) מִכִּסֵּי מִסִּיד

אֲדָמָה

וְהוּא

סדר הושענות

אֶלְקָמָה מאַרְר • בְּהִמָּה מִמִּשְׁכְּלֵת • גִּזְרֵן מִגִּזְרֵן • דָּגֵן מִדְּלָקָה •
 חֹן מִמְּאָרֶה • וְאָכַל מִמֶּהֱיָמָה • זֵית מִמִּשְׁלֵל • חֶסֶד מִחֶבֶב •
 מִרְרָה מִזִּבְאִי • יָקָב מִיֶּדֶק • פֶּרֶם מִתּוֹלַע • לֶקֶשׁ מֵאֶרְבֶּה • מִגֵּד
 מִצִּלְצֵל • נֶפֶשׁ מִבְּהֵמָה • שׁוֹבַע מִסְּלָעִים • עֲדָרִים מִדְּלוֹת • פְּרוֹת
 מִשְׁדָּפוֹן • צֶאֱן מִזְמִיתוֹת • קָצִיר מִקִּלְקֵלָה • רֹב מִרֹּוֹן • שְׁבֵלֵת
 מִצְנָמוֹן • תְּבוּאָה מִחֶסֶל • הוֹשִׁיעָנָא :
 צְדִיק יִהְיֶה בְּכָל־דְּרָבֵי וְחֵסֶד בְּכָל־סִפְשִׁי :

אָנִי נְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא :

כְּהוֹשִׁיעָה אֱלִים בְּלוֹד עַמֶּךָ • בְּצִאתְךָ לַיָּשַׁע עַמֶּךָ • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא :
 כְּהוֹשִׁיעָה נְוִי וְאֱלֹהִים • דְּרוּשִׁים לַיָּשַׁע אֱלֹהִים • בֶּן
 הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ צְבָאוֹת • וְעַמִּים מִלְּאֲכֵי צְבָאוֹת • בֶּן
 הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעָה זָכִים מִבֵּית עֲבָדִים • חֲנוּן בֵּיתֵם מִעֲבָדִים •
 בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעָה טְבוּעִים בְּצוֹל גִּזְרִים • יִקְרָה עַמִּים
 מִעֲבָדִים • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעָה בְּנֵה מְשׁוֹרְרֵת וְיִשְׁעָה • לְגוֹתָה
 מִצִּינֵת וְיָשַׁע • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעָה מֵאִמֶּר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם •
 נִקְיָב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעָה סִיבֵי מִזְבֵּחַ •
 עוֹסֵם עֲרֵבָה לְהַקִּיף מִזְבֵּחַ • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעָה פְּלִאי אֶרֶץ
 כְּהַשִּׁיעָה • צֶדֶק פִּלְשֶׁת בְּחִירוֹן אֶף וְנִשְׁעָה • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעָה
 קְהָלוֹת בְּכֻלָּה שְׁלֵחָתָה • רְחוּם לְמַעַנִם שְׁלֵחָתָה • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא :
 כְּהוֹשִׁיעָה שְׁבוֹת שְׁבִמִי יַעֲקֹב • תֵּשׁוּב וְתֵשִׁיב שְׁבוֹת אֱהִלִי יַעֲקֹב •
 וְהוֹשִׁיעָה נָא :

אָנִי נְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא :

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וְיִרְדֵּךְ אֶת־נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד־הָעוֹלָם :
 וְיִהְיֶה דְבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרוֹבִים
 אֶרְיִיחָה אֶלְתֵּנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת וּמִשְׁפָּט עֲבָדֵי וּמִשְׁפָּט עַמִּי
 יִשְׂרָאֵל דְּבִרְיוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת בְּלַעֲמִי הָאָרֶץ כִּי יִהְיֶה הִיא
 הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד :

וְאֵלֶּיךָ יְיָ הוֹשִׁיעָנוּ כִּי כָּל יְמֵי כְבוֹדֹת וּמִקְרָאֵינוּ אֶת הַיּוֹם כָּל סַעַד וְאֶחָד לְאֻמִּים לְחַסֵּד
וּמִקְרָאֵינוּ גִ' :

לְמַעַן אֵיתָן הַנּוֹדֵק בְּלֶחֶב אֵשׁ : לְמַעַן בּוֹן הַנֶּעֱקֵד עַל גַּעֲצִים וְאֵשׁ :
לְמַעַן גְּבוֹר הַנֶּאֱבֵק עִם שׂוֹר אֵשׁ : לְמַעַן הַנִּלִּים נְחִית בְּאוֹר
וְשֶׁנָּה אֵשׁ : לְמַעַן הוֹשִׁיעָה לְמָרוֹם וְנִתְעַלָּה בְּמִלְאֲכֵי אֵשׁ : לְמַעַן
וְהוּא לֵךְ בְּסֶנֶן בְּאַרְצֵי אֵשׁ : לְמַעַן וְכֵד דְּבָרוֹת הַנִּתְנוּנוֹת בְּאֵשׁ :
לְמַעַן חֲפוּי יְרִיעוֹת עֵנָן אֵשׁ : לְמַעַן מָכַם דֵּר יוֹדֶתָ עָלָיו בְּאֵשׁ :
לְמַעַן יִדְיוֹת בֵּית אֱלֹהֵי אֲהַבָּת מִלְּמִי אֵשׁ : לְמַעַן כְּמוֹת עַד שֶׁהָעֵל
הָאֵשׁ : לְמַעַן לָקַח בְּחֶמֶת אֵשׁ • וְהִסִּיר תְּרוֹן אֵשׁ : לְמַעַן מִקְנֵה
כְּנָאָה גְדוּלָּה בְּאֵשׁ : לְמַעַן נָפַד יוֹד וְיָרַד אֲבָנֵי אֵשׁ : לְמַעַן שָׁם
מִלָּה חֶלֶב כָּלִיל אֵשׁ : לְמַעַן עֲמַד בְּגִזְרֵן וְהִרְצָה בְּאֵשׁ : לְמַעַן
פֶּלֶל בְּעִזְרָה וְיָרַדָּה הָאֵשׁ : לְמַעַן צִיר עָלָה וְנִתְעַלָּה בְּרֶכֶב וּסוּסֵי
אֵשׁ : לְמַעַן קְדוּשִׁים מְשֻׁלָּבִים בְּאֵשׁ : לְמַעַן רַבּוֹא רִבְקָן חַו וְנִדְרֵי
אֵשׁ : לְמַעַן עֲזָמּוֹת עִירָה הַשְׁרוּפָה בְּאֵשׁ : לְמַעַן הַלְוֹדוֹת אֲרִיפֵי
יְהוּדָה תְּשִׁים בְּכִיּוֹר אֵשׁ • הוֹשִׁיעָנוּ :

לֵךְ יְהוָה הַגְּדֹלָה וְהַנִּבְּרָה וְהַמְּפָאֶרֶת וְהַנֶּאֱבֵק וְהַנֶּאֱבֵק בְּיָדָיו וְהַנֶּאֱבֵק בְּיָדָיו וְהַנֶּאֱבֵק בְּיָדָיו
הַמְּפָאֶרֶת וְהַמְּפָאֶרֶת לְכָל לְאֻמִּים : וְהָיָה יְהוָה לְמַעַן עַל־כֵּן תִּתְּנוּ בְּיָדָיו וְהָיָה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲנָחְד : וְכִתְּבוּהֶם בְּתוֹב לְאֻמִּים שֶׁשֶׁעַי שֶׁלֹּא יִתְּנוּ אֲלֵינוּ דִּעְתָּה אֲנָחְד :
בְּרוּךְ שֵׁם קְבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְלֹאֲמִירָם אֲנִי וְדָו כְּדוֹשֶׁשֶׁת עַד דְּרוֹשִׁיעָה וְאֶחָד מִחֲתוּלִין כָּל

אֲנִי וְדָו הוֹשִׁיעָה נָא :

הַתַּנְגְּנוּ לִשְׁם וְלַחֲהֵלָה • תְּשִׁיתֵנוּ אֶל חֲתָבֵל וְאֶל הַנֶּחֱלָה • תְּרוֹמְמֵנוּ
לְמַעַן לְמַעַן לְמַעַן • תִּקְבְּצֵנוּ לְבֵית הַתְּפִלָּה תִּצְיִבְנוּ גַּעֲץ עַל
פִּלְגֵי מִים שְׁתוּלָה • תִּפְדֵּנוּ מִכָּל־גֵּנֶע וּמִחֲהֵלָה • תַּעֲטֵרְנוּ בְּאַהֲבָה
כְּלוּלָה • תִּשְׁמְרֵנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה • תַּגְדֵּלְנוּ עַל מֵי מְנוּחוֹת קִלְיָה •
תִּמְקֵאֵנוּ חֲכָמָה וְשִׁבְלָה • תִּלְבִּישֵׁנוּ עֹז וְגִדְלָה • תִּכְתִּירְנוּ בְּכִתְרֵי
הַמְּעִילָה • תִּתְּלֵנוּ בְּאוֹרַח מְלִיכָה • תִּשְׁעֵנוּ בְּיוֹצֵר מִסְלָה : הַתַּנְגְּנוּ
בְּרַחֲמִים וּבְחֶמְלָה • תִּזְכִּירְנוּ בְּמִי זֹאת עוֹלָה • הוֹשִׁיעָנוּ לְמֶן
הַנֶּאֱלָה • הוֹדֵרְנוּ בְּיוֹן הַמְּוִלָה • תִּדְבִּיקְנוּ בְּאוֹר תְּתוּלָה • תַּגְדֵּלְנוּ
בְּיַד תְּהַלְלָה הִבִּיאֵנוּ לְבִיתְךָ בְּרַנָּה וְצִדְקָה • תִּאֲמַעְנוּ בְּרוּחַ וְהַלְלָה •
הַאֲדַרְנוּ

להושענא רבה

תאדורנו באבן תלולה • תלכבנו בבנין עירך בבתחלה • תעזרנו
לציון בשכולה • תזכנו בנבנתה העיר על תלה • תרביצנו
בשטון וגילה • תחזקנו אלהי יעקב סלה :

הושענא אנא הושיעה נא :

אנא איון חין תאבי ישעך • בערבי נחל לשעשעך • והושיעה
נא : אנא נאול בנת נמך • דומה בטאמך • והושיעה
נא : אנא הבט לבית טבעך • ומחשבי ארץ בפתטבעך •
והושיעה נא : אנא זכר לנו אב ידעך • חסדך למו בהודיעך •
והושיעה נא : אנא מהורי לב בתפילאך • יודע כי היא פלאך •
והושיעה נא : אנא בביר פחתן לנו ישעך • לאבותינו בהשבעך •
והושיעה נא : אנא מלא משאלות עם משועך • נעקד בחר מור
כמו שועך • והושיעה נא : אנא סגב אשלי נמך • עריצים
בהניעך • והושיעה נא : אנא פתח לנו אוצרות רבך • ציה
מחס בחרביך • והושיעה נא : אנא קראך ארץ ברועך • רעם
בשוב מרעך • והושיעה נא : אנא שערך תעל ממשואך • תל
תלפיות בהופיעך • והושיעה נא :

אנא אל נא הושענא והושיעה נא :

אל נא תעינו בשה אובר • שמנו מספרך אל תאבד • הושענא
והושיעה נא : אל נא רעה את צאן הדרגה • קנופה ועליך
דרגה • הושענא והושיעה נא : אל נא צאנה וצאן מרעיתך •
פעלתך ורעיתך • הושענא והושיעה נא : אל נא עניי הצאן ישירם
ענה בעת רצון • הושענא והושיעה נא : אל נא נושאי קף עין •
מתקוממיהם יהיו כאין • הושענא והושיעה נא : אל נא למנסכי
קף מים • כמפעני הלושה ישאבון מים • הושענא והושיעה נא :
אל נא יעלו לציון מושיעים • טפולים בך ובשמך נושעים •
הושענא והושיעה נא : אל נא חמוץ בנדים • זעום לגער כל
בונדים • הושענא והושיעה נא : אל נא נכזר תזכור • תזכורי
בלתך וזכור • הושענא והושיעה נא : אל נא דורשיך בענפי

עדרבות • געיס שעה מערבבות • הושענא ודושיעה נא : אל נא
ברך בעטור שנה • אקרי רצה בפלול • הושענא • הושענא
ודושיעה נא :

אנא אל נא הושענא ודושיעה נא אבינו אתה :

למען תמים בדרותיו • הנמלט ברוב צדקותיו • מכל משפט
בבוא מבול מים • לאום אני חומה • הושענא ודושיעה
נא אבינו אתה : למען שלם בכל מעשים • הנמסה בעשרה נסיר •
כשר מלאכים גם יקח נא מעט מים • לברה בחמה • הושענא
ודושיעה נא אבינו אתה : למען רך ויחיד נחמ פרי למאה •
ועק איה חטה לעולה כשרוהו עבדיו מצאנו מים • לגולה וסורה •
הושענא ודושיעה נא אבינו אתה : למען נרם שאת ברכה •
הנשטם ולשטם חפה מיתם במקלות בשקרות מים • לדמיה
לתמר • הושענא ודושיעה נא אבינו אתה : למען צדק היות
לך לבחן • כחתן פאר יבחן • מנסה במסה במי מריבת מים • להידי
חשוב • הושענא ודושיעה נא אבינו אתה : למען פאר היות
נביר לאתיו • יהודה אשר נבר באתיו • מספר רובע מדליו חל
מים • לא לנו כי אם למענה • הושענא ודושיעה נא אבינו
אתה : למען עניו מכל ונאמן • אשר בצדקו כלכל חפן • משוך
לגואל ומשוי ממים • למי זאת הנשקפה • הושענא ודושיעה נא
אבינו אתה : למען שמתו במלאכי מרומים • הלובש אורים
ותמים • מצוה לבא במקדש בקדוש נדים ורגלים ורחיצת מים •
לחולת אהבה • הושענא ודושיעה נא אבינו אתה : למען נבראה
מחולת מתנים • לבמחי לב הושקמה עינים • לרגלה רצה עלות
ורדת באר מים • לשוכו אהליו • הושענא ודושיעה נא אבינו
אתה : למען משרת לא מוש מאהל • ויהי הקדש עליו אהל •
בעבוד בירדן נברתו המים ללפה וברה • הושענא ודושיעה נא
אבינו אתה : למען למד ראות לשוכה אות • ועק איה נפלאות •
מצוה מל מצוה מלא חפול מים • לכלת לבנו • הושענא ודושיעה

לחושענא רבה

נא אבינו אלה: למען כלולי עשות מלחמתך אשר בידם תתה
ישועתך * צרופי מגוי בללקם בידם מים * ללא בנדי בך *
וחשענא וחשיעה נא אבינו אלה: למען יחיד צוורים דש *
אשר מרתם לנזיר המדש * ממכתש לדי הבקעת לו מים * למען
ים קדשך * וחשענא וחשיעה נא אבינו אלה: למען טוב
הולך וגדל * מעקשות לב עדה חדל בשוב עם מרמזא ציה שאב
מים * לנאות בירושלים * וחשענא וחשיעה נא אבינו אלה:
למען חנה מברכר בשיר * המלמד תורה בכל כלי שיר * מנסך
לפניו כחאב שתות מים * לשמו בך סגרים * וחשענא וחשיעה
נא אבינו אלה: למען יך עלה בסערה * המקנא ומשיב עברה
לפלול ירדה אש ולחכה עפר ומים * לעיניה ברכות * וחשענא
וחשיעה נא אבינו אלה: למען ולשרת באמת לרבו * פי שנים
ברוח נאצל בו * במקתו מנגן ותמלא גבים מים לפצו מי כמכה
וחשענא וחשיעה נא אבינו אלה: למען תרהר עשות רצונך *
תמכרו השוכה לצאנה * אין בבא מחרף סחם עינות מים *
לציון מכלל יופי * וחשענא וחשיעה נא אבינו אלה: למען
דרשוק בתוך הגולה * וסודך למז נגלה בלי להתנאל דרשו
זרעונים ומים * לקראיך בצר * וחשענא וחשיעה נא אבינו אלה:
למען גמר חקמה ובינה * סופר מהיר מפלש אמה * מתבמנו
אמרים המשולים ברחבי מים * לרבותי עם * וחשענא וחשיעה
נא אבינו אלה: למען באי לה חיוס בכל לב * שופכים לה שית
בלא לב ולב * שואלים ממך עוז ממרות מים * לשורדך בים *
וחשענא וחשיעה נא אבינו אלה: למען אומרי וגדל שמך *
ותם נחלתך ועמך * צמאים לישעה בארץ עיפה למים * לתרת
למו מנוחת * וחשענא וחשיעה נא אבינו אלה:

וחשענא אל נא * אנא וחשיעה נא:

וחשענא סלח נא והצליתך נא

וחשענא אל מעוני:

תענה אמונים שופכים לה לב כמים * למען בא באש ובמים *
 גור וגם יקח נא מעט מים * והצליחה נא והושיענו אל
 מעוננו * תענה דגלים גור גורי מים * למען הנעמד בשער השמים *
 לשב וחפר בארות מים * והושיענו אל מעוננו * תענה זבים מתחננים
 עלי מים * למען חלק מפצל מקלות בשקתות המים * מען וגל אבן
 מבאר מים * והושיענו אל מעוננו * תענה ידידים נוחלי דת משולת
 מים * למען פרו במשענותם מים * להבין לנו ולצאצאינו מים *
 והושיענו אל מעוננו * תענה מתחננים פבישימון עלי מים * למען
 נאמן בית מספיק לעם מים * סלע הק וזוובי מים * והושיענו אל
 מעוננו * תענה עונים עלי באר מים * למען פקד במי מריבת מים *
 צמאים להשקותם מים * והושיענו אל מעוננו * תענה קדושים
 מנסכים לה מים * למען ראש משוררים פתאב שתות מים *
 חלילה פין ונסף לה מים * והושיענו אל מעוננו * תענה שואלים
 ברבוע אשלי מים * למען תל תלפיות מוצא מים * תפתח ארץ
 ותרגיע שמים * והושיענו אל מעוננו :

נתם-נא קהל עדת ישראל * סלה ומחל עונם *
 והושיענו אלהי ישענו :

אז בעיני עבדים אל יד אדונים * באנו לפניך גדונים * נאח
 אדוני האדונים * נתגרו בנו מדנים * דשנו ובקענו וזלתי
 אדונים * והושיענו אלהי ישענו : הן גשנו תום פתחנו * עדיה
 רחום ותנון * וספרנו נפלאותיה בשנון * והושיענו אלהי ישענו :
 זבת חלב ודבש * נא אל תיבש * חשרת מים באבית תחבש *
 והושיענו אלהי ישענו : מענו בשמנה * פיד שבכה ושמנה *
 אשר צדיק אל אמונה * והושיענו אלהי ישענו : פרט ברית לארץ *
 עוד כלמי הארץ לבלתי פרץ בה פרץ * והושיענו אלהי ישענו :
 מתחננים עלי מים * בערבים עלי יבלי מים * נא זכור לנו נסוד
 המים * והושיענו אלהי ישענו : שיתים בדרך משעתם עומסים
 בשועתם * ענם בקול פגיעתם * והושיענו אלהי ישענו : פועל
 ישועת

להושענא רבה

ישועות פנה לפלולם ישעות צדקם אל למושעות והושיענו
אלהי ישענו: קול רגלים תשע תפתח ארץ ויפרו ישע רב
להושיע ולא תפץ רשע והושיענו אלהי ישענו:

שערי שמים פתח ואוצרך המזב לנו תפתח
תושיענו וריב אל תמתח והושיענו אלהי ישענו:

קול מבשר מבשר ואומר:

אומין ישעה בא קול דודי הנה זה בא מבשר ואומר: קול
בא ברבבות בתים לעמוד על דר הזיתים מבשר ואומר:
קול גשתו בשופר לתקע תחתיו הר יבקע מבשר ואומר: קול
דפן והצין וזרח ומש חצי החר ממזרח מבשר ואומר: קול
הקים מלוא נאמו ובא היא וכל קדושי עמו מבשר ואומר:
קול וכלל באי העולם בת קול ישמע בעולם מבשר ואומר:
קול ורע עמוס רחמו נאדו בגלד מפעי אמו מבשר ואומר:
קול חלה וילדה מי זאת מי שמע בואת מבשר ואומר:
קול טהור פעל בלא אלה ומי ראה באלה מבשר ואומר: קול
ישע וזמן החד החדל ארץ ביום אחד מבשר ואומר: קול
בביר רום ותחת אם יולד גוי פעם אחת מבשר ואומר: קול
לעת יגאל עמו נאור והיה לעת ערב יהיה אור מבשר ואומר:
קול מושיעים יעלו להר ציון כי חלה גם ילדה ציון מבשר
ואומר: קול נשמע בכל גבולך הרהיבי מקום אהלך מבשר
ואומר: קול שימי עד דמשק משכנותיך מבלי בגוד ובגותיך
מבשר ואומר: קול עלוי תבצלת השרון כי קמו ישיני הברון
מבשר ואומר: קול פנו אלי והושעו היום אם בקולי תשמעו
מבשר ואומר: קול צמח איש צמח שמו הוא דוד בעצמו
מבשר ואומר: קול קומו בפושי עפר הקיצו ורגנו שוכני עפר
מבשר ואומר: קול רבתי עם בהמליכו מגדל ישועות מלכו
מבשר ואומר: קול שם רשעים להאביר ועשה חסד למשיח

לְדוֹד • מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר : קוֹל הַנָּה יִשְׁוּעוֹת לְעַם עוֹלָם • לְדוֹד וּלְדוֹרָעוֹ
עַד עוֹלָם • מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר :

גַּם קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר :

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וְכַרְךָ אֶת־נִחְלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד־הָעוֹלָם :
וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְהַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרוֹבִים
אֱלֹהֵי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבָרִיוֹם בְּיוֹמוֹ : קָמְעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : ק"ש

ואח"כ סמל כידו הסרנה ותנפס סי' חסמות נקרקק כדי למחק סי' נטרות ואמר :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבְּחוּר בְּנֵי־אֲמִים טוֹבִים • וּמְנַעֲמִים
טוֹבִים שֶׁתִּקְבֹּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתוֹ וְהַקְפּוֹתוֹ וְחֹסֶר לֵוָּ זִכְרוֹת
שִׁבְעַת תַּיִמִּימִךָ • וְתַסִּיד מִדְּצֵת הַבְּרוּל הַמִּפְסָק בִּינֵינוּ וּבִינֶיךָ וְתִאֲזִין שׁוֹעֲתֵנו
וְתִשְׁמָע לֵוָּ הַחַיִּים • תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִיטָה • וְתַחַמְנוּ בַּסֶּפֶר חַיִּים טוֹבִים • וְהַיּוֹם
הַזֶּה תִּתֵּן בְּשִׁכְנֶיךָ עוֹד חֲמִשָּׁה נְבוֹרוֹת מִמּוֹתְקוֹת עַל יְדֵי חֲבִישֵׁת עֶרְבָה מִנְּהַג נְבִיאֶיךָ
הַקְדוּשִׁים • וְתַתְּעוֹרֵר הָאֲחֵבָה וְתַנְשִׁקֵנוּ בְּנִשְׁקֵת פִּיךָ מִמַּתְקָת כָּל הַבְּבוֹרוֹת וְכָל הַדִּינִין
וְתִאֲדֹר לְשִׁכְנֵיךָ עוֹד בְּשֵׁם (יִרְדֵּי הוּא וְאִי) שְׁהוּא מֵלֵךְ אוֹרוֹת מֵלֵךְ שְׁמֵשׁ וְתַשְׁפִּיעַ
שִׁפְעַת לַעֲבֹדךָ הַמִּתְפַּלֵּל לִפְנֵיךָ שְׁתִּאֲדֹר יְסִי וְתַמְחֵל לִי הַמַּאי וְתוֹנֵתִי וּפְשָׁעִי וְתַשְׁפֹּם
יְסִינִי וְיִדְךָ לִקְבֹּלֵנִי בְּתַשְׁבּוּחַ שְׁלֵמָה לִפְנֵיךָ וְאֲצִיךְ חֲסוֹב תַּפְתָּח לְחִשְׁבֹּנֵי כִּים נֶפֶשׁ
שׁוֹקֵקָה כְּמוֹ שְׁתּוֹב "יִפְתָּח ה' לִךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטוֹב אֶת הַשְּׂמִים לְתֵת מִסֵּר אֲרִיךְ
בַּעֲטֵי וְלִכְרֹךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֶךָ אִמֵּן :

סדר הקפות בשמחת תורה

מִמֵּת וְתִקֵּן כּוֹל לַעֲשׂוֹת יוֹם שְׁמִינִי מִלֵּיל ג' כְּמוֹ שֶׁמַּחַת תּוֹרָה וְלִסְקִיף גָּלִיל שְׁמִינִי מִלֵּיל ג' כְּמוֹ
הַקָּפוֹת עִם הַסְּמִינִים טוֹב הַחִיכָה שֶׁמַּחַת גְּדוּלָּה וְלִרְקֵק בְּמִיכָה לִרְקֵק וְלִסְבֵּךְ שְׁמֵשׁ שֶׁמַּחַת רִצָּה וְגַם
כִּי עָשָׂה כֵן בְּנִסְכָּל מֵלֵךְ אֵם כּוֹלֵךְ לְנִסְכָּל אַחֵר מֵלֵךְ נִמְרוֹ יִקֵּן וְיִשְׁמַח ג' שְׁמֵשׁ • וְכֵן גָּלִיל שֶׁמַּחַת תּוֹרָה •
וְיֵשׁ טוֹבִינִי ג' בְּיוֹם שֶׁמַּחַת תּוֹרָה :

אֱלֹהֵי הָרָאָתָּ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד
מְלִבְדוֹ : לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוֹ בִּי
לְעוֹלָם חֲסִידוֹ : אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ :
יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׁיו : יְהִי שֵׁם

הַדְּוָה
(א) וְנִשְׁמָח כֵּה י. כ. (ב) ד. ל. (ג) סְלִים קָלָה ד. (ד) ע. ס. (ה) ס. ק. (ו) ע. ק. נ. כ.

לשמות תורה

יְהוָה מְבָרֵךְ מַעֲשֵׂה וְעַד עוֹלָם: יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ
 כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל יִמְשְׁנוּ: וְאָמַר
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ: יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה
 מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: יְהוָה עֻז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
 זִכְרֶךָ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וַיְהִי נָא אֲמַרְנוּ לְרָצוֹן לִפְנֵי
 אָדוֹן כָּל: וַיְהִי בְּנִסְעַת הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קִיָּמָה יְהוָה
 וַיִּפְצֹו אִיבֶיךָ וַיָּגִס: מִשְׁנֵאֵיךָ מַפְנִיָּה: קִיָּמָה יְהוָה
 לְמַגִּיתְךָ אֶתְּהָ וְאֶרֶץ עֻזָּה: כְּהִנֵּה יִלְבְּשׁוּ צִדִּיק
 וְחִסְדֶּיךָ יִרְגְּנוּ: בַּעֲבֹר דָּוִד עַבְדְּךָ אֶל תֵּשֵׁב פָּנָי
 מִשְׁחָה: וְאָמַר בְּיוֹם הַהוּא הָיָה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִיָּנוּ לוֹ
 וַיִּוֹשִׁיעֵנו זֶה יְהוָה קִיָּנוּ לוֹ נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ:
 מְלָכֹתֶיךָ מְלָכֹת כָּל־עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּיךָ בְּכָל־דָּוָר
 וְדוֹר: כִּי מַצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם:
 אֲב תִּרְחַמִּים הַיְטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:
 כִּי בָךְ לָבַד בְּמַתְנוּ מֶלֶךְ אֶל רַם וְנִשְׂאָ אָדוֹן עוֹלָמִים:

אח"כ מו"ל"ן כל הספרי תורות שביכול ומסבין הסגל ו"ס ולומדים אנה וכו' ועוד מוצרים כפי הסגל:

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא * אָנָּה יְהוָה הַצִּילָהָ נָא * אָנָּה יְהוָה
 עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

אֱלֹהֵי תְרוֹחוֹת הוֹשִׁיעָה נָא * בּוֹחֵן לִבָּבוֹת הַצִּילָהָ נָא * נוֹאֵל
 חֹק עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: תוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ:
 מְזֻמָּד לְדוֹר הָבֹי לִיתְהָ בְּנֵי אֱלֹים הָבֹי לִיתְהָ כְּבוֹד וְעוֹ: הָבֹי
 לִיתְהָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֵי לִיתְהָ בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל
 יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: לְמַנְצָה
 בַּנִּינּוֹת

(א) מל"ח ח מ. (ב) דה"ח עו. (ג) תהלים כח יא. (ד) נחמנ"י נס. (ה) תהלים קל"ב ח. (ו) חס קל"ב ח. (ז) חס קל"ב יא.
 קל"ב יא. (ח) ישיש כח ט. (ט) תהלים קמ"ב יא. (י) ישיש כח ג. (יא) תהלים נ"א ב. (יב) חס קמ"ב ט. (יג) חס יא
 ח. (יד) חס כח ח. (טו) חס כח ג. (טז) חס כח ג. (יז) חס כח ח.

קעו

לשמות תורה

אָנִיל וְאַשְׁמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה: בּוֹ יֵבֹא צֶמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה:
תּוֹרָה הִיא עֵין חַיִּים לְכֹלם חַיִּים * כִּי עֵפֶק מְקוֹר חַיִּים:
אֲבֵרֵהֶם שִׂמְחָה בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * יִצְחָק שִׂמְחָה בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה *
יַעֲקֹב שִׂמְחָה בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * מֹשֶׁה שִׂמְחָה בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * אֶהְרֹן
שִׂמְחָה בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * אֱלִיהוּ שִׂמְחָה בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * שְׁמוּאֵל
שִׂמְחָה בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * דָּוִד שִׂמְחָה בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה * שְׁלֹמֹה שִׂמְחָה
בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה:

אֲשֶׁר־יִכְרֹם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יִכְרֹם יִשְׂרָאֵל * אֲשֶׁר
בְּחַר בָּכֶם אֵל וְהִנְחִילְכֶם הַתּוֹרָה מִמֶּדְבָּר מִתֵּנָה:
אֲשֶׁר־יִהְיֶה.

דיני חנוכה

יֵצֵד כָּל לַיְלָה לְהַדְלִיק נֵר חֲנוּכָּה וְשֶׁשֶׁסָּה נְסִים וּבְלַיְלָה רִאשׁוֹנָה יֵצֵד ג' כְּסִיּוֹת * וְאֵין לְהַדְלִיק שֶׁ
שִׁנְיָמוֹר כֹּל הַכִּרְסוֹת * הַמִּנְהַג הַנִּסָּךְ לְדַבֵּק הַנִּרְדּוֹת אֶל לַחֲלוֹת הַמִּטְרָה בְּשׁוֹבֵי הַמַּעֲשֵׂה בַחֲלוֹ הַסִּפּוֹת וְיִתְחַיֵּי
לְהַדְלִיק בְּלֵיל רִאשׁוֹן מִגֵּד סִימָן וְחֵלֶל שְׁנֵי * וְאֵין יֵצֵד עַל הַסִּפּוֹת וְעַל הַמִּסְתָּא לִימִין:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנוּכָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבּוֹתֵינוּ
בְּיָמֵינוּ הֵימָּה בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִתְחַנֵּנוּ וְקִיַּנְנוּ וְהִתְעַנֵּנוּ
לְזִמְנֵי הַזֶּה:

וְאַחַר שִׁדְלִיק הַנִּרְדּוֹת יֵאמַר זֶה:

הַנִּרְדּוֹת הָלָלוּ אֶנּוּ מִדְּלִימָן עַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּסִים וְעַל
הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמֵינוּ הֵימָּה בְּזִמְנֵי הַזֶּה עַל
יְדֵי כְּתֻבָּה הַקְּדוֹשִׁים * וְכִּי שִׁמְחַת יְמֵי חֲנוּכָּה הַנִּרְדּוֹת הָלָלוּ קִדְּשׁ
הֵם וְאֵין לָנוּ רִשּׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן אֶלָּא לְרְאוּתָן בְּלִבְךָ כִּדִּי לְהוֹדוֹת
וְלִהְיוֹת לְשִׁמְחָה הַגְּדוֹל * עַל נִסֵּיךָ וְעַל גִּפְּלוֹתֶיךָ וְעַל יִשְׁעוֹתֶיךָ:

כדר קריאת המגלה

חייב אדם נקרא את המגלה בלילה ולמחרת ביום . ודרך למסות המגלה כמנחת ומנכין שנים שלם ברבות הלל אך אין מנכין שהחייט אלא בלילה ולא ביום . וסמך למחר בלילה קדים שלם לאחר המלח י"ח קודם קריאת המגלה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגלה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שדדנו וקנינו והציענו לזמן הזה :

במקדון המגלה נגמר מנכין לאחרים ברכה ו אכל לא ביחד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הרב את ריבנו ותדן את דיננו ותנוקם את נקמתנו ותנפדע לנו מצורינו והמשלים במול לכל איבי נפשנו : ברוך אתה יהוה הנפדע לעמו ישראל מכל צריהם האל המושיע :

שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תבלת מרדכי * תשועתם היית לנצח ותקנתם בכל דור ודור * להודיע שכל יכוף לא יבושו ולא יקלמו לנצח כל החוסים בך * ארור המן אשר בקש לאבדי ברוך מרדכי היהודי ארורה זרש אשת מנחדי ברוכה אסתר בעדי ארורים כל הרשעים ברוכים כל הצדיקים * וגם דרבונה זכור לטוב :

ואחר קריאת המגלה בלילה לומדים ואתה קדוש (ואם חל נמלא שנת לומדים ודע נרעם ואתה קדוש) קדים בלא תחבול :

ביום לומדים אחר קריאת המגלה אשרי ובא לציון קדים שלם וקדים קריאת הסורה והמגלה אחר המלח י"ח אין לומדים אלא חלי קדים :

שם נהגו פרחי חזן קדש וזמן מה קודם הנדיקה כדי שיתאסס כבודו ופ"ס הקבלה י"ט לסדר
פסח פרחי חזן. וקודם שיתחיל לבדוק יגדל :

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
ויצונו על בעור חמץ :**

ועד לחסם לאור הכר ככל המנהגות גם בסדקס שנקדקס. ולא ידבר בין הכרסה לחלחל הנדיקה
אפילו מעטני הנדיקה ונטון שלא. ישיח שלא מעטני הנדיקה כל זמן כדיקו ויעמיד חב"כ אלולו לשמש
הכרסה שינדקו איש במקומו ולא ישיח כינחים ויחזרו לבדוק חמלה נחמד הסמוך למקום שחמש
הכרסה ולא ילם לבדוק חיקף אחר הכרסה לחמד אחר. ואחר הנדיקה יזהר בחמץ שחשייר להניטו
למחר לשדק או לאכילה לשמרו שלא יוליטו אנה ואנה שלא יחסר ויהנדר ממנו פ"י תיטקות או
פכנרים. וגם צריך לבטל אחר הנדיקה ויאמר :

**כל-המירא וחמיעא דאבא ברשותי דלא חמיתיה ודלא בערתיה
ודלא ידענא ליה לבטל ולתני הפקר בעפרא דארעא :**

כיום י"ד בשבט ה' יעשה לו מדורס כפי טעמו וישרטט ויבטלו ויבטול כיום יאמר :

**כל-המירא וחמיעא דאבא ברשותי דחזיתיה ודלא חזיתיה
דחמיתיה ודלא חמיתיה דבערתיה ודלא בערתיה לבטל ולתני
הפקר בעפרא דארעא :**

ויס לבדוק פסח פרחי חזן ובשפת שריטת החמץ יאמר זה :

**יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו כשם שאנו מבער חמץ מביתו
ומרשותי כך תבער את כל הרצונות ואת רוח הפוסקא תעביר מן הארץ ואת
יצרנו הדע תעבירו מאתנו ותתן לנו לב בשר לעבדך באמת וכל ס"א וכל הקליפות
יכל הרשעה בעשן תכלה ותעביר מסולת וזון מן הארץ וכל המעיקים לשיבת
נערים ברוח בער וברוח משפט כשם שבערת את מצרים ואת אלהותם בימים
ההם ובזמן הזה אמן מלה :**

סדר קרבן פסח

ומנהג כרים שחיתו ותפלת מנחה היא במקום חמדי של בין הכרנים ובזמן שנהמ"ק כיום קיים היום
ספסח נחם אחר חמדי של בין הכרנים כן ראו לעסוק בסדר קרבן פסח אחר תפלת המנחה ויאמר זה :

קרבן פסח מביא מן הכבשים או מן העזים זכר בן שנה ושוחטו בעזרה בכ"ט
אחר הצות ארבעה עשר דוקא ואחר שחיטת חסיד של בין הערבים ואחר
הפסח נרות של בין הערבים ואין שוחטין את הפסח על החמץ ואם שהם קודם
לתמיד כשר ולבד שיהא אחר מסרם בדם הפסח כדי שלא יקדש עד שיוקדש דם
התמיד ואח"כ יוקדש דם הפסח ויריקה אותו כנגד היסוד וכיצד עושין שהם השוחט
וקבל הבתן הראשון שבראש השורה יתן לחבירו ותבירו לחבירו ותבטן הקרב
אצל הסוכה וירק ויריקה אחת כנגד היסוד ותזור הכלי ירק לחבירו ותבירו לחבירו
ומקבל כלי המלא תחלה ואח"כ כחזור הריקן והיו שורות של בויכי כסף ושורות
כל בויכי זהב ולא היו לבויכין שולים שחם יניחם ויקדש הדם אח"כ תולין את הפסח
ומפשיטין אותו כולו וקורעין אותו ומסחין את קרביו עד שיצא הפרש ומציאין
את האיטורים והם תהלב שעל הקרב ויותרת הכבד וב' כליות והדלב שעליון והאליה
לשם

סדר קרבן פסח

לעומת העצה וגותנים בכלי שרת ומולחם ומקטירם הכהן על גבי המזבח כל אחד לבדו והשחיטה והזריקה ומתי קרביו והקטר חלבו דוחין את השבת ושאר עניניו אינם דוחין את השבת וכן אין מוליכין את הפסח לבית כשחל בשבת אלא כת"ל אחת הם מתעכבים עם פסחיהם בדר הבית והבת השניה יושבת לה בחלל הדג' במקומו עובדת השבת יצאו וצלו פסחיהם. בשלשה כתות הפסח נשחט ואין כת פחותה משלשים אנשים נכנסה כת הראשונה נתמלאת העזרה נעלין אותה ובעוד שהם שוחטין ומקריבין את האימורים קוראין את החלל אם נסרו אותו קודם שיקריבו כולם שונים אותו ואם שני ישרשו על כל קריאה תוקעין ג' תקיעות תקיעה תרדעה תקיעה נסרו להקריב פותחין העזרה יצאה כת ראשונה נכנסה כת שניה נעלין דלתות העזרה נסרו פותחין יצאה כת שניה נכנסה כת שלישית ומעשה כולן שוין ואחד שישצאו כולן רוחצין העזרה ואפילו בשבת מפני לכלוך הדם שהיה בה וכיצד היתה הרחיצה אמת המים היתה עוברת בעזרה והיה לה מקום לצאת ממנה וכשרוצין להרחיץ את הרצפת מותמין מקום יציאתה והיא מתמלאת על כל גדותיה מפה ומפה עד שהמים עולים וצפים מכאן ומכאן ומקבץ אליה כל דם וכל לכלוך שהיה בעזרה ואח"כ פותחין מקום יציאתה והכל יוצא עד שנשאר הרצפה מנוקת ומשופה וזה בכבוד הבית ואם הפסח נמצא מריפה לא עלה לו עד שמביא א"י

דבר הענין בקטור גדול. ולריך האדם הירא והחד על דבר ה' לקחת אותו כמות שחשלה קריאתו במקום הקרבתו וידע על מרחק הכניח ויתחקן לפני ה' בירא שום שיכנה אותו במהרה ביום שכן:

סדר הגדה

סדר של שולחן קטור ג' מלות מנחם זה על זה. ה' ישראל ועליו הלוי ועליו הכהן ועליו למין הכהן וכו' וכו' נשמע כלל הכניס החתים בלחם המרור וחתה כחזקת הכרסות וכו' וכו' חתה כניס הכרסות וחתה הכרסות וחתה הכרסות ששטין טורח:

סימון סדר של פסח

קדש. ורחץ. ברפס. יחין. מגיד. רחצה. מוציא.
מצה. מרור. טורח. שלחן עזר. צפון. ברה.
הלל. נרצה:

קידוש לשלש רגלים

אתקינו סעודתא דמלפא עלמא דא היא סעודתא דקדשא
ברוך הוא ושכינתיה:

קדש

בסוף יום בשבת אומרים תחלה יום הששי:

יום הששי: * ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ב' ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל

קדוש לשלש רגלים

מְבַלְמֵלֵאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: ג וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְבַלְמֵלֵאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

בחול מתחילין כאן

מְבִי מִיָּנֹכַח בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחֵר-
בָּנוּ מִכָּל־עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְהִתְקַלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת) שְׁכָחוֹת
לְמַעַנְהָ (ג) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן
אֶת־יוֹם (לשבת) הַשְּׁבִת הַזֶּה (וְאֶת־יוֹם)

בסוד | כג המצות | כג השבעות | כסוד | כג הקפות | כסוד | שמיני עצרת סג

הַזֶּה וְאֶת־יוֹם טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה

וְזִמְנֵנוּ | וְזִמְנֵנוּ | וְזִמְנֵנוּ | וְזִמְנֵנוּ | וְזִמְנֵנוּ | וְזִמְנֵנוּ | וְזִמְנֵנוּ | וְזִמְנֵנוּ |
(בְּאַהֲבָה) מְקַרָּא קֹדֶשׁ זָכָר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם כִּי בָנוּ
בְּחֵרָתָ וְאִתְּנוּ קִדְּשָׁתָ מִכָּל־הָעַמִּים (קִשְׁבָּת ג) מוֹעֲדֵי
קִדְּשָׁתָ (לשבת) בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הִגְדַּלְתָּנוּ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְקַדֵּשׁ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים :

בסוד | בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוְּנוּ לֵישֵׁב בְּסֻכָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִחְיֵנוּ וְנִמְנְנוּ וְהִגִּיעָנוּ
לְזִמְנֵ הַזֶּה : בְּלִיל ב' דְּסוּכּוֹת מְבָרְכִים שֶׁהִחְיֵנוּ וְאִחֵיכָ לֵישֵׁב בְּסוּכָה.

במנצח | טבת מקדשין יקס"ו | יין | קדוש | גר | הברלה | זמן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאֹדֵי הָאֵשׁ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְבַדִּיל בֵּין
קֹדֶשׁ לְחוּץ בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשָּׁת יוֹם הַמַּעֲשֶׂה בֵּין

קדש

יהיה

קידוש לשלש רגלים

קדשת שבת לקדשת יום טוב הבקלת * ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה קדשת * הבקלת
וקדשת את עמך ישראל בקדשתך : ברוך אתה יהוה
המבדיל בין קדש לקדש : שורח

בפסח שוחה הכוס בישיבה כהסבת שמאל דרך חירות :

ורחץ וטבל ידיו ואינו מבדל :

כרפס טפל פחות מכוס כרסם ויטבל כמי מלח או חומץ ויבדל :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה :

יטין להוציא גם המדור כגרכה זו :

ידיו וקח מלח האמלעית ואורסה לשנים חלק אחד גדול מחציו וחלק הגדול יניח לאשיקמן
והקטן מניח בין כב' מלח :

בגיד ומגילה הקדרה שיש בה המלח ויאמר :

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים
כל דבפין ייתי ויכול * כל דצריך ייתי ויפסח *
השתא הבא * לשנה הבאה בארעא דישראל * השתא
עבדין לשנה הבאה בגי חורין :

מגילת הקדרה עם המלח ללד אחר ומוצין לו סוס כ' וכלן כן אכל מה נשתנה :

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות * שבכל הלילות
אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת * הלילה הזה
נשתי פעמים : שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ או מצה
הלילה הזה בלוי מצה : שבכל הלילות אנו אוכלין שאר
ידקות הלילה הזה מרור : שבכל הלילות אנו אוכלין
בין יושבין ובין מסבין הלילה הזה בלגו מסבין :

ומחצין הקדרה ומגילין מקלף הסת ולאומרים עבדים ומ' :

עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה אלהינו
מישם ביד חזקה ובזרע נטויה * ואלו לא

הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים הרי
אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים
ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו יודעים את
התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים וכל
המרבץ לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח :

מעשה ברבי אלעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן
עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבים
בבני ברק ודיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו
הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו
הגיע זמן קריאת שמע של שחרית :

אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה
ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים כלילות עד
שדרשה בן זומא שנאמר למען תזכר את יום צאתך
מארץ מצרים כל ימי חייך ימי חייך תזכר את יום צאתך
ימי חייך להביא תלילות וחכמים אומרים ימי חייך
העולם הזה כל ימי חייך להביא לימות המשיח :

ברוך המקום ברוך הוא ברוך שנתן תורה לעמו
ישראל ברוך הוא בנגד ארבעה בנים דברה
תורה אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד
שאינו יודע לשאול :

חכם מה הוא אומר מה העדות והחקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהינו אתכם ואף אתה אמור
לו בהלכות הפסח אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן :

סדר תנוד

רָשָׁע מִה הוּא אוֹמֵר מִה הָעֲבוּדָה הַזֹּאת לָכֶם • לָכֶם
וְלֹא לוֹ • וְלִפִּי שְׁהוּצִיא אֶת־עַצְמוֹ מִן הַכָּלָל
כִּפְרָ בַּעֲקָר • וְאִם אֵתָה הַקָּהָה אֶת־שִׁנּוּי וְאִמֵּר לוֹ
בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם • לִי וְלֹא לוֹ
אֵלֹו הָיָה שֵׁם לֹא הָיָה נִגְאָל :

הֵם מִה הוּא אוֹמֵר מִה זֹאת • וְאִמֵּרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד
הוּצִיאֲנִי יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים :

וְשִׁאֲנֵנו יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל אֵת פֶּתַח לוֹ שְׁנֹאֲמֵר וְהַגִּדְתָּ
לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה
לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם :

יָכוֹל מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ תִּלְמוּד לוֹמֵר בַּיּוֹם הַהוּא אִי בַּיּוֹם
הַהוּא יָכוֹל מִבְּעוֹד יוֹם תִּלְמוּד לוֹמֵר בַּעֲבוּר זֶה •
בַּעֲבוּר זֶה לֹא אִמֵּרְתִּי אֵלֹא בְּשַׁעֲה שְׁשִׁשׁ מִצָּה וּמִרְדּוֹ
מִנְחִים לְפָנֶיךָ :

מִתְחַלֵּל עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ וְעַכְשָׁיו
בְּרַבְּנוּ הַמָּקוֹם לְעֲבֹדָתוֹ • שְׁנֹאֲמֵר וְיִאֲמֵר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בַּעֲבֹר הַנֶּהָר יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תִּרְחֹא אֲבִי אֲבִרְתֶּם
וְאֲבִי נַחֲזֹר וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים :

וְאִמֵּן אֶת־אֲבִיכֶם אֶת־אֲבִרְתֶּם מֵעַבֵּר הַנֶּהָר וְאִמֵּן
אוֹתוֹ בְּכָל־אֶרֶץ כְּנָעַן וְאֶרֶץ אֶת־זָרְעוֹ וְאִמֵּן לוֹ
אֶת־יִצְחָק : וְאִמֵּן לִי־יִצְחָק אֶת־עַקֵּב וְאֶת־עֵשָׂו וְאִמֵּן

לַעֲשׂוֹת אֶת־חַדְשֵׁי שְׁעִיר לַרֶשֶׁת אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבָנָיו
יָרְדוּ מִצְרָיִם:

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִקְדִּישׁ
בְּרוּךְ הוּא חֶשֶׁב אֶת־הַקֶּץ לַעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁאָמַר
לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים. שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר
לְאַבְרָם יְדַע תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
וַעֲבָדוּם וְעָנִו אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת־חַנּוּי
אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ בֶן אֲנָכִי וְאַחֲרָיו כֵּן יֵצְאוּ בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל:

לֵרֶךְ לַמַּצִּיטִים הַסֹּס וְלַמַּסֶּה הַסֶּחַ כֵּן כֹּתֵב הַחֹרֵף י"ז:

וְהוּא שֶׁעָמְדָה לְאַבְרָהָם וְלָנוּ שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלִבָּד עָמַד
עֲלֵינוּ לְבַלּוֹתָנוּ אֶלָּא שֶׁבְּכָל־דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים
עֲלֵינוּ לְבַלּוֹתָנוּ. וְהִקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא מִצִּילָנוּ מִיָּדָם:

יַעֲמִיד הַסֹּס וְעַלֵּה הַסֶּחַ:

צֵא וְלִמַּד מִהַבְּקֵשׁ לָבוֹן הָאֶרֶץ לַעֲשׂוֹת לַיַּעֲקֹב
אָבִינוּ. שֶׁפָּרַעַה לֹא גָזַר אֶלָּא עַל הַזִּכְרִים וְלָבוֹן
בִּקֵּשׁ לַעֲקוֹר אֶת־הַכֹּל. שֶׁנֶּאֱמַר אֶרֶץ אֲבִי
וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגְדַּל שָׁם בְּמַתִּי מִעַם יִהְיֶה שָׁם לָנוּ גָדוֹל
עֲצוֹם וָרֹב:

וַיֵּרֶד מִצְרַיִם אָנוּס עַל פִּי הַדְּבוּר. וַיִּגְדַּל שָׁם מַלְכוּת
שֶׁלֹּא יָרַד יַעֲקֹב אָבִינוּ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֶלָּא
לְגוֹר שָׁם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמְרוּ אֵל פָּרַעַה לְגוֹר בְּאֶרֶץ
בְּאֵנוּ כִּי אֵין מִרְעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי כָבֵד הָרָעִב
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יָשׁוּבוּ נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן:
בְּמַתִּי מִעַם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ

אֲבֹתֶיהָ מִצָּרִימָה וְעֵתָה שְׂמָה יְהוָה אֱלֹהֶיהָ כְּבוֹדִי
הַשָּׁמַיִם לָרֹב : וַיְהִי שֵׁם לְגוֹי מְלָמֵד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל
מִצִּיּוֹנִים שֵׁם : גְּדוֹל עֲצוּם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמָאֵד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ
אֹתָם : וְרֹב כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲעֹבֵר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶה
מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדַמֶּיךָ וְאָמַר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי וְאָמַר לָךְ
בְּדַמֶּיךָ חַיִּי : רַבָּכָה כְּצִמְחַת הַשָּׂדֶה נִתְתִּיתִי וְתִרְבִּי
וְתִגְדְּלִי וְתִבּוֹאִי בְּעַדִּי עַדִּים שְׂדִים נִכְנֹו וּשְׁעָרֶךָ צִמְחַת
וְאֵת עֶרֶם וְעֵרִיָּה :

וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲזוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה : וַיִּרְעוּ
אֹתָנוּ הַמִּצְרִים כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר הִכָּה נִתְחַכְמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה
וַיְהִי כִּי תִקְרָאנָה מַלְחָמָה וְנוֹסֶסָ גַּם הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ
וַעֲלָה מִן הָאָרֶץ : וַיַּעֲזוּנוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיְשִׁימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים
לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּכֶּן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעָה אֶת־פִּתְחָם וְאֵת־
רַעֲמָסִס : וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲבֲדוּ מִצְרַיִם
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ : וַיִּמְרְדוּ אֶת־חַיִּיתָם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחָמֹר
וּבִלְבָנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ
בָּהֶם בְּפָרֶךְ :

וַנִּצָּעַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־
קִלְגוֹ וַיֵּרָא אֶת־עֲנִיָּנוּ וְאֶת־עַמְלָנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ :
וַנִּצָּעַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי
בַּיָּמִים הַרְבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאנְחוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל שְׁוִיעָתָם אֶל־הָאֱלֹהִים
מִן הָעֲבֹדָה :

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְגוֹ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם

וַיִּזְכֹּר

(א) וַיִּזְכֹּר (ב) שְׁוִיעָתָם (ג) וַיִּשְׁמַע (ד) וַיִּזְכֹּר (ה) וַיִּשְׁמַע (ו) וַיִּזְכֹּר (ז) וַיִּשְׁמַע (ח) וַיִּזְכֹּר (ט) וַיִּשְׁמַע (י) וַיִּזְכֹּר (יא) וַיִּשְׁמַע (יב) וַיִּזְכֹּר (יג) וַיִּשְׁמַע (יד) וַיִּזְכֹּר (טו) וַיִּשְׁמַע (טז) וַיִּזְכֹּר (יז) וַיִּשְׁמַע (יח) וַיִּזְכֹּר (יט) וַיִּשְׁמַע (כ) וַיִּזְכֹּר (כא) וַיִּשְׁמַע (כב) וַיִּזְכֹּר (כג) וַיִּשְׁמַע (כד) וַיִּזְכֹּר (כה) וַיִּשְׁמַע (כו) וַיִּזְכֹּר (כז) וַיִּשְׁמַע (כח) וַיִּזְכֹּר (כט) וַיִּשְׁמַע (ל)

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אֲבֹתָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב׃
וַיֵּרָא אֶת־עֲנִינוֹ זֶה פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּרָא אֱלֹהִים
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּדַע אֱלֹהִים׃

וְאֶת־עַמְלָנוּ אֵלֶּה הַבָּנִים כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר כָּל חֵן הַיָּמֹד תִּזְאָרָה
תִּשְׁלִיכוּהוּ וְכִלְיֵהֶם תַּחֲוִין׃ וְאֶת־לִחְצָנוּ זֶה הַדַּחֵק כְּמָה
שֶׁנֶּאֱמַר וְגַם רָאִיתִי אֶת־הַלֶּחֶץ אֲשֶׁר מִצָּרִים לִדְחִים אֹתָם׃
וַיִּזְעִיאוּנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְסִיחָה וּבִמְרָא גָדוֹל
וּבְאֹתֹת וּבְמִפְתִּים׃ וַיִּזְעִיאוּנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם לֹא עַל יְדֵי
מַלְאָךְ וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ אֱלֹהֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּכַבּוֹדוֹ וּבְעֲצָמוֹ׃ שֶׁנֶּאֱמַר וַעֲבַרְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה
וְהָיִיתִי כֶּלֶךְ־כְּבוֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד הַחֲמָה וּבְכֹל־אֱלֹהֵי
מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה׃ וַעֲבַרְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי וְלֹא
מַלְאָךְ׃ וְהָיִיתִי כָל כְּבוֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי וְלֹא שָׂרָף׃ וּבְכֹל־
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי וְלֹא הַשְׁלִיחַ׃ אֲנִי יְהוָה׃ אֲנִי
הוּא וְלֹא אֲחֵר׃

בְּיַד חֲזָקָה זֶה הַדָּבָר כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה יָד יְהוָה הִזִּיחַ בְּמִקְנֶהָ
אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמִלִים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן דָּבָר
בְּבֶר מְאֹד׃ וּבְזֹרַע נְסִיחָה זֶה הַדָּבָר כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַחֲרָבוּ שְׂרֹפָה
בְּיָדוֹ נְסִיחָה עַל יְרוּשָׁלַיִם וּבִמְרָא גָדוֹל זֶה גִּלּוֹי שְׂכִינָה כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר
אִו הִנֵּסָה אֱלֹהִים לָבָא לְקִנְיָת לֹ נְזִי מִקְדָּשׁ נְזִי בְּמִסַּת בְּאֹתֹת
וּבְמִפְתִּים וּבְמִלְחָמָה וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְסִיחָה וּבְמִרְאִים גְּדוֹלִים
כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם׃ וּבְאֹתֹת
זֶה הַמִּסָּה כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶת־הַמִּסָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיַדְךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה־בּוֹ אֶת־הָאֹתֹת׃ וּבְמִפְתִּים זֶה הַדָּם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְנָתַתִּי
מִפְתִּים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ

בְּאִמְרַת דָּם וְאִשׁ וְחִמְרוֹת עֵשֶׂן יִסְפֹּךְ י' סְפִיכוֹת וְחֵין לְשׁוֹל בְּלֹאנֵס לְשִׁפּוֹךְ כ"א כְּמוֹ עֲשׂוֹת וְיִסְפֹּךְ
לְחֹךְ כְּלִי שִׁטּוֹר (וְיִסְפֹּךְ סִטְמוֹ סִטָּה סִדֵּר הַמִּלְכוּת וְיִסְפֹּךְ מִהֵינן שְׂנֵאוֹת סִדֵּר הַלֶּף וְסִטְמוֹ סִטְמוֹ כ"א כַּח הַכְּנִיעַ
לְחֹךְ כְּלִי שִׁטּוֹר סִדֵּר הַקְּלִיסָה שֶׁמְקִיֵּלֵת אֲחֵר)׃

דָּם וְאִשׁ וְחִמְרוֹת עֵשֶׂן׃

דָּבָר

(א) סִטְמוֹ כ' סִטָּה (ב) סִטָּה א' כְּבִי (ג) סִטָּה ג' סִטָּה (ד) דְּכִינִי כִּי כִּי (ה) סִטְמוֹ י' כ' סִטָּה (ו) סִטָּה ג' (ז) דְּכִינִי כִּי כִּי
(ח) דְּכִינִי ד' ד' (ט) סִטְמוֹ ד' י' (י) יִלְלָה ג' (כ) סִטָּה אֲחֵר. דָּם וְיִסְפֹּךְ

סדר וזמנה

דבר אחר ביד חזקה שתים * ובזרוע נמוכה שתים * ובמזרא גדול שתים * ובאותות שתים * ובמפתים שתים :
אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים * ואלו הן :

ואלו הן עשר מכות יסוד עשר מכות מהם טלמו כולל (ויסין בשפיכה גם כן כולל) ומה ששאל בטוב (גמ' סוד יין סממית) לכך לא יספך אלא יוסף יין :

דם * צפרדע * כנים * ערוב * דבר * שתין * בדר
ארבה * חשך * מכת בכורות :
רבי יהודה היה נותן בהם כמנים :

דצד * עדש * באחיב :

רבי יוסי הגלילי אומר מגין אותה אומר שלקו המצרים במצרים עשר מכות ועל הים לקו המשימים מכות * במצרים מה הוא אומר ויאמרו תחרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא * ועל הים מה הוא אומר וירא ישראל את יד ה' הגדולה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו :
במה לקו באצבע עשר מכות * אמור מעתה במצרים לקו עשר מכות * ועל הים לקו המשימים מכות :

רבי אליעזר אומר מגין שכל-מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של ארבע מכות שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה ונעם וצרה משלחת מלאכי רעים : עברה אחת * ונעם שתים * וצרה שלש * משלחת מלאכי רעים ארבע
אמור מעתה במצרים לקו ארבעים מכות * ועל הים לקו מאתים מכות :

רבי עקיבא אומר מגין שכל-מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה

של

של חמש מכות * שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה
 ונעם וצרה משלחת מלאכי רעים * חרון אפו אחת *
 עברה שתיים * ונעם שלש * וצרה ארבע * משלחת
 מלאכי רעים חמש * אמור מעתה במצרים לקו
 חמשים מכות * ועל חים לקו חמשים ומאתים מכות :

במה מעלות טובות למקום עלינו :

אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפמים דינו :
 אלו עשה בהם שפמים ולא עשה באלהיהם דינו :
 אלו עשה באלהיהם ולא הרג את כבודיהם דינו :
 אלו הרג את כבודיהם ולא נתן לנו את ממונם דינו :
 אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את דתם דינו :
 אלו קרע לנו את דתם ולא העבירנו בתוכו בדרך דינו :
 אלו העבירנו בתוכו בדרך ולא שקע צרינו בתוכו דינו :
 אלו שקע צרינו בתוכו ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה דינו :
 אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את חסן דינו :
 אלו האכילנו את חסן ולא נתן לנו את השבת דינו :
 אלו נתן לנו את השבת ולא נהנו לפני ה' דינו :
 אלו נהנו לפני ה' ולא נתן לנו את התורה דינו :
 אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל דינו :
 אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית דבחידי דינו :

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו *
 שדוציאנו ממצרים * ועשה בהם שפמים * ועשה באלהיהם *
 והרג את כבודיהם * ונתן לנו את ממונם * וקרע לנו את דתם *
 והעבירנו בתוכו בדרך * ושקע צרינו בתוכו * וספק צרכנו
 במדבר ארבעים שנה * והאכילנו את חסן * ונתן לנו את השבת *
 ונהנו לפני ה' * ונתן לנו את התורה * והכניסנו לארץ
 ישראל * ובנה לנו את בית דבחידי לכפר על כל עונותינו :

סדר הנה

רבין נמליאל היה אומר כל־שלא אומר שלשה דברים
אלו בפסח לא יצא ידי חובתו • ואלו הן : פסח •
מצה • ומרור :

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש כנים על־שום
מה • על־שום שפסח המקום על־בתי אבותינו במצרים •
שנאמר ואמרתם ובח פסח הוא ליהוה אשר פסח על־בתי בני
ישראל במצרים בנגפו את־מצרים ואת־בתינו תציל ויפך
העם וישתחוו :

סעל סמור כידו וילמד :

מצה זו שאנו אוכלים על־שום מה • על־שום שלא תספיק בצקת
של אבותינו להתמיין עד שנגלה עליהם מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא וגאלם • שנאמר ויאפו את־הצק
אשר הוציאו ממצרים ענות מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים
ולא יכלו להתמקמה וגם צדה לא עשו להם :

סעל סמור כידו וילמד :

מרור זה שאנו אוכלים על־שום מה • על־שום שמררו המצרים
את־בני אבותינו במצרים • שנאמר וימררו את־חייהם
בעבודה קשה בחרמ ובלבנים ובכל־עבודה בשדה את כל
עבודתם אשר עבדו בהם בפרה :

בכל־דור ודור חוב אדם לראות את־עצמו באלו היא יצא
ממצרים • שנאמר והצדת לבנה ביום תהיה לאמר בעבור
זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים : לא את־אבותינו בלבד גאל
הקדוש ברוך הוא ממצרים אלא אף אותנו גאל עמקם • שנאמר
ואתנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את־הארץ
אשר נשבע לאבותינו :

יבסס את הסת ונביס את הסס ולוחו כידו עד סיוס כרכס למס נאלס :

לפיקה אנתנו חובים לתודות להלל לשבח לפאר
לחמם להנר לברך לעלה ולקדם • למי

שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו • הוציאנו
מעבדות לחרות • מינון לשמחה • ומאכל ליום טוב •
ומאכלה לאור גדול • ומשעבוד לגאולה • ונאמר
לפניו הללויה :

א הללויה | הללו עבדי יהוה הללו את-שם יהוה :

ב יהי שם יהוה מברך מעתה ועד-עולם :

ג ממזרח-שמש עד-מבוא מהלל שם יהוה : ד רם על-

כל-גוים | יהוה על-השמים כבודו : ה מי ביהוה אלהינו

המגדילי לשבת : והמשפילי לראות בשמים ובארץ :

ו מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון : ז להושיבי

עם-גדירים עם נדיבי עמו : ח מושיבי | עקרת הבית

אם-הבנים שמחה הללויה :

א בציאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז :

ב היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו :

ג הים ראה וגם הירדן יסב לאחור : ד ההרים רקדו

כאילים גבעות כבגד צאן : ה מה-לה הים כיתנים הירדן

תפס לאחור : ו ההרים תרקדו כאילים גבעות כבגד

צאן : ז מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלה יעקב :

ח ההפכי הצור אגם-מים חלמיש למעיני-מים :

כרוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר גאלנו

וגאל את-אבותינו ממצרים והגיענו הגלילה

הזה לאכל-בו מצה ומרור • בן יהוה אלהינו ואלהי

אבותינו גיענו למועדים ולתקלים אחרים תבאים

לקראתנו לשלום שמחים בבגן עינה ושישים

סדר הגדה

בַּעֲבוּרֵתָּהּ וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים
 (כחולף) שֶׁנֶּחֱזַק מִן הַפְּסָחִים וּמִן הַזִּבְחִים) אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר
 מִזְבִּיחֶךָ לְרָצוֹן וְנוֹדָה לָּךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַד גְּאֻלָּתֵנוּ וְעַל
 פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ נֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

ויגד וסוד נהסיה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

והגדה ואחר כך נוטל ידיו ומברך על נפילת ידים :

מַצִּיא וִיקַח מִמֶּנּוּ כֶסֶד שֶׁהֵיחָם הַפְּרוּסָה בֵּין שְׁתֵּי הַסְּלִימוֹת וְיִחַחֵם כִּדּוּ וְיִגְדֵּךְ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַפּוֹצֵא לָרֶם מִן הָאָרֶץ:

מַצֵּה וְזֶה מִכֵּן אֵלֶּה יִחַח הַמַּלְאָה הַסְּלִישִׁית לְהַשְׁמֵם מִדּוּ וְיִגְדֵּךְ עַל הַפְּרוּסָה עִם הַסְּלִימוֹת פֶּרֶס
 שֶׁמֶסֶם מִדָּכָה ז'. וְיִסִּין לְפָסוֹר גִּבֹּר אֲכִילָת הַכְּרִיסָה שֶׁמַּלְאָה הַסְּלִישִׁית וְגַם אֲכִילָת הַלִּטְקִימָן
 יִפְסוֹר בְּגִרְסָה ז' :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצֻנְנוּ עַל
 אֲכִילַת מַצָּה:

ואחר כך יצא כזית מכל אחד משתיים ויאכלם ביחד ונהסיה :

מְרוֹר ואחר כך יקח כזית מרור ויסגל בחרוסת ויגד בחרוסת מעליו כדי שלא יחבטל פֶּסֶם
 הַמֶּרֶר רוֹחַ וְיִגְדֵּךְ בְּרַכָּה ז' :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצֻנְנוּ עַל
 אֲכִילַת מְרוֹר : וְיִאֲכֹלוּ כָּל הַסֵּנֶה

כורך ואח"כ יקח משה כ" וחזרת עמה כשישור כזית ויסגל בחרוסת ויכרסם ביחד ויאמר זה :

בֶּן עֲשֶׂה הָלֵל בְּזִמְן נְשִׁיחַ הַמַּקְדִּישׁ הָיָה קָם הָיָה בּוֹרֵךְ פֶּסַח מַצָּה וּמְרוֹר
 וְנֹאכַל בְּיָדֵינוּ בְּכֹוּ שֶׁנֶּאֱמַר עַל מִצְוֹת וּמְרוֹרִים יִאֲכֹלוּ:

וְיִאֲכֹלוּ בִיחַד (וְנִהְיֶינָה. שׁוֹמֵר שִׁמְךָ. כְּהֵנָה מְסַדֵּר אֲדוֹמ"ר עַל ז' ו"ג):

שֶׁלֹּחַ עוֹרֵךְ ואחר כך יאכל וסוד כדי לזכור ויכול לזכות יין בין כוס ב' לג':

צִפּוֹן ואח"כ יקח הלטיקומן וימלך לכל בני ביתו לכל אחד כזית ויהרר שלא ישחה אחר הלטיקומן
 ויאכל נהסיה ויגד לאכלו קודם חלות :

כרך ואח"כ שוגין כוס שלישי ואומר עליו כהמ"ל ואחר כהמ"ל קודם שתיים כוס שלישי יגד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן : וְסוּחַ נִהְיֶינָה
 66 בְּסוּד פ' י"א

שפך

מוציא כוס ד' ומתחין סדלת ולומר :

שפוך חמתך אל־הגוים אשר לא ידעוך ועל
ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את־
יעקב ואת־גוהו השמו: שפך עליהם ועמך נחרון אפה
ישוגם: תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי יתה:

הלל נרצה

א לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד עליחסךך עליאמתך:
ב בלמה יאמרו הגוים איהנא אלהיהם: ג ואלהינו בשמים
כל אשר־חפץ עשה: ד עצביתם בנס וזהב מעשה ידי אדם:
ה פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: ו אזנים להם ולא
ישמעו אף להם ולא ירחיקו: ז ידחם ולא ימשיכו רגליהם ולא
יהלכו לא יתנו ברגלם: ח כמותם יהיו עשייתם כל אשר־בטח
בהם: ט ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: י בית אהרן
בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יא יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם
ומגנם הוא:

יב יהוה זכרנו יברך את־בית ישראל וברך את־
בית אהרן: יג יברך יראי יהוה הקטנים עם־
הגדלים: יד יספ יהוה עליכם ועל־בניכם:
טו ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: טז השמים
שמים ליהוה והארץ נתן לבני־אדם: יז לא־תמתים
יתלציה ולא כל־יירי דומה: יח ואנחנו נברך יה
מעתה ועד־עולם הללויה:

א אהבתי ביישמע יהוה את־קולי תהנוני: ב ביהוה אנו
לי ובימי אקרא: ג אפפוני ותבלימות ומצרי שאול
מצאוני צרה וגון אמצא: ד ובשם־יהוה אקרא אנה יהוה
מקטת נפשי: ה חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם: ו שמד־פתאים

ה' יתנו ויחזקו ויבטחו ויחזקו
יחזקו

(א) חזק' ספ' 1. (ב) חזק' ספ' 1. (ג) חזק' ספ' 1. (ד) חזק' ספ' 1.

יְהוָה דַּלְתִּי וְלִי יְהוָה שִׁיעַ: וְשׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְהוָה נִסְלַח
 עֲלֵיכִי: ח כִּי חֲרַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־דִּנְךָ לִי
 מִדָּחִי: ט אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת חַיִּים: י תִּאֲמַנְתִּי כִּי
 אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: יא אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:
 יב כָּה־אָשִׁיב לַיהוָה כָּל־תַּגְּמוֹלוֹתַי עָלַי: יג בּוֹס־יִשׁוּעוֹת
 אִשָּׁא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יד גִּדְרִי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
 נִגְדֵה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: טו יִקְרַב עֵינִי יְהוָה הַמּוֹתֶת
 לְחַסִּידָיו: טז אָנָּה יְהוָה בִּירְאֵנִי עֲבֹדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בְּךָ
 אֲמַתְךָ פִּתְחֶתָּ לְמוֹסְרִי: יז לֵךְ אֲזַבַּח זֶבַח תְּהִלָּתְךָ
 וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יח גִּדְרִי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדֵה־נָּא
 לְכָל־עַמּוֹ: יט בְּחִצְרוֹת | בֵּית יְהוָה בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַּיִם
 תִּלְלוּיָהּ:

א תִּלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִים: ב כִּי
 גָּבַר עָלֵינוּ ו' חֲסִדּוֹ וְאֲמַת־יְהוָה לְעוֹלָם תִּלְלוּיָהּ:
 א הוֹדּוּ לַיהוָה בִּירְטוֹב כ' לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 ב יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כ' לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 ג יֹאמְרוּ נָא בֵּית־אֱהֱרָן כ' לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 ד יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כ' לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 ה בְּזִתְמַצֵּר קָרָאתִי יְהוָה עָנְנִי בְּמִרְתַּב יְהוָה: ו יְהוָה לִי
 לֹא אֵרָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם: ז יְהוָה לִי בְּעוֹרִי
 וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי: ח טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטָח
 בָּאָדָם: ט טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטָח בְּגִדִּיבִים:
 י כָּל־גּוֹיִם סִבְבּוֹנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: יא סִבּוֹנִי
 גַּם־סִבְבּוֹנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: יב סִבּוֹנִי כְּדַבְרֵי־ם
 דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: יג דַּחַח

דחיתני לנפל יהודה עזרני : י עזי וזמרת יה ויהוה לי
 לישועה : טו קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין
 יהוה עשה חיל : טז ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה
 חיל : יז לא אמות בראיה ואספר מעשיה : יח יסר
 יסרני יה ולמות לא נתנני : יט פתחולי שערי צדק
 אבא בם אודה יה : כ זה השער ליהוה צדיקים
 יבאו בו : כא אודה כי עניתני ויהוה לי שועה אחד :
 כב אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה אבן : כג מאת
 יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו מאת : כד זה
 היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו : לה :

כה אנא יהוה הושיעה נא : אנא יהוה הושיעה נא :
 אנא יהוה הצליחה נא : אנא יהוה הצליחה נא :
 ט ברוך ה' בא בשם יהוה ברכנוכם מבית
 יהוה ברוך : כז אל יהוה ויאר לנו אסרונו
 בעבתיים עד קרנות המזבח אל : כח אלי אתה ואודה
 אלהי ארוממך אל : כט הודו ליהוה בירמוב כי
 לעולם חסדו הודו :

ידלקוה יהוה אלהינו (על) כל מעשיה וחסדיה צדיקים עושי
 רצונה וכל עמך בית ישראל בונה יודו ויברכו וישבחו
 ויפארו וירוממו ויעריצו ויקהישו וימליכו את שמך מלכנו : כי לה
 טוב להודות ולשמוך נאה קומר כי מעולם ועד עולם אתה אל :
 ח הודו ליהוה בירמוב : כי לעולם חסדו :
 ט הודו לאלהי האלהים : כי לעולם חסדו :
 י הודו לאדני האדנים : כי לעולם חסדו :
 יא לעשה נפלאות גדלות לבדו : כי לעולם חסדו :

סדר הגדה

ח לעֲשֵׂה הַשְּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה
 י לְחֻקֵּי הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם
 י לעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
 ח אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשָׁלַת בַּיּוֹם
 ט אֶת־הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשָׁלוֹת בַּלַּיְלָה
 י לְמַכָּה מִצָּרִים בְּכּוֹרֵיהֶם
 יא וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל מֵעֵבֶר
 יב בְּיַד חֹזֶקָה וּבְזֹרֶעַ נְמוּנָה
 יג לְגִזֹּר יַם־סוּף לַגִּזְרִים
 יד וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
 טו וַיַּעַר פְּרַעֲהוּ וַחֲמִלּוֹ בַּיַּם־סוּף
 טז לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
 יז לְמַכָּה מַלְכִים גְּדֹלִים
 יח וַיַּהֲרֹג מַלְכִים אֲדִירִים
 יט לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 כ וּלְעֹג מֶלֶךְ הַכַּנְעָנִי
 כא וַיִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה
 כב גְּדֹלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
 כג שֶׁשֶּׁשֶּׁפְּלָנוּ זָכַר לָנוּ
 כד וַיַּפְרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
 כה סוֹנוֹתֵינוּ לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר
 כו הָיוּ לָנוּ הַשְּׁמַיִם

נִשְׁבַּחְתָּ בְּלִילֵי תַבְרִיךְ אֶת־שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ * וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר
 תִּפְאָרַת וְתַהֲלֻלָּה זָכָרָה מִלִּפְנֵי תְּהִלָּתְךָ * מִן־הַעֲוֹנוֹת וְעַד־
 הָעוֹלָם אֲתָה אֵל * וּמִבְּלַעַד־יָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל

וּמִצִּיל וּמַפְרִיחַ וְעֹזֶה וּמַרְחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוֹקֵה אֵין לָנוּ מִלֵּךְ
 אֱלֹהֵי אֲתָּה: אֱלֹהֵי תְּרַאשׁוּנִים וְהַאֲחִיזוּנִים אֱלֹהֵי כָּל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן
 כָּל־תַּלְדוֹת הַמַּהְלֵל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת. הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
 וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וַיהוָה הֵנָּה לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן הַמְּעוֹרָר יִשְׁנִים
 וְהַמְּקַיֵּץ נִרְדָּמִים וְהַמְּשִׁית אֱלֹמִים וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים וְהַשׁוֹמֵךְ נוֹפְלִים
 וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים * לֵךְ לְבָדֶךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים * אֱלֹהֵינוּ מִלֵּא שִׁירָה
 בָּיָם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּחֶמְדָּן גִּלְיוֹ וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שִׁבְחָה בְּמִרְחָבֵי רָקִיעַ
 וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וּכְיָרֵחַ וְיָדֵינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם
 וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאַיִלוֹת: אֵין אָנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לֵךְ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֶךְ אֶת־שִׁמְךָ עַל־אֲתַת מַאֲלָה אֱלֹפֵי
 אֱלֹפִים וְרַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נָסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשִׂית
 עִמָּנוּ וְעַם־אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים: מִמַּצְרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית
 עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ * בָּרַעַב וְנָתַנּוּ וּבְשֹׁבֶעַ כְּלִפְלֵתָנוּ מִתֵּרֵב הִצַּלְתָּנוּ
 יִמְדָּבֵר מִלְּטָתָנוּ וּמִחַלְדֵּים רָעִים וְנִאֲמָנִים דְּלִיתָנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ
 רַחֲמֶיךָ וְלֹא־עָזָבוּנוּ חֶסֶדְךָ * וְאַל־תִּפְשָׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח:
 עַל־כֵּן אֲבָרִים שֶׁלֵּלְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְתַּח בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן
 אֲשֶׁר שִׁמְתָּ בְּפִינוּ: הֵן חָם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבַּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְחַמְּמוּ
 וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּמְדְּדוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ: כִּי כָּל־פֶּת לֵךְ יְהוָה
 וְכָל־לִשׁוֹן לֵךְ תִּשְׁבַּע * וְכָל־עֵין לֵךְ תִּצְפֶּה וְכָל־כָּרֶךְ לֵךְ תִּכְרַע
 וְכָל־קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה * וְכָל־הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ וְכָל־הַקֶּרֶב
 וְכָל־זוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ כְּדָבָר שֶׁכָּתוּב כָּל־עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה יְהוָה
 מִי כְמוֹךָ מִצִּיל עֲנִי מִחֹזֶק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֶבִּין מִגּוֹלוֹ: מִי יִדְמֶה־לֵךְ
 וּמִי יִשְׁוֶה־לֵךְ וּמִי יַעֲרֶךְ־לֵךְ * הָאֵל תִּהְיֶה הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן
 כֹּהֵן שָׁמַיִם וְאֶרֶץ: תְּהַלֵּל וְתִשְׁבַּח וְתִפְאֶרֶךְ וְתִכְבֹּד אֶת־שֵׁם קְדוֹשְׁךָ
 כְּאִמּוֹר לְדוֹר בְּרַבִּי נִפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכָל־קֶרְבִּי אֶת־שֵׁם קְדוֹשׁ:
 הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָךְ תִּהְיֶה בְּכִבוֹד שִׁמְךָ הַגִּבּוֹר לְנֶצַח וְהַנּוֹרָא
 בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ * הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רֵם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ * וְכָתוּב רָגְנוּ צְדִיקִים בַּיְהוָה לִישָׁרִים
 נִאֲוָה תִּהְיֶה: בְּפִי יִשְׁרִים תִּתְרוֹמֵם * וּבִשְׁפָתֵי צְדִיקִים

הַחֲבֵר

(מחל)

סדר הנדח

תתקרב * וכלשון חסידים תתקדש * ובקרב קדושים התהלל :
 ובמקלות רבבות עמך בית ישראל ברנה ותפאר שמך מלפני
 בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך יהיה אלהינו ואלהי
 אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה
 ולקדם על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך :
 ובכן ישתבח שמך לעד מלפני האל המלך הגדול והקדוש בשמים
 ובארץ * כי רק נאה יהיה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד
 שיר ושבחה הלא וזמרה עז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה
 ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש
 ומעולם עד עולם אתה אל : ברוך אתה יהוה אל מלך גדול ומהלל
 פתשפחות אל ההודאות אדון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון
 כל המעשים הבורר בשירי זמרה * מלך יחיד חי העולמים :

טובים לומר פזמונים אין להסתיק בהם בין ברכה זו ובין ברכה הבאה מיד אח"כ יברך על סוד :
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן : ושומע בהשכח

ברכה אחרונה על הגפן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן
 ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית
 ותתלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע משובה רחם נא יהוה
 אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך
 ועל מזבחך ועל היכלך * ובנה ירושלים עיר הקדוש ביהמרה
 בימינו והעלנו לתוכה * ושמחנו בה וגברך בקדשה ובמזורה *
 (סנה ורצה ותחליצנו ביום השבת הזה) : וזכרנו לשובה ביום
 תג המצות הזה * כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל וגדלה לך על
 הארץ ועל פרי הגפן : ברוך אתה יהוה על הארץ ועל פרי הגפן :

ברכה נגיד על שחר מסקין :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות ותכונות
 על כל מה ישראות להחיות בהם נפש כל חי * ברוך חי העולמים :

ואח"כ יומר לשנה הבאה בירושלים :

עליל שני של ספר מתחילין לספור ספירת העומר חציך אחר חמלת ערניות אך יש מי שאומר שהכל נסוד ה' יש לספור אחר שנמר כל הסדר בח"ל והמקדים לגדך ולספור מיד אחר החמלת מוקדם לברכה [ולפי דין אסור לאכול עד שיספור וזה גם דגל לורך בסדר קרוב הדגור שישנה חמלת וספור או שיספור אחר חמלת. (ע"כ הנה"ס מכתור אדמו"ר בעל ז"ל)]. ואם שחח ולא ספר גלילה ספר ביום בלל ברכה כעודע וזמן ההחלת עמוד השחר מח"ל אייר ואילך במדינות אלו האשיות הוא בחמלת כלילה לכן אין לספור אחר חמלת אלא בלל ברכה וזמן זה של פ"ה נמשך כך עד י"ו בחמו ועד ככלל ולכן משהניח' חמלת ליל י"ו בחמו אסור לאכול:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר :**

יסין לספירה של חמול ולחניה חמלת של אנא בכח וחניה חמלת של מומור אלהים ירענו ואלות ה' מספיק יספור :

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר : חסד שנחמד * אנא אלהים *

**תִּרְחֹמֶן הוּא יַחְזִיר לָנוּ עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָהּ בְּמַדְרָה
בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה :**

א לְמַנְצָהּ בְּנֵינֹת מְזֻמֹּר שִׁיר : ב אֱלֹהִים יִרְעֵנוּ וְיִרְכְּבֵנוּ יֵאֵר פְּנֵי אֶהָנו
סְלָה : ג לְדַעַת בְּאֶרֶץ בְּרָכָה בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁעֶתָּה : ד יוֹדֶהָ
עֲמִים אֱלֹהִים יוֹדֶהָ עֲמִים בָּלֵם : ה יִשְׁמְרוּ וְיִרְעֵנוּ לְאִמִּים בִּי הַשְׁפּוֹט עֲמִים
מִיִּשְׁוֹר וְלְאִמִּים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם סְלָה : ו יוֹדֶהָ עֲמִים אֱלֹהִים יוֹדֶהָ עֲמִים
בָּלֵם : ז אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יִרְכְּבֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : ח יִרְכְּבֵנוּ אֱלֹהִים
וְיִרְאוּ אוֹתוֹ בְּלִי אֶפְסִי אֶרֶץ :

**אָנָּה בָּלֵם גְּדֻלַּת יְמִינָהּ תִּתִּיר צִוְרָה *
קָבֵל רַחַם עֲמָה שְׁנֵבֵנוּ מִרְעֵנוּ נִרְא *
נָא נִבְוֹר דִּוְרָשִׁי יוֹדֶהָ פִּכְכַּת יִשְׁמְרוּ *
בְּרָכֵם מִרְעֵם רַחֲמֵי צִדְקָתָהּ חֲמִיד גְּמֵלֵם *
חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוּךְ מוֹבָה נִתֵּל עֲדָתָה *
יָדוּד גָּאֹה לְעִמָּה פָּגַהּ וּזְכָרִי קִדְּשָׁתָה *
שְׁמַעְתֵּנוּ קָבֵל וְשִׁמְעֵנוּ צִדְקָתָנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת *
בְּרוּךְ שֵׁם בְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם נֶעַד :**

**רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה צִוִּיתָנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדָה לְסִפּוֹר סְפִירַת הָעוֹמֵר
כְּדִי לְמַדְרָנוּ מִקְלָפוֹתֵינוּ וּמִשְׁמָאוֹתֵינוּ בְּמִי שְׁחַתְכֶם בְּחִדְרָהּ
וּמִפְּרָתָם לָכֵם מִתְּחִלַּת הַשָּׁמֶת בַּיּוֹם הַבּוֹאֵכֶם אֶת עוֹמֵר הַתַּעֲוָפָה לְעֵבֶר
שְׁבִיבוֹת הַמִּיבִיבוֹת הַתַּעֲוָנָה : עַד מִפְּתִיל הַשָּׁמֶת הַשְּׁבִיבוֹת הַסִּפּוֹר
רַחֲמֵיִם**

ספירת העומר

הקמים יום • כדי שיתקרו נפשות עמך ישראל מזוהמתם • וכן יד
רצון מלפניך יהיה אליהם ואלי אבותינו שבזכות ספירת העומר
שספרתי היום יתקן מה שפגמתי במסירה (סלני חשיך לאוהי הילול) * ואספר
ואמקדש בקדשה של מעלה ועל ידי זה ישפע ישפע רב בכל העולמות
ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סוג וסוג ולתקן
ולקדשנו בקדשה העליונה אמן סלה :

היום שני ימים לעומר : ש היום חמשה עשר יום שהם שני
שבועות ויום אחד לעומר : י

הרחמן יתנו כנס נבחר שבחסד היום שלשה ימים לעומר : ט
הרחמן ויכנס גדול המארת שבחסד היום ארבעה ימים לעומר : ח

הרחמן יל יסוק נצח שבחסד היום חמשה ימים לעומר : ז
הרחמן סיו שמו יחד שבחסד היום ששה ימים לעומר : ו

הרחמן יתנו לזרע יסוד שבחסד היום שבעה ימים שהם שבוע אחד לעומר : ה

הרחמן סל אלץ יסין מלכות שבחסד היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד לעומר : ד

הרחמן יתנו ככל חסד שבנבחר היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים לעומר : ג

הרחמן יתנו כנס נבחר שבנבחר היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלושה ימים לעומר : ב

הרחמן יתנו כנס המארת שבנבחר היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעומר : א

הרחמן ככל כנס נצח שבנבחר היום שנים עשר יום שהם שבוע אחד וחמשה ימים לעומר : ל

הרחמן יתנו כנס יסוד שבנבחר היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד וששה ימים לעומר : כ

הרחמן יתנו כנס יסוד שבנבחר היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר : ט

הרחמן יתנו כנס יסוד שבנבחר היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר : ח

הרחמן יתנו כנס יסוד שבנבחר היום ששה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר : ז

הרחמן יתנו כנס יסוד שבנבחר היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר : ו

הרחמן יתנו כנס יסוד שבנבחר היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר : ה

הרחמן יתנו כנס יסוד שבנבחר היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר : ד

הרחמן יתנו כנס יסוד שבנבחר היום עשרה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר : ג

הרחמן יתנו כנס יסוד שבנבחר היום אחד עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר : ב

הרחמן יתנו כנס יסוד שבנבחר היום שנים עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר : א

סדר ספירת העומר

היום שמונה ושלשים יום שהם המשה
שבועות ושלשה ימים לעומר ■

תרחקו נט"ס לפניך
היום תשעדה ושלשים יום שנה חמשה

שבועות וארבעה ימים לעומר: ב

הרחק יבולו מים
היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות
וחמשה ימים לעומר :

והחמץ יוכרזנו אצלך
היום אחד וארבעים יום שיהם חמץ

הַיּוֹם אַחֶר, וְאַחֲרָיִם יָסִים וּמוֹפְתִים יַעֲשֶׂה לָּךְ.
שָׁבוּעוֹת, וְשִׁשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר: ַ

הרחמן אלחיים גדוֹמֶן
היום שנים וארבעים יום שהם שִׁלְחָה

היום שנים, וארבעים חם שנים שנה
שבועות לעומר:

היום שלשה ימים ארבעים ויום
שליש פסח

היום שרשנה, אָן יום אַחֵד לְעוֹסֵר: תְּ

היחזק וזכנו טעמו
היום ארבעה וארבעים יום שהם טעם

היום ארבעה עשר ימים לעומר :
שבועות ושני ימים לעומר :

היחזקו אלהים קנל
היום תמלה וארבעים יום שיהם עשרה

לְבַרְכֵי וְשִׁלְשֵׁת יָמִים לְעֹזְרָה :

וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעַמּוּנוֹתֵינוּ
הַזֵּאת שְׁמֵהּ וְאַרְבָּעִים יָמִים לְשִׁנָּה

שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹסֵר :

הַיּוֹם שֶׁבָּקָה וְאַרְבָּעִים יוֹם

לְבִיזוֹת וְחִסְדָּה יָסִים לְעוֹד:

היום יום שבתה יארבעים יום שבה שש

שְׁבוּעוֹת וְיִשְׁלַח יְיָ יָמָיו לְעוֹשֵׁי:

הַיּוֹם תִּשְׁעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שְׁנַת שְׁבַע

שְׁבוּעוֹת לֵאמֹר :

ה'תתק"ל

מִיּוֹם שָׁמַעְהָ וְעַשְׂרִים יוֹם שָׁמַעְהָ לְעוֹמֶר
שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים לְעוֹמֶר :

חירות מילולית

וַיֹּאמֶר שְׂבִיעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁחִים שָׁחִים
שְׂבִיעָה וְעֶשְׂרִים יָמִים לְעוֹמֶר : ׀

תחנן ולחיים נחלם
 יסוד שבמח
 חיון שמונה ועשרים יום שדם ארבעה
 לנרונות לעומר

שְׁבוּעוֹת לְעוֹמֶר:

היום תשעה ועשרים יום שנים ארבעה
למנוחות ויום אחד לעומר :

שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעוֹשֵׁה:

חֵיטָאן פִּתּוּם הַסֵּךְ

וְשָׁנֵי יָמִים לַעֲזֹמֶר :

וְשֵׁנִי יָמִים לְעוֹמֶר :

נְבוֹרָה שִׁכְחָד

מִיָּחָד מִלֵּשׁ הַיּוֹם

לְהַחֲזִיק בְּחֵן הַיּוֹם

היום אחר ושלשים יום שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים לעומר : ו

שְׂבוּעוֹת וְשִׁלְשִׁתָּהּ יִסְמַח לְעוֹלָם

תָּיִם שְׁנָיִם וְשִׁלְשִׁים יָחַד שָׁתָם אֲרָבָה עָלֵיהֶם
שְׁבוּעוֹת וְאֲרָבָה יָמִים לְעֹמֶר: ר

חרימין פנים פונק ליצ ביימר מזה שנתחד

תחום של חקירה ושל שיח יום שבתם ארבעה
ארגונים וחמשה ימים לעומד :

עבודות ותמשה ימים לעשרה

תָּחֵם אֶרֶב עֵדָה וְשִׁלְשִׁים יוֹם לַעֲדָה אֶרֶב עֵדָה

שְׁבוּעוֹת וְשִׁנְיָה יְסִים לְקִיּוֹן

חַיִּים תִּמְשֹׁקָה וְשָׁלֹשִׁים יוֹם לָקֵה - תִּמְשֹׁקָה
שְׁבוּעוֹת לַעֲזוֹר :

שבתות קדושות:

שבת ויהי יום אחד לעומר:

החברות שיש להן חלקים בבעלותן
החברות שיש להן חלקים בבעלותן

נחום זכרון. ואלו שנים הם שנים קצרות
שבתות וימי ימים לעומד:

מחלקת המחקר והפיתוח

קפמ

קריאה לשני ימים ראשונים של סוכות

וקרין כס'ת לחמשה כס' אחד סי' גברי בחול ונסתת ו' גברי, ולמסטיז כס'ת שיש כס' סינחם, וכן כס' שני:

וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ שׁוּר אֹרְכֶיךָ
 אִישׁוֹ עַיִן בְּעֵינֶיךָ שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת
 וְכֹחַ הַשִּׁמְעִי וְהִלָּחֵץ לְעַבְדְּךָ אֲשֶׁר
 לַיהוָה׃ וְיָשׁוּר אִישׁוֹת אֹתוֹ וְאִתְּנֶנּוּ לֹא
 לְנִשְׁתֵּי בָיִם אֶחָד׃ וְקִרְיַת־דָּוִד וְכַחֲתָנֶיהָ
 יָדָה לְרֹדְכֶם תִּתְּנֶה׃ בַּיּוֹם הַהוּא וְכָל
 אֲחֵיהֶיהֶם כִּכְנֵשׁ עַד־בֹּקֶר אֵין יְהוָה וְיִשְׁכְּרֶם
 מִצֹּהֶר וְעַשְׁתֶּם אִתָּם אֵין יְהוָה׃ וְלֹא תִחַלְלוּ
 אֶת־שֵׁם קְדֹשׁ וְקָדְשִׁי בְּתוֹךְ כֵּץ וְיִדְּאָל
 אֵין יְהוָה מִבְּרִשְׁתֶּם׃ הַמִּצְוָה אֲתֹכֶם מֵאֵין
 מִצְוִים לְהוֹדֹת לָכֵם לֹא־לָכֶם אֵין יְהוָה׃ פ
 וְכַתּוּב בְּדִבְרֵי יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מִשְׁנֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אִתָּם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם
 הַיָּדֵד׃ שִׁשֹּׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מִקְרָאֵי וּבָיִם
 הַיְבִיטִי שִׁבְרַת שְׁבָתוֹן מִקְרָאֵי־קֹדֶשׁ כִּלְי־
 מִלְּאָכָה לֹא תַעֲשֶׂה שִׁבְרַת הוּא לַיהוָה בְּכָל־
 מִשְׁבְּעֵהיכֶם׃ פ לֹא וְכַתּוּב׃ אֵלֶּה מִשְׁנֵי יְהוָה
 מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אִתָּם בְּמִשְׁעָם׃
 בְּתוֹךְ הָרִאשֹׁן בְּאַרְבַּע־עָדָר עַד־לִדְשׁ בֶּן
 הַחֹדֶשׁם פֶּסַח לַיהוָה׃ וּבְחִמְשֵׁה עֶדֶד יוֹם
 לִדְשׁ הוּא תָּהֵם הַסְּפֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים
 מִצֹּהֶר תֵּאבְדוּ׃ בַּיּוֹם הָרִאשֹׁן מִקְרָאֵי־קֹדֶשׁ
 יְהוָה לָכֵץ כִּלְי־מִלְּאָכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשֶׂה׃
 וְהַקְרִבְתָּם אֲשֶׁר לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בָּיִם
 מִשְׁבְּעֵי מִקְרָאֵי־קֹדֶשׁ כִּלְי־מִלְּאָכָה עֲבֹדָה לֹא
 תַעֲשֶׂה׃ פ וְכַתּוּב בְּדִבְרֵי יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קִרְבָּנוֹ
 אִישׁוֹתָרֹן אֲשֶׁר אֵין נָקִין לָכֵץ וְהַקְרִבְתָּם אֶת־
 הַקְּדֹשִׁי וְהַבָּאִים אֶת־עֹמֶר רִאשִׁית הַקְּדֹשִׁים
 אֶל־בְּנֵיכֶם׃ וְהָקִיף אֶת־הַקְּדֹשִׁי לִפְנֵי יְהוָה
 לְרֹדְכֶם בְּחֻבְרַת הַשִּׁבְרַת וְיִשְׁנֵי בְנֵיכֶם׃
 וְעַשְׂתֶּם בָּיִם וְתִשְׁכַּם אֶת־הַקְּדֹשִׁי בְּשֵׁם מִסִּים
 בְּרִשְׁתוֹ לַלֵּחַ לַיהוָה׃ וְכִתְּבוּ עַל־עֵשִׂיתִים
 סִימָן בְּחֻבְרַת בְּעֵמֶם אֲשֶׁר לַיהוָה רִיחַ־נִיחֹחַ
 וְכַתּוּב׃ פ לֹא וְכִתְּבוּ סִימָן׃ וְכַתּוּב
 וְהַקְרִיבְתָּ אֶת־הַקְּדֹשִׁי סִימָן בְּחֻבְרַת
 מִלְּאָכָה

קדימה ליום א' וב' של סוכות

נדריכם וסלכד כל־נדבותיכם אשר תתנו
 ליהוה: אך בחמשה עשר יום־חדש השביעי
 באספכם את־המבותא דארץ תתנו את־העֶזֶר
 יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתו וביום
 השמיני שבתו: ואתם לכם ביום הראשון
 פרי עץ הדור כפת המרים וענף עֶדְנָה
 ועֶבְרִיָה וכל־אשר יצא מן־העֵץ ואתם
 שבעת ימים: ותתם אותו תג ליהוה שבעת
 ימים בַּעֲנֵה חַקַּת שלום לדרוֹתֵיכם בחדש
 השביעי תתנו אותו: בסבת פשוטו שבעת
 ימים בַּיהוָה אֲזַרְהָ בַּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ בסבת:
 לַפֶּסַח יֵדֶשׁ דְּרוֹתֵיכם כִּי בַכּוֹת הַשְּׁבוּתִי אֶת־
 כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצֵאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכם: ודבר משה את־הַעֲבָדִים
 יהוה אל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ומגיהים ס'ת השגיה ואומר ה"ק וקדא הספסד בפרשת פינחס

ובדמיון עשר יום לחדש השביעי מקראידי' ידוע לכם בלימאכת עבדה לא תעש
 ונתתם ת' לידה שבעת ימים והמקבלם עליה אשה רוח נוחה לידה פרים
 בגידהק שלשה עשר אילן נעים בדשים בגי' שנה ארבעה עשר המינים יהיו: וכוונתם
 סוף בלילה בשנה שלשה עשרים לפי האחד לשלשה עשר פרים שני עשרים לאחד
 האחד לשני האילן: ועשרון עשרון לקבץ האחד ארבעה עשר בדשים: ושעור ענים אחד
 חסאת מלך על המסור מנחתה ונסבה :

הפמדה ליום א' וב' של סוכות

ליום ב' בחולות א' סיון ה'

[illegible]

לשם א' בתרי עשר בזכרית סיבן ילד

[illegible]

הפסדה ליום איוב של סיבות

ונסב הקרובים על הארץ ועל בדין מלפניה:
 ויארכו הבדים וראו ראשי הבדים מיהרש
 על פני תלדור ולא יראו תהצת והיו שם
 עד תיבם הוח: אין בארון רק שני לוחות
 האבנים אשר העת שם סתה בלדב אשר
 פרת יהוד עסדני ישראל בצאתם בארץ
 מצרים: ויהי בצאת הנגנים מן תדש והע
 סלא אתיבית יהודה: ולא יכלו הפנים לעבר
 לשנת חפני הענ: מירסלא כבוד יהודה את
 בית יהודה: אז אשר שלמה יהודה אשר לשון
 בערפל: בנה בעתו בית וכל לה סכין
 לשכנה שלמים: נסב הנלך אתרסני
 ויכרה את כלל ישראל וכלל ישראל
 עמר: ויאמר ברוך יהודה אליו ישראל אשר
 דבר בסיו את דוד אבי וברוך סלא לאבי:
 מה יחוס אשר תוצאני את עמי את ישראל
 סמכרס לא בדתני בעיר סל שוכני ישראל
 לבנות בית לחיות שם שם ואבדו ביד
 לחיות על עמי ישראל: ויהי עסלכך דוד
 אבי לבנות בית לשם יהודה אליו ישראל:
 ויאמר יהודה אלדוד אבי יען אשר היה עס
 לבנה לבנות בית לשם סמכרס כי היה עס
 לבנה: רק אתה לא תבנה דבנה כי את
 בנה תוצא מלדך האויבנה דבנה לסני
 ויסם ותהא תדכור אשר דבר ואקמתה דוד
 אבי ואשב על סמא ישראל כאשר דבר יהודה
 ואבנה דבנה לשם יהודה אליו ישראל ואסם
 שם סמס: לארץ אשר סני דבנה יהודה
 אשר ברת עסדאכתיס דדעניא אלהם
 בארץ מצרים:

הספד סמס הברכה

הפסדה ליום איוב של סיבות: ביום ההוא יהיה להחיות
 סמס: והסאת בלדניס אשר לא עלו לך אתה הסכות: ביום ההוא יהיה להחיות
 סמס: קדש לוח יהיה הסכות בבית יהודה: פכדניס לפני הסכות: והיה בלדניס בידניס
 בידניס קדש לוח יהיה וכל ארץ סמס וכל סמס ביום ההוא יהיה להחיות
 עסדבניסיה עבאות ביום ההוא:

אלהי בלדניסיה עבאות: והיה ביום ההוא לא
 יהיה לוח וקדש וקפאון וקפאון כתי: והיה וכל
 אשר הוא יתע לוח לא יחוס ולא ללוח והיה
 לשתערב יתהאור: והיה ביום ההוא יתע
 סמסיהס מירושלם תלסם אל תלסם תמסני
 תלסם אל תלסם הארץ בקין וכדורף יהיה:
 היה יהיה לסנה על מל הארץ ביום ההוא
 היה יהיה אתר לשם אתר: יסב כל הארץ
 בערבה סבבע לרסן נגד ירושלם והאסר
 לשנה תתמיה לסשער בנמן ערססס שער
 דראשון ער שער תלסם וסגל תנאל עד
 סבי סמל: וישב בה ורס לא יהיה עד
 לשנה ירושלם לבסח: והיה תהיה סמסיה
 אשר ית יהיה את מל תלסם אשר עבאו על
 דושלם סמס: דשו יהוא עסד על תליו
 עינו סמסיה כתיסן ולססן סמס בפיהס:
 היה ביום ההוא תהיה סמסיה ויהיה רכר
 ביום ותלסיו אשר יד רשע ותלסיו יד ער
 עס: ונבניסיה תלסם בירושלם ואסר חיל
 בלדניס סכוב ורב ורסס ונבניס לרב סאד:
 כי תהיה סמסיה סמסיה סמסיה ויהיה
 כל תלסיה אשר יהיה סמסיה סמסיה
 סמסיה סמסיה: והיה כלדניס סמסיה
 סמסיה על ירושלם ועל סני ענה בסנה
 ויהיה לסמ יהיה עבאות וסל אתר
 סמס: והיה אשר לא יתלס סמס סמסיה
 ארץ ארץ ירושלם להסכות לסמ יהיה
 וסמסיה על סמסיה יהיה תלסם ואסמסיה
 סמסיה לא יתלסיה לא סמסיה לא יתלסיה סמסיה
 סמסיה אשר ית יהיה אתרסניס אשר לא
 יהיה לך אתרסניס סמסיה: והיה תהיה סמסיה

סמס סמסיה סמסיה: ואסר סמסיה יהי אל וסמסיה אסמסיה יסס סמסיה: אסמסיה יתלסיה: סמסיה
 סמסיה ללוד רבו סמסיה: וסמסיה ללוד סמסיה וסמסיה: וסמסיה ללוד סמסיה: וסמסיה ללוד סמסיה:

לחיל המעד של סוכות

יום מלאהן דחיל'ס טוטס קרין נט' טענה לכהן וביזס השני. ל' וביזס השלישי. (אפאל ביזס ודביזי. ולרש
קרין סטיף דעמאל וביזס השני וביזס השלישי :

יום ב' המזלזל קרין לנך וביום השלישי. לוי וביום הרביעי. ישראל וביום החמישי. ולנכסיו וביום השלישי וביום הרביעי :

צום ג' העצמ' קרן לבן וביום הרביעי. ל' וביום החמישי. ישראל וביום הששי. ולרבי' וביום חריש' וביום החמישי :

ביום ד' הוציאו קרון לנכד וצידו חסידים, לוי וצידו חסידים, ישראל וצידו חסידים, ולנכד וצידו חסידים וצידו חסידים :

כיום סוממנא רבא קריין לנכן וביזא חרמיטי, טי וביזא חרמי, לישראל וביזא חרמיטי. ולנכסי קרין וביזא חרמי וביזא חרמיטי:

וביום השלישי פתחם בגרבם קר לשמים עמר

אֵלֶם שָׁגִים מְבַשִּׁים בְּגִישָׁנָה אֲרֻבָּה עֵשֶׂר | מְבַשִּׁים בְּגִישָׁנָה אֲרֻבָּה עֵשֶׂר תִּסְכְּמוּ :

אֲבִימֶלֶךְ וּמִנְתָּתָם תִּסְבְּרִים לְאֵלֶיךָ וּמִנְתָּתָם תִּסְבְּרִים לְאֵלֶיךָ וּמִנְתָּתָם תִּסְבְּרִים לְאֵלֶיךָ

לפניכם בקשרים במיטתם: ושעור צעיר אחד
במספרים במיטתם: ושעור המאת אחד

הקאת מלכד עלת הקסיד ומקרתה ונספיהם : עלת הקסיד ומקרתה ונספיהם :

וביום השלישי פרים עשרת צדקה אלה :
וביום השלישי פרים עשרת צדקה אלה :

וְנִתְּחָם וְנִסְמְיָהֶם לְפָרִים לְאֵלִים וְלִכְבָּשִׁים

בְּמִסְפָּרָם כְּמִסְפָּרָם: וְלִשְׁעֵיר הַמָּאֵת אֶתְּךָ סֹלֶב

שָׁלוֹם עָלֶיךָ הַקָּדוֹשׁ וּמִצֵּדָה תִּסְמָךְ : עָלֶיךָ הַקָּדוֹשׁ מִצֵּדָה תִּסְמָךְ :

וּבְיוֹם הַדְּרִישִׁי פָּרִים אֶחָדָה אֶלֶם עֲשִׂים

בְּכֵסִים בְּגִיטָה אֲרָבָעָה עָשָׂר הַסִּימָן : בְּכֵסִים בְּגִיטָה אֲרָבָעָה עָשָׂר הַסִּימָן :

בְּכִסְפֵּי כְּבֹדָתָם וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִן
מִלְּךְ עֵלֶם הַמִּזְבֵּחַ כַּחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵי שָׁנָה :

שָׁלוֹם עֲלֵי הַסִּיד מִלְּפָנֶיךָ יְיָ: | עֲלֵי הַסִּיד מִלְּפָנֶיךָ יְיָ:

קריאה לשבת חול המועד סוכות

וְיִלְמְדוּ מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֶת־כָּל־עֲשֵׂתֵי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְיִלְמְדוּ מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֶת־כָּל־עֲשֵׂתֵי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

וַיֵּלֶךְ אֶת־הָעָם הַזֶּה וַאֲמָרָה לָאֵל
בְּעֵת וְאֵתָה בְּשָׁם: וַיֹּאמֶר ה' אֵלֵינוּ נָא אֵלֵינוּ

וְהַדְרֵנִי אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֶתֶּה אֲחֶיךָ

וְעֵתֶיךָ בְּשֵׁם יְיָ מִצְוָה הוּא בְּעֵצֶיךָ : וְעֵתֶיךָ
 שְׂנֵיךָ וְקִרְאִתִּי בְּשֵׁם יְיָ לִפְנֵי וְחֵתִי אֶתֶּן

第 7 章 数据库系统

וַיֹּאמֶר לֹא רָחֵם לְרֵאשִׁית אֶת פָּנֶיךָ בִּי לֵאמֹר

לך: ויאמר אליו אשר אין פניהו הלבנים את

תענית מזה: ובשר: ידע אפוא כי צעצעי תעור ושלתי כפי עליה שערתי: והשלתי

7-10-68

[illegible]

אברהם : מ לך נאמר יהיה ארבעה נאמר | יהיה אבנים קראשנים וקרבני על יד יד יד יד

עליה פדיונה לטקש בקרבה: כי את
מכותם תתעון ואת מצותם תשמרו ואת
אשרו תהיו: כי לא תשתנה לא את
כי יהיה קנה שמו אל קנה הוא: פדיונה
ברית ליושב הארץ ונתי ארצי אלתיס חבול
לאליהם וקרא לה ואכלת מכותי: וקראת
מכותי לבניה ונתי בנותי אתרי אלתיס
והנתי אתבניה אתרי אליהן: אלתיס מסכה
לא תעשה לה: שבעי אתה המצות השם
שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למעד
חדש האביב כי בתש האביב יצאת מצרים
לפטר רחם לי וכל מקוה חיל פטר שור
ושור: ופטר חמור הפדר בשה ואכל
הפדר וערפתי כל בסור בגיה הפדר ולא
ירא פני ריקם: ששית ימים תעבד וביום
השביעי תשבת בתריש ובקצור תשבת: והג
שבעת תעשה לה בסוד מצור חסיד ותג
האסוף תסופת השנה: שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורה אתפני האל: יהיה אלתי
ישראל: בראשית ימים ספנה ודרכיה
ארץ גבלה ולא יתחמד איש את ארצה
בשלה לראות אתפני יהיה אלתי שלש
פעמים בשנה: לא תשמש ערומך רב
ובתי ולא ילדך לבקר ובת תג הפסח: ראשית
בסודי אדמתך תביא בית יהיה אלתי לא
תבשר נדי בבלב אסו:

הדברים אשר היו עליהם הראשונים אשר
שבת: יהיה נכון לבקר ועלית בבקר אל
הר סיני ותצבת לי שם על ראש ההר: ואיש
לא יעלה עמך וגם איש לא יראה בכל ההר
גם הצאן והבקר אלירש אל סל ההר
ההוא: חמשי ויפסל שנה לולת אבנים
קראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר
סיני כאשר צוה יהיה אתו: ויסק בידו שני
לחת אבנים: ויהי יהיה בענין ויתעב עמו
שם ויקרא בשם יהיה ויעבד יהיה: על פניו
ויקרא יהיה: יהיה אל רחום ורחן ארץ אפים
וביתר ואמת: נצר חסד לאלפים נשא
עון ופסע וחסא ונקח לא ינקח פסד: עון
אבות על בנים ועל בני בנים על ששים
ועל רבנים: וימנה ספר ויקר ארצה
וישקט: ויאמר אבינא מצאתי חן בעיניך
אדני וקדנא אדני בקרבני כי עסקשתי ערף
דעא וקדתי לעונני ולחטאתי ונחלתי:
ויאמר יהיה אבני פרת ברית נגד כל עשה
אעשה נפלות אשר לא ינבאו בכל הארץ
ובכל תגום ודאם כל העם אשר אתה בקרב
את מצוה יהיה בריתא הוא אשר אני עשה
עמך: כשי שברך את אשר אנכי מצוה
היום הנני נגש ספנה אתי האסוף והפגועי
והחתי והערבי והנתי והנכסי: השמר לה
פדיונה ברית ליושב הארץ אשר אתה בא

לכספיה קדין בספר תורה שניה כפי סדר היום

הפסחה לשבת חול המועד מוכות ביום אל רח

רוב איש בארץ תהיה: וישפטי אתו
גבר וברם ונשם שופט ואבני אלתיש אש
תהיה אסור עליו ועל אנפיו ועל עיניו
רבים אשר אתו: ותהיה ויהיה
וטדעלי לעני גים רבים וידע קרא יהיה:
ואתה בראש תבא עליו ואמר כל אשר
אדני יהיה דגני אלתי עונשיו ראש סנה
והכל: ולבתי וישאליה ותעלה
ברבתי צפן וקאיתיה על בתי ישראל:
והביתו

ויהיה: ביום יהיה ביום נג על אדמת
ישראל נאם אדני יהיה מעלה חסתי
באפי: ובקאתי באש עברתי וברתי אכלתי
ביום יהיה יהיה נגד על אדמת ישראל:
והשם כפי דני הים ושם השמים ותית
השם וכל השם תיקש על האדמה וכל
האלם אשר על פני האדמה ויהיה הרים
הפל המדברות וכל השם לארץ הפל:
והראתי עלי ללכדי רב נאם אדני יהיה

המטרה לשבת חול המועד של סוכות

ושללו את שלליתם וכוונת ארית בליתם נאם
אדני יהוה: והנה ביום ההוא אפני לטני מקוסי
שם קבר בישראל עי העבדים קרמת היום
והקמת האמת העבדים וקברו שם ארתנו
ואת כל המלח וקראו נא המונע: וקברם
בית ישראל למען סתר את הארץ שבקער
הרשים: וקברו בליתם הארץ והנה להב
לשם חם הקבלי נאם אדני יהוה: ואנשי
חמיד יבדלו עבדים בארץ מקברים ארתי
העבדים את העבדים עלפני הארץ לטהרת
מקצה שבקער השמים יתקרו: וקברו העבדים
בארץ וקראו עצם אדם ובנה אצל ציון עד
קברו אתו הקבלים אלצא המון מן: ונמ
שכיער המנה וקברו הארץ:

והפיתו קריתך כד שמאלך ותצוה כד ימנה
אפיל: עליהרי ישראל תפול אמה וקל
אנפיה ועיסם אשר אמה לעיס צפור קל בנה
ותות השדה נתתיה לאכלה: עלפני השדה
תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה:
ולא תתייאש במנו ובפני האיום לבטח
ודעו כראני יהוה: וארית שם קרשי ארית
בתוך עמי ישראל ולא אתל את שם קרשי
עוד ודעו העולם כי אני יהוה קדוש
בישראל: הנה באה ונתתה נאם אדני יהוה
היום היום אשר דברתי: ונאני לפני עמי
ישראל ובערו והשיקו בנשק ומנו וצנה בקשת
ובחלים ובמקל יד ובקשת ובקשר בדם אש
שבע שנים: ולא יאשו עצים מן השדה
ולא יתנו מן העצים כי בנשק ובקשר יאש

אשר המטרה מברך

ברוך אתה יהוה אלוקינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק
בכל הדורות. האל הנאמן האומר ועשה המדבר ומקום
שכל דבריו אמת וצדק:
נאמן אתה הוא יהוה אלוקינו ונאמנים דבריה. ודבר אמת
מדבריה אומר לא ישוב ריקם. כי אל מלך נאמן ורחמן
אמת: ברוך אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו:
רחם על ציון כי היא בית חינו. ולעלובת נפש תושבי ותשמת
במחנה במינו: ברוך אתה יהוה משמת ציון בבניה:
שמתנו יהוה אלוקינו באלהיה תבוא עבדה ובמלכות בית דוד
משיתה. במחנה יבא ונגל לבנו על בסאו לא ישוב דוד
ולא יתחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת לו
שלא יבדה גור לעולם ועד: ברוך אתה יהוה מן דוד:
על התורה ועל העבודה ועל תבואים ועל יום השבת הנה
שנתת לנו יהוה אלוקינו לקדש ולמנוחה לכבוד ולתפארת:

על הכל יהיה אלוהינו אנתנו מודים לך ומברכים אותך ויתברך
שמוך בפי כל חי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יהוה
מקדש השבת וישראל והמקנים.

שם מודים: מי שחיד לטוב וירא אל. אשר יהללו חלקם ויחללנו מוסק של ימים ומסובין בו של שבת.

קריאה לשמיני עצרת

ומילין ב' ס"ס ומחלוק לקדש כל' כפ' רס"ס עשר חקשר ואין חילוק בין אם חלככנת או כשתל כחל חקשר
שלא זמן מסבחות וכו' למספר כס' סוכות ביום השמיני עצרת :

גער השלש את קרבתות ורעה הוציא
השירה שנה שנה ויחללה לפני יהוה
אלהיה במקום אשר יבחר לשבן שמו של
מגשר ורעה קירשית ויצהלה ויבחר בקרה
וצאה למשן תלפז לראח אריותה אלהיה
קל-המים: וקירבה מקה תורה כי לא
הוציא שאתו קירבתה מקה המקום אשר
יבחר יהוה אלהיה לשון שמו שם כי יברכה
יהוה אלהיה: וקרתה בנספ וצרת נספ
קרתה וקרתה אריותה אשר יבחר יהוה
אלהיה בו: וקרתה נספ בכל אשר-קחה
נספ בנספ ובצאן ובבן ובשור ובכל אשר
השאלה נפשה וקרתה שם לפני יהוה
אלהיה וקרתה אמה ויבחר: ותלך אשר
בשערה לא תעבט כי אין לו חק וקרתה
קרת: ס מקרה: שלש שלש הוציא אריות
כעשר תבניתה בשנה והוא וקרתה בשערה:
ובא חזן כי אריות תלך וקרתה שם וקרת
והקרת והקרתה אשר בשערה וקרת
ושבט לשון וקרתה יהוה אלהיה בכל
כעשר יתה אשר תעשה ככשתל חקן שבע
שנים תעשה שמה: וקרתה דבר השבת
שם כל-הכל כשה יתה אשר יתה ברה
לארשת אריותה וקרתה קירבתה שמה
קרתה: אריותה תלך וקרתה קרתה
קרתה ששם קרת: אס כי לא יהיה
אבות קרבה וקרתה יהוה ברה אשר
יהוה אלהיה תלך וקרתה קרתה: רק

אשר-שמוע השלש בקול יהוה אלהיה לשם
לשנות אריותה-המקרה הוא אשר
מקרה היום: קירבתה אלהיה ברה
דבר-הקרתה בשם נים רבים וקרתה לא תעבט
וקרתה בשם רבים וקרתה לא יקרת: ס
קירבתה בה אריות סאשר אריות ברה
שערה ברה אשר-יהוה אלהיה נקרה
לא תאספ אריותה ולא תקפץ אריותה
סאשר האבות: קרתה תעשה אריותה לו
ותעבט תעבט רי סאשר אשר יקרת לו:
השכר לה פורתה דבר עשירותה כל-הכל
לאר קרתה שנה שנה שנה השכמה וקרתה
קרתה אריות האבות ולא תלך לו וקרתה
אלהיה וקרתה בה חק: נתון חקן לו וקרתה
לקרתה חקרת לו קרתה: וקרתה יהוה
יהוה אלהיה ברה שמה וקרתה סאשר יתה:
כי לא יתל אבות סאשר הארץ עליו אבות
מקרה לאר סאשר תעשה אריותה לאריות
לענה ולאבנה באריות: ס קרתה לו אריות
הקרתה או הקרתה וקרתה של שנים וקרתה
השכמה השלש חקרת: וקרתה חקרת
חקרת מקרה לא תשלת ריקם: תעבט
תעבט לו סאשר וקרתה וקרתה אשר ברה
יהוה אלהיה תלך: וקרתה כי קרתה חקרת
בארץ כקרתה וקרתה יהוה אלהיה עליו אבות
מקרת אריותה יהוה חקרת: וקרתה קרתה
קרתה לא אריות מקרתה כי אריות וקרתה
קרתה לו קרתה: וקרתה אריותה וקרתה

קריאה לשמיני עצרת

לשבע שנים שם טובה אלהים ביום
השמיני מעד צאתה מצריים : ובשנה
ואחת בשנים אשר יבדל יהוה אלהים בו
ופנות בבקר ואלהים לאלה : ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
אלהים לא תעשה כלל : ש רביעי ובשבת
שבעה שבעת תספורת מזה חרש בקנה
תהל לספר שבעה שבעת : ועשית דג שבעת
ליהוה אלהים כס נדבך ידך אשר תמן
כאשר וברכה יהוה אלהים : ושמחת לפני
יהוה אלהים אלה ונתן וברכה ואלהים
ותמי אשר בשעריך ותגד ותתום והאלהים
אשר בקרבך במקום אשר יבדל יהוה אלהים
לשבע שנים : וברכה בירעב יהיה ביום
ושבת ועשית אתה תמים האלה : ש חמישי
ובשבת : תג הספת תעשה לה שבעת ימים
באכף כרגה וסמך : ושבת בנה אלה
ונתן וברכה ואלהים ותמי ונתן ותתום
והאלהים אשר בשעריך : שבעת ימים תג
ליהוה אלהים במקום אשר יבדל יהוה כי
יברכה יהוה אלהים בכל תבואתה וכל מעשה
ידך ותהיה אלה שבת : שלוש פעמים בשנה
יראה בליוכך אתה יתני יהוה אלהים
במקום אשר יבדל ברג המצות וברג השבעה
וברג הסבת ולא יראה אתה יתני יהוה ריבם :
איש נסמך ידו בברכה יהוה אלהים אשר
נבדל :

באותו ובולת והיה זה עבד עולם ואף
לאמנה תעשה יתני : לא יעשה בעיה
בשנה אתו הפשי בענה כי משנה שנה
שליש עברה שש שנים וברכה יהוה אלהים
בכל אשר תעשה : ש בשבת ישראל
כל תבדל אשר יתני בברכה ובצאנה הולך
תקדש ליהוה אלהים לא תעבד בבד
שנה ולא הגו בכור צאנה : לפני יהוה
אלהים תאכלנו שנה בשנה במקום אשר
יבדל יהוה אלה וברכה : וברכה יהוה בו כום
פסח או עור כל מוכרע לא תבדל ליהוה
אלהים : בשעריך תאכלנו הסבא והסדור
יהוה צבי וכאף : רק אתדמו לא תאכל
על הארץ תשפכו במקום : פלי ובשבת ר שבור
אתה דש האלוב ועשית פסח ליהוה אלהים
כי בתדש האלוב והצאנה יהוה אלהים
מכירים לולה : וברכה פסח ליהוה אלהים
צאן ובקר במקום אשר יבדל יהוה לשבע
שנים : לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
תאכל עניו מצות להם עני כי בחפון צאנה
בארץ כצלים לשבע תבדל אתה צאנה
בארץ מצולם כל ימי היום : שלשי ובשבת
והאירא קת שאר בל יבדל שבעת ימים
ולא יתני מדרש אשר תבדל בערב ביום
הראשון לבקר : לא תבדל לובה אתה פסח
באחד שעריך אשר יהוה אלה נחל זה :
כי אכילתה במקום אשר יבדל יהוה אלהים

מדרש סוף השנה אצל הראשונה : ואחרים חלק על פניהם : וקדש לומר ביד אלהים

ביום השמיני עצרת תהיה לכם קריאת עבד לא תעשו : והקדשם עלה אשתות
יהוה ליהוה כי אתה אל אחד בבשים בני שנה שבעה הימים : מדרשם ונסמך
לפי לאיל ולבשים בברכה במקום : ועשירי תאכל אתה מלכד עלת הסמך ומנהגת
ונסמך : אלה תעשו ליהוה במקדשכם לבד מדרשם ונסמךם לעליתם ולמנהגתם
ונסמךם ולשלישם : ויאמר משה אליהם יצאנו ככל אשר צוה יהוה אתיכם :

הפסחה לשמיני עצרת במלכים א' סימן ח

ויהי : כמלך שלמה להחפץ אל יהוה את | מנחם יהוה מנחם על בשרו וכפיו פרישית
בירחם ונתנה הארץ : קם מלפני | השמים : ונעמי ונדרה את בירחם ונדרה
קל

קריאה לשמיני עזרת

וְזָמַן בָּהֶם תְּשׁוּבָה אֶלֶף וְהָיוּ אֲרִבְרִישׁ
וְיִתְרוֹ הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַהוּא
יָשָׁם הַמֶּלֶךְ אֶת־הַתֹּרֶף הַחָדָשׁ אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית
יְהוָה בְּעֶשֶׂה־לָּם אֶת־הַעֲלֵה וְאֶת־הַמַּעֲלֶה וְאֶת
חֻלְבֵי הַשֶּׁלֶמִים בְּיָסוּדֵה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה קִמָּן מִבְּבֹל אֶת־הַעֲלֵה וְאֶת־הַמַּעֲלֶה וְאֶת
חֻלְבֵי הַשֶּׁלֶמִים וְעֹשֶׂה עֲלֵיהֶם בְּעִתְּהֶם וְ
אֶת־הַתֹּרֶף וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִם־קֹהֶל דָּוִד מִכְּבוֹ
חֶמֶת וְעָרֵזָל מַעֲרִים לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אֲרִבְעָה עָשָׂר חֹם
בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי יִשָּׁם אֶת־הַעֲלֵה וְכָרֶט אֶת־הַמֶּלֶךְ
וְכָל־הָאֱלֹהִים שְׂבָחוּם וְסוּבֵי לֵב עַל־כָּל־
הַמִּכָּה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ יִשְׂרָאֵל
עַם יְיָ וְיִהְיֶה כְּנֶחֱלֹם שִׁלְחָה לְבָנָהוּ אֶת־בֵּית
יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל־חֶסֶד שִׁלְחָה
אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת וְהַסֵּד בְּכֵם הַכּוֹסֹת

קריאה לשכחת תורה

[illegible]

רעות לתת תורה

וקרין לתת תורה ולתורם לו מרשות חאל וקרין כטונה אלתי קדם עד לתיני כל ישראל

מלשות האל תגדל תגבור ותגורא ומלשות מכו ומפנינים יקרה ומלשות
 סגורין הקדושה ותקדושה ומלשות ראשי ישיבות ואלופי תורה
 ומלשות זקנים ונערים וישיבי יתורה אפסח פי בשירה ובסורה לדודות ואל
 לך בנחורא שתינו וקוקטו בקראתו המדורה והעטו לשונם בשמחה
 התורה השמחת לב ושינים מאירה הנותנת חיים מעור וקבוד ותפארה
 המאשרת הולקית בדרך המוכה ותלשנה המארכת ימים ומספפת בבורה
 לאהבה ולשומרה בצווי ואזהרה לעוסקה ולנצחיה באהבה ובמורא ובגן
 יחי רצון כלפי תגבורה לתת חיים וחסד וגור ועשרה לרבי מלתי בר מלתי
 תגבור להשלים התורה לאמצו לקרבו ולגדלו בתלמוד תורה לדורנו לחיים
 לתורה לעוז בתורה לזכותו לחיותו למנוח במנוח אורה לישן לכלל
 למסור לקח וסברה למלמו לנשאו למסור במעור ברהי לעדנו לפתחו לצדק
 בעשגברא לקרבו לרחמו ולשמרו מכל צנקה וצרה לתקפו לסככו להזכרו
 ברוח נשברה עמוד עמוד עמוד רבי מלתי תמן התורה ותן פבור לאל גדול
 ונורא ובשבר זה תזכה מאל נורא לראות בגנים ובגי בגנים עסקים בתורה
 וסקנים מצות בתורה עם יפה וברה ותזכה לשמחה בשמחת בית הבחירה
 ופניה לראוי בצדקה באהבה וקאירה בגבא ישעיה קלא רוח צדקה
 ונבונה שמחה את יושלם וגילו בה מנהגה שישו אמה מנוח כל המתאבלים
 עליה באבלה וצרה עמוד עמוד עמוד רבי מלתי תמן התורה מרשות
 כל בקהל הקדוש הזה ותשלם התורה יעמוד וכו

תעבי ויסת לשם משה עבד יהוה בארץ מאב
 עלפי יהוה ויקטר אתו בני בארץ מאב סל
 בית פשוט ולא ידע איש את מקומו עד היום
 הזה ומשה בראש וישראלים שניה במלך לא
 כהנה עין וזאת לזה ויבנו בני ישראל
 את משה בערבית מאב שלשים יום ויחלו
 ימי בני אבל משה ויחלש ברגל מלא רוח
 הכסה כרסם משה אלהיו עליו וישמע
 אליו בני ישראל וישלם באשר צות יהוה את
 משה ולא יקום נביא עוד בישראל כמשה
 אשר ידע יהוה פנים אל פנים לקרוא אליו
 והספחים אשר שלח יהוה לשלח בארץ
 מצרים לפרעה ולקל עמוי וכל אדם
 תד תשאל וכלל המרא תגדל אשר צדקה
 משה לשיני כל ישראל חוק

שענה אלתי קדם ובקרת ורעה עולם ויגדל
 מפנה אויב ראשי השער וישלם
 תגדל במח דרך עיוש אל ארץ גן
 הקדוש ארץ ישראל אשר ישראל
 פי קמה עם טעם ביהוה מן עזה ואשר
 נרץ נאמה ויחלש אברהם לה ואברה על
 במהימנותו ס ויגל משה מערבית מאב
 אלהי גבו ראש המסרה אשר עלפי יהוה
 בראש יהוה את ישראל ויחלש עזר
 ואת כל נפשו ותחלש אפרים ויגלה ואת
 על ארץ יהודה עד תום המצות והתחנך
 והתגדל בקמה יהוה עד תשמים עד
 עזר ויחלש יהוה אלתי ואת הארץ אשר
 ויגדל למנהגם לצדק ולעקב לאשר
 עזר ויחלש יהוה ויחלש ויחלש

מדינות מדקם על כל ברכה לשירה. נזרא על כל תהלה חסדה. חכם לב
ואמין בן וגבורה. ובושל עולם ארון כל יצירה. וקדושת קבורה
בת מלך פניקה. עזרה ראשית קנינו אלפים אצורה. ברה חסידה משיבת נפש
ומחזירה. ישרון נהנה מורשה לעברה ולשמה. מלסיה נאנו. יעקב לפניה
ולסנה. כליל הדד נשיא מרה חסידה יושבי על סדן משיבי סחקה שיערה.
ראשי ישיבות ראשי נולה פזורה. וברשות חבורת צדק ענה חסידה. וקנים
וגערים בכל שורה ושורה קבוצים פה היום לשמחת תורה ונעצרים לסם ולתול
בגיל ובמזא. אותה סחבבים ביום נתינתה בחדרה. מסגלים בה בחדרה
ולא בישנה שגברה. צמאים לוין ולהענג מזון יקרה. קשחת לב וגעב
מסירה מתחמקה. לשעשעו נפשם בה לה פארה ודגים בסקרא ודקה בישקה
ונקרה. קצים וקביאים ספם לבית הגתירה. ועושים גם כעשים פאורה. לכן
נרול שיקם מאת הקבורה. על ראשם שבתה עולם קשורה. האבים לראות
בגן בית החמירה. ובגן נכבדתי בעת כלם לברכה. בחור דריסתי נעם היו
החבורה. מצאתיו לב נבון להקבירה. צדק וחסד רובה בארץ ישקה. ונקאו
לפני נדבה רוחו להתעוררה. תהלה וראשון היות להתחיל תהלה. נעשה קום
דבי שם עמוד להתאורה. בא ותניצב ועמוד לימיני וקרא. מעשה בראשית
לכבוד צור ברא. על זאת סתביפין תהלה להשלמה בחדירה. עד שלא יתגל
בעם זו לשקרה. יען נעשית ראשון למצוה נמורה. מה רב מוכה וסלחנה
יתרה. טוב עין תבורה בנדבה סלעצה. ומברכות בוראיה תבורה ודף
סלקנה. בעבור שכל הקבד תורה בצפירה יתי טפא סבד בבת להראשית
סדר. עמוד עמוד רבי סלתי בר סלתי נתן בראשית ברא. מרשות תהלה
תקדש תהלה לברך אל נרול ונזרא. אמן יגעו אצריך וכל מנהגה. יסוד יס

בראשית ברא אלהים את השמים ואת
הארץ. והארץ היתה תוהו ובוהו
והלך ערפי הים ורוח אלהים סרספת על
פני המים. ויאמר אלהים יהי אור והיה אור:
ויקרא אלהים את האור יום טוב ויבדל אלהים
בין האור ובין תולדות. ויקרא אלהים לאור
יום ותולדות קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום
אחד. ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
ויהי מבדיל בין המים למים. ובעש אלהים את
הרקיע ויבדל בין המים אשר סביבת הרקיע
ובין המים אשר מעל הרקיע ויהי. ויקרא
אלהים למקום שמים ויהי ערב ויהי בקר יום
שני. ויאמר אלהים יהיו המים סביבת

השמים ואלהים את השמים ואת
הארץ. ויקרא אלהים. וישא ארץ וסלחנה המים
קרא ימים וקרא אלהים יום טוב. ויאמר אלהים
תהא הארץ יבשה וישא מים ויהי יבשה ויהי
עשה פני לים אשר ויערב ער הארץ ויהי
בן. ויבדל הארץ וישא מים ויהי יבשה ויהי
למים ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי.
ויקרא אלהים יום טוב. ויהי ערב ויהי בקר יום
שלישי. ויאמר אלהים יהי סלחנה ויהי
השמים להבדיל בין המים ויהי תהלה ויהי
לארץ ולמים ולמים ולמים ולמים. ויהי למאכל
המים השמים והאיר על הארץ ויהי.
ויעש אלהים את הים והארץ והמים ויהי

גלף : ככל אשר יחלט אל-ספה בן נשקע
אלה רק יתנה ואלה עקב כאשר הורח
עמיטשה : כלאיש אשר יסרה אהיה ולא
ישקע אידך ביה לכל אשר יענו יסרה רק
תוק ואמץ :

המפסיר אומר תברכות וא"כ אומרים ש"מ ופסרה

ותקם : עד אשר ילית יהיה לאחזקם ככל
ירשונם חכה אהיה ארץ אשר יהיה אליהם
נתן להם ושבתם לארץ ירשקם וירשקם
אלה אשר נתן להם משה עבד יהיה בעד
היהן כמות השמש : וישל את יהושע לאמר
כל אשר צויתנו בשלח ואל-פלאשך השלחנו

פרק השני

ברוך אתה יהוה אלוקינו קלה העולם צור כל העולמים צדיק בכל הדורות קאל
הנאמן האומר ועשה הקדבר וקמים שקל דבריו אמת וצדק :
נאמן אתה הוא יהוה אלוקינו ונאמנים דבריו . ודבר אחד סדקיהו אהר לא ישוב
ריקם . כי אל קלה נאמן (וירקסן) אמה : ברוך אתה יהוה קאל הנאמן בכל דבריו :
תם על ציון כי היא בית מינו . ולעזובת גפש תושיע ותשטח בפתיה בקינו :
ברוך אתה יהוה ששם ציון דגניה :

שקינו יהוה אלוקינו באהיה הנביא עבדך ובסלכות בית דוד משיחך בברכה
יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישוב דר ולא יתחלו עוד אחרים את כבודו .
מי קשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נר לעולם ועד : ברוך אתה יהוה קאל דוד :
יגל התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום ששעי עצרת התג הזה . ועל
יום טוב סקרא קדש הזה שנתה לט יהוה אלוקינו לששון ולשקנה
לקבוצ ולתפארת :

אל הכל יהוה אלוקינו אנחנו מודים לך וסדקנים אותך יתברך ששך בפי כל מי מסד
לעולם ועד : ברוך אתה יהוה סקדש ישראל והנסנים :

והפסיר אומר ויברך . אשר יחלל ויחללך מוכ כאלהו :

קריאה ליום ראשון של פסח

פוזיצין ב' ספרי תורות באחת קרא כפ' בא ובשניה למפסיר בפרישת שנים

לקם כאשר דבר ושרתם אהיה ביה ימות :
ותחל בייאמר אלכם בניכם כה העבדות
הזאת לכם : ואמרתם וברדפסח הוא ליתחל
אשר פסח על בתי בני ישראל כמעלים בנפשו
איתמצרים אהיה ביה תחל וישי השב
וישקתו : וילכו וישלחו בני ישראל כאשר צוה
יהוה אהיה ביה בן עשו : ס ישראל ויהי
בנצי תחילת יהוה תורה בלבד בראש
מערים סבבור פרעה תישב על כסאו עד בבור
החיי אשר בבית הבור וכל בבור בתמדי :
וקם פרעה וילך הוא וכל עבדיו וקרישלים

תקרא משה לקהני ישראל ויאמר אליהם
משה וקחו לכם צאן למשפחותיכם
ולקחו חסד : ולקחם אגרת אהוב וסבלתם
בדם אשר בכם ותעטם אהיה ביה ואל
ושמי הקוזות סודתם אשר בכם ואליהם לא
תצאו איש מפתח ביתו עד בקר : ועבר יהוה
לנגף את מצרים וראה את הדם על המסקן
ועל שמי הקוזות וקסח יהוה על הרפת ולא
ימן השפלות לבא אל בתיכם לנגף : וקסחתם
איהיה ביה וקסחתם וקסחתם עד עולם :
וי יהיה קריבא אל הארץ אשר ימן יהוה

קריאה ליום ראשון של פסח

וארבע מאות שנה : ויהי מקץ שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו
בלי צבאות יהוה מארץ מצרים : ליל שמרים
הוא לילה להוציאם מארץ מצרים והוא
הלילה הזה ליל הזה שמרים בלדגני ישראל
לחרם : פ חסדי בשנה ו יואמר יהוה אל
משה ואהרן זאת חקת הפסח בלדגני לא
יאכל בו : וכל עבד איש מקנע דבסר ופולתר
אלו או יאכל בו : תושב ושכיר לא יאכל בו :
בבית אחד יאכל להוציא פד הבית סד
הקשר חצוה ועצם לא תשבר בו : בלעשרת
ישראל יעשו אתו : בשבת וקריגור אתה זר
ועשה פסח ליהוה המול לו בלדגני ואי יקרב
לעשולו והיה כאורח הארץ וכל עבד לא
יאכל בו : תורה זאת יהיה לאורח ולעבד
בדרככם : ויעשו בלדגני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה ואהרן בן גשו : סויה געש
היום הזה הוציא יהוה את ישראל מארץ
מצרים על צבאותם : פ

ובניחן סוף חסדי ואמרים חס על חסדי

והיה צדקה נחלה במצרים בראון בית אשר
מידם סת : ויקרא למשה ולאהרן לילה
ולאם : קיס צא סתו גמי גסיתם גסגני
ישראל וכו' עברו את יהוה בברכם : גס
צאנם גסגרכם קח כאשר דברת וכו'
ברכם גסגני : בשבת ותתקצרו על
הם לסוד לשלחם מה הארץ כי אמר כלנו
סדים : וישא ה' את צדקו סדים : ויהי
מסגריהם צדק : גסגריהם על שרכם :
ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו כמצוים
בצדקת וכו' ויהי ושלח : ויהוה נתן את
חן העם געני כצוים וישאלו ויגדלו את
כצוים : פ וביע בשבת חוסנו בני ישראל
בצדקם סגור קסגמאות אלף וכו'
הכרים לבד כספ : גסגריהם רב ענה אתם
צאן וכו' כקד כד כד : ולאם את
הצדק אשר הוציא כמצוים על מצות כי
לא חק כדגני כמצוים ולא יכו
להתקדש גסגריהם לא עשו להם : ואמר
זר ישראל אשר ישוב במצרים שלשים שנה

ביום שני קורין שוד או כשב תמצא ביום א' דסכות

קריאה למפסיד ליום ראשון וליום שני של פסח

ובתש רמאשון בארבעה עשר יום לתש פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לתש הוה
ת שבעת ימים מצות יאכל : ביום הראשון מקראתש בלסלאת עבד לא
העשו : והקדשם אשה עלה ליהוה פרים גסגריהם שנים ואיל אתר לשבעת כבשים בני שנה
חסיים וכו' להם : וסגלם סת בללה כסמן שלשה עשרים לפר ושני עשרים לאל תעשו :
עשרון עשרון תעשה קדש האתר לשבעת הכבשים : ושעיר חסאת אתר כפר עליכם :
סלכ עלה הכר אשר לעלת הקסד תעשו אתאלה : כאלה תעשו ליום שבעת ימים חס
אשה ביהדות ליהוה עלעלת הקסד תעשה וסס : וביום השבילי מקראתש יהיה להם
בלסלאת עבד לא תעשו :

הספד ליום שני של פסח בסלס כ' ס' כג

הספד ליום ראשון של פסח בדוסע ס' ג'

ואמר יתעז אל העם הקדש כי כח
קשה יהוה בקדשם גסלאת : ויאמר
יהושע אל הקדשם : לאמר שוא אתארין
הבירות ועברו לפני העם וישא אתארין
הבירות בקדש לפני העם : ויאמר יהוה אל
יהושע היום הזה אהל נחלה געני בלדגני

ואמר יתעז אל העם הקדש כי כח
קשה יהוה בקדשם גסלאת : ויאמר
יהושע אל הקדשם : לאמר שוא אתארין
הבירות ועברו לפני העם וישא אתארין
הבירות בקדש לפני העם : ויאמר יהוה אל
יהושע היום הזה אהל נחלה געני בלדגני

אשר ידעו כי כאשר היות עם ישראל
אחיה עמך :

בעת ההוא אמר יהוה אלי והשע עשה לה
חרכות צרים ושוב כל ארצות ישראל
שניה : ויעשלו יהושע חרכות צרים ויבס את
בני ישראל ארבעת חשלות : וזה הדבר
אשר אל יהושע בל העם הוצא סמורים
הזכרים כל אשרי הסלסוף סח בחדר
בדרך בצאתם סמורים : כימים היו בל העם
הצאים ובל העם הנללים בדרך בדרך
בצאתם סמורים לאסוף : כי ארבעים שנה
הלכו בני ישראל בדרך עדתם בל העם
אשרי הסלסוף הצאים סמורים אשר לא
שמש בקל יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי
הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם
לאת לט ארץ זבת חלב ודבש : ואת בנייהם
נקים ויהיו אתם כל יהושע בל העם היו
כי לאסוף אותם בדרך : ויהי כאשר הס כל
תני להסול ויטבו הרים בפתח עד חיותם :
כאשר יהוה אליהושע היום גלותי את העם
סמורים סמורים ויהי שם הסמורים והוא נללי
עד היום הזה : ויהי בני ישראל בל העם
אשרי הסלסוף בארבעה עשר יום לחדש בערב
בשבות ידעו : ויאלכו סעבור הארץ סמורים
הפס סח וקל בל העם היום הזה : וישבת
הס סמורים באכלם סעבור הארץ ולא היה
עד לבני ישראל כי ויאלכו סמורים ארץ
בל העם והוא : ויהי בל העם יהושע בל העם
כאשר עשו ויהי והיה אלס עמך בל העם
הוא בל העם יהושע אלס ויבס לו הלט
שמה אסלסוף : ויבסלסוף ארץ שר צבא
יהוה עתה באתי ופל יהושע אלסוף ארץ
האשר ויבס לו סח אלס סבד אלסוף :
כאשר שר צבא יהוה אליהושע שלסוף
פל תלח כי הסלסוף אשר אמת עמך אלס
סח הוא ויעש יהושע בן : ויהי סח
אסלסוף כפי בני ישראל ארץ ויהי סח
בעת יהוה אליהושע בל העם בל העם :

את הפסרות : לפני יהוה ללכת ארץ יהוה
ולשכל סחתי וארצותי וארצותי
בכל לב ובכל לשון להקים את דברי הפסרות
הואת הפסרות עד הספר והו ויבס בל העם
בפסרות : ויהי הסלסוף את דלסוף הפסרות הנל
וארצותי הסלסוף ואת שר הסלסוף להוציא
סחלסוף יהוה את בל העם והשנים לבעל
ולאשרה לכל צבא השנים ויבס סח
לדלסוף בל העם בל העם בל העם בל העם
בית אר : והשבת ארצותי אשר נטו
סלסוף יהוה ויבס בל העם בל העם בל העם
לדלסוף ואת דלסוף לבעל לשון ויהי
ולסלסוף לכל צבא השנים : ויהי את דלסוף
סחלסוף יהוה סחלסוף לדלסוף אלסוף בל העם
וישור אתה בל העם בל העם בל העם
את דלסוף אלסוף בל העם : ויהי את דלסוף
הקדשים אשר בבית יהוה אשר תלסוף ארצות
שם בתים לאשרת : ויהי את דלסוף בל העם
סחלסוף יהוה ויבס את דלסוף אשר קסר
שמה הפסרות סחלסוף ערדלסוף שבע תלסוף את
במות השנים אשר פלסוף יהושע שר
העיר אשר על סלסוף ארץ בל העם : ויהי
לא ילח בל העם ארצות ארצות
בדלסוף כי אסלסוף סחלסוף בל העם :
ויהי ויבס את דלסוף ללסוף שר הפסרות
אלסוף בל העם על סח הפסרות : כי לא
קסלסוף בל העם הוא סחלסוף השנים אשר שסלסוף
ארצות ישראל וכל יום סלסוף ישראל וכל
יהוה : כי אסלסוף ערדלסוף שר הפסרות
אשרי גלסוף הפסרות יהוה בל העם בל העם
ובס את דלסוף ואת דלסוף ואת דלסוף
ואת דלסוף ואת דלסוף ואת דלסוף
בארץ יהוה ויבסלסוף בל העם : ויהי ללסוף
הסח את דלסוף הפסרות הפסרות הפסרות
אשר סחלסוף הפסרות הפסרות בל העם : ויהי
לארצות ללסוף סחלסוף ארצות ארצות בל
ללסוף בל העם ובלסוף בל העם בל העם
ויהי ללסוף בל העם : ויהי ללסוף בל העם

הַפְּסִקָה לַשַּׁבָּת חוץ הַמִּעוֹר שֶׁל פֶּסַח

הַנֶּבֶא בְּרֹאֲהֶם וְאִסְרָהּ אֶל הַיָּהוּה כֹּדֶאֱסִי
אֲדֹנִי יְהוֹה מִאֲרֻכֵּי רִחוּתָהּ בְּאֵי הַיָּהוּה וּפְסִי
בְּרִיָּהִים הָאֵלֶּה וְחַיִּי: וְהַנֶּבֶאֱתִי כֹאֲשֶׁר צִוֵּנִי
וְתִכְוֹא בָהֶם הַיָּהוּה וְחַיִּי וְעִסְרִי עֲלֵיהֶם
חֵיל גְּדוֹל מֵאֵד מֵאֵד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרֹאֲהֶם
הַעֲצֻמֹת הָאֵלֶּה בְּלִבִּית יִשְׂרָאֵל הַסֵּה הַיָּהוּה
אֲסִירִים וְכִשּׁוּ עֲצֻמֹתֵיכֶם וְאִבְרָה תִּסְתַּח וְנִגְרַט
לָנוּ: לָכֵן הַנֶּבֶא וְאִסְרָהּ אֶלֵיהֶם כֹּדֶאֱסִי אֲדֹנִי
יְהוֹה הַיָּהוּה אֲנִי פִסַּח אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי
אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: וְיִדְעֻם כִּי־אֲנִי יְהוֹה בְּשִׁתִּי
אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם
עִמִּי: וְנִגְרַטִּי רֹאשִׁי בָּהֶם וְחִיָּלֵם וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם
עַל־אֲרָמְכֶם וְיִדְעֻם כִּי־אֲנִי יְהוֹה דִּבְרַתִּי
וְהַעֲלִיתִי נֶאֱמִירָהּ:

הַמַּסְבֵּיר אוֹמֵר הַבְּרִיטָה: וְהַחֲסִין מִקִּדְּשׁ הַשַּׁבָּת לִבֵּר
יִסֵּם מִדְּרָגָה אֲסִירֵי כֹחַ יִחַלְלוּ כֹחַ:

וְהַיָּהוּה יִלְכֵּד יִרְיֵהוּדִי וְיִצְיָאֵנִי בְּחַל יְהוֹה
וְנִיגְרַטִּי בְּתֵד הַמַּסְבֵּיר וְהָאֵל מִלֵּאזֶר
קִדְּשָׁה: וְהַעֲבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב וְתִנֵּה
רְבוֹת מֵאֵד עַל־פְּנֵי הַמַּסְבֵּיר וְהָאֵל יִכְשׁוּת מֵאֵד:
וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרֹאֲהֶם תִּהְיוּנָה הַעֲצֻמֹת הָאֵלֶּה
וְאִסְרָהּ אֲדֹנִי וְהָאֵל אֶתְּנֵנִי אִסְרָהּ אֵלַי הַנֶּבֶא
עַל־הַעֲצֻמֹת הָאֵלֶּה וְאִסְרָהּ אֶלֵיהֶם הַעֲצֻמֹת
הַיִּכְשׁוּת שֶׁכִּשְׁוּ דְּבָרֵיהֶם: כֹּה אִסְרָהּ אֲדֹנִי וְהָאֵל
לְעֻצְמוֹת הָאֵלֶּה הַיָּהוּה אֲנִי סָבִיב בָּהֶם רִחוּ
וְחִיָּהִם: וְנִיגְרַטִּי עֲלֵיהֶם נִדְּשׁ וְהַעֲלִיתִי עֲלֵיהֶם
בְּשִׁר וְקִרְסִי עֲלֵיהֶם עוֹר וְנִיגְרַטִּי בָּהֶם רִחוּ
וְחִיָּהִם וְיִדְעֻם כִּי־אֲנִי יְהוֹה: וְהַנֶּבֶאֱתִי כֹאֲשֶׁר
צִוֵּנִי וְהַיָּהוּה מִתְּנֵבֵאִי וְהַנֶּבֶאֱתִי עַל־הַיָּהוּה
קִדְּשָׁה עִצֵּם אֶל־עֲצֻמֹת: וְהַיָּהוּה וְהָאֵל עֲלֵיהֶם
נִדְּשׁ וְכִשְׁוּ עַל־הַיָּהוּה עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּעֻלָּה
וְהָאֵל אֵין בָּהֶם: וַיֹּאמֶר אֵלַי הַנֶּבֶא אֶל־הַיָּהוּה

קִרְיָה לַיּוֹם שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח

שְׁבִיעִי בִּי סִימָה: וְקוֹדֶשׁ כֹּחֲשׁוֹת כֹּחַ כֹּחֲשׁוֹת סִימָה: כֹּחַ כִּי אֲנִי חַיִּי רִמְיָה: וְלֹא מִלֵּךְ מִתְּנֵבֵאִי חַיִּי נִגְרַט:

וְהָאֵל קִדְּשָׁה פֶּסַח אֶת־הָעָם וְלֹאֲתָם אֱלֹהִים
בְּיָד אֲרִיז פִּלְשִׁתִּים כִּי סָבִיב הָאֵל בִּי
אִסְרָהּ אֱלֹהִים פִּלְשִׁתִּים הָעָם בְּרֹאֲהֶם מִתְּנֵבֵאִי
וְהָאֵל מִתְּנֵבֵאִי: וְיִסֵּם אֱלֹהִים אֶת־הָעָם בְּיָד
הַמַּסְבֵּיר יִסְתַּח וְהַיָּהוּה עַל־בְּרִי־יִשְׂרָאֵל
מִתְּנֵבֵאִי כִדְּשָׁה: וְנִיגְרַטִּי מִסֵּה אֶת־עֲצֻמֹת יִסֵּם
כֹּחַ כִּי הַשֶּׁבַע הַשֶּׁבַע אֶת־בְּרִי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
פְּסִי וְיִסֵּם אֶת־הָעָם אֶת־הַיָּהוּה אֶת־עֲצֻמֹת
סִימָה אֶתְכֶם: בְּשִׁתִּי בִי וְיִסֵּם מִסֵּה וְחַיִּי
כֹּחֲשׁוֹת הַמַּסְבֵּיר: וְהָאֵל וְהָאֵל לְפָנֵיהֶם
יִסֵּם כִּדְּשָׁה עַל־לִבֵּם הַיָּהוּה וְהָאֵל כִּדְּשָׁה
אֵין הַיָּהוּה לְחֵם לְחֵם יִסֵּם וְהָאֵל: וְהָאֵל
יִסֵּם עֲשֵׂה הָעָם יִסֵּם וְיִסֵּם הָאֵל לְחֵם
לְפָנֵי הָעָם: וְהַנֶּבֶאֱתִי כֹאֲשֶׁר צִוֵּנִי וְהָאֵל
מִסֵּה אֶל־כִּי פִי הַיָּהוּה בִּין מִלֵּךְ וּבִין הָעָם
לְפָנֵי בְּעַל עַם נִכְשׁוּת עַל־הָעָם: וְהָאֵל
פֶּסַח לִבֵּי יִשְׂרָאֵל וְהָאֵל כֹּחַ כִּדְּשָׁה

עֲלֵיהֶם הַמַּסְבֵּיר: וְהַנֶּבֶאֱתִי אֶת־לִבֵּי־פֶסַח וְהָאֵל
אֶת־הָעָם וְהַנֶּבֶאֱתִי כֹאֲשֶׁר צִוֵּנִי וְהָאֵל
מִתְּנֵבֵאִי: וְהָאֵל יִסֵּם אֶת־הָעָם בְּשִׁתִּי וְיִסֵּם
לְחֵם מִתְּנֵבֵאִי כִי בְרַח הָעָם וְהָאֵל לְחֵם לְחֵם
וְהָאֵל אֶת־הָעָם וְהָאֵל מִתְּנֵבֵאִי עֲלֵיהֶם
שְׁלֹשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִתְּנֵבֵאִי: וַיֹּאמֶר אֶת־הָעָם
וְהָאֵל לְחֵם עִם: וְיִסֵּם שְׁלֹשׁ מִתְּנֵבֵאִי רִכֵּב
בְּשִׁתִּי וְכֹחַ מִתְּנֵבֵאִי וְהָאֵל מִתְּנֵבֵאִי וְהָאֵל
בְּיָד יִשְׂרָאֵל וְכֹחַ יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם בְּיָדֵיהֶם:
וְהַנֶּבֶאֱתִי כֹאֲשֶׁר צִוֵּנִי וְהָאֵל מִתְּנֵבֵאִי וְהָאֵל
אֶת־הָעָם עַל־הָאֵל מִתְּנֵבֵאִי כֹחֲשׁוֹת פֶּסַח וְהָאֵל
וְהָאֵל עַל־פְּנֵי הָעָם לְפָנֵי הָעָם: וְהָאֵל וְהָאֵל
הַמַּסְבֵּיר וְהָאֵל בְּיָדֵיהֶם אֶת־עֲצֻמֹת וְהָאֵל
מִתְּנֵבֵאִי: נִסֵּם אֶת־הָעָם וְיִסֵּם מִתְּנֵבֵאִי וְהָאֵל
בְּיָדֵיהֶם אֶת־הָעָם אֶת־הָעָם אֶת־הָעָם הַמַּסְבֵּיר
אֶת־הָעָם בְּשִׁתִּי לְפָנֵי הָעָם בְּשִׁתִּי
מִתְּנֵבֵאִי עֲלֵיהֶם לֹא לְפָנֵי הָעָם: וְהָאֵל

קריאה ליום שביעי של פסח

היום ויחזקו הים עם סוף ח' ותבססם
ועם נדתי ויאמר אביסלע תשבע לקח
ידע אלוד והער בענין תעשה והאנה
לקחתיו וחסרתי עלתיו ברחמיך אשר
שקר במצרים לא-אשים עליה כי אני
ידע רמיה .

למסעיר בפרש' פנחס וסקרנפס חתול (ליל בשבת חובת א')

עוד ליהיה קריאה נאה סוף וקצת נקרא
ביום: סוף סוף אחרת סוף סוף וקצת
אחרת קצת וקצת סוף סוף וקצת
אחרת סוף סוף וקצת סוף סוף וקצת
סוף סוף וקצת סוף סוף וקצת
סוף סוף וקצת סוף סוף וקצת
סוף סוף וקצת סוף סוף וקצת
סוף סוף וקצת סוף סוף וקצת

הפטרה ליום שביעי של פסח

בשטואל ב סופן בב

[illegible][illegible]

[illegible]

פרישותיה שבתיה יחון בשעו
 ב' וחסד ורגיז דלאון בלעו
 אלוהותו בכן מקבל והגיא בעו
 מירא לתי עלמא בתנא בשבוע
 קבל יקר מוספתא ותיבא בקביעו
 שימא היא גופא בהקמתא וברע
 רבותהו דישאל אל קרא בשבע
 ב' רבן עלמא אמירא דכו
 שפר עליה לרבותה גאפי מלכו
 א' אין ומתבגשין כחיו אדן
 המהו לשלון ליה בעסק אתו
 מ' ומאן הוא רחוקה שפירא ברו
 ארום בגיגיה ספית מדור ארין
 קרא ונאה את אין תשרבי לבח
 רעוהך געבד לך בכל אתר
 ח' הקמתא מתבתא להון קצת להודע
 י' דעתון חכמן ליה באשהמודעו
 ד' בורבון מה חשיבא קבל תהיא שוכה
 ב' רבותא דעבד לי בד כמא שע
 מימי לי נהורא ותחפי לבון בה
 י' יסריה בד אתגלי בהקמא ובגבד
 שלם גמליא למאי ונני
 ג' עקתא לעם תביב וסגיא וכו
 ה' דו שלימא במימי ומא דכו
 קרימא דדיושלם בד יגש גלו
 י' גדיה מסיל עליה ביומי וליל
 ג' גוגיה למעבד בה ברושקון כליל
 ד' דהור ענניא למשער כיל
 למכיה דעבדמא עבדן מסליל
 ג' חכמן דתב פיה ושבע סעל
 קמיטין צדיק גרים רב פשל
 י' ברוחן דמי לשקמא תרו
 רמקא בדיורה וכוברת ת

פזם אקדשות

ה דַּא דְּלֹא אֶפְשֵׁר לְמַפְרֵם בְּשִׁפּוֹ
 וְלֹא אֲשַׁתְּמַע וְדַמִּי נְבוּאָה חַוּוֹ
 ב לֹא שְׁלֵמָא בִּיה עֵין בְּגוֹ עֵרוֹנָה
 מִסְּוִילִי בִּיה תִּנְנָא לְבַהֲדִי דְשִׁכְנִי
 ג לִיה רַמְזֵי דִין הוּא בְּרַם בְּאַתְמַת
 שְׁפִרְנָא לִיה בְּשִׁבְנִי חֲסוֹן תִּכְנוּ
 ד בִּר לֵן יַעֲלִימִן עֲלִימִן מְדַמו
 מַתָּה דִילֵן דְּמַלְקִדְמִין פִּרְשׁ בְּאַרְסוֹ
 ח לֹלֵא דְלִוְתָן וְתוֹר מוֹר רַטוֹ
 ט וְדֵר בְּרֵד בִּי סְבִיד וְעִבִיד קֶרֶט
 י קֶרֶוּהֵי מַנְנָה בְּהַמּוֹת בְּרֵכוֹ
 יא קֶרֶטַע נוֹן לְקַבְּלִיה בְּצִיצוֹי בְּגִבּוֹר
 יב קֶרֶב לִיה בְּרִיה בְּרַדְּבִיה בְּרַבְּרֵכוֹ
 יג אֶרְסוֹן לְצַדִּיקִי יִתְנֵן וְשִׁרוֹ
 יד סִרְיֵן עָלֵי תְבִי דְכִדְּבֹד וְנִמְכֵּר
 טו נִגְדִין קִמְהוֹן אֶפְרַסְמוֹן נִדְרֵי
 טז מִתְּפִנְקִין וְדִי בְּכַסִּי חֲדִי
 טז קֶסֶר מֶרֶת לְמִבְּרֵאשִׁית וְסִיד בִּי
 יז בָּאִין בֵּר שְׂמִיָּהוֹן שְׁבַח דֹּא שִׁיר
 יח וְקִרְעוֹן בִּן הַרְדּוֹן בְּהִנְהוֹ חֲכוֹר
 יט חֲסוֹן דִּי תִּתְּבֹן בְּעִילָא דֵּר
 כ אֲרִי תַצִּיתוֹן לְמִלִּי דִנְפִקִין בְּדִדְרֵי
 כא רוֹמֵס הוּא אֲלֵהִין בְּקִדְמָא וְכִרְיֵי
 כב וְאַתְרָעִי בִן וְסִסֵּר לֵן אֲוִירֵי

[illegible][illegible][illegible][illegible]

קריאה למפטיר יום ראשון של שבועות

וביום הבוחרים בהקריאתם מנחה וקריאה ליהיה בשבועותם ספרא קדש ויהיה להם קריאה
 מלאכה עבודה לא תעשו: והקריאתם שלה לרית נחמה ליהיה פרים בגרסא דרשנים
 על אחד שבעה דברים בגי' שנה: ומתחתם סוף בלהה בשבוע שישנה עשרות לפי הארץ
 שני עשרים לאל הארץ: עשרון עשרון לזבש הארץ לשבעת הדברים: שיעור עומ אחד
 לכפר עליהם: סלוד עלת הספיד ומכרתו תעשו הסיקים ויהי לכם ונקביתם:

הפטרה ליום ראשון של שבועות

ברכות סמן א

האמן ברוך האמן: על ארבעה רבנות
 בלכתם ילכו לא יסבו בלכתו: ובפיתו ונהג
 להם ויראה להם ובהם סמאת עינים סביב
 לארבעתו: ובלכת נחיות ילכו האופנים
 אצלם ובהשגה נחיות סמל הארץ גשמי
 האופנים: על אשר יחיד שם היות ללכת
 ילכו עמם נחיות ללכת והאופנים גשמי
 לעולם כי רוח הנה באופנים: בלכתם ילכו
 ובעמם יסבו: ובהשגה סמל הארץ גשמי
 האופנים לעולם כי רוח הנה באופנים:
 וסמל על ראש ונחיה רמז גמל תכרח
 נחיה נחיה על ראשיתם סמלעה: וסמל
 ונחיה נחיות יסמות אשה אל אשתה
 לאיש שמים כסמל לנהג לאיש שמים
 כסמל לנהג את נחיותם: ואשבע את כל
 נחיותם כסמל סם רבים כסמל ללכתם
 כל הסמל כסמל כסמל כסמל תרפס
 כסמל: ויהי כל סמל לרשע אש על
 ראשם כסמל תרפס כסמל: וסמל
 לרשע אש על ראשם כסמל אברסס
 דמות כסמל על דמות כסמל דמות כסמל
 אדם על סמלעה: ונרא גמל חסמל
 כסמל אש כסמל סביב כסמל כסמל
 ולסמל ובהשגה סמל חסמל ראויה
 כסמל אש ונהג לו סביב: כסמל נחיות
 אשר יחיה גמל כסמל כסמל כסמל
 סביב הוא כסמל דמות כסמל ונרא
 נאמל על שני ואשבע סם כסמל: וסמל
 רוח ואשבע אש כל רשע גדול כסמל כסמל
 ונהג כסמל: וסמל אש וסמל

נחיה: בשלש שנים ברבוי כסמל ללכת
 ואין כסמל נחיה על נחיה כסמל נחיה
 חסמל ונרא כסמל אדם: כסמל
 ללכת הוא חסמל כסמל ללכת חסמל
 יסמל: היה חסמל כסמל אל חסמל כסמל
 כסמל כסמל כסמל על נחיה כסמל ונחיה
 על שם יחיה: ונרא ונחיה רוח כסמל
 כסמל כסמל גמל ונרא חסמל נחיה
 לו סביב וסמל כסמל כסמל כסמל
 וסמל כסמל ארבע נחיות ונהג כסמל כסמל
 אדם ללכת: וארבע נחיות ללכת וארבע
 נחיות ללכת: ונחיות רמל נחיה ונחיה
 נחיות כסמל רמל על נחיות כסמל נחיות
 על: ונחיה אדם כסמל נחיות על
 ארבע רבנות ונחיות ונחיות ארבעתם:
 תכרת אשה אל אשתה נחיות לא יסבו
 בלכתו איש אל עבר פניו ילכו: ודמות נחיות
 אדם ילכו אשה אל אשתה נחיות ארבעתם ונחיה
 שם כסמל אל לארבעתו ונחיה נחיה
 לארבעתו: ונחיות ונחיות סמלעה
 לאיש שמים ונחיות איש ונחיות כסמל את
 נחיותה: ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר
 נחיה נחיות ילכו לא יסבו בלכתו:
 ודמות נחיות כסמל נחיות כסמל
 כסמל נחיות הוא כסמל כסמל
 נחיה לאיש וסמל נחיה כסמל נחיה
 נחיה כסמל כסמל: ונרא נחיות אש
 אש נחיה על נחיות לארבעתם פניו כסמל
 האופנים ונחיותם כסמל נחיות אש
 לארבעתו ונחיותם ונחיותם נחיה

סדר הפרשיות

שקורין בשבת למנחה ובשני יבמישי

אתה שלש סאות אמה ארך התבה השמים
אמה רחבה ושלושים אמה סובתה: עזר
תעשה לתבה ואר-אמה תבנהה סלעלח
ופתח התבה בצדה תשים פתחים שנים
ושלושים תעשה: לוי ואזי הגוי מביא את
המבול סם על-הארץ לשחת כל-בשר
אשר-בו רוח חיים סתחת השמים כל
אשר-בארץ יגע: והקמתי את-בריתי אתה
ובאת אל-התבה אתה ובניך ואשתך
וגשר-בניך אתך: ובמל-חצי סלעלח
שנים סל תבא אל-התבה לרחלי אתה
זכר ונקבה יהיו: יואי סהעוף למינה וסר
הבהמה למינה סל רשס האדמה למינה
שנים סל יבא אליך לחיות: ואתה סדלח
סל-סאל אשר יאלל ואספס אליה והיה
לך ולתם לאבה: ויעש נח ככל אשר
צוה אתו אלהים בן עשה:

ויאמר יהוה אל-אברהם לה לה סאדק
וסלחלתך וסבית אבה אל-הארץ אשר
אראך: ואעשה לני נול ואברהם ואגלה
סכה ויהי ברכה: ואברהם סברכה וסלחלת
אמר ונברכו כל סספלת האדמה:
לוי נלך אברהם כאשר דבר אלי יהוה
ונלך אתי לום ואברהם בן-חמש שנים
ושבעים שנה כצאתו סחין: ונח אברהם
את-שרי אשרו ואת-לום בן-אחיו ואת
מלכישם אשר רכשו ואת-הנפש אשר-
עשו ברחן ונצאו ללכת ארצה כנען ויבאו
ארצה כנען: ובעבר אברהם בארץ עד
ססם שנים עד אלת סרה והנפצי אז
בארץ: ונח יהוה אל-אברהם ויאמר
לנחך אתן את-הארץ הזאת וכן סם
סופת ליהוה הנראה אליו: ויעמק ססם
הנה ססדס לביהמל וס אלה בית-אל
סס

בראשית ברא אלהים את השמים
ואת הארץ: והארץ היתה תלו ובלו וחשך
על-פני תהום ורוח אלהים סרחת על-
פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי
אור: וירא אלהים את-האור כרסוב
עבד אלהים בן האור וכן החשך: ויקרא
אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי-
ערב ויהי-בקר יום אחד: לוי ויאמר אלהים
יהי רקיע בתוך המים ויהי סביל בין סים
למים: ויעש אלהים את-הרקיע ויבדל בין
המים אשר סתחת לרקיע ובין המים אשר
סל לרקיע ויהי-כן: ויקרא אלהים לרקיע
שמים ויהי-ערב ויהי-בקר יום שני: וישראל
ויאמר אלהים וקו המים סתחת השמים
אליהם אלה ותרעה תכסה ויהי-כן:
ויקרא אלהים למבשה-אין ולמקו המים
קרא ימים וקרא אלהים כרסוב: ויאמר
אלהים סרשא הארץ וסאעשב סוריע ורע
עץ פרי עשה פרי לסנא אשר פרעו-סל
הארץ ויהי-כן: והוצא הארץ וסא עשב
סוריע ורע לסננא ונץ עשה-פרי אשר
פרעו לסננא וקרא אלהים כרסוב: ויהי-
ערב ויהי-בקר יום שלישי:

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים
היה בדורו את-האלהים והתקו-נח:
ויוולד נח שלשה בנים את-שם את-חם ואת-
שם: ותשבת הארץ לפני האלהים והסל
הארץ חס: וירא אלהים את-הארץ והנה
בשחתה כיהשחת כל-בשר את-דורו על-
הארץ: ויאמר אלהים לנח נח כל-בשר בא
לפני כיהלוא הארץ חס ססנים והנני
ססחחם את-הארץ: עשה לך סבת צי-
פר סנים תעשה את-התבה וכפחת אתה
ססיה וסרין כסר: ויה אשר תעשה

תולדות ויצא וישראל

[illegible]

וְשֵׁנָה יִשְׁכַּב סְלֵאִים לְפָנָי אֶל־עַלְמֵי
 אֶדְנָה אֶרְצָה שְׁעֵר שָׁרָה אֲדָם : וְעַתָּה אֲדָם
 לְאִשְׁרֵי בַּהּ הַמִּסְחָר לְאֶדְנָי לְעֵשֶׂן בַּהּ אֲשֶׁר
 עָבְדָה יִשְׁכַּב עִלְמָן לְרֹחַ וְאִשְׁרֵי שְׁעֵרָה :
 וְיִדְּלִי שׁוֹר הַמִּסְחָר אֲנִי וְעָבְדָה וְשֵׁנָה וְאִשְׁלֵלָה
 לְאֶדְנָי לְכַזְזָרָן בְּעֵרָה : לִי וְיִשְׁכַּב
 הַסְלֵאִים אֶל־עַלְמֵי לְאִשְׁרֵי בַּהּ אֶל־אֶדְנָה
 אֶל־עַלְמֵי הֵם יִדְּלִי לְכַזְזָרָן וְאִשְׁלֵלָה
 אִשְׁלֵלָה : וְיִדְּלִי עַלְמֵי בַּהּ וְיִדְּלִי
 אֶת־הָעַם אֶת־שֵׁנָה וְאֶת־הָעַם וְאֶת־הָעַם
 וְהָעַם לְעַם כְּרֵעָה : לְאִשְׁרֵי אֶת־הָעַם
 עַתָּה אֶל־הַכְּרֵעָה הָאֵת הַכְּרֵעָה וְהַכְּרֵעָה

מִתְרַצֵּה הַנֶּחֱמִים בְּכִרְתָּהּ וְהָאִסֵּר אִסֵּר־
לָהּ הִיא אֲנִי וְהִלָּךְ לָדַרְשׁ אֶת־יְהוָה :
וְהָאִסֵּר יִרְחַק לָהּ שָׁנָי טוֹם בְּכִסְתָּהּ וְשָׁנָי
לְאִסֵּר כִּסְתָּהּ וְיִפְרֹד וְלֹאֵם כְּלֹאֵם יִאֲמָר
בְּכִי יִקְבֹּד עֵצֶר : וְהִסְלֹא וְכִסֵּה לְלִדָּהּ וְהִנֵּה
כּוֹסֵם בְּכִסְתָּהּ : וְרָצָא הָרֹאשׁוֹן אֲדוֹמֵנִי כֹל
עֲבָרָתָהּ שֶׁעַר וְהִרְאָה שָׁבוּ עֵשׂוֹ : וְהִזְדַּרְבֵּן
נָתַן אֵלָיו וְהָאֵת אֵתָהּ בְּנֶקֶב גִּשְׁוֹ וְהִרְאָה שָׁבוּ
בְּנֶקֶב וְהִזְדַּרְבֵּן בְּנִי־שֵׁשִׁים שָׁנָה בְּלִדָּתָהּ אֵתָם :
וְיִחְיֶה וְיִתְּנֶה לְהַעֲרִים וְהָיָה עֵשׂוֹ אִישׁ יָדֵעַ
יָדֵעַ אִישׁ שָׂדֶה וְנֶקֶב אִישׁ תָּם יִשָּׁב אֶתְהֵם :
וְנִאֲמַר יִתְּנֶה אֶת־שֵׁשֶׁר בְּרִיעֻד בְּכֹחַ וְהִנֵּה
אֶתְהֵב אֶת־נֶקֶב : וְיִדֹּד נֶקֶב בִּידֵי וְיִבֹא עֵשׂוֹ
בְּנִי־הַשָּׂדֶה וְהָיָא עֵינָהּ : וְהָאִסֵּר עֵשׂוֹ אֶל־
נֶקֶב הַלְעִינִי נָא כִּי־הֵאֵלֵם הָאֵלֵם תָּהֵא
כִּי עֵינָהּ אֲנִי עֵלְבִן כְּרֹאשׁוֹ אֲדוֹמֵם וְהָאִסֵּר
עֵלְבִן כְּרֹאשׁוֹ כּוֹסֵם אֶת־בְּרִיתָהּ לִי : וְהָאִסֵּר
עֵשׂוֹ תָהֵא אֲנִי תֵלֵךְ לְסוֹת וְהִסְתַּדֵּה לִי
בְּכִרְתָּהּ : וְהָאִסֵּר נֶקֶב הַלְעִינִי לִי כּוֹסֵם
בְּכִסְתָּהּ לִי וְכִסְתָּ אֶת־בְּרִיתָהּ לְעֵקֶב :
וְנֶקֶב נָתַן לְעֵשׂוֹ לְסוֹת וְיִדֹּד עֵשׂוֹ יִחְיֶה
לְסוֹת וְיִבֹא וְיִתְּנֶה עֵשׂוֹ אֶת־הַבְּרִיתָהּ :
וְהָיָה רֵעֵב בְּאֶרֶץ מִלֵּךְ הַרְעֵב וְהָאִסֵּר אִשֵּׁר
הָיָה בִּישׁ אֶתְהֵם וְיִתְּנֶה יִתְּנֶה אֶת־אִבְרָהָם
כִּי־שֵׁשִׁים־שָׁנָה : וְהָיָה אֵלָיו וְהָיָה וְהָיָה
יִתְּנֶה מִכְּרִיתָהּ כֵּן בְּאֶרֶץ אִשֵּׁר אִשֵּׁר
אִתְּהָ : וְיִדֹּד בְּאֶרֶץ תְּהֵא וְהָיָה עֵשׂוֹ וְאֶתְהֵב
כִּי־לֵךְ אֶתְהֵב אֵתֵם אֶתְהֵב לְהַעֲרִיטָהּ תָּהֵא
וְהִסְתַּדֵּה אֶת־הַלְעִינִי אִשֵּׁר וְיִתְּנֶה לְאֶתְהֵם
אֶתְהָ : וְהִרְפִּי אֶת־הָרֵעֵב כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
בְּהֵימָה לְרֵעֵב אֶת־הַלְעִינִי תָהֵא וְהִסְתַּדֵּה
בְּהֵימָה כֵּן עֵי הָאֶרֶץ : עֵקֶב אִשֵּׁר שִׁסֵּם
אֶתְהֵם בְּכֹחַ וְכִסְתָּ מִכְּרִיתָהּ מִכְּרִיתָהּ
הַקֵּתִי וְהִזְדַּרְבֵּן :

הוא יעקב סבא שבע ויחזק חרות
הוא יעקב סבא שבע ויחזק חרות
הוא יעקב סבא שבע ויחזק חרות

שבע שנות ויפול קרנא וברחא דש-
 ותרעניה באר: ותגה שבע שנות אחרות
 עלות ארביהן כהנא ורעות קרנא ורעות
 בשך ותשכרנה מעל הפרות על-דעת
 הנא: ותאכלנה הפרות רעות הקרנא
 ורעות הבשר את שבע הפרות ואת הקרנא
 ותבריאנה ויקץ פרעה: וי' וישן ויהלם
 שנית ורעה' שבע שבלים עלות בקנה
 אחד בריות וטבות: ותגה שבע שבלים
 רעות ושדופת קנים עשוח ארביה'
 ותכלענה השבלים ויהלם את שבע
 השבלים תבריות והקלאות ויקץ פרעה
 ותגה חלום: וישראל ויהי בבקר ותפסם רחש
 וישלח ויקרא את-כל הרסטי סערים
 ואת-כל-הכסיה ויספר פרעה לזם את
 חלום ואין-פותר אותם לפרעה: ויבר' שר
 הסוסים את-פרעה לאמר אתה-סא אג'
 סקיד היום: פרעה אג' על-עבדו
 וישן אתי במשכר בית שר הסבלים
 אתי ואני שר האסים: ועלמה חלום בלח
 אחד אג' ודא אלש קתרון חלום חלום:
 וסם אתנו נער עבד' עבד לשר הסבלים
 ונספר לו ויסת-לט את-הלמתי אלש
 כחלום פיר: ויהי כאשר פיר-לט בן הח
 אתי השיב על-בני ואני חלום: וישלח
 פרעה ויקרא את-יוסף וירצוה כהנא
 מעלה ויחלף שכלתו ויבא אל-פרעה:
 ויגש אליו ויהיה ויאמר בי אדני דבר
 נא עבדך דבר באוני אדני ואליה אפס
 בעבדך כי כסוף דפרעה: אדני שאל
 את-עבדך לאמר יהי-לכם אב ארמא:
 ויאמר אל-אדני ישי-לט אבנן וכל ויגש
 קחו ואני סת וימר הוא לבדו לאם
 ואבדו אהבו: וי' ותאמר אל-עבדך
 והרדו אתי ואשיבה עמי עלי: ויאמר
 אל-אדני לא-יכול העבד לעזב את-אביו
 ויעב את-אביו וסת: ותאמר אל-עבדך

ת-סא לשליטה: ויאל ויאמר נעבד אליו
 אביו אברלם ואליו אביו יתקן יהיה האמר אל-
 שוב לארצה לסולתה ואטיבה עקב:
 קטנתי מכל הרסיום וסל-האמת אשר
 עשיתי את-עבדך כי בקמלי עברתי את
 מורן חיה ועתה היתי לשע סתות:
 העלני נא סד אתי סד עשו קרנא אנכי
 אליו פריבא ותלני אם על-בנים: ואתה
 אפרה היטב ויטיב עקב וסמתי את-הרעה
 גדול הים אשר לא-יוסף סרב:
 וישב ויעב בארץ כעני אביו בארץ
 גמ: אלה תלדות ויעב יוסף בן-שבע
 עשרה שנה היה רעה את-אביו בצא ודא
 נער את-בני בלחה ואת-בני ופה נשי אביו
 ויבא יוסף את-דבתם רעה אל-אביו:
 וישראל אהב את-יוסף מל-בניו קרבו
 וקנים הוא לו ויעשה לו סתות פסים:
 ויגד ויהי קר-ב את-אביו מל-
 אליו ויטנא אתו ולא יכל דברו לשלם:
 ויהלם יוסף חלום ועד לאתו ויוספו עוד
 שנת אר: ויאמר אליהם ששנה-נא ויהלם
 יהיה אשר חלמתי: והנה אנטו סאלמים
 אלמים בתוך השנה ותגה קסה אלמתי
 ונמ-נצבה ותגה חסבנה אלמתי
 ותשקטון לאמתי: וישראל ויאמר לו אליו
 בקדך חמלך עלי אם-סל חסל בנ
 ויוספו עוד שנת אלו על-חלמתי ועל-
 דבריו: ויהלם עוד חלום אחר ויוספו אתו
 להחיות ואמר ונה חלמתי חלום עוד ותגה
 חסבתי ונערתי ואמר עשר סבלים ששנה-נא
 לי: ויוספו אל-אביו ואל-אחיו ויגשו-בן
 אליו ויאמר לו מה-חלום חיה אשר חלמתי
 נבוא נבוא אג' ויאמר ואלה לחשפות לה
 פרעה: ויגשו-אליו אביו ואביו אשר
 ת-היה
 יהי סחן שנים ימים ופרעה חלם
 ונה עבד על-הסא: ותגה כהנא עלה

דגש וידע שבת וארץ

לח יהיו על שם אחיהם יצחק בניהם :
ואני קבא' כפון מנה עלי רחל בארץ
בגנן בדרך בעוד בברית ארץ לבא אפרתה
תקברה שם בדרך אשתה היא בית לחם :
וירא ישראל את בני יוסף ויאמר סר
אלה : ויאמר יוסף אל אביו בני לם
אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קהם צא
אלי תברכם :

ואלה שמות בני ישראל הבאים
מצרימה את יעקב איש וביתו באו : ראובן
ששון לוי ויהודה : יוסף וברק' ובנים :
רח' ונפחלי עד ואשר : ויהי כל נפש יצא
יהודה יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים :
ויוסף יוסף וכל אחיו וכל הרוח והוא :

ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצם בקר
בארץ וקמא הארץ אדם : לוי יוסף מלך
חוש על מצרים אשר לא ידע את יוסף :
ויאמר אלעזר הנה עם בני ישראל רב ועצם
מט : הבה נתחכמה לו פורצת ויהי כי
תקראנה מלחמה ויוסף גר' הוא על שגאט
והלם בג' ונהל מן הארץ : והיו עליו
שני מסים למשן עטו בבבלתם ובן עזר
מקצתה לפרעה את פהם ואת רשקם :
ובאשר יעט אלו בן ירבה ובן יפרו והלם
ספני בני ישראל : ויאל ויעבד מצרים
את בני ישראל בפרה : ויסרו את חילתם
בעבדה קשה בלם וכלבים וכל עבדה
בשדה את כל עבדלם אשר עבדו ביום
בפרה : ויאמר מלך מצרים למלכה העבדה
אשר שם הארץ ספיה ושם השנה פעה :
ויאמר בלדון את העבדות קראתו על
האבנים אסין הא וחסן : ואלו חסבות הוא
והיה : והיוא המלכה את האלהים ולא
עשו אשור דבר אליה מלך מצרים והחיה
את הילדים :

ובער אלהים אל משה ויאמר אלו אני
ויהי : ויאל אל אברהם אל יצחק ואל יעקב

ומלא יד אדום הקסן אהבם לא חספון
למאנה פנה ויהי כי עליט אל עבדה אבן
ונג' לו את דברי אדני : ויאל ויאמר
אבתי שבו שרד לט משם אכל : ויאמר
לא טבל לרדת אס' של אדני הקסן אהב
נהדט גר' לא טבל לרמות פני האיש
ואדני הקסן איננו אהב : ויאמר עבדה
אבני אלני אהב ידעלם כי שנים ללודלי
אשקי : ויצא האדני מאלי ואמר אה טרף
סרף ולא ראיתו שדנה : הלכותם גס
אתה מעם פני וסדה אסן והורדתם את
שבתו ברה שאלה : ותהי קבא' אל
עבדה אבני והגד איננו אהב ונפשו
קסרה בנפשו :

ויהי יעקב בארץ מצרים שבע שנה
שנה יהי וס' יעקב שני חיו שבע שנים
והרעם וקאת שנה : ויברכו יס' ישראל
לסות וקרא : לבני יוסף ויאמר לו אד
אם מצאיתו בן בעליה שישג' ידה ויהי
דבר ויעלה עמי חסר ואס' אלגא
הקסני במצרים : ושכבתי עם אבתי
קסאטני סמנ'ם הקסני בקברתם
ויאמר אבני אעשה כדברה : ויאמר
הקסנה לו וישבע לו וישבע ישראל על
ראש הקסנה : לוי יהי אדני והדרם
האלה ויאמר לוסף הנה אבנה הלה ויהי
הח' שני בנ' על אדמ' ואת הארץ :
ועד לעלב ויאמר הנה בנה יוסף בא
אלה ונתחם ישראל וישב על הקסנה :
ויאמר יעקב אל יוסף אל יגר בראדאל
בזה בארץ בגן ויהי אדני : ויאל ויאמר
עלי הנה סדה והד' ויהי חסיה לוסף
שם ויהי את הארץ ויהי לוסף אדנה
הזה שלם : ויהי ויהי הילדים לו
בארץ סמנ'ם שג' אלף סמנ'ם
ל' הם אפ'ם וקסנה בראבן וסמנ'ם
יאל : וסמנ'ם אשר יהיה אדני

תזריע מצודע אדרי מות

[illegible]

ויבקר ויזהר אל־מלכה לאמר : דבר
 אל־כני וישראל לאמר אלהה כי תוריש
 וגלדה ובר וסחלה שבעה ימים ביום נדה
 דתה תסבא : וביום השמיני יסול בשער
 שערות : וישלשם יום וישלש ימים משב
 בדמי סחלה בכל־קול לא־תגע ואל־
 תמקול לא תבא עד־סלאת ימי סחלה :
 וי־אס־נכה מלך וסחלה שבעים
 סחלה ושלשים יום וישלש ימים משב
 עד־כני סחלה : ובסלאת וימי סחלה לבן
 או לבת תבוא בבש ברא־שניו וילדה
 וקרינה או־תר לחבאת אל־סחלה אלה
 סחלה אל־תבוא : והקריבו לפני יזהר וכפר
 עליה וסחלה כסדר דסנה ואת סחלה
 סחלה לזכר או למכה : ואס־לא תסבא
 עליה בר שח וסחלה שבעה יום או שני בני
 יזהר אחד לעלה ואחד לחבאת וכפר עליה
 סחלה וסחלה : ויבקר ויזהר אל־מלכה
 ואל־אחר לאמר : אלם ברינה בשער
 בשער שאת או־סחלה או בלדת וזהה
 בשער בשער לגנע צרעה וסבא אל־אחר
 סחלה או אל־אחד סכנו סכנים : וראה
 סחלה ואל־גנע בשער בשער ושלש בננע
 סחלה לבן וסחלה גנע עמל בשער בשער
 גנע צרעה הוא וראה סחלה וסבא אתי :
 ואב־ביתל לבנה הוא בשער בשער וסכל
 עד־סחלה סחלה וסחלה לא־סחלה לבן
 והקריב סחלה אל־גנע שבעה ימים :
 וראה סחלה ביום השמיני וזהה גנע וסכ
 בשניו לא־סחלה גנע בשער והקריב סחלה
 שבעה ימים שעות :

וידבר דעה אל סמלה לאמר : וזה
הנה הנה ובעצם הנה וזה
אל סמלה : וזה הנה אל סמלה
וזה הנה וזה טרם וזה וזה וזה
הנה : וזה הנה וזה וזה וזה
וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה

בדר בהקותי במדבר נשא

והפירתי אהבם והרבייתי אהבם והקסיתי
את-פירתי אהבם : **ישראל** ואכלתם יין
ונשן וישן ספני דלש הוצאתי : ונתתי ספני
בתוככם ולא תהגוע נפשי אהבם : והתהלכתי
בתוכם והייתי לכם לאלהים ואהבם תהי
לי לעם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים סהול להם עבדים
ואשבר מוט עלכם ואולד אתכם קססתי :
נדבר יהוה אלימשה במדבר סיני
באהל מועד באחד לחודש השני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר :
שאו את-ראש מלך עדת בני-ישראל
למספתהם לבית אבתם במספר שמות כל-
זכר לגלגלתם : מן עשרים שנה ומעלה
כל-יצא צבא בישראל תספור אתם
לצבאתם אתה ואהרן : ואהבם יהיו איש
איש למטה איש ראש לבית-אבותיו הוא :
לי ואלה שמות האנשים אשר יסמך אהבם
לראובן אליעזר בן-שרישו : לשמעון
שלמיאל בן-גורישור : ליהודה נחשון
בן-עמינדב : ליששכר נחמאל בן-גזע
לובן אליאב בן-נחל : לבני יוסף לאפרים
אלישבע בן-עסתר למנשה גמליאל בן-
פרהצור : לבנימין אבדן בן-נעמי : ללוי
אחימור בן-עסישור : לאשר פנחאל בן-
עכר : לדן אליסף בן-דשאל : לנפתלי
אחינע בן-ענין : אלה קראי העדה נשיאי
מסות אבותם ראשי אלפי ישראל הם :
ישראל ויחזק משה ואהרן את האנשים האלה
אשר נקבו בשמות : ואת מלחמה הקדוש
באחד לחודש השני ותהלדו על-מספתהם
לבית אבתם במספר שמות מן עשר
שנה ומעלה לגלגלתם : כאשר צוה יהוה
את-משה ויסרם במדבר סיני :

נדבר יהוה אלימשה לאמר : נשא את-
ראש בני ישראל נסידם לבית אבתם
למספתהם : מן עשרים שנה ומעלה עד

דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו
אל-הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ
שבת להיות : שש שנים תרע שנה ושש
שנים תרע ואספת את-תבואתה :
לי ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה
לארץ שבת להיות שנה לא תזע ותרק
לא תזר : את ספתי תצירך לא תקצור
ואת-ענבי גינתך לא תבצר שנת שבתון
יהיה לארץ : ויהיה שבת הארץ לכם
לא-עלה לה ולאבות ולאספה ולשכירה
ולחושבן הגרים עקר : ולתקחתה ולתתה
אשר בארצה תרעה כל-תבואתה לאכל :
ישראל וספרת לה שבע שבת שנים שבע
שנים שבע פעמים והי לה וס' שבע שבתות
השנים תשע וארבעים שנה : והעברת שופר
הקדוש בתחיל השבוע בעשור לחודש ביום
הכפרים תעבירו שופר בכל-ארצכם :
ונשלתם את שנת הנסיון שנה וס' אתם
דרדו בארץ לכל-שבתה וכל הארץ תהיה
לכם ויבנהם איש אל-אחיו ואיש אל-
ספחתו השב : ויכל הוא שנת הנסיון
שנה תהיה לכם לא תירש ולא תקצור את-
ספחתה ולא תבצור את-גוריה : כי ויכל הוא
עש תהיה לכם ספחתה האכל את-
תבואתה : בשנה תביל תאכל תשבו איש
אל-אחיו :

אם בראיתי חלם ואת-מנחמי השמים
ושלמים אהם : ונתתי נסיונם בשנתם
ונתתה הארץ יבולה תח השנה יתן פרי :
והשני לכם דלש את-בציר ובציר ישיג את-
עצ ואכלתם לחםכם לשבע וישבתם לחם
בארצכם : לי ונתתי שלום בארץ ויבנהם
ומן סגרי ויחשבו מה רעה סוד-ארץ
תדב לאת-עמך בארצכם : תדשקם את-
אויביכם ונפלו לאויביכם לדרב : וידשו סמ
תסיה סיה וסיה סמ רבבה ידשו תפלו
אויביכם לאויביכם לדרב : ויגדו אויביכם

נשא בהעלתך שלח

וַיִּשַׁע בֶּן אֶחָד אֲלִימֹל פֶּנִּי בַּמִּטָּה הַזֶּה
 בְּרִיתוֹ כְּאִשֶּׁר עָנָה יְהוָה אֶת־מִשְׁחָה: וְהָ
 כְּשֶׁשֶׁה הַמִּטָּה כְּשֶׁשֶׁה יָהֹב עֲדִיבָה עַד־
 פֶּתַח כְּשֶׁשֶׁה הָיָא בְּכִרְאָה אִשֶּׁר הָרָאָה יְהוָה
 אֶת־מִשְׁחָה בֶּן עֶשֶׂה אֶת־הַמִּטָּה: יֵי וַיִּדְבֹּר
 יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה לֵאמֹר: רַח אֶת־הַלֵּוִיִּם סִטְוָה
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְסִדְרָתָם אִתָּם: וְכִדְמַשְׁשָׁה לָהֶם
 לְסִדְרָתָם הָיָה עֲלֵיהֶם כִּי הִסָּאָה וְהַעֲבִירוּ לַעֲשֹׂי
 עֲלִי־לִב־בְּשָׂרָם וְכִסִּי יָדֵיהֶם וְהַסְרֵנִי:
 וְלִסְרֵנִי פִר כֹּד־בְּסִר וּפְתַחְתִּי סִלָּה בְּלִלְתָּ
 בְּעֵשֶׂן וּפְרִשְׁעִי כֹד־בְּסִר פִּתַּח לְחִשָּׁאִי:
 וְהַבְרָכָה אֶת־הַלֵּוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְדִּישֵׁם
 אֶת־לִב־עֲבָדָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יִסָּאֵל וְהַבְרָכָה
 אֶת־הַלֵּוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסִדְרָתָם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֶת־יְהוָה מִלְּבָבָם: וְהַיִּיף אֶחָד אֶת־
 הַלֵּוִיִּם הַטֹּעֵה לִפְנֵי יְהוָה כֹּסֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְהָיָה לַעֲבָד אֶת־עֲבָדָה יְהוָה: וְהַלֵּוִיִּם וְסִדְרָתָם
 אֶת־יְהוָה עַל רֹאשׁ הַתֹּרִם וְעֵשֶׂה אֶת־
 הַמִּסֵּד הַסָּאָה וְאֶת־הַמִּסֵּד עֲלֵה לְיְהוָה לְכַסֵּר
 מִלְּבָבָם: וְהַעֲבִירָם אֶת־הַלֵּוִיִּם לִפְנֵי אֶחָד
 לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַגִּידָם אִתָּם הַטֹּעֵה לְיְהוָה:
 וְהַבְרָכָה אֶת־הַלֵּוִיִּם סִטְוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְהָיָה לִי הַלֵּוִיִּם:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה לֵאמֹר: שְׁלַח־לֵךְ
 אֲנִישִׁים וְהָיָה אֶת־אֶחָד בְּנֵי אִשְׁרָאֵל נָתַן
 לְבָנִי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִסְפַּח
 אֲבֹתָיו הַשְׁלִיחוּ כֹל גִּשְׁיָא בָרָם: וַיִּשְׁלַח אִתָּם
 כֹּסֶת סִדְרָתָם פֶּתַח עֲדִיב יְהוָה כֹּסֶת אֲנִישִׁים
 רֹאשִׁי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה: יֵי וְהָיָה לְסִדְרָתָם
 לְמִסְפַּח רֹאשִׁי שְׁמִי כֹד־בְּסִר: לְמִסְפַּח עֲדִיבִי
 שְׁמִי כֹד־בְּסִר: לְמִסְפַּח יְהוָה בְּלִב־בְּסִר
 וְהָיָה: לְמִסְפַּח יִשְׁשָׁרִי תִּסָּאֵל בְּרִיבִי: לְמִסְפַּח
 אֲבֹתָם הַטֹּעֵה בְּרִיבִי: לְמִסְפַּח בְּרִיבִי שְׁמִי
 כֹד־בְּסִר: לְמִסְפַּח וְכִסִּי בְּרִיבִי כֹד־בְּסִר:
 לְמִסְפַּח יִסָּאֵל לְמִסְפַּח הַטֹּעֵה בְּרִיבִי כֹד־בְּסִר:
 לְמִסְפַּח לִי עֲסִיבִי כֹד־בְּסִר: לְמִסְפַּח אִשֶּׁר
 סִדְרָתָם כֹּסֶת: לְמִסְפַּח נִסְרָתָם הִנֵּה:

וְהַיִּיף אֶחָד אֶת־הַמִּסְפַּח אִתָּם בְּלִב־בְּסִר לְכַסֵּר
 כֹּסֶת לַעֲבָד עֲבָדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וְהָיָה עֲבָדָה
 מִשְׁפַּחַת בְּרִיבִי לַעֲבָד וְלִמְשָׁא: יֵי וְהָיָה
 אֶת־יְהוָה מִשְׁפַּחַת וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד כֹּסֶת
 וְכִסִּי הַטֹּעֵה אִשְׁרָאֵל מִלְּבָבָהּ וְהָיָה
 כֹּסֶת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְהָיָה כֹּסֶת הַטֹּעֵה
 וְאֶת־הַמִּסְפַּח וְפִתַּח וְעֵשֶׂה הַטֹּעֵה אִשְׁרָאֵל
 מִלְּבָבָהּ וְעֵשֶׂה הַטֹּעֵה כֹּסֶת וְהָיָה מִלְּבָבָהּ
 וְאֶת־לִב־בְּסִר עֲבָדָה וְהָיָה כֹּסֶת יִשְׁשָׁרִי
 לָהֶם וְהָיָה: עֲלִי־פִי אֶחָד וְכִסִּי הַטֹּעֵה כֹּסֶת
 עֲבָדָה בְּנֵי בְרִיבִי לְכַסֵּר מִשְׁפַּחַת וְכִסִּי
 עֲבָדָה וְכִסִּי עֲבָדָה עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁפַּחַת אֶת
 כֹּסֶת מִשְׁפַּחַת: וְהָיָה עֲבָדָה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
 בְּרִיבִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְכִסִּי עֲבָדָה כֹּסֶת אִתָּם
 בְּרִיבִי הִנֵּה: יִסָּאֵל בְּנֵי בְרִיבִי מִשְׁפַּחַת
 בְּרִיבִי אִתָּם מִסְפַּח אִתָּם: כֹּסֶת שְׁלִישִׁים
 עֶשֶׂה וְכִסִּי עֶשֶׂה בְּרִיבִי עֶשֶׂה מִסְפַּחַת
 בְּלִב־בְּסִר לַעֲבָד אֶת־עֲבָדָה אֹהֶל
 מוֹעֵד: וְהָיָה מִשְׁפַּחַת מִשְׁפַּחַת לְכַסֵּר עֲבָדָה
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּרִיבִי מִשְׁפַּחַת וְכִסִּי וְכִסִּי
 וְכִסִּי: וְכִסִּי הַטֹּעֵה כֹּסֶת וְכִסִּי
 וְכִסִּי וְכִסִּי עֲבָדָה לְכַסֵּר עֲבָדָה
 וְכִסִּי מִסְפַּחַת אֶת־לִב־בְּסִר מִשְׁפַּחַת
 וְהָיָה עֲבָדָה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי בְרִיבִי לְכַסֵּר עֲבָדָה
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד כֹּסֶת אִתָּם בְּרִיבִי הִנֵּה:

ד כ כ ק ר פ כ ס כ ט ו כ פ ל כ מ כ נ

מִסְפַּח מִשְׁחָה וְהָיָה קִישִׁי הַטֹּעֵה אֶת־בְּנֵי
 הַטֹּעֵה לְמִשְׁפַּחַת הַכֹּת אִתָּם: כֹּסֶת
 שְׁלִישִׁים עֶשֶׂה וְכִסִּי עֶשֶׂה בְּרִיבִי עֶשֶׂה
 בְּלִב־בְּסִר לַעֲבָד עֲבָדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וְהָיָה
 עֲבָדָה לְמִשְׁפַּחַת אֲנִישִׁים שְׁמִי כֹד־בְּסִר
 וְכִסִּי: אֹהֶל מוֹעֵד מִשְׁפַּחַת הַטֹּעֵה כֹּסֶת
 הַטֹּעֵה בְּאֹהֶל מוֹעֵד אִשֶּׁר בְּרִיבִי מִשְׁחָה וְהָיָה
 עֲלִי־פִי יְהוָה בְּרִיבִי מִשְׁחָה:
 וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה לֵאמֹר: דְּבַר אֶל־
 אֶחָד וְהָיָה אֶל־בְּרִיבִי אֶת־נִסְרָתָם אֶל־
 מִלְּבָבָהּ הַטֹּעֵה אִתָּם שְׁמִי כֹד־בְּסִר:

שלה קרח הקת

והשם : למסדה לך נא אל בורסקי : אלה שסות
 תאמרים אשר שלח משה לחזר את הארץ
 מקרא משה להשיג בדרגו יחשיב :
 ויחזר וישלח אתם משה לחזר את הארץ
 כנענו ואמר אליהם עליו זה בנגב ועליתם את
 ההר : וראיתם את הארץ מה היא ואת
 העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט
 הוא אסירב : ומה הארץ אשר הוא יושב
 בה המדברת היא אם רעה ומה הערים אשר
 הוא יושב בהם המבצרים אם במקצרים :
 ומה הארץ השמנה היא אם יבשה תשעבה
 עץ אסאון והתבוננתם למרתם ספרי הארץ
 ותלססו יס בפיך ענבים :
 וישלח משה בראשית בורסקי ויהו
 תאמרים בני אליהב ואין בורסקי בני ראובן :
 וקבו לפני משה ואנשים מבני ישראל
 נאמנים ונאמנים : וישלח משה קרעו סעד
 אנשיהם : ויחזרו על משה ועל אהרן
 ואמרו אליהם רב לכם פי כל העדה כלם
 קדושים ובתוכם יהוה וכדע התבונננו על
 קרל יהוה : לי וישמע משה ויפל על פניו :
 וידבר אל אהרן ואל כל עדתו לאמר בקר
 וידע יהוה את אשר עשו ואת הקדוש והקריב
 אליו ואת אשר יסד בו קריב אליו : ואת
 שש קרל לכם סמלת קרח וכל עדתו : והגו
 ברוך אש וישבו עליה : ספרת לפני יהוה
 סוד יהוה ואמר אשר יבדד יהוה הוא
 הקדוש רב לכם בני לוי : ויחזר ואמר
 משה אל אהרן ששענא בני לוי : המעט
 סגם ביהבדל אליו ישראל אתכם סעדת
 ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את
 עבדת ששן יהוה ולעבד לפני העדה
 לשרתם : ויקרב אהרן ואת כל אחיו בני
 לוי אהרן ובששם נסמך : לכן אתה וכל
 עדתו הקדושים על יהוה ואהרן סדדא מן
 הקלש עליו : וישלח משה לקרא לדתו
 ולתאמרים בני אליהב ואמר לא נעלה :

הקעס : והעליתם סאור ובה הלן
 ויבש להסתנו בדרגו קרל ששענא עליהם
 גם השתער :
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר :
 ואת הקת התורה אשר צוה יהוה לאמר
 דבר אל בני ישראל וקחו אליהם פרה
 אדמה חסיפה אשר אדמה סים אשר לא
 עלה עליה על : ונתתם אותה אל אהרן
 הבן והוציא אותה אל סדחן לסתנה ושחם
 אותה לפניו : וקח אלעזר הבן סדס
 באצבעו וקחו אל נכח פני אהרן סדס
 שבע פעמים : וספר את הדברה לעיני את
 עדה ואת בשרה ואת דסה על פרשה יסור :
 וקח הבן עץ ארז וטוב ושני חלש
 והשליך אל הנהר שפת הנהר : לי וכבם
 בגדיו הבן ונתח בשרו בסיס ואמר ובה
 אל הסתנה וסמא הבן עדה הערב : והספר
 אלה וכבם בגדיו בסיס ונתח בשרו בסיס
 וסמא עדה הערב : ואמר איש סודר את
 אפר הפרה ונתח סדחן לסתנה בסדס
 סודר והיתה עזרת בני ישראל לסתנה
 לס נדה הסאת דא : ויחזר וכבם האפר
 את אפר הפרה את בגדיו וסמא עד
 הערב והיתה לבני ישראל ולגר הער בתוכם
 לחקת עולם : דגנע בסת לכל נפש אדם
 וסמא שבעת יסם : דא ויתקמא בו ביום
 השלישי וביום השביעי יסור ואם לא
 יתקמא ביום השלישי וביום השביעי לא
 יסור : כל דגנע בסת בנפש האדם אשר
 יסח ולא יתקמא את סדחן יהוה סמא
 ונתנה הנפש והוא סדחן כי פי נדה
 לארצו עליו סמא יהוה עד סכאנו בו :
 ואת המורה אדם קריסות באהל כלהבא
 אל האהל וכל אשר באהל יסמא שבעת
 יסם : וכל קל סתח אשר ארץ סדחן סתח
 עליו סמא דא : וכל אשר יגע על פני
 הסדה כלהב הערב יס סתח יבדעס אדם

חקת בלק פינחם ממות

בני ישראל: ושמ אל תשאל הסבה
 אשר דעה את הסודות וכן בורסלוא
 נשיא בית-אב לשועתי: ושמ האשה
 הסבה הסודות דברי בתיאור ראש אבות
 בית-אב בסדר: וא: ידע וידע וידע
 אל-משה לאמר: צדור את הסודות
 והיתם אותם: כי צדורים הם לכם
 בנפשותם אשר-נקלו לכם על-דבר-שם
 ועל-דבר דברי בתיאור סודות אחרים
 הסבה ביום-המפנה על-דבר-שם: וידע
 אחר הסודות ואמר וידע אל-משה ואל
 אדעו בורסלוא הסוד לאמר: שם את
 ראש: על-ענת בגי-ישראל סוד עשרים
 שנה נשאלה לבית אבותם בל-יציא צבא
 ביהושע: וידע משה ואלעזר בן-סון אהרן
 בערבת מואב על-דבר צדור לאמר: סוד
 עשרים שנה נשאלה פאש צדור וידע את-
 משה ובעי ישראל הסודות סודות סודות:
 וידע משה אל-ראש הסודות לבני
 ישראל לאמר: עי הסוד אשר צדור וידע:
 אשר בידו נדע לידע את-השם שבעה
 לאמר אשר על-שם לא ידע וידע דבר
 הסוד סוד שבעה: ואשה בידה נדע
 לידע ואמר את בניה אבות בניהם:
 ושמ אבות את-הנדה ואמר אשר אומר
 על-שם והנדה לה אבות והסוד בל-
 נדע ובל-אמר אשר אומר על-שם
 נסם: ואמר את אבות אבות ביום שבעה
 על-הנדה ואמר אשר אומר על-שם
 לא נסם וידע וידע בידה אבות
 אבות: ואמר וידע לראש הנדה אבות
 וי סוד שבעה שבעה אשר אומר על-שם:
 ושמ אשר ביום שבעה והנדה לה נסם
 וידע ואמר אשר אומר על-שם
 נסם: ואם ביום שבעה אשר אומר
 וידע את-הנדה אשר אבות וי סוד
 שבעה אשר אומר על-שם וידע וידע

וי סוד יסוד שבעה נסם: וידע וידע
 סוד שבעה הסודות וידע עליו סוד
 סוד אשר:
 וידע בל-סוד את בל-אשר-עשה
 ישראל לאמר: וידע סוד סוד הנסם
 סוד כי בידה וידע סוד סוד סוד
 ישראל: ואמר סוד אל-ידי סוד שבעה
 לידע וידע את-הסודות סוד
 הסוד את נדע הסוד וידע בל-סוד סוד
 לסוד סוד וידע: וי וידע סודות
 אל-בלעם בידעו סודות אשר על-דבר
 ארץ בג-שם לסוד-ל לאמר וידע עם
 נסם סודות וידע סוד את-הנדה וידע
 שם סוד: וידע לידע אחריו את
 הנסם סוד בידעו וידע סוד אבות
 וידעו וידעו סודות כי בידע את
 אשר-הנדה סודות אשר סוד ידע:
 וידע וידע סוד וידע סוד וידע סודות
 וידע אל-בלעם וידעו אליו וידע בל-
 וידע וידע אבות לט סוד הסוד
 וידעו אבות דבר פאש וידע אשר
 וידעו אשר-סוד עס-סודות: וידע אבות
 אל-בלעם ואמר כי האשים האלה אבות:
 ואמר בלעם אל-האשים בל-סוד
 סוד סוד שבעה אבות: וידע הנסם
 סודות וידע את-הנדה הארץ שבעה וידע
 סוד-ל אבות אבות אבות לידעו בל-
 וידעו: ואמר אבות אל-בלעם לא
 סוד אבות לא סוד את-הנסם כי
 בידה וידע:
 וידע וידע אל-משה לאמר: סודות
 בורסלוא בורסלוא הסוד סוד את-הסוד
 סוד בגי-ישראל בורסלוא את-הנדה בורסלוא
 וידעו את-הנדה בורסלוא: וידע
 אבות וידע ל את-הנדה סודות:
 וידעו וידע אבות בידה בורסלוא
 סוד סוד אשר אבות אבות סוד

תעבד את אלילים כדמיון :
 כי תאמר בלבבך רבים היום האלה כמי
 איכה אוכל לחיותם : לא תורא מהם
 וכל תופר את אשר יעשה ויהיה אלילים
 לפרעה ולכל מצרים : מהם ה' ילול אשר
 ראו עיניו והאלתם והספלים ותד קהקרה
 והולע הנפילה אשר הוצאת ויהיה אלילים
 כוונתם ויהיה אלילים לכל העמים אשר
 אתה ירא מפניהם : וגם אתה תעלה ויהיה
 יהיה אלילים בם ער אבד השארים
 והנשקרים מפניה : לא תהרץ מפניהם כי
 יהיה אלילים בקרבך אל גדול וגורא :
 לוי תשל ויהיה אלילים את העמים האל
 מפניה מעש מעש לא תוכל בלחם כדור פ
 תרבה עליה מית השדה : והגם יעלה
 אלילים לשגה והקם מהימה ילול
 השקרים : וגם מלכיהם בודה והאבות
 את יסמם סתת השמים לא יתעב
 איש בקניה עד השקרה אהם : פסיו
 אלילים תשרפן באש לא יתעבם כסא
 ויהיה עליהם ולקחת להם מושב בו כי
 תושבת יהיה אלילים הוא : ולא יתביא
 תועבה אל ביהוה ויהיה ויהיה שכן
 תשקעו ותעב : תתעבנו בירחם הוא :
 כל המצוה אשר אנכי מצות היום תשרפן
 לעשות למען תחיו ויהיה ויהיה ויהיה
 וירשתם את הארץ אשר יושבע ויהיה
 לאבותיכם : חכמת את כל הנהגה אשר
 והלכה יהיה אלילים זה ארבעים שנה
 בסדר למען עתה לנחמה לנחמה את
 אשר בלבבך תחשד מצותי אסור לא :
 וישנה וישנה וישנה וישנה וישנה לא
 ידעת ולא ידעו אבותי למען הוריה כי
 לא עלו להם לבדו ויהיה האלם כי מלכיה
 מוצא פניה ויהיה האלם : יסור שפלה
 לא בלתי מעלה ויהיה לא בלתי ויהיה
 ארבעים שנה : והנה עמלך בלתי באשר

ואמרו בירחם יעבד לפני העם הזה והוא
 ינהיל אותם את הארץ אשר תראה :
 ונשכב בליל סל בית פער : ועתה ישראל
 שבע אלילים ואליהם שפלים אשר אנכי
 קלמך אתכם לעשות למען תחיו ובאתם
 וירשתם את הארץ אשר יהיה אלילי
 אבותיכם נתן לכם : לא תספו על הדבר
 אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו סמני
 לשמור את מצות יהיה אלילים אשר אנכי
 מצוה אהבם : עיניכם הראות את אשר
 עשה יהיה כבעל פער כי בלתי איש אשר
 הדך ארכי בעל פער השמידו ויהיה אלילים
 כהרבה : ואהם הדבקים ביהיה אלילים
 היום בלכם היום : יסור ראה : למדתי
 אהבם חקים ומשפלים כאשר צווי יהיה
 אלילי לעשות בן כהרבה הארץ אשר אתם
 באים שמה לרשתה : ושמרתם ועשיתם
 כי הוא הכמתם ובעתהם לעשי העמים
 אשר ישקעו את בלית חקים האלה ואמרו
 רק עשיתם וגם גווי הדול הזה : כי
 סירעו גדול אשר ילוי אלהים קרבים אליו
 ביהוה אלילי בכל הארץ אליו : ופי גוי
 גדול אשר ילוי חקים ומשפלים צדיקים בכל
 התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום :
 ויהיה : עקב תשמעו את המשפטים
 האלה ושמרתם ועשיתם אהם וישר יהיה
 אלילים לה את הדבר ואת הדבר אשר
 נשבע לאבותי : ואבדתי וברכה והרבה
 וברכה פריהם ואת הארץ ואת הארץ
 והירשת ויהיה שפלים אלילים ועשיתם
 צאתה על הארץ אשר יושבע לאבותי
 לזה לה : ברוך יהיה מלך העמים לא
 יהיה בן עקר ויהיה ויהיה ויהיה ויהיה
 יהיה סוף בלתי ויהיה סעודים ויהיה
 אשר יהיה לא ויהיה בן ויהיה בכל
 שפלה : ואכלת את העמים אשר יהיה
 אלילים נתן זה הארץ ויהיה עתה עתה ולא

עקב ראה שו טים

ופסלי אלהיהם תעזוב ואפואם את שם
 מן המקום הזה : לא תעשון כן ליהוה
 אלהיכם : כי אם אל המקום אשר יברך
 יהוה אלהיכם ככל שבשמים לשם את
 שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה :
 ישראל תבואתם שמה עלתיכם ותביתכם
 ואת מעולתיכם ואת תרומת ידכם
 ונדריכם ונדבתים ובטלה בפרכם
 ותאנוכם : ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם
 ושבתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם
 אשר ברכה יהוה אלהיך : לא תעשון
 ככל אשר אנטו עינים פה היום איש כל
 הישר בעיניו : כי לאבאתם עדעתה אל
 הקטחה ואל תהלה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך : ושבתם את מעדן וישבתם
 בארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם אתכם
 ותגיד לכם ככל אבותיכם מסביב
 וישבתם בכם :
 שפטים ושרים תתן לך ככל ששליה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטך ושפט
 את העם כשפט צדק : לא תטה שפטם
 לא תביד פנים ולא תקח שחד כי השד
 תשר שיעי רכסים ויפלה דברי צדיקים :
 צדק צדק תרדף לפני תהיה וירשת את
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : כי לא
 תסע לה אשרה כל עין אצל סופח יהוה
 אלהיך אשר תעשה לך : ולא תקום לה
 סוכה אשר שגא יהוה אלהיך : לא
 תופה ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהוה
 בו שם כל דבר נע כי תעבד יהוה
 אלהיך הוא : קריצא כפרה בארץ
 שעריה אכריהו אלהיך נתן לך איש או
 אשה אשר תעשה את דבר בעיני יהוה
 אלהיך לעבד ברות : בלח ושבד אלהים
 ארלים וישתד להם ולשכש' או לרח או
 לכל צבא השמים אשר לא צויתי : והג
 לה ושכסת וירשת סיב וזהו אבא נתן

ש אתיבלי יהוה אלהיך ספרה :
 וספר את סעות יהוה אלהיך ללכת
 בדרך ולראות אתו : כי יהוה אלהיך
 סכאך אל ארץ טובה ארץ נחל שים
 שנית וירחם לתאים בבקעה וברר : ארץ
 חסה וקערה נתן ותאנה ורמון ארצות
 שם ורכש : ארץ אשר לא כסבנה
 תאכל בה לחם לא יתחסר כל בה ארץ
 אשר אכניה כרל וספריה תתצ נחשת :
 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך
 על הארץ הטבה אשר נתנה לך :
 וזה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
 וקלה : את הברכה אשר תשכנו אל
 סעות יהוה אלהיכם אשר אנכי סעות
 אתכם היום : ותקלה אם לא תשכנו
 אל סעות יהוה אלהיכם וסרתם סודותיה
 אשר אנכי סעות אתכם היום ללכת אתי
 אלהים אדום אשר לא ידעתם : וזה כי
 יבא יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה
 בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על
 הר גרים ואת הקלה על ידי שכל :
 ולא תסה בעבר מעדן ארצו כבוא
 השמים בארץ הנגלי השב בערבת סל
 הנגל אצל אלני סרה : כי אתם עברים
 את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר
 יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה
 וישבתם בה : כי וסבתם לשלח את כל
 הנדים ואת השפטים אשר אנכי נתן
 לפניכם היום : אלה הנדים והשפטים
 אשר תסביו לשלח בארץ אשר נתן
 יהוה אליך אבתך לה לרשתה בלחשים
 אשר אתם היום על הארץ : אבר
 תאבדו את כל הסכות אשר עבדתם
 הנשים אשר אתם וישם אתם את אלהיכם
 על ההרים הנשים ועל הגבעות ונתת כל
 עין רעון : ונתתם את ספרתם ושבתם
 ימצבתם וספרתם תשרפו בלש

הבכר לשנתה : והיה ביום ההוא אר
בני את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר אר
בדאוצה על שכן ביהשנאה הבכר
כי את הבכר ביהשנאה יביר לתת
לו פי שנים בכל אשר יצא לו כי
הוא ראשית אלו לו משפט הבכר :
ישראל ביהיה לאיש בן סור וסור אצלו
שמש בקול אביו ובקול אמו וסור אלו ולא
ישמע אליהם : והמשל בו אביו ואמו והענין
אלו אלוקי עירו ואל שער מסו : ואחר
אלהי עירו בנט זה סור וזה איש
שמש בקולו ואלל ולבא : והמשל כל
איש עירו באבנים ואל ובשרת הרע
מכרה וכל ישראל יסמע ויראו :
והיה מירבוא אל הארץ אשר יצא
אלוהי עמו לה נחלה וירשתה וישבת בה :
ולקחה כרשית : כל שכן הארץ אשר
תבוא מארצות אשר יצא אליו עמו לה
ושבת במנא ולקחה אל תסכים אשר
יבכר יצא אליו לעפן שש שם :
ובאת אל תבול אשר יצא אליו ביום
היום ואשרת אליו הענין היום ליהיה
אלוהי מירבוא אל הארץ אשר נשבע
יצא לאבותי לתת לו : כי נקח הפס
הפסא סור והעיר לפי סור יצא
אלוהי : וענין ואשרת לוי : יצא אליו
אשר אבד אבי מירבוא יצא שם
במירבוא יצא שם לוי גדול עצום רב :
וירש אתו הסורים ונעט ויהי עליו
עבדה משה : ונעט אל יצא אליו
אבותי וישמע יצא את קולו ויהי את
ענין ואשרת ואת יצא : ויצא יצא
סורים ביה וקח וקח נפשו ובמירבוא
ובאתו ובמסרים : ובאת אל תסכים ויהי
נעט לוי את הארץ ויהי את ויהי ויהי
ובקש : ונעט ויהי ויהי את ויהי ויהי
הארץ אשר יצא לוי יצא ויהי ויהי ויהי

נעט נעטתה ונעטתה תצא ביהשנאה :
והצאת את ראשית הוצא את ראשית
הוצא אשר יצא את הוצא הוצא את
שעריה את ראשית או את ראשית וסלקתם
באבנים וקחי : על פי שנים שנים או
שש שנים וקחי הכת לא יוכל על פי
ער אחר : יד העדים תהיה ביהשנאה
להסיר נד מל העם בארצו ובשרת הרע
מכרה : כי יפלא מקו דבר למסכם ביד
רם : לם בן דן ללוי וכן נעט לנעט דברי
רבית בשערה וקחי ועלית אל תסכים
אשר יבכר יצא אליו עמו : ובאת אל
הבנים הללו ואל השפט אשר יצא
ביום ההם וירשת ויהי לו את דבר
המשפט : ונעט על פי דבר אשר יצא
לו מירבוא הוצא אשר יבכר יצא
והשרת לעשות בכל אשר יצא : ויהי על
פי הוצא אשר יצא ונעט המשפט אשר
אבדו לו תשעה לא תסור מירבוא אשר
יצא לו יסור וקח : והוא אשר יצא
בדור לבית שמש אל תבול העיר לשבת
שם את יצא אליו או אל השפט ויהי
הוא הוצא ובשרת הרע מירבוא : וכל
העם יסמע ויראו ולא יזיד עוד :
כי תצא למלחמה על אבנה ונעט
יצא אליוה ביה ושבת שבת : ויהי
בשבת אשת ויהי אר ויהי ביה ויהי
לו לאשה : ובאתה אליוה ביה ויהי
את ראשית ונעטתה את ענינה : והסירה
את שפלת עבדה מלחמה ויהי ביה
בכתה את אבנה ואת אבנה יצא יצא
ויהי אלוה ויהי ויהי לו לאשה :
יהי אלוה ויהי ביה ויהי לנעט
מירבוא ויהי ביה לנעט ויהי לנעט
יהי אשר יצא : יד מירבוא לנעט
אשר יצא ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ביה ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי

כי הבוא נצבים וילך

שָׁרָשׁ פָּרַח רֹאשׁ וְלִשְׁנָה : וְהָיָה דְּשִׁמְעַת
 אֶת־רִבְרִי הָאֵלֶּה הַזֹּאת וְהַתְּבַרְךְ בְּרַבְבִּי
 לֹא־לִי שְׁלֹם יִתְהַלְלֵי כִי בְּשִׁרְתֹּת לִבִּי אֶלֶף
 לִסְמֵן כְּפֹת הַרְוֹת אֶת־הַצִּמְחָה : לֹא־יִאֱבֹה
 יְהוָה סֵלָה לוֹ כִּי אִוִּי עֲשֵׂן אֶף־יִתְהַלֵּ וְכִנְאִל
 בְּאִישׁ הַזֶּה וּרְבִיעַה בֹּו כִּלְהֵאֱלֹה הַתְּבַרְכֵּה
 בְּסֶפֶר הָהָ וּסְתֵה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתְחַת
 הַשָּׁמַיִם : וְהַבְדִּיל יְהוָה לְרַעְה מִכָּל־שִׁבְחִי
 יִשְׂרָאֵל כְּכֹל־אֵלוֹת הַבְּרִיּוֹת הַתְּבַרְכֵּה בְּסֶפֶר
 הַתְּהִלָּה הַזֶּה : וְאִם הַדֹּר הַזֶּה לֹא־יִזְכְּרוּ בְּנֵיכֶם
 אֲשֶׁר יִקְוֶה מִצִּדִּיקֵיכֶם וְתִכְבְּלִי אֲשֶׁר יִכָּא
 מִאֲרֵץ רִחֹק וְרָאוּ אֶת־סִמְנֵי הָאֲרֶץ הַזֶּה וְהָיָה
 וְאֶת־פִּתְחֵי־הָאֵיֶה אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ : וְכָרִית
 וְסִלַּח עֲרֶפֶה כִּלְאֲרֻעָה לֹא תִזְרַע וְלֹא
 תִצְמַח וְלֹא־יִקְלָה בָּהּ כִּלְעֵשֶׂב כִּסְהִפְחַת
 סִם וְעִמְרֵה אֲדָמָה וְצִבּוּיִם אֲשֶׁר דָּפַף יְהוָה
 בְּאֶפֶס וּבְחֶסֶד : וְאִם־לִכְדֵּי־עוֹלָם עֲלֵיכֶם
 עֲשֵׂה יְהוָה בְּכֹה לְאֲרֵץ הַזֹּאת מִהַר הָאֵף
 וְהַזֹּל הַזֶּה : וְאִם־לִי עַל אֲשֶׁר עֲזָבוּ אֶת־
 בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם
 בְּהִצִּיאוֹ אֹתָם מִמִּצְרַיִם מִצְרָיִם : וְלִלְכֹּת וְיִשְׁבְּחוּ
 אֱלֹהִים אֲדָמִים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר
 לֹא־יִדְעוּם וְלֹא יִדְעוּ לָהֶם : וְהִרְאָה יְהוָה
 בְּאֲרֵץ הַזֶּה לִהְיוֹת עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַחֲלָה
 הַתְּבַרְכֵּה בְּסֶפֶר הַזֶּה : וְיִחַשְׁם יְהוָה מִכָּל־
 אֲדָמָה בָּאָף וּבְחֶסֶד וּבְקֶסֶף גָּדוֹל וְיִשְׁלַח־ם
 אֶל־אֲרֵץ אֲחֵרָה בְּיוֹם הַזֶּה : וְהִסְתַּחֲלֵה לִיתְהַלֵּךְ
 אֱלֹהֵינוּ וְהַגִּלָּת לָנוּ וְתִכְבְּדֵנוּ עַד־עוֹלָם
 לְעֹשֹׂת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתְּהִלָּה הַזֹּאת :
 וַיִּלְכֵּה מִשָּׁה וַיְבַרֵּךְ אֶת־דְּבָרֵי הָאֵלֶּה
 אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּרִיתֵי
 וְעֲשִׂיִם שְׁמָה אֲנִכִּי הַיּוֹם לֹא־אֶשְׁכַּח עֹד
 לְצִאת וְלָבֹא וְהָיָה אִם־אֵלֵי לֹא תִשְׁכַּח אֶת־
 דְּמוֹת הַזֶּה : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הָיָה עֹבֵר לְפָנֵינוּ
 הוֹאֵל־יִשְׁכֹּד אֶת־הַנְּעוּטִים וְהָאֵלֶּה מִלְּפָנֵינוּ
 וְיִרְשָׁתָם וְהַשֵּׁשׁ הָיָה עֹבֵר לְפָנֵינוּ בְּאִשְׁרֵי דְּבָרֵינוּ
 יְהוָה : לִי וְעַד־יְהוָה לָהֶם בְּאִשְׁרֵי עֲשֵׂה
 לְמִיחָה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִית לְפָנֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :
 וְהִסְתַּחֲלֵה בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נִתְּנָה לָנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְלִבְיָנוּ אֶתֶּה וְהַלְלוּ וְהַרְגוּ אֲשֶׁר
 בְּכִרְבָּה : יִשְׂרָאֵל כִּי הַכִּלְה לְעֵשֶׂה אֶת־כָּל־
 סִגְיַת תְּבִיאָתָה בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת
 הַמִּשְׁכָּר וְנִתְּנָה לָנוּ לְעַלְמָתוֹס וְלִמְלִיכָה
 וְאִכְלוּ בְּשִׁעְרָה וְשִׁבְעוּ : וְאִם־כֵּן לְפָנֵינוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בְּעֵרְמֵי הַמִּשְׁכָּר מִדְּחִיבִים וְגַם נִתְּנָה
 לָנוּ לְעַלְמָתוֹס וְלִמְלִיכָה בְּכָל־סִגְיָתָה אֲשֶׁר
 צִוִּיתָנוּ לֹא־עֲבַרְתִּי מִסִּגְיָתָה וְלֹא שְׁכַחְתִּי :
 לֹא־אֶבְדֵּתִי בְּאֵף מִסֵּן וְלֹא־בְּעֵרְמֵי מִסֵּן
 בְּסִמָּה וְלֹא־נִתְּנָה מִסֵּן לְמִתְּשַׁעְתִּי בְּכָל־
 יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי בְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ :
 וְהִסְתַּחֲלֵה מִסֵּנוּ קִדְשֶׁךָ מִדְּחִיבִים וְכָרַת אֶת־
 עֲשֵׂה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִתְּנָה
 לָנוּ בְּאִשְׁרֵי נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתֵינוּ אֲרֵץ וְכָרַת
 וְכָרַת :

אֵתֶם נִצְבִּים הַיּוֹם בְּלִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְאִשְׁכֶּם שְׁבִימִיכֶם וְאִיכֶם וְשִׁטְרִיכֶם
 כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל מִכָּבֶד נִצְבִּים וְנִתְּנָה אֲשֶׁר
 בְּכִרְבָּה מִכָּבֶד עֲלֵינוּ עַד טָאֵב מִסִּיחָה :
 וְהִסְתַּחֲלֵה בְּכִרְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְכִנְאִלָּה אֲשֶׁר
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם : לִי לְפָנֵינוּ הַיּוֹם
 אֶתֶּה הַיּוֹם : לִי לְעַם וְהָיָה־לָּהּ
 לְאֵלִים בְּאִשְׁרֵי דְּבָרֵינוּ וְכִנְאִלָּה נִשְׁבַּע
 לְאֲבֹתֵינוּ לְאֲבֹתֵינוּ לְחִתָּה וְיִשְׁכָּב : וְלֹא
 אֶתְּכֶם לְבָרְכֶם אֲנִי כָרַת אֶת־הַבְּרִית
 הַזֹּאת וְאֶת־הָאֵלֶּה הַזֹּאת : כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁעוּ
 פֶה עֲמַת עַד הַיּוֹם לְפָנֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת
 אֲשֶׁר אֵינָנו פֶּה עֲמַת הַיּוֹם : יִשְׂרָאֵל כִּי־
 אֵתֶם וְעֵלְמָם אֶת אֲשֶׁר־יִשְׁכַּח בְּאֲרֵץ מִצְרָיִם
 וְאֵת אֲשֶׁר־עֲבַרְתָּ בְּכִרְבָּה וְנִתְּנָה אֲשֶׁר
 עֲבַרְתָּ : וְהָיָה אֶת־טִיטְעִיכֶם וְאֵת גִּלְדֵיכֶם
 עַד וְאִם־כֵּן וְהָיָה אֲשֶׁר עֲשִׂיכֶם : פִּדְיוֹשׁ בְּכֶם
 אִישׁ אֶת־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ־שְׁכֵם אֲשֶׁר
 לְכָבוֹ מִהַר הַיּוֹם מִשָּׁה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלִכְתֹּת
 לְכָבוֹ אֶת־אֱלֹהֵינוּ הַיּוֹם וְהָיָה פִּדְיוֹשׁ בְּכֶם

צור פליקשלים צדיק בקלסוחות * האל
תאמן האמר ושלח * תפדנו וקצם *
לשלידנו אמת תצדק * ואמן אשה הוא
ידעה אלתו ואמנים וברכה וברך אשה
תברכה אחר לאישוב ריקם כי אל מלך
ואמן וברכה אשה * ברוך אשה וידעה האל
תאמן בקלדבריו :

רמס גלציון כי הוא בית חנני ולעלות
נפש חושש בקבדה נקטת : ברוך אשה
ידעה קשמת ציון בקבדה :

שקנת ידעה אלתו באלתו תבא
שקנה * ובקלות בית דוד קשנה * בקבדה
בא ונל לבט מלכא לאישב * לאר
תקל עוד אמנים את-קבדו * כי קלם
קלשה נשבעת לא שלא יקבה נר לשלם
נש : ברוך אשה וידעה נר דוד :

קד פשטת קלדע : ואליאמר בן-נבך
תלנה אל-ידעה לאמר תבכל וברילי ידעה
פעל שם ואליאמר תקים בן אמי עין
נבש : ברכה * אפר ידעה לקריסם אשר
לשירו את-שבתו וברכו באשר תפצתי
וכחוקים בבריתי : ונבלי לרם בבית
וכחמלי יד * ולם טוב תבנים וקבנה נש
עולם אמלו אשר לא קרת : ובני תבך
תבנים על-ידעה לשירו ואמנה את-שם
ידעה לחיות לו לעבדים קל-שם שבת
תכלו וכחוקים בבריתי : וקבואתם אל
נר קדש ושפתיים בבית תפלי עולתם
וכחיתם לרצון מלכותי כי בלי בית-תפלה
קבא לקריסם : ואם אדע ידעה תבנ
קדש ואלל עד אמנן עליו להקצו :
ברוך אשה וידעה אלתו מלך השלם

סימן לקריאת חול המועד פסח

משך * תורא * קדש * בכספא * פסל * במדברא * שלח * בוכרא *

וחי כחל יום ה' אל סח כחל אל סח כחל אל סח כחל

ואם חל סח כחל סח כחל סח כחל סח כחל

משך * תורא * פסל * קדש * בכספא * במדברא * שלח * בוכרא *

ליום כחל ויום סח קדש ויום חל ס' פסל י' ס' כחל ויום י' פסל ויום י' פסל

ליום ראשון ודול המועד פסח

מצות האל את לשבת תקים ולא-תעשה
זה חסין ולא-תעשה זה שאר בקל-הגלה *
ותרת לבנה ביום נהא לאמר תבדח זה
קשה ידעה לי בנאמי סמנים : ונהא לא
לאת גלגלה וקדש בנאמי ולשם פתח
תרת ידעה תרת בנר חלל וקדש ידעה
סמנים : ולשם את-תרת נהא לקדש
סמנים יקשת : יסל ונהא ברכות ידעה
אל-אין תבנלי באשר נשעית זה ולא-תעשה
תרת זה : ותבנת בל-חשיתנים לית
ולשם ידעה בנאמי אשר ידעה זה הארס
לית : ולשם תבנלי חלל ידעה ונהא

ידעה ידעה אל-מלכה לאמר : קדש-לי
קל-בכור פסח קל-תם בנני ידעה בננים
ובקבדה לי הוא : ואמר מלכה אל-תם
וכור את-תום נהא אשר תאמם סמנים
סמית עבדים כי תתק יד חזקא ידעה
אתם סח ולא האל חסין : יום ארס
ימים בנאמי תאביב : י' ונהא ברכות
ידעה אל-אין תבנלי ונהא ותאביב
וכור ותבנלי אשר נשעית לא-תרת לית
זה ארס נהא תבנלי ונהא ונהא את-
תבנלי נהא בנאמי נהא : לשבת ימים
האל בנאמי ויום תבנלי יד לית :

קריאה ליום ראשון על חורבן

עד הסם: לא יתהוה אחר דברים למה
ולא יתענה על רוב לנחם אחר רבים.
לחם: חל לא תהר ברוב: כי הפע
שור אבה או חסד תעז חשב תשיב
ל: קריאה חסד שנא רבן תחת
כסאו ודלת מעובל עוב תשיב עס:
ישאל לא חסד משפט אבה ברוב:
כדבר אשר תתקן וגם ונדק אלהים
כי לא יאציק רשע: וישל לא תחזי
חשד וער פקדים ופלה דבר צדיקים:
וגר לא תלחץ ואמם ידעם אהבה נח
קריעים היתה בארץ מצרים: ויש
שנים תורע את ארצה ואספת את
תבואתה: והשבעת תשכנתה תשכנה
ואכלו אבלי עס ויהרם תאכל בית
החיה ביהמה לברכה ליתק: ויש
יסים תעשה בעשית ויום השביעי תשבת
לשבעת שורה וכלה ונפש בראיה
וער: וכל אשר אסרתי אליכם תשכר
ושם אלהים אחרים לא תזכיר ולא יסע
עליה: שלש רגלים תעל לי בשנה:
אתה תפנה תשכר שבעת ימים תאכל
סעודתך תאכל לפרע חסד האלהים
כיום תצא ספרים ולא ירא פני רבים:
הה תאמר בספר סעודה אשר תע
בשנה ונה האם בנחם השנה באספת
את סעודה סעודה: שלש פעמים
בשנה יראה מלכות אל פני הארץ:
יהי: לא תזכיר עליהם נסיון ולא
לך תלביד ערסר: ראשית בספר
אספת תבוא בית יהיה אלהים לא תבוא
גוי בלבב אס: אביד (והקריאה)

ליום שלישי

ואמר יהיה אליהם חסדך וחסדך
אמנם בראשיתם וקריאת על חורבן את
הנחם אשר עי עליהם הנחם

לא תהיה שפתי וכל בכור אדם בבנה
הפכה: יהיה קריאתך בנה סר לאסר
סר את ואמרתי אליו בלוק יד תציאנו יהיה
ספרים ספית בדרים: יהיה קריאתך פרעה
לשלתו ויהי יהיה בלבסר בארץ ספרים
ספר אדם וער בסר ביהמה עליו אג וכן
ליתק בלפסר חסם תכרים וכל בכור בני
אספה: יהיה לאות על חורבן ולספספת בני
צינה כי בלוק יד תציאנו יהיה ספרים:

לרביעי

והקריאה יהיה אספה עלה ליתק פרים בני
בקר שנים ואל ארץ ושבעת כבשים בני
שנה חססם יהיה לכם: וספרתם סלה
במלה בשמן שלשה עשרים לפר ושני
עשרים לאל תעשה: עשרון עשרון תעשה
לכבש הארץ לזבחת הנבשים: ויער
הסאה ארץ לכפר עליכם: מלכו עלה
תבקר אשר עלה חסד תעשה את אלה:
קאלה תעשה ליום שבעת ימים חסם אספה
כריעה ליתק על חורבן תבקר תעשה
תפס: וכיום השביעי ספרא קריס יהיה
לכם מלכותך עבדה לא תעשו:

ליום שני

אם כפר מלה אלהים אתה יהיה עליה
לא תהיה לי בניה לא תהיה עלי נסח:
אספת תבול עליה רבקה ערסר חססם
תשיב ל: כי תא בסאה לכה תא
שכר ליתק בסה תבול יהיה קריאתך
על וספספת בדרים אג: כי אלהים לא
תבול וספספת בדרים לא תא: ספספת
תבול לא תאמר גוי בנה תבול:
תבולתה ליתק ליתק ליתק ימים יהיה
עסאם בים תבול תבול: תבול
עסם תבול ל וסר בניה ספספת לא
תאכל ללב תבול ארץ: לא תא
עסם תא אלהים בנה תבול ליתק

קריאה ליום שלישי של חודשים

חָדָשׁ הָאֵבֶרֶב מִן הַחֹדֶשׁ הָאֵלֶּכֶם
 סְעִירִים: כָּל־פֶּסַח רָחֵם לִי וְכָל־סִגְוֹת
 הַחֹדֶשׁ פֶּסַח שֶׁנֶּחֱדָשׁ: וְפֶסַח הַסֹּדֶר הַחֲדָשׁ
 בְּשִׁמְהָ: וְאֵם־לֹא תִפְדֶּה וְעִשְׂתָּ מִלִּי בְּכָד
 בְּגִדֵּי הַתְּהִלָּה וְלֹא־יִרְאוּ מִן רַחֲמֵי: שִׁמְחָה
 וְחֵם תִּשְׂמַח: וְכֹחַ הַשְׂבִּיבִי הַשְׂבִּיבִי בְּחֵדָה
 וּבְחֵדָה הַשְׂבִּיבִי: וְהַ שְׂבִיבִי הַשְׂבִּיבִי לִי
 בְּפֶסַח קָדֵשׁ חֲסִים וְהַ הַחֲסִים הַחֲסִים
 הַשְׂבִּיבִי: שֶׁלֹּם פֶּסַחִים בְּשִׁמְחָה רָחֵם לִי
 וְכֹדֶה אֶת־פֶּסַח הַחֲסִים: וְהַ חֲסִים
 הַחֲסִים: כִּי־אֲרִי־לִי חֲסִים סְבִיבָה וְהַחֲסִים
 אֶת־גְּבֻלָּה וְלֹא־יִרְאוּ אִישׁ אֶת־אֶחָד
 בְּחֵדָה לְרֹאשׁ אֶת־פֶּסַח: וְהַ חֲסִים
 שֶׁלֹּם פֶּסַחִים בְּשִׁמְחָה: לֹא־תִשְׂמַח לִי
 חֲסִים וְכֹדֶה וְלֹא־יִרְאוּ לִי לְבָרִי וְכֹדֶה
 בְּהַ חֲסִים: רָחֵם לִי בְּפֶסַח אֶת־חֲסִים
 הַחֲסִים בְּחֵדָה חֲסִים וְלֹא־יִרְאוּ לִי
 חֲסִים אֶת־פֶּסַח: לֹדֶה (חֲסִים)

ליום רביעי

[illegible]

אשר שפחה : וזהו נסן לבקר וזוהי בבקר
אשר סוף : וזוהי ל' שם על ראש
הר : ואשר לא יעלה עמו ונסאיש אל
רא בבקר וזהו נסן וזהו ונבקר אל ישר
אשר הר ההוא : לו ונפסל שני
לזה אבנים הראשונים ונפסל משה בבקר
נעל ארד סוף כאשר צוה יהוה אתו
ונקח בידו שני לזה אבנים : וזה יהוה
בניו ונעבד שם שם וקרא בשם יהוה
ובקר יהוה : עלפניה וקרא יהוה : יהוה
אל ראם וזהו ארד אפס ונבדק ונבא :
נר חסר לאלפים נשא עץ ופסע ונבא
ונקח לא נקח פסד : עץ אבות על גנים
ועל בני גנים על שלשים ועל רבנים :
וכסד משה וקד ארצה וזהו : ואשר
אשר נא מצאנו חן בעיניה אדני קדנא
אדני בקרבנו כי עסקוהו ער הוא ופלות
לעונו ולחשאתו ונלקט : ואשר נה
אכל נה ברה נה כל עשה אשה
נפלות אשר לא נבראו בכל הארץ וכל
המים וראה כל העם אשר אלה בקרב
אשר נעשה יהוה בירמא הוא אשר אני
עשה עמו : אשר זה את אשר אנו מעה
היום הנני עש כפלה אלהאדני ונעשני
יהוה והאדני והאדני : השכר לו
פיה ברת ברת לישב הארץ אשר אלה נא
עלה פיהו ונפסל בקרבנו : כי את
מביתם הולל אחד מנבנתם השכר
והאדני הסדון : כי לא השקפה לא
זה כי יהוה נא שם אל נא הוא : פד
הכרת ברת לישב הארץ ונא : אשר
אשר נה אלהאדני וקרא לו ונא
מכה : ונא פניה ונא : ונא
נא אשר אלהאדני ונא אלהאדני : אשר
אשר : אשר מכה לא נא אלהאדני :
אשר אלהאדני ונא מכה אלהאדני :
שם אלהאדני מכה אשר אלהאדני

קריאה יום רביעי של חז"מ פסח

שנה עשרה ואשכנח סודי צוה יהיה לכם : בן ככל-חבת הפח יעשו אתו : והאיש אשר-הוא קטור ונדבך לא-יהיה וחלל לעשות הפסח ונדברתה הנפש ההוא מעמיה כי ' קרבן יהיה לא הקריב במקדש חטא ושם האיש ידון : וכי-יגור אתכם וגו' ועשה פסח ליהיה בחבת הפסח ובחשש בן יעשה חבת אמת יהיה לכם וגו' ולאורח הארץ : לרביעי (וה' זבתה)

קריאה לראש חדש

על-פי הדברים קורין ד' אבשים אין סוחטין מהם ואין מוסיפין עליהם ואין מנזקין בניהם . בדר קריאה נפרדת נהגו (אע"פ כ"ח) עד סוף ונחמתי מדיכסם . ואפי' שם נחמתי מדיכסם קמיה על גוים כבנות שאין בהם רק כ' ספוקים (וישעון) לביים כ' ספוקים כמון לפורטם) לפי קדש כסן ג"פ וידבר לו והמרת . וכלי חסד קדש מן והמרת . והם כבנות . ויבטוים כלפיס . וימלא קדש מולת חסד עד ונחמתי מדיכסם . וכישי קדש ונחמתי מדיכסם עד סוף :

בבדור כח

וידבר יהיה אליכשה לאמר : צו את-בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאש-רים גידולי השמיר להקריב לי במקדש : ואמרת להם זה האשה אשר הקריבו ליהיה בבשים בגי-שנה המיכם שנים ליום עלה חסד : את-הקבש אתה תעשה בפקר ואת הקבש השלי תעשה בין הערבים : ועשירית האפה סלת למנחה בלילה בשמן בתחת רביעת חתין : עלת חסד תעשה בדר סיני לרים גידול אשה ליהיה : ונקסו רביעת חתין לקבש האחד בחדש חסד נקסו שכן ליהיה : ואת הקבש השלי תעשה בין הערבים במנחת חסד ונקסו תעשה אשה רים גידול ליהיה : וביום השבת שני-קבשים בגי-שנה המיכם ושני עשיריים סלת מנחה בלילה בשמן ונקסו : עלת שבת בשבתו על-עלת חסד ונקסו : ובראש ה' שבתם הקריבו עלה ליהיה ברים בגי בחר שנים ואל אחד בבשים בגי שנה שבעה המיכם : ושלשה עשיריים סלת מנחה בלילה בשמן לפר האחד ושני עשיריים סלת מנחה בלילה בשמן לאל האחד : ושני עשיריים סלת מנחה בלילה בשמן לקבש האחד עלה רים גידול אשה ליהיה : ונקסו רביעי חתין עלה לפר ושלשית חתין לאל ורביעת חתין לקבש : ואת עלת חסד בחדש חסד שנה : ושליש ענים אחד לבראית ליהיה על עלת חסד תעשה ונקסו

את-משנה בן עשה אתה-מסכה :

הי רצון כלומר לומר לומר הנשיא נמס

והי רצון כלפניה דהה אלתי ואלתי אבותי
שקאיר היום בקסרה גדול על נשחח
בדיון דמרת-רשין : כצפורים וספספס
וכשבתין וקצלאין על עמא בדיתא וישראל
רבות של עולם פגנים והגל הנה צפני
בדיון : לאחר בדיתא דאית-ירמליה עז
לא ראתה אלהים וזה : הי רצון כלפניה
דהה אלתי ואלתי אבותי שבאם אני עקרה
משיבם (פלוגי) שקראתי ברחוקה פרשה של
הנשיא נחם אני יאירו נא עלי כל מצעין
בדיון וכל האורות הקדושות הכלולות
בקדושת זה השבט להבין ולהשכיל ברחוקה
ובקראתה לעשות רצונה כל ימי חיי אני
והרע נרע רע פשעה ועד עולם אמן

קריאה לפורים

שמות י"ח
ויבא עמלק ויהלם עמי-ישראל בפרדים :
ויאמר משה אל-יהושע בתרלט אנשים
וצא הלחם בעסקל מר אגב נעב על-ראש
הנגבה וספה האלהים בידי : ויגש יהושע
באשר יאמר משה ליהלם בעסקל וספה
אתה ואור על ראש הנגבה לי וזה
כאשר ירים-ספה ידו בבר ישראל והאמר
יגיד יד וגבר עמלק : ויד משה בדרים
ויסדאבן נשים וזהו רשע עליה וארץ
ואור המס בדריו ספה אור וספה אור וזה
היו אסנה עד בא הקסם : ויהלם יהושע
את-עמלק ואת-עמו לשר-רוב : ויבא ויאמר
זהה ארסיה קרב ואם וקרב כלפי וקום
באני ויהי קרסיה אסנה אסנה
עמלק ספה הקסם : וכן ספה מוסק
והרא קום יהיה נקי : ויאמר בידו על
כס יה מוסק ליהיה בעסקל מר יד :

וזהו קריאת : קרבנו קצרה-כספה אור
שלשים וספה משיקלה מר אור לסקר
שבעים שקל בשקל הקדש שנים : מלאים
כלת בלילה בשמן למנחה : בן ארת
עשרה והב סלח קמח : פר אור
בד-בד אל אור כבש-אור בורשנה
לעלה : שגיר-ענים אור להמאת : ולובת
השליסם בבר שנים אולם חספה עתים
חספה כבשים בנרשנה חספה זה קרבן
וזהו קריאת :

ואת רגבת המוסק ביד המסח אלו
ספת נשיא וישראל קצרה כספה שנים
קצרה מר-כספה שנים עשר כפות והב
שנים עשרה : שלשים וספה הקערה
הארת כספה ושבעים המורק האור כל כספה
הכלים אלים וארבע-ספות בשקל הקדש :
כפות והב שתים-עשרה סלח קמח
קצרה עשרה הבן בשקל הקדש בלילה
הכפות עשרים וספה : בלילה לעלה
שנים עשר פרים אולם שנים-עשר כבשים
בנרשנה שנים עשר ומנחתם וסגירי ענים
שנים עשר להמאת : וכל בדר וזה
השליסם עשרים וארבעה פרים אולם שנים
עשרים שנים כבשים בנרשנה שנים ואת
רגבת המסח אור חספה אור : ובא
ספה אל-אור מועד לדר אור ויהי
את-הקל מר אור על הכפרת אשר על
אור העלה כפון שני הכרבים וזהו אלו
בדר וזה אל-מספה לאמר : דבר אל-
אור ואמר אליו בהשקלה איתנה אל
סל פני המסח ואור שבעת הכרות :
גידע בן אור אולם פני המסח העלה
קרתה באשר עז זהה את-מספה : וזה
כספה חספה חספה והב עד-כספה עד
קרתה מספה ואת כספה אשר הראה וזה

כליות לשני וחמישי ושני

אל מלך יושב על כסא	אל ארך אפים אתה ובעל
רחמים • מתנהג	רחמים נקראת ויהי
בחסידות מוחל עונות	תשובה חזית ויגדל רחם
עמו • מעביר ראשון	וחסידך תזכר חיוס ויכל יום
ראשון • מרבה מחילה	לזרע ידיך • תפן אלנו
לחטאים • וסליחה	ברחמים • כי אתה הוא בעל
לפושעים עושה צדקות	הרחמים • בתחנון ובתפלה
עם כל בשר ורוח • לא	פניך נקדם • בהודעת לענו
ברעתם תנמול • חזית	מקדם • מתדון אפך שוב כמו
לנו לומר (מדות) שלש	בתורתך כתיב: ויכל בנפך
עשרה • זכר לנו חיוס	נחסה ונתלונן כיום ויגד ידוה
ברית שלש עשרה • כמו	בענו: תעבר על פשע ותמחה
שהודעת לענו מקדם •	אשם • כיום ויתיצב עמו שם:
כמו שכתוב ויגד ידוה	תאזין שועתנו ותקשיב מנו
בענו ויתיצב עמו שם	מאמר • כיום ויקרא בשם
ויקרא בשם ידוה:	ידוה ושם נאמר:

ויעבר ידוה | על פניו ויקרא:

ידוה | ידוה אל רחם ותנן ארך אפים ורחם חסד ואמת: נצד
חסד לאלפים נשא עון ופשע ודממה ונקה: וסלחת
לעוננו ודממתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו • מחל לנו מלכנו כי פשענו: כִּי
אתה אדני מוש וסלח ורחם חסד לקלך אֵיך:
סלח לנו אבינו • כי רב אֵילתנו שִׁגְנו • מחל לנו מלכנו כי
רבו עֲוֹנו:

אלהים ואלהי אבותי

יְשׁוּעָאֵל עִמָּךְ תִּתְּנֶנָּה עֹדֵכִים • שָׁחַם מִצָּרִים וְלֹהֵשֶׁע צָרִיכִים •
 צָרִיכִים עֲלֵיהֶם עַל מֵאֲרִיכִים • כָּל זֹאת הִגִּיעַתְּם וְשִׁמְךָ
 מְבָרְכִים: הֲלֹי וּמִכְאוֹב לְהִכְתֵּב לֹא נִמְכַּר • עֲלֹבִים מִזָּעַר וּבְהֵם
 לֹא הִזְכִּיר • קְדוֹשׁ בְּיָדְךָ לִפְתָּח מוֹסֵר • כְּאִמְנוּתְךָ הִנְמִינָה וְלֹא
 כְּאִמְנוֹת בִּשְׂעָר: הַלְלוּ בְּצִדְקָתְךָ וּלְזַמְעִיל עֲשׂוּיָה • וּמִמְכָּה עֲצִיבָה
 מִתַּנְּקָן רִמְיָה • קוֹמֵם עֲדִיתְךָ מִנְּפִלְתֵּיהֶם הַמְּשׁוּיָה • בְּכִתְּךָ הַגְדוֹל
 וּבְזִרְעֶךָ הַנְּטוּיָה • מוֹעִים אֲמִירִים נִהְלָתְךָ לְהַפֵּל • כְּבוֹדְךָ לְהִמְדִּיר
 וּבְהִלָּל לְהִתְבַּלְבֵּל • כָּל וְנָבוֹ לֹאֵלוֹת לְקַבֵּל • יִדְאָתְךָ הַקְדוּשָׁה
 לְקִטּוֹשׁ וְלִנְבֵּל: בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחֶסֶדְךָ מַעֲשֵׂא וּמִנְטָל • עֲצָתְךָ
 הַסֵּפֶל וּמִחֲשַׁבְתֶּם הַבִּטָּל • רֹחַ תְּגִירוֹת מִבְּנֵינֶם הַסֵּל • וּמִלֵּאָה
 אֲבוּרֵי דָהֵה וּמִלְטָל: בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ וְשֵׁם קִדְשֶׁךָ הַמְּהִיל •
 נִזְרָאוֹת הַפֶּלֶא כָּל בָּגִים יִתְחַלֵּל • יוֹעֲצֵי רָעָה תוֹלִיד שׁוֹלֵל •
 וּבְהֵם תַּעֲזוֹל כִּי נִתְעַזֵּל: מְקוֹם מַעֲפָר דָּל וְאִבְיוֹן מֵאִשְׁפָּה
 בְּנוֹתְךָ אֵל תִּתֵּן לְכֹלָה וְלִתְרָפָה • אִם בְּפִקְדוֹתֶיךָ מִתְעַצֵּלָת וּמִרְפָּה •
 עַל כָּל פִּשְׁעֵיהֶם אֲתִכְתֶּבְךָ תִּהְיֶה מִחֶפֶז: יִתְּנָה תְּתֵּם לִפְנֵיךָ אֲדוּנֵי
 הַמִּדּוֹנִים • בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ קְרוֹאִים לְךָ בָּנִים • רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּ

סליחות לשני

אלהי עליונים ותחתונים * טרם ישמפוני המים הזורגים: תפצי
 קרבתי על כל תפאות * תחילה לנו ישועות הנפאות * קדוש
 עשה עמכם למזבח אלהי חוק ואמין גואלם יהיה צבאות: אל מלך וכו'
 נשוא לבבנו אל בפים אל אל בשמים: תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל
 ורועה הומר בני המזבח: לאדני אלהינו תכבדים ותסליחות פי
 מברכו ב: כדים אכ וכו'

אלהים בן ישראל גדול נודעת * אתה יהוה אבינו אתה: בכל
 קראנו אליך קרבנו * רם ונשוא אתה בקרבנו: גמלתנו
 המזכות בחובינו * לא בצדקותינו ובקישור לבבנו: דודנו גם פי
 זנחנו * גאלנו פי עבדיך אנחנו: הננו בעוננו עד דפא * ותקצר
 נפש לה מחכה: ואיה חסדיך הראשונים עמנו * מעולם ועד
 עולם נאמנו: נעף נשוא ותש פתנו * יהוה אל באפה תוכיתנו:
 תלחלות רבות בלו בשרגנו * נא אל באפה תיפרגנו: מורה הצרות
 אין להספר * איה שוקר ואיה סופר: ידענו רשענו פי פשענו פי
 אמת עשית ואנחנו הרשענו: כעם וחרון מנו יחדל * פי קטן יעקב
 ודל: לחץ וסר ועול מנו יחבל * פי כשל פח הסבל: מנת מדתנו
 לא חננה * פי נשארנו מעט מדרך: נחם על הרעה לאמתה *
 מטה כלפי חסד אמנותה: סלחת אם עוננו ענו בנו * עזרנו פי
 עליה נשענו: ערפנו כוף לה להשתעבד * באהבה וביראה
 אותה לעבוד ולכבד: פוקדיה קדשו צומות לקבוע * דעתם קצרה
 צרכם לתבוע: צקן לחשם אליה תבא * חתל לאיש איש נגעו
 ומכאובו: קול יעקב נחם מתחומותיה * תשמע השמים מכון
 שבתה: רודה רודה באף תבליה * שנת שלומים לריב ציון תגלה:
 שרת ורדת מנער קנותנו * ואל תשליכנו לעת זמנחנו: העינו
 לשמאל וימין תכרבנו * ככלות פחנו אל תעזבנו: תביט ותצין
 ותשגיח להחיות * תתאזר בחנינותיה תתלבש בצדקותיה *
 תתפסה ברחמיך ותתעטף בחסידותך: ותבא לפניך מדת טובה
 וענותנותה: אל מלך וכו'

מלאכי רחמים משרתי עליון * חלו נא פני אל במיטב

סליחות לשני

עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלם ארבה את זרעכם
 ברכבי השמים וכל הארץ הוצאת אשר אמרתי אתן לזרעכם
 ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק ויעקב אשר נתן
 אל קשי העם הזה ואלרשעו ואלחמאמו: זכור לנו ברית אבות
 כאשר אמרת וזכרתי את בריתי יעקוב ואהאת בריתי יצחק ואה
 את בריתי אברהם אזכור ותארץ אזכור: זכור לנו ברית ראשונים
 כאשר אמרת וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם
 מארץ מצרים לעיני תצוים להוצות להם לאלהים אני יהוה: עשה
 עמנו כמז שהבטחתנו ואהגם ואת בחיזתם בארץ אייביהם לא
 מאסתיים ולא געלתים לבזותם להפך בריתי אתם כי אני יהוה
 אלהיכם: השב שבותנו ורחמנו כמה שכתוב ושב יהוה אלהיך
 את שבותך ורחמך ושב וקפצה מכל העמים אשר הפיצה יהוה
 אלהיך שמה: קבץ נדחינו כמה שכתוב אם יהיה נדחה בקצת
 השמים משם יקבצה יהוה אלהיך ומשם יקחה: מזה פשענו
 כעב וכענן כמה שכתוב מחיתי כעב פשעיה וכענן הפאתיה
 שובה אלי כי גאלתיך: מזה פשענו למענה כאשר אמרת *
 אנכי אני הוא מזה פשעיה למעני והפאתיה לא אזכור: הלפן
 המאני פשענו וכצמר כמה שכתוב * לכו נא ונזכרה יאמר יהוה
 אם יהיו המאכס פשעים פשענו ילפינו * אם יאדימו בתולע בצמר
 יהיו: ורוק עלינו מים מזהרים ומזהנו כמה שכתוב * וזרתי
 עליכם מים מזהרים ומזהתם מכל טמאיתכם ומכל נזוליתכם
 אמר אתכם: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב * כי אל
 רחום יהוה אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישכח אר ברית
 אבתיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאתבה את שמך כמה
 שכתוב ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאתבה את
 יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען תהיה: המצא לנו
 בבקשתנו כמה שכתוב ובקשתם משם את יהוה אלהיך
 ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: תביאנו אל הר

קדש

יהוה

(א) דברים טו. כז. (ב) ויקרא טו. מב. (ג) שם טו. מב. ד. (ד) שם טו. מב. ה. (ה) דברים ל. ג. (ו) שם ל. ה. (ז) שם ל. ו. (ח) שם טו. מב. ט. (י) ויקרא לו. כב. (יא) דברים ז. לו. (יב) שם לו. ט. (יג) שם טו. מב. טז.

קדשך ושמחתנו בבית תפלתך כמה שקתוב ותביאותים אל ור
קדשי ושמחתים בבית תפלתך עולותיהם וזבוחיהם לרצון על
מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים :

שמע קולנו יהוה אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל
ברחמים וברצון את תפלתנו : השיבנו יהוה |
אלהך ונשובה חדש ימינו בקרבך :

אל תשליכנו מלפניך ורחם קדשך אל תפח מקנו : אל תשליכנו
לעת וקנה כבדות כחנו אל תעזבנו : אל תעזבנו יהוה אלהינו
אל תרחק מקנו : עשה עמנו אות למזבח וקראו שונאנו ויבשו
פי אתה יהוה עזרתנו ונחמתנו : אמרנו האוינה יהוה בונה
הגיגנו : יהיו לרצון אמרי פינו ודגין לבנו לפניך יהוה צורנו
וגואלנו : כי לה יהוה הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו :

אלהינו ואלהי אבותינו * תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מתחנתנו שאין אנו עזי פנים וקשי ערך לומר לפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל
אנחנו ואבותינו חטאנו :

אשכננו * בנחנו * גזלנו * דברנו דפי : הענינו * ותרשענו *
ודנו * חמסנו * טפלו שחר : יעצנו רע * כזבנו * רצנו *
מרדנו * נאצנו * ברדנו * ענינו * פשענו * צדדנו * קשינו ערך :
רשענו * שחתנו * תעבנו * תעינו * תעתענו : סרנו ממצותיך
וממשפטיך המצבים ולא שזה לנו : ואתה צדיק על כל תבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

תרשענו ופשענו לכן לא נושענו ותן בלבנו לעזוב דרך רשע
וחיש לנו ישע : בכתוב על יד נביאך יעזוב רשע
דרך ואיש און מחשבותיו וישוב אל יהוה וירחמוה ואל אלהינו
כי ירבה לסקות :

משיח

רח"ח

(א) יבשה ט ז - (ב) חסב ט חא - (ג) חסבס חא י - (ד) טס טא ט - (ה) טס לה כב (בש"ט) - (ו) טס טז פ
(בש"ט) - (ז) טס טז פ - (ח) טס יע טז - (ט) טס לה טז - (י) נחמס פ ג - (כ) יבשה טס ז

סליחות לשני

משיח צדקתך אמר לפניך • שגיאות מי יבין מנסתרות נקני :
 נקני יהוה אלהינו מכל פשעינו ומחרנו מכל ממאזינו
 ויזרק עלינו מים טהורים ומחרנו • בכתוב על יד נביאך וזרקתי
 עליכם מים טהורים ומחרתם מכל ממאזיכם ומכל גלוּלֵיכֶם
 אַמְחַר אֹתָכֶם : עֲמִיד וְנִחַלְתָּ רַעֲבִי מוֹכֵר צִמְאֵי חֲסִדָּךְ תֹּאבִי
 יִשְׁעָךְ • יִכְיִירוּ וְיִדְעוּ כִּי יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּרַחֲמֵם וְהַפְלִיחוֹת :

אל רחום שְׁמֶךָ • אל תנון שְׁמֶךָ • בְּנו נִכְרָא שְׁמֶךָ • יְהוָה עֲשֵׂה
 לִמְעַן שְׁמֶךָ : עֲשֵׂה לִמְעַן אֲמִתְּךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן בְּרִיתְךָ •
 עֲשֵׂה לִמְעַן גְּדֻלָּתְךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן דָּתְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן
 הוֹדְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן וְעִידְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן זִכְרְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן
 חֲסִדְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן מוֹכְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן יְחִידְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן
 כְּבוֹדְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן לְמוֹדְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן מְלֻכּוֹתְךָ • עֲשֵׂה
 לִמְעַן נִצָּחְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן סוֹדְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן עֶזְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן
 פֶּאֶרְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן צְדָקָתְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן קְדוּשָׁתְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן
 רַחֲמֵיךָ הַרְבִּים • עֲשֵׂה לִמְעַן שְׂכִנְתְּךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן תְּהִלָּתְךָ •
 עֲשֵׂה לִמְעַן אוֹהֲבֶיךָ שׂוֹכְבֵי עֶפְרָיִם • עֲשֵׂה לִמְעַן אֲבֵרֶהֶם יִצְחָק
 וְעֶקֶב • עֲשֵׂה לִמְעַן מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן • עֲשֵׂה לִמְעַן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה •
 עֲשֵׂה לִמְעַן יְרוּשָׁלַם עִיר קְדוֹשְׁךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ •
 עֲשֵׂה לִמְעַן שְׂמֹמֹת חֵיכָלְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן תְּרִיסוֹת מִזְבֵּחְךָ • עֲשֵׂה
 לִמְעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן מַבּוּחִים עַל יְחִידְךָ •
 עֲשֵׂה לִמְעַן בָּאֵשׁ וּבִמִּים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן יוֹנָקֵי
 שָׂדִים שְׁלֹא חֲמָא • עֲשֵׂה לִמְעַן גְּמוּלֵי הַלֵּב שְׁלֹא פָשְׁעוּ • עֲשֵׂה
 לִמְעַן תִּיטוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן • עֲשֵׂה לִמְעַנְךָ אִם לֹא לִמְעַנִּי •
 עֲשֵׂה לִמְעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו :

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ
 בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ נוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ
 הָאֵל הַנָּאֻמָּן עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ וְתִיק וְחִסֵּד עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ זֶה וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ •
 עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ טוֹב וּמְסוּיִם עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֵר עֲנֵנוּ •
 עֲנֵנוּ כ' בֵּשׁ כְּעֵסִים עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ לֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ מֶלֶךְ

מלכי המלכים עֲנֵנו: עֲנֵנו נֹרָא וְנִשְׁבָּע עֲנֵנו * עֲנֵנו מִלַּח וּמִחַל
עֲנֵנו * עֲנֵנו עֲזָנָה בַּעַת צָרָה עֲנֵנו * עֲנֵנו פֹּדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנו * עֲנֵנו
צָדִיק וְיֵשֶׁר עֲנֵנו: עֲנֵנו קְרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנו * עֲנֵנו קָשָׁה לְכַעֲס
עֲנֵנו * עֲנֵנו רֶךְ לְרַצוֹת עֲנֵנו * עֲנֵנו רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנו: עֲנֵנו שׁוֹמֵעַ
אֵל אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנו * עֲנֵנו תּוֹמָה תְּמִימִים עֲנֵנו * עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
עֲנֵנו * עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם עֲנֵנו * עֲנֵנו פֶּחַד יִצְחָק עֲנֵנו * עֲנֵנו אֲבִיר
יַעֲקֹב עֲנֵנו * עֲנֵנו עֲזֹרַת הַשְּׂכָמִים עֲנֵנו * עֲנֵנו מְשֻׁבַּע אֲמֵהוּת
עֲנֵנו * עֲנֵנו עֲזָנָה בַּעַת רָצוֹן עֲנֵנו * עֲנֵנו אֲבִי יְתוּמִים עֲנֵנו *
עֲנֵנו דִּין אֱלֻמְנוֹת עֲנֵנו:

מִי שְׁעֵנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה
לְיִצְחָק בְּנוֹ בְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גְּפֵי הַמִּזְבֵּחַ הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה
לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים
הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה לְאַבְרָהָם עַל יָם סוּף הוּא יַעֲנֵנו * מִי
שְׁעֵנָה לְמֹשֶׁה בְּחֹרֵב הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה לְאַהֲרֹן בְּמִדְבָּר הוּא
יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה לְפִינְחָס בְּקִוְמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנו * מִי
שְׁעֵנָה לְדָוִד שֶׁעַן בְּנֶגֶל הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה לְשִׁמְשׁוֹן בְּמַצָּפָה
הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַם הוּא יַעֲנֵנו *
מִי שְׁעֵנָה לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַבְּרָמָל הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה לְאַלְיָשֶׁעַ
זִירְיָתוֹ הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנו * מִי
שְׁעֵנָה לְחֻזְקֵנוּ מֶלֶךְ יִהְיֶה בְּחַלְצֵנוּ הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה לְחַנּוּת
מִיִּשְׁאֵל וְעֲזָרָה בְּתוֹךְ בִּבְשָׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה לְדָנִיֵּאל
בְּגוֹב אֲרִיּוֹת הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה לְמֶרְדֵּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה הוּא יַעֲנֵנו * מִי שְׁעֵנָה לְעֹזְרָא בְּגוֹלָה הוּא יַעֲנֵנו * מִי
שְׁעֵנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַתְּמִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׁרִים הוּא יַעֲנֵנו:
רַחֲמָנָא רַעֲנִי רַחֲמָנָא רַעֲנִי * רַחֲמָנָא רַעֲנִי לְתַבְרִי לְפָא עֲנִינָא *
רַחֲמָנָא רַעֲנִי לְמַבְיָבִי רוּחָא עֲנִינָא * רַחֲמָנָא עֲנִינָא
רַחֲמָנָא חוּסִי רַחֲמָנָא פְרוֹק * רַחֲמָנָא שׁוּיב * רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן *
הַשְׁתָּא בַּעֲנָא וּבְזִמְן זָרִיב:

סליחות לחמישי

למחרת סלח לנו אל ארך אפים עד ורב חסד לכל קראיך

הַאֲנִינָה יְהוָה תַּפְלֵנוּ וְתִקְשְׁבֵנוּ בְּקוֹל תְּרַגְּמוֹתֵינוּ: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל
שִׁנְעֵנוּ מִלִּפְנֵי וְאֶלְתֵּנוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפָּקֵל: שְׁמַע יְהוָה וְנִשְׁמָע
יְהוָה עוֹד קָנוּ: כִּדָּם אב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

תַּעֲנִית צָפוּר קָבְעוּ תִּבְּזֹעַ צָרָכִים * שׁוּב עֲדִיךָ חַפֵּשׁ חֲקוֹד
דָּרָכִים * בָּךְ לְרֹצוֹת בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עָרָכִים * קִשָּׁה
לִכְעוֹס תֵּת לְאֶפֶסִים אָרָכִים: צִדְדֶיךָ מְקַשְׁטִים עֲדִים בְּלִי תַפְשִׁיט *
פָּאָר הַרְחֵמִים וְהַסְלִיחוֹת הוֹד תִּכְשִׁיט * עֲטֹרַת כְּלִילֹת קָלוּס וּפְלֹאֵל
תִּקְשִׁיט * סֹדֶר הַחַיִּים וּפְרִנְסָה לִיצְרִים תוֹשִׁיט * נִסְתַּמָּה הַפִּירָה
וְנִתְרוֹמֵן מִדֶּר שֶׁלֹּחַן * מִזֵּין מִזֵּיחַ סִּטֵּר מַעֲבֹדֶת פִּלְחָן * לִשְׁפִיכוֹת
הַנֶּפֶשׁ חֲשׁוֹב בְּבִשְׂרֵית זֶלְחָן * כְּמַעֲמֹד וּמִשְׁכִּיעַ גּוֹאֵל רוּפָא וְסִלְחָן:
יֵאוֹת לֹה יַעַן מַמְנָתָה נִשְׁנָסֶת * מִזֵּב רוּחָה הֵיוֹת נִזְוָנֶת וּמִתְפַּרְנֶסֶת *
חֲלָף לָךְ נִשְׁאֵלֶת קוֹבֵלֶת וּמִתְגַּנֶּסֶת * זָכָר דְּאֶנְזִיתִיָּה לְפָנֶיךָ
מִשְׁתַּת וּמִכְנֶסֶת: וְאֵלֶיךָ הוּא נִשְׁוִיָּה וּבָךְ חֲסִידָה * הַיּוֹתִיָּה הַעֲבֹר
מִי כְמוֹךָ חֲסִין יְה * הִדְךָ אֲמֵנוֹתָה בְּחִלְקֶךָ לְלִנְיָנָה אֲבִסְנִיָּא
גְּמוּלָה חֲסֵד לְעֹלֹבָה הִלְוֹ אֲבִסְנִיָּא: בְּקִיָּאִים וּמִשְׁבִּים לְרֹצוֹתָה
בְּדָבָרִים עָרָבִים * אֶפֶס פֶּסוּ בְּכַתָּם כְּמַגּוֹר מַעֲרָבִים * מֵאֲחֵבִי
לְאֵבִי שֶׁבִּשְׂמִים וְרִיזִים מַעֲרָבִים * יִרְאִיו גִּדְּבָרִי דְתוֹ שְׁחַד
וְעַרְבִים: הִקְדָּשְׁנוּ צוּם עוֹלָלִים וְזִקְנֵי אֲסָפוֹת * יִשְׁרְנוּ רָגֶה וְתַפְלָה
שִׁקְדְּנוּ סָפוֹת * חֲשֵׁךְ לְמִקְדָּה מַעֲוֹן וּשְׁלֹמֹכֵנו תִּשְׁפֹּת * זִקוּף דֵּל
מַעֲפָר וְאֶבְיֹן מֵאֲשָׁפוֹת: בְּתוֹר תַּמְעֵלָה וּבְמִדָּה תִּגְנוֹת תְּרוֹמוֹת *
אֶדְרָתֵנוּ שִׁים לְמוֹזֵב יוֹשֵׁב מְרוֹמוֹת * וּבְמִקְדָּה סֹדֶר תְּהִיחַ קְלוֹת
וְרִמּוֹת * מִצּוֹא תַּפְלֵתֵנוּ חֲסֵד לְאַדְרָה רוּמְמוֹת: אל מִלֵּד וַעֲבֹר וכו'

הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי־נִבֵּר חֲסִיד כִּי־פֶסוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אָדָם: כִּי אָדָם אֵין
צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִדְמָא: הוֹשִׁעַ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ
אֶת שְׂאֵרֵית יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בִּיהוָה תִּשְׁעַת עוֹלָמִים: כִּדָּם אב וכו'

אנשי
הַיָּדֵה הַיָּדֵה
(א) סְלִיחָה (ב) סְלִיחָה (ג) סְלִיחָה (ד) סְלִיחָה (ה) סְלִיחָה (ו) סְלִיחָה
(ז) סְלִיחָה (ח) סְלִיחָה (ט) סְלִיחָה (י) סְלִיחָה (יא) סְלִיחָה (יב) סְלִיחָה
(יג) סְלִיחָה (יד) סְלִיחָה (טו) סְלִיחָה (טז) סְלִיחָה (יז) סְלִיחָה (יח) סְלִיחָה
(יט) סְלִיחָה (כ) סְלִיחָה (כא) סְלִיחָה (כב) סְלִיחָה (כג) סְלִיחָה (כד) סְלִיחָה
(כה) סְלִיחָה (כו) סְלִיחָה (כז) סְלִיחָה (כח) סְלִיחָה (כט) סְלִיחָה (ל) סְלִיחָה

סליחות להמישי

אלהינו ואלהי אבותינו

רמא

אֱלֹהֵי אֲמֵנָה אֲבָדוּ • בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם • גְּבוּרִים לַעֲמֹד
בַּפֶּרֶץ • דֹּחִים אֶת הַגְּבוּרֹת • הָיוּ לָנוּ לְחֹמֶה • וּלְמַחֲסֵה
בְּיוֹם זַעַם • וּזְעָכִים אַף בְּלִחְשָׁם • חָמָה עוֹצְרִים בְּשׁוֹעָם • מָרָם
קִרְאוּךָ עֲנִיתָם • יוֹדְעִים לַעֲמֹד וּלְרַצֶּה ^(יט) וּלְרַצוֹתָךְ • כָּאֵב רַחֲמֹת
לְמַעַנָם • לֹא הִשְׁבֹּת פְּנֵיהֶם רִיקָם • מֵרַב עֲוֹנוֹנוּ אֲבָדְנוּם • נֶאֱסַפּוּ
מִנוּ בְּחֲמָאִינוּ • סָעוּ הֵמָּה לְמַנוּחֹת • עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת • פָּסּוּ
גִדְרֵי גֵדֵר • צָמְתוּ מִשִּׁיבֵי חֲמָה • קָמִי בַּפֶּרֶץ אֲנִי • רִאִיִּם לְרַצוֹתָךְ
בַּעֲתֵר ^(יט) בַּעֲתֵר • שׁוֹמְמִנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת • תְּרוּפָה לֹא מִצָּאֵנוּ •
שָׁכְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פְּגִינוּ • לִשְׁתֶּרְךָ אֵל בָּעֵת צָרָתָנוּ • אֵל מֶלֶךְ וְיִי

יִשְׂרָאֵל ^{פסוק} נוֹשַׁע בִּיהוָה תִּשְׁנַעַת עוֹלָמִים • גַּם הַיּוֹם
וַיִּשְׁעוּ מִפִּיךָ שׁוֹכֵן מְרוֹמִים • כִּי אַתָּה רַב
סְלִיחוֹת וּבַעַל תְּרַחֲמִים • שְׁעָרֶיךָ הֵם דּוֹפְקִים בְּעֲנִיִּים
וְנִדְלִים • צָקוֹן לַחֲשֵׁם קָשׁוּב יְהִי שׁוֹכֵן מְעֻלִּים • כִּי אַתָּה •
פְּחוּדִים הֵם מִכָּל צָרֵיהֶם • מִמַּחְרְפֵיהֶם וּמִמְגַּדְפֵיהֶם •
גַּא אֵל תַּעֲזֹבֵם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם • כִּי אַתָּה • טוֹבוֹתֶיךָ
יִקְדְּמוּ לָהֶם בְּיוֹם תּוֹכַחָה • וּמִתּוֹךְ צָרָה תִּמְצִיאֵם פְּדוּת
וְרוּחָה • כִּי אַתָּה • וַיִּשְׁעוּ לָעֵין כָּל וְאֵל יִמְשְׁלוּ בָם רָשָׁעִים •
כִּלְה שְׁעִיר וְחוֹתָנוּ וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים • כִּי אַתָּה •
תִּקְשִׁיבָה אָדוֹן לְקוֹל שׁוֹעֲתָם • וְלִמְכוֹן שִׁבְתָּךְ הַשָּׁמַיִם
תַּעֲלֶה תִפְלָתָם • כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל תְּרַחֲמִים •

אל מלך • ויעבור • זכור רחמך •

סליחות לשני תניינא

סלח לנו אבינו • אל איך אפנים מד לכל קוראך •

אֵלֵינוּ תִּקְנֹף דִּקְנָה עַד־מָאֵד • וְאֵלֵינוּ תִּקְנֹף עוֹן הֵן תִּפְסֹדָא עִמָּךְ בְּלֵנוּ •
העל

סליחות לשני תניינא

מַלְאָכָה תְּהַאֲפֵק יְדֵהָ תַּחֲשִׁיב וְתַעֲנֵנוּ עַד-מָאָד : שְׁכֵבָה יְדֵהָ עַד-מָאָד
וְתַעֲנֵנוּ עַל-עֲבֻרֵינוּ : כִּדּוּם אַב ר'י

אלהינו ואלהי אבותינו

אֶפְפוּנוּ מִיָּם עַד נֶפֶשׁ • בָּאֵנוּ בְּעַמְקֵי מִצּוֹלָה • גְּלוּיִם עָבְרוּ עָלֵינוּ •
דְּכִיּוֹת תְּרוּס כְּסָתָנוּ • הוֹדְנוּ נִדְחָךְ לְמִשְׁחִית • וְעוֹד לֹא
עֲצִינוּ כְּחַיִּילֵּנוּ עַל חַטֹּאתֵינוּ וְחַלְתָּנוּ עַל רֹב פְּשָׁעֵינוּ מִכְּסָנוּ
עֲצָה מִה לַעֲשׂוֹת • יוֹעֵץ בְּמַרְבָּנוּ אֵין • פִּגְנוּ בְּלֵב מִחֲשָׁבוֹת •
לְמַרְחֹק שְׂאֵת דָּעָה • מִסּוּרֵת בְּיָדֵינוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ • נֶאֱמָה תְּשׁוּבָה
וְצִדְקָה • סוֹתְרוֹת רֹדֵעַ גְּזֻרוֹת : עוֹד מַעֲשֵׂוֹת עִם • פָּצְנוּ בְּחִסְקָמָה
אַתָּה • צוּם שְׁנֵי תַחֲמִישֵׁי וְשָׁנִי • קָדַשׁ אֵילֵי יִשְׁרָאֵל • רַחֲמִיו לְקַדֵּם
לְדָוִד • שְׂדֵי עֲשִׂינוּ אֶת שְׁלָנוּ • תַּקְוָה עֲשֵׂה אֶת שְׁלֹךְ • אֵל תִּשָּׁב
עִמָּנוּ בְּדִין • מִדְּבָר וּמִדְּבָר וּמִדְּבָר מִלִּפְנֵינוּ • תִּיכַר נִפְשָׁנוּ בְּעֵינֶיךָ •
יֵה סֵלָה לָנוּ • מַחֵל לָנוּ • כִּפֹּר לָנוּ • בְּיוֹם דִּרְתָּךְ בְּעֵנֵנוּ : אַל סֵל ר'י

מֵאֲוִינָה יְדֵהָ תִפְלָטֵנוּ וְתַחֲשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ : שְׁמַע יְדֵהָ קוֹלֵנוּ
נִקְרָא תָּנוּ וְעָנֵנוּ : שְׁמַע יְדֵהָ צִדְקַת תַּחֲשִׁיבָה רַחֲמֵנוּ סְאוֹנָה
תִּפְלָטֵנוּ : שְׁמַע יְדֵהָ וְרַחֲמֵנוּ יְדֵהָ עוֹד לָנוּ : כִּדּוּם אַב ר'י

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲזוּן תַּחֵן וְחִסְבַּת עֲתִידָה • אֵה הִפֵּר וְשִׁבְךָ עֲבָרָה • בָּאֵי לַחֲלוּתֶךָ
בְּנֶפֶשׁ מֵרָה • בְּשִׁמְךָ תִּגְדֹּל יִמְצְאוּ עֲזָרָה : גְּעִית נֶאֱנָחִים
עֲנוּתָם חוּה • נְחִינָה קוֹמָתָם נָא אֵל תִּבְקֶה • דְּרוֹשׁ עַלְבוּנָם מִצָּר
וּבִזְיוֹה • דְּרוֹךְ פֹּרָה וְנִצָּחָם יֵה : הִלֵּא אֶתְהָ הִיֵּית וְהִנֵּה הִיוּ תַּחֲתֵי
בְּהִירָה גְּאוּנָה • וְנִמְתָּ יִפּוֹן זָרַע אֲמוּנֶיךָ • וְהֵנָּה פְּלִים מִתַּגִּירָה
תִּרְוָנָה : וְזַעֲמוּ בְּעוֹנִים וּבְמִצָּחִים נִסְחוּ • וְזָרוּ בְּאִפְסִים וְלֹא נָתַו •
חֲבָלָה רוּחַם וְלַעֲפָר שָׁחוּ • תִּרְשׁוּ תוֹרְשִׁים וּמַעֲשֵׂיִת הַמִּתְחַדִּים :
מִבְּעוּ בְּבוּזִין וְאֵין פּוֹצֵה • מוֹדְפִירֵם שְׁלוּ מִקֶּצֶה אֵל קֶצֶה • יוֹם יוֹם
לִזְרוּס מַעֲצָה • יֵד פּוֹרְשִׁים מִקְּחִין לִיצָא : בְּלֹא תִיֵּירֵם בְּיָנוּ וְאִנְחָה •
בּוֹשֵׁל רִבָּה וְעֹרְבָה שְׂמִחָה • רִישָׁע חוֹכִים וְנִתָּה צֹנְחָה • לְבָבוֹם
קָמִים וְקָרוּ שׁוֹחָה : מַעֲרִימִים סוֹד מִמֶּה לְהַדִּירֵם • מַכְבִּידִים עַל
רַחֲמֵיךָ

לְחַשׁוֹל כָּחֶם • נוֹאֲקִים אֵלֶיךָ בְּהִתְעַטֵּף רוּחַם • נָחַת לְמַצּוֹא
מְקוֹבֵד מִרְחֶם: שִׁית צִקִּים בְּמַעְמַד צָפוֹף • סִלִּיחָה מִבְּקָשִׁים
בְּקִדְקֵד בְּפוֹף • עוֹשִׁיקֶהֶם יִקְנִיאוּם וְנִתְּנוּם לְשִׁסּוֹף • עוֹשִׂים יִמְסְבוּ
וְיִדְּיוּ לְסָפוֹף: פָּדָה דְּבִקְךָ מִתַּרְעֵן וּכְלוּי • פִּלְטֶם מִצֹּרֶר וְתִנֵּם
לְעֵלוּי • צוּה יִשׁוּעוֹת מִשְׁחָרִיק בְּהִלוּי • צוּר עוֹלָמִים הוֹשִׁיעֵנוּ
בְּגִלוּי: קִנָּא וְנוֹקֶם קִנָּא לְשִׁמְךָ • קִצֵּץ עֵלֶם מִצֹּאֵר עִמָּךָ • רֵאֵה
עֲמָלְנוּ וְשׁוּב מִזַּעֲמָךָ • רִיבָה רִיבְנוּ מִעַם חֲרָמָךָ: שְׂכִינְתָּךְ הִשָּׁב
לְחֵיק אֲרָמֹנִי • שְׁאֲנֵן הוֹשִׁב לִי וּכְחֵנִי • תִּסָּה אֲנִי לְקוֹל תְּתַנִּינִי •
תִּרְצֵנִי בְּקִרְאֵי יְהוָה יְהוָה: אֵל מֶלֶךְ וְעַבְדּוֹ וְכוּ

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם • וְחֲנּוּן • אֲרֵךְ אַפַּיִם • וְרַב חֶסֶד •
וְאֱמֶת • נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִפִּים • נִשְׂא עוֹן וּפִשַׁע •
וְחַטָּאָה • וְנִקָּה • וְסִלְחָתָה לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:
אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה • בְּרָאוּתִי כֹל עִיר עַל תִּלָּה
בְּנִיָּה • וְעִיר הָאֱלֹהִים מִשְׁפֶּלֶת עַד שְׂאוֹל תִּתְּתִיה
וּבְכֹל זֹאת אֲנִי לִיָּה וְעֵינֵינוּ לִיָּה • יְהוָה: מִדַּת הַרְחָמִים
עֲלֵינוּ הִתְגַּלְגְּלִי • וּלְפָנֵי קוֹנֵךְ תִּתְּנִיתֵנוּ הַפִּילִי • וּבְעַד
עִמָּךְ רַחֲמִים שְׂאֵלִי • כִּי כָל לֵבָב דָּוִי וְכָל רֹאשׁ לְחָלִי •
יְהוָה: הִמְכַּתִּי יִתְרוֹתַי בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה תְּבוֹת • וּבִשְׁעָרֵי
דְּמַעוֹת • כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת • לִכֵּן שְׁפַכְתִּי שִׁית פָּנֵי בֹחֵן
לְבוֹתִי בְּמִוֶּת אֲנִי בְּאֵלָה וּבִזְכוֹת שְׁלִשֶׁת אֲבוֹת • יְהוָה:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיִּית • שְׁתִּשָּׁם
דְּמַעוֹתֵינוּ בְּגֵאֲדָה לְהַיּוֹת • וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת
אֲבֻרִיֹת • כִּי לֹךְ לְבַד עֵינֵינוּ תְּלִיזוֹת • יְהוָה:

סליחות לעשרה במבת

לחזירים סלח לנו אל ארך אפים אתה עד ורב חסד לכל קוראך

כִּי עַם יְהוָה הִתְחַסַּר וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְּדוּת : פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּל עֲדוּתָיו : וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּל עֲוֹנוֹתָיו : פֹּדֶה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֵאָשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ : כְּדָם אֵב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲנֹכְדָה מִצֹּחַ אֲשֶׁר קָרָאִנִי * בְּשֵׁלֶשׁ מִכּוֹת בְּחַדָּשׁ הַזֶּה הִכְנִי *
גִּדְעָנִי הִנֵּי־אֲנִי הִכְאֵנִי * אֵךְ עָתֵהּ הִלְאֵנִי : דַּעֲכֵנִי בְּשִׁמּוֹנָהּ
בּוֹ שְׁמָאֵלִית וַיִּמְנִית * הֲלֹא שְׁלֹשֶׁתָן קִבְּעָתִי תַעֲנִית * וּמִלֶּךְ יוֹן
אֲנֹכְנִי לְכַתּוּב דֵּת יִנְיִית * עַל גְּבִי חֲרָשׁוֹ חוֹרָשִׁים הֶאֱרִיכוּ מַעֲנִית :
זַעֲמָתִי בְּתַשְׁעָה בּוֹ בְּכִלְמָה וְחָפֵר * חֲשֹׁךְ מַעְלִי מַעְלִי חוֹד וְצָפֵר *
מְרוֹף מְרוֹף בּוֹ הִנּוּתָן אֲמָרִי שֹׁפֵר * הוּא עֲזָרָה הַסּוֹפֵר : יוֹם עֲשִׂיר
צִוָּה בֶּן בּוֹיז הַחַיּוֹת כְּתֹב לָךְ בְּסֵפֶר הַמַּחְזוֹת לִזְכָּרוֹן לְעַם נִמְסִי וְנִבְדָּה
אֶת עֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה : מִנֵּין סֵדֶר חֲדָשִׁים בַּעֲשָׂרָה בּוֹ חֲעִיר * גִּדְּ
וַיִּלֵּךְ בָּמוֹ פִּי אֲפָעִיר * סֵדֶר פְּרָעִיּוֹת בְּתוֹךְ דָּבָבִי יִבְעִיר * בָּבֶא
אֵלֵי הַפְּלִיט לֹאֲמֹר הִבְתָּה הָעִיר : עַל אֱלֹהִי עַל פָּנֵי אֲבִיךָ וְרִיתִי *
פָּצַתִּי עַל אֲרֻבָּעָתָן לֹד חֵץ בְּלִבִּי יִרִיתִי * צָרוֹת עַל אֱלֹהִי קָבֵר לִי
פְּרִיתִי * צִדִּיק הוּא יְהוָה כִּי פִיחֻוֹ מְרִיתִי : קָרָאתִי שְׁמֶךָ מִתְנַחֵם
עַל רַעֲשֵׁי * רָאָה עֲנִי וְשָׁמַע קוֹל פְּגִיעָתִי * שָׁמַע תַּחֲנֻנִּי חֵישׁ נָא
יִשׁוּעָתִי * אֵל תַּעֲלֶם אֲזִנִּי לְחֻחָתִי לְשׁוּעָתִי : יִרְחַ מִבַּת מֵאֹד
לְקִיתִי בּוֹ * וְנִשְׁתַּנּוּ עָלֵי סִדְרֵי גִתִּיבוֹ * סִדְרָתִי פִשְׁעָתִי נִגְדָה לִי
טוֹבוֹ * הָאֹמֵר לֵים עַד פֹּה תִבֵּא : אל מלך וכו'

אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעוים
אלהים גוים קמו עלינו ונשת ערצים בקשו נפשנו ולא שמנו
לנגדם : כדום אב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲבֹן הַרְאָשָׁה : לְעֵיִם וְלִחְרֵי־שָׁה * וְנוֹחַלִי מוֹרְשָׁה * מִנּוֹד רֹאשׁ
בְּלֹאֲמִים : בְּמִרְבֵּי רֶב נִבְאָב * נִדְּחָה וְנִדְּאָב * נִשְׁאָרְנוּ בְּאֵין
אֵב * וְהִינֵנוּ בִּיתּוּמִים : רַבָּה וְעִנְיָה בְּשׁוֹשָׁנִים סוּגָה עָתֵהּ הִיא

נונה
(א) סליחות ק"א (ב) ס"ב כ"ג (ג) ס"ג ק"ד (ד) ס"ד נ"ה (ה) ס"ה ס"ז (ו) ס"ז ס"ח (ז) ס"ח ס"ט (ח) ס"ט ס"י (י) ס"י ס"יא

נוגה * מסורה ביד קמים : היתה כאלמנה * קרה נאמנה * וזרע
מי מנה * נמכרו בלא דמים : מעננה ורבה * צלחה למלכה *
ומענייתה ארבה * זה פמה שנים וימים : בית יעקב לבנה * כלעג
ולעזה * העיר העליונה * למטעי כרמים : רוחה תרעלה * ביד
בני עולה * תרצונה בעולה * ונקמטת הסמים : מאסה לונה *
תורת אבי זנות * ולא מצאה מנוח * לילות וימים : נורא אל
עליון * מקוה יחי צביון * להשיב לריב ציון * שנת שלומים :
חדש ימינו בחדש * מעונה אלחי קדם * ולפן בצמר אדם * וכשל
בתמים : חזקנו ביראתך * ובקיום תורתך * ופקדנו בישועתך *
מלך מלא רחמים : אל מלך וכו'

^{סליחות}
אבותי כי בטחו בשם אלחי צורי. נדלו והצליחו
וגם עשו פרי. מעת החדו והלכו עמו קרי.
היו הלוח ותסור עד החדש העשירי : בעשירי לחדש
סמך מלך בבל. וצר על עיר הקדש. ונקרב רב
החובל. נפתי חדש ועניתי בכבל. ויהי מדי חדש
לאכל בנורי. אבותי : ראשית בבורה לראשית התרם. שם
אחרים הזכירה והעון גורם. פני אל לא הבירה ושטפה
גורם. צרה במבירה כעת במרום תמריא. אבותי :
אלהים הביא יום רעה ומצור. צנה צרי סביבי עוללי
לבצור. יום הרך לבבי. ואין כח לעצור. ודבר אל
גביא. משול אל בית המרי. אבותי : מושבי שער
העביר אדרכת. חמתו כאש בער והרים עמרת.
ומלבנון ער השלד : תפארת. ורוח סועה וסער תסמר
שערת בשורי. אבותי : יפופית נמשלת. ועתה קדורנית.
בעון כי בשלת. ולבך אחורנית. ונבך ונחשלת.
ראשונה ושנית. והתתל לא תתלת. מעט צרי. אבותי :

סליחות לעשרה בטבת

צדיק הצור תם. נשוא עון נלֵאָה. מכַּרְוִיב לַמַּפְתָּן
לִפְנֵי נֶגַד דָּאָה. מַעֲוֵן הַנִּכְתָּם. וְצַעֲקָתָם בָּאָה. רַבָּה
רַעְתָּם כְּעֵץ עֲשֵׂה פְרִי. אֲבוֹתֵי: חוֹק כָּל קָמִי תוֹכֵן
הַעֲלִילוֹת. כִּי מָלְאוּ יָמֵי בְרוּעַ מַפְעָלוֹת. וּמִבּוֹשֶׁת
עֲלוּמֵי שְׂבָחָתִי גְמוּלוֹת. נוֹתֵן לַחֲמִי וּמִמִּי פִשְׁתִּי
וְצִמְרִי. אֲבוֹתֵי: קָמִי פִידֵם פָּעֲרוּ וְנִחַלְתִּי בִלְעוּ. מָאֵד
עָלִי גָבְרוּ וְדָמִי שָׁתוּ וְלָעוּ. נִכְרִים עָלַי צָרוּ. וְאֵת אֲחִי
הִרְעוּ. הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ בְּנֵי שַׁעִיר תַּחֲוָרִי. אֲבוֹתֵי:
אָמְרוּ לָבוּ נִכְלִים וְנִשְׁבִּיתָה וְכָרָם. אֵל קִנָּא וְנוֹקֵם נִמְלֵם
יִשְׁאֹו אֵת שְׂבָרָם. כְּמַעֲשֵׂיהֶם שָׁלֵם וַיִּבְשּׁוּ מִשְׂבָּרָם.
כְּאִישׁ חֲלוּם חוֹלֵם שְׁלִשָּׁה סְלֵי חוּרִי. אֲבוֹתֵי: פָּצְעִי לֹא
רַבְּכָה וְתַבּוּרוֹתֵי רָצָה. וְעֵינֵי הוֹכְחָתָה צוּפָה לְדוֹרֵי צָח.
הַעוֹד לֹא שָׂכְכָה חֲמָתוֹ לְנִצָּח. עַל מֶה עֲשֵׂה כְּכָה וְכֵה
תָּרִי. אֲבוֹתֵי: רַחוּם זֶה אֵלֵי אֵל לְעַד תִּזְנַח. אֲרָכּוּ יָמֵי אֲבָלִי
וְעוֹד לִבִּי נֶאֱנַח. שׁוּבָה אֵל לְאַהֲלִי מִקּוֹמָךְ אֵל תִּנַּח.
שָׁלֵם יָמֵי אֲבָלִי כִי תִבֹּא עַל שְׂבָרִי. אֲבוֹתֵי: יְהוֹה מִנֵּת
חֶלְקִי חוֹשָׁה לִי לְעוֹרָה. וּפְתַחְתָּ שִׁנִּי שְׂמֻחָה לִי
לְאוֹרָה. וְתַנִּיחַ אֵת חֲשָׁכִי בְּאוֹרָךְ לְהַאֲרִיחַ. אֵת נִשְׁפָּה
חֲשָׁכִי כִי אֶתֶּה נָרִי. אֲבוֹתֵי: מִיּוֹנוֹ וְאַנְחָה פָּדָה אֵל אֵת
נַפְשִׁי. עֲשֵׂה לַעֲמֹה הַנָּחָה. מַלְכִּי וְקִדּוּשִׁי. תִּתְּפוֹד
לְרוּחָה. אֵת צוּם הַחֲמִישִׁי. לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה. צוּם
תְּרִבְעִי וְצוּם הָעֲשִׂירִי. אֲבוֹתֵי:

אל סד וכו'. וכו' רחמך וכו'

למנוס סלח לנו אל ארך אפים עד ורב חסד לכל קוראך

קנה קנינו אל יהוה ביש אלנו וישמע שעתנו: אף אבך משפחה יצא
קנינה לשקף ולזכרה סאת גפוש: כדום אב וס'

אלהינו ואלהי אבותינו

אדם בקום עלינו חיל אהותנו לדעוד • בהסתפרו למלכות הנג
במעט בשלנו למעוד • נמרו למכרנו כתר ודריץ בלי
מסעוד • אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד:
דעו עיני למרום קראתיה אויבי לקוב • הכרת שם ושאר ומח
שם לרקוב: ועד צוררי בנכליהם אשר נכלו לעקוב • ויאמרו
לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: זרוים ענה ונה ולא מלב
לכלותם • חבו לפנים ורדם בהסרת ספעת להחלותם • טוב דבר
הקום לעיני הגוים להעלותם • בארץ אויביהם לא מאסתים ולא
געלותים לכלותם: ידע רמז הקורות לעם מעפר ומקדס • כתב
הסתר אסתיר ומר דרור מפרדם • לשבות הקן מחרת הקן
העץ קנדם • תחת הנעצוץ יעלה ברזש ותחת הספר יעלה
הדם: מקשיב דבר שקר כתב שטנה ועצב • נתעטף בבגדי
שרד בטעה במגין קצב • סדר להשתמש בשנים כלי בית
המחצב • ויבא גם השמן בתוכם להתיצב: עם הנמצאים
בשושן באכלם מזבח עזכרם • פער פיו להשמינם ולהסגרים ביד
נותן מכרם • צור הסכים לכתוב אגרת לאפר שברם • אמרתי
אפאיהם אשכיתיה מאנוש זכרם: קדושים מלאכי שלום מר
יבקין בצעקה • רחם תבט לברית ואל תפר להרחיקה • שמעה
מורשה ותלבש בגדי אלמנות ומועקה • ותשם ידה על ראשה
ותלה הלזה וועקה: תשכי שם אזור שם במתניו תתבשת • מחר
והדיע יאני מכפל אבות שלשת • נחין לרועה מה לה נרדם
להתעשת • קום קרא אל אלהיך אילי יתעשת: חותם מיט אשר
נעשה לבלשן ספר • מנינה למדו לאתר גורה בעם להפר • בן
קיש הקיש דלתות בית הספר • ויכס שם וישב על האפר: רבץ

העוקת

יחזק

סדירות לתענית אסתר

תתעורר ללבוש ימים שלשה צמאים ומכבדים * בקול יעקב להלל
 ידי עז פנים * ידי אמונה לאל הצילני מעלבושים * פן יבוא ורפני
 אם על פנים * מזה אלה ומזה אלה בני איתני ורפני * כלם צעקו
 ותעל שועתם אל ידו : יה לקול רנן כבוא שאל לפני * ומה
 קול הצאן הזה באני : רועה השיבו הם קמני קדש ורע * יה
 הצל לקוחים למות מאיב הרע * חנון נכמרו רחמי ויבקש
 לבבות המאד * יהי ככרוא מלך ישראל את הפקר ויכרע :
 יהוי חוקע ילדים למטה ואביהם למעלה * איש בשלש אמות
 ותרביעית אר מלה * משנה נקם הזה ושמח ושלח תהלה *
 אותי השיב על בני ואותו תלה : ותכתוב אסתר תוקף לקרות
 כבהלל מהודים * מלמעלה קימו מה שמקבלו למטה דודים * גם
 ינוסם לפרסם באז פלאו מכהידים * בעת הזאת רוח והצלח
 יעמוד ליהודים : אל סד וכו

כי עמך מקור חיים באורך נראה אור : ככראנו ענו אליו ישענו בעד
 הרחבת לנו חנון ושמוע תפלתנו : נעשה יגדל נא כח אדני באשר
 דברת לאמר : כדום וכו

אלהינו ואלו אבותינו

אתה האל עושה פלאות * בעמים הודעת עוז נראות * גאלת
 בזרע עמך מהלאות * דפית צדיקים במותי תחלוואות :
 ראויב בקימו לעזר מדנים * ודפה להברית פרחי שושנים *
 זמם לשקול לגני אדונים * חליפי מאת כפרי אדנים : מלאך
 הוהדת שקליהם לתקדים * ידעת השתירות ודרשת גשקדים *
 כפוי להמציא לתהב יקדים * לקוחים לפנות לתחי נפקדים :
 מוכה צרה בעבדם לפני * נמסרו להתו כנוקדות וגפנים *
 סבבים מוקשים בכל דפנים * עניניהם לה תולים ובסתר נצפנים :
 פור נהפך באויבים לשלום * צלוב חוכן אנני לקדום * קולע
 ובולע פני הלום הלום * ריבי עם באשמונים לעלום : שלום ואמת
 נכתב לכל צד * תוקף ישע סלע ומצד * שודד השודד וברשעו
 הוצד * מלשני נסתה נצמת ונרצד : עשו שמחות ודורות

קבעם

רבה

סליחות לתענית אסתר

קבעים • ומקראות יזלזשום ולא רבעים • נסבמו ממעל ולמטה
טבעים • בפספס נחגך על מה קבעים: רמה ידך לסלוח לפושעים •
יהודי והרפה הקמת מושעים • צדקתם עומדת לעד לשעשועים
חקך כבודם להזכר לנושעים: כנא לשמך נורא ונקדש • הוזה
ברמך נהרם ונדש • זרנינו קבץ ושיר לך יחדש • תנימם ותניחם
בבגן בית המקדש: וכעשותך נוראות באותן הימים • אהנו
הפלא תשועת עולמים • מצוא לפנקך כופר ותנחומים • אל מלך
יחשב על כסא רחמים: אל מלך וכו'

בבמותי מספר חלינו פניך. לשועת נכאים אל תעלם
אונך. הקשב תחנתם משמי מעונך. כבימי
מזר והדם הושעת בניך: תהלות ישראל אתה יושב.
שועתם מאזן ורנתם קושב. רפאות למחין מקדים
ומחשב. קנייך להיטיב ונויהם לשוב. במתי: צר ואויב
הלמיש עניו. פיהו פער לשאוף עניו. עשת בשל
להשמיד קהל המוניו. סגל לאבר חרת בנשתניו.
במתי: נוקם לצרים ונוטר לאויבים. מדרת מדרתו
כודו לאהויבים. לוחם וניניו הותלו מוצלבים. כבחרו
דגים חורזו תחובים. במתי: יום אשר שברו צוחרים.
מבחה לשית בעם גצורים. חלפה תדת ונפלו פגרים.
זולעפו זועמו מובסים מוגרים. במתי: ובכן יתעלה
שמה ויתגשא. הודך שמי שמים כסה. דכים ברוממן
נתונים למשסה. גיא ואפסיה תהלתך מכסה. במתי:
בינה העיגנו עתה וראה בצר. השיבנו למנוחתך פי
ידך לא תקצר. אדון קראנה מן המצר. אנא הוציאנו
למרחב ותקצנו מצר. במתי: מאד תרבה לנו מחלה •

שמע

סליחות לתענית אכתר

שְׁמַע תְּפִלָּה וְהַעֲבֵר תְּפִלָּה • לֹחֲצֵינוּ וְשְׁלִימוּ אֶתְנוּ
נַעֲנוּתֵינוּ תִּשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹרֶה • מִמֶּנּוּ רַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָא •
בִּמְתִי: אֵל מֶלֶךְ • זָכוּר רַחֲמֶיךָ וְכו' :

סליחות לשבעה עשר בתמוז

אומרים סלה לנו אל ארך אפים עד ורב חסד לכל קוראך.

אֵל תִּתֵּנוּ דָמִי לוֹ עַד יִכּוֹנֶן וְעַד יִשָּׁם אֶת יְרוּשָׁלַם הַזֹּהֶלָה בְּאַרְץ: כִּי עָקָה
מִקּוֹר חַיִּים בְּאוֹרֶךְ נְרָאָה אֹזֶר: אֶלְצֵנוּ בּוֹשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וּנְקַלְכֵנוּ
בְּעֻנְיֵנוּ: כִּדְמִים אֲבוֹתֵינוּ

אלהינו ואלהי אבותינו

אֶתְּאֲנוּ לָךְ יֹצֵר רוּחוֹת בְּרוּב עֲוֹנֵנוּ כְּבָדוֹ אֲנָחוֹת • גְּזֵרוֹת עֲצָמוֹ
וְרָבוֹ צָרִיחוֹתֵינוּ כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְלוֹתֵינוּ:
גָּלִינוּ מִבֵּית הַבְּחִירָה • וְחִשָּׁךְ בַּעֲדֵנוּ אוֹרָה • דִּינֵנוּ נִהַתָּם וּנְגַדָה
גְּזֵרָה • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז נִשְׁרַפָּה הַתּוֹרָה: תִּרְסוּ אוֹיְבֵינוּ
הַזֵּיכֵל • וּבִרְחֹק שְׂכִינָה מִוֵּת הַיֵּכָל • וְנִמְסְרֵנוּ בְּיַד זָרִים
לְהַתְּאָכֵל • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז הָעַמֵּד צָלַם בְּהִיכָל: וְזָרֵנוּ
מַעִיר אֶל עִיר • וְנִלְכַּד מִנּוּ רַב וְצָעִיר • חֲרָבָה עִירֵנוּ וְאֵשׁ בָּהּ
הִבְעִיר • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז הִבְתַּקְּעָה הָעִיר: טָפַשׁ
בְּמִקְדָּשֵׁנוּ צֵד הַמַּשְׁמִיד • וְנִטַּל מִחֶתָּן וְכָלָה אֲצַעֲדָה וְצִמִּיד • יָעַן
בְּעַסְתָּנוּךְ נִתְּנוּ לַהֲשִׁמִּיד • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז בִּטַּל הַתָּמִיד:
כָּלָה מִנּוּ כָּל הָדוֹר וְשִׁבְחָה • חֲרָבוּ שְׁלָף אוֹיֵב עָלֵינוּ לְאַבְהָ • לְחַיּוֹת
עוֹלָלִים וְזִנְקִים מוֹכְנִים לַטִּבַּח • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז נִתְּבַמְּלוּ
עוֹלָה תִּבְחָה: מִרְדְּנוּ לְשׁוֹכֵן מַעֲזוֹת • לָכֵן נִתְּפָרְדֵנוּ בְּכָל פְּנוֹת •
גִּהְפָךְ מִחוּלָנוּ לְאַבֵּל וְקִינוֹת • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז בִּטַּל
תְּרַבְנוֹת: סִירֵנוּ לְפָנֶיךָ מְרִיב לְשׁוֹנוֹת • לָכֵן לְמַדָּה לְשׁוֹנֵנוּ לִזְמֵר
קִינוֹת • עֲוֹנֵנוּ רָבוּ בְּדִי לְהַמְנוֹת • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז גִּרְמֵנוּ
גָּנוּ עֲזוֹנוֹת: פָּרְדֵנוּ בְּלִי מִצּוֹא רְחוּם • לָכֵן רִבְתָּה בָנוּ אֲנֹהֶ • צוּר
רָאָה נַפְשֵׁנוּ כִּי שָׁחָה • וְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז הִפָּךְ לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן
וְלִישְׁבָחָה

תמו

סליחות לשבעה עשר בתמו

וּלְשִׁמְחָה : קִשְׁינוּ עֹדֶרָה וּרְבִתָּה בְּנוֹ אִסּוֹן * לָכֵן נִתְּנוּ לְמִשְׁפָּה
וּרְפָשׁוֹן * רֵאָה יְהוָה וְחִלְצֵנוּ מֵאִסּוֹן * וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוֹז הִפָּךְ
לָנוּ לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן : שְׁעֵנוּ שָׁכַן רוּמָה * וּקְבֵץ נְפֻצּוֹתֵינוּ מִקְצוֹת
אֲדָמָה * תֹּאמֶר לְצִיּוֹן קוֹמִי * וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוֹז הִפָּךְ לָנוּ לַיּוֹם
יְשׁוּעָה וְנִתְקַמָּה : אֵל מֶלֶךְ וְכוּ

אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ אֵל הַתְּחַרֵּשׁ וְאֵל תִּשְׁקוּם אֵל : כִּי הִנֵּה אֵיבֹהֶיךָ יִהְיוּ
וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׁאוּרָאשׁ : אֵל נִקְמֹת יְהוָה אֵל נִקְמֹת הַדּוֹפֵק : יִרְחַם יי"א

אלהינו ואלהי אבותינו

אָמְרָר בְּבִכֵּי מִפְּנֵי יָד שְׁלוּחָה בְּעִי * בְּנֶאֱצִי בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ בְּבִגְדֵי
וְקִבְעֵי * גַּז וּבִרְחָ וְנִסְעָ עֶשֶׂר וְעֹלָה לְשִׁבְעֵי * דְּמִנֵּי
הַצִּיּוֹנִי הַסִּיכָנִי בַּחֲדָשׁ הַרְבִּיעִי : הִבֵּיא מוֹעֵד בְּמִלְאָתוֹ לְשָׁבוֹר
בַּחוּרֵי גִמּוּז * וּרְבָה בּוֹ פְעָמִים בְּמִסְמָוִם וּמִזִּמּוֹ * זְבוּלוֹ כֶּשֶׁר
שְׁאֵנֻת מִכְּבוֹד אֶת הַתַּמּוֹז * הִיבְנֵי אֵיבְנֵי אֹזִי בִּירְחָ תַּמּוֹז :
טָכְנוּ פָחִים הַמִּשָּׁה בְּמִקְרָא תִּלְאוֹת מִשְׁלָחוֹת יָכֹלוּ לִי בְּשִׁבְעָה
עֶשֶׂר בּוֹ בְּאַרְבָּעֵת * כִּי נִזְקַשְׁתִּי כִּכְלָה עֲלוּבָה בַּחֲפֶת שְׁלֹוָה
וְהַצִּלָּחוֹת * לְדוּעִי לֹא הִמְתַּנְתִּי שִׁשׁ וְנִשְׁתַּבְּרוּ הַלָּחוֹת : מִיָּד
עָרִיתִי חֲלִי כְתָם וְאַצְעֵדָה וְצָמִיד * נִגְרֹת בְּיוֹם אַפִּי כְּשִׁחְתִּי דְרָכִי
לְהַשְׁמִיד * סֹדֶר עֲבוֹדָתוֹ וּקְרִין מוֹבָחוֹ קִצְתִּי לְהַעֲמִיד * עַל בֵּן
מִלְשֶׁכֶת הַמַּלְאִים בְּטֹל הַתְּמִיד : פֹּדֶר הַתְּפֹרֶדֶה וְנִתְפֹּרֶדֶה סוֹעֵרָה
עֲנִיָּה * צִיָּה נִמְשָׁלָה מִכָּל חוּבֵל וְנִמְרָפָה כְּאַנְיָה * קַחֲתָה בְּתִשְׁאֲתָהּ
בְּרֹאשָׁהּ וּבִכְפָּל תֹּאנִיָּה וְאַנְיָה * רִיבֹת צָרִיהָ כְּהִיּוֹם וְהִבְקָעָה הָעִיר
בְּשִׁנְיָה : שְׁלָחָה כְּצִבִּי מִדֶּת מֵאִין דּוֹרֵשׁ לְהַסְתִּירָה * שְׁנֵנוּ לְשׁוֹנִם
וְנִתְּנָה כֶּשֶׁה צִמְרָה וְחִלְכָּה לְהַתִּירָה * תִּצְעַק עַל כָּלִי חֲמִידָה שְׁבוּ
נִכְתָּרָה * תַּחֲמוֹד עֲנִיָּה נִצַּל כְּשֹׁרֶף אֶפְסִטְמוֹם הַתּוֹרָה : תִּרְף
עֲשׂוּקִים וְרִצּוּצִים בְּעֶבֶר הָרַעִימָם כָּל * יְרֹדִים בְּהִיָּה לֶאֱכֹל
וּבְהִסְתֹר פָּנִים מִלְּהַסְתָּכֵל * יָד הַשְּׁלִים מִבְּנָה שְׁקוּצִים נֶאֱכָלֶת
צָרָה בְּהִתְכַנֵּם וְהַעֲמִד צֶלֶם בְּהִיכָל : דּוּוִים סְגוּפִים בְּגִים הָיוּ
מִקְדָּם רֹאשׁוֹנִים * סְמוּכוֹת צְרוּתֵיהֶם זוֹ לְזוֹ כְּמָה שְׁנִים * לֹקִים

כאשר

יהיה

(א) חסלים סג כ. ב. (ב) סס סס ג. ג. (ג) סס יד ב.

סליחות לשבעה עשר בתמוז

כְּאִשֶּׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וְהַעֲקָרִים שׁוֹנִים * הַנִּים אֶבֶד שְׁכָרם
וּבְמֵל סְבוּיִם בְּאִישׁוֹנִים * אֵל כָּנָא בְּהַתְּאֵפֶק בְּמִקְנֵי אִידָּה דְשָׁנִים
רְמוּזִים * מַחֲכִים תִּקְוִים עֲזֻמִּים לְעֻלָּמִים * כְּנֻמִּיעִים מִחֻסָּבִים
בְּהַתְּבִים * הַאֲמֵת וְהַשְּׁלוֹם בְּצוּמֹת חֲמוּבִים * נִצַּח הַיּוֹתָם לְשִׁמְחָה
וְלִשְׁשׁוֹן וְלִמְעָדִים מִזִּבְיִם * אֵל מֶלֶךְ וַעֲבוֹר וְכִי

פזמון

שְׁעָה נֶאֱסַר * אִשֶּׁר נִמְסַר * בֵּד בְּכָל וָגַם שְׁעִיר * לָךְ
יְהִמָּה * זֶה כְּמָה * וְיִתְחַנֵּן כָּבֵן צְעִיר * יוֹם גָּבַר
הָאוֹיֵב וְתִבְקַע הָעִיר * לְזֹאת אֶבֶק * וְאֶסְפּוֹק כֶּף *
בְּיוֹם חֲמֵשׁ פְּזוּרֵי * וְעַל רֶגֶל הָעֵגֹל * הַלּוֹחֹת יִצְאוּנִי *
וְגַם הַשְּׂמִיד הַתְּמִיד * וּבְסוּגֵר הַכִּיאוּנִי * וְהַיּוֹשֵׁם אֵלִיל *
בְּהִיבֵל בְּלִיל * וּמַעֲצָתוֹ בְּלִאוּנִי * וְהַמְּנַחֵה הַוִּנְחָה *
וְדַתְךָ צָר בְּאִשׁ הַבְּעִיר * יִם * מָאֵד אֶתְחַל * וְאֶתְחַלְחַל *
בְּיוֹם שְׂדֵי דְחֻפְנִי * מְאוּר חֲשֵׁךְ * וְגַם שִׁשְׁךְ * כְּמוֹ
כְּדוֹר צִנְפִּנִי * וְהַשְּׂפִיפֹן מִצְפֹּן * כְּשִׁבּוֹלֵת שְׂטָפִנִי *
וְהַצִּיד * שְׁלַח יָד * וְהַצִּפִּיר וְהַשְּׁעִיר * יִם * הוֹד לְבִי
וּמִשְׁנֵבִי * הִלְעַד אֶפֶד יַעֲשֵׂן * שְׂמִחִנִי וְהַעֲלֵנִי * וּמַחֲדָק
לְקוֹט שׁוֹשֵׁן * בְּנֵה בֵּית זָבֹל * לְהַשִּׁיב גָּמוּל * הַכְּרָמָה
וְהַבִּשּׁוֹן * וְעֵין פֶּקֶח * וְגַם קַח * מֵאֲצֵר וּמִדִּישָׁן שְׁפוּט
אֵלִים * וְאֵן יִשְׁרָם * הַמְּבַעַה וְהַמְּבַעִיר * יוֹם גָּבַר

הָאוֹיֵב וְתִבְקַע הָעִיר :

אֵל מֶלֶךְ * וַעֲבוֹר * זְכוֹר וְחַמֵּד :

סליחות לתחלואי ימים רל

אל נא תשח עלינו תפלת : אשר נאלצנו ואשר חסאנו : חסאנו צדקת סלח לנו חסאנו :
אל נא רפא נא תחלואי נפן פוריה • בושח וחפוריה
ואמלל פריה • נאלצה משחת וממכה מריה • עננו
כשענית לאברהם אבינו בחר המוריה : חסאנו דגלי עם
פרוי בורע חשוף הצל מנגף ואל ידיו לשסוף • ותענה
קריאתנו למעשה ידיך תכסוף • עננו כשענית
לאבותינו על ים סוף : חסאנו זכות צור הצב היום לנו
תגל • חשכנו מאנה ונחנו ביושר מעגל • טהר טומאתנו
ולמאור תורתך עינינו גל • עננו כשענית ליהושע
בגלגל : חסאנו ידה ראה דשן עקוד והצמח לנו תרופה •
כלה שוד ושבר סער וסופה • למדנו וחכמנו אמרתך
הצרופה • עננו כשענית לשמואל במצפה : חסאנו
מותם מרחם שרשיו אל תקמל • נקנו מכתם ושמן
ולא נאמל • סעדנו ונשעה וארחות חסדיך נגמל •
עננו כשענית לאליהו בחר הכרמל : חסאנו עודדנו
בצדק משוי ממים וכפר ודון ומשוגה • פדנו ממהומות
מות ואחור כל נסוגה • ציה ישועתנו ובעונותינו אל
נתמוגה • עננו כשענית ליונה במעי תדנה : חסאנו
קדשת איש חסידה זכור ליפת פעמים רחמיה תעוזר
כי לקינו בכפלים • שובנו הקף ליראתך ולא נחשף
שוליים • עננו כשענית לדוד ולשלמה בנו בירושלים :
חסאנו (תענה לקוראך) והסבת מפעונים תשמע שועת
צועקך • שומע אל אביונים • תרחם על בניה • ברחם
אב על בנים • עננו כמו שענית למרדכי ואסתר • ותל
על העץ חסאים האב עם הבנים) : חסאנו זכור לנו זכר

הרחמן לברית מילה

הַרְחֵמֶן הוּא יְבָרֶךְ אֲבִי הַיֵּלֶד וְאִמּוֹ • וְיִזְכְּנוּ לְגִדְלוֹ לְתַנְכּוּ
וּלְחַבְכּוֹ • מִיּוֹם הַטְּמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצֶה דָּמִי • וַיְהִי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ :

הַרְחֵמֶן הוּא יִבְרַךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּילָה • אֲשֶׁר שֵׁשׁ לַעֲשׂוֹת צֶדֶק בְּגִילָה • וַיִּשְׁלַם פָּעֻל וּמִשְׁכָּרָתוֹ כְּפֹלָה • וַיִּהְיֶה לְמַעַל לְמַעַל :

הַרְחֵמֶן הוּא יִבְרַךְ רַק הַנִּמּוּל לְשִׁמוּנָהּ • וַיְהִי יָדָיו וְלִבּוֹ
לֹא לְאֵל אֲמוּנָה • וַיִּזְכֶּה לְרֹאוֹת פָּנֶי הַשְּׁכִינָה • שְׁלֹשׁ
פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה :

הַרְחֵקוּן הוּא יִכְרֹךְ הַמֶּלֶךְ בְּשַׁר הָעֶרְלָה • וּפָרַע וּמִצֵּץ דָּמִי
הַמִּיֻּלָּה • אִישׁ תִּדְרֹא וְהָךְ תִּלְכַּב עֲבֹדָתוֹ פְּסִילָה • אִם
שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ :

הַרְחֵקוּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מִשִּׁיחוֹ הוֹלֵךְ תָּמִיד * בְּזִכּוֹת הַחַן
לְמוֹלֹת דָּמִים * לְבִשָׁר בְּשׂוֹרֹת מוֹבּוֹת וְנִחוּמִים * לָעַם
אֶחָד מְפֹרָד וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים :

תְּרִדְהֶמָּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בֶּהֱמָן צֶדֶק אֲשֶׁר לָקַח לְעֵינָיו * עַד הוֹבֵן
כִּסְאוֹ בְּשִׁמְשׁ וְיִהְיֶה * וְיִלָּט פָּנָיו בְּאַדְרָתוֹ וְיִגְלֹם *
בְּרִיתִי הֵיחָדָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם :

תפלה מעולה לעזירת נשמים

לפניה אל מלך המלכים ה' צא לב נא נג נמ מב קב סה סח עז קב פה קד קד
קד פח קבד קבו קבמ קל קמה קמו קמו ט':

וְהוּא רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּזִכּוֹת מְזֻמָּרֵי
תְּהִלָּים שֶׁקִּרְאָנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִכּוֹת פְּסוּקֵינוּ וּבְזִכּוֹת תְּבוּלוֹתֵינוּ וּבְזִכּוֹת
הַשְּׂמֹת הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּהוּרִים וְיוֹצֵאִים מֵהֶם שֶׁתִּכְפַּר לָנוּ עַל כָּל
הַמַּאֲשֵׁי וְהַמַּחֲלֵל וְהַמַּחֲלֵל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ שֶׁתִּמְאֲנוּ וְשֶׁעֲוִינוּ
וְשֶׁפָּשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ וְתִתְּנֵנוּ עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַרְחֵק וּבְמִדַּת הַרְחִיקִים וְיִגְלוּ
רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֵךְ וְתִתְּנֵנוּ בְּמִדַּת רַחֲמֶיךָ עִם בְּנֶיךָ * וְעֲנֵנוּ מִשְׁמֵי
קַעְנוֹת בְּגִבּוֹרוֹת יִשְׁעֵי יְמִינְךָ * וְתִשְׁקֵנוּ מִנְּחַל עֲדִינָה * תְּהִלָּה אֵל

החום קורא לקול צנוקה להשפיע ולהשקיע מאוצרה ואוצרה
המזב התפתח ופתח את ידה כי בידה מפתח שערי רחמים
לפרנס ולזון מקרני ראמים עד ביצי כנים אכל אנחנו אשמים
והודל עונותינו נורמים שנעצרו הנשמים :

ועתה עשה למען רחמך הרבים כי בן מדותיה ודרכה לגמול
להיבנים הסדים טובים ונותן לחם לרעדים ותעל לנו
עננים ועבים במל ומטר ורביבים ממקום שהם שואבים אלחי
שוכן מעונה עננו מברכה העליונה : אלחי המערכה עננו
בגשמי ברכה : בוחן לבבות עננו בגשמי נדבות : בזכות יקח
גא מעט מים : התקרפה ממעון קדשך מן השמים : בזכות חפר
בארות מים : חון חשרת מים : בזכות גל אבן מבר מים : יצאו
מעונות מים : למען משי ממים ודלה מים : יול מדליו מים : למען
מכל חמש מבילות במים : יעלו מהחומות בחמש שמות מים
(נשיאים : אר : חווי : ענן : ועבים) ימלאו גשם : לנפוחי נשם
ויריקו גשם : ולמען שנים עשר שבטים שהעברת בגורת מים
יעלו נשיאים מן הארץ ויריקו מטר מן השמים :

ועתה באנו לפניך בלב נשבר ונדכה במים ונשא לבבנו אל כפים
אל אל בשמים כי ארץ עיפה לה למים ואמה יהיה תשמע
מן השמים ומשם ירד מים ואד יעלה מן הארץ והארץ תתן ויבולה
ליהיה הישועה על עמך ברכתך פלה : ומלפניך מלכנו ריקם אל
השיבנו כי אמה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים : ויקים
בנו מקרא שכתוב ויקרא יהיה לארצו ויהימול על עמו : ויען יהיה
ויאמר לעמו הנני שולח לכם את חרנן והתירוש והצדור ושבועתם
איתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים : ונאמר ומלא : הגרנות
בר והשיקו היקבים תירוש ויצדד : אנא נורא קדוש מרבה
מחילתך בשעינו סלחה תגלגל מדותיה : פתחי סליחה פתח סג
ישע מדותיה : דרוש יודעי ועודה גא סמך יחד מתנותיה : ידעה
צבאות עמנו משגב לנו אלחי יעקב בלה : ידעה צבאות אשרי
אדם בומה בך : יהיה הישועה המלך יעננו ביום קראנו : ומכל
ברמים

תכלה לעצירת נשמים

ברחמי וברצון את תפלתנו בזכות שלש עשרה מדותיה דרחמים
הבת ימים בתורתך כמו שנאמר ויעבר יהוה על פניו ויקרא
יהוה יהוה אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד
לאִלִּים נשא עון ופָּשַׁע וְחַטָּאת וְגִמָּה * וְסִלְחָתָהּ לַעֲוֹנוֹ
יִלְחַמָּתָנוּ וְנַחֲלָתָנוּ * עֲאִינן חַוִּירוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיהָ עֲוֹנוֹ אֶלֶּהִי
יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

לעצירת נשמים בשומע תפלה

סיחיד יטל לאמרה בחפזת לחם חנן נחורת כח' אין לאמרה (ט"ז סי' ק"י)

וענגנו בורא עולם במדת הרחמים * בְּהִרְתָּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַדִּיעַ
נִדְלָה וְחִדְרָת כְּבוֹדָה * שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה הֵן מֶלֶךְ וְכִסֵּר עַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה וְתִשְׁכִּיעַ אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוֹבָה וּמֵרָע יִדְּוֶנוּ בְּבִרְכּוֹתֶיךָ
יִמְעוֹשֶׁר מִתַּנְתַּיִךְ * שְׁמוֹר וְחַצֵּל שָׁנָה זוֹ מִכָּל דְּבַר רָע וּמִכָּל מִינֵי
מִשְׁחָת וּמִכָּל מִינֵי פּוֹרְעָנוֹת וַעֲשֵׂה לָהּ תַּקְוָה טוֹבָה וְאַהֲרִית שְׁלוֹם *
חוּם וְחַם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל תְּבוּאוֹתֵינוּ וּפְרוֹתֵינוּ וּבְרָכָנוּ בְּגִשְׁמֵי בְרָכָה
וּגְדָה וְנוֹפֶה לְחַיִּים וְשׂוֹכֵעַ וְשְׁלוֹם בְּשָׁנִים חַטּוּבוֹת * וְהִסֵּר מִפָּנֵינוּ
דְּבַר וְחֶרֶב וְדָעַב וְחִיה רָעָה וְשָׂבִי וּבָזָה וְיִצֵּר דָּרַע וְחָלִים רָעִים
וְקָשִׁים וּמֵאֲרָעוֹת רָעוֹת וְקָשׁוֹת וְגִזְרֵינוּ נִירוֹת טוֹבוֹת מִלְּפָנֶיךָ *
וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ * וְתִתְּנֵנָה עִם בְּנֵיךָ בְּמִדַּת דְּרָחִים
וּמִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְכִי:

לרבו נשמים בשומע תפלה

ידו רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמיה
את פעסה מעלינו ויגלו רחמיה על מדותיה ותתנצ עם
בניה במדת הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין ובטובה
תגדול רחם עליהם שאין פורענות באה לעולם אלא בשביל
ישראל והם עמך ונחלתך אשר הוצאת מארץ מצרים ואינם
יכולים לקבל לא רוב רעה ולא רוב טובה: השפעת עליהם רוב
טובה אינם יכולים לקבל * פעסה עליהם אינם יכולים לקבל *
יהי רצון שיהא רוח בעולם ויכור רחמיה: כי אתה שומע וכו'

יום ראשון

אשרי יושבי ביתך, (אין אומרים ועתה יגדל),

קדיש.

לך ה' הצדקה

שומע תפלה, סלח לנו

אך נפתח פה

כי על רחמך הרבים

אל ארך אפים

אבד חסיד

כרחם אב על בנים

סלח נא לעון העם הזה

הטה אלקי אונך

אין מי יקרא בצדק

אל מלך יושב, יגמיה'ר

אל תבוא במשפט

כרחם אב על בנים

סלח נא לעון העם הזה, הטה

תבא לפניך שועת חגון

אל מלך יושב, יגמיה'ר, כרחם

במוצאי מנוחה

אל מלך יושב, יגמיה'ר, כרחם

אל תזכור לנו עונות

זכור רחמך ה' וחסדיך

אל נא תשת עלינו חסות

חסאנו צורנו

זכור לנו ברית אבות

זכור לנו ברית ראשונים

שמע קולנו *

אלקינו — תבא לפניך תפלתנו

אשמנו, בבדנו

סרגו ממצותיך

אשמנו מכל עם

ועדיין לא שכנו מטעותינו

לענינו עשקי עמלינו (אין אומרים הרשענו

ומשענו)

משיח צדק

דניאל איש תמודות

עזרא הסופר

אל רחום שמך

ענו ה' ענו

מי שענה לאברהם

ויאמר דוד אל בך

רחום ותגון חסאתי לפניך (אין גוסלים ע"ס)

מוחי ומסי

מבטיס רחמים

מורן דבשמיא כר כבר שביא

מורן דבשמיא כר כעבדא

שומר ישראל

שומר גוי אחד

שומר גוי קדוש

מתרצה ברחמים

ואנחנו לא גזע, ק"ש

יום שני

אשרי יושבי ביתך, קדיש

לך ה' הצדקה

שומע תפלה, סלח לנו

כי על רחמך הרבים

אל ארך אפים

אבד חסיד

כרחם אב על בנים

סלח נא לעון העם הזה

הטה אלקי אונך

אם עונינו רבו להגדיל

אל מלך יושב, יגמיה'ר

כרחם אב על בנים

סלח נא לעון העם הזה, הטה

אויחך קייחך

ישראל נושע

אל מלך יושב, יגמיה'ר, כרחם

אל תזכר לנו עונות עד גמירא כגיל יום א'

יום שלישי

אשרי יושבי ביתך, קדיש

לך ה' הצדקה

שומע תפלה, סלח לנו

כי על רחמך הרבים

אל ארך אפים

אבד חסיד

כרחם אב על בנים

סלח נא לעון העם הזה

הטה אלקי אונך

אין כמדת בשר מדתך

אל מלך יושב, יגמיה'ר, כרחם, סלח, הטה

אני יום אירא

מלאכי רחמים משרתי עליון

אל מלך יושב, יגמיה'ר, כרחם

אל תזכר לנו עונות עד גמירא כגיל יום א'

יום רביעי

אשרי יושבי ביתך, קדיש

לך ה' הצדקה

שומע תפלה, סלח לנו

סדר הסליחות

יום שביעי

אשרי יושבי ביתך, קדיש
 לך ה' הצדקה
 שומע תפלה, סלח לנו
 כי על רחמך הרבים
 אל ארך אפים
 אבד חסיד
 כרחם אב על בנים
 סלח נא לעון העם הזה
 הסה אלקי אונן
 בתולת בת יהודה
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם, סלח, הסה
 אפס הוד כבודה
 אם עונינו ענו בנו
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם
 אל תזכר לנו עונות עד במירא כגיל יום א'

ערב ראש השנה

אשרי יושבי ביתך, קדיש
 לך ה' הצדקה
 שומע תפלה, סלח לנו
 ה' אלקי הצבאות
 כי על רחמך הרבים
 אל ארך אפים
 איכבה אפצה פה
 אדון מועד
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם, סלח, הסה
 מרובים צרכי עמך
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם
 אגא עזורה אהבתך
 אל אמונה
 חיים ארוכים
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם
 מלך אחד
 אדון בפקדן
 אדון בשפטן
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם
 שלש עשרה מדות
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם
 אל תבוא במשפט עמנו
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם, אל תזכר לנו
 עונות
 זכור רחמך ה' וחסידך, אל נא תשת, חסאנו
 צדונו, זכור כו'
 אבות זכור כו' ראשונים
 שמע קולנו
 ובכן יתי רצון מלפניך
 אלקינו — תבא לפניך תפלתנו עד במירא
 כגיל יום א'

כי על רחמך הרבים

אל ארך אפים
 אבד חסיד
 כרחם אב על בנים
 סלח נא לעון העם הזה
 הסה אלקי אונן
 אני קראתיך
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם, סלח, הסה
 איה כל נפלאותיך
 חוקר הכל וסוקר
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם
 אל תזכר לנו עונות עד במירא כגיל יום א'

יום חמישי

אשרי יושבי ביתך, קדיש
 לך ה' הצדקה
 שומע תפלה, סלח לנו
 כי על רחמך הרבים
 אל ארך אפים
 אבד חסיד
 כרחם אב על בנים
 סלח נא לעון העם הזה
 הסה אלקי אונן
 ישראל עמך תתנה
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם, סלח, הסה
 אלקים בישראל
 ישמיענו סלחתך
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם
 אל תזכר לנו עונות עד במירא כגיל יום א'

יום ששי

אשרי יושבי ביתך, קדיש
 לך ה' הצדקה
 שומע תפלה, סלח לנו
 כי על רחמך הרבים
 אל ארך אפים
 אבד חסיד
 כרחם אב על בנים
 סלח נא לעון העם הזה
 הסה אלקי אונן
 שקרא בשפטן
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם, סלח, הסה
 איה קנאתך ונבדותך
 יושב במתן עליון
 אל מלך יושב, יגמחיר, כרחם
 אל תזכר לנו עונות עד במירא כגיל יום א'

תגהות הוד כ"ק אדמו"ר תגאון האלקי, חסידא ופרישא, כקש"ת
 מרנא ורבנא שלום דובער וצוקללה"ה נבנ"ם זי"ע, אשר הואיל לרשום
 בעצם כתב יד קדשו על גליונות סדור תורה אור ושער הכולל
 דפוס ווילנא תרמ"ז ותרט"ט

ברכות השחר

כ' נס' נהר שלום (נע"ה דפוס ירושלים, נסופו) די"ט ע"א הח"י לתקן כלים
 ואורות דז"א דעש"י שנצ"י ודעש"י ולהמשיך להם מוחין וגרנת"י דמ"ה ונ"ן דלז"י
 ואו"ה. נרכת הנותן לשכוי ופוקה עורים נלו"י ואו"ה דמ"ה ונ"ן דעתיק דכור
 הנק' חכ' כר'. יעו"ש נפרטי' מנולד הכוונה בהסדר שנסדרו מרבינו ז"ל.

הלכות ציצית:

האריז"ל ה'י נהג ללבוש הט"ק צניתו על חלוקו נלי הפסק שום מלבוש.
 סידור קול יעקב ממהרי"ק ז"ל יעו"ש הטעם ע"פ סוד.

הלכות תפילין:

וצענין הכריכות של התש"י למדני כ"ק אמו"ר (*) זוקללה"ה לכרוך
 ז' כריכות עם הכ' תלפין, והיינו תלי הכריכה העליונה וז' כריכות שלמות נקירות
 זה אל זה, ואח"כ להניח מקום פנוי מעט ולעשות עוד ד' כריכות שלמות ותלי כריכה
 נאלכסון ולכרוך פעם א' על פס היד (ומעשה כמין ד' הפוכה) ואח"כ לכרוך הג'
 כריכות על האצבע (וצענין כריכות אלו איך לעשות אינני זוכר צנידור. אך
 כמזמנה לי צנור שראיתי שכך תחלה כריכה אחת על הפרק התחתון הסמוך לכף
 היד, ואח"כ כריכה א' על הפרק הג', ואח"כ עוד כריכה א' על הפרק התחתון)
 ומותר הרגעה לכרוך על פס היד כנ"ל (ולא כחותן שעושין שין על היד).

סדר שחרית:

נפקות ישועה ורחמים. הדי' נפקות דגושה, כ"כ נפע"ה שער עולם
 העש"י פ"ג, וס' הכוונות, וס' עיד ומנוה, וע' נמ"ה מס' תפלת העש"י פ"ג מ"א.
 ע' נספ"ג פרק ל"ג, וע"ש נפרקים הקדמים. וגדלה שכ"ז (***) ז"ל
 קודם התפלה והתפלה ז"ל נשחטה היינו שחטה הגפ"ה עושה ולא ננקל לו לג'ל
 למנות ולהצט לרעד כמוד, כי הנו"ר מי יודע גדולתו ושרשן, ובגשם שכולן מחליתות
 ואז אחד לכולנה כר יעו"ש מן פרק כ"ה עד פרק ל"ו, וע' נמ"ה מס' תפלת
 עש"י פ"א מ"א.

ונד"ה והחרים (רל"א) כי דענין התפלה הוא הקרנת נה"צ שגמ"י הסחו
 וכמו הקרנ' לריכים להקדישו תחלה וגם לסמוך עליו וכ"ז ליתן כח שתתעלה כר
 כמ"ש נמ"א, כמ"כ עכשיו נעזבה שתפלה כנגד תמידין כר זה"ע קבלת מנות
 ולהצט לרעד כמוד רעד הם נמי' תהו ותקון (הלא אח עשו ליעקב כר אלא זה
 נתינוני' זה נפתיני'), וענין ולהצט לרעד כמוד"ל לנדר נמי' הסחו שתתעלה כמו
 התקון כר (וציבור הענין י"ל שיונן ע"פ מ"ש נמ"א בדרוש גרוקע הארץ כר
 וכמנולד אלגיו נד"ה ***) וידבר כר אחריו מת שני בני אהרן נקדצתם כר וסמ"י).

(*) כ"ק אדמו"ר מהר"ש.

(**) בספ"ב סדרב שם בענין המדידות.

(***) נאמר בשנת תרט"ט.

הנהות

קדיש:

כתב בשמונה שערים שער הכוונות סוף כוונת הקדיש אל"ל לקום מעמוד
בעניית אמן יא"ר של הקדיש. אמנם נקדיש לאחר העמידה שחרית ומנחה וערבית,
וכן נקדיש תתקבל של אחר החזרת הס"ת להיכל ה' (האריז"ל) נשאר מעמוד (כ"כ
הלשון בשמ"ש, ונפע"ח כ' ה' ונשל תתקבל ושל החזרת הס"ת להיכל ה' עונה מעמוד,
והנראה לומר שגם בשמ"ש ז"ל ושל אחר כ"י והוא טעות דמוכה, ובסידור האריז"ל
של הרר"ש מראשקוב נתפלת חול בענין קרה"ת כ' מנהג הרב ז"ל לישב בשעת
קה"ת ולעמוד בעת הקדיש וחזר ויושב עכ"ל, וכ"כ נפע"ח שעל קה"ת פי"א,
ונשמ"ש דרוש הס"ת ד"א, וע"ע לקמן שער כ"ב). ונזכר עניית הקדיש ואח"כ
ה' יושב (וע' נשור"ע אור"ח סי' נ"ו) וכ"כ נפע"ח שער הקדישים ספ"ד (ושם
יש שינוי קצת אך ידוע דהשמ"ש מוסמך יותר ועליו סומכין) ושם הנהת הרר"ש
שכתו"כ הקדיש שאחר קבלת שנת נריך לענות מעמוד ואח"כ ישב, יעו"ש.

ה' מלך ה' מלך:

פסוקים אלו היינו המלך כ"י וה' ה' למלך כ"י ז"ל מעמוד, ואם עמוד
נתפלה בלזיה זמר אחר והנזכר אומרים פסוקים אלו נריך ג"כ לעמוד, אך לא יפסיק
לומר עמם הפסוקים (נראה שם שאפילו הוא עמוד נזקק שומע להפסיק) אלא
יחזר אותו הזמר שהוא עמוד זו. שמ"ש שער הכוונות נכוונת ה' מלך. פע"ח שער
הזמירות פ"ג. סידור קול יעקב נזקקו, וסי' הרש"ב נזמ"ח מסכת תפלת העש"י
פי"א מ"א. נעה"מ ש"ו פע"ב כל דבר שהוא מעולם האני' נריכים לומר מעמוד
ונפרט זה הוא אל"ל שאל"ל עכ"כ שז"ל מעמוד.

ברכת ישתבח:

בשנים דישתבח נקודה קודם תי' שיר, ונקודה אחר תי' ומלכות, להורות
שלא להפסיק ביי"ג שנים אלו, וכמו"ש בזה"ב דקל"ז ע"א. ובס' אור"ח למחרת"פ
כ' לאחרי נשימה אחת (ואפשר מפני שלהפסיק נדנוד בלל"ה אסור ע"פ הדין
כח"ש נשור"ע, ולכן מפרש מ"ש בזה היינו שלא להפסיק בנשימה) ונעמוד העבודה פ"ז
כ' עד מעשה ועד עולם. אך בהנחה כ' עד ומלכות (ומש"ש הט"ו שנים נראה שהוא
ט"ס וז"ל הי"ג כ"י) ובכתבים אי' ענין הט"ו שנים היינו (עד והודאות) נגד ט"ו
תיבין דלת ה' האמרת והיינו להיות ע"ד ציוס ההוא יהי' אור אחד ב"פ י"ה שגם
ו"ה יהי' נזדרי' י"ה. והענין דהנבואה היינו נבי' ה' זעירא וזוהו נוסף כרחל
לפני נחז"י, והיינו מחמת ריבוי המזמרים, אבל ה' עילאה יוכל עלמא דחירו, וע"י
הט"ו שנים ממשככים נבי' י"ה צ"ה, והוא שגבי' ה' זעירא גם נזדרי' התחתונות
והיינו גם נשתלשלות נעה"מ הנשמי יחיר זו נבי' ה' עילאה נבי' החירר' כ"י
והיינו ע"י שיקבל מנחי' היו"ד עננו.

הואפנים וחיות הקדש:

ע' מק"מ נראה ד"ב ע"ב בענין טבא אנת יאות אנת כ"י ובשנת אומרים
שרפים וחיות ואופנים, י"ל מפני שבשנת עליית העולמות שעולם התחתון עולה
עולם העליון כ"י וכח"ש נזמ"ח ההפך בין הסתכלות להתנבשות כ"י דל"ב.

למלך אל חי וקים:

וכן הסידור של כ"ק אמו"ר נ"ע זוקללה"ה זיע"א ה' נדפס למלך
נפתח ונחקן למלך נקמן.

ובא לציון:

וקרא כר' ומוקללין כר' בתו"א פ' כי תשא נד"ה שמאלו כ' שהמלאכים הם
רק שלוחים שע"י משך ההשפעה למוטה, והמשכה והשפעה זו היא דרך השתל' כמ"ש
וקרא זה אל זה ואמר קדוש ומתרגמין ומוקללין דין מן דין אלא שנלשון המוקרא נל' ^{על}
על ההשפיעים שקורא ומושיך שפע זל"ז ונל' התרגום נל' על המוקלל בתו"א נוק'
ע"כ.

קבלת שבח:

כ' בת"ח חס' ליל יו"ט פ"א מ"ז ואם הוא שבת ויו"ט יאמר נפשוהו לכה
דודי גם נשמוחה נמוקס אחרו גם נרנה עכ"ל, ומואל דל"ל שניהם רק גם נשמוחה לנד.
נכתבו כ"ק אמו"ר האמונעי זוקללה"ה נד"ה לכה דודי כ' ח"ל נוסח
קבלת שבת (שיסדו הר"ש אלקנן ע"פ קבלת הרמ"ק ז"ל ואין הפרש בינו לקבלת
האר"י"ל אלא שזהו נסוד נקודות לנד דהיינו רק י"ס ולא שתחלק הנקודה ל"ס
כמו אתר נחכמה וחסד נחכמה כר' אלו נקרא' ספי' וכשכלול' מני"ע נק' פרלוג
כר' שזהו עיקר קבלת האר"י"ל אלא נכלל מלחמים מנה דמוילל י' ש' כוונת האר"י"ל
וד"ל) הוא ע"פ סדר פסוקי שה"ש כר' עכ"ל

תפלת ערבית:

בנחמיה פותח שערים, ידוע דננתי' בינה י' ש' שערם כמאור"ל חמשים
שע"ב נגדו עולם (ר"ה כ"א ז') והטעם שנק' שערים ידוע דכמו השער רחב
שמשמש כניסה ויציאה, כמו"כ בתו"א השנה נאור"ר וע"י השערים משך
נמדות וכן על ידם העלמות המדות וכידוע נענין נודע נשערים נעלה, ונענין לך ה'
הגדולה כר'. והנה ידוע דההשנה דנינה משך מנתי' הנחמה שהיא נקודה חדא,
והיא דמו"ב נק' או"א שהנינה מוקבלת טפת הנחמה ומוטטירת נאור"ר כר'. אמוס
נאמנת י' לנינה מוקור נפ"ע וכידוע דנינה יונק ממוזל ונקא, דכשם שיש לחכ' מוקור
נא"ס כמו"כ י' לנינה מוקור נא"ס (וכמ"ש נע"ה נחלתו נענין אר"א כחדא נפקין)
אלא שההמשכה נהתגלות ננינה הוא ע"י החכ' (עמ"ש נפרד"ס שער ח' פ"ז)
והוא נחכמה פותח שערים, דפתיחת שע"ב הם נכח הא"ס דוקא, והוא שאמר פותח
סתם ולא אמר מי הוא הפותח דקאי על נתי' א"ס הנעלם (עמ"ש נח"א נחיתלו
ונמק"מ נענין נרא סתם) אלא שמושך ע"י החכ'. והוא נחכמה ע"י החכ' פותח
הא"ס נ"ה שערם דנינה כר'.

ופרוש:

נגוף (*) כ"י הק' נעמו וע' כר' (כ"ה נכ"ק אמו"ר זוקללה"ה ולפי"ע
דל' הכוונה על רבינו אמו"ר זוקללה"ה).

(*) קאי אפי"ש בשער הכולל שנמצא כתוב דבתו"ק של אדמו"ר מהר"ש ור' בוח"ל צ"ל
(ופרוש) שו"ן שסאלית בו ראיתי שתמו לחיות שו"ן בנגוף ביי"ק של אדמו"ר חזקו וע' כר'
וכ"פ אדמו"ר מהר"ש חזקו וחיבות ביי"ק של אדמו"ר חזקו והגיה כנ"ל.

הגהות

קידוש לשבת:

שם (" רק מ"ל תיבות כי לא גרס ת"י וצרנון ה"ל.

כי ננו נחרת וגר' מנאל נכתני כ"ק אלאומ"ר (** זוקללה"ה ח"ל מפס"ש ***)) נענין כי ננו נחרת לפי שאנו אומרים זכר ליצאת מצרים (ואומרים אפילו נרשם השנה ויום הכפורים שנה אין שייך לכאף יציאת מצרים) והענין כי שנת ומועדים הכל יש למעלה אל שהשם יתנודך מתנס לנו, ומפני מה זכינו לזה היינו ע"י גלות מצרים, והיו זכר ליציאתנו שאלו ננו נחר ע"כ ז"ל כי ננו נחרת אחר זכר ליציאתנו, כך שמעתי מפי א"י ששמע א"יך שהשיב צרנו ז"ל למחר הנאון דנארדינו ז"ל שאלו על ענין כי ננו נחרת כר. עכ"ל.

הטעם מה שאין אומרים נוסח נרכת קידוש היום דשנת וזונו כמו נכל הנרכות, י"ל ע"פ מה דל"י נכתנים נפ"י נוסח הנרכה אקב"ו, אשר קדשנו הוא נח"י אוא"ס שובדל מן העולם והיינו נח"י עצמות אוא"ס כמו שה"י קודם שנתנו, והו"ע א"י ראשון וא"י אחרון ומנלעדי אין חלקים כר זה ומשכיים ע"י המצות (וי"ל זהו אשר א"י ראש) וסדר ההמשכה תחלה נמשך נמצותיו הקב"ה מניח תפילין הקב"ה מתעטף נציגית כר והיינו נח"י ספ"י העליונות, ואח"כ נמשך למטה, אך נכדי להמשיך נמצותיו זהו ע"י וזונו דהיינו המצות שאנו עושין למטה על ידו אנו גורמים המצות העליונות עד שימשך האור למטה ג"כ כר, ועפ"י י"ל דמוצת שנת ה"ה מיקדשי וקיימול דנו שנת כר (ולכן תותמין מוקדש השנת ולא מוקדש ישראל והשנת כמו ניו"ט כידוע) ולא ע"י שזנו. ולכן א"ל וזונו נציו"ט י"ל דמ"ש אשר נחר ננו היינו שנקיים תומ"ל כמו ונו נחרת (דנרכת ק"ש דקאי על מ"ת) ואומרים זה קודם וקדשנו נמצותיו דהיינו שע"י הנחירה ננו עי"ז קדשנו נמצותיו כר ככ"ל. ועפ"י י"ל הטעם מה שלא נתקן בקידוש יו"ט הנוסח אשר קדשנו נמצותיו (כמו) נכל מצות דרננו ע"י נמצות השם נמ"ע דרננו) כ"ל אשר נחר ננו תחלה ואח"כ וקדשנו נמצותיו כר ונ"ע.

מה רבו מעשיך:

נוסח אשכנז ליתא זה נצרכת יולר דשנת וכן נפ"י רב עמרם ליתא. והטעם דמ"ש מה רבו מעשיך היינו שהעולמות נהוו מהדבור של הקב"ה כמ"ש נדבר הוי' שמים נעשו ודבורו של הקב"ה תשיב מעשה כר והמהדש נעונו נכל יום תמיד מע"כ שכל עת נח"י דבר הוי' נח"י ומהווה מעולמות מחין ליש. והנה ידוע דשנת אין העולמות מוקבלים מנח"י הדבור דכתיב כי זו שנת כר ששנת מוצר ועש"י שהדבור נחלה למעלה והעולמות מוקבלים בשנת מנח"י החכ' ולכן נק' שנת נראשית, דחכ' הוא נח"י ראשית כמ"ש ראשית תבואה ולכן השמיטו ענין מה רבו מעשיך ושינו מהנוסח דמול כר. ורבינו (****) לא שינה את הנוסח כי אם גם בשנת למור וזה דנו מעשיך והיא הנוסחה האמיתית (וכ"ה נסדור הר"י ז"ל) והוא מפני שגאומת גם נח"י חכ' היא כעש' גופנית לגבי דלגגי עצמות אוא"ס שלמעי' מסדר השתל' הרי החכ' והדבור שוין. ח"ש נדוך עושה נראשית שהיא עושה נח"י ראשית חכ'. והיו כלם נחמה עשית שהחכ' היא נח"י עש"י. ולואת גם בשנת שהעולמות מוקבלים מנח"י חכ' שייך למור זה רבו מעשיך כר (כעשים).

(*) במדבור ר' עמרם נאמן.
(**) כ"ק ארפור בעל הצ"צ.
(***) ספ"י היסודות.
(****) כ"ק ארפור חזקון.

קריאת התורה :

ע' נדה"ח סי' ע"ו סעי' א' אם צריכים לעמוד בשעת קה"ח ונשמ"ש שער הכוונות דרושי הס"ת ד"א כ' שהאריז"ל הי' מנשא הס"ת ומלווה עד התיבה שקורין שם ולא"כ חזר למקומו הראשון ויושב מיושב עד סיום קריאת הפרשה לא כחותן הנוהגים לעמוד עכ"ל וז"כ בפע"ח שער קה"ת פ"א וכ"כ נסדור האריז"ל הרש"י ז"ל אך שם הוסיף ו"ל וזהו כשיש אלומורא (נר' צימה) נגהכ"נ דהוי רשות בפ"ע אבל כשקורין על השלחן בלא אלומורא צריכים לעמוד, ולישב בין נגרא לנגרא עכ"ל (ומ"ש בלשון אנדרס נסי' קמ"ט סק"א כ"ל שזהו שלא בשעת הקריאה יערי"ש) ונסי' שלחן הקריאה סי' ט' בנסמרת השלחן סק"ה הביא נס"ש ש"א שאל הו"א חלש ולא"ל לו לכוון היטב כשהוא עומד יש לו לישב אך לא ישב נגד השלחן שקורין עליו כר עכ"ל, ולפ"ז י"ל דאף מי שאינו נזהר לשמוע קה"ת ומחפץל בשעת קה"ת והוא חלש ועיי' העמידה א"ל לו לכוון בתפלתו מותר לו לישב כר.

מ"ש בלש"ק שם שלא ישב נוכח השלחן נוכח פני העולה נ"ל פשוט דהוה כשאין מפקידין אנשים בינו לבין העולה ולא אפי' רחוק מהשלחן אסור לישב נוכח פני העולה, אבל אם עומדין אנשים אצל השלחן נוכח העולה נ"ל שיותר ומ"מ נכון לנודד קצת שלא ישב נוכח פני העולה ממש.

הפטרות :

וכ"ק אלו"ר זוקללה"ה הי' אומר רוב הפטרות כמותן ספרדים, וארסוס אותן הרשמות בזכרונ. פי' נח עד מרחוק הי' פי' וירא (כמדומה לי) עד ותשא את נגה ותאל. פי' ויאל ועמי תלוים עד על תלמי שדי ולא"כ וינרד יעקב עד וננניא כשאר (היינו צ' פסוקים הראשונים). וישלח הו"א עובדי'. שמות הנאים ישר. יתרו עד זרע קדש מנצח. תשא מן וישלח אחא, ויקהל (כמדומה לי נרור) וישלח המלך שלמה. פקודי איניי זוכר. לו עד ונכרתה מפיסם ולא"כ כה אחר הוי' אל יתהלל (זה אינו שייך להנוסחאות הג"ל). אחרי מות הלל כנני כושיים. כשהל ר"ח ציוס ש"ק וציוס א' הי' אומר אחר הפטרת שנת ר"ח פסוק ראשון ואחרון מהפטרות מחר חדש.

ברכות הפטרות :

שמעתי בשם כ"ק אלו"ר זוקללה"ה וכ"ק אלו"ר זוקללה"ה שהיו חותמין בשמותה"ם מתקדש וישראל והאומנים ונהנרבה. לא היו מזכירים של יו"ט כ"א בהתחיה. ככ"ל.

מוסף לשבת :

ר"ה ותודים וכר תמוזא בשחרית. נהסידור עם הנהגות (*) נדפס שם כל הנוסף ר"ה ותודים כר עד גמירא (כמו נהסידור הזה) והני' שם ר"ה ותודים כר תמוזא בשחרית. ונראה שדקדק שלא יהי' שם שינוי מהסידור של רבינו הגדול ז"ל אף בדבר כזה שאינו נוגע לשום דבר נצטט הנוסחא וכן הנהגי כלן כמ"ש נהסידור הג"ל (ז' ולפ"ז לא טוב עשה המו"ל הזה מה ששינה בענינים האלו נהסידור הזה קודם מוסף מקומות כמו אשרי קודם ונל"ג וצ"ש ומסוד"ז בשחרית דשנת, וכן אשרי קודם מוסף וקוה ועלינו כר וכדומה, דהנס שאינו נוגע נצטט הנוסח מ"מ אין לשנות וע"ד חייב אדם לומר בלשון רבו וגם שאפשר שיש בה איזה כוונה כי נצטט דרכיו כר וכאשר

הנהות

מקובל איש מפי איש שהנהות בהסידור הכ"ל הועתקו מההנהות של רבינו הגדול ז"ל שהג' בעמנו. נודאי יש צוה כוונה מיוחדת.

זמירות לשבת:

ומכ"ק אלמור זוקללה"ה (נשם כ"ק אלמור זוקללה"ה) שמעתי שאמר רבינו הגדול זוקללה"ה שמה שלא העמיד בהסדור זמירות הוא שחש שישירו נתוך הסעודה ושיר למעלה מזמורה ופ"א שמה שלא כר' הוא שחש שידגרו חסידות נתוך הסעודה ע"כ (ואיני יודע אם הכוונה על הפזמונים לאחר נשחין, אסדר, גי', הרי כתובים בהסדור, אך זה ידוע שהם לא אמרו הפזמונים הג"ל, וכמה פעמים הייתי צעת הסעודה ולא ראיתי שיאמר הפזמונים הג"ל, ופעם אחד (בהזמן שאכלנו אחר על השלחן) נזה לנו שגאמר הפזמונים הג"ל אך זה ממש זמן קצר רק איזה שנים ולא אמר לנו עוד שגאמר כר').

קידוש לבנה:

וכן ראינו ומכ"ק אלמור זוקללה"ה (**), אך לא קודם ג' ימים (מה שאמורים העולם נשם כ"ק אלמור זוקללה"ה שליט יודע אי' מנאל הקצלה מו' ימים אלו כר' איני יודע אם אמר כן, שהרי בהוספות לתו"א פ' יתרו נהניאור לד"ה נחש השלישי כתיב טעם ע"ז ע"ד הקצלה והסידות ונח"מ מו"ש פ"א מ"ז כ' ג"כ טעם ע"ז נח"א ע"ש. וע' נפע"ח שער ר"ח פ"ג צנין צרכת לבנה ה' ולנו מצרכין צרכה זו צר"ח מפני שאלו היו מתחדשת כר' ונ"ע. ובהנהות כ"ק אלמור זוקללה"ה לדרוש הג"ל העיר מרע"מ כי תשא פקודת צר דא לקדש החדש כר' ולצטר דיאומה לאורה מצד כר' והרמ"ז שם פ' דהיינו לאחר ז' ימים, וכן צעה"ז כי דהיינו לאחר ז' ימים: והאריך צוה, ונדרוש נחש השלישי (מכ"ק אלמור זוקללה"ה) כי נשם פנ"ח דקידוש לבנה ז"ל אחר ז' ימים דוקא, וכ' מה שח"ת ה' נשם צדש ולכאף ה' ז"ל צו' מפני שז' שנועות של ספירת העומר הם צמקים ה' ימים כר' יע"ש, ומ"מ למעשה ראינו ככ"ל, והיינו מפני שאנליט ע"פ הרוז השמים מוכסים מעננים ואם נראית א"א לדקדק מהזמן כ"כ. ונאמר הנהיה כי על רע"מ הג"ל נשם הרמ"ק דהיינו לאחר ג' ד' ימים כר'.

ברכת המזון:

כי אל מלך חנון כר' הניתי כן ע"פ מה שהעיד לי ר' שמואל הורוץ שי' שעמד אלל כ"ק אלמור זוקללה"ה צעת הסדר גליל פסח ואמר בצרכת המזון כי אל מלך כר' וכ"ה נצו"ע דמור"ר זוקללה"ה ס' קפ"ח פ"ג צנ"ל מלך חנון. ולפי"ד נודאי נהס' הראשון מרבינו הגדול ז"ל לא ה' נוסח יע"י צנ"י כ"א צנ"ט אומר יע"י, ואף דנהס' הנדפס כמו ס' הר"ל ז"ל נדפס ג"כ נוסח יע"י צנ"י כמו כאן, אך נדגרים כאלו מנאל שינוים גם נס' הג"ל, וע' מ"ש לעיל שער כ"ז ס' ד' *) וע"ש בהסידור הג"ל. ואף שהרצ המו"ל את הסידור הזה נכונה מקומות אף שפרט הדגרים מ"מ נכונה שלא נשנת לי רבינו ז"ל וכמו נאשרי ונל"צ קודם מנהג דשנת וכדומה יע"ש, מ"מ לצד מה שגכ"מ לא נאמר מזה וכו"ש נשער הג"ל הרי לא ראה את הסדור הראשון, ואפשר שנדפוסים שח"כ נעשה השינוי ונאמן עלי עדותו של ר"י"ש הג"ל ומעשה דר'.

(**) שאל היה מספיד להמתיך עד אחר ז' ימים.
(*) היא ההפדה בתפלת מוסף הגי'.

ברכה מעין שלש:

נ"ע (**). וז"ל דגד נצרכה שני הוא מ"ש ועל ארץ חמדה כר והנחלת כר ורחם וננה ירושלים הוא נגד נצרכה שלישית, וכ"ז טופס הנצרכה דמעין נ'.

הלל:

נסידור (אור המאיר דיוולגא) שהתפלל כ"ק אלתו"ר נ"ע זוקללה"ה זי"ע קודם הסתלקותו נרשם על זה נכ"י"ק ח"ל שמעתי מוכ"ק אלתו"ר נ"ע זללה"ה זי"ע א שכתבתי לו שכוונת המדפיס על דודיטו מהרי"ל נ"ע מילגאויטש ומתחת הנליון נסי"ה הכ"ל נרשם נכ"י"ק נדפס פ"ר נווארשא כמדותה ע"י ר"ז נר"י זעלווער ע"ה עכ"ל ואני אלתני מוכ"ק אלתו"ר זוקללה"ה והשיב לו שיכולים לעשות כמו שרונים שאל זאת מוכ"ק אלתו"ר זוקללה"ה והשיב לו שיכולים לעשות כמו שרונים. לרד"ק נכ"י"ק אפקדס ונסי' השרשים לרד"ק ונקונק' כ' אמילס נקונק' הלמ"ד והאנן עורא כ' הלמ"ד קמועה, אך כמ"ש נמסורה הוא העיקר. קראתי י"ה וכן יסרני י"ה ע"פ המסורה היודי"ן דגושים וז"ע שכלן הן רפויים.

תשליך:

כתוב נפע"ח שער השופר פ"ה וינער שולי הנגדים כשאמורים ותשליך נמולות יס כר ונסדור הארז"ל מוה"ר שני"ה ז"ל כ' דדוקא נגד נציזית כי היא נגד השכינה וכן נסי' שער השמים מהשל"ה כ' דדוקא נגד נציזית וכן מהעניט, לנער את הט"ק אך אחר גמורים את סדר התשליך וכ"כ מסדור השל"ה ז"ל.

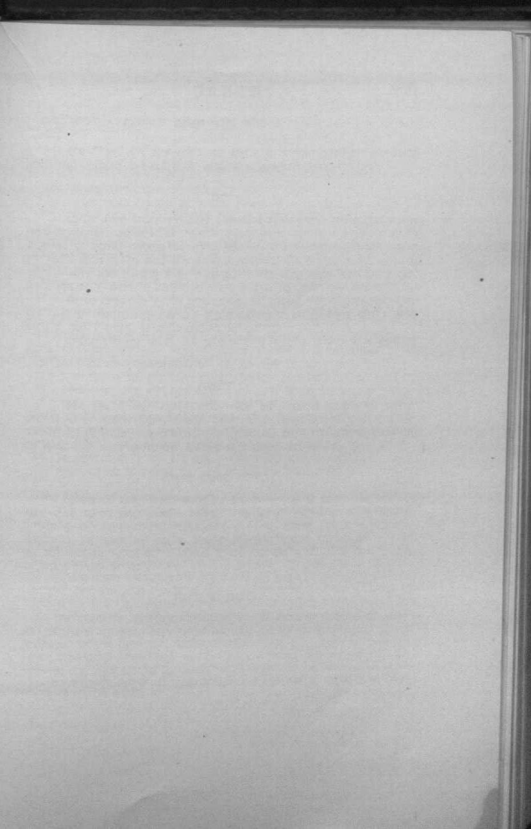
קידוש לשלש רגלים:

נצוכות כר לכאף מולא ומחלק בין ליל אי לליל אי יש ללמוד שנס נליל אי מנרד לישנ נצוכה תחלה ואח"כ שהחיינו. אך שמעתי דבר נרוד דכ"ק אלתו"ר זוקללה"ה הי' מנרד שהחיינו תחלה נליל אי. וכן שמעתי נס כ"ק אלתו"ר זוקללה"ה, וכן משמע מלי' השו"ע אלתו"ר סי' תרמ"ג סי"א שהוסיף תי' נליל אי מה שלא מולא נצרי"ע של הצ"י. והלגוש כי הלי' כמו נצרי"ע ולי' שו"ע אלתו"ר הוא כלי' הלגוש והוסיף תי' הכ"ל.

הגדה של פסח:

וכ"ק אלתו"ר זוקללה"ה הי' מנציה צידו את הכוס מן השלחן ואמר לפיכך והי' אחרו צידו עד ואלתור לפניו הללו"י ומעמידו, ולנצרכה נצרי"ע הי' נטלו על ידו ונירד כר.

(**) קאי אמ"ש בשער הכולל דטופס ברכת מעין נ' (הוא מעין נ' דברחמ"ו) על חסתי כר רחם נא כר ובנה ירושלים כר.

מחזור

לראש השנה ויום הכפורים.

כפי הנהוג אצל החסידים המתפללים בסידור האריזל
נוסח רבינו הקדוש כ"ק אדמו"ר מלאדי ג"ע זיע"א
בעל התניא והשו"ע.

יצא לאור בהנהגת מדויקת ע"י אנודת חסידי חב"ד העולמית

ברוקלין, ניו יארק

תש"א

פיוט זה אומרים במוסף יום א' דר"ה קודם הפיוט מלך עליון

אָמֵן, אדירי קל חפץ. בדת בפרס בדיון. חיבו דגפן. פלא נמצא קתם.
חפץ: אדם, יציר עפר, מאדמה. לאילי מרום, אותו דמה. לא בן.
ולתכל דמה: לעבוד, ולשמוח בן. הפרישו, ושבר על ציון, ויגרשו. ויום זה.
ליושר דרשו: דעת, האיר אורח, סמאפל, עולם, דעה תדע, ומאפל, עשרים
דור, בזוי ופסל: עקשים, באורח מישור, מסדור, ידע, ועל נאמו, בפה אדע.
נדון, בקו, ידוע תדע: עזרים, בעמק הפכא, להבדק, אם בפעלם, בריב ודקדק.
דפני שופט, מי יצטרק: זה הפשלים, בעמק נפש, בזמן, לא מצא, נופש.
ותכתיו, עניו, בעשן טפס: זרעו רגל, באהלי תורה, ועל אכזר, דרכי נסתרה.
נקבה מנו, פורת בסתירה: רשע, אשר במחבא, יסתר, צדק, לפניו יתגלה.
ונתת, אולי, ביום אף, יסתר: רעים, שנים עשר, להבדק, בריב, אותם לא
הצדיק, על סכרם בפסח, צדיק: בגי כלי שם, בסכרם עמוסים, בזונה ובבון.
ובשוד חסדים, איה בדיון, יהיו נעמסים: בדת יצבו לריב, בעמקו דרין, על
זאת, אותם דין, למען ידעון, שדון בדיון: ירד אשר תוריד, אמרים, ותדיר.
בכור שור, מחמרים, ונעש, בשמעו נא, המורים: יען, אשר נאקש, בעשר.
נחרתו בו, מיתות עשר, וכנע נבול, כפל באוסר: ראשיה, אשר בשומד,
ישפוטו, איה, בקו צדק, ישפוטו, כי אם, כמו שפוטו: רוכים, עלי אש זרה.
פגעה כם באה, גזרה, ללמד כם, פושעי פזירה: בער, חמד מן החכם, ונלמד
הוא, וכל אשר לו, בחכם, מלדיש ועד קמה וכרם: בוגד ושובר, מה פועיל.
דון בעברה, לא יועיל, כי אם לחיות, פגי סלמד, לדועי: יד שלח, אחוז
בארון, נעשה בו, משפט וחרון, מה יעשו, עזרי כבגי מרון: יודע גגן, בפץ
דחגגי, נכתן, ונס חנם חגגי, ולא תבא במשפט, דדגגי: קוראי דגרון, וקרי
שופר, אם פשעם, בדיון יספר, בסתנת חנם, חיוס יספר: קצין בנאח, לבקר
לשם, נגע במצחו, זרח להרשם, ונשפט, בלא ידע ואשם: דעת הממו, רגל
זדים, אשר באו להיכל, מידים, ישפוטו, במכניע זדים: דעת יבקר, פועלי
שקר, להשפט, בנביח, אף ותקד, יספר פי, דוברי שקר: לשר, סתהנה דפניו.
באמת, איה, אחרי הדברים, ותאמת, חשב פעלו, אידום אמת: ידד, אשר
לפניו ואחריו, לא קם פסוהו, בכתיריו, ואחרי קל זאת דקדק אחריו: יבינו,
כל יצורי ארץ, אם כף, במצוקי ארץ, מה יעשו, רשעי ארץ: ראה יראו,
יערי שחיים, אם אש, אחזה בלחים, אז ינועו, יבשים פסוחים: ראה, כי אין
איש, להפגיג, בעד בגי איש, ואתה יא, ולא איש: חיו לשום בכתב אמת,
אשנה, מעשה, כל ימות השנה, לבנותה בשופר, כשת אסרים (בזכרון שופר).

בזה ראש השנה:

במחזורים טובים שהרחיק ר' אהרן סקארלין ג"ע זיע"א (מנדולי תלמידו הה"ס ג"ע זיע"א) פ"א כשהתחיל
לזכר הסדר נתעלה סדר ואח"כ שאלוהו מה ה' זה והשיב שהתבונן בתפארת הטובא ברחוק (בסמ' נוסף)
אי מלכא אנא עד השתא אפאי לא אתית לנבאי כו'. ואזן מה נעני אבתרי :

ה מ ל

יושב על כסא רם ונשא :
שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב רננו
צדיקים ביהוה. לישירים נאווה תהלה :
בפי ישירים תתרוםם :
ובשפתי צדיקים תתברך :
ובלשון חסידים תתקדש :
ובקרב קדושים תתהלל :

ובמקלות רבבות עמד בית ישראל ברנה יתפאר שמו מלפנו
בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים. לפניך יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר
לברך לעלה ולקדם על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן
ישי עבדך משיחך :

ובכן ישתבח שמו לעד מלפני האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ .
כי דך נאווה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד שיר ושבחה להלל וסמך
עו וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות ודודאות
לשמו הגדול והקדוש ומעולם עד עולם אתה אל : ברוך אתה יהוה אל מלך
גדול ומהלל בתשבחות אל ההודאות ארון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון
כל המעשים הבורר בשירי ומרה מלך יחיד חי העולמים :
שיר המעלות ממעמקים קראתה יהוה : אדני שמע בקולי תהינה אונקי
קשובות לקול תחנוני : אם עונות תשמו יי אדני מי ישמך : כי עמך
הסליחה למען תנא : קויתי יהוה קתה נפשי ולדברך הוולתי : נפשי לאדני
משומרים לבוקר שומרים לבוקר : חל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד
והרבה עמו פדות : והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו : ח"ק וברכו

יוצר אור. ובשבת הכל יודוך. עד גאל ישראל. שמוע דרית תמצא בטיזור :

תפלה לשליח צבור בקול

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למשן שמי באהבה :

מסוד חכמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולחנן
פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים :

ביום א' ד'ה' אומר הש"ן זה .

יראתי בפצותי שיח להשחיל . קומי לחלות פני נורא
ודחיל . וקטונתי מעש לכן אוחיל . תבונה
חסרת ואיך אוחיל . יוצרי הבינני מורשה להנחיל .
אילני ואמצני מרפיון וחיל . לחשי ירצה כמנטיף
ומשחיל . במוי יומתק בצוף נחיל . רצוי ביושר ולא
במכחיל . משלחי להמציא בופר ומחיל . שאני יערב ולא
במשחיל . העתר לנחשבים בנחיל . חנון בהבטיחך
לבנקרת מחיל . ועקי קשוב בעת אתחיל . קרבי יחמרו
בהקרך חלוחיל . ומאימת הדין נפשי תבחיל . אם פגמול

הלב

ביום ב' ד'ה' אומר הש"ן זה .

אתיתי לחננה בלב קרוע ומורתח . בקש רחמים פעני
בפתח . נלגל רחמיה ודין אל תמתח . אדני
שפתי תפתח : דבר אין בפי וב לשוני מלה . הן יהוה
ידעת כלה : וממעמקי הלב לפניה אוחילה . אחסה
בסתר בנפיה סלה : ולעפה ופלצות אחווני במורא .
חלות פני נורא בנפש יקרה . טוב מעם ודעת קמונתי
לחסרה . על כן זחלתי ואירא : יגעתי באנחתי איך לעמוד
לפניה . כי אין מעשים לזכות בעיניה . לחלותך שלחוני
מקהלות המוניך . תבין לבם תקשיב אזנה : מה אני ומה
חיי תולעה ורמה . נבער מדעת ובאפס מזמה . סמכתי
יתדותי בספר החכמה . מענה רך ישיב חמה : עוזי
אליה אשמרה לסעדי . פתח ברכך תאר לחגידי . צדקני

הָרֹב יָחִיד . מְקוֹרֵי עֲפַעֲפֵי אוֹיֵל כְּמִזְחִיל . צִדְקָה אֶקְנֶה
מִמֶּדֶ וְאוֹחִיל . יוֹשֵׁר הוֹרִי זָכְרָה לְהֶאֱחִיל . חֵם לָבִי בְּהִגִּי
יִגְחִיל . יִסְתַּעַר בְּקַרְבִּי בַּעַת אֶתְחִיל : סוּגְרִין הָאִרְיוֹן

אֶת חֵיל יוֹם פְּקוּדָה . בְּאִימִיו כֹּל לְחֹם לְשִׁקְדָה . גִּשִּׁים בּוֹ בְּרָךְ
לְיִקוּדָה . דַּעַם לְיִשָּׁר כְּעַל מוֹקְדָה . הַיּוֹצֵר יַחַד כֶּסֶל נִשְׁפָּט .
וְשׁוֹעַ וְדַל בְּפִלּוֹם יוֹשֵׁפֶט . זָכַר לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט . חֵין עָרְבוּ יוֹכֵר
בְּמִשְׁפָּט : מָרָם כֹּל מַפְעֵל חֶצֶב . יוֹם בְּמַחֲשַׁבַת צוּר חֶצֶב . בְּאַחֹר
וְקֶדֶם בְּתוֹךְ נֶחֱצֵב . לִיְהִיב עָלָיו כֹּל הַמַּחֲצֵב : מִנְתּוֹ בְּהוֹם כַּח
דְּשִׁנָּה . נָצַר לְהַחֲנִיט לְתַשְׁעִים שָׁנָה . סִימָה אוֹת הַיּוֹת לְשׁוֹשְׁנָה .
עָבֹר לְפָנָיו בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה : פּוֹלְצוּ פְּרֻחֶיהָ בְּזֶה יוֹם . צִנְתָּם פָּנִי
כֶּסֶם אוֹיִם . קוֹל דְּבוּבָם יִרְחִישׁוּ הַיּוֹם . רוֹגְשִׁים לְהַרְיֵעַ לְמִצּוֹא פְּדוּיָם :
שְׁעוֹנִים עָלֶיהָ בָּהּ לְהַפְקֶדָה . שׂוֹאֲגִים בְּלַחַק דְּלֹתוֹת לְשִׁקְדָה :
חֵין תְּמוּכִים בְּדָשָׁן שָׁה עֲקָדָה . תִּשָּׁר אִשָּׁר בּוֹ נִפְקָדָה :

נעלה

ליום שני של ראש השנה.

וְאִמְצֵנִי וְתֵן לֹאֵל יָדִי . כִּי אֶתָּה מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי :
קַהֲלִיךְ עוֹמְדִים לְבִקְשׁ מַחֲלֶתְךָ . רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ לְרַחֲמָם
בְּחַמְלֶתְךָ . שׁוֹפְכִים לֵב כַּמִּים לְעַמְתְּךָ . וְאֶתָּה תִשְׁמַע
הַשְּׂמִים מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ : תַּחֲזוֹק לְעַמְּךָ יָדָם תִּרְפֶּה . שְׁלַח
מֵאֲתָךְ עֶזֶר וְתִרְוּפָה . נוֹאמֶיךָ יִשְׁיִנוּ לְחֻזֹּק וּלְתַקְפָּה .
כֹּל אִמְרַת אֱלֹהֵי צִרּוּפָה : סוּגְרִין הָאִרְיוֹן

אִמְרַתְךָ צִרּוּפָה וְעִדּוּתֶיךָ צִדָּק . בְּאִי עֲדִיד בְּרִיב אֵל תִּדְרָקֶךָ .
גִּשְׁתָּךְ לְחַפֵּשׁ כֹּל תַּעֲלוֹם וּבְדָק . דִּין עֲנִיךְ בְּמִשְׁפָּט
הַצִּדָּק : הֵן עוֹלָמְךָ בְּנִית בְּחֶסֶד . וְרַב חֶסֶד מִמֶּה כְּלָפִי חֶסֶד . זְכוּיֹת
הַכֶּרַע וְעוֹד הַחֶסֶד . חוֹן עַל גִּינִי מוֹצֵא מִכְשָׁד : מָרָם נִקְרָא אֶתָּה
תַּעֲנֶה . יִמָּצֵא לָנוּ חֶסֶד בְּמַעֲנֶה . בְּפִקְדָּךְ הַיּוֹם יִצְוֶיךָ לְהַמְנֶה . לָנוּ
מִלְּאִכֶּיךָ סָבִיב יִתְנֶה : מִדַּת מוֹדֵךְ עָלֵינוּ הַגִּבּוֹר . נִקְנוּ מַעֲוֹן וּפְשָׁעִים
תַּעֲבִיר . שִׁגְבַּת בְּזוֹרַע לְמִקְנֶיךָ בְּסִכְר . עֲזוֹ חֲלִיפוֹת כַּח וְעֻלִּית אֲכָר :
פְּעֻלַּת אוֹרְחֵי לְפָנֶיךָ לְהִזְכֵּר . צִדְקוֹ יִלִּין בּוֹשֵׁר . וּמִשְׁמִין יִסְכֵּר .
קֶבֶד מוֹרְאֶךָ יַחֲוֹדֶךָ לְהַכִּיר . רֵץ בְּפִקְדוֹתֶיךָ לְיִשָּׁר וּלְיָקֵר : שְׁלֵם נִמְצָא

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

נעלה בדין עלות בתרועה. גיא עם דריה לרועעה : חיו בשופר
אפתנו (כשנת בוכרון שופר ארצנו) ובכרך פריעה . במגנת
רעים בגנו אתרועעה :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענה אלזים חיים :
מלך עוזר ומשיע ומגן : ברוך אתה יהוה מן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב להושיע : מזריד הטל :
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישי עפר : מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך מלך ממים ומחיה ומצמיח ישועה :

הל מלך עליון ונורא. משפטנו יוציא כאורה : חיו איחלנו פתר
לעמרה. בטללי תחי בחסדו אתפארה :

מי כמוך אב הרחמן וזכר יוצריו לחיים ברחמים : ונאמן אתה להחיות מתים :
ברוך אתה יהוה מחיה המתים :

ימלוד יהוה לעולם אלהיה ציון לדור ודור תללויה :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

הארץ	בשמים	ובארץ :	ואלהינו :
מרבבה :	דגול	מרבבה :	ונערץ :

הוא

ליום שני של ראש השנה.

בכל אשר נפקד. שועשע בהיום בהנט מופקד : חיו תהלה ועוז
למרחמו שקד. תמנו בעת אשר פקד :

הל בו שועננו מעולם ועננו נראות. ברצוי חנונו יקבל בהעלאות :
חיו יחלצנו במנו מתחלואי תוצאות. בצפרים עפות בן
יגן יהוה צבאות : זכרנו עד ומצמיח ישועה

הל שפתינו מדובבות עוז ובצדקתו נחיה. ברחמים יצדקנו וזרענו
יהיה : חיו יחיינו כקדם מימים אהיה. ביום השלישי
יקימנו ונחיה : מי כסוד עד מחיה המתים

הארץ	במלאכות סגל חבורה.	שומרי אמונתך ומיחדך	ותחיה
קולי אקרא :	סגורין הארץ. יסלוד. אתה הוא מלכנו.	שפכתי שית לבקש עתידה. שמע יהוה	חיו

הוא שח	ויהי :	וצוה	ונבראו :
זכרו	לנצח :	חי	עולמים :
מהור	עינים :	יושב	סתר :
פתרו	ישועה :	לבושו	צדקה :
מעטהו	קנאה :	נאפו	נקמה :
סתר	יושר :	עצתו	אמונה :
פעלתו	אמת :	צדיק	וישר :
קרוב לקוראיו באמת :		רם	ומתנשא :
שוכן	שחקים :	תולה ארץ על בלימה :	

חי וקים נורא ומרום וקדוש :

בשחל בדול

חי"ק תעיר ותריע. להכרית כל מריע. ותקדש ביודעי להריע קדוש :

חי"ק מלך ממלט מרעה. ליודעי תרועה. האל קדוש :

חי"ק מלך זכור אחוז קרן לתוקעי היום לך בקרן. נורא וקדוש :

בשחל בשבת מתחילין כאן וזבסחורים כתוב שכשחל יום א' ג'כ בחול א"א זה כ"א ביום שני

ובכן ויהיה פקד את שנה באשר אמר :

חי"ק צאצאיה בן פקוד לטוב היום. קדוש :

חי"ק שמו מפארים ערת חבלו. ונערץ באראלי קודש הגולו.

ובהיכלו כבוד אומר כלו. קדוש :

חי"ק שומרי מצותיו עוד ישובון לבצרון. נדברים יראיו בהקשר ויתרון. ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון. קדוש :

חי"ק שפרו מעשיכם וברית לא תופר. נאקתכם יאזין שחקים שפר. ותיטב ליהוה משור פר. קדוש :

חי"ק שבמי מקוראך עליה והמשל. נטישות צריך בהתייך לנשל. כי ליהוה המלוכה ומושל קדוש :

חי"ק שבותנו ממרחק עלות להר קדשו. ונפארגנו תמיד בדביר מקדשו. כי זכר את דבר קדשו. קדוש :

חי"ק כל יושבי תבל ושובגי ארץ. יאמרו תמיד תגדיל יהוה לעשות בארץ. ויהיה יהוה למלך על כל הארץ קדוש :

יוצר ליום א' וב' של ראש השנה

חיו אדר והוד אתן בצביון . שוע אפרוך בגיב והגיון :

קחל אקרא לאלהים עליון :

חיו ביום הנבחר משמי ערץ . מישרים לשפוט קדשתי להעריץ :

קחל יהוה מלך תגל הארץ :

חיו גאותו גדלה עולם מהביל . עווז לספר פח מי יביל :

קחל מלך על כל הארץ אלהים זמרו משביל :

שמו ממארים שרת חבלו . ונערך באראלי קודש הללו . ובהיכלו כבוד אומר כלו . קדוש :

חיו דע ישימו כל בריותיו . וידעו כי גדלו גבורותיו :

קחל זכר עשה לנפלאותיו :

חיו הציב וירה אכן פנתו . נחליאל עבור לשעשע באמתו :

קחל זכר לעולם בריתו :

חיו ודשם בחוק דת הגיוני . בכל שנה ושנה לזכור זכרוני :

קחל לזכרון בהיכל יהוה :

שומרי מצותיו עוד ישובון לבצרון . נדברים יראיו בהבשר ויתרון . ונקשב ידעה וישמע וכתב ספר זכרון . קדוש :

חיו זבח קודש בהובש או בעיניו . רגל תמורתו איל להקריב לפניו :

קחל אחר נאחו בסבך בקרניו :

חיו חכם חניטיו לתקוע בזה חודש . יום זהאם יקרה בשבת קודש :

קחל זכרון תרועה מקרא קודש :

חיו טבעו אם בחול יבואכם . צו לתקוע בכל גבולכם :

קחל יום תרועה יהיה לכם :

שפרו מעשיכם וברית לא תופר . נאקתכם יאזין שחקים שפר . ותיטב ליהוה משור פר . קדוש :

חיו ירום צור ישעי בפני כל אמים . חשוף ורועד להושיע ממתקוממים :

קחל מלכותך מלכות כל עולמים :

חיו בהגלותך לעין כל שכנגד להנער . קהלות ורכבות בפיו להנער :

קחל יהוה ימלוך לעולם ועד :

חיו לך יאתה כבוד ועז הגוים . חדר וכל שוכניה וכל האיים :

קחל מי לא יראך מלך הגוים :

שכמי מקוראך עלה והמשל . נמישות צריך בהתיוף לנשל . כי ליהוה המלוכה ומשול . קדוש :

- חיו מומות צרים שבר והכתידם. ורויך קבץ ותנם תפרם :
 קהל זכור עדתך קניית קדם :
 חיו נדיבי עמים ינקמו בכפלים. קמיהם על פנימו גלה שולים :
 קהל זכור יהוה לבני אדום את יום ירושלים :
 חיו סלול מסלתנו ישר לצעוד. וכן יקירך קרסול לא ימעור :
 קהל כנמות זכור אזכרנו עוד :
 שבותנו ממרחק עלות להר קדשו. ונפארנו תמיד בדביר מקדשו. כי זכר
 את דבר קדשו. קדוש :
 חיו עמוסיד תוקעין ומריעין בשופר. אמרתך לקים בחוק המספר :
 קהל תקעו בתודש שופר :
 חיו פשעם העבר ועונם יכפר. מענם יערב בהקרבת כבשים ופר :
 קהל בהצוצרות וקול שופר :
 חיו צמחיהם ירבו כחול אין מספר. צבריהם יעוררו ויעלו מעפר :
 קהל כנשא גם הרים תראו וכתקוע שופר :
 שבח מגדול עז שם הגדול נצח בתתו למלכו עז ומגדול. ביום ההוא יתקע
 בשופר גדול. קדוש :
 חיו קרית משוש היכל ואולם. מזבח ישיב וכלי שרת בלם :
 קהל יהוה ימלוך לעולם :
 חיו שמים וארץ ירגנו לשמו. יערות ימחאו כף להנעומו :
 קהל כי פקד יהוה את עמו :
 חיו תוקף אראלים וכוכי צפר. תהלות יתנו שבח להשפר :
 קהל תללוהו בתקע שופר :
 כל יושבי תבל ושוכני ארץ. יאמרו תמיד הגדיל יהוה בעשות בארץ. ויהי
 יהוה למלך על כל הארץ. קדוש :
 חיו וקהל ישפוט תבל בצדק. ולאמים במישרים. האל קדוש :
 חיו וקהל והוא באחד ומי ישיבנו. ונפשו אותה ונעש. נורא וקדוש :
 חיו וקהל
-
- יוצר ליום א' וב' של ראש השנה
- חיו וקהל ארון אם מעשים אין בנו. שמך הגדול יעמד לנו. ואל
 תבא במשפט עמנו. קדוש :
 חיו וקהל הן לא יאמין בקדושו. ותהלה ישים באלי תרשישו :
 ואיך יצדקו קרוצי נושיו במשפט. קדוש :

יוצר ליום א' וב' של ראש השנה

פזמון

הארץ

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :

מיוסד על א"ב משולש

אֲדִירי אִמָּה . יֹאדִירוּ בְּקוֹל .
בְּרֹאֵי בָּרֶק . יִבְרְכוּ בְּקוֹל :
גְּבוּרֵי גִבּוֹה . יִגְבִּירוּ בְּקוֹל
יהוה מלך :
יהוה מלך :
יהוה ימלוך :

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :

דֹּהְרֵי דוֹלָקִים . יְדוּכְבוּ בְּקוֹל .
הַמִּזְנֵי הַמֶּלֶה . יִהְלְלוּ בְּקוֹל .
וְחַיִּים וְחַיּוֹת . יִשְׁעֲדוּ בְּקוֹל :
יהוה מלך :
יהוה מלך :
יהוה ימלוך :

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :

זֹכְרֵי זְמֵרוֹת . יִזְמְרוּ בְּקוֹל .
חֲכָמֵי חִידוֹת . יִחְסְנוּ בְּקוֹל .
טַפְּסָרֵי טַפּוּחִים . יִשְׁכְּסוּ בְּקוֹל .
יהוה מלך :
יהוה מלך :
יהוה ימלוך :

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :

יורשי

ליום שני של ראש השנה

פזמון

הארץ

חן ובסן וירי בישרון מלך :

שם המכתב שמעון חתום בחרון האחרון

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן : אֲמִיץ הַמִּגְשָׁא . לְכָל רֹאשׁ מִתְנַשָּׂא .
אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה . מַעֲזוֹ וּמַחֲסֵה . נִשָּׂא וְנוֹשָׂא .
מוֹשִׁיב מַלְכִּים לְפָנָא .
לְעֵדֵי עַד יִמְלֹךְ :
מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן : גִּבּוֹר בְּגִבּוֹרוֹת . קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת . גּוֹלֵה
נִסְתָּרוֹת . אֲמֵרוֹתָיו מְחֹרוֹת . יוֹדֵעַ סְפּוּרוֹת . לְתוֹצְאוֹת
מִזְרוֹת .
לְעֵדֵי עַד יִמְלֹךְ :
מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן : הַמִּפְאָר בְּפִי כָל . וְהוּא כָל יָכוֹל . הַמִּרְחֵם
אֶת כָּל . וְנוֹתֵן מַחְיָה לְכָל . וְנֹעֵלֵם מַעֲיֵן כָּל .
וְעֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל .
לְעֵדֵי עַד יִמְלֹךְ :
מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן : זֹכֵר נִשְׁכָּחוֹת . חוֹקֵר מִשְׁחוֹת . עֵינָיו
פְּקוּחוֹת . מְגִיד שְׁחוֹת . אֵלֹהֵי הַרוּחוֹת . אֲמֵרוֹתָיו
נִכּוּחוֹת .
לְעֵדֵי עַד יִמְלֹךְ :

סוף

י ורשי יקרה . יישירו בקול . יהוה מלך :
 פ בירי כח . יכתירו בקול . יהוה מלך :
 ל בנשי להבות . ילכבו בקול . יהוה ימלוך :
 ירעה מלך ירעה מלך ירעה ימלוך לעולם ועד :

מנעים

יוצר ליום שני של ראש השנה

מלך עליון : מחור בנבוליו . אות הוא באראליו . אין
 ערוך אליו . לפעול כמפעליו . חול שם גבוליו .
 פהמות ים לגריו . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : פוגם מי הים . רוגע גלי ים . סוער שאון
 דכים . מלא העולם דים . משפיתם פעים .
 ושבים אחור ואים . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : מושל בנבורה . דרכו סופה וסערה . עזמה
 אורה . רילה פיוס להאירה . ערפל לו סתרה .
 ועמה שרא נהורא . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : סתרו עבים . סביבו להקים . רכובו
 פרוכים . משרתיו שביבים . מזלות וכוכבים .
 הלולו מרפים . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : פותח יד ומשביע . צורר מים ומגביע :
 יבשת להטביע . לשליש ולרביע . יום ליום יביע .
 שבחו להביע . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : קדוש ונורא . במופת ובמורא . ממדי
 ארץ קרא . ואבן פנתה ירה . וכל הנברא
 לכבודו כרא . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : שומע אל אביונים . ומאזין חנונים . מאריך
 רצונים . ומקצר חרונים . ראשון לראשונים .
 ואחרון לאחרונים : לעדי עד ימלוך :
 מנצח הארון מלך אביון . בלה ורד שדות . בשאול ובתחת . בלאות בלי נזת .
 עד מתי ימלוך :

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

מִנְעִימִי מִלֵּל יִמְלְדוּ בְקוֹל .
גִּזְעִי נוֹגֶה . יִנְצְחוּ בְקוֹל .
שְׂרָפִים סוֹבְבִים . יִסְלְדוּ בְקוֹל .
יְהוָה מִלֵּךְ יְהוָה מִלֵּךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

עורכי

יוצר ליום שני של ראש השנה

מִלֵּךְ אֲבִיוֹן . תְּנוּמָה תַעֲסֹפֶנּוּ . תִּרְדָּמָה תַעֲסֹפֶנּוּ . תַחֲזוּ יְשׁוּפֶנּוּ . עַד מָתִי יִמְלֹךְ :
וְחַוְיוֹן וְשׁוֹתָיוֹן מִיד
אֲבֵל מִלֵּךְ עֲלִיוֹן . שׁוֹפֵט הָאֲמֶת . מַעֲבִדֵּי אֲמֶת . עֲשֵׂה
חֶסֶד וְאֲמֶת . וְרַב חֶסֶד וְאֲמֶת . נְתִיבָתוֹ אֲמֶת .
חֻתְמוֹ אֲמֶת .
לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ :

יְהוָה מִלֵּךְ יְהוָה מִלֵּךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

מִסוּד עֵץ אֵיב כַּפּוֹל וְשׁוֹמֵחַ מְרֻבֵּעַ שִׁמְעוֹן בֶּר יִצְחָק חוּק :

כָּל שְׁנֵאֲנֵי שְׁחַק בְּאֵמֶר מַאֲדִירִים : יְהוָה מִלֵּךְ :
כָּל שׁוֹכְנֵי שְׁקֵט . בְּבִרְכַּה מְבָרְכִים : יְהוָה מִלֵּךְ :
אֵלֹהֵי וְאֵלֹהֵי בְּגוֹבַה מְגִדִּירִים : יְהוָה יִמְלֹךְ :

יְהוָה מִלֵּךְ יְהוָה מִלֵּךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל מַלְאָכֵי מַעֲלָה . בְּדַעַה מְדַגִּילִים : יְהוָה מִלֵּךְ :
כָּל מוֹשְׁלֵי מִטָּה בְּהִלָּל מְהֻלָּלִים : יְהוָה מִלֵּךְ :
אֵלֹהֵי וְאֵלֹהֵי בּוֹדְאֵי מוֹדִים : יְהוָה יִמְלֹךְ :

יְהוָה מִלֵּךְ יְהוָה מִלֵּךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל עֲרִיצֵי עֲלִיוֹנִים . בְּזִמְר מְזֻמְרִים : יְהוָה מִלֵּךְ :
כָּל עוֹבְרֵי עוֹלָמִים . בְּחִיל מְחַסְנִים : יְהוָה מִלֵּךְ :
אֵלֹהֵי וְאֵלֹהֵי בְּמַעַם מְמַכְּסִים : יְהוָה יִמְלֹךְ :

יְהוָה מִלֵּךְ יְהוָה מִלֵּךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל וְעוֹדֵי וְעַד . בְּיוֹשֵׁר מְיוֹשֵׁרִים : יְהוָה מִלֵּךְ :
כָּל וְתִיכֵן וְסֵת . בְּבוֹשֵׁר מְבֻלָּלִים : יְהוָה מִלֵּךְ :
אֵלֹהֵי וְאֵלֹהֵי בְּלֶהֱג מְלֶהֱגִים : יְהוָה יִמְלֹךְ :

יְהוָה מִלֵּךְ יְהוָה מִלֵּךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל נְדִיבֵי נִדְבוֹת בְּמֵאֵמֶר מְמַלָּלִים : יְהוָה מִלֵּךְ :

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

ר

ערכי עז. יענו בקול.
 פחודי פלאיך. יפצחו בקול.
 עבאות צאנך. יצלצלו בקול.
 יהיה מלך יהיה מלך יהיה ימלוך :
 יהיה מלך :
 יהיה מלך :
 יהיה ימלוך :

קהלות

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

כל נכבדי נועם. בנצוח מנצחים :
 אלו ואלו בשיח משוחחים :
 יהיה מלך יהיה מלך יהיה ימלוך לשלם ועד :
 כל בעלי בינה. בעלוי מעלים :
 כל ברואי בריה בפצח מפצחים :
 אלו ואלו בצפצוף מצפצפים :
 יהיה מלך יהיה מלך יהיה ימלוך לשלם ועד :
 כל רשפי רומה. בקור מקדישים :
 כל ראשי רון. ברנן מרגנים :
 אלו ואלו בשירה משוררים :
 יהיה מלך יהיה מלך יהיה ימלוך לשלם ועד :
 כל יקירי יופי. בתוקף מתנים :
 כל יושבי ישוב. ביהוד מיוחדים :
 אלו ואלו באדר מאדרים :
 יהיה מלך יהיה מלך יהיה ימלוך לשלם ועד :
 כל צובאי צבא. בלמד מלמדים :
 כל צנופי צפירה. בצדק מצדיקים :
 אלו ואלו בחיל מחזרים :
 יהיה מלך יהיה מלך יהיה ימלוך לשלם ועד :
 כל חילי חוסן. בחרדה מחלים :
 כל חשוכי חמד. בחזקה מחזקים :
 אלו ואלו בנגון מנגנים :
 יהיה מלך יהיה מלך יהיה ימלוך לשלם ועד :

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

קְהִלֹת קֹדֶשׁ . יִקְדִּישׁוּ בְּקוֹל . יְהוָה מֶלֶךְ :
 רַבּוֹת רַבָּה . יִרְנְנוּ בְּקוֹל . יְהוָה מֶלֶךְ :
 שְׁבִיבֵי שְׁלֵהבוֹת . יִשְׁנְנוּ בְּקוֹל . יְהוָה יִמְלֹךְ :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

תּוֹמְכֵי תַהֲלוֹת . יִתְמִידוּ בְּקוֹל . יְהוָה מֶלֶךְ :
 תּוֹקְפֵי תַפְאֲרָתָךְ . יִתְמִימוּ בְּקוֹל . יְהוָה מֶלֶךְ :
 תְּמִימֵי תַעֲוִדָה . יִתְנוּ בְּקוֹל . יְהוָה יִמְלֹךְ :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
 חֵיץ וּבָכָן לָךְ דָּבָל יִכְתִּירוּ :

סוֹסֶר ע"ס א"ב	סוֹסֶר ע"ס א"ב	סוֹסֶר ע"ס א"ב
לְאֵל	עוֹרֵךְ	דִּין
לְנוֹלָה	עֲמוּקוֹת	בְּדִין
לְהוֹנָה	דְּעוֹת	בְּדִין
לְזוֹכֵר	בְּרִיתוֹ	בְּדִין
לְטַהֵר	חוֹסֵיוֹ	בְּדִין
לְכוֹבֵשׁ	פְּעָסוֹ	בְּדִין
לְמוֹחֵל	עֲוֹנוֹת	בְּדִין
לְסוֹלֵחַ	לְעֲמוּסָיו	בְּדִין
לְפוֹעֵל	רַחֲמוֹ	בְּדִין
לְקוֹנֵה	עֲבָדָיו	בְּדִין
		בְּיוֹם דִּין

לְשׁוֹסֶר

יוצר ליום שני של ראש השנה

כָּל קְדוּשֵׁי קְדוּשׁ . בְּקִדְשָׁה מְקַדִּישִׁים : יְהוָה מֶלֶךְ :
 כָּל קְבוּצֵי קָהָל . בְּקוֹשֵׁט מְקַשְׁטִים : יְהוָה מֶלֶךְ :
 אֱלֹו וְאֱלֹו בְּנוֹעַם מְנַעִימִים : יְהוָה יִמְלֹךְ :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל חֲשִׁמְלֵי זִיקִים . לְבַקְרִים מִתְחַדְּשִׁים : יְהוָה מֶלֶךְ :
 כָּל תְּרַשִּׁישֵׁי גוֹבָה . בְּדַמְמָה מִלְחָשִׁים : יְהוָה מֶלֶךְ :
 אֱלֹו וְאֱלֹו בְּשִׁלּוּשׁ מִשְׁרָשִׁים : יְהוָה יִמְלֹךְ :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

לְשׁוֹמֵר אֶת־בְּרִיתוֹ : לְתוֹמֵךְ תְּמִימִיו בְּיוֹם דִּין :

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּשְׁלֶה קְרוֹשָׁה . כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ :

בְּקִדּוּשׁ וְנַעֲרִיצָה . תַּסְמַח בְּתַפְלַת שְׁחִירַת דְּרִית . וְנוֹסֵר הַשֵּׁחִי הַשְּׂמֹעֵי וְאֶחָד . אוֹמְרִים אֲבוּנוּ מִלְכֵנוּ . תַּסְמַח אַחֲרֵי תַפְלַת שְׁחִירַת דְּרִית . קְרוֹשׁ תִּתְקַבֵּל . וְאֶחָד . אוֹמְרִים שִׁיר שֶׁל יוֹם . לְדוֹד הִי אוֹרִי . וְאֶחָד . אַתָּה הֵרַאת לְדַעְתִּי . וְיִהְיֶה בְּנוֹסֵעַ הָאֶרֶץ . יִגְמֹדוּ רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם . וּמוֹצִיאִין ב' סִימָן וְאוֹמְרִים שֶׁזֶּע יִשְׂרָאֵל . עַל הַכֵּל וְתַנְדֹּל . אֵב הַרְחִימֵם . הַכֵּל תַּסְמַח בְּסִידוֹר :

וְקִרְיִין בְּיוֹם א' בֶּשׂ וְיֵרָא וְה' פָּקֵד אֶת שִׁרְתָּהּ בְּחֹל חֲמִשָּׁה גְבֵרִי וּבִשְׁבַת שְׁבַעֲתָה גְבֵרִי וּבְיוֹם שְׁנֵי קִרְיִין בֶּשׂ עֵקֶת הִי גְבֵרִי וּבְחֹדֶךְ מִי שֶׁבָרַךְ אוֹמֵר וּיִכְתְּבוּ וְיִתְחַשְׁבוּ בַּסֵּפֶר הַחַיִּים וְכו' וּבִשְׁנֵית קִרְיִין לַמִּסְפָּר וּבְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּפֶרֶשׁ מִיָּנָחם :

וְאַחֲרֵי קִרְיַת הַתּוֹרָה יִכּוֹן עֲצֻמוֹ לַחֲקוֹעַ שׁוֹפֵר תַּסְמַח הַכֵּל בְּסִידוֹר . אִשְׁרִי וְתַחֲפִלִּין מוֹסֵף .

כְּרֹב קְהִלּוֹת אוֹמֵר הַשְּׁלִיחַ צְבוֹר תַּפְלָה וְ קִידֵם מוֹסֵף בְּרָה וְיִוִּכַּפּ .
הִגְנִי הָעָנִי מִמַּעַשׂ נִרְעָשׁ וְנִפְחָד . מִפֶּחַד יוֹשֵׁב תַּהֲלוֹת יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּד לְהִתְחַנֵּן
לְפָנָיו עַד עֲמֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי . אֵף עַל פִּי שְׂאִינִי כְּדָאִי וְהִגֵּן לְבָבִי .
לְבֵן אֲבִקֵּשׁ מִמֶּךָ אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב . יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל . שְׂדֵי אִיּוֹם וְנוֹרָא הִיָּה נָא מַצְלִיחַ דְּרַבִּי אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ
וְעוֹמֵד לְבִקֵּשׁ רַחֲמִים עָלַי וְעַל שׁוֹלְחִי (וְנָא אֵל תַּפְשִׁיעֵם בְּחִטָּאתִי וְאֵל תְּחַיֶּבֶם
בְּעֻגוֹתַי וְאֵל יִקְרָמֵנוּ בְּפִשְׁעֵי וְאֵל יְבוֹשֵׁנוּ כִּי וְאֵל אֲבוֹשׁ בָּם) וְקַבֵּל תַּפְלָתִי
בְּתַפְלַת זֶקֶן וְרִנָּה וּפְרִקֵן נָאָה וְזָקֵן מְגִדֵּל וְקִלּוֹ נְשִׁים וּמַעֲרִיב בְּדַעַת עַם
הַבְּרִיּוֹת . וְתִנְשֶׁר בְּשִׁטָּן לְכָל יִשְׁמִינִי וְיִהְיֶה נָא דְּגִלָּנוּ (יֵיָא דְּלוֹנְגוּ) עָלֶיךָ אֲהֲבָה .
וּפִשְׁעֵינוּ תִּכְסֶה בְּאַיִתָּהּ . וְכָל צְרוּת וְרַעוּת הַפֶּךְ נָא לֵנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל לְשִׁטּוֹן
וְלְשִׁמְחָה לְחַיִּים וְלְשִׁלּוֹם וְהַאֲמֵת וְהַשְּׁלוֹם אֲהָבֵנוּ . וְאֵל יְהִי שׁוֹם מְכַשּׁוֹל בְּתַפְלָתִי .
וְיִהְיֶה רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן אֲהִיָּה אֲשֶׁר אֲהִיָּה שְׂכַל הַמַּלְאָכִים שְׁהֵם פִּיעֲלֵי תַפְלוֹת
יְבִיאוּ תַפְלָתִי לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדָךְ וְיִפְיֹצוּ אֶתָּה לְפָנֶיךָ בְּעִבּוֹר קֶלֶךְ הַצִּדִּיקִים
וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיֹּשֵׁרִים וּבְעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה :

יִדְעָתִי יְהוָה כִּי צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמּוֹנָה עֲנִיתָנִי :

הִקְשִׁיבָה לִי וְעֲנֵנִי אֲרִיד בְּשִׁירִי וְאַהֲבִימָה :

וְנִפְשִׁי תִגִּיל בִּיתְּךָ תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ :

הַנּוֹתֵן תִּשְׁוֹעָה לְמַלְכִּים הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מִתְּרֵב רָעָה :

הַיְּצִי קִידֵם . וְתַחֲפִלִּין תַּפְלַת מוֹסֵף תַּסְמַח בְּסִידוֹר .

תַּפְלָה לְשְׁלִיחַ צְבוֹר בִּקְוֵל

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תַּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

הַאֲדֹנָי

וְיִתְחַנֵּן אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

הַאֲדֹנָי

וְיִתְחַנֵּן

בְּרוּךְ אַתָּה

הפלת מוסף לראש השנה

האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נמל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

ביום שני אוסר השי"ן כאן וזכרנו לחיים וכו' עד מחיה המתים ומדלגין הפיזיים שבינתיים . ומתחילין לאל עורך דין תמצא בתפלת שחרית דיום א' ואח"כ ונתנה תוקף הכל כמו ביום א'. תמצא לקמן .

מסוד חכמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .

אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולחנן

פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים :

אפד מאז לשפט היום . ברחון מעשה בל יום . גישת

יקומים פני איום . דינם בו לפלס לפדיום : הראשון

אדם בו נוצר . וצוה חוק ולא נצר . זה מליץ בהרחיב בצר .

חקקו למשפט ולדורות הונצר : מיעת חוצב נבעות

וצורים . יולדו בו מראש צורים . פיושבי נמעים המה

היוצרים . ללמד בו צדק לעצורים : מיוחס שמו בשם

איתנים . גם להתנוסס עליונים ותחתונים . ספרים

נפתחים ומעשים מתנים . עוברים לפניך וחשבון

נותנים : פקיד הוכן לתקון מועדיך . צאן להעביר

בשבת עדיך : חן קרן במשכם ^(בשבת בוקרם) היום עדיך .

רחום זכור שבועת עבדיך :

קהל נעלה שופר עם תחנון . שדי לפתותך בם בתנון :

חן תשיב לגדן ברכ השנון . תחזק מגן לגונני בגנון :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים . וכתבנו בספר החיים . למענה אלודים חיים :

מלך עוזר ומשיע ומגן : ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני . מתנה מתים אתה רב להושים : מוריד הטל :

מכלל חיים בחסד מתנה מתים ברחמים רבים . סומך נופלים ורופא חולים

ומתיר אסורים ומקם אמנותו לישי עפר : מי כמוך בעל גבורות ומי

דומה לך מלך ממת ומתנה ומצמיח ישועה :

תפן במבון לבם שבת . שיעון ומוסר בעלז במחשבת . רם תהי

אזנה קשבת . קול שופר שעות מנושבת : צרת אוסר לא

ידון . פעמים לא תקום לאבדון . עולם אשר בארבעה נדון . סמוך

בחסדך ובאמתך אדון : נועדים ביום קרב ונלחמים . מול אגן

מוסף ליום ראשון של ראש השנה ח

נִגְנָה מִתְלַחֲמִים. לְבַזֵּב תְּרוּעַתָם שְׁעָה מִמְרוּמִים. כִּסֵּא דִין לְהַמִּיר
בְּשֵׁל רַחֲמִים. יְחִיד אֲשֶׁר בְּעֶקֶד נִשְׁפָּט. מְלֹאיוּ בּוֹ יִחַנְנוּ
מִלְהוּשָׁפֶט. חֲלִילָה לָךְ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. זְכוּר לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט.
וְאִם כָּאָדָם עָבְרוּ בְרִית. הָאֵל כָּאֵל הַבֵּט לְבְרִית: הֵן דְּבָרוֹת אֵלֶּה
דְּבָרֵי הַבְּרִית. גִּלְהָ בּוֹכְרוֹן שְׁלוֹשׁ בְּרִית:

עוֹלָם בְּבִקְרָךְ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. בְּהַבְרַעַת צֶדֶק תִּכְרִיעַ
שָׁנָה: הֵן אֲסוּמָה מְלוּלָה נְשׁוּמָה אִם שְׁחוּנָה.
אֲטוּמִים לְהַחְיֹת בְּמִלְכֵי שָׁנָה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים. זְכוּר יִצְרָאֵל לַחַיִּים בְּרַחֲמִים: וְנֶאֱמָן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּתָהּ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל גָּאֵל:

הֵן וְקָהַל אֵל אֲטוּמָה בְּסִדְרָךְ דִּין. אִם תִּמְצָא עוֹמֵק הַדִּין. מִי יִצְדֵּק לִפְנֵיךְ בְּדִין. קְדוֹשׁ:
הֵן וְקָהַל אִם לֹא לְמַעַנְנוּ יַעֲשֵׂה. וְיִסֵּר מִנּוּ חֲרוֹן אַף וְכַעַס. אֵין לְכַפֵּר וְלִמְצָא כִּפּוּר. קְדוֹשׁ:
סלך

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

כאז אומרים הפיוט : אומץ, אדירי כל חפץ הנמצא בהתחלת המחזור מעבר לשער

פזתחין

חן ובקן ניהי בישרון מלך :

הארון

מלך עליון : אל דר במרום. אדיר במרום. אומץ יד תרום. לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : גבור להקים. גוזר ומקים. גולה עמוקים. לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : המדבר בצדקה. הלוכש צדקה. המאזין צעקה. לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : זוכר צורים. נפות וצורים. זועם צורים. לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : טוב שוכן עד. טובו לעד. מפח שמי עד. לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : בשלמה עומה אור. כל מאורי אור. כביר ונאור. לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : מלך עולמים. מפענח נעלמים. משיח ארמים. לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : סובל הכל. סב ומכלה כל. סוקר הכל. לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : פארו עוז. פועל ימינו תעוז. פודה ומעוז. לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : קדושיו להב. קורא מי רהב. קרוב לקוראיו באהב. לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : שנה אין לפניו. שקט בפנינו. שבח טוב במצפוניו. לעדי עד ימלוך :

סגורין הארון

מלך אביון. בלה ודר שחת. בשאול ובתחת. בלאות בלי נחת. עד מתי ימלוך :

מלך אביון. תנומה תעופט. תרדמה תעופט. תדון ישופט. עד מתי ימלוך :

הורין ופזתחין מיד

אבל מלך עליון. תקפו לעד. תפארתו עדי עד. תהלתו עומדת לעד. לעדי עד ימלוך :

וּנְתַנָּה תוֹקֶף קְדוּשַׁת הַיּוֹם. כִּי הוּא נֹרָא וְאִיוִם. וְבוֹ
 תִּנְשֵׂא מַלְכוּתְךָ. וַיִּבּוֹן בְּחֶסֶד כְּסָאֲךָ. וְתֵשֵׁב
 עָלָיו בְּאַמֶּת. אֲמֶת כִּי אַתָּה הוּא דִין וּמוֹכִית וְיֹדֵעַ וְעַד.
 וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה. וְתִזְכּוֹר כָּל חֲנֻשָּׁכֹת.
 וְתַפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְכָּרוֹנוֹת. וּמֵאֲלֵיו יִקְרָא. וְחוֹתֵם יָד
 כָּל אָדָם בּוֹ. וּבִשְׁוֹפֵר גְּדוֹל יִתְקַע. וְקוֹל דְּמָמָה דָּקָה
 יִשְׁמַע. וּמִלְּאָכִים יִחְפְּזוּן. וְחִיל וּרְעָדָה יֵאֲחָזוּן. וַיֹּאמְרוּ
 הִנֵּה יוֹם הַדִּין. לַפְּקוּד עַל צְבֵא מָרוֹם בְּדִין. כִּי לֹא יִזְכּוּ
 בְּעֵינֶיךָ בְּדִין. וְכֹל בָּאֵי עוֹלָם יַעֲבִירוּן לְפָנֶיךָ כְּבִנֵי מָרוֹן :
 חֲזוֹן כְּבִקְרַת רוּעָה עֲדָרוּ. מַעֲבִיר צֹאנוּ תַּחַת שִׁבְמוֹ. כֵּן
 תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה. וְתַפְקוּד נַפְשׁ כָּל חַי. וְתַחֲתוּךָ
 קִצְבָה לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ. וְתִכְתּוֹב אֶת גִּזְרֵי דִינָם :

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן. וּבַיּוֹם צוֹם כְּפוּר יִחְתַּמוּן. כִּמְה
 יַעֲבִירוּן וְכִמְה יִבְרֹאוּן. מִי יִחְיֶה. וּמִי יָמוּת. מִי
 בִקְצוֹ. וּמִי לֹא בִקְצוֹ. מִי בַמִּים. וּמִי בָאֵשׁ. מִי בַחֲרִב.
 וּמִי בַחַיָּה. מִי בַרְעֵב. וּמִי בַצָּמָא. מִי בַרְעֵשׁ. וּמִי
 בַמִּגְפָּה. מִי בַחֲנִיקָה. וּמִי בַסְּקִילָה : מִי יָנוּחַ. וּמִי יָגוּעַ.
 מִי יִשְׁקַט. וּמִי יִמָּרֵף. מִי יִשְׁלֹו. וּמִי יִתִּיסֵר. מִי יַעֲנִי.
 וּמִי יַעֲשֶׂר. מִי יִשְׁפֹּל. וּמִי יָרוֹם :

וְתִשְׁוִכֶה ^{צוֹם} וְתִפְלֶה ^{קוֹל} וְצִדְקָה ^{מִסוּן}

מַעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגִּזְרָה :

קהל כי בשמך כֵּן תִּהְיֶה לְקֶשֶׁה לְכַעֲס וְנוֹחַ לְרֻצּוֹת. כִּי לֹא
 תַּחְפוֹץ בְּמוֹת חַיִּים. כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ וְחַיָּה. וְעַד יוֹם
 מוֹתוֹ תִּחְבֶּה לוֹ אִם יָשׁוּב מִדִּתְּךָ : חֲזוֹן אֲמֶת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצֵר.
 וְאַתָּה יוֹדֵעַ יוֹצֵר. כִּי הֵם בְּשׁוֹר וְדָם : אָדָם יִסְדּוּ מַעֲפָר. וְסוֹפּוֹ
 לְעַפָּר. בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לְחִמוֹ. מְשׁוֹל בְּחֶרֶם הַנִּשְׁבֵּר. בְּחֻצֵּי יֵשׁ.

מוסף ליום א' וב' של ראש השנה

וכציץ נובל . בצל עובר . וכענן כלה . וכוות נושבת . וכאבק פורח . וכחלום יעוף :

ואתה הוא מלך אל חי וקיים :

אין קצבה לשנותיך . ואין קץ לאורך ימיך . ואין לשער מרכבות בבורך . ואין דפדוש עלום שמך . שמך נאה לך . ואתה נאה לשמך . ושמנו קראת בשמך :
בחר המצא בתפלת מוסף .

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :
דוד דוד דוד המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :

חמול על מעשיך ותשמח במעשיך . ויאמרו לך חוסיך . בצדקך עמוסיך . תוקדש אדון ער כר מעשיך . כי מקדישיך בקדשתך (גא בערכך) קדשת . נאה לקדוש פאר מקדושים :
ובכן יתקדש שמך יהוה אלהינו ער ישראל עמך וער ירושלים עירך וער ציון משכן בבורך . וער מלכות בית דוד משיחך . וער מכוונך והיכלך : עוד יזכר לנו אהבת איתן אדונינו . ובכן הנעקד ישובית מדינו . ובזכות התם יוציא איום (גא חיום) דצדק דינו . כי קדוש היום לאדונינו : באין מליץ יושר מור מגיד פשע . תגיד לעיניך דבר חוק ומשפט : וצדקנו במשפט . המלך המשפט :

האוחז ביד מדת משפט : וכל מאמינים שהוא אל אמונה :
הבוהן ובדק גגיו גסתרות : וכל מ"ש בוחן בליות :
הגואל ממות ופודה משחת : וכל מ"ש גואל חוק :
הדן יחידי לבאי עולם : וכל מ"ש דין אמת :
ההגוי באהיה אשר אהיה : וכל מ"ש היה הוה ויהיה :
הודאי שמו בן תהלתו : וכל מ"ש ואין בלתו :
הזוכר למזכריו טבות זכרנות : וכל מ"ש זוכר הברית :
החונק חיים לכל חי : וכל מ"ש חי וקיים :
המוב ומטיב לרעים ולטובים : וכל מ"ש מוב לבר :
היודע יצר כל יצורים : וכל מ"ש יוצרם בבטן :
הכל יכול וכוללם יחד : וכל מ"ש כל יכול :
הלן בסתר בצל . שדי : וכל מ"ש לבדו הוא :

מוסף ליום א' וב' של ראש השנה

הממליך מלכים ולו המלוכה: וכל מ"ש מלך עולם :
הנוהג בחסדו כל דור : וכל מ"ש נוצר חסד :
הסובל ומעלים עין מסוררים : וכל מ"ש סולח סלה :
העליון . ועינו אל יראיו : וכל מ"ש עונה לחש :
הפותח שער לדופקי פתשובה: וכל מ"ש פתוחה ידו :
הצופה לרשע וחפץ בהצדקו : וכל מ"ש צדיק וישר :
הקצר בזעם ומאריך אף : וכל מ"ש קשה לכעוס :
הרחום ומקדים רחמים לרוגזו : וכל מ"ש רך לרצות :
השועה ומשועה קטון וגדול : וכל מ"ש שופט צדק :
התם ומתתם עם תמימים : וכל מ"ש תמים פעלו :

תשגב לבדה ותמלוך על כל ביהוד : ככתוב על יד נביאך והיה יהוה למלך על
כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד : ובין חן מחד עד עלינו :
ובעלינו מוחין הארון וכשאוברים שלא שם חלקנו כהם סגורין הארון . ואח"כ כשנעשים לואנחנו
כודעים מוחין הארון וכודעים ונושלים על פניהם הש"ן והקהל (גם כחל בשבת) .

קבלה בשם הרוקח כשתחון אומר הוא אלהינו אין עוד יאמרו הקהל סמוקים אלו (סידור אדמו"ר) .
אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו :
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : הן ליהוה אלהיך
השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה : כי יהוה אלהיכם הוא
אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא
ישא פנים ולא יקח שחד : כי שם יהוה אקרא הבו גודל לאלהינו :
יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם : הארון

פוחתין
אוהילה לאל . אחלה פניו . אשאלה ממנו מענה לשון :
אשר בקהל עם אשירה עזו . אביעה רננות
בעד מפעליו : לאדם מערכי לב . ומיתוה מענה לשון :
אדני שפתי תפתח . ופי יגיד תהלתך : יהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי : סגורין הארון

ועל כן נקרא לך עד יום החרון .
והוקעין תשרית תשרית תשרית והקהל אומרים היום אפילו כשבת שאין תוקעין והש"ן חור .
היום הרת עולם . היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים . אם
כבנים . אם כעבדים . אם כבנים רחמנו ברתם אב על בנים .
ואם

מוסף ליום א' וב' של ראש השנה

ואם פעבדים עינינו לך תלויות. עד שתחננו ותצא כאור
משפטנו. איום קדוש: בשבת א"א ארשת

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא. מבין ומאזין מבית
ומקשיב לקול תקיעתנו ותקבל ברחמים וברצון

סדר מלכותינו: סדר זכרונותינו: סדר שופרותינו:

רצה וסודים ועל כולם

אתה נגלית עד רצה

אתה זוכר עד זוכר הכרית

עד לעולם ועד.

ותקעין בגל. היום וארשת

ותקעין בגל. היום וארשת

אבינו מלכנו זכור רחמיה וכבוש פעסד וכלה דבר וחרב ורעב
ושבי ומשחית ועון ומגפה ופגע רע וכל מחלה וכל תקלה
וכל קטטה וכי מיני פורעניות וכל גזרה רעה ושנאת חנם מעלינו
ומעל כל בני בריתך:

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך: וכל החיים וכו'.

ברכת כתנים תמצא בסידור ושים שלום עד בשלוםך.

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועה ונחמה וגזרות
טובות נזכר ונפתח לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל
לחיים טובים ושלום: ונאמר כי בי ירבו ימיה ויוסיפו לך שנות
חיים: לחיים טובים תכתבנו אלהים חיים. פתבנו בספר החיים
בפתוח ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים בלכם היום:

תאריך

פתיח

היום תאמצנו: אמן היום תשמע שועתנו אמן

היום תברכנו: אמן היום תקבל ברחמים

היום תגדלנו: אמן וברצון את תפלתנו: אמן

היום תדרשנו למנוחה: אמן היום תתמכנו בימין צדקה:

פתיח תאריך

בהיום הזה תביאנו ששים ושמחים בבנין שלם. בפתוח
והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלת
עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא
לכל העמים: ונאמר ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה
ליראה את יהוה אלהינו לשוב לנו כל הימים לחיותנו בהיום
הזה: ונאמר וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות את כל המצוה
הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו: וצדקה וברכה ורחמים

מוסף ליום א' וב' של ראש השנה יא

וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם : חוֹן בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם : קדוש שלם

אין כאלהינו עלינו . קיי חמצא לעיל בסדר התפלה . ותוקעין ל' קולות
בדי לערבב את ולשטן סוהו אינן סעכבות שאם לא יעשו כן אין עכוב
בדבר שהרי בכר יצאו ידי חובתן ואח"כ נפטרים לבתיהם לשלום :

סדר ציל יום כפור

קודם כל בדרי מוציאין הס"ת ואומרים מסוק זה ..

ויש' מקסות שמחולין מתחלת המסור ח' מלך תגל הארץ

אור זרוע לצדיק ס"ת קרע ולישרי לב שמחה ס"ת בנסמריא טוב

על דעת המקום ועל דעת כל
הקהל ביישיבה של מעלה
וביישיבה של מטה אנו פתידין
להתפלל עם העברינים :

נְדָרֵי . וְאֶסְרֵי . וְשִׁבּוּעֵי וְחֶרְמֵי . וְקוֹנָמֵי . וְקוֹנוּסֵי .
וְכַנּוּיֵי . דְּאֶנְדְּרָנָא . וְדִאֲשֶׁתְּבַעְנָא וְדִאֲחֶרִימָנָא .
וְדִאֲסֶרְנָא עַל נַפְשֵׁתָנָא . מִיּוֹם כְּפּוּרִים זֶה . עַד
יּוֹם כְּפּוּרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה : בְּכֻלָּהוֹן
אֲחֶרְמָנָא בַּחוּן . בְּלָחוֹן יְהוֹן שְׂרֵן . שְׁבִיקוֹן .
שְׁבִיתִין . בְּטָלִין וּמִבְטָלִין . לֹא שְׁרִירִין . וְלֹא
קִימִין : נְדָרְנָא לֹא נְדָרֵי . וְאֶסְרָנָא לֹא אֶסְרֵי .
וְשִׁבּוּעֵתָנָא לֹא שִׁבּוּעוֹת : ג"פ

חוֹן וְקַח וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הָגֵר בְּתוֹכָם
כִּי לְכָל הָעָם בְּשִׁנְגָּה : ג"פ

חוֹן סֵלַח נָא לָעוֹן הָעַם הַזֶּה כְּגוֹדֵל חֲסִדְךָ וְכֹאשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנָּה . וְשָׁם נֹאמַר :
קַח ג"פ וְיֹאמַר יְהוָה סְלַחְתִּי בְּדִבְרֶךְ :

ברכת שהרינו נכון שכל יחיד ואישה ג"כ בלחש ויסוים קודם שיכסור הש"ך כדי שיענה אמן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִחֵינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ
לְזֶמֶן הַזֶּה :

בשבת אומרים כאן קבלת שבת וכטנא כמו בכל ימים שחל בשבת (ואבודתה) וכן מובן בסידור הארז"ל
בסידור אדמו"ר דל שלא כתבו בחסידות אופן אחר ביוכ"ב שחל בשבת. ואח"כ ח"ק זכרנו :

מעריב ליל יום כפור

חזן ח"ק בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבוֹרָךְ :

קו"ח בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעַד :

הפלת ערבות ואומרים בשכמליו בקול רם . ואחבת ער הפורש סוכת
שלום . כמ"ש בסידור . ומתפללים הפלת יו"כ כמ"ש בסידור .

אחר המו"ע מתחילין יעלה . וכשחל יום כפור בשבת או ימים ויכולו ומגן אבות ער מקדש חשבת ואח"כ יעלה .
הארון

יעֲלֶה תַּחֲנוּנֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא שׁוֹעֲתֵנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה
רְנוּנֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה קוֹלֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא צַדִּיקֵתֵנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה
פְּדִינֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה עֲנִינֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא סְלִיחָתֵנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה
נִאֲקָתֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה מְנוּסֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא לְמַעַנֵנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה
כְּפוּרֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה יִשְׁעֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא מַחֲרָנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה
חֲנוּנֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה זְכוּרֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא וְעִידָנוּ מִבֶּקֶר . וַיָּבֹא
הַדְּרָתֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה דַּפְקָנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא גִילָנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה
בִּקְשָׁתֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה אֲנֻקָּתֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא אֱלֹיךְ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה
אֱלֵינוּ .
עַד עֶרֶב :

סגורין

שׁוֹמֵעַ הַפֶּלָה עֲדִיךְ בַּל בְּשׁוּר יִבְאוּ : יִבֹּא כָּל בְּשׁוּר לְהַשְׁתַּחֲוֹת
לְפָנֶיךָ יְהוָה : יִבְאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ :

בֵּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרַכְהָ לְפָנֶיךָ יְהוָה עֲשֵׂנוּ : בֵּאוּ שְׁעָרֵי
בִּתְוֶה חֲצוֹתֵינוּ בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ : הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת

יְהוָה בְּל עֲבָדֵי יְהוָה הַעוֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּלִילוֹת : שְׂאוּ יְדֵכֶם
קֹדֶשׁ וּבְרָכוּ אֶת יְהוָה : נִבְּוֵאָה לְמַשְׁכְּנֹתֵינוּ נִשְׁתַּחֲוֶה לְהָדוֹם רְגָלֵינוּ :

רוּמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲווּ לְהָדוֹם רְגָלֵינוּ קְדוֹשׁ הוּא : רוּמְמוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲווּ לְהָדוֹם קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : הַשְׁתַּחֲווּ

ליהוה בהדרת קודש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב חסדך
 נבא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: נשתחוה אל
 היכל קדשך ונודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת
 על כל שמך אמתך: יהוה אלתי צבאות מי כמוך חסין יה
 ואמונתך סביבותיך: כי מי בשחק יערוך ליהוה ידמה ליהוה
 בבני אלים: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך:
 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: גדול יהוה ומהלל
 מאד ולגדלתו אין חקר: כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא
 על כל אלהים: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:
 אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך:
 מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל
 מלכותם מאין כמוך: מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך
 בגבורה: לך זרוע עם גבורה תעזו ידך תרום ימינך: לך יום אף
 לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: אשר בידו מחקרי ארץ
 ותעפפות הרים לו: מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו:
 לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים
 ובארץ. לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל ראש: לך שמים אף
 לך ארץ תבל ומלואה אתה יסדתם: אתה הצבת כל גבוות ארץ
 קיץ וחורף אתה יצרתם: אתה רצצת ראשי לוייתן תתננו מאכל לעם
 לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה חובשת נהרות איתן: אתה
 פודרת בעוד ים שברת ראשי תנינים על המים: אתה מושל
 בגאות הים בשוא גליו אתה תשבתם: גדול יהוה ומהלל מאד
 בעיר אלהינו הר קדשו: יהוה אלתי ישראל יושב הכרובים אתה
 הוא האלהים לבדך: אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל
 סביביו: ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדושים:
 לבו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
 נריע לו: צדק ומשפט מכון בסאף חסד ואמת יקדמו פניו: אשר
 יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: אשר לו הים והוא
 עשהו ויבשת ידיו יצרו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר
 איש: הנשמה לך והגוף פעלך: חוסה על עמלק: הנשמה לך
 והגוף שורך. יהוה עשה למען שמך: אתאנו על שמך יהוה

לערבית יום כפור

עשה למען שמך: בעבור כבוד שמך. כי אל חנון ורחום שמך:
למען שמך יהוה וסלחת לעוננו כי רב הוא:

דרכך אליהנו. להאריך אפך. לרעים ולמובים.
והיא תהלתך:

למענך אליהנו עשה. ולא לנו. ראה עמידתנו.
דלים ורקים:

תעלה ארוכה לעלה נדך. תנחם על עפר ואפר. תשליך חטאינו ותחון
במעשיך. תרא כי אין איש עשה עמנו צדקה: וידך

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות. מוחל עונות
עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה
לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תנמול.
אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש
עשרה. כמו שהודעת לעניו מקדם. כמו שכתוב וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבור יהוה על פניו ויקרא:
יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחטאה ונקמה:
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. סלח לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני מלך
וסלח ורב חסד לכל קוראך:

האזינה יהוה תפלתנו ותקשיבה בקול תחנונינו: הקשיבה לקול
שועתנו מלכנו ואליהנו כי אליך נתפלל: תהי נא אזינה
קשבת ועיניך פתוחות אל תפלת עבדיך עמך ישראל: ושמעת
השמים מבין שבתך את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם
וסלחת לעמך אשר חטאו לך:

ברחם אב על בנים בן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על
עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי
יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוימת בך: יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך
ובאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: 1. אמר

יְהוָה סָלַחְתִּי כְּדָבָרְךָ : הִמָּה אֱלֹהֵי אֲוֶנְךָ וּשְׁמַע פֶּקֶח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שׁוּמְמוֹתַיִנוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתַיִנוּ
אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּבִים : אֲדֹנִי
שְׁמָעָה אֲדֹנִי סָלַחְתָּ אֲדֹנִי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחֹר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ :

הארץ

אלהינו ואלהי אבותינו

סיוסד ע"פ א"ב

פתחין

סָלַח נָא אֲשַׁמּוֹת וּפְשָׁעֵי לְאֻמָּךְ . לָעוֹן בְּגִידְךָ . בֶּלִי
יָחֳרָה וְעַמָּךְ :

סָלַח נָא גֵעוּלֶם וְיָחִיו מִמְקוֹר עַמְּךָ . לָעוֹן דְּגִלְיָה שְׂא
וּתְנַחֵם בְּנֵאֻמָּךְ :

סָלַח נָא הַבֵּל מוֹדִים וְעוֹזְבִים כְּרִשׁוֹמָךְ . לָעוֹן וּפֹשַׁע
מַחֲלֵל . לְמַעַן שְׁמֶךָ :

סָלַח נָא זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת לְבְרוּאֵי לְשִׁמְךָ . לָעוֹן חֲטָאִימוּ
חֲטָא . בְּגִדִּיבַת גִּשְׁמָךְ :

סָלַח נָא טָפֶשׁ מַפְלֹת רִשְׁעֵי עַמְּךָ . לָעוֹן יִדִּידִיָּה וּבִקֵּשׁ
וְאִינָנוּ . בְּנֵאֻמָּךְ :

סָלַח נָא כַחַשׁ בּוֹרְעִים וּמַשְׁתַּחֲוִיִּים לְעַמָּךְ . לָעוֹן לְקִיחִיָּה
כַּפֵּר . בְּטוֹב טַעַמָּךְ :

סָלַח נָא מְרִי מִיַּחֲלִיָּה וּמִיַּחֲדִיָּה בְּעוֹלָמְךָ . לָעוֹן נִדְחִים
מַחֵה . וּבְנֵה אוֹלָמְךָ :

סָלַח נָא סְלוּפִם וּגְוִנָּם בְּסִפַּת שְׁלוֹמָךְ . לָעוֹן עֲבָדֶךָ-עֲלֵם
וּכְבוֹשׁ בְּעֲלוּמָךְ :

סָלַח נָא פֶן יַעֲנִשׁוּ מְרוּמָךְ . לָעוֹן צֹאֲנֶךָ שֹׁכֵחַ . וְהִיא
תִּהְלָתְךָ וְרוּמָמָךְ :

סָלַח נָא קְלוֹנִם וּחְמוֹל עֲלִימוּ מְרוּמָךְ . לָעוֹן רַחוּמִיָּה
תִּשָּׂא מַלְצוּדִם בְּחֶרְמָךְ :

סָלַח נָא שְׁמִין תַּעֲתוּעַ תַּעֲוִב רַחוּמִיָּה . לָעוֹן תְּמִימִיָּה
הַעֲבֵר בְּגִדְךָ רַחֲמִיָּה :

לערבית יום כפור

סיוסר ע"פ א"ב

אלהינו ואלהי אבותינו

אִמְנֵם כֵּן . יִצַּר סוֹכֵן . בָּנוּ . בָּךְ לְהַצִּדֵּק . רַב צֶדֶק .
וְעַנְנוּ : סְלַחְתִּי :
נָעוּל מְרִגֵּל . וְגַם פִּגֵּל . סָפְרוּ . דוּד שׁוֹאֵג . בִּקּוֹל .
יִתֵּן קוֹל דְּבָרוֹ . סְלַחְתִּי :
הֵם קִטְנוֹר . וְקַח סִנְנוֹר . מְקוֹמוֹ . וְיִהְיֶה יְהוָה לְמִשְׁעָן לוֹ .
לְמַעַן נוֹאֲמוּ . סְלַחְתִּי :
זְכוֹת אֲזַרְח . גַּם יִפְרַח . לְשׁוֹשְׁנָה . חֵטָא הָעֵבֶר . וְקוֹל
הַגִּבֹּר . מִמְעוֹנָה . סְלַחְתִּי :
טוֹב וְסִלַּח . מַחֵל וְסִלַּח . אֲשָׁמִים . יְהִי הַקֶּשֶׁב . וְגַם
הַשֵּׁב . מִמְרוּמִים . סְלַחְתִּי :
כִּי אֵב תַּחְבוּשׁ . וּבְצוֹל תִּכְבּוּשׁ . עוֹנִי . לָךְ תִּהְלֶה . אֲמוֹר
מִלָּה . לְמַעַנִי . סְלַחְתִּי :
מִחַה פֶשַׁע . וְגַם רָשָׁע . בְּנֵי בְרִית . נְהוּג חֶסֶדְךָ . כֵּן
חוֹדֶךָ . לְשִׁאֲרִית . סְלַחְתִּי :
סְכוֹת רַחֲשֵׁי . וְגַם לַחֲשֵׁי . תִרְצָה . עוֹן נוֹשֵׂא . לְמַעַנְךָ
עֲשֵׂה . וְתַפְצָה . סְלַחְתִּי :
פִּנֵּה לְעֶלְבוֹן . מְקוֹם עוֹן . לַחֲשִׁים . צִחַן הָסֵר . וְגַם
תִּבְשֹׁר . לְבָךְ חוֹסִים . סְלַחְתִּי :
קוֹלִי שָׁמַע . וְרָאָה דְּמַע . עֵינֵי . רִיב רִיבִי . שְׁעָה נִיבִי .
וְהִשִּׁיבֵנִי . סְלַחְתִּי :
שׁ מִן טָהוֹר . כְּעֵב מִהַר . כְּנֶאֱמַר . תִּמְחָה פֶשַׁע . לָעַם
נוֹשָׁע . וְתֹאמַר . סְלַחְתִּי :
אל מלך וכו'

ביתחין

אשר כל חרדו כופלים כי הגה כחומר וכו'

הארון

בי הגה כחומר ביד היוצר. בפרצותו מרחיב וברצותו

מקצר . כֵּן אֶנְחֵנוּ בְּיָדֶךָ חֶסֶד נוֹצֵר .
 לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפֶּן לַיֹּצֵר :
 כִּי הִנֵּה פֶאֶבֶן בְּיַד הַמְּסִתֶּת . בְּרָצוֹתוֹ אוֹחֵז וּבְרָצוֹתוֹ
 מַכְתֶּת . כֵּן אֶנְחֵנוּ בְּיָדֶךָ מַחִיָּה וּמְמוֹתֶת .
 לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפֶּן לַיֹּצֵר :
 כִּי הִנֵּה בְּגִרֹן . בְּיַד הַחֶרֶשׁ . בְּרָצוֹתוֹ דִּבֵּק לָאוֹר .
 וּבְרָצוֹתוֹ פָּרֵשׁ . כֵּן אֶנְחֵנוּ בְּיָדֶךָ . תּוֹמֵךְ עֵנִי וְרֵשׁ .
 לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפֶּן לַיֹּצֵר :
 כִּי הִנֵּה כַּהֲנָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ . בְּרָצוֹתוֹ אוֹחֵז . וּבְרָצוֹתוֹ
 שֹׁלֵחַ . כֵּן אֶנְחֵנוּ בְּיָדֶךָ . אֵל מִזֵּב וְסֹלֵחַ .
 לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפֶּן לַיֹּצֵר :
 כִּי הִנֵּה בְּזִכּוּכִית בְּיַד הַמְּזַנֵּג . בְּרָצוֹתוֹ חוֹגֵג . וּבְרָצוֹתוֹ
 מְמוֹנֵג . כֵּן אֶנְחֵנוּ בְּיָדֶךָ . מַעֲבִיר זֶדֶן וְשׁוֹנֵג :
 לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפֶּן לַיֹּצֵר :
 כִּי הִנֵּה פִּירִיעָה בְּיַד הָרוּקִם . בְּרָצוֹתוֹ מִיֹּשֶׁר . וּבְרָצוֹתוֹ
 מְעַקֵּם . כֵּן אֶנְחֵנוּ בְּיָדֶךָ . אֵל קֵנָא וְנוֹקֵם .
 לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפֶּן לַיֹּצֵר :
 כִּי הִנֵּה בִּפְסָף בְּיַד הַצּוֹרֵף . בְּרָצוֹתוֹ מְסַנֵּסֵג . וּבְרָצוֹתוֹ
 מְצַרֵּף . כֵּן אֶנְחֵנוּ בְּיָדֶךָ . מַמְצִיא לְמוֹזֹר תִּרְף :
 לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפֶּן לַיֹּצֵר : אֵל סֹלֵךְ וְיַעֲטֹר וְכִי
 זָכוֹר רַחֲמִיךָ יְהוָה וְחֶסֶדֶךָ כִּי מַעֲלֵם הֵמָּה : אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת
 רָאשׁוֹנִים מִחֵר יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמִיךָ כִּי דְלוֹנוּ מֵאֹד : זָכְרֵנוּ יְהוָה
 בְּרָצוֹן עִמָּךְ פִּקְדָּנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ : זָכוֹר עֲדָתֶךָ קִנְיַת קֹדֶם גְּאֻלַּת שִׁבְט
 גִּחְלָתֶךָ חֵר צִיּוֹן זֶה שְׂכֻנָּתָ בּוֹ : זָכוֹר יְהוָה חֶבֶת יְרוּשָׁלַּיִם אֲהַבַת
 צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח לְנֶצַח : אֲתָה תִּקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי
 בָּא מוֹעֵד : זָכוֹר יְהוָה לְבָנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַּיִם הָאוֹמְרִים עֲרוֹ
 עֲרוֹ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ : זָכוֹר לְאַבְרָהָם לַיֹּצֵר וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֲרָבָה אֵת זִרְעָכֶם בְּזִכְבֵּי הַשָּׁמַיִם
 וְכֵן הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אִמְרָתִי אֵתָּן לְזִרְעָכֶם וְנָחֵלָה לְעוֹלָם : זָכוֹר

לערבית יום כפור

לְעַבְדִּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאַל
רְשָׁעוֹ וְאַל חַטָּאתוֹ :

אֵל נָא תִשָּׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאַלְנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ :

חַטָּאנוּ צוֹרְנוּ סָלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ :

הַן יַעֲבִיר וְדוֹן לְמִשְׁנָה . כִּי לְכָל הָעַם בִּשְׁנֵנָה : חַטָּאנוּ

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ . וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף
אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר :
זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רְאוּשׁוֹנִים בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ . וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאוּשׁוֹנִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהוֹיֹת לָהֶם
לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה : עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאַף גַּם זֹאת
בְּהוֹיֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא גַעְלִתִּים לְכַלּוֹתָם לְהַפִּיר
בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : הִשָּׁב שְׁבוּתֵינוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה
שֶׁכָּתוּב . וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וּקְבָצֵךָ מִכָּל
הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה : קִבֵּץ נִדְחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב .
אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקֶצֶה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם
יִקְחֶךָ : מִחָּה פִּשְׁעֵינוּ כְּעַב וּכְעָנָן כְּמָה שֶׁכָּתוּב . מִחִיתִי כְּעַב
פִּשְׁעֶיךָ וּכְעָנָן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ : מִחָּה פִּשְׁעֵינוּ
לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ . אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מוֹחָה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזָכֹר : הִלֵּבֵן חַטָּאֵינוּ בְּשִׁלְג וּכְצֶמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב .
לָכֵן נָא וְנִכְחָה יֹאמֶר יְהוָה אִם יִהְיוּ חַטָּאֵיכֶם פִּשְׁעִים בְּשִׁלְג יִלְבִּינוּ .
אִם יֹאדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצֶמֶר יִהְיוּ : וְרוֹק עָלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וּמִטְהַרְנוּ
כְּמָה שֶׁכָּתוּב . וְנִרְקַתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּמִטְהַרְתֶּם מִכָּל
מוֹמָאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲמַחֵר אֶתְכֶם : רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל
תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם . מוֹל
אֶת לְבָבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . וּמֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת
לְבָבְךָ וְאַתָּה לְבַב זִרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ : הִמָּצֵא לָנוּ בְּבִקְשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . וּבְקִשְׁתֶּם
מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצָּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ : כִּפֹּר חַטָּאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וּמִטְהַרְנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה

יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְמַחֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּמְחָרוּ :
 תִּבְיֹאוּ אֶל הָר קֹדֶשֶׁךְ וְשִׁמְחֶנּוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה בְּמָה שִׁכְתוֹב :
 וְהִבְיֹאוּתִים אֶל הָר קֹדֶשִׁי וְשִׁמְחֹתִים בְּבֵית הַתְּפִלָּה עוֹלוֹתֵיהֶם
 וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים :
 שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ . חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל

הארון

פוחין

בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּקֶדֶם :

אֶל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלִּפְנֵיךָ וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֶל תִּקַּח מִמֶּנּוּ :

אֶל תִּשְׁלִיכֵנוּ לַעֲת זְקֵנָה בְּכַלּוֹת כַּחֲנוּ אֶל תַּעֲזֹבֵנוּ : אֶל

תַּעֲזֹבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ . אֶל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ : עֲשֵׂה עִמָּנוּ

אוֹת לְמוֹכָה וִירָאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיִּבְשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזָרְתָנוּ

וְנַחֲמָתָנוּ : אֶמְרֵינוּ הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הִגִּיגְנוּ : יְהוּ

לְרָצוֹן אֶמְרֵי פִינוּ וְהִגִּיוֹן לִבֵּנוּ לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ :

כִּי לֵךְ יְהוָה חוֹחֵלָנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . אֶל תַּעֲזֹבֵנוּ וְאַל תִּטְשֵׁנוּ וְאַל תִּכְלִימֵנוּ .

וְאַל תִּפְסַר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ . קִרְבֵּנוּ לְתוֹרָתְךָ . לְמַדְנוּ מִצְוֹתֶיךָ .

חֲזַרְנוּ דְרָכֶיךָ . הֵט לִבֵּנוּ לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ . וּמֹל אֶת לִבֵּנוּ

לְאַהֲבָתְךָ . וְנִשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם . וְלִמְעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל

תִּמְחֹל וְתִסְלַח לַעֲוֹנוֹנוּ בְּכָתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשְׁךָ . לִמְעַן שְׁמֶךָ יְהוָה

וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵי כִּי רַב הוּא :

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . סִלַּח לָנוּ . מַחֵר לָנוּ . בִּפְסַר לָנוּ . כִּי אָנוּ

עֹמְדִים וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ . אָנוּ בְּנֵיךָ וְאַתָּה אֲבִינוּ . אָנוּ עֹבְדֶיךָ

וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ . אָנוּ קֹהֵלְךָ וְאַתָּה חֲקֵנוּ . אָנוּ נִחְלָתְךָ וְאַתָּה

גּוֹרְלָנוּ . אָנוּ צֹאנְךָ וְאַתָּה רֹעֵנוּ . אָנוּ פִּרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרָנוּ . אָנוּ

פְּעֻלָּתְךָ וְאַתָּה יוֹצְרָנוּ . אָנוּ רְעִיתְךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ . אָנוּ סִגְלָתְךָ וְאַתָּה

אֱלֹהֵינוּ . אָנוּ עֹמְדִים וְאַתָּה מִלְכֵנוּ . אָנוּ מְאִמִּירְךָ וְאַתָּה מְאִמֵּרָנוּ .

אָנוּ עוֹי פְּגִימִים וְאַתָּה כְּחוּם וְחַנוּן . אָנוּ קָשִׁי עוֹרֶךָ וְאַתָּה אֶרֶךְ

אַפִּים . אָנוּ מְלָאֵי עוֹן . וְאַתָּה מְלֹא רַחֲמִים . אָנוּ יִמִּינוּ בְּצֵל עוֹבֵר .

וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ :

לערבית יום כפור

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא לִפְנֵיךְ תִּפְלְתָנוּ . וְאֵל תִּתְּעַלֵּם
מִתַּחַתְּנוּ . שְׂאִין אֲנַחְנוּ עַיִן פָּנִים וְקָשִׁי עוֹרָךְ לְזִמְרָה
לִפְנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא תִמָּאֵנוּ .
אֲכַל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ תִּמָּאֵנוּ :

אֲשַׁמְנוּ . בְּגָדֵנוּ . גִּזְלָנוּ . דִּבְרָנוּ דוֹפִי : הֶעֱוִינוּ . וְהִרְשַׁעְנוּ . וְדָנוּ .
חִמְסָנוּ . טִפְלָנוּ שָׁקָר : יַעֲצָנוּ רָע . בִּזְבָּנוּ . לָצָנוּ . מִרְדָּנוּ .
נֶאֱצָנוּ . סָרְנוּ . עֵוִינוּ . פִּשְׁעֵנוּ . צָרְנוּ . קָשִׁינוּ עוֹרָךְ : רָשָׁעֵנוּ .
שָׁחַרְנוּ . תַּעֲבָנוּ . תַּעֲנוּ . תַּעֲתַעְנוּ : סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ . וְאַתָּה צְדִיק עַל כֵּן הִבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת
עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעֵנוּ לָכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ לַעֲזוֹב דְּרָךְ רָשָׁע וְחַיֵּשׁ
לָנוּ יֵשַׁע בְּכַתּוּב עַל יַד גְּבִיאֶךָ . יַעֲזוֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֹן
מִחֲשָׁבוֹתָיו וְיָשׁוּב אֶל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ סִלַּח וּמַחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם (הַשְּׁבִיט הַזֶּה
וּבַיּוֹם) הַכּוֹפּוֹתִים הַזֶּה מַחַח וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ וְחַמְאֵתֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ וְכוּף אֶת יָצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ . וְהַכְנַע אֶת עַרְפָּנוּ לְשׁוּב אֲלֶיךָ
בְּאֵמֶת . וְחַדֵּשׁ בְּלִוְתֵינוּ לְשִׁמּוֹר פְּקוּדֶיךָ . וּמוֹל אֶת לִבְבָנוּ לְאַהֲבָה
וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ . בְּכַתּוּב בַּתּוֹרָתְךָ וּמַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְבְּךָ
וְאֶת לִבְבֵּי זֶרַעְךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
לְמַעַן חַיֶּיךָ : הַזִּדּוֹנוֹת וְהַשְּׁגָנוֹת אֵתָּה מִכִּיר . הִרְצוֹן וְהַאֲוָנִים הַגְּלוּיִם
וְהַנִּסְתָּרִים . לִפְנֵיךְ הֵם גְּלוּיִם וִירוּעִים . מָה אֲנוּ . מָה חַיֵּינוּ . מָה
חֲסִדֵּנוּ . מָה צְדָקוֹתֵינוּ . מָה יְשׁוּעָתֵנוּ . מָה בָּחֵנוּ . מָה גְּבוּרָתֵנוּ .
מָה נֶאֱמַר לִפְנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . הֲלֹא כֵן הַגְּבוּרִים
בָּאִין לִפְנֵיךְ וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלָא הֵיוּ וְחֻקִּים בְּכָלִי מִדַּע וּגְבוּרִים
בְּכָלִי הַשֵּׁכֶל . כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תּוֹהוּ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִבֵּל לִפְנֵיךְ .
וּמוֹתֵי הָאָדָם מִן תִּבְחָמָה אֵין כִּי הִבֵּל הִבֵּל : מָה נֶאֱמַר לִפְנֵיךְ
יֹשֵׁב מְרוֹם . וְמָה נִסְפָּר לִפְנֵיךְ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים . הֲלֹא כֵן הַנִּסְתָּרוֹת
וְהַנִּגְלוֹת אֵתָּה יוֹדַע :

שְׁמֶךָ מַעֲלֵם עוֹבֵר עַל פִּשְׁעֵי . שׁוֹעֲתָנוּ תִּאֲזִין בְּעַמְדֵנוּ לִפְנֵיךְ בַּתִּפְלָה
תַּעֲבֹר עַל פִּשְׁעֵי דָעָם שְׁבִי פִשְׁעֵי . תִּמַּחַח פִּשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :

וְדוֹר עֲבָדְךָ אָמַר לַפָּנִיךָ . שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי : נִקְנִי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וּמִתְּרֵנוּ מִכָּל טוֹמְאוֹתֵינוּ וְזֶרֶק
עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וּמִתְּרֵנוּ כְּפָתוֹב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם
טְהוֹרִים וּמִתְּרֵתֶם מִכָּל טוֹמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲמַתֵּר אֶתְכֶם :

מִיכָּה עֲבָדְךָ אָמַר לַפָּנִיךָ . מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע
לְשֹׂאֲרֵית נִחַלְתִּי לֹא הִחֲזִיק לְעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא :
יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם :
וְכָל חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר רָא יִזְכְּרוּ וְלֹא
יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם : וְנֹאמַר תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיְּמֵי קֶדֶם :

דְּנִיָּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת שׁוֹנֵעַ לַפָּנִיךָ . הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזֻנֶּךָ וּשְׁמַע פִּקְח
עֵינֶיךָ וּרְאֵה טוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עֲלֵיהָ כִּי
לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנִיחֵנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לַפָּנִיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים : אֲדֹנִי שְׁמַעְתָּ אֲדֹנִי סִלַּח אֲדֹנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרֵךְ
לְמַעַנֶךָ אֱלֹהֵי כִי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ :

עֲזֵרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לַפָּנִיךָ . אֱלֹהֵי בּוֹשָׁתִי וְנִכְלַמְתִּי לְהַרִּים אֱלֹהֵי
פְּנֵי אֱלִיךָ : כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלְתָּ רֹאשׁ וְאַשְׁמַתְנוּ גְּדֻלָּה
עַד לְשָׁמַיִם : וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרַחוּם אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב
חֶסֶד וְלֹא עוֹבְתָם : אֵל תַּעֲזֹכֵנוּ אֲבִינוּ וְאַל תִּטְשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ וְאַל
תִּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה כְּחַטָּאוֹתֵינוּ . וְקִים לָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֵת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקִבְלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ הַנָּזִיר .
כְּאִמּוֹר בְּיָמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נָאֻם יְהוָה יִבְקֹשׁ אֵת עוֹן יִשְׂרָאֵל
וְאִיֵּנוּ וְאֵת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאֶינָהּ כִּי אִסְלַח לְאִשֶּׁר אֲשֹׁאִיר :
עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ רַעֲבֵי טוֹבְךָ צִמְאֵי חֶסֶדְךָ תֹּאבִי יִשְׁעֶךָ יִכִּירוּ וְיִדְעוּ
כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ תִּרְחַמִּים וְהִסְלִיחוֹת :

אֵל רַחוּם שִׁמְךָ . אֵל חֲנוּן שִׁמְךָ : בָּנוּ נִקְרָא שִׁמְךָ . יְהוָה עֲשֵׂה
לְמַעַן שִׁמְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן אִמְתָּךְ . עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ . עֲשֵׂה
לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ וְתִפְאֳרֶתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדְךָ .
עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ . עֲשֵׂה
לְמַעַן טוֹבְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן יְחֻדְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ . עֲשֵׂה
לְמַעַן לְמוֹדְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן מְלִכּוּתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָתְךָ . עֲשֵׂה

לערבית יום כפור

למען סודך . עשה למען עזך . עשה למען פאךך . עשה למען צדקתך . עשה למען קדשתך . עשה למען רחמיה הרבים . עשה למען שכינתך . עשה למען תהלתך . עשה למען אוהבך שוכני עפר . עשה למען אברהם יצחק ויעקב . עשה למען משה ואהרן . עשה למען דוד ושלמה . עשה למען ירושלים עיר קדשך . עשה למען ציון משכן כבודך . עשה למען שממות היכלך . עשה למען הריסות מזבחך . עשה למען הרוגים על שם קדשך . עשה למען טבוחים על יחודך . עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך . עשה למען יונקי שדים שלא חטאו . עשה למען גמולי חלב שלא פשעו . עשה למען תינוקות של בית רבן . עשה למענך אם לא למעננו . עשה למענך והושיענו :

עננו יהוה עננו . עננו אלהינו עננו . עננו אבינו עננו . עננו בוראנו עננו . עננו גאלנו עננו . עננו דורשנו עננו . עננו האל הנאמן עננו .

עננו ותיק וחסיד עננו . עננו זך וישר עננו . עננו חי וקים עננו : עננו טוב ומטיב עננו . עננו יודע יצר עננו . עננו פובש בעסים עננו . עננו לובש צדקות עננו . עננו מלך מלכי המלכים עננו : עננו נורא ונשגב עננו . עננו סולח ומוחל עננו . עננו עונה בעת צרה עננו . עננו פודה ומציל עננו . עננו צדיק וישר עננו : עננו קרוב לקוראיו עננו . עננו קשה לבעוס עננו . עננו רך לרצות עננו . עננו רחום וחנון עננו :

עננו שומע אל אביונים עננו . עננו תומך תמימים עננו . עננו אלחי אבותינו עננו . עננו אלחי אברהם עננו . עננו פחד יצחק עננו . עננו אביר יעקב עננו . עננו עזרת השכמים עננו . עננו משגב אמהות עננו . עננו העונה בעת רצון עננו . עננו אבי יתומים עננו . עננו דין אלמנות עננו :

מי שענה לאברהם אבינו בחר המוריה הוא יענו . מי שענה ליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח הוא יענו . מי שענה ליעקב בבית אל הוא יענו . מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יענו . מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יענו . מי שענה למשה בחורב הוא יענו . מי שענה לאהרן במחתה הוא יענו .

מי ששנה לפינחם בקומו מתוך העדה הוא יעננו. מי ששנה ליהושע
בגלגל הוא יעננו. מי ששנה לשמואל במצפה הוא יעננו. מי
ששנה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו. מי ששנה לאלהיו
בחר הכרמל הוא יעננו. מי ששנה לאלישע ביריתו הוא יעננו.
מי ששנה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי ששנה לחזקיהו מלך
יהודה בחליו הוא יעננו. מי ששנה לחנניה מישאל ועזריה בתוך
כבשן האש הוא יעננו. מי ששנה לדניאל בגוב אריות הוא יעננו.
מי ששנה למרדכי ואסתר בשושן הפירה הוא יעננו. מי ששנה
לעזרא בגולה הוא יעננו. מי ששנה לכל הצדיקים והחסידים
והתמימים והישרים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעני ענינא: רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא.
רחמנא דעני למפכי רוחא ענינא: רחמנא ענינא: רחמנא
חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שויב. רחמנא רחם עלן. השתא
בעגלא ובזמן קריב:

אבינו מלכנו ובשבת אין אומרים. לדוד מוסור. קדיש שלם. ובשבת מוסור לדוד חי רועי. חיק וברכו. עלינו
קדיש יתום. כתב הכורע נוהגים ללון בבית הכנסת ולומר שירות ותשבחות כל הלילה ובר למקדש וטוב
הדבר לבי שכתו יפה וטובתו בעצמו. שלא יסרד למטר בתפלה ולא יזיק לו בתעניתו דאל"כ יצא שברו
בהפסדו ועכ"פ יאמר ד' מוסורים וראשונים שבתחלים קודם שישן כי חמת מסוגלים שלא יבא לידי קרי ח"ו:

בתפלת שהרית אומרים חלקך הבל כמו בריה תמצא לעיל. ואח"כ קדיש וברכו ויצר אור
ובשבת תכל יודוך עד נאל ישראל ואח"כ תפלת שמוע דיוכ"פ כמ"ס בסידור.

תפלה לשליח צבור בקול

הארץ
שמותיו
ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נוטל חסידים טובים קונה תכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים.
אפתחה פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן
פני מלך מוחל וסולח לעושים:

אימך נשאתי חין בערכי. במלאכות עמך ברך בברכי.
גוחי מבמן הגיה חשבי: דבר צחות ובאמתך
הדריכי: הורני שפוך שית ערב. ולונני בצדק אותי

יוצר ליום כפור

לִקְרֹב. זַעַק יוֹפֵק בְּכוּן קָרֵב. חֲלוֹתֵי פָנֶיךָ וְצַדִּיקְתֶּךָ
תִּקְרַב: מִחֹר עֵינַיִם מֵאֵד נִעְלָה. יָדַעְנִי בֵּין עַרְךָ תִּפְלָה.
כִּדְתָה לְחַנֵּן בְּלִי תִפְלָה. לְהַמְצִיא לְשׁוֹלְחֵי אֶרֶץ וְתַעֲלָה:
מִפֶּתַח שִׁפְתֵי תִכְרַר וְתִישָׁר. נִדְבוֹת פִּי רָצָה וְהִכְשֵׁר.
סֶדֶר הַגִּיגִי כְּשִׁי יִתְשָׁר. עֵתֶר פִּצְחִי כִּזְלֹת חֹשֶׁר: פְּעָמֵי
הֶכֶן פִּצְוֹתֵי מִכְשָׁל. צוּר תִּמְוֶה אֲשׁוּרֵי מִהַנְשָׁר. קוֹמְמֵנִי
וְחֻזְקֵנִי מִרְפִּיּוֹן וְחֻשָּׁל. רְצוֹת אִמְרֵי וְלֹא אִכְשָׁל: שְׁמַרְנִי
כְּאִישׁוֹן מִפְּלִץ וּבַעֲתָה. שׁוּר בְּשִׁפְלוּתִי וּלְכָה לִישׁוּעָתָה.
תַּחֲנוּן דְּבִאוּתִי כִּלְחֻזֶּךָ פִּצְתָה. תִּרְחַם עָלַי בֶּן אִמְצָת:

^{סגור} אִמְצָת עֲשׂוֹר לְכַפּוֹר תִּמְחָה. בּוֹ לְצַחֲצַח צִאוּי כְּתִמְחָה. נְהוּץ צַחֲנִתָה
^{הארוך} עֲוִיָּה לְהִתְמַחָה. דִּינָה לְהֵאִיר לְתַחֵי לְחִתְמָה: הוֹחֲרָה
מִתַּקַּע יוֹם תִּרְוַעָה. וּדְבָרִים קָתָה סֶרַעַף לְקַרְעָה. זֶה אֵלֵי לְצַדִּיק
הַכְרִיעָה. חֵי חֵי יוֹדוּךָ בְּהִרְעָה: מִפִּיָּה וִישִׁישִׁיָּה בַּעֲנוּי עֵיפִים. יִצִּינָתָם
שׁוּר בִּיחָף יַחֲפִים. כָּלֶם צָגִים וְלֹבֵן מוֹצַעֲפִים. לְאֶדְרָךְ בְּקוֹדֶשׁ
כְּשִׁרְפִים עֵפִים: מִגֵּן עֲקֻמָּו בֶּךָ חוֹסִים. נִשְׁעָנִים בְּתוֹמָם וּבְצִלְךָ
חוֹסִים. סְמוּכִים בְּבִרְיַת שְׁלֹשֶׁת יַחוּסִים. עוֹדֵדִם הִיּוֹת שׁוֹמְנִימוֹ
הִסִּים: פָּנָה בְּצַדִּיקָתְךָ אֶת מַעֲכָר. צֹאנֶךָ תַּחַת לְשִׁכְט כְּהַעֲבֵר. קִדְמָם
רַחֲמֶיךָ בְּלִי הִתְעַבֵּר. רַחֵם עַל פֶּשַׁע עוֹבֵר: שְׁמִיץ וְדוֹנֵם הִכְבֵּם
וְתַמְהָר. שְׁוַעַם קָשׁוּב וְאֵל תֵּאֲחָר: חֵיוֹ תִּמְוֹכִי יִמִּינֶךָ פְּנִיָּהם נִהַר.
תַּעֲתוּעַ חֲמָאָם תִּכְפֹּר לְמִדָּר:

בְּצַהֲרִים מִשְׁפָּטֵנוּ הָאֵר. חוֹכִיד לְטוֹב תִּשְׁאָר: חֵיוֹ צַדִּיקֵנוּ תַּחֲפֹשׁ
וְתִבְאָר. בְּמִנְגֶּדֶ נִתְגַּוֵּן לְהִתְפָּאֵר:

וְכָרַע לַחַיִּים מִלֶּךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים. וְכִתְבֵנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנֶךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
מִלֶּךְ עוֹר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִגֵּן אֲבֹתֵהֶם:
אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מִחֲנִיָּה מִחַיִּים אַתָּה רַב לְחַוְשִׁיעַ: מוֹרִיד הַטָּל:
מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד מִחַיָּה מִחַיִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים. מוֹמֵד נִפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
וּמִתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַם אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּי עֶפֶר: מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי
דוֹמֶה לָךְ מִלֶּךְ מִמִּית וּמִחַיָּה וּמַצְמִיחַ יִשׁוּעָה:

חֵיל נְפִשׁ נַעֲנָה תִּבְשׁוֹר סְלִיחָה. פִּלְטָם מַעֲוֹמֵק שׁוֹחָה: חֵיוֹ מִתְקוֹמְמֵנוּ
יְהוֹ בְּסוֹחָה. תַּחֲנִינוּ בְּמִל אֲמוּנָתְךָ לְשׁוֹחָתָה:

יוצר ליום כפור

- חיו בחלוי נצום נשים לעבדה . ברואים פי תם לכבודך :
 קהל ^{קהל} הדר כבוד הודך :
 חיו יקר מלכותך ברעד יאמירו . יהודה בור לא ימירו :
 קהל ^{קהל} ועוזו נוראותיה יאמרו :
 אגא רחום כפר . עין צנים תהלתך לספר . ויוחקו לחיים טובים בספר קדוש :
 חיו רון פגיעות לפניה ירבעו . רחש הלולך ביום ישבעו :
 קהל ^{קהל} זכר רב מזבך יביעו :
 חיו בוקר אערה לך חנוני . בפנות ערב תמחה ודוני :
 קהל ^{קהל} חנון נרחום יהיה :
 חיו יה צור בופר אשכול . יכבוש עווינו ויאמרו הכל :
 קהל ^{קהל} טוב יהיה לכל :
 אגא סלח נא . פשע ועון שא נא . ובחך יגדל נא . קדוש :
 חיו קומם אוו קרית משושך . קדשת אבני נזר בנוססך :
 קהל ^{קהל} יודוך יהיה כל מעשך :
 חיו לניך נחסידיך בנועם יזמרו . לבושי שרד רקח יתמרו :
 קהל ^{קהל} כבוד מלכותך יאמרו :
 חיו ושתולים בנוך יפריחו בתצרותיו . וינובון בשביה דשנים
 קהל ^{קהל} במירותיו :
 אגא רחום כפר . עין צנים תהלתך לספר . ויוחקו לחיים טובים בספר . קדוש :
 חיו נצחך ינגנו תמימים ושלמים . נשאך בסאך בבית עולמים :
 קהל ^{קהל} מלכותך מלכות כל עולמים :
 חיו יחד בכנסך לשכנך גאולים . יבפישוך עוז פעוברי גלים :
 קהל ^{קהל} סומך יהיה לכל הנופלים :
 חיו מביעי מזבך בועד יתחברו . מתים חשוב תחן ידברו :
 קהל ^{קהל} עיני כל אליה ישברו :
 אגא סלח נא . פשע ועון שא נא . ובחך יגדל נא . קדוש :
 חיו ודוים ינוחח כשי עדיך . ישולם פרים ארש עדיך :
 קהל ^{קהל} פותח את ידך :
 חיו ס לה ברחמיו יציץ מתרכיו . סלוח ירבה לעם מבורכיו :
 קהל ^{קהל} צדיק יהיה בכל דרכיו :
 חיו חיו ישע מגי מקראיו . חיו יחון קוראי מקראיו :

קהל קרוב יהוה לכל קוראיו :
 אָנָּא רַחוּם כֹּפֵּר . שׁוֹן צָנִים תְּהַלֵּתָה לְסַפֵּר . וְיִזְחֲקוּ לַחִים טוֹבִים בְּסַפֵּר . קְדוּשׁ :
 חיון זֶה אֵלֵי פֶלֶא עוֹשֶׂה . זַעֲקֵתְנוּ יִרְץ וְשׁוֹמְנֵינוּ יַעֲסֶה :
 קהל רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה :
 חיון קוֹוֵי יִתֵּן לָלוּ מִשְׁלִיךְ יִתְּבִיו . קְדוּשׁ פִּשְׁעֵינוּ יִכְסֶה בְּאַהֲבִיו :
 קהל שׁוֹמֵר יִהְיֶה אֶת כָּל אֲהֲבִיו :
 חיון קַ בֶּל צָקוֹנִי בְּכַמְכָּלל יוֹפִי . קוֹלִי תִאֲזִין וְתַצְלִיל דּוֹפִי :
 קהל תְּהַלֵּת יִהְיֶה יִבְרַךְ פִּי :
 אָנָּא סֵלַח נָא . פִּשְׁעֵי וְשׁוֹן שָׂא נָא . וּבְחֶדֶד יִגְדֵּל נָא . קְדוּשׁ :

חיון וקהל מֶלֶךְ שׁוֹכֵן עַד . לְבַדְּךָ מְלוֹךְ עַדִּי עַד . הָאֵל קְדוּשׁ :
 חו"ק מֶלֶךְ מֵאֲזִין שׁוֹעָה . לְעַמּוֹ מִחִישׁ יִשׁוּעָה נוֹרָא וְקְדוּשׁ :

חו"ק תִּיּוֹם יִכְתֹּב . בְּסַפֵּר הַזְכָּרוֹנוֹת . הַחַיִּים וְהַמּוֹת . אָנָּא
 בִּנְיָה . עוֹרֵי נָא . הַתְּעוֹרְרֵי נָא . עַמְּדֵי נָא .
 הַתִּנְצְבֵי נָא . קוֹמֵי נָא . חֲלִי נָא . בְּעַד הַנֶּפֶשׁ חֲנִי נָא .
 פָּנֵי דֶר עֲלִיּוֹן :

וּבִכְּנֵן אִמְרוּ לְאֱלֹהִים מַה נוֹרָא מַעֲשֵׂיךָ :

האמין

מיוסר ע"פ א"ב בראשי התרונות

סותחין

אִמְרוּ לְאֱלֹהִים : אֶרֶךְ אַפִּים וְגִדְלָה בָּח . מִכֵּין הָרִים בְּכַח .
 חֲכִים לִבָּב וְאִמִּין בָּח נוֹתֵן לַיַּעַף בָּח . לָכֵן יִתְנַאֵה
 גִּדְּלוֹ אֲדוֹנֵינוּ וְרַב בָּח :
 אִמְרוּ לְאֱלֹהִים : בּוֹנֵה בִשְׁמַיִם מַעֲלֹתָיו . מִשְׁקֵה הָרִים
 מַעֲלִיּוֹתָיו . זָכַר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו . וְלוֹ נִתְּבֵנוּ
 עֲלִילוֹתָיו . לָכֵן יִתְנַאֵה הַמִּקְרָה בַּמִּים עֲלִיּוֹתָיו :
 אִמְרוּ לְאֱלֹהִים : גָּאָה וְגִבּוֹהַּ בִּשְׁמֵי מַעְלָה . עוֹמֵת אֹר
 בִּשְׁמֵלָה . לוֹ הַגְּבוּרָה וְהַגִּדְלָה . וְהַעֲזוּ וְהַמְּשִׁלָּה .
 לָכֵן יִתְנַאֵה וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה :
 אִמְרוּ לְאֱלֹהִים : דְּגוּל מַרְכָּבוֹת קָדֵשׁ . וְנֶאֱדָר בְּקָדֵשׁ .
 דְּרָכּוֹ בְּקָדֵשׁ . וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים לוֹ בְּהִדְרַת קָדֵשׁ . לָכֵן

יוצר ליום כפור

יִתְנָא הַלִּיכּוֹת אֵלַי מִלְכִּי בִקְדָשׁ :
אָמְרוּ לֵאלֹהִים : הוֹדוּ בְּסֵה שָׁמַיִם . רוֹקַע הָאָרֶץ עַל
הַמַּיִם . יִרְעַם מַשְׁמַיִם . לְקוֹל תִּתּוּ הַמּוֹן מִיָּם
בְּשָׁמַיִם . לָכֵן יִתְנָא הַנוּטָה כְּדֹק שָׁמַיִם :
אָמְרוּ לֵאלֹהִים : וְכֹל בְּשָׁלִישׁ עֶפְרָה הָאָרֶץ . יָדוּ יִסְדָּה
אָרֶץ . וַיִּמְיֵנוּ מִפָּתָח שָׁמַי עֶרֶץ . וְהַעֲמִידֵם בְּלִי
פָּרֶץ . לָכֵן יִתְנָא הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ :
אָמְרוּ לֵאלֹהִים : זָחַר בְּסֵאוֹ שָׁבִיבִי אֵשׁ . מִשְׁרַתּוֹ לֹחֲמִי
אֵשׁ . נִגַּה לָאֵשׁ וּמִבְּרִיק הָאֵשׁ . לִפְנֵי נִמְשָׁכִים
נִחְרִי אֵשׁ . לָכֵן יִתְנָא אֵשׁ אוֹכֵלָה אֵשׁ :
אָמְרוּ לֵאלֹהִים : חֵי עוֹלָמִים . צַר בֵּיהַ עוֹלָמִים . אֹהַ
בֵּית עוֹלָמִים . מָכוֹן לְשִׁבְתָּךְ עוֹלָמִים . לָכֵן
יִתְנָא עֲתִיק יוֹמִין :
אָמְרוּ לֵאלֹהִים : מְהוֹר עֵינַיִם . סְבִיבוֹתָיו חֲשַׁרְתָּ מַיִם .
עָבִי שְׁחָקִים חֲשַׁבְתָּ מַיִם . מוֹעֲנֵי מִרְכַּבְתּוֹ גִּבּוֹתֵם
מִלְאוֹת עֵינַיִם . לָכֵן יִתְנָא מְצוֹת יְהוָה בָּרָה
מְאִירַת עֵינַיִם :
אָמְרוּ לֵאלֹהִים : יוֹדַע מַה בְּסִתְרֵי חֹשֶׁךְ . לֹא יַחֲשִׁיךְ מִנּוּ
כֹל חֹשֶׁךְ . קֵץ שֵׁם לְחֹשֶׁךְ . חוֹפֶךְ לְבַקֵּר צִלְמוֹת
וְחֹשֶׁךְ . לָכֵן יִתְנָא יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ :
אָמְרוּ לֵאלֹהִים : כּוֹנֵן בְּסֵאוֹ לְמִשְׁפָּט . מָכוֹן בְּסֵאוֹ צִדֵּק
וּמִשְׁפָּט . אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט . תֹּאחֲזוּ יָדוֹ בַּמִּשְׁפָּט .
לָכֵן יִתְנָא וַיִּגְבֶּה יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט :
אָמְרוּ לֵאלֹהִים : לֹא יֵאֲתָה מְלוּכָה . שׁוֹבֵן עַד וְאֵת דָּבָא .
מְשִׁיב אֲנֹשׁ עַד דָּבָא . וְאוֹמֵר שׁוּבוּ בְּרוּחַ נְמוּכָה .
לָכֵן יִתְנָא כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה :
אָמְרוּ לֵאלֹהִים : מוֹשֵׁל בַּגְּבוּרָתוֹ עוֹלָם . הַכֹּל צִפּוֹי וְלֹא
נִעְלָם . זֶה שְׁמוֹ לְעוֹלָם . חֲסֵדוֹ מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם .

לָכֵן יִתְנַאֵה בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים : נוֹצֵר חֶסֶד לְאֶלֶף דּוֹר . לוֹחֵם קָמִי
 מְדוֹר דּוֹר . מְקִים סֶפֶת מְשִׁיחוֹ לְגִדּוֹר . הָאוֹר
 חֹנֶה עִמּוֹ בְּמִדּוֹר . לָכֵן יִתְנַאֵה זֶה זִכְרוֹ לְדוֹר דּוֹר :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים : סוֹבֵל עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים . שׁוֹמֵעַ אֶל
 אֲבִיּוֹנִים . מֵאֲזִין שִׁיחַ חֲנוּנִים . מְקַשֵּׁב שׁוֹעַ רְגָנִים :
 לָכֵן יִתְנַאֵה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים : עֲזֹז וְגִבּוֹר אִישׁ מִלְחָמָה . נוֹקֵם לְצָרוֹ
 וְיַבְעֵל חֲמָה . מְכַרִּית קָמִי בְּמַחֲמָה . נוֹהֵם עֲלֵיהֶם
 בְּנִתְיָמָה . לָכֵן יִתְנַאֵה יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים : פֶּעַל וְעֲשֵׂה הַכֹּל . בִּידוֹ לְגִדֵּל וּלְחַזֵּק
 כָּכָה . אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֵינֵי כָל . וְעֵינָיו מְשׁוּמָמוֹת
 בָּכָה . לָכֵן יִתְנַאֵה עֲלִיּוֹן עַל כָּל :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים : צָדִיק בְּכָל דְּרָכָיו . יֵשֶׁר מִצִּיץ מִחֲרָבָיו .
 חָפֵץ בְּעַם מִמְּלִיכָיו . יִירָשׁוּ אֶרֶץ מְבוֹרָכָיו . לָכֵן
 יִתְנַאֵה בְּרַכּוֹ יְהוָה מִלֵּאכָיו :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים : קוֹרֵא תְּדוּרוֹת מְרֹאֵשׁ . מְגִיד אֲחֵרִית
 מְרֹאֵשׁ . בֹּחֵר בְּעַם דִּלֵּת רֹאשׁ . עֲזוֹ יוֹם יוֹם
 לְדְרוֹשׁ . לָכֵן יִתְנַאֵה הַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים : רֵם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן עַד . בְּמַחוֹ בּוֹ עַדִּי עַד .
 בְּבוֹדוֹ בְּסוֹד קְדוּשִׁים וְעַד . וְלַעַם קְדוּשׁוֹ נוֹעַד .
 לָכֵן יִתְנַאֵה הַמְּבִיט לָאָרֶץ וְתִרְעַד :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים : שָׁבִילוֹ בְּמִים רַבִּים . שָׁמָיִם מְרַעִף
 רְבִיבִים . שָׁמוֹ מִיַּחְדִּים שָׁחַר וְעָרְבִים . בִּשְׁעַר בַּת
 רַבִּים . לָכֵן יִתְנַאֵה יְהוָה צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַפְּרוּבִים :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים : תְּהַלְתּוּ מִלֵּאָה הָאָרֶץ . מַעֲבִיר בְּלִיּוֹן
 וְתִרֵץ . מְשִׁיב אֶף וְתִרֵן וְקָרָץ . שׁוֹעַ מִתְנַנֵּי יָרֵן .

יוצר ליום כפור

לכן יתנא יהוה אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

ובכן גדולים מעשה אלהינו:

סיוסר ע"פ א"ב

מעשה אלהינו. אין מי בשחק יערך לו. בבני אלים
ידמה לו. גבוהים עלה למושב לו. דרי גיא
בחנבים למולו. לכן יתנא הצור תמים פעלו:
מעשה אלהינו. המשל ופחד עמו. והרבה פדות עמו.
זעק ורחש עמו. חש ומאזין ממרומו. לכן יתנא
יהוה צבאות שמו:

מעשה אלהינו. טרף נתן ליראיו. יובילו שי למוראיו.
בתי גדודי צבאיו. לא ישורו כבוד מראיו.
לכן יתנא הנה עין יהוה אל יראיו:

מעשה אלהינו. מלאכיו עושה רוחות. נקדש בשירות
ותשפחות. סוכת שפיכות שיחות. עונה
ומעמיד רוחות. לכן יתנא אלהי הרוחות:
מעשה אלהינו. פודה משחת עמוסיו. צור יודע חוסיו.
קדוש מפליא נסיו. רחום למרציו ומכעיסיו.
לכן יתנא ורחמיו על כל מעשיו: סוגרין הארון

מעשה אנוש ותחבולותיו מזמה. שבתו בתוך מרמה. רפידתו רמה. קבור
בסערף אדמה. ואיך יתנא אדם להכלל דמה: ופתיחין סיד

אבל מעשה אלהינו. שומע שועות. שועה ערך
שועות. תורותיו משעשעות. תבססו פובע
ישועות. לכן יתנא האל לנו אל למושעות: סוגרין הארון

ובכן לנורא עליהם באימה ישריצו:

סיוסר ע"פ א"ב

אשר אמין תהלתך: באלו שחק. בברק נגה. בגדודי
גבה. בדמומי דקה. וקדשתך בפיהם:
ורצית שבת: מהומי ברנש. ועורכי שוע. וזעקי תחנה.
חוכי תנינה. והיא כבודך:

אֲשֶׁר אִמֵּץ תְּהַלֵּתָהּ : בַּמַּפְסָרִי מַחַר בִּידְדוֹן יִדְדוֹן :
 בְּכָרוֹבִי כְבוֹד . בְּלִגְיוֹנֵי רֶהֱב . וּקְדֻשַּׁתְךָ בְּפִיהֶם :
 וְרָצִיתָ שִׁבַּח : מִמְּעוֹמֵי יָמִים ^(נ"א עֲמִים) . נִשְׁוִי טוֹבָה .
 שְׂבַעֵי רִגְזוֹ . עֲנוּמֵי נֶפֶשׁ . וְהִיא כְבוֹדְךָ :
 אֲשֶׁר אִמֵּץ תְּהַלֵּתָהּ : בְּפִלְיֵי שִׁמּוֹת . בְּצִבְאוֹת עִירִין .
 בְּקִדּוּשֵׁי קֹדֶם . בְּרֶכֶב רַבּוּתִים . וּקְדֻשַּׁתְךָ בְּפִיהֶם :
 וְרָצִיתָ שִׁבַּח : מִשּׁוֹקֶדֶי דְּלֹתוֹת . שׁוֹפְכֵי שֵׁיחַ . תּוֹבְעֵי
 סְלִיחָה . תֵּאֱבִי כִפָּרָה . וְהִיא כְבוֹדְךָ : סוּגְרִין הָאֵרֶת

ובכן תנו עז לאלהים על ישראל באותו :
 מיוסר ע"פ א"ב
 על ישראל אמונתו . על ישראל ברכתו . על ישראל גאותו . על
 ישראל דברתו . על ישראל הדרתו . על ישראל ועידתו . על
 ישראל זכירתו . על ישראל המלתו . על ישראל מותרתו . על
 ישראל ישרתו . על ישראל פנתו . על ישראל לאמתו . על ישראל
 מלכותו . על ישראל נעיקתו . על ישראל סגרתו . על ישראל
 עדתו . על ישראל פעלתו . על ישראל צדקתו . על ישראל קדשתו .
 על ישראל רוממותו : היו ער ישראל שכירתו . על ישראל תפארתו :

ובכן נאדרך חי עולמים : (נ"א ובכן נאדר לחי עולמים)

ואת"כ האדרת והאמונה תמצא בסודו .

וה"ק ליושב תהלות . לרוב ערבות . קדוש וברוך :

ובכן שרפים שומדים ממעל לו :

וה"ק זה אל זה שואלים . איה אל אלים . אנה שוכן מעלים .
 וכלם מעריצים ומקדישים ומגלים :

ס"ח ובכן לה הכל יתירו :

לאל עורך דין :	לבוזן לבבות ביום דין :
לגולה עמוקות בדין :	לדובר מישרים ביום דין :
להונה דעות בדין :	לנתיק ועשה חסד ביום דין :
לזכר בריתו בדין :	לחומל מעשיו ביום דין :
למהר חוסיו בדין :	ליזרע מחשבות ביום דין :
לכובש בעסו בדין :	ללובש צדקות ביום דין :

יוצר ליום כפור

לְמוֹחַל עֲוֹנוֹת בְּדִין : לְנוֹרָא תַּהֲלֹת בְּיוֹם דִּין :
 לְסוֹלֵחַ לְעִמּוּסֵי בְּדִין : לְעֹנָה לְקוֹרְאֵי בְּיוֹם דִּין :
 לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בְּדִין : לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין :
 לְקוֹנֵה עֲבָדָיו בְּדִין : לְרַחֵם עִמּוֹ בְּיוֹם דִּין :
 לְשׁוֹמֵר אֱתָכֵי בְּדִין : לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין :

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה . כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחַל וְסוֹלֵחַ :

נִקְרֹאֵךְ כִּי תִסְמַח בְּתַפְלַח שְׁחִיתוֹת לִשְׁכַּת בְּסִידוֹר .

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֹּךְ סֵלָה :

קְדוֹר וְדוֹר תִּמְלִיכּוֹ לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ :

חֲמוּס עַל מַעֲשֵׂיךָ וְהַשְׁמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ . וַיֹּאמְרוּ לֵךְ חוֹסֶיךָ . בְּצִדְקָךְ

עִמּוּסֶיךָ . תוֹקֶדֶשׁ אֲדוֹן עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ : כִּי מִקְרִישֶׁיךָ

בְּקִדְשֶׁתְּךָ (יֵי בְּעִרְבֶךָ) קִדְשֶׁת . נֹאֵה לְקְדוֹשׁ פֶּאֶר מִקְדוּשִׁים :

בְּאֵין מִלִּיץ יוֹשֵׁר מוֹל מְגִיד פֶּשַׁע . תִּגִּיד לְעֵשֶׁקב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט .

וּצִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּט תִּמְלֹךְ הַמִּשְׁפָּט :

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אֲהַבְתָּ אֵיתָן אֲדוֹנֵינוּ . וּבְכֵן תִּנְעַקֵּד יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ .

וּבִזְכוֹת הַתָּם יוֹצִיא אִיוֹם (יֵי הַיּוֹם) לְצִדֵּק דִּינָנוּ . כִּי קְדוֹשׁ

הַיּוֹם לְאֲדוֹנֵינוּ :

הַחֵן מִתְחַלֵּל וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ עַד חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה וְאֲדַר כִּי מִתְחַלֵּין כָּאן :

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחִסְדֶּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה : אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת

רִאשׁוֹנִים מִתֵּר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי בְּלוֹנוּ מְאֹד : וְכִרְנוּ יְהוָה

בְּרָצוֹן עִמָּךְ פִּקְדָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ : זְכוֹר עֲדָתְךָ קִנִּית קָדֵם נֹאֲלֶת שְׁכֵמְ

נִחַלְתָּ הָר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּ בוֹ : זְכוֹר יְהוָה חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ

צִיּוֹן אֵל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח : אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּהָ כִּי

בָּא מוֹעֵד : זְכוֹר יְהוָה לְבִנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עֲרוֹ

עֲרוֹ עַד הַיּוֹם בֵּה : זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר

נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם כִּי וְתִדְבֹּר אֲלֵיהֶם אֲרָבָה אֵת זֶרְעֶכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתָּן לְזֶרְעֶכֶם וְנִחַלּוּ לְעֹלָם : זְכוֹר

לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְעִשְׂקָב אֵל תִּפָּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה

וְאֵל רִשְׁעוֹ נֹאֵל תִּמָּאֲתוֹ :

אֵל נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ תִמָּאֵת אֲשֶׁר נִזְאָלְנוּ וְאֲשֶׁר תִּמָּאֲנוּ :

תִּמָּאֲנוּ צוּרָנוּ סֵלָה לָנוּ יוֹצְרָנוּ :

קול גדול כהשמיע לרחומים. קבלו מלכותי ממקורי רחמים. וזכור
היום לסביב מותחמים. אל מלך יושב על כסא רחמים: חסאנו

זכור לנו ברית אבות חסא לעיל בעדיבית עד כל דברי התורה הזאת.
ודוד עבדך עד אסתר אתכם. ואח"כ מתחילין כגון.

אל תירא יעקב שובו בנים שובבים שובה ישראל. הנה לא ינום
ולא יישן שומר ישראל. בכתוב על יד נביאך שובה ישראל
עד יהוה אלהיך כי כשלת בעוניך. ונאמר קחו עמכם דברים
לשובו אל יהוה אמרו אליו כל תשאל עון וקח טוב ונשלמה פרים
שפתינו. ואתה רחום מקביל שבים כי על התשובה מראש
הבטתהונו. ולתשובה עינינו מיתלות לך:

ומאבהבתך יהוה אלהינו שאהבת את ישראל עמך. ומתמלתך
מלכנו שחמלת על בני ברייתך נתת לנו יהוה אלהינו
(את יום השבת הזה) ואת יום צום הכפורים הוה למחילת חטא ולסליחת

עון ולכפרת פשע:

יום אשר אשמינו ויצלל ויוסגר. היום תסלח לכל עדת בני ישראל
ולגר הגר. בכתוב בתורתך ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר
הגר בתוכם כי לכל העם בשננה:

יום בגדנו תשא ותסלח. היום שמך יאמן אל טוב וסלח. בכתוב
בדברי קדשך. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך:
יום געלנו חסדך שפח ועזוב. היום רחמנו ונשוב. ודרך רשע
נעזוב. בכתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און
מתשובותיו וישוב אל יהוה וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:
יום דפינו אנא שא נא. היום קשוב תחנונינו. ובתחנון סלח נא.
בכתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר
נשאת לעם הזה ממערים ועד הנה ושמ נאמר. ויאמר יהוה
סלחתי כדברך: בעבור כבוד שמך הקצא לנו מוחל וסולח. סלח
נא למען שמך:

יום חננך עניו בעדנו תזכור. היום סלח לעונינו וחטא אל תזכור.
בכתוב בדברי קדשך אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר
יקדמונו רחמך כי דלנו מאד:

יום סעונו יבקש ואין. היום נאם הקם יבקש עון ואינו. בכתוב
על יד נביאך בימים ההם ובשת הדוא נאם יהוה יבקש את

יוצר ליום כפור

עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אספת
לאשר אשאר :

יום ידרשוד מצרף ומטהר . היום מכל חטאתינו אותנו תטהר .
בכתוב בתורתך . כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו :

יום כל תשא עון בתחנון אכמה . היום לשונעתנו אוון המה .
בכתוב בדברי קדש המה אלתי אונג ושמע פקח עיניך
וראה שוממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה . כי לא על
צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיק הרבים .
אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה
אלתי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : בעבור כבוד שמך
המצא לנו שומע תפלה . שמע קול תפלתנו למען שמך :

מי אל כמוד : אהלך בקול רם . מגן אברהם . מי אל כמוד :
בידך ממתים . מחיה המתים . מי אל כמוד : גדלך אדרוש .
המלך הקדוש . מי אל כמוד : דורש אמרי דעת . חונן הדעת .
מי אל כמוד : האומר שובה . הרוצה בתשובה . מי אל כמוד :
ומוחל וסולח . המרבה לסלוח . מי אל כמוד : קול רנה ותודות .
השוב לך לתודות . מי אל כמוד : רם בך קהל המוני . יברכך
יהוה . מי אל כמוד : שכינתך שלום . עושה השלום . מי אל
כמוד : תבא ברכה אליכם . ונאמר תפלה עליכם . מי אל כמוד :
תעבור על פשע . לעם שבי פשע :

בכתוב על יד נביאך מי אל כמוד נושא עון ועובר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא :
ישוב ירחמנו יכבד עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם :
וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא
יפקדו ולא יעלו על לב לעולם : ונאמר תתן אמת לעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

אלהינו ואלהי אבותינו חזל לעונותינו . רצה וסודים .
שים שלום על עושה השלום . הכל חסדא לעיל . כשחל יום כפור בחול אומרים אכינו סלכנו . קדיש
שלם : ואומרים אין כבוד . אב הרהמים . וסוציאין ב' ספרי תורות ואומרים ויהי בנסוע הארון שלם
עשרת מות רבנו של עולם חסדא בסידור . ואח"כ קורין במית ראשונה בפרשת אחרי מות משה
בבאי ובשבת ר' ובתוך כי שברך אומרים ויכתבו ויחתמו בספר החיים לחיים טובים וכו' . ובשנית
קורין לספיד בפרשת פינחס ובעשור לחוד השביעי . ובספרין סלו סלו :

תפלה לשליח צבור בקור

הארון

מזרח

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
 חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

מִסּוּד חֲכָמִים וְנִבּוֹנִים . וּמִלֵּמַד דַּעַת מְבִינִים .
 אֲפַתְחָה פִּי בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים . לְחַלוֹת וּלְחַנּוּן
 פָּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנִים :

שׁוֹשֵׁן עִמָּךְ אֵימָה . שֹׁבֵת שְׁכֵתוֹן לְקוֹמָה . שׁוֹרֵשׁ וְעֵנָף
 סִימָה . שׁוֹיִם יַחַד לְצִימָה . בִּיעַת מָטוּ יִסּוּדוֹתֶיהָ .
 בְּמַחָה בְּחִין מוֹסְדוֹתֶיהָ . בָּם תִּקְעָה יִתְרוֹתֶיהָ . בְּכַפֵּל
 לְהַשְׁעִין יְרוּתֶיהָ : תִּמְכָּה בְּפוּעַל צוּרִים . תִּמַּת הָמָה
 הַיּוֹצֵרִים . תְּרוּפָה תֵּת לְעֲצוּרִים . תִּבְלֵל לְהַאֲפִיר לְצָרִים :
 שְׁתִּירֵי נִבְעוֹת אֲרָבַע . שְׁאֵג סֶפֶר הַמִּרְבַּע . שׁוּעַ פְּגִיעוֹת
 אֲרָבַע . שְׁעָה צִדְקָם לְתַבַּע : בֵּיטָה בְּמַתְהֵלֶךְ תָּמִיד .
 בְּמוֹסָר לַחֲוִמוֹ חֲתוּמִים . בְּצִדְקוֹ תְּדִיחַ כְּתוּמִים . בְּאֶפֶס
 אוֹרִים וְתוּמִים : תִּמּוֹר תִּשְׁלֹמֵנוּ פֶּר . תִּבֵּן הֶגֶל הַמִּסְפָּר .
 תּוֹקְעֵי בַחוּדֵשׁ שׁוֹפָר . תִּלְאוּכֶם בְּכַפּוֹר יִכְפֹּר : וְשִׁכַּךְ
 חֲמַת זַעֲמָךְ . וְתַחֲוֹן שְׁרִידֵי עַמְּךָ . וְעֲלִינוּ יְהִי נִזְעָמָךְ .
 וְנַחֲיָה מִמְּקוֹר עַמְּךָ : נֶאֱזָר עַמְּךָ הַסְלִיחָה . נִכּוֹן מֵהָר
 לְסִלְחָה : חַיֵּן נִיב שְׁפָתֵינוּ הַצְלִיחָה . נֶאֱמַר שְׁמָעָה וְסִלְחָה :
 קֹהֵל שְׁפָתֵינוּ מְדוּכָבוֹת יִשְׁנִים . יִנְצְחוּךָ פְּעַל שׁוֹשְׁנִים :
 חַיֵּן חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים . בְּמִגְנַת אֵב נִשְׁעָנִים :

זִכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַסֵּד בְּחַיִּים . וְכַחֲבֵנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִּים . לְמַשְׁנֵה אֱלֹדִים חַיִּים :
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מֶלֶךְ אַבְרָהָם :
 אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי . מַתִּיבָה מַתִּים רַבִּים . סוֹמֵךְ נַפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַתִּיבָה מַתִּים אֲמִיחָתוֹ לִישׁוּי עַמְּךָ : מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָת וּמִי
 דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מַתִּים וּמַתִּיבָה וּמַצִּיחַ יִשְׁעָה :

יּוֹם מִיָּמִים הוֹחֵם . יוֹם כְּפוֹר הַמִּיּוֹחֵם . יוֹדְעֵנוּ חֲמוּל וְחָם . יוֹקֵשׁוּ
 לְפוּעַתָּה הֵם : וְכוּ בְּתַחֲבִלוֹת יוֹעֵצוֹ . וְדוּי בְּתַחֲן יֵאֵיצוּ . וְשׁוֹכְנֵי

מוסף ליום כפור

עפר יקיצו. ומראש הרים יליצו: מפעלות עוקד ועקוד. מאז
 בידם פקוד. מופת הקמוס לפקוד. מוקש להבעית לסקוד:
 כהבטחת סביכת אל. כפרו הנצור לחיל. בן תעצים חיל.
 כורעיד בעצם וליל: פחדו יחיל שוממים. פיותם היות אטומים:
 פרחיו במשענותיו חתומים. פלטם מרכל פטומים: ואם אין
 מעשים. וזבח מבלי משים. זכרה לנבזים ומאוסים. ומגזעם הפר
 בעסים: רם קושט מעבדיך. ראה תראה עובדיך. רעים באי
 עדיך. רחום זכור לעבדיך: יבקש עון ואיננו. ימה במצולות
 תגנו. ילד בשעשועיו תעננו. יושר מליץ יחננו: מברק חרב
 השנון. מלט מארכי רגון: חיו מלא משאלותם בתחננון. מלך
 רחום וחננון:

קהל בופר פדיון נפש. פדה מטביעת רפש: חיו מיחליך בענוי
 ובופש. החים במללי נופש:

חוק עוד בו נשמתו. יקו תשובת יציר אדמתו. לתחיתו להיטיב אחריתו:
 כי כמודאב הרחמים. וזכר יצוריו לחיים ברחמים: ונאמן אתה לתחיות מתים:
 ברוך אתה יהוה מלכה המלים:

ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

י"ח נחשב כצג באיתו. דחות בפלולי עקלתון. ונקדישך בשבת שבתון. קדוש:
 היום בפתחך ספרים. חון (אום) שמך מפארים. ונקדישך ביום הכפורים. קדוש:
 כסמין ככל אסור. ותקנת אסירי בשור. ונקדישך בצום העשור. קדוש:
 חיו אשא דעי למרחוק. שעון באת מרחוק:

קהל בפעלו צרי לחוק:
 אספרה אל חוק. מסכו בלי לחוק:

קהל חיים לי לחוק:
 לשוד כחתף ימחוק. לוחמי לבל ישחוק:

קהל וימלא פי שחוק: נחשב
 עורכי שוע רוב. חין ערפם יערוב:

פני אלהים מקרוב:
 עתירתי אז תקרוב. עברתי לבל תארוב:

קהל אלי לבל קרוב:

זומם אם יזרוב . עֲדַת אֵל לַחֲרוֹב :
 קהל אֲשֶׁעַן בַּמִּצְדִּיק וְקָרוֹב הַיּוֹם :
 רָשָׁע אִם הִכְרִיעִי . זָכוֹר לִי רוּעִי :
 קהל בְּצַדִּיק עֲתִיד לְרוּעֵי :
 רָעָה צֶאֱן מִרְעִי . בְּמִרְעָה טוֹב לְחֲרָעִי :
 קהל וּבְאֹזֶר חַיִּים לְזֹרְעִי :
 בָּעֶז אֶרְחָ רַבְעִי . וּבָקוּ נְטִית מִרְעִי :
 קהל נָא אֵל יִאֲרָעִי : ססס"ו
 יִסְכִּיתוּ שׁוּבוּ לְבַצְרוֹן . גִּשִּׁים פָּנֵי אֲרוֹן :
 קהל לְהַעֲצִים אֶרְשֶׁת רוֹן :
 יִחַדוּ רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן . מִשְׁבִּית אֵף וְחֲרוֹן :
 קהל בּוֹזֵאת יָבֵא אֶחָד :
 רוֹנְשִׁים קְרוֹא בְּגֵרוֹן . פְּלוֹשׁ אֲמוּמֵי הַבְּרוֹן :
 קהל מִצֵּא מַחִילַת וְתִרְוֹן : נחצב
 בְּשִׁכְתוֹ בְּכֶם רִיב . יְרִיבִי לְעִיגֵי יְרִיב :
 קהל יֵה נִצֵּב לְרִיב :
 בּוֹזוּי חֲרוֹב יִחְרִיב . כְּמוֹ קְדָמוֹנִים הַחֲרִיב :
 קהל וְנֶאֱקִי לְפָנָיו יִקְרִיב :
 יֵצֵג אֶתִּי בְּרִיב . מְלִיצִי שִׁי לְהַקְרִיב :
 קהל וְשִׁיתִי לְגוֹחֵי יַעֲרֵב : ה"ס
 קוֹל אֲרִים בְּשׁוּפָר . בְּמַתָּן אִמְרֵי שֹׁפָר :
 קהל לְפָנֵי חֲזָקִים שֹׁפָר :
 קָצֵב שְׁעִירִים וּפָר . בְּגִיב שְׁפָתַיִם יִסְפָּר :
 קהל וּבִכֵּן סוּמָן יוֹחֲפָר :
 לְפָלוֹסִים כְּבוֹכְבֵּי מִסְפָּר . וְשָׁחִים עַד עֶפֶר :
 קהל בְּצַעַם וְעוּוֹיִם יִכְפָּר : ססס"ו
 יוֹשְׁלֵגוּ אוֹדָמֵי שָׁנִים . שֶׁל כָּל יְמוֹת הַשָּׁנִים :
 קהל חֲדָשִׁים וְגַם יִשָּׁנִים :
 יוֹלִבְנוּ כְּתָמֵי שׁוֹשְׁנִים . וְיוֹשְׁבוּ לְתַעֲרֵם שָׁנֹנִים :
 קהל בְּפָלוֹל אֲשֶׁר מִשְׁנָנִים :
 רָחֲצוּ וְהִנֵּכּוּ מַעֲשֻׁנִים . לְאוֹלֶת מִהֲיוֹת שָׁנִים :
 קהל וְעַל מִבְּטָחֵימוֹ שְׁעוֹנִים : נחצב

מוסף ליום כפור

הון וקהל את לחשי טנה נא . ושקי רצה נא . האל קדוש :

הון וקהל אדון לקול עמך . זכור רחמך . נורא וקדוש :

ובכן אמרו לאלהים מה נורא מעשיך :

^{העיר} אמרו לאלהים : אל מלך בעולמו . מחיש פדות עמו .

^{פיהו} לקים דבר נואמו . כי סליחה עמו . הודו ליהוה

קראו בשמו :

אמרו לאלהים : ברוך ומהלל ברוב גדלו . מחיש

סליחה לקהלו . להראות לכל גדלו . מיד מים

בשעלו . שירו לו זמרו לו :

אמרו לאלהים : גואל עם קדושו . בסליחה להקדישו .

ומכונן בית מקדשו . לזרע אברהם קדושו .

התהללו בשם קדשו :

אמרו לאלהים : דגול משבח ברכיע עזו . סולח לעם

זו בזו . בדבר עזו ומעזו . לכן עדת מעוזו .

דרשו יהוה ועוזו :

אמרו לאלהים : הבל במאמר עשה . והוא פעל

ועשה . סולח לאום עמוסה . לכן עם בו חסה .

זכרו נפלאותיו אשר עשה :

אמרו לאלהים : ומקים דבר עבדו . על ארץ ושמים

הודו . סולח לעם מיחדו . אשר נקראו בדבר

סודו . זרע ישראל עבדו :

אמרו לאלהים : זה רוקע הארץ . היושב על חוג הארץ .

סולח לגוי אחד בארץ . לכן אמרו ליוסד ארץ .

הוא יהוה אלֵהינו בכל הארץ :

אמרו לאלהים : חי במעונתו . חנון וחונן עדתו . ישוב

ברחמים לביתו . לכן לבאי בכריתו . זכר

לעולם בריתו :

אמרו לאלהים : מפי נחלתו . מלאי ירשתו . יקים

עֲלִימוּ אִמְרָתוֹ. בַּחֲקוֹק בְּתוֹרָתוֹ. אֲשֶׁר כָּרַת
 אֶת אֲבֵרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ:
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים: יוֹעֵץ מִיִּשְׁרָאֵל לְחֹק. יִרְאוּ לַחַיִּים
 לְחֹק. סוֹלֵחַ לְחַטָּא לְמַחֲוֶה. בְּנִשְׁמַע לְרוּעָה
 מִרְחוֹק. וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֹק:
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים: תִּקְוָה אֱלֹהֵי עוֹלָם. דְּבָרוּ נֶצֶב לְעוֹלָם.
 וְהוּא מִכַּל נֶעְלָם. וְאִנְחָנוּ מִהַלָּלִים שְׁמוֹ לְעוֹלָם.
 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

ובכן גדולים מעשה אלהינו:

מיוסר ע"פ א"ב

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: אֲדִיר בְּעוֹדוֹ. בָּרוּם וּבִתְחַת הוֹדוֹ.
 גָּדֹל אוֹר לְעַבְדּוֹ. דָּבָר מִקִּים לְעַבְדּוֹ. לֵכֵן
 יִתְגַּאֵה אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ:
 מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: הַמְּכִיר עוֹלָמִי עַד. וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה עֲדֵי
 עַד. זֵיו מוֹשְׁבּוֹ נוֹעַד. חֶלֶד צוּפָה בְּמַסְעָד.
 לֵכֵן יִתְגַּאֵה הַמְּבִיט לָאָרֶץ וְתִרְעַד:
 מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: מוֹעֵן עוֹלָמוֹ. יוֹדֵעַ חֲדוּמוֹ. בִּלְדּוֹ בְּנִאֲמוֹ.
 לְעַד לְהַקִּימוֹ. לֵכֵן יִתְגַּאֵה יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ:
 מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: מוֹשֵׁל בְּמַפְעָלוֹ. נוֹרָא עַל זִבְלוֹ.
 סִלּוּדוֹ בְּגִדְלוֹ. עֶזוֹ בְּרֹב חֵילוֹ. לֵכֵן יִתְגַּאֵה
 שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:
 מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: פֹּארוֹ בְּשִׁמִּי מְעוּנִי. צוּפָה וּמְבִיט
 לְעֵינֵי. קָלוּם שְׁמוֹ בְּהַמוּנִי. רוּדָה בְּקָרֵב מוּנִי.
 לֵכֵן יִתְגַּאֵה גְדוֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה: סוֹנֵרִין הָאֵרִין
 מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ וְתַחֲבִלּוֹתָיו מוֹסֶה. שִׁבְתּוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה. רְפִידָתוֹ דָּמָה. קְבוֹר
 בְּמַעֲיָף אֲדָמָה. וְאִיךָ יִתְגַּאֵה אָדָם לְהַבִּיל דָּמָה: וְחַוִּינִין וְחַוִּינִין מִיד
 אֲבָל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: שְׂדֵי רוֹקַע הָאָרֶץ עַל בְּלִימָה.
 שׁוֹכְנִיָּה בְּדֵי חַיּוֹת לְשִׁמָּה. תִּפְּנֵן עַל מִים אֲדָמָה.
 תִּקְוָה שְׁמוֹ לְרוֹמְמָה. לֵכֵן יִתְגַּאֵה עוֹמֶה אוֹר בְּשִׁלְמָה:

מוסף ליום כפור

ובכן לנרא עליהם באימה יתרוצו :

סיפור ע"פ א"ב

אשר אימתך . באראלי אמן . באבירי אמן . בבלולי
 קרח . בבדודי קרח . ומוראך עליהם :
 ואביתה תהלה . מגלומי גוש . מגרי גיא . מדלולי
 פעל . מדלי מעש . והיא תהלתך :
 אשר אימתך . בהמון מלאכים . בתלוד מחנות . בועד
 אלפים . בוכח רבבות . ומוראך עליהם :
 ואביתה תהלה . מזוי שונה . מזהר כבה . מחסרי שכל .
 מחורשי רשע . והיא תהלתך :
 אשר אימתך . בטפות ערבות . בטבוס שחקים . בישרת
 ערפל . ביריעות מעונה . ומוראך עליהם :
 ואביתה תהלה . מבתומי שמין . מכמוסי כתם . מלכודי
 פח . מלעוני מר . והיא תהלתך :
 אשר אימתך . במסלולי זבול . במרומי שפר . בנטיית
 דוק . בנחית עבים . ומוראך עליהם :
 ואביתה תהלה . מסרוחי מעש . משבעי רגז . מעדורי
 אמת . מעמוסי בטן . והיא תהלתך :
 אשר אימתך . בפותחי קדוש . בפוצחי כבוד . בצדודי
 ארבע . בצנופי שש שש . ומוראך עליהם :
 ואביתה תהלה . מקוראי אין . מקוראי בחנה . מרחוקי
 אמת . מריקי צדק . והיא תהלתך :
 אשר אימתך . בשביבי אש . בשבילי מים . בתלולי
 רום . בתלתלי גובה . ומוראך עליהם :
 ואביתה תהלה . מבשר נדם . מתבל ותוהו . מחציר יבש . מצל
 עובר . ומציץ גובל . ממשלימי נפש . ממפריתי רוח
 וממעופפי חיה . ומחניטי נשמה . ומציאי יחידה . וגשמים
 בדין . ומתים במשפט . ותוים ברחמים . וגותנים דך . פאר חי
 העולמים . ותפארתך עליהם : סוגרין הארון
 ויין ליושב תהלות . לרובב ערבות . קדוש וקרוך :

מוסף ליום כפור

ובכן שרפים עומדים ממעל לו :
אלו לאלו שואלים . אלו לאלו ממקלים . אנה שוכן
מעולים . להעריצו להקדישו בפאר מסלסלים :
ובכן ולך תעלה קדושה . כי אתה אלהינו מלך מוחל וסולח :

זנתנה תוקף תמצא במוסף ד"ה . קדושת כתר אתה קדוש . חסול על מעשיך . האוחז ביד .
זכבן תן פתוך עד אלהינו כו' מחול לעונותינו . ומתחילים עלינו ואנחנו כורעים כמו בריה .
ואח"כ אומרים אוחילה לאל (תמצא במוסף דר"ה) . ואח"כ אתה כוננת וכל העבודה כמיש
בסידור . ואח"כ אומרים כאהל הנמחת :

כְּאֵהֶל הַנִּמְתַּח בְּדַרְי מַעֲלָה .
בְּבִרְקִים הַיּוֹצֵאִים מִזֵּי הַחַיּוֹת .
בְּגִדְלֵי גְדִילִים בְּאַרְבַּע קְצוֹת .
בְּדַמּוֹת הַקֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הָעֵנָן .
בְּהוֹד אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צוּר לַיְצוּרִים .
בְּיֹרֵד הַנֶּתּוּן בְּתוֹךְ גִּנַּת חֶמֶד .
בְּיֹר הַנֶּתּוּן עַל מִצַּח מֶלֶךְ .
בְּחֶסֶד הַנָּתַן עַל פְּנֵי חֶתָן .
בְּטוֹהַר הַנֶּתּוּן בְּצִנּוֹף טְהוֹר .
בְּיוֹשֵׁב בְּסֶתֶר לַחֲלוֹת פְּנֵי מֶלֶךְ .
בְּכוֹכֵב הַנּוֹגֵה בְּגִבּוֹל מִזְרַח .

כל אלה בהיות ההיכל על יסודותיו . ומקדש הקדש על
מכוונותיו . וכתן גדול עומד ומשרת . דורו ראו ושמחו :
אשרי עין ראתה כל אלה . הלא למשמע און דאבה נפשנו : אשרי
עין ראתה אלהנו . בשמחת קהלנו . הלא למשמע און
דאבה נפשנו : אשרי עין ראתה גילנו . דיצת קהלנו . הלא
למשמע און דאבה נפשנו : אשרי עין ראתה המשוררים . וכל
מיני שירים . הלא למשמע און דאבה נפשנו : אשרי עין ראתה
זבול המתקן . מי בו שכן . הלא למשמע און דאבה נפשנו : אשרי
עין ראתה שמחת בית השואבה . עם שואבת רוח הקדש רוח
נדיבה . הלא למשמע און דאבה נפשנו : אשרי עין ראתה פרישת
בתן ברשם . צועק אנא השם . הלא למשמע און דאבה נפשנו :
אשרי עין ראתה קהל קדושים . רוגשים בבית קדשי הקדשים .

מוסף ליום כפור

הלא למשמע און דאָכּה נפֿשנו : אַשרי עין ראָתה שְׁנֵי הַמִּלָּן .
משַׁעִיר הַקֶּרֶן . הלא לִּמְשַׁמֵּעַ און דאָכּה נפֿשנו : אַשרי עין
ראָתה תְּמִידִים קֶרֶבִּים . בִּשְׁעַר בֵּית רַבִּים . הלא לִּמְשַׁמֵּעַ און
דאָכּה נפֿשנו :

אָבֵל עֲזוּת אֲבוֹתֵינוּ הִתְרִיכוּ נוֹה . וְחַמְאֵתֵינוּ הִתְרִיכוּ קֶצֶו . אָבֵל
וְקֶרֶן דְּבָרִים תִּהְיֶה סְלִיחָתֵנוּ . וְעֵנֵינוּ נִפְשָׁנוּ תִּהְיֶה כְּפָרְתֵנוּ .
עַל כֵּן בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים נָתַתְּ לָנוּ אֶת יוֹם צוֹם הַכְּפוּרִים הַזֶּה . וְאֶת
יוֹם מַחֲלֵית הָעוֹן הַזֶּה לְסְלִיחַת עוֹן וּלְכְפָרַת פֶּשַׁע . יוֹם אֲסוּר
בְּאֵכִילָה . יוֹם אֲסוּר בְּשִׁתִּיָּה . יוֹם אֲסוּר בְּרַחֲצָה . יוֹם אֲסוּר בְּסִיכָה .
יוֹם אֲסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמַּטָּה . יוֹם אֲסוּר בְּנַעֲלֵית הַסֵּנְדֵל . יוֹם שְׁמִיטַת
אֲהָבָה וְרַעוּת . יוֹם עֲזִיבַת קִנְיָאָה וְתַחֲרוּת . יוֹם שְׁתַּמְחוּל לְכָל עֲזוּתֵינוּ .
וּבְעֵת זֶה הַזֶּה וְהַזֶּה וְהַזֶּה לְפָנֶיךָ וְלִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ . שְׂאִין
לָנוּ לֹא מַגֵּהל בְּיָמִים הָרִאשׁוֹנִים . לֹא כְתָן גְּדוֹל דֶּה־קָרִיב קֶרֶן וְלֹא
מִזְבֵּחַ לְהַעֲלוֹת עָלָיו כִּלִּיל : וּמִרֹב עֲזוּנֵנוּ :

אֵין לָנוּ לֹא אֲשִׁים . וְלֹא אֲשֵׁם : לֹא בָדִים . וְלֹא בְדוּדוֹת : לֹא
טוֹרֵד . וְלֹא נִחְלֵי אֵשׁ : לֹא דְבִיר . וְלֹא דָקָה : לֹא הֵיכָל . וְלֹא
הַזֵּה : לֹא וְדוּי . וְלֹא פֶר חֲמָאֵת : לֹא זָבָה . וְלֹא זְרִיקָה : לֹא חֲמָאֵת .
וְלֹא חֲלָבִים : לֹא טְבִילָה . וְלֹא טַהֲרָה : לֹא יְרוּשָׁלַּיִם . וְלֹא יַעַר
הַלְבָּנוֹן : לֹא כִיּוֹר . וְלֹא כֶּנֶו : לֹא דְבֻנוּה . וְלֹא דָחַם הַפָּנִים : לֹא
מִזְבֵּחַ . וְלֹא מִנְחָה : לֹא נִיחּוּחַ . וְלֹא נִסְכִּים : לֹא סוּלָת . וְלֹא סָמִים :
לֹא עֶרֶךְ . וְלֹא עֹדָה : לֹא פְרוּכַת . וְלֹא כְפוּרַת : לֹא צִיּוֹן . וְלֹא צִיץ
הַזֹּהָב : לֹא קְטוֹרֶת . וְלֹא קֶרֶן : לֹא רוּקַח . וְלֹא רֵיחַ נִיחּוּחַ : לֹא
שִׁי . וְלֹא שְׁלָמִים : לֹא תוֹדָה . וְלֹא תְמִידִים :

כִּי בְעֲזוּתֵינוּ וּבְעֲזוּת אֲבוֹתֵינוּ חֲסַרְנוּ כָּל אֱלֹהִים : וּמַעַת חֲסַרְנוּ כָּל אֱלֹהִים :
תִּקְבּוּ (י"א תִּקְבּוּ) עֲלֵינוּ צָרוֹת . תִּלְאָוֹת עָבְרוּ רִאשָׁנוּ : שִׁחַרְנוּ יִשׁוּעַת
וְאֵין . שְׁלֹם וְהִנֵּה קִפְדָּה : רַבּוּ הַקָּמִים עֲלֵינוּ . רָמּוּ וְגַם נִשְׁאוּ
רֹאשׁ : קִצְנוּ בְּעוֹל עֲלִיּוֹם . קָשָׁה עֲלֵינוּ סְבָלָם . צָבִי אֶרֶץ חֲנָפָה
עֲלֵינוּ . צִמְחָה וְלֹא לְבָרְכָה . פָּגִינוּ לְהַרְבֵּה וְהִנֵּה מַעֲט . פַּח גִּפְשׁ
בָּא בְּאַסְמִינוּ . עֲשָׂקוּ זֵיתִים שְׁמֵנָם . עֲשׂוּתָם וְלֹא מִלֹּא סִפֵּק :
סִמְדָר אִם יִרְבֶּה כֶּרֶם . סָבֵאוּ לֹא יִשְׁפִיעַ יָקֵב . נִאֲדְרוּ אֲבֵי שׁוּדָה .
נִלְקָחוּ מִמַּעֲמֵי אֲכָל . מִמִּכְלָאוֹת צֶאֱן עֲדָרִים דָּלָלוּ . מִגּוֹ וּמִמִּין

מִסְפָּה לַיּוֹם כְּפוֹר

וּמִהֲרִיּוֹן. לְזֹנֵב וְלֹא לְרֹאשׁ הוֹשֵׁתָנוּ. לְעֹבוֹט וְלֹא הָעֵבֹט לָנוּ: כִּתְנוּ
 לְרִיק וּבְחֵלָה. כָּלָה מִבְּלֵי שָׂכָר. יָד כָּל עָמֶל בְּכִשְׁרוֹן. יִרְדָּה וְאִין
 מִי יִחְזִיק. מְלֻטְלָנוּ מִיָּם וְעַד יָם. מְרַפֵּס לֹא מֵצָאוּ סִפְקָא (י"א) מְרַפֵּס
 לֹא סִפְקָא לָמוֹ. חֲשֵׁכָה לֹאִין מִשְׁתַּכֵּר. חֲשֵׁב שְׂכָרוֹ לְמַפְחָ: וּזְעֵמו
 מַלְוָה וְלֹוָה. זֶה בִּזְוָה שְׁלָחוּ מַעֲתָה. וְנִלְאוּ יָדֵי מַמְצִיאֵי יָד. וְעֹשִׂיר
 לֹא חוֹזֵן רֶשֶׁת. הֵן אֶרֶץ נִמְכָּרָה בְּיַד רָעִים. הַמֶּזֶן בָּהּ לֹא מֵצָאוּ
 רוּחַ. דְּבִיר בֵּית אֶלְהֵינוּ שְׁמֵם. דְּרַכְיֵנוּ מֵאֵנוּ לְהַצְלִית. גִּיל נֹה
 שְׁבֵת. גִּילָה לְלִבְכֵנוּ מֵה נַעַר. בְּאִין אֲרוּחַת אָב תְּמִיד. בְּכֵן בְּטֵן
 בָּנִים תִּחְסֵר. אֲדוֹן בֵּית כְּאוֹרֶת בְּמִלּוֹן. אִפּוֹא נִמְצָא מְנוּחָ:
 וּמִשְׁתַּכֵּב בֵּית מִקְדָּשֵנוּ.

תַּנּוּת צְרוּת לֹא נֹכַח. שָׂכָר בְּכָל יוֹם וְאַנְחָה. רַבְתָּה בְּנוּ חֲתָלָה.
 קָרַן יִרְדָּה עַד עֶפֶר. צָרִי עֵין מֵצָאוּ יָד. פְּעֻלֵי שְׂקָר חִיר עָשׂוּ.
 עֲשִׂי צִדְקָה לֹא נִרְאוּ. שׁוֹנְאֵי בָצַע לֹא עָמְדוּ. נִדְמִינוּ בְּכִלֵי רִיק.
 מִכָּל נִשְׁאָרֵנוּ עֲרוּמִים. לֹא וּנְבִיא וְלֹא חוֹזֵן בְּנוּ. כְּעוֹרִים נִגְשָׁשׁ
 וְנִלְכָּד. יוֹם יוֹם נֹאמֵר מֵה בְּסוּפָנוּ. מוֹב מוֹת מִתִּיִּם אִמְרָנוּ. חִיִּינוּ
 תְּלִוִים מִנְּגֵד. זָרִים לְרֹאשׁ וְאַנְחָנוּ לְזֹנֵב. וּמֵה נַעֲשֶׂה וְחֲטָאִינוּ עָשׂוּ.
 הֵן אֲנוּ כְּלֹא חִיִּינוּ. דְּלִים נִבּוֹיִם וְשִׁפְלִים. גְּעוּלִים מְאוּסִים וּבּוֹיִם.
 בְּנֵי נֶכֶד מְשֻׁלּוּ בְּנוּ. אִמְרָנוּ נְגוּרָנוּ אִבְדָנוּ. אֲדוֹן הַקָּל עָלָנוּ.
 וְשִׁלַּח יֵשַׁע לְנַאֲלָנוּ.

אֶלֶהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֵל תַּעֲשֵׂה עִמָּנוּ כָּלָה. תֹּאחֲזוּ יִדְךָ בְּמִשְׁפָּט: בְּבוֹא תוֹכַחָה לְנִגְדְךָ.
 שְׁמֵנוּ מִסִּפְרָךָ אֵל תִּמַּח: גִּשְׁתֵּךְ לַחֲתוּם מוֹסֵר. רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ
 רִנְנוֹךְ: דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ. קָרֵב צִדֵּק מֵאֲלִיךָ: הוֹרְנוּ מֵה שֶׁנִּצְעַק
 לְפָנֶיךָ. צוּה יִשְׁוּעַתָנוּ בְּמַפְגִּיעַ: וְתִשִּׁיב שְׁבוֹת אֱהִלֵי תָם. פִּתְחוּ
 רְאֵה כִּי שְׁמָמוּ: זְכוֹר שְׁחָתָה לֹא תִשְׁכַּח עֲדוֹת מִפִּי זִרְעוּ: חוֹתָם
 תַּעֲוֹדָה תִּתִּיר. סוֹדֶךָ שִׁים בְּלִמּוּדָה: מְבוֹר אֲנִי הַסֵּהר. גֵּא אֵל
 יִחְסֵר הַמֶּזֶן. יְהִי דַע אֶת אֲשֶׁר יִדְעוּךָ. מִגֵּר עִם לֹא יִדְעוּךָ: כִּי
 תִּשְׁיֵב לְבַצְרוֹן. לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ: וְהֵן אֲנוּ עֲתָה:

כְּתוּעִים וְאִין לְבַקֵּשׁ. כְּשֻׁבוֹיִם וְאִין לְשׁוֹכֵב. בְּרַעֲבִים וְאִין לְהֶאֱכִיל.
 בְּקִנּוּיִם וְאִין לְקִנּוּת. בְּצִמְאִים וְאִין לְהִשְׁקוֹת. כְּפִתָּאִים
 וְאִין לְלַמֵּד. כְּעִיפִים וְאִין לְהִשְׁבִּיב. כְּשִׁנּוּאִים וְאִין לְאַהֲבֹב. כְּנִהְדָּפִים

מוסף ליום כפור

ואין לקרב. במגדים ואין לחתיר. בלקוחים ואין אדונים. בכפופים ואין לזקוף. ביתומים ואין להם אב. בטמאים ואין לטהר. בחסרים ואין למלאות. בזנוחים ואין לזפור. בזהמים ואין להם מנוחה. בדרלים ואין לחננם. בגרים ואין לקבל. בבוזים ואין לכבד. באבלים ואין לנחם. באנוסים ואין מנוס:

אלהינו ואלהי אבותינו

אם תעינו לא תתענו. אם שננו לא תשלנו. אם רחקנו קרב נא. אם קרבנו לא תרחק. אם צעקנו לא תעלים. אם פשענו לא תפרע. אם עוינו לא תמור. אם סרנו לא תסור. אם נקמנו לא תלחם. אם מרינו לא תמרנו. אם לצנו לא תלחץ. אם בחשנו לא תכלה. אם ירדנו לא תטביע. אם טעינו לא תטאטאנו. אם חבלנו לא תחבול. אם ודנו לא תזכור. אם נפחנו לא תוכיח. אם הרשענו לא תהדוף. אם דפקנו לא תדרה. אם געלנו לא תגעל. אם באנו לא תמאס. אם אשמונו לא תאבד:

ומרוב עונינו:

תאות לב לא השגנו. שקט קוינו ויבא רונו. רום קרן והנה שפלה. קרבה ישועה אמרנו ונתרחקה. צפינו לשובה וברחה ממנו. פח נפש בא באסמינו. עצבון במשלח ירינו. שמחה ערכה מארץ. נאדרו יבולי שדה (ברכותיה). מעט מהרבה גביא. לחמה לרוון ולא לשבע. כחה לא תוסיף תת. ידי עמליה מוטמו. טרפם לא מצאו בה. חלב משמניה לזרים. זמורות עדניה לנכרים. ונמברה ארץ ביד רעים. הון בצע לא מצאו בה. דמינו גם ממצוא יד. גלה שכר היוצורים. בעונינו בית מקדש אל חרב. אסף חסד מפל אנוש:

אלהינו ואלהי אבותינו

תאמר למחות אשמינו. תבא לחדש ימינו. תגלה שנת שלומנו. תדגיל לגדל את שמינו. תהדר עיר קדשנו. תופיע מקרום לרוםנו. תזכור רחמך לרחמינו. תחיש מנחם לנחמינו. תטהר שמצת גוינו. תידע כי אתה הוא אלחינו. תכפר עון ודונינו. תלוי ראש תתן להחיינו. תמחול עקשות מרינו. תנאום להעצים פרינו. תספית שפיכת שיחנו. תענה עתר פצחנו. תפנה לקומם

מִזְבְּחֵנוּ . תִּצְדִּיק גִּיב שְׁפָתֵינוּ . תִּקְרַב קֶץ מִשִּׁיחֵנוּ . תִּרְצֶה רֵיחַ
גִּיחוֹחֵינוּ . תִּשׁוּב מִקְצוֹת נִדְחֵינוּ . תִּתְמַכְנוּ וְכֹאזֹר תִּדְבִּיקֵנוּ :

אלהינו ואלהי אבותינו

אוֹרֶךְ תּוֹרֵיחַ לַחֲשֻׁכָּה . בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תִּשׁוּב אֵלֶיךָ . גִּלָּה לָהּ
יוֹם יִשׁוּעָה בְּלֵב . דְּבָרְךָ תִּשְׁלַח וְתִרְפָּאֵנוּ . דָּאֵר פְּנִיךָ אֵלֵינוּ .
וְאַל תִּשְׁכַּחֲנוּ לְנִצָּחַ . זְכוֹת הַרְרֵי קֶדֶם זְכוֹר . חֲסֹאת נְעוּדִים אֵל
תִּזְכּוֹר . טוֹמְאָה מַעֲלֵינוּ תַּעֲבִיר . יְדִידוֹת נִפְשֶׁךָ אֵל תִּשְׁכַּח .
כְּלוֹלוֹת אֶהְבְּתֵנוּ תִּזְכּוֹר . לִכְתָּנוּ אַחֲרֶיךָ בַּמִּדְבָּר . מִשְׁכְּנוּ וְנִרְוֶן
אַחֲרֶיךָ . נָחֵנוּ וְהִבִּיאֵנוּ אֶל חֲדָרֶיךָ . סַעֲדֵנוּ וְסַמְכְנוּ וְנַחֲיָה . עַתָּה כִּי
תִשְׁמִיעֵנוּ קוֹלְךָ . פָּצְנוּ מִשְׁאוֹן גְּלִים . צוּלָה תַּחֲרִיב בְּאַפְּךָ . קוֹמָה
בְּחִירוֹנְךָ עַל גְּאִים . רוֹמָה עֹז וְרוֹמָם שְׁפָלִים . שְׁבוֹר וְרוֹעַ רָשָׁע .
תִּמְלֹךְ לְבִדְךָ בְּקוֹרְאֵי שְׁמֶךָ . תוֹדִיעַ לְעֵין כָּל אָמִים . כִּי אֵין אֱלֹהִים
מִבְּלַעֲדֶיךָ . כִּי תִבְרָאנוּ לְהַר קֹדֶשְׁךָ . וְתִשְׁמַחֲנוּ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ :

אלהינו ואלהי אבותינו

אוֹפֵל אֶלְמָנָה תֹּאדִיר . בּוֹהוּ בּוֹכִיָּה תִבְהִיק . גִּיל גְּלִמּוּדָה תִּגִּישׁ .
דָּלָךְ דַּמְעָתָה תִּדְמִים . הֵרֵךְ הַשֶּׁמֶם תַּהַדֵּר . וְתִשׁוּב וְאֶלִּיו
תּוֹפִיעַ . זוֹהַר וְכוֹלֶךְ תּוֹרֵיחַ . חֲדַר חִפְתָּךְ תַּחֲדֹשׁ . טָנַף טַמְאָתָהּ
תַּמְהַר . יוֹפִי יִקְרַת תִּינִסְדָּה . כְּדָבוֹד כְּבוֹדָה תִּכּוֹנְנָה . לְאוֹרָה
לְאָמִים תִּלְוֶה . מֶלֶךְ מִכְּבוֹדְךָ תִּמְלֹאָה . נִצָּחַ נִצְחִים תִּנּוֹסְסָה . שׁוֹבַע
שְׁמֵחוֹת תִּשְׁבִּיעֶנָּה . עֲנֵן עֵשֶׁן תַּעֲטִרְנָה . פֶּגַת פִּתְחֶיךָ תִּפְאֵר . צֶדֶק
צְנוּעִים תַּצְמִיחַ . קָמִי קְהִלְיָה תִּקְיֵא . רִגְשׁ רִגְלִים תִּרְוֶן : ^{מיו} שְׁבָטִים
שְׁכַתֶּךָ תִּשׁוּב . תִּקְרֵא תִשְׁרוֹק וְתִתְקַע . כִּי תִבְרָא לְהַר קֹדֶשְׁךָ .
וְתִשְׁמַחֲם בְּבֵית הַפִּלְתֶּךָ :

אלהינו ואלהי אבותינו

תִּתֵּן אַחֲרֵיחַ לְעַמְּךָ . תִּשְׁיב מִקְדָּשׁ לְתוֹכְנוּ . תִּרְוֹמֵם הֵר מְרוֹם
הָרִים . תִּקּוּמֵם קֶרֶן גְּדוּעָה . תִּצְהִיר מַחֲשַׁבֵּי אוֹוִי . תִּפְאֵר
יּוֹשְׁבַת בְּדָד . תַּעֲטָה בָּהּ מְלוּכָה לְבִדְךָ . תִּסִּיר חֲרָפָה מֵעִיר .
תִּגְעַר יוֹדִים מִזְבוֹלֶךְ . תִּמְצִיא צֶדֶקָה לְעֶדְתְּךָ . תִּלַּבֵּב אֶת רַעֲיוֹתֶיךָ .
תִּכְרוֹת לָהּ בְּרִית חֲדָשָׁה . תִּיָּקֵר נִפְשָׁהּ בְּעִינֶיךָ . תִּמְהַרְנָה בְּמִים
מְהוֹרִים . תִּחַנֶּה בְּעִיר חֲנָה דָּוִד . תִּזְקוֹף קוֹמַת תִּמְרָה . תוֹדִיעַ
לְכָל אֶהְבְּתֵנוּ . תִּתְלַךְ בְּקֶרֶב מִחְנוֹתֵינוּ . תִּדְרוֹשׁ נְאוּלָה לְגִלּוֹתֵנוּ .

מוסף ליום כפור

תגלה קץ לקנותנו. תבא מהרה לרחמנו. תאמירנו לך ונאמירך לנו:
ומרוב עונינו :

תעינו מאחריך. שנגנו ממצותיך. רחקנו מבית חיינו. קלקלנו
ארחות עולם. צעדינו לא ישרנו. פשענו לשם קדשך.
עזבנו תורתך. סרנו מאמרי פיך. נאצנו במעשה ידינו. מרינו
ומרדנו בך. לא הקשבנו לדברי נביאיך. פעסנו ולא בקשנוך.
יראתך מלב שפחנו. טהרתך במעשה ידינו טמאנו. חטאנו לך
יהוה אלהינו. ועמנו ברוב עונינו. ואמצנו את לבבנו. הקשינו
את ערפנו. דברך אחר השלכנו. גדלתך לא הגדנו. ביתך
נהרס בעונינו. אויך נתין בחטאינו :

מה נדבר פני מישרים דובר. ומה נענה לממנו מענה. ומה
נצטדקה פני לובש צדקה. גמלנו טובות ושלמנוהו רעות.
ומה יש לנו עוד צדקה ולזעוק עוד אל פני המלך :

כתחיל החן סלח לנו ואזכרים סליחות. ואח"כ מתחילין כאן

זכור רחמיך יהוה וחסדיך פי מעולם המה : אל תזכר לנו עונות
ראשונים מהר יקדמונו רחמיך פי דלוננו מאד : זכרנו יהוה
ברצון עמך פקדנו בישועתך : זכור עדתך קניית קדם גאלת שבט
נחלתך הר ציון זה שכנת בו : זכור יהוה חבת ירושלים אהבת
ציון אל תשפח לנצח : אתה תקום תרחם ציון פי עת לחננה פי
כא מועד : זכור יהוה לבני אדם את יום ירושלים האזמרים ערו
ערו עד היסוד בה : זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אליהם אברהם את זרעכם בכוכבי השמים
זכר הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונתלו לעולם : זכור
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה
ואל רשעו ואל חטאתו :

אל נא תשט עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו :
חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו :

סוף כ"ט א"ב בראשי הדורות ובסוף העם שם הסתבר יהודה חזק

אלה אזכרה ונפשי עלי אשפכה. פי בלעונו זדים בעונה בלי
הפוכה. פי בימי השור לא עלתה ארוכה. לעשרה הרוגי
מלוכה : בלמדו ספר מפיו משולי ערמת. והבין ודקדק בדת

רשומת. ופתח בואלה המשפטים וחשב מזמת. ונגב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: חמאנו

גבה לב בגדולים. וצוה למלאות פלמירו געלים. וקרא לעשרה חקמים גדולים. מביגי דת ומעמיה בפלפולים. דינו משפט זה לאשרו. ואל תענותוהו בכוב לאמרו. כי אם הוציאוהו לאמתו ולאורו. כי ימצא איש גונב נפש מאתיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו: חמאנו

הם כענו לו ומת הנגב החוא. גם איה אבותיכם אשר אחיהם מכרוהו. לאורחת ישמעאלים סתרוהו. ובעד געלים נתגוהו. ואתם קבלו דין שמים עליכם. כי מימי אבותיכם לא נמצא ככם. ואם היו בחיים. הייתי דגם לפניכם. ואתם תשאו עון אבותיכם: חמאנו

זמן תנה לנו שלשת ימים. עד שגדע אם נגזר הדבר ממרומים. אם אנו חייבים ואשמים. נסבול בגורת מלא רחמים. חלו וזעו וזעו בלמו. על רבי ישמעאל כהן גדול נתנו עינינו. להזכיר את השם לעלות לאדונינו. לדעת אם יצאה הנזרה מאת אלתינו: חמאנו

מהר רבי ישמעאל עצמו והזכיר את השם בסלודים. ועלה למרום ושאל מאת האיש לבוש הבדים. וגם לו קבלו עליכם צדיקים ידידים. כי שמעתי מאחורי הפרגוד כי בזאת אתם גלפדים. ירד והגיד לחבריו מאמר אל. וצוה בליעל להרגם בבח ופאל. ושנים מהם הוציאו תחלה שהם גדולי ישראל. רבי ישמעאל כהן גדול ורבן שמעון בן גמליאל נשיא ישראל: חמאנו

פרות ראשו תחלה הרבה מנו לבוען. וגם הרגני תחלה ואל אראה במיתת משרת דר מעון. להפיל גורלות צוה צפעון. ונפל הגורל על רבן שמעון: לשפוך דמו מהר בשור פר. ובשנתהך ראשו נמלו וצרח עליו בקול מר בשופר. אי הלשון הממחרת להורות אמרי שפר. ואיך עתה לוחכת את העפר: חמאנו
מה מאוד בכה עליו בחדרה. בת בליעל לקול בכיתו של רבי ישמעאל עמדה. תואר יפיו בלבה חמדה. ושאלה מאת

מוסף ליום כפור

אביה תחת להעמידה : נאץ בליעל דבר זה לעשותו . להפשיט
עורו מעל פניו שאלה מאתו . ולא עבב דבר זה לעשותו . וכשהגיע
למקום הפלין צרח בקול מר ליוצר נשמתו : חסאנו

שרפי מעלה צעקו במרה . זו תורה וזו שכרה . עומה בשלמה
אורה . אויב מנאץ שמך הגדול והנורא . מתרח ומגדף על
דברי תורה : ענתה בת קול משמים . אם אשמע קול אחר אהפוך
את העולם למים . לתוהו ובהו אשית הדומים . גזרה היא מלפני
קבלוה משעשעי דת יומים : חסאנו

פקידים נהרגו מאחרי שבת בתי כנסיות . מלאי מצות פרמון
וכוויות . והוציאו את רבי עקיבא דורש בתרי אותיות .
וסרקו בשור במסרקות פפיות : צוה להוציא רבי חנניא בן
תרדיון מבית אולמו . ובחבילי ומורות שרפו גלמו . וספוגים של
צמר שמו על לבו לעבב עצמו . ובשנסתלקו מיד גשרך וספר
תורה עמו : חסאנו

קוננו קדושים עם לא אלמן . כי על דבר מועט נהרגו ונשפך
דמן . לקדש שם שמים מסרו עצמן . בהריגת רבי חוצפית
המתורגמן : רעדה תאחז כל שומע שמוע . ותול כל עין דמוע .
ונהפך לאבל כל שעשוע . בהריגת רבי אלעזר בן שמוע : חסאנו

שחתוני צרי ומעני ומלאו ברסם מעדני . והשקוני מי רוש ולעני .
בהריגת רבי חנינא בן חכינאי : תקפו עלינו צרות מצות
להפר . ומאנו לקחת הון וכופר . כי אם נפשות הונות אמרי שפר .
במו רבי ישכב הסופר : חסאנו

יתונו בני עדינה השוממה . הרעו לנו מכל מלכי אדמה . והרגו
ממנו כמה וכמה . בהריגת רבי יהודה בן דמא : דברת
בית יעקב אש ובית יוסף להבה . הן עתה קש אורם בבה . חי
ועוד קומתם בביעור היום הבא . כי הסכימו להרוג עשרה
צדיקים עם רבי יהודה בן בבא : חסאנו

ואת קראתנו וספרנו בשנון . ושפכנו לב שפל ואנון . ממרום
הסבת תחנון . יהיה יהיה אל רחום ותנון : חנון הביטח
ממרומים . תשפכת דם הצדיקים ותמצית דמים . תראה בפרגודך
ותעבר בתמים . אל מלך יושב על כסא רחמים :

ואח"כ אומרים זכור לנו ברית אבות וכו' . אתה יודע וכו' . על חטא וכו' . עד כל דברי התורה הזאת .
ידוד עבדך עד אחר אתכם . ואח"כ אומרים כאן אל תירא :

אל תירא יעקב שובו בנים שובבים שובה ישראל . הנה לא יגום
ולא יישן שומר ישראל . בפתוב על יד גביאך שובה ישראל
עד יהוה אלהיך כי כשלת בעניך . ונאמר קחו עמכם דברים
ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב וגשלמה פרים
שפתינו . ואתה רחום מקבל שבים כי על התשובה מראש
הבטחתנו . ולתשובה עינינו מיוחדות לך :

מנויה וגמורה . בסוד חכמי תורה . אשרי מי שלא נברא :
ומאזהבתך יהוה אלהינו שאהבת את ישראל עמך . ומחמלתך
מלכנו שתמלת על בני בריתך נתת לנו יהוה אלהינו
(את יום השבת הזה) ואת יום צום הכפורים הוה למחילת חטא ולסליחת
עון ולכפרת פשע :

יום אתא לכפר פשעי ישנה . היום ביאתו אחת בשנה . בפתוב
בתורתך . והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה :

יום זה נתן תעודה לעם זה . היום חל בו ציר סלח נא לעון העם
הזה . בפתוב בתורתך סלח נא לעון העם הוה כגדל חסדך
וכאשר נשאתה לעם הוה ממצרים ועד הנה ושם נאמר . ויאמר
יהוה סלחתי כדברך : בעבור כבוד שמך המצא לנו מוחל וסולח .
סלח נא למען שמך :

יום מחילה בשרת לציר ברשם . היום נתיצבת עמו וקראת בשם .
בפתוב בתורתך וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא
בשם יהוה : בעבור כבוד שמך המצא לנו חנון ורחום . רחם
נא למען שמך :

יום שממות היכלך הביטה . היום תחן אוון חסד לנו להביטה .
בפתוב בדברי קדשך חסה אלחי אונה ושמע פקח עיניך
וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה . כי לא על
צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים .
אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה
אלחי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : בעבור כבוד שמך
המצא לנו שומע תפלה . שמע בקול תפלתנו למען שמך :

מוסף ליום כפור

מי אל כְּמוֹדֶ: אֲדִיר וְנָאָה. בּוֹרָא דוֹק וְחֶלֶד. מִי אֵל כְּמוֹדֶ: גּוֹלָה
עֲמוּקוֹת. דּוֹבֵר צְדָקוֹת. מִי אֵל כְּמוֹדֶ: הַדּוֹר בְּלָבוּשׁוֹ. וְאִין
פְּתַחֲלָתוֹ. מִי אֵל כְּמוֹדֶ: זִקְנָה כְּפּוֹפִים. חוֹנֵן דְּלִים. מִי אֵל כְּמוֹדֶ:
מְהוֹר עֵינִים. יוֹשֵׁב שְׁמַיִם. מִי אֵל כְּמוֹדֶ: שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹמֵד
תְּמִימִים. מִי אֵל כְּמוֹדֶ: נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע. מִי אֵל כְּמוֹדֶ:
כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ מִי אֵל כְּמוֹדֶ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע
לְשִׁאֲרִית נְחֻלָּתוֹ לֹא הִחְזִיק לְעַד אַפּוֹ כִּי חֲפִיץ חֶסֶד הוּא:
יָשׁוּב וַיַּרְחֲמֵנוּ וַיַּכְבּוּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וַתִּשְׁלַח בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם:
וְכָל חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַח בְּמָקוֹם אֲשֶׁר רָא יוֹכְרוּ וְלֹא
יִשְׁקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם: וְנֹאמֶר תִּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קֶדֶם:

אלהינו ואלהי אבותינו סחל לעונותינו. רצח ומזדים. אבינו מלכנו וכו' רחמיך. וכתוב. וכל החיים
וברכת כהנים. שים שלום עד עושה השלום ק"ש:

מנחה ליום כפור

מוציאין ס"ת ואומרים בריך שמיא גדלו וכו' וקורין ג' גברי באחרי מות ומספירין בתרי עשר ביונת:
המספיר אומר הברכות עד מגן דוד. יהללו. ח"ק. שם"ע.

תפלה לשליח צבור בקול

החזן מתחיל ברוך אתה עד לסען שכו באהבת ואח"כ מתחילין כאן:

מסוד חֲכָמִים וְנְבוֹנִים. וּמִלְמַד דַּעַת מְבִינִים.
אֲפֻתָּחָה פִּי בַתְּפִלָּה וּבַתְּהַנּוּגִים. לַחֲלוֹת וּלְתַנּוּן
פָּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וּסוֹלֵחַ לְעוֹנִים:

אֵיתָן הַבִּיר אֲמוּנָתְךָ. בְּדוֹר לֹא יָדְעוּ לְרַצּוֹתְךָ. גִּהֵז בְּךָ
וַיַּדַּע יִרְאָתְךָ. דִּין לְהוֹדִיעַ לְכָל הַדֶּרֶתְךָ. הַדְרִיךְ
תּוֹעִים בְּנִתִיבֶתְךָ. וְנִקְרָא אָב לְאַמְתְּךָ. זֶהר לַעֲשׂוֹת
דְּבָרְתְךָ. חֲפִיץ לַחֲסוֹת בְּצֵל יְשִׁינָתְךָ. טַעַם לְעוֹבְרִים
כְּלַפְּלָתְךָ. יָדַע לְשָׁבִים כִּי אֵין בְּרִיתְךָ: כִּי הָאֱמִין בְּךָ
לַחֲלוֹתְךָ. לְטַע אֲשֶׁר וְלַהֲזַכִּיר גְּבוּרָתְךָ: צְדָקָה תַּחֲשֹׁב
לָנוּ. בְּצִדֶּק אָב סֶלַח לָנוּ: חַן רָא כַחֲמַאֲנוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ.
מִגִּנּוּ כִּי לָךְ יִתְלַגּוּ: וְכַרְט לַחֲיִים עַד סְמִיחַ יְסוּעָה

מֵאֵהָב וְיָחִיד לְאָמוֹ. נִפְשׁוּ לְטַבַּח בַּהֲשָׁלִימוֹ. שְׂרָפִים צָעֲקוּ
מִמְרוֹמוֹ. עֹנִים חוֹסֶה לְאֵל מִרְחָמוֹ. פוֹדֶה וּמַצִּיל רַחֲמוֹ.
צוֹה שֶׁהַ תְּמוּזָה בְּמִקְוֵמוֹ. קָשָׁב אֶל תִּשְׁפוּדֶּךָ דָּמוֹ. רַחֲפוֹ רַחוּם
לְרוּחָמוֹ. שְׁמְרוּ וְקִיְמוּ לְשִׁמּוֹ. שֹׁפֵר תֹּארוֹ כְּנוֹגֶה יוֹמוֹ: חֵיוֹ תִרְאֶהוּ
הַיּוֹם כְּשֶׁרוֹף בְּאוֹלָמוֹ. תִּזְכּוּר עֲקֻדָּתוֹ וְתַעֲזוֹר (י"א וְתַחֲנוּן) עִמּוֹ:
לִפְנֵי יְקִימֵנו וְנַחֲיָה. בְּצִדֶּק אֵב נַחֲיָה: חֵיוֹ יִתְּנָה מִמּוֹת וּמַחֲיָה.
בְּמַלְאָיו לְרוּמִים יִחְיֶה: מִי כְסוּף עַד סִחִית חֲסִיתִים

אֲרָאִים בְּשֵׁם תָּם מַמְלִיכִים. לְמַלְךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. יִפְּיוּ לְשׁוֹר
בְּכֶם הוֹלְכִים. יִלְדִּיו הַיּוֹם צָנִים כְּמַלְאָכִים. הַמְקַדִּישִׁים
וְתַחַן עוֹרְכִים. בְּיוֹם זֶה אֵיכָה מַשְׁלִיכִים. יַחַד בְּשֵׁם אֲבִיהֶם
מְבָרְכִים. רָם לְרִצּוֹת בְּדַבָּרִים רַפִּים. בְּזִכּוֹת הַתָּם יִצִּיץ מַחֲרָכִים.
יְהִי יָאִיר עֵינֵי חֲשָׁכִים. מַלְךְ נָצַב בַּעֲדַת בְּרוּכִים. רוּצֶה בַּעֲמֹ
יִפְאֵר נְמוּזִים. דּוֹפְקִים בְּתַפְלָה לְהַשְׁכִּים. כְּטוֹב וְסֶלַח עִמָּם יִסְבִּים:
חֵיוֹ יִשְׁמִיעַ לֹא תִבְשׁוּ דָפִים. יֹאמֶר לָכֵן לְבֵית הַמַּחֲכִים:

יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

חֵי"ק אֲמִנֵּת אוֹם נוֹטֶרֶת. לְמַעַנֶּה עֲזוֹר לְנִשְׁאֲרֶת. וְעֵקֶה רָצָה נָא בְּקַמְנוֹרֶת. קְדוֹשׁ:
חֵי"ק יִכְפֹּר וְיִסְלַח. אֵל טוֹב וְסֶלַח. נִזְרָא וְקְדוֹשׁ:
חֵי"ק תִּפְלָתֵנוּ מְמַנּוֹת. יִקְבֹּל בְּקִרְבָּנוֹת. הָאֵל קְדוֹשׁ:

מִיכָאֵל מִיּוֹמִין מַהֲלֵל. וְגַבְרִיאֵל מִשְׁמַאֵל מַמְלֵל. בְּשָׁמַיִם
אֵין כְּאֵל. וּבְאָרֶץ מִי כַּעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל:

וּבְכֵן יִלֶּךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח:

קְדוּשַׁת נְקִדְיוֹת כְּנוֹסַת הַקֶּזֶר. אַתָּה קְדוֹשׁ. חֲסוּל עַל סַעֲשִׁיר.
וּבְכֵן . . . יַעֲלֶה וְיִבֵּא עַד וְרוּחֹם אַתָּה. אַחֲכִי מִתְחִילִין בָּאֵן:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסְדֶּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה: אֵל תִּזְכּוּר לָנוּ עֲוֹנוֹת
רִאשׁוֹנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי לָלוּנוּ מָאֵד: זָכְרֵנוּ יְהוָה
בְּרִצּוֹן עֲמֹךְ פָּקֵדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדֻתְךָ קִנִּית קָדֵם גְּאֻלַּת שְׁכֵם
נִחְלַתְךָ הַר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּ בוֹ: זְכוֹר יְהוָה חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבַת
צִיּוֹן אֵל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח: אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי
כָּא מוֹעֵד: זְכוֹר יְהוָה לִבְנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ
עָרוֹ עַד הַיּוֹם בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר

מנחה ליום כפור

נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֵּה אֶת זֶרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אִמַּרְתִּי אֲתָן לְזֶרְעֶכֶם וְנָחֳלוּ לְעֹלָם : זְכוֹר
לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב אֵל תִּפֶּן אֶל קִשֵּׁי הָעַם הַזֶּה
וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ :

אֵל נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חָטֵאנוּ :

חָטֵאנוּ צוּרָנוּ סֵלַח לָנוּ יוֹצֵרָנוּ :

אֵל נָא רָפָא נָא תַחֲלֹוּאֵי גִפֶּן פֹּרִיָה . בּוֹשָׁה וְחַפּוּרָה וְאִמְלֵל פְּרִיָה .
נִאֲלָנָה מִשַּׁחַת וּמִמַּכָּה מְרִיָה . עֲנֵנוּ בְּשִׁעְנִית לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ

בְּהַר הַמּוֹרִיָה : חֲסֵאנוּ

דִּנְלֵי עִם פְּדוּיֵי בִזְרֹעַ חֲשׂוֹף . הֵצֵל מִגֶּנֶף וְאֵל יִהְיוּ לְשִׁסּוֹף .
וְתַעֲנֶה קְרִיאָתָנוּ לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ תִּכְסּוֹף . עֲנֵנוּ בְּשִׁעְנִית

לְאַבּוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף : חֲסֵאנוּ

יָבוֹת צוּר חֲצֵב הַיּוֹם לָנוּ תֵּנֶה . חֲשִׁכְנוּ מֵאֲנָף וְנִחְנוּ בִּיזְשָׁר מִעֵגֶל .
מִהַר מוֹמָאֲתָנוּ וּלְמֵאֹר תוֹרְתֶךָ עֵינֵינוּ נֶה . עֲנֵנוּ בְּשִׁעְנִית

לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל : חֲסֵאנוּ

יֵה רָאָה דָּשֵׁן עֶקֶד וְהִצְמַח לָנוּ תְרוּפָה . כִּלְה שׂוֹד וְשִׁבְר סֶעַר
וְסוּפָה . לְמַדְנוּ וְחִכְמְנוּ אִמְרָתְךָ הַצְרוּפָה . עֲנֵנוּ בְּשִׁעְנִית

לְשִׁמּוּאֵל בְּמַצֵּפָה : חֲסֵאנוּ

מוֹתָמֶם מִרְחֵם שְׂרָשָׁיו אֵל תִּקְמֵל . נִקְנוּ מִכְתָּם וְשִׁמְעִן וְלֹא נִאֲמַל .
סִעֲדָנוּ וְנִשְׁעָה זְאֲרָחוֹת חֲסִידֶיךָ נִגְמַל . עֲנֵנוּ בְּשִׁעְנִית

לְאַלְהֵינוּ בְּהַר הַכְּרִמָּל : חֲסֵאנוּ

עוֹדְדָנוּ בְּצֶדֶק מִשׁוּי מִמִּים וּכְפָר זֶדֶן וּמִשׁוּגָה . פָּדָנוּ מִמְּהוּמַת
מָוֶת וְאַחֲזֹר בֶּר נִסּוּגָה . צוּנָה יִשׁוּעָתָנוּ וּבִעֲנוּתֵינוּ אֵל

נִתְמוּנָה . עֲנֵנוּ בְּשִׁעְנִית לְיוֹנָה בְּמַעֵי הַדָּגָה : חֲסֵאנוּ

קִדְשַׁת אִישׁ חֲסִידֶיךָ זְכוֹר לִיפַת פְּעֻמִּים . רַחֲמֶיךָ תַעֲזוּרָה בִּי לִוְקִינוּ
בְּכַפְלִים . שׁוּבָנוּ תוֹקֶף לְיִרְאָתְךָ וְלֹא נִחַשְׁף שׁוֹלִים . עֲנֵנוּ

בְּשִׁעְנִית לְדָוִד וּלְשִׁלְמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם : חֲסֵאנוּ

וְהַחֲכִי אֲדִיסִים זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת זְכוֹי עַד וּלְכַפֵּר שִׁשֶׁת חֲסֵאָה לְעִיל וְאַחֲכִי סַחֲחִילִין כֵּאֵן .

יּוֹם אֲשֶׁר הוֹחֵק לְכַפֵּרָתָנוּ . הַיּוֹם תִּבְשְׁרָנוּ צוּרָנוּ וְתִמְחַרְנוּ . בְּכַתּוּב
בְּתוֹרָתְךָ וְהִיָּתָה זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מִכָּל חַטָּאתָם אֶחָת בְּשָׁנָה :

יום מנחיל דת שוע בעד דור. היום נשא לו בבקשו סלח נא.
בפתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר
נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יהוה
סלחתי כדברך: בעבור כבוד שמך המצא לנו מוחל וסולח.
סלח נא למען שמך:

יום קוראי בשמך ימלמו. היום רחם עלינו כאז קרא בשם. בפתוב
בתורתך וירד יהוה בענן ויתניצב עמו שם ויקרא בשם יהוה.
ויעבור יהוה על פניו ויקרא: יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקמה:
בעבור כבוד שמך המצא לנו מוחל וסולח סלח לנו למען שמך:
יום שממות היכלך תביט. היום תעשה למען שמך. בנס איש
חמדות בפתוב בדברי קדשך חטה אלהי אונד ושמע פקח
עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא
על צדקותינו אנחנו מפלים תחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים.
אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענהך
אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: בעבור כבוד שמך
המצא לנו שומע תפלה. שמע בקול תפלתנו למען שמך:

מי אל כמוד: אדון אביר. במעשיו כפיר. מי אל כמוד: גולה
עמוקות. דובר צדקות. מי אל כמוד: הצור תמים. ומלא
רחמים. מי אל כמוד: כובש כל בעסים. להצדיק עמוסים.
מי אל כמוד:

בפתוב על יד נביאך מי אל כמוד נושא עון ועובר על פשע
לשארית נחלתו לא התווק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:
ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם:
וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא
יפקדו ולא יעלו על לב לעולם: ונאמר תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

וכתוב. שים שלום עד עושה השלום:

וא"א סתול לעונותינו. רצה ומורים.

סדר תפלת נעילה

אומרים אשרי ובה לציון שמי"ע המצא בסידור רק במקום וכתבנו אומרים ותתמנו ובמקום וכתוב אומרים
ותתנו ובמקום וכתב אומרים ונתת:

תפלת נעילה לשליח צבור בקול

החזן מתחיל כיוון אתה עד למען שמו באהבה ואהבה מתחילין כאן :

מסוד חכמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולחנן
פני מלך מוחל וסולח לעושים :

האזין

פיתחין

אב ידעך מנוער . בחנתו בעשר בל עבור בראש
תער : חזן גש לחלותך פנער ולא כבער . דגליו
לבא בזה השער : קהל אמונים גשו לנצחך איום . נצח
כל היום : חזן עבור פי פנה יום . גונגנו בצדק יושב
בחום היום : זכרנו לחיים עד ומצמיח ישועה

הנקרא לאב זרע . ונפנה לסוד ממוקשי רע : חזן ועק וחנון ושיחה
לא גרע . חסן ברכה באשר זרע :
יה שמך בנו יערב . וישעך לנו תקרב : חזן גאולתנו לנו תקרב .
החיינו כמלך פשח לפנות ערב : מי כסוך עד סתיה הסתים

ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

חזן שמע נא סלח נא היום . עבור כי פנה יום . ונהלך נורא ואיום קדוש :
ובכן וקח תעלה קדושה כי אתה אלהינו מלך מוחל וסולח :

שערי ארמון . מהרה תפתח לבוארי דת אמן :
שערי גנוזים . מהרה תפתח לדתך אחוים :
שערי היכל הנחמדים . מהרה תפתח לעוודים :
שערי זבול מחנים . מהרה תפתח לחכילי עינים :
שערי מותרה . מהרה תפתח ליפה וברה :
שערי פתח המיומן . מהרה תפתח לעם לא אלמן : ובהם תערך
ותוקדש . בסוד שית שרפי קודש המקדישים שמך בקודש :

קדושת כתר כמו בסוסק . אתה קדוש . חסול . עוד יזכור לנו . וכן . . . יעלה ויבא עד ודומם אתה :

חזן וקהל פתח לנו שער . בעת נעילת שער . כי פנה יום :
חזן וקהל היום יפנה . השמש יבא ויפנה . נבואה שעריך :

חזן וקהל **אָנא אַל נא . שאַ נא . סלח נא . מחל נא . חמל נא .
רחם נא . כפר נא . כבוש חטא ועון :**

אל מלך יושב על כסא רחמים מהנהג בחסידות . מחל עונות
עמו מעביר ראשון ראשון . מרבה מחילה לחטאים וסליחה
לפושעים . עושה צדקות עם כל בשר ורוח . לא כרעתם תגמול .
אל הורית לנו לומר שלש עשרה . זכר לנו היום ברית שלש
עשרה . כמו שהודעת לעניו מקדם . כמו שכתוב וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה : ויעבור יהוה על פניו ויקרא :
יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת .
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחטאה וגנקה :
וסלחת לעוננו ולחטאתנו וגחלתנו :

סלח לנו אבינו כי חטאנו . מחל לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה אדני טוב
וסלח ורב חסד לכל קוראך :

כרחם אב על בנים בן תרחם יהוה עלינו : ליהוה הישועה על
עמך ברכתך סלה : יהוה צבאות עמנו כי יגב לנו אלהי
יעקב סלה : יהוה צבאות אשרי אדם בוימת בך : יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו : סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך
ובאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר : ויאמר
יהוה סלחתי בדברך : הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה
שוממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו
אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים . אדני שמעה
אדני סלחה אדני תקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי
שמך נקרא על עירך ועל עמך :

ומי יעמוד חטא אם תשמור . ומי יקום דין אם תגמור . הסליחה
עמך סלחתי לאמר . הרחמים גם לך מדתך לכמור : דכדוך
דלותנו ראה ואף תכלים . דעת נתיב דרכיך תפצנו תשלים . גדול
וקמון רוח שכל תחלים . גבורי כח רצונך חזק והאלים : בצלך שבת
שבים קבל נדבה . ביתך יפריחו ולא יזסיפו לדאבה . אובר וגנח
תשבית נוגש ומדחבה . אז יעלו ויראו ברוח נדיבה :
שלוש פרים שפתינו תבון אמת . לכתנו אחרך בתום ויושר העמת .

תפלות נעילה

מליץ יושר קבל . ומלשגי צמת . החפץ בחיים ולא במות המת .
תקימנו באור פניך וחשבון ותמצה . קיום מרדת שחת בופר ימצא .
טרם נקרא עוד דבור יצא . נדבות פינו יהיה רצה :

מרבם צרכי עמך ודעתם קצרה . מחסורם ומשאלותם
בל יוכלו לספרה . נא בינה הגיגנו טרם נקרא :
האל הגדול הגבור והנורא :

ספו וגם כלו יודעי פגיעה . סדר תפלות במענה לשונם
להפיעה . ערומים נותרנו ורבתה חרעה : על פן
לא השגנו ישועה :

פנים אין לנו פניך לחלות . פשענו ומרדנו והעוינו
מסלות . צדקה לך לבד נבקש במערבי תהלות :
העומדים בבית יהוה בלילות :

קדוש ראה כי פס מליץ בשורה . קבל ניבוי במרבית
תשורה . רנתי היום תהא בכתריך קשורה : אל
נאזר בגבורה :

שועתי שעה ותפלתי תהא נעימה . שמע פגיעתי
כפגיעת תמה . תחוקקנו לחיים ותיטיב לנו
החתימה : תולה ארץ על בלימה :

ידך פשוט וקבל תשובתי במעמדי . סלח ומחל רוע מעבדי . פנה
נא ועסוק בטובת משחרירי דודי ומעודדי : ואתה יהוה מגן בעדי :
זכור ברית אברהם ועקרת יצחק . והשב שבות אהלי יעקב
והושיענו למען שמך . גואל חוק למענה פדנו . ראה כי
אזלת ידינו . שור כי אברהם חסידנו . ומפגיע אין בעדנו . ושוב
ברחמים על שארית ישראל והושיענו למען שמך : העיר הקודש
והמחוזות . היו לתרפה ולבזות . וכל מחמדיה טבועות וגנוזות .
ואין שיור רק התורה הזאת . והשב שבות אהלי יעקב והושיענו
למען שמך :

אנקת מסלריך . תעל לפני כסא כבודך . מלא משאלות
עם מיחריך . שומע תפלות באי עריך :

יִשְׂרָאֵל נוֹשָׁע בִּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. גַּם הַיּוֹם יוֹשְׁעוּ
מִפְּנֵי שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת
וּבַעַל הַרְחָמִים:

יְהִי אֱנוֹחַ צֶל יְדוֹ. תַּחַת בְּגָפֵי חֲשָׁכִינָה. חוֹן יְחוֹן כִּי יִבְחֹן לִב
עֶקֶב לְהַכִּינָה. קוֹמָה נָא אֱלֹהֵינוּ עוֹזָה. עֲזֵי נָא. יְהוָה
לְשׁוֹעָתֵנוּ הַאֲזִינָה:

יְשַׁמְעֵנוּ סִלְחָתִי. יוֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן. בִּימִין יֵשַׁע לְהוֹשִׁיעַ עַם עֲנִי
וְאֲבִיּוֹן. בְּשׁוֹעָנוּ אֱלִיד נִרְאוֹת בְּצַדִּיק תַּעֲנֵנוּ. יְהוָה הֵיחָ
עוֹזֵר לָנוּ:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֲרֶה אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת
נִצֵּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים. נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע. וְחַטָּאת וְנִקְיָה.
וְסִלְחָת לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתֵנוּ:

אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֱהַמִּיָּה. בְּרָאוֹתֵי כָל עֵיר עַל תִּלָּה
בְּנוֹיָה. וְעֵיר הָאֱלֹהִים מִשְׁפָּלָת עַד שְׂאוֹל
תַּחְתִּיָּה. וּבְכָל זֹאת אֲנוּ לֵיָּה וְעֵינֵינוּ לֵיָּה. " ":

מִדַּת הַרְחָמִים עֲלֵינוּ הַתְּגַלְגְּלִי. וְלִפְנֵי קוֹנֵךְ תַּחֲנִיתֵנוּ
הַפִּילִי. וּבַעַד עַמֶּךָ רַחֲמִים שְׂאֵלִי. כִּי כָל לֵבָב
דְּוִי וְכָל רֹאשׁ לִחְלִי. " ":

תַּמְכֵּתִי יִתְדוֹתֵי בְּשָׁרִשׁ עֲשֶׂרֶה תִּבּוֹת. וּבְשַׁעְרֵי דְמָעוֹת
כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לָכֵן שִׁפְכֵתִי שִׁיחַ פִּנִּי בּוֹחֵן
לְבוֹת. בְּמוֹחַ אֲנִי בְּאֵלָה וּבְזִכּוֹת שְׁלֹשֶׁת אִבּוֹת. " ":

יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךְ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּבוֹת. שֹׁתֵשִׁים דְּמָעוֹתֵינוּ
בְּנֶאֱדָךְ לְהִיּוֹת. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל גִּזְרוֹת אֲבִירוֹת. כִּי
לָךְ לִבְדַּעֲנוּ עֵינֵינוּ תְּדוּרוֹת. " " : אֵל מֶלֶךְ וְכוּ'

רַחֵם נָא קְהֵל עַדְתִּי יִשְׁרוּן. סִלַּח וּמַחֲל עוֹנֵם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

שַׁעְרֵי שָׁמַיִם פָּתַח. וְאֲזַכְּרָךְ הַמּוֹב לָנוּ תַּפְתָּח. תּוֹשִׁיעַ
וְרִיב אֵל תַּמְתָּח. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

הפלת נעילה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . סֶלַח לָנוּ . מַחַל לָנוּ . כַּפֵּר לָנוּ . כִּי אָנוּ
עֹמְדִים וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ . אָנוּ בְּנִיךָ וְאַתָּה אֲבִינוּ . אָנוּ עֹבְדֶיךָ
וְאַתָּה אֱרוֹנֵינוּ . אָנוּ קֹהֲלֶךָ וְאַתָּה חֻקֵּנוּ . אָנוּ נִחְלָתְךָ וְאַתָּה נִרְלָנוּ .
אָנוּ צֹאנְךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ . אָנוּ בְּרִמְךָ וְאַתָּה נוֹטְרָנוּ . אָנוּ פְּעֻלָּתְךָ
וְאַתָּה יוֹצְרָנוּ . אָנוּ רַעֲיִתְךָ וְאַתָּה דוֹרְנוּ . אָנוּ סִגְלָתְךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ .
אָנוּ עֹמְדִים וְאַתָּה מְלַכְנוּ . אָנוּ מְאֻמֶּיךָ וְאַתָּה מְאֻמֵּינוּ . אָנוּ עֲוִי
פָּנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנוּן . אָנוּ קָשִׁי עוֹרְךָ וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפִּים . אָנוּ
מְלָאִי עֹן וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים . אָנוּ יְמִינוּ כְּצֶל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא
וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּבְאֵ לַפָּנֶיךָ תִּפְלָתֵנוּ . וְאַל תִּתְעַלֵּם
מִתַּחֲנֻתֵנוּ . שְׂאִין אָנוּ עֲוִי פָּנִים וְקָשִׁי עוֹרְךָ לוֹמֵר לַפָּנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטֵאנוּ . אָבֵל
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטֵאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ . בִּגְדָנוּ . גּוֹלָנוּ . דְּבַרְנוּ דּוֹפִי : הָעֵינִי . וְהִנֵּי שָׁעֵנוּ . זִדְנוּ .
חִמְסָנוּ . טַפְלָנוּ שָׁקֵר : יַעֲצֵנוּ רַע . כּוֹבְנוּ . לְצַנוּ . מִרְדְּנוּ .
נֶאֱצָנוּ . סָרְרָנוּ . עֵינֵנוּ . פִּשְׁעֵנוּ . צָרְרָנוּ . קָשִׁינוּ עוֹרְךָ : רָשָׁעֵנוּ .
שָׁחַתְנוּ . תַּעֲבָנוּ . תַּעֲנִינוּ . תַּעֲתַעְנוּ : סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
הַמּוֹכִימ וְלֹא שׁוּה לָנוּ . וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת
עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ : מִה נֹאמֵר לַפָּנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם . וּמִה נִסְפָּר
לַפָּנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים . הֲלֹא בָּרַ הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אֲחִיכֹּם אוֹמֵר חֲסִידֵי אַתָּה נִתָּן יָד . אַתָּה הַבְּדִיל . אוֹיָא מְחִיל . רַחֵם וּמְדוּם קִדְּ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹמֵם
וְאוֹמְרִים אֲבִינוּ מִלֵּכְנוּ אֶפְיֻלוֹ כִּסְחַל זֶה כְּפֹר בִּשְׁכַּת . תִּסְמַע בְּסִידוֹר :

מִצְוֹתֵי בִשְׂרָה כְּשֹׁאוֹמְרִים בְּתַפְלַת נְעִילָה שֶׁמֶת יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל רֹם וּבְכוֹנֹת חֵלֶם יִכּוֹן כָּל א' מִיִּשְׂרָאֵל לִסְדוֹר
נִסְכּוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם וְנִחְשֵׁב לוֹ הַכוֹנֵת כֹּאֲלוֹ עֲשֵׂה כְּפֹעֵל וּכְאֲלוֹ עוֹסֵד בְּנִסּוּיָן עַל קְדוּשַׁת :

פַּעַם אַחַת **שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :**

ג' פַּעַמִּים **בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :**

ו' פַּעַמִּים **יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים :**

קִדְּשׁ שֵׁם . וְתוֹקְעִין תְּקִיעַת אֶחָת וְאוֹמְרִים

לִשְׁנֵה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם :

אֲחִיכֹּם אוֹמְרִים קוֹחַ אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ וְעֲלֵינוּ . וּבְתַפְלָתוֹן מְעִירִים וְאוֹמְרִים אַתָּה הוֹנַחְתָּנוּ קִיִּם עֲדִינוּ קִיִּי .
וּבְקִדְּשֵׁינוּ הַלְבֵּנָה וּמִסְבִּיל עַל הַכּוֹס וּמִסְבִּין עַד הַגֵּר וְשִׁבְתָּ אִמִּים שְׂאִינוּ חַל בְּשִׁכְתָּ וְאֵם הוּא מוֹצִיָּם
מִמִּסְבִּין בָּם עַל הַבְּשָׂמִים וְאוֹמְרִים וַיִּתֵּן לָהֶּן וַיִּתֵּיב אַחֵר הַבְּדִיל וַיִּתְחַל לְעִסּוֹךְ בְּכַסּוֹת כּוֹכֵת

קריאה ליום א של ראש השנה

הה

ויהי פקד את שרה כאשר אמר ויש יחיה לשרה כאשר דבר: ופתח ותלד שרה
לאברהם בן זקנו למועד אשר דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את שם
בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: וימל אברהם את יצחק בנו כן שנת
ימים כאשר צוה אתו אלהים: וי ואברהם בן שבע בן שנה בן שנה לו את יצחק
בנו: ויתאמר שרה צחק עשה לי אלהים כלהשבע יצחק לי: ויתאמר מי סלל
לאברהם היניקה בנים שרה פירלתי בן זקני: ויגדל וימל ויש
אברהם משנה גדול ביום הנמל את יצחק: כשנת: ויתרא שרה את בן דוד
המצדיק אשר ילדה לאברהם מצחק: ויתאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת
בנה כי לא ירש בן האמה הזאת עסבני עס יצחק: וירע הדבר מאד בעיני
אברהם על אדות בנו: ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער
ועל אמתו כל אשר תאמר אנה שרה שמע בקולי כי ביצחק יקרא לה
נרע: וישאל ובשבת ד וגם את כן האמה לנו אישכנו כי ורעה הוא: וישכם
אברהם: בפקר ויפקדוהם וחסת מים ויתן אל הנער שם על שמה ואת הנער
וישלחה ותקח ותמע במדבר באר שבע: ויכלו המים כן החסות ומשלחה את
הנער חסות אחד השחים: ותקח ותשב לה כנגד הרחק כמסחתי קשת כי אמרה
אל ארצה בנות הנער ותשב כנגד ותשא את ילדה ותבנה: וישמע אלהים את
קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הנער כן השמים ויאמר לה מה לך הנר אל
תיראי כישמע אלהים אל קול הנער כאשר דא יסם: בשבת ה קומי שאי את
הנער ותחזיקי את ידך בו פירלתי גדול אישכנו: ויפקח אלהים את עיניה
ותרא באר מים ותקח ותמלא את החסות מים ותשק את הנער: ויהי אלהים
את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן ותקח לו
אמו אשה מארץ מצרים: פ רביעי ובשבת: ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופכל
שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: ושמה השבעת
לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנני ולנכרי בחסד אשר עשיתי עמך תעשה
עמך: וסם הארץ אשר נתתה לה: ויאמר אברהם אנכי אישבע: ודוכם אברהם
את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימלך
לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא ידעת לי וגם אנכי לא שמעתי
בדמי תמים: ויקח אברהם צאן ובהר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ויש
ובשבת: ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדו: ויאמר כי את שבע כבשת
לה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדך: ויאמר כי את שבע כבשת
תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת: עיניו קרא
לפסוקם ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: ויכרתו ברית בבאר שבע
וגם אבימלך ופכל שר צבאו נשבו אל ארץ פלשתים: וישע אשר בבאר
שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ויגד אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

הפמרה ליום א שר ראש השנה

ובחדש השביעי באחד לחודש מקראת יחיד ללכם כלמלאכת עבודה לא
תעשו יום תרועה יהיה לכם: נעשיתם עלה ליום יחיד ליהוה פר בן
בקר אחד איז אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים: ומנחתם סלת בלילה
בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: ועשרון אחד כבש אחד
לשבעת הכבשים: ושעיר-עזים אחד חמאת לכפר עליכם: מלבד עלת החדש
ומנחתה ועלת הקמח ומנחתה ונסביתם במשפטם לריח ניחח אשה ליהוה:

(שמואל א סימן א)

ויהי איש אחד מן-הרמתיים צופים מתר אפרים ושמו אלקנה בן
ירחם בן-אליתוא בן-יתחו בן-צוף אפרתי: וכל שתי נשים שם
אחת חנה ושם השנית פננה ויחי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים:
ועלה האיש החוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה
צבאות בשלה ושם שני בני-עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: ויחי
היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו וכל-פננה ובנותיה מנות:
ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את-חנה אהב יהוה סגר רחמה:
וכעסמה צרתה גם-כעס בעבור הרעמה בייסגר יהוה בעד רחמה:
וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה בן חכעסמה ותבכה
ולא תאכל: ויאמר לה אלקנה אישה חנה למח תבכי ולמה לא
תאכלי ולמה ירע לך בך? הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים: ותקם
חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על-הכפא על-
מוזות היכל יהוה: והיא מרת נפש ותתפלל על-יהוה ובכה תבכה:
ותידר נדר ותאמר יהוה צבאות אס-דאח תראה! פני אמתך
זכרתי ולא-תשכח את-אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו
ליהוה כל-ימי חיו ומורה לא-יעלה עד-ראשו: והיה כי הרבתה
להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את-פיה: ותנה היא מדברת על-
לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויהשבה עלי לשכרה:
ויאמר אליה עלי עד-טתי תשתכרין הסירי את-גינוך מעיך: ותען
חנה ותאמר לא אדני אשה קשת-רוח אנכי וגין ושכר לא שתייתי
ואשפך את-נפשי לפני יהוה: אל-תמן את-אמתך לפני בת-בליעל
כי מרב שיתי וכעסי דברתי עד-הנה: וישן עלי ויאמר לבי לשלום
ואדני ישראל וימן נת-שלתך אשר שאלת מעמי: ותאמר תמצא

הפטרה ליום א של ראש השנה

לו

שְׁפַתְתָּהּ חֵן בְּעֵינֶיהָ וּתְלַךְ הָאִשָּׁה לְדֶרֶכָהּ וּתְאֻלֵּל וּפְגִינָהּ לֹא־
 הִיזְלָה עוֹד: וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֶּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁכּוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־
 בֵּיתֶם הַרְמָתָה וַיִּדַע אֶלְקָנָה אֶת־חֲנָה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָה יְהוָה: וַיְהִי
 לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתַּדַּר חֲנָה וַתִּלְדֵּךְ בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי
 מִיְהוָה שְׂאֵלְתִּיו: וַיַּעַל הָאִישׁ אֶלְקָנָה וּכְל־בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֶת־
 זֶבֶחַ הַיָּמִים וְאֶת־נִדְרוֹ: וַחֲנָה לֹא עָלְתָה בִּי־אֹמְרָה לְאִשָּׁה עַד־נִמְלֵא
 הַנֶּעֱר וַהֲבִיאֲתִיו וְנִרְאָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב שָׁם עַד־עוֹלָם: וַיֹּאמֶר
 לָהּ אֶלְקָנָה אִשָּׁה עָשִׂי תַּסּוּב בְּעֵינֶיךָ שְׂבִי עַד־נִמְלֵךְ אִתּוֹ אֵךְ יִקָּם
 יְהוָה אֶת־דִּבְרוֹ וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה וַתֵּינֶק אֶת־בְּנָהּ עַד־נִמְלָה אִתּוֹ:
 וַתַּעֲלֶהּ עִמָּה כַּאֲשֶׁר נִמְלְתוּ בָּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאַיִפָּה אַחַת קָמָה וַנִּגְבַּל
 מִן וַתִּבְאֶרְהוּ בֵּית־יְהוָה שְׁלוֹשָׁה נְעָר: וַיִּשְׁחַטּוּ אֶת־הַפֶּה וַיָּבֹאוּ אֶת־
 הַנֶּעֱר אֶל־עָלֵי: וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי חַי נַפְשֶׁךָ אֲדֹנָי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצְבֹּת
 עִמָּכָה בָּזֶה לְהַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה: אֶל־הַנֶּעֱר הַזֶּה הַתְּפַלֵּלְתִּי וַיִּתֵּן יְהוָה
 לִי אֶת־שְׂאֵלְתִי אֲשֶׁר שְׂאֵלְתִי מֵעַמּוֹ: וְגַם אֲנֹכִי הִשְׁאֵלְתִּיהוּ לַיהוָה כֹּל־
 הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא שְׂאוֹל לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוּ עִם לַיהוָה: וַתִּתְּפַלֵּל
 חֲנָה וַתֹּאמֶר עַלֶּךָ לִבִּי בִיהוָה רַחֵם קִרְנֵי בִיהוָה רַחֵם כִּי עַל־אֹיְבֵי כִי
 שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעָתָה: אִי־יִקְדוֹשׁ בִּיהוָה כִּי־אֵין בְּלֹתָהּ וְאֵין צוּר
 כַּאֲמַרְנוּ: אֶל־תִּרְבּוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָה נִצָּא עִתָּק מִפִּיכֶם כִּי אֵל
 בָּעוֹת יְהוָה וְלֹא יֵלֵךְ יְיָ נִחְבְּנוּ עֲלֵלוֹת: קִשְׁת גְּבָרִים חַתִּים וּנְכַשְׁרִים
 אֲזוּרֵי חַיִל: שְׁבָעִים בָּדָחַם נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים תִּדְּלוּ עַד־עֲקָרָה יִלְדָה
 שְׁבָעָה וְרַבַּת בָּנִים אִמְלָלָה: יְהוָה מִמִּית וּמַחְיָה מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל:
 יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶת־מְרוֹמָם: מִקִּים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת
 יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עַם־נִדְיָבִים וּכְפָא כְבוֹד יִנְחֹלֶם כִּי לַיהוָה מִצָּקִי
 אֶרְץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבְרָ: בְּגִלּוֹ חֲסִידוֹ חֲסִידוֹ קִי יִשְׁמַר וְרִשְׁעִים
 בַּחֲשֶׁךְ יִדְמוּ כִּי־לֹא בָכָה יִבְרָאִישׁ: יְהוָה יִתֵּן מְרִיבֵי מִיבִיז קִי
 עָלָיו עָלֵי קִי בְּשָׂמִים יִדְעֻם יְהוָה יִדֵּן אֶפְסֵי־אֶרֶץ וַיִּתֵּן־עוֹ לְמַלְכוֹ
 וְיָרֵם קִרְנוֹ מִשִּׁיתוֹ:

קריאה ליום ב של ראש השנה

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את־אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני: ויאמר מִחֲנָא אֶת־בְּנֶה אֶת־יְחִידֶה אֲשֶׁר־אֲהַבָּה אֶת־יִצְחָק וְיָדָה־
לָהּ אֶל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַעֲלֶהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הָהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:
וַיִּשְׁבֹּם אֲבִרָהִם בְּבֶקֶר וּבְחֵבֶשׂ אֶת־חֲמֹלוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֵלָיו וְאֵת יִצְחָק

בְּנֵו וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקַּח אֶל־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר־אָמַרְדּוּ הָאֱלֹהִים: לִי בְּיוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אֲבִרָהִם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַמִּקְוֹם מֵרְחוֹק: וַיֹּאמֶר אֲבִרָהִם אֶל־
נַעֲרָיו שְׂבִי־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּשֶׁר גִּדְּכָה עַד־כָּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁכַּחַת
אֲלֵיכֶם: וַיִּקַּח אֲבִרָהִם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיִּשְׁבֹּם עַל־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּקַּח אֶת־הָאֵשׁ
וְאֶת־הַמֵּאֲבֵלֶת וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבִרָהִם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
וַיֹּאמֶר הֲנִי בְנֵי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאֵיךְ תִּשֶׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אֲבִרָהִם
אֱלֹהִים יֵרָאֲהֻרֹה הֵשֶׁה לְעֹלָה בְנִי וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֵּשֶׁב וַיִּבְלֹא אֶל־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר
אָמַרְדּוּ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אֲבִרָהִם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׂרֹף אֶת־הָעֲצִים וַיַּעֲקֹר אֶת־
יִצְחָק בְּנֵו וַיֵּשֶׂב אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֲצִים: וַיִּשְׁלַח אֲבִרָהִם אֶת־דָּוִד וַיִּקַּח
אֶת־הַמֵּאֲבֵלֶת לְשֹׂחַם אֶת־בְּנֵו: וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאָה יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
אֲבִרָהִם אֲבִרָהִם וַיִּבְרָךְ: וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יְדֶךָ אֶל־הַנֶּשֶׁר וְאֶל־תַּעֲשֵׂה לָּו

מֵאוֹמֶה כִּי עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי־יֵרָא אֱלֹהִים אֵתָּה וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת־בְּנֶה אֶת־יְחִידֶה
מִמֶּנִּי: וַיֵּשֶׂא אֲבִרָהִם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה־אֵיל אֲדָם נֹאחַז בְּסִבְיָה בְּקִרְנָיו וַיִּלְכֶּה
אֲבִרָהִם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֶהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנֵו: וַיִּקְרָא אֲבִרָהִם שְׁם־הַמִּקְוֹם
הַזֶּה יְהוָה וַיֵּרָא אֵשׁ וַיֹּאמֶר הַיּוֹם בְּרַח יְהוָה יֵרָאֵה וַיִּבְרָךְ מִלֵּאָה יְהוָה וַיִּהְיֶה אֶל־
אֲבִרָהִם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי גַּם־סִידְרָה לִּי נֶשֶׁן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת־בְּנֶה אֶת־יְחִידֶה: כִּי־בָרַךְ אֲבִרָהִם וְהִרְבָּה אֲרֵבָה
אֶת־זֶרְעוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹז אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַיֵּבֶשׂ זֶרְעוֹ אֶת־שְׁעֵר
אֵיבָיו: וְהַתְּכַרְכִּי בִּזְרָעוֹ כָּל גִּזְיֵי הָאֶרֶץ עָקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעַת בְּקֹלִי: וַיֵּשֶׁב אֲבִרָהִם
אֶל־נַעֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אֲבִרָהִם בְּבֵאֵר שֶׁבַע: פ' חס"ט
וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּגֶד לְאֲבִרָהִם גִּמְלָה לְהַחֲלִיף מִלֵּפָה גִּמְלָה בְּנִימָה
בְּחֹדֶר אַחִיד: אֶת־עֵזֶן בְּכֹר וְאֶת־בְּנוֹ אַחִיו וְאֶת־קִמְצָאֹן אָבִי אֹהֶם: וְאֶת־בֶּשֶׂד
וְאֶת־חִזִּין וְאֶת־יִצְחָק וְאֶת־יִדְדָה וְאֶת־בְּתוּאֵל: וְכִתְוָאֵל יֵגֶד אֶת־דִּבְקָה שְׁמֹנֶה
אֵלֶּה יִלְהֶה מִלֵּפָה לְחֹדֶר אֶת־יִצְחָק וְכִתְוָאֵל וְשִׁמְעָה רְאוּמָה וְתִלְדֵּי גִמְלָה
אֶת־מִכָּה וְאֶת־נָחִם וְאֶת־מִשָּׁח וְאֶת־מִשְׁכָּה:

הפמרה ליום ב של ראש השנה

ובחלש השכניעי באחד לחלש מקרא-לדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: נעשיתם ענה לרבים נחת ליהוה פר בן-בקר אחד אוז אחד כבשים בגי' שנה שבעה חמשים: ומנחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאי: ועשרון אחד כבבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר-עזים אחד חמאת לפר ערכם: מלבד עלת החלש ומנחתה ועלת המיד ומנחתה ומסביתם במשפטם לרית נחת אשה ליהוה:

הפמרה ליום שני של ראש השנה (בדמיח טמן ליא)

בה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוד להרגיעו ישראל: מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתך על-כן משכיתך חסד: עוד אנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפוך ויצאת במחול משחקים: עוד תמעי כרמים ביהו שמרון נמעי

נמעים וחלדו: פי ישוים קראו נצרים בתר אפרים קומו ונעלה ציון אל-יהוה אלהינו: בירכה | אמר יהוה רנו לעקב שמחה וצחור בראש חגים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את-עמך את שארית ישראל: הנני מביא אתם מארץ צפון ומקצתים מירכתי-ארץ בם עז ופסח חרה ולדת יחדו קהל גדול ישובו חנה: בבכי יבאו ובתחנונים אויבילם אויבילם אל-נחלי מים בדרך ישר לא יבשלו בה ביהייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: שמוע דבר-יהוה גוים ותעידו באים ממרחק ואמרו מזרה ישראל ומקצנו ושמו ברה עדרו: בירפה יהוה את-יעקב ונאלו מד חוק ממנו: ובאו ורגעו במרום-ציון ונתרו אל-טוב יהוה על-דגן ועל-תירש ועל-יצחק ועל-בגדי צאן ובקר ותחתה נפשם כגן רוה ולא-יוסיפו לראבה עוד: אז תשמה בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אכלם לששון ונזממים ושמהמים מיגונם: ורזיתי נפש הכהנים דשן ושמי את-בוכי ישבעו נאם-יהוה: בה | אמר יהוה קול ברמה נשמע נחי

בכי תמדורים רחל מבכה על-בניה מאנה לתנחם על-בניה פי איננו: בה | אמר יהוה מנעי קולך מבכי ושיגור מדמעה פי יש שבר לפעלתך נאם-יהוה ושוב מארץ אויב: וישתקנה לאהריתך נאם-יהוה ושובו בנים לגבולם: שמוע שמעתי אפרים מתגורר יסרתני ואיסר בעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי:

קריאה לשחרית יום כפור

כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבוֹי גִּחְמָתִי וְאַחֲרֵי הַזְדַּעְתִּי כַּפָּרְתִּי עַל־יָדֶךָ בְּשֵׁמִי וְנָסַח
בְּכַל־מִתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי תִרְפֹּת נְעוּרָיִ: הֵבֵן יִקְוֶה לִּי אֲפָרִים אִם יִלְדֹּ
שְׁעֵשׂוּעִים כִּי־מִבִּי דְבָרִי בּוֹ זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־פֶּן הָמוּ מֵעִי לוֹ
רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נֶאֱמִידֶהָ:

קריאה לשחרית יום כפור

יִבְרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשְׁלֵחַ אַחֲרֵי מוֹת שָׁנִי בְּגֵי אַחֲרֵי בְּקִרְבָּתְכֶם לִפְגִּי־יְהוָה וְיִסְתֹּר:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשְׁלֵחַ דְּבַר אֱלֹהֵינוּ אַחֲרֵינוּ וְאֵלֵינוּ כְּכֹל־עַתְּ אֱלֹהֵינוּ
מִבֵּית לְפָרְכָת אֱלֹהֵינוּ בְּפָרְכָת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲזֹן אֲרָאָה עַל־
הַפָּרְכָת: בְּזֹאת יִבֹּא אַחֲרֵינוּ אֱלֹהֵינוּ בְּפָר בְּרַבְרָה לְחַסְמָת וְאַל לַעֲלֹה: בַּשְּׁבַת ב
כְּתוּבָת־כֹּדֶשׁ לְיָדֵינוּ וּבְכֹנֶס־כֹּדֶשׁ יִהְיוּ עַל־בִּשְׁרוֹ וּבִאֲבָגָט בֶּד יִחַדּוּ וּבְמִצְנַפֶּת בֶּד
יִצְנַף בְּגִדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֲמָן פָּמִים אֶת־בִּשְׁרוֹ וּלְבָשִׁם: וּמֵאֵת עֲבֹת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח
שִׁגְר־שְׁעִירֵי עֲזִים לְחַסְמָת וְאַל אֶחָד לַעֲלֹה: וְהִקְרִיב אַחֲרֵינוּ אֶת־כָּל חַסְמָת אֲשֶׁר־

לֹא וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ: לֹא וּבַשְּׁבַת ב' וְיִקַּח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהַעֲמִיד אֹתָם לְפָנָי
יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנִתֵּן אַחֲרֵינוּ עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים בְּרָלֹת גִּזְרֵי אֶחָד לַיהוָה וְגִזְרֵי
אֶחָד לַעֲזָאוֹל: וְהִקְרִיב אַחֲרֵינוּ אֶת הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עֲלֵינוּ הַגִּזְרֵי לַיהוָה וְעֲשֵׂהוּ
חַסְמָת: וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עֲלֵינוּ הַגִּזְרֵי לַעֲזָאוֹל יַעֲמִדֵנִי לְפָנָי יְהוָה לְכֹפֶר לְיָדֵינוּ
לְשֹׁמֵר אֹתוֹ לַעֲזָאוֹל הַמִּדְבָּרָה: וְהִקְרִיב אַחֲרֵינוּ אֶת־כָּל חַסְמָת אֲשֶׁר־לֹא וְכֹפֶר
בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ וְשִׁתָּם אֶת־כָּל חַסְמָת אֲשֶׁר־לֹא: יִשְׂרָאֵל וּבַשְּׁבַת ד' וְיִקַּח מִלֵּא־
הַמִּסְחָה גִּזְרֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְּפָנָי יְהוָה וּמִלֵּא חֲפָזָיו קִמְצַת סָמִים דִּקְחָ וְהִבִּיא
מִבֵּית לְפָרְכָת: וְנִתֵּן אֶת־הַקִּמְצַת עַל־הָאֵשׁ לְפָנָי יְהוָה וּבַשְּׁבַת ו' עֲנֵן הַקִּמְצַת אֶת־
הַפָּרְכָת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוֹת וְלֹא יָמוּת: וְלִקְחָ מִדָּם הַכֹּהֵן וְיִהְיֶה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־לִפְתָּי
הַפָּרְכָת קִדְמָה וּלְפָנָי הַפָּרְכָת יִהְיֶה שְׁבַע־פָּעֻמִּים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ: וְשִׁתָּם אֶת־
שְׁעִיר חַסְמָת אֲשֶׁר לְעֹס וְהִבִּיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לְפָרְכָת וְעֲשֵׂה אֶת־דָּמוֹ בְּאֶשֶׁר
עָשָׂה לְדָם הַכֹּהֵן וְיִהְיֶה אֹתוֹ עַל־הַפָּרְכָת וּלְפָנָי הַפָּרְכָת: וְכֹפֶר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִחַסְמָת
בְּגֵי יִשְׂרָאֵל וּבְשָׂעֵיהֶם לְכָל־חַסְמָתָם: וְכֹן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשָּׁבֹן אֹתָם בְּתוֹךְ
מִסְמָתָם: וְכֹל־אֵלֶם לֹא־יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּכֹאֹ לְכֹפֶר בְּקֹדֶשׁ עַד־צֹאתוֹ וְכֹפֶר
בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ וּבַעֲדֵי כָל־קִרְבֵּי יִשְׂרָאֵל: רַבִּיעִי וּבַשְּׁבַת ה' וְיִצְאֵל אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְפָנָי
יְהוָה וְכֹפֶר עֲלֵינוּ וְלִקְחָ מִדָּם הַכֹּהֵן וּבְשָׂעֵיהֶם וְנִתֵּן עַל־מִזְבֵּחַ הַמִּזְבֵּחַ מִכִּיב:
וְיִהְיֶה עֲלֵינוּ מִדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שְׁבַע־פָּעֻמִּים וּמִדָּמוֹ וּמִדָּמוֹ מִסְמָת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל:

קריאה לשחרית יום כפור

וְכָל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהַקָּרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַי וְסִפֵּק אֶת־הַשְּׂעִיר וְדָו יְיָ עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחַי וְהִתְנַחֵם עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם לְכֹל־הַמָּאֲתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשָׁלַח בְּיָד־אִישׁ עֹתֵי הַמִּדְבָּרָה : וְנָשָׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָם אֶל־אֶרֶץ צוּרָה וְשָׁלַח אֶת־הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר : וְכֹא אֶת־וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדוֹ הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבָאָו אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם : וְרָחֵץ אֶת־בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֶׂה אֶת־עֲלָתוֹ וְאֶת־עֲלֵת הָעֵם וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ וְכַעֲד הָעֵם : חֲסִיטוֹ וְכִשְׁבָּתוֹ וְאֶת חֶלֶב הַחֲסִמָּה יִקְטֹרֶת הַמִּזְבֵּחַ : וְהַמִּשְׁלַח אֶת־הַשְּׂעִיר לַעֲזָאוֹל יִכְבֶּם בְּגָדָיו וְרָחֵץ אֶת־בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמִּטְחָנָה : וְאֵת פֶּדֶן הַחֲסִמָּה וְאֵת שְׂעִיר הַחֲסִמָּה אֲשֶׁר דִּבְרָא אֶת־דָּמָם לְכֹפֶר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצֵא אֶל־מִטְחָנָה וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת־עֲרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פָּרָשָׁם : וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יִכְבֶּם בְּגָדָיו וְרָחֵץ אֶת־בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמִּטְחָנָה : וְהִנִּיחָהּ לָכֶם לְחֶמֶת עוֹלָם בַּתֹּדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲשׂוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכֹל־מִלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ הַאֲוִלָּה וְהַכָּזֵר הַכָּזֵר בְּתוֹכֵכֶם :

כִּי־בָיִם הָיָה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל־הַמָּאֲתָיִלָם כִּפְּרִי הַזֶּה תִּמְדְּרוּ : שְׁשִׁי וְכִשְׁבָּתוֹ שֶׁבֶת שְׁבִתוֹן הוּא לָכֶם וְעֲוִינֹתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֶמֶת עוֹלָם : וְכֹפֶר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֹא אֶת־יָדָיו לְכֹהֵן מִחַט אֲבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו הַבָּד בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ : וְכֹפֶר אֶת־מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם כִּפְּרֵה יִכְפֹּר : וְנִתְּנָה־זֹאת לָכֶם חֶמֶת עוֹלָם לְכֹפֶר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־הַמָּאֲתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וְיַעֲשֶׂה בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :

וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲוִינֹתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מִלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ : וְהַקְרִבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה בִּיתְחִיחֶם פֶּדֶן בְּרֹגֶז אֶחָד אֶל אֶחָד בְּבָשִׂים בְּגִירִשְׁנָה שְׁבַעֲהָ תְמִימִם וְדָו לָכֶם : וּמִנְחָתָם סֵלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלִשָּׁה עֶשְׂרִים לֶפֶס שְׁנֵי עֶשְׂרִים לֶאֱלֹהֵי הָאֶחָד : עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לֶפֶס הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַבָּשָׂיִם : שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲסִמָּה מִלֶּכֶד חֲסִמָּה חֲסִמָּה וְעֵלֶת הַקִּמִּיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם : חֲסִמָּה אֶחָד חֲסִמָּה

הַפְּטִירָה לַשַּׁחֲרִית יוֹם כְּפוֹר

וְאָמַר מְלֹא־סֵלֹו פְּנֵי־דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדְּרֶךְ עַמִּי : כִּי כֹחַ אָמַר רָם וְנִשְׂא שָׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשֶׁבוֹן וְאֶת־דָּבָא וְשִׁפְלֵדוֹת לְהַחְיוֹת רוּחַ שְׁפִלִים וְלְהַחְיוֹת לֵב נִדְבָאִים : כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לְנֶצַח אֶקְצוֹף פִּירֵי־חַיִּים מִלִּפְנֵי יַעֲמֹוף וְנִשְׁמֹות אֲנִי עֲשִׂיתִי : בָּעוֹן בָּעוֹ מַעֲפִיתִי וְאַבְהִי חֲסִמֶר וְאַקְצוֹף וְיִלְדֵּי שׁוֹכֵב בְּרֹגֶז לָבוֹ :

הפטרה לשחרית יום כפור

דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחתו ואשכם נחמים לו ולאבליו : בורא
עב יב עי שפתים שלום | שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו :
והרשעים פים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש ומיט :

אין שלום אמר אלתי לרשעים : קרא בגרון אל תחשך פשוף הרם
קולך ותגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם : ואותי יום | יום
ידרשון ודעת דרכי יחפצון פנוי אשר צדקה עשה ומשפט אלתי
לא עזב ישאלוני משפמי צדק קרבת אלהים יחפצון : למה צמנו

ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל-
עצביכם תנגשו : הן לרוב ומצה תצמו ולחכות באנך רשע לא-
תצמו ביום להשמיע בפרום קולכם : הכזה יהיה צום אבהיהו יום
ענות אדם נפשו הלכה פאנמן ראשו ושק ואפר יציע הלכה תקרא-
צום ויום רצון ליהוה : הלוא זה צום אבהיהו פתח תרצפות רשע
תתר אנדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו : הלוא
פרס לרעב לחמה ועניים מרודים תביא בית כיתראה ערם וכסיתו
ומבשרה לא תתעלם : אז יבקע פשח אורך וארכתה מהרה תצמח

והיה לפניה צדקה כבוד יהוה יאספה : אז תקרא ויהיה יענה תשוב
ויאמר הנני אסתסיר מתוכה מוטה שרע אצבע ודבר און : ותפק
לרעב נפשה ונפש נענה תשביע ורח פחשה אורך ואפלתה כצחרים :
ונחה יהיה תמיד והשביע בצחצחות נפשה ועצמותיה יחליץ והיית
כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו : ובנו מטה תרבות עולם
מוסדי דורידור תקומם וקרא לה גדר פרץ משוכב נתיבות לשבת :
אסתשיב משבת רננה עשות חפצה ביום קדשי ומראת לשבת
ענג לקדוש יהוה מכבד וכבודתו מעשות דרכיה ממנוא חפצה
ובבר דבר : אז תתענג עליהוה והרפכתה על פמתי ימיו ארץ
והאלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר :

קריאה למנחה של יום כפור

וידבר יהוה אל־משה לאמור: דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אל־היכם:
 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם־בה לא תעשו וכמעשה ארץ־כנע אשר
 אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחוקיהם לא תלכו: את־משפטי מעשיו ואת־
 חקתי משמרו ללכת בהם אני יהוה אל־היכם: ושמרתם את־חקתי ואת־משפטי
 אשר יעשה אתם האדם ותי בהם אני יהוה: ׀ לי איש איש אל־כף־שאר בשערו לא
 תהדכו לגלות עונה אני יהוה: ׀ ערות אביו וערות אמו לא תגלה אמה הוא לא
 תגלה ערותה: ׀ ערות אשת־אביו לא תגלה ערות אביו הוא: ׀ ערות אחותו
 בת־אביו או בת־אמה מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה עדותו: ׀ ערות
 בת־בנה או בת־בתו לא תגלה עדותו כי עדותו נהג: ׀ ערות בת־אשת
 אביו מולדת אביו אחותה היא לא תגלה עדותה: ׀ ערות אחות־אביו לא
 תגלה שאר אביו הוא: ׀ ערות אחות־אמה לא תגלה כי־שאר אמה הוא: ׀
 ערות אחי־אביו לא תגלה אל־אשתו לא תהרב ודתה הוא: ׀ ערות בלחה לא
 תגלה אשת בנה הוא לא תגלה עדותה: ׀ ערות אשת־אחיו לא תגלה עדות
 אחיו הוא: ׀ ערות אישה ובתה לא תגלה את־בת־בנה ואת־בת־בתה לא תקח
 לגלות עדותה שארה נהג ומה הוא: ואשה אל־אחותה לא תקח לצדד לגלות
 עדותה עדית בחייה: ואל־אשה בנות ממאמה לא תהרב לגלות עדותה: ואל־
 אשת עמיתה לא יתמו שבתה לזרע למאודה: ומעשה לא יתמו להעביר
 זמנה ולא תסלל את־שם אל־היה אני יהוה: ישראל והוא מסמי ואת־זכר לא השבב
 משבבי אישה העובת הוא: ובכל־בהמה לא יתמו שבתה למאודה: ואשה
 לא תעמד לפני בהמה לרבעה תכל הוא: אל־תפסא בקל־אלה כי בקל־אלה
 נסמא נגוים אשר־אני משלח מפניהם: וממא הארץ ואפקד ענה עליה ותקא
 הארץ את־ישיבה: ושמרתם אתם את־חקתי ואת־משפטי ולא תעשו מכל
 התועבת האלה האורח והגר בתוכם: כי את־כל התועבת האל עשו
 אנשי־הארץ אשר לפניכם וממא הארץ: ולא־תקרא הארץ אתכם בממאכם
 אתה באשר קאה את־נגוי אשר לפניכם: כי כל־אשר יעשה מכל התועבת
 האלה ונגרתי הנפשות העושת בקרב עמם: ושמרתם את־משפטי כללתי עשות
 מחקות התועבת אשר געשו לפניכם ולא תפסא בהם אני יהוה אל־היכם:

הפטרה למנחה יום כפור

יהי דבר־יהוה אלי־ינה בן־אמתי לאמור: קום לך אלינינות העיר
 תגדולה וקרא עליה כיר־עלתה רעתם לפני: ויהם יונה
 לברם מר־שישה מלפני יהוה ויכר יפו וימצא אנה ובאה תרשיש

הפטרה למנחה יום כפור

וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיַּרְדּוּ בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה : וַיִּתְּנָה
הַטִּיל רוּחַ־גְּדוּלָּה אֶל־הֵימָּה וַיְהִי סַעֲר־גְּדוּל בָּיִם וְהֶאֱנִיָּה הִשְׁכָּה
לְהַשְׁכֵּר : וַיִּרְאוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּזְעַקוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו וַיִּטְלוּ אֶת־
הַכִּלִּים אֲשֶׁר בָּאֵנִיָּה אֶל־הֵימָּה לְהַקֵּר מַעֲלֵיהֶם וַיִּזְנֶה יָרֵד אֶל־יָרְכָתִי
הַסְפִּינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם : וַיִּקְרַב אֵלָיו רֵב הַחֵבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לָּךְ
נִרְדָּם קוֹם קְרֵא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוֹלִי יִתְעַשֶּׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאכְדָּה :
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־הַעֲדוֹ לָכֵן וַנְּפִלָּה גְּדוּלוֹת וַנִּגְדָּעָה בְּשִׁלְמֵי הָרַעָה
הַזֹּאת לָנוּ נִפְלֹו גְּדוּלוֹת נִפְלֹו הַגְּדוּל עַל־יוֹנָה : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּי־הִיא
נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לְמִי־הָרַעָה הַזֹּאת לָנוּ מַה־מַּלְאָכְךָ וּמֵאֵן תִּבּוֹא מִה

אֶרְצָךְ וְאִי־מִזֶּה עִם אֶתָּה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבָרִי אֲנִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם אֲנִי יֵרָא אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּבֹשָׁה : וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים
יֵרָאָה גְּדוּלָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ בִּירְדֵּעוֹ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלִּפְנֵי
יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִנֵּי לָהֶם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה־לָּךְ וַיִּשְׁתַּק
הֵימָּה מַעֲלֵינוּ כִּי הֵימָּה הוֹלֵךְ וְסַעֵר : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאֵנִי וְהִמְלִינִי אֶל־
הֵימָּה וַיִּשְׁתַּק הֵימָּה מַעֲלֵיכֶם כִּי יִדְעֵ אֲנִי כִּי בְשִׁלִּי הִסְעֵר הַגְּדוּל הַזֶּה
עֲלֵיכֶם : וַיַּחֲתִירוּ הָאֲנָשִׁים לְהַשִּׁיב אֶל־הַיָּבֹשָׁה וְלֹא יָכְלוּ כִּי הֵימָּה
הוֹלֵךְ וְסַעֵר עֲלֵיהֶם : וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נֹאכְדָּה בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל־תֵּתֵן עֲלֵינוּ דָם נָקִיא יְמִי אִי כִי־אֶתָּה
יְהוָה בְּאֲשֶׁר הִפַּצְתָּ עָשִׂיתָ : וַיִּשְׁאֹל אֶת־יוֹנָה וַיִּמְלְתוּ אֶל־הֵימָּה וַיַּעֲמִד
הֵימָּה מוֹעֵד : וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יֵרָאָה גְּדוּלָּה אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ וַיִּזְבַּח
לְיְהוָה וַיִּרְדּוּ גְדָרִים : וַיִּמְן יְהוָה דָּג גְּדוּל לְבַלֵּעַ אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה
בְּמַעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹוֹת : וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵיוֹ מִמַּעַי הַדָּגָה : וַיֹּאמֶר קְרָאתִי מִצְרָה לִּי אֶרֶץ־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִמַּטָּן

שְׂאוּל שׁוּעָתִי שְׁמַעַת קוֹלִי : וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצוּלָה בְּלִבְבִּי יָמִים וַנִּגְדָּה
יִסְכְּבֵנִי בְּלִמְשַׁבְּרֶיהָ וַנִּקְרָה עָלַי עֲבָרִי : וְאֲנִי אֲמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ אֵד אֲסִיף לְהִבִּיט אֶל־הַיָּבֹשָׁה : אֶפְסֵנִי מִיָּם עַד־נַפְשׁ
תְּהוֹם יִסְכְּבֵנִי סוּף תִּבּוֹשׁ לְרַאשֵׁי : לְקַצְבֵּי הַיָּם יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיהָ

בעדי לעולם ונתעל מלשחת חיי יהוה אלהי: בהתעטף עלי נפשי
 את־יהוה זכרתי ותבוא אליה תפילתי אלהיכך קדשך: משמרים
 חבלי־שוא חסדם יעזבו: ואני בקול הודה אֶזְכָּרְךָ אֱשֶׁר נִדְרֹתֵי
 אֲשַׁקְמָה יִשְׁוּעָתָה לִיהוָה: ויאמר יהוה לדג ויִקָּא אֶת־יוֹנָה אֶל־
 הַבֶּשֶׁה: ויהי דברי־יהוה אֶל־יוֹנָה שְׁנִית לֵאמֹר: קום לך אֶל־גִּינוֹה
 הָעִיר הַגְּדוֹלָה וקרא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ:
 ויָקָם יוֹנָה וילך אֶל־גִּינוֹה כְּדֹבֵר יְהוָה ויִגִּינָה הַיָּתֵה עִיר־גְּדוֹלָה
 לְאֱלֹהִים כְּהֶלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים: ויחל יוֹנָה לְבֹא כְעִיר מַחְדָּק יוֹם אֶחָד
 ויקרא ויאמר עוד אֶרְבָּעִים יוֹם ויִגִּינָה נִהַפְכָת: ויאמינו אֲנָשֵׁי גִינוֹה
 בְּאֱלֹהִים ויקראו־זֶמֶם וילָכְשׁוּ שָׁקִים מִגְדֹלָם וְעַרְקְמָנָם: ויַגֵּעַ הַדָּבָר
 אֶל־מֶלֶךְ גִּינוֹה ויָקָם מִכְסָּאוֹ ויַעֲבֹר אֶדְרֵתוֹ מֵעֵלָיו ויָכַם שֶׁק ויֵּשֶׁב
 עַל־הָאֵפֶס: ויִזְעַק ויאמר בְּגִינוֹה מִכָּעַס הַמֶּלֶךְ ויִגְדְּלוּ לֵאמֹר הָאָדָם
 וְהַבְּתָמָה הַכֹּהֵן וְהַצָּן אֶל־יָמָעֻמוֹ מֵאוֹמָה אֲדִירָעוֹ ויָמִים אֲלִי־יִשְׁתּוּ:
 ויתכַּסּוּ שָׁקִים הָאָדָם וְהַבְּתָמָה ויקראו אֶל־אֱלֹהִים בְּחֻקָּה ויֵשְׁבוּ אִישׁ
 מִדְּרָכּוֹ הָרָעָה וּמִן־הַהֶמְסָם אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם: מִי־יִזְרַע יֵשׁוּב וְנָתַם
 הָאֱלֹהִים ויֵשֶׁב מִחֲרוֹן אָפוֹ וְלֹא נֶאֱבַד: וירא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם
 כִּי־שָׁבוּ מִדְּרָכָם הָרָעָה ויָנָתַם הָאֱלֹהִים עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דָּבַר לְעֵשׂוֹת־
 לָהֶם וְלֹא עָשָׂה: וירַע אֶל־יוֹנָה רָעָה גְדוֹלָה ויִחַר לוֹ: ויתפַּלֵּל אֶל־
 יְהוָה ויאמר אֱנִי יְהוָה הִלּוּאִינָה דְבָרִי עַד־הַיּוֹתֵי עַל־אֲדָמָתִי עֲרִיבִן
 קִרְמָתִי לְבֶרֶת תְּרִשִׁישָׁה כִּי יִדְעָתִי כִּי אַתָּה אֶל־חַנּוּן וְרַחוּם אַרְבֵּךְ
 אֲפִים וְרִב־חֶסֶד וְנָתַם עַל־הָרָעָה: וְעַתָּה יְהוָה קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִכָּנִי
 כִּי טוֹב מוֹתִי מַחִי: ויאמר יְהוָה הַחַיִּיטְכָּה תְּרַח לוֹ: ויצא יוֹנָה מִן־
 הָעִיר ויֵשֶׁב מִקְדָּם לָעִיר ויעַשׂ לוֹ שֵׁם סִפָּה ויֵשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצֹל עֵד
 אֲשֶׁר יֵרָאֶה מִדִּיהֶיהָ כְּעִיר: ויִמֶן יְהוָה־אֱלֹהִים קִמְיוֹן ויעַל מֵעַל
 לַיּוֹנָה לְהַחֲזִית צֹל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיחַ לוֹ מִרְעָתוֹ ויִשְׁמַח יוֹנָה עַד־הַקִּמְיוֹן
 שְׁמִיחָה גְדוֹלָה: ויִמֶן הָאֱלֹהִים הוֹלֵעַת בְּעֵלֹת הַשָּׁחַר לְמַחֲרַת וּתְּפֹךְ
 אֶת־הַקִּמְיוֹן ויִבֹּשׁ: ויהי כִּזְרוֹחַ הַשָּׁמֶשׁ ויִמֶן אֱלֹהִים רֵיחַ קָדִים
 חֲרִישִׁית וּתְּפֹךְ הַשָּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה ויתַעַלֵּף ויִשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוֹת
 ויאמר טוֹב מוֹתִי מַחִי: ויאמר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה תַּחֲיִיטְכָּה תְּרַח לוֹ עַל־

הפמרה למנחה יום כפור

תְּקַמְיוּ וַיֹּאמֶר הַיָּמִיב תְּרַחֲלֵי עַד־מוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶתָּה חֶסֶת עַל־
תְּקַמְיוּ אֲשֶׁר לֹא־עֲמִלְתָּ בּוֹ וְלֹא־גִדַּלְתָּ שְׁבִינֵי־זִכָּה תִּיהְיֶה וּבִן־לִיכָה אֶבֶד:
וְאֲנִי לֹא אֶחָד עַל־נִינוּה הָעִיר תִּגְדֹּלָה אֲשֶׁר יִשְׁכְּבָה תִּרְבֶּה מִשְׁתִּים־
עֲשֶׂרָה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יָמֵינוּ לְשִׁמְאֻלוֹ וּבְהִמָּה רַבָּה:

מִי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עֹן וְעִבֵּר עַל־פֶּשַׁע לְשִׁאֲרִית נִחַלְתָּ לֹא־הֶחְזִיק
לְעַד אֲפֹ כִי־הִפֵּץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחֲמֵנו יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ
וְתִשְׁלֹךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל־חַטָּאתָם: הִתֵּן אֲמִת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיָּמֵי קָדָם: